966 (பதி)

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாயநமः

பரமகாருணிகரான

திருவரங்கச்செல்வனரென்கிற

பரகாலார்யரருளிச்செய்த

ரஹஸ்யார்த்த ப்ரதீபிகையென்கிற

பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம்.

இது

ஸபாபண்டிதரான

புதுப்பட்டு திருவேங்கடாசாரியரால்

நன்றாகப் பரிசோதிக்கபபட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்

பிங்களநாம ஸமவத்ஸரம

ஸ்ரீநிகேதன முத்ராக்ஷரசாலையில்

அச்சிடபபட்டு பிரசுரமசெயயபபட்டது.

1918

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாயநமः.

பரகாலர்யாரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட

பரகால நல்லான்.

ஆஸ்மத்குரும்நமஸ்க்ருத்ய ஸர்வேஷாம்யுவரேஶ்வரம் ।
ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தம் யதாமதியதாஶ்ருதம் ॥

அஸ்மத்குரும்நமஸ்க்ருத்ய வக்ஷ்யேயஸௌம்யவரேஶ்வரம் ।
ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தம யதாமதியதாஸ்ருதம் ॥

அவதாரிகை.

(க) "ஸ்வத்வமாத்மநிஸஜ்ஜாதம் ஸ்வாமிந்ஶேஂபரஹ்மணிஸ்திதம்—ஸ்வத்வமாத்ம நிஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம்ப்ரஹ்மணிஸ்திதம்" (உ) "ஜ்ஞானாந்மய ஸ்த்வாத்மா ஶேஷிபரமாத்மநः—ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோ ஹிபரமாத்மநः" (ங) "தாஸபூதாஸ் ஸ்வதஸ்ஸ்ரே—தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ் ஸர்வே" (ச) "தாஸோஹம் வாஸுதேவஸ்ய—தாஸோஹம் வாஸுதேவஸ்ய" (ஞ) "யஸ்யாஸ்மி—யஸ்யாஸ்மி" (ஃ) "பரவாநஸ்மி—பரவாநஸ்மி" என்றும், (எ) "குலதொலடியேன்" (அ) "தொல்லடிமைவழிவரும் தொண்டர்" (க) "அடியேன்நான்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற படியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாக பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷபூதராய் நித்ய நிர்மல ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபராய் நிரதிஶயாநந்தாநுபவ யோக்யராயிருக்கிற வாத்மாக்கள்,

---

(க) ஸ்-வ-த்-வ-மா-த்-ம
(உ) ஸ்-வ-த்-வ-மா-த்-ம
(ங) தா-ஸ-பூ-தா-ஸ்
(ச) தா-ஸ-பூ-தா-ஸ்
(ஞ) ய-ஸ்-யா-ஸ்-மி
(ஃ) ப-ர-வா-ந-ஸ்-மி
(எ) தி-வாய-சு-கO-க
(அ) தி-வாய்-கு-உ
(க) தி-மொ-கக-அ-அ

(க) "ஆதி மாயயாஸ்ருஷ்ட—அநாதிமாயயாலஸ்ருஷ்ட:" என்றும், (உ) "மூதாயியில் தடுமாறுமுயிர்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அநாத்யஜ்ஞாநஸம்பந்தத்காலே அபி (ஜ) பூதராய், அத்தாலே ஹிதோபதேஸவ்யர்தராய், ஸ்வஸ்வரூபமென்ன, தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான பரஸ்வரூபமென்ன, தத்தநுரூபமான பலஸ்வரூபமென்ன, உபயாநுரூபமான உபாயஸ்வரூபமென்ன இவற்றிலொருஜ்ஞாநமின்றிக்கே, இத்த ஜ்ஞாநாநுகுணமான ஸாத்விகதாஸ்த்ரிக்யாதிகளான ஆத்மகுணங்களாலும் விஹீநராய், ஸ்வதஸ்ஸித்த ஸ்வதந்த்ரபாரதந்த்ர்யங்களே அழியமாறி, ஈஸ்வராநுடையதான ஸ்வாமித்வ ஸ்வாதந்த்ர்யங்களே ஆரோபித்துக்கொண்டு, அஹம் புத்திவிஷயமாய் ஜ்ஞாநாகாரத்தயமான ஸ்வரூபத்துக்கு அத்யந்த தூரஸ்தமாய், இதம் புத்திவிஷயமாய் மாம்ஸாஸ்ருகாதிமயமான தேஹத்தைத் தாநுகரிணத்து, அந்த தேஹமடியாக உத்பந்நரான புத்ரமித்ராதி விஷயாஸக்தமநாக்களாய், தத்தத்க்லேஸவிஷயமான நிரர்த்தக சிந்தநத்காலே பரிதப்தஹ்ருதயராய், ஸ்வஹித விசாரவிமுகராய், அப்ரதிக்ரியமான ஆதி (டி) வ்யாதிகளாலும், இஷ்டாநிஷ்டவியோக ஸம்யோகங்களாலும், ஸ்வேஷ்டவிகா (ஸ்) தங்களாலும் நிர்விண்ணஹ்ருதயராய், அல்பமாய் அஸ்திரமாய் அநேகதுக்கமிஸ்ரமாய் அநர்த்தோதர்க்கமாய், அப்ராப்தமாய், அபவர்க்க விரோதியாயிருக்கிற லம்ஸாரஸுகத்திலே ஸங்கத்தைப்பண்ணி அதிலுடைய அலாபத்திலும் அநாதிவாஸநாதார்ட்ட்யத்காலே விநிகைக்கு அஸக்தராய், இப்படி அநந்தது:க்கபாஜநமாய் அநாதிபாபவாஸநாமஹார்ணவகார்யமான ஸம்ஸாரார்ணவத்திலே மக்நராய், அநாத்யவித்யாஸஞ்சிதமாய் அவிட்க வரிதான கர்மபாஸத்தாலே ப்ரக்ர (ங்) திதராய், அநாகதாநந்தகாலம் கூடிஞலும் அதிருஷ்டலேஸோபாயராய் அதோபூகராய்க்கொண்டு ப்ரமியா நிற்பர்கள்.

அநந்தரம், (ரு) "யஸ்யோவாஇமாநிபூதாநிஜாயந்தே—யேநகாவாஇமாநிஸ்ருதாநிஜாயந்தே" (ச) "யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்—யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்" என்றும், (ஞ) "ஸர்வகாரணகாரணே—ஸர்வகார

(க)
(உ) திருவிரு-கூறி
(ங) ஸ்ரு-ப்ரகு-ச

(ச) ஸ்ரீவை-ஸ்-ச-அ
(ஞ) வி-பு-ச

ணிக்காரணே" என்றும், (க) "நான்முகனை முழுத்த நீருலகெல்லாம் படையென்று முதல்படைத்தாய்" என்றும், (உ) "முதலில் தனிவித்தேயோ?" (ங) "வேர்முதலாய்ளித்தாய்" (ச) "உலகம்படைத்தவன்" (ஞ) "உலகுக்கோர் தனியப்பன்" என்று மித்யாநிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வகாரணபூதனைப்,

(ஞ) "யேனஜாதானிஜீவந்தி—யேனஜாதாநிஜீவந்தி" (எ) "யோவை வேதாம்ச்ச ப்ரஹிணோதித்ஸ்மை—யோவைவேதாம்ப்ரசப்ரஹிணோதிதஸ்மை" என்றும், (அ) "நஹிபாலநஸாமர்த்ய மந்யத்ருதஸர்வேஸ்வரம்ஹரிம்" (க) "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோ ஹரி: ஸமஸ்தது:கார்ணவஸேதுரீச: — ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோ ஹரி: ஸமஸ்தது:கார்ணவஸேதுரீச: ஸமஸ்தவேதாந்தஸுவேத்யபாதோ ஸமஸ்தது:கார்ணவஸேதுரீச: ஸமஸ்தவேதாந்தஸுவேத்யபாதோ ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோ ஹரி: புருஷோத்தமம்" என்றும் (ங) "மூவுலகை யொருங்காகவளிப்பாய்" என்றும், (ஙக) "வென்றி மூவுலகளித்துழுவான்" (ஙஉ) "எங்குமளிக்கின்ற வாயன்மாயோன்" என்றுமித்யாநிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வாதிகனைப்,

(ஙங) "பதிம்விச்வஸ்யாத்மேச்வரம்—பதிம்விச்வஸ்யாத்மேச்வரம்" (ஙச) "ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேச:—ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேச:" (ஙஞ) "ஸுசீமதிசுசிவ்யஸ்துஷ்டே:—அஸெளஷதிசசிவஸ்துதிஸெளதிணே" (ஙஎ) "அச்யுதஜ நாச்ரயிண், அச்யுதாச்ரயிண். ஸ்ரீமந்நாராயண— அகிலஜகத்ஸ்வாமிந், அகிலஜகத்ஸ்வாமிந், ஸ்ரீமந்நாராயண" என்றும். (ஙஅ) "தாஸாம் க்ருஷ்ணாத்தாஸெளஹ்ருதமலாகாத" என்றும் (ஙஆ) "திருவுடையடிகள்" (ஙக) "மலர்மகள்விரும்பும் நமரும்பெறலடிகள்" என்று மித்யாநிகளில் சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீய:பதியாய் ஸர்வஸேஷியாய்,

---

(க) தி-வாய்-ரு-க-எ
(உ) தி-வாய்-க0-க0-க
(ங) தி-வாய்-உ-அ-க0
(ச)
(ஞ) தி-வாய்-அ-க-கக
(சு) தை-ப்ருகு
(எ) ப்ரவே-சு-கஅ
(அ) வி-பு-த-உ-உ-உ-க
(க)

(க0) தி-வாய்-ங-க-ஞ
(கக) தி-வாய்-க0-க-ங
(கஉ) தி-வாய்-கு-கு-உ
(கங) தை-ரா
(கச) ப்ரவே-சு-கசு
(கஞ) வேதார்த்தஸங்
(கசு) கதயதாயம்
(கஎ)

(கஅ) தி-வாய்-ச-ங-அ (கஆ) தி-வாய்-க-ஞ-க

(ச)''தம்ஹிதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம் முமுக்ஷுர்வை சரணமஹம்ப்ரபத்யே—தம் ஹிதேவமாத்ம புத்திப்ரஸாதம் முமுக்ஷுர்வை சரண மஹம்ப்ரபத்யே''(உ) ''ந்யஸ்தஷிட்ப்ரஹ்ம்ந்யாஸஇதிப்ரஷ்ம'' (ஊ) ''ந்யஸஇத்யாஹுர்மநீஷிணோப்ரஹ்ம்ணஸ்ந்யாஸஇதியாஹுர்மநீஷிணேப்ரஹ்மாணம்'' (ங) ''சரண்யஞ்சரணம்யாத்ஸ்ரண்யப்ரணம்யாதா'' (ச) ''சர்வலோகசரண்ய-ஸர்வலோசஸரண்யாய'' என்றும், (ஞ) ''நாகணேமிசைநம்பிரான்சர ணேசரண்'' (ட)''சரணமாகும தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்,''(ண) ''கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரண்'' (அ)''கழல்களவையேசர ணக்கொண்ட'' என்று மித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அகில ஜகதுபாயபூதனாய்,

(ஊ) ''யஸ்மிந்விஜ்ஞாதேஸர்வமிதம்விஜ்ஞாதம்பவதிதஸ்துபாவாதேஷாமிதி:'' (எ0)''யஸ்யாஉயஞ்சாயஞ்சாம்ஸ்தேவிஜ்ஞாதேஸர்வமிதம்விஜ்ஞாதம்பவதிதஸ்யாயாதாயுதாம் ஸாம்மோஷிஸ்வயமாத்மாநியம்ஸ்யதிதா'' (ஏ) ''அஷுலாதாரஸ்பரமாத்மா-அகிலாதார:பரமாத்மா'' (ஐ) ''நிஷ்டயஜகதாதார-நிகிலஜகதாதார'' (ஒ) ''மயிஸர்வமிதம்ப்ரோத்தம்- மயிஸர்வமிதம்ப்ரோதம்'' இத்யாதிப்படியே அகிலஜகத்துக்கும் ஆதாரபூதனாய்,(ஓ) ''தேஸ்ர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்திஷ்டதி-தத்ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்திதா:'' (க) ''ஆதாஹிவிஷ்ணுஸ்ஸகலஸ்யஜந்தோ: - ஆத்மாஹிவிஷ்ணுஸ்ஸகலஸ்யஜந்தோ:'' (உ) ''தேஜோ பூர்ணம்புருஷேணஸர்வம்-தேதேநேதம்பூர்ணம்புருஷேணஸர்வம்'' (ஙு) ''ஸர்வம்நாராயணாத்மகம்-ஸர்வம்நாராயணாத்மகம்'' (ஙி) ''ஒருயிரேயோ உலகங்கட்கெல்லாம்'' (ஙீ) ''எல்லாப்பொருள்கட்குமருவாகிய''

(க) ப்ரவே-சு-கஅ
(உ) தை-நா
(ங) ரா-யு-கூ-ஙை
(ச) ரா-யு-ஙை
(ஞ) தி-வாய்-நி-ஙை0-ஙக
(ட) தி-வாய்-கூ-ஙை0-நி
(ண) தி-வாய்-கூ-ங-ஙை0
(அ) தி-வாய்-நி-அ-ஙக
(ஆ) தை-நா
(ஙை0) வீ-பு-ங-கூ-நிங

(ஙக)
(ஙஉ) கதியத்ரய
(ஙங) கீதை-வ-ஏ
(ஙச) ஸ்தி-நா-ஙக
(ஙஞ)
(ஙட)
(ஙண)
(ஙஏ) தி-வாய்-அ-ங-நி
(ஙஅ) தி-வாய்-கூ-ச-அ

என்று மித்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே அகிலஜகதிந்நராத்மாவாய், (க) "மாதாபிதாப்⁴ராதாநிவாஸஸ்ஸரணம் ஸுஹ்ருத்³கதிர்நாராயண:-மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஸ்ஸரணம் ஸுஹ்ருத்³கதிர்நாராயண:" (உ) "தாயாய்தந்தையாய்" (ரு) "செலேய்கண்ணியருடன்" இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வவிதபந்துவுமாயிருக்கிற வீச்வரன்,

"ஶோ²ப⁴நஸம்ஸ்ருʼஷ்டஸ்வரூபகு³ணவிஶேஷாத்" என்கிறஸாஹசர்யந்தான்ற (ச) "ஶ்ரேயோ²த்⁴யக்ஷ:க்ஷீரவ:-ஸ்ரேயோத்யாயதிகேஸவ:" என்கிறபடியே இவர்களுக்கு நன்மையே தேடியிருப்பானொருவனுகையாலே அவர்ஜீவனமுமாய் நிருபாதிகமுமாய் ஸ்வகதமாய் அநேகவிதமான இந்த வம்பந்தமே ஹேதுவாக, (ஞ) "நமீச-நரமேத" (ஈ) "ந்ருʼஸிம்ஹமதிபீ⁴ஷணம்- ப்ரணமாம்யஹம்" என்கிறபடியே திருவுள்ளம் போகப்பட்டு (எ) "தீ³வ்யந்மாகுலேவிஷ்ணோ: க்ருʼபாகாப்யுபஜாயதே - ஜீவாதுர:காருணிகஸ்ய விஷ்ணோ: க்ருபாகாப்யுபஜாயதே" (அ) "கேவலம்ஸ்வே ஸ்வபோ⁴கே ஸ்வாத்மாஹம்ப்ரேக்ஷேகஞ்சித்கதாசித" (க) "என்னையாருமும்பிரானார் வெறிதேயருள்செய்வர்" (கo) "என்னவியை கடுவேவக்குய்யக்கொள்கின்றதன்" (கக) "எண்டாணுமின்றியேவக்கியுமாறு" (கஉ) "மயர்வற மதிநலமருளினன்" இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே "ஆஸ்ரயஸத்பாவந்தான் இந்த க்ருபாவிஷயத்வாகந்தரம்" என்னும்படி பரது:க்காஸஹிஷ்ணுத்வ லக்ஷணையான க்ருபையை இப்படி ஸம்ஸரிக்கிற ஆத்மாக்கள் விஷயத்திலே அவ்யாஜமாகப் பண்ணுநிற்கும்.

அகந்தரம் இந்த நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரித துக்கங்களிலும் ஜுகுப்ஸைபிறந்து, வேதாவஷ்டம்ப மாத்ரமன்றியிலே ஆகம ப்ரமாணைக ஸமதிகம்யமான மஹாநிதர்மஙக்களென்ன, தத்ஸமமான ஸாங்க்யாதி தர்மங்களென்ன, இவற்

(க) ஸுபாலோப
(உ) தி-வாய-எ-அ-க
(ரு) தி-வாய்-டு-க-அ
(ச)
(ஞ) மஹோபநிஷத்
(ஈ) ரா-அ-உ-ஈக
(எ) அநிஸம-கச-உ-அ
(அ)
(க) தி-வாய்-அ-எ-அ
(கo) தி-வாய்-க-எ-டு
(கக) தி-வாய்-க-கo-ரு
(கஉ) தி-வாய்-க-க-க

நிலுபேக்ஷனும், நித்யநிர்தோஷ நிகமப்ராமாண்ய புத்நிபிறந்து அந்த ப்ராமாண்யத்தினுடைய தாத்பர்ய ஜ்ஞாநமின்றியிலே ஆபாதப்ரதீதி தர்ஸநம்பண்ணியிருக்கிற அல்பஜ்ஞரீசதகரையு மங்கீகரிக்க வேண்டும்படியான வாத்ஸல்யாதி ரூபத்தாலே அவர்களுடைய குணரூபகருக்கு அநுகுணமாக அகில விதிக்கக்கூடாதான ஸ்வீகரவிதி தடக்தமாக ஸ்வர்க்காபவம் நடுவாக ஆத்மாபவம் முடிவாக வண்டான புருஷார்த்தங்களில் அல்பத்வதுக்கமிஸ்ரத்வ அபாயபஹுளத்வ அநிரகாலவர்த்திதவ அப்ராப்தத்வ ஸங்குசிதத்வாதிகளே பறிந்து, அதிகாலே (க) "ஏதே வை யாஃ-ஏதேவைநியாஃ" என்னும்படி அவற்றிலே குத்ஸை பிறக்கையாலே தத்தத் ஸாதநங்களிலும் விமுகனாய், ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸ்வரூபங்களினுடைய யதாவத்ப்ரவணத்திலே உத்ஸுகனுப், தகர்த்தமாக ஏவம்பூதஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தையுடையனுய், இந்த ஜ்ஞாந விஷயமான பகவத்விஷயத்திலேபக்தனுய், விமத்ஸரனுய், இந்த ஜ்ஞாநாஸ்ரயமான மந்த்ரத்திலே ஜ்ஞாநபக்திகளே யுடையனுப், ஏதத் ஜ்ஞாநோபதேஷ்டாவான ஆசார்யவிஷயத்திலே அநிஸ்நிக்தனுய், ஆஸ்ரிதாஜ்ஞீவநைகஹேதுஸ்ஸுகனுப், அவற்றில் ஸ்வகர்த்தருக்வாதி ப்ரதிபத்திராதிகனுயிருப்பானொரு ஸதாசார்யரே ஆஸ்ரயித்தவதிகாரிக்கு அவச்ய ஜ்ஞாதவ்யமாய், ஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸாதநங்களுக்கு ப்ராப்திமந்த்ரம் ப்ரகாஸகமாய், ப்ராமாண்ய பேதத்தாலே அர்த்தகாட்டய ஹேதுபூதமான ரஹஸ்யத்ரயமும் ஜ்ஞாதவ்யமாகக்கடவது.

அந்த ப்ராமாண்ய பேதங்கள் எவை யென்னில்; ஸகல ஸாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹமாகையும், ஸ்வரூபயாதாத்ம்யப்ரதிபாதகமாகையும், ஸ்ருதிவிரித்தமாகையும், ஸிஷ்டாசாரமாகையும், புருஷகார ப்ரதாநமாகையும், ஸரண்யாபிமதமாகையும், உபப்ரும்ஹண விரித்தமாகையும், உபாயயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமாகையுமாகிற விவைகள். இப்படி ப்ராமாண்யபேத முண்டாகையாலே மூன்று மநுஸந்தேயங்கள்.

அதுக்குமேலே அகாரவாச்யனுடைய ஸேஷித்வவிரித்தியேஹேதுவான அநந்யார்ஹதா நிவ்ருத்தியைப்பண்ணி நின்றுகொண்டு உகா

(க) பார.

ரம் மகாரவிவரண மாகிறப்போலேயும், இதில் விபக்தியில் சொல்லுகிற ஸேஷத்வத்துக்கு விஷயவிஸேஷ ப்ரகாஸகமாய்க்கொண்டு மகாரம் சதுர்த்தீ விவரணமாகிறப்போலேயும், உகாரோக்தாங்யாங்யதம ஸ்வத்வநிவ்ருத்திமுகேந நமஸ்ஸப்தம் உகாரவிவரணமாகிறப்போலேயும், ஸேஷத்வோபபத்தி ஹேதுவான கிஞ்சித்காரத்தை ப்ரகாஸிப்பிக்கையாலே வஸிபக்திக நாராயணபதம் ஸேஷபூதவஸ்துவாசகமான மகாரத்துக்கு விவரணமாகிறப்போலேயும்,

நமஸ்ஸப்தத்தில் ஆர்த்தமாகவும் ஸாப்தமாகவும் சொல்லுகிற உபாய விஸேஷஸ்வரூபத்தையும் அதினுடைய நித்யயோகத்தையும் அதுவுமிகையாம்படியான ஆஸ்ரயணீய வஸ்துவினுடைய குணயோகத்தையும் ஸுபாஸ்ரய விக்ரஹவத்தையையும் உபாய விஷயஸேதநாத்யவஸாயத்தையும் சொல்லுகிற த்வயத்தில் பூர்வவாக்யம் நமஸ்ஸப்த விவரணமாயும், கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமான நாராயணய வென்கிற பதத்துக்கு கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தி பூர்த்திஹேதுவான ஸ்ரீமத்தையும் தத்ஸ்வரூப ப்ராப்திஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தையும் தத்விரோதி நிவ்ருத்தியையும் சொல்லுகிற த்வயத்தில் உத்தரவாக்யம் விவரணமாயும்,

உபாயஸ்வீகாரத்தைச் சொல்லுகிற த்வயத்தில் பூர்வவாக்யத்துக்கு ததங்கபான ஸாதநாந்தர த்யாகத்தையும் ஸ்வீகாராநபேக்ஷத்வத்தையும் விதிக்கிற சரமஸ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தம் விவரணமாயும், ப்ராப்ய ப்ரார்த்தநை பண்ணுகிற உத்தரவாக்யத்துக்கு தத்விரோதி நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிற உத்தரார்த்தம் விவரணமாயும், ஆக, இப்படி அந்யோந்ய ஸம்பாஹ விவரணமாய்ப் போருகையாலும் ரஹஸ்யத்ரயமு மநுஸந்தேயமாகக் கடவது.

அவற்றில் வைத்துகொண்டு த்யாஜ்யோபாதேயநிர்ணயக ஹேது ஸ்வரூபமாகையாலே அந்த ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் ப்ரதமபாவியாக வேணுமிறே. தத்ப்ரதிபாதக மாகையாலும் ஸ்வரூபாநுரூப நிஷேத விதிகளே உகாரநமஸ்ஸுக்களாலே சொல்லுகையாலும் ப்ரதம ரஹஸ்யமான திருமந்த்ரம் ப்ரதமாநுஸந்தேயமாகக் கடவது.

இப்படி ப்ரதமாநுஸந்தேயமான திருமந்த்ரம் (க) ஸ்ரீமந்நாராயண

(க) ஸ்ரீருத்தரஹாரீதஸம்ஹிதை.

ரூபு-ஜ்ஞானைகஸ்வரூபம்" இத்யாதிப்படியேஸகலபுருஷார்த்த ஹேதுவாதமாய், விஷ்ணுகாயத்ரியிலே நாராயணயவென்று ப்ரதமோபாத்தமாய் ஈச்வரனுடைய ஸகல குணங்களுக்கும் ப்ரதிபாதகமாயிருக்கையாலே அல்லாத பகவன்மந்த்ரங்களிலே அதிகமாயிருக்கும். அதுக்குமேலே வ்யாப்யபதார்த்தம், வ்யாபகஸ்வரூபம், வ்யாபகப்ரகாரம், வ்யாபகனுடைய குணம், வ்யாப்திபலம், இவற்றைப்பூர்ணமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே வ்யாபகாந்தரங்களிலும் அதிகமாயிருக்கும்.

இவ் வாதிக்யமில்லையேயாகிலும், ஆழ்வார்களாலும் ஆசார்யர்களாலும் வேதாந்தங்களாலும் வைதிகபுருஷர்களாலும், ஆதரிக்கப்படுகையாலும், காமஜ்ஞராக பக்திகளுக்கும் ஸஹகரித்துப் போருகையாலும் ஸகல ஸ்ப்தகாரணமாகையாலும், ஸகலார்த்த காரணபூதவஸ்துப்ரதிபாதக மாகையாலும் ஆதரிக்க வேண்டும்படியான ஆதிக்யமுண்டி.

காமாத்யுபாயங்களுக்கு ஜபஹோம தர்ப்பணாதிகளாலே ஸஹகரித்துப் போராநிற்கச் செய்தேயும் இம்மந்த்ரம் பகவதேக கோபாயர்க்கு அவ்வுபாயம் இதினுடைய ஸ்ப்தாவ்ருத்தியை ஸஹியாமையாலும், வேதங்களும் வேதார்த்தப்ரயோஜகாரம்பண்ணியிருக்கிற ஆழ்வார்களும் இம் மந்த்ரார்தஸ்தாக காலத்திலே (க) "ஸர்வ0 வ்யாப்யநாராயணஸ்திதி:-ஸர்வம்வ்யாப்யகாராயணஸ்ஸ்தித:" (உ) "எண் பெருக்கக் நலக்தொண்பொருளீ நிலவண்புகழ் நாரணன்" (ரு)"நாரணனெம்மான் பாரணங்காளன்" (ச) "நாரணன் மூழவேழலகுக்கும்நாதன்" இத்யாதிகளாலே அர்த்தாநுஸந்தாநத்பரராய் அநுஸந்தித்துப் போருவதொரு நிர்ப்பந்தமுண்டாகையாலும், ததுபாய நிஷ்டாரன நம்மாசார்யர்களும் அர்த்தாநுஸந்தாந தத்பரராய், அர்த்தத்துக்கு நிராஸ்ரயமாக நிலையில்லாமையாலே ஸ்ப்தத்தையுமாதரித்துக்கொண்டு போருவர்கள். (ஞ) "அன்று நான்பிறந்தி லேன் பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்று இவ்வர்த்தஜ்ஞராக ஜநகமே ஜ்ஞமென்னுமிடத்தையும், இவ்வநுஸந்தாநமே காலக்ஷேபமென்னுமிடத்தையும் திருமழிசைப்பிரான் மருளிச்செய்தார்.

(க) தை-டி-க்க
(உ) தி-வாய்-க-உ-க0
உ) தி-வாய்-க0-டி-உ
(ச) தி-வாய-உ-எ-உ
(ஞ) தி-த-லி-க்க

இவ்வர்த்தத்தை "திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலே வளர்ந்து த்வயசரமாணனுவாய்" என்று அனந்தாழ்வான் அருளிச்செய்தார். விலக்ஷணரான நம்மாசார்யர்களெல்லார்க்கும் இவ்வர்த்தானுஸந்தானமே யாத்ரையாய்ப் போருகையாலே அவர்கள் ப்ரஸாதத்தாலே லப்த (லப்) ஜ்ஞானரான நமக்கும் அநிவர்த்தானுஸந்தானமே யாத்ரையாகக் கடவது.

இப்படி ஸர்வோத்கர்ஷடமான இம்மந்த்ரத்தான் (க) "ஓமித்யேகாக்ஷரம் - நமஇதித்வ்யக்ஷரம், நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி, இத்யஷ்டாக்ஷரம் ஸந்ஸாராயத்ரீசேதி-ஓமிதியேகாக்ஷரம், நமஇதிதிவயக்ஷரம், நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி-இத்யஷ்டாக்ஷரம் சந்தஸாகாயத்ரீசேதி" (க) "ஓமித்யேகாக்ஷரம், நமஇதிதிவயக்ஷரம், நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத்-ஓமித்யக்ரேவ்யாஹரேத், நமஇதிபஸ்சாத், நாராயணாயத்யுபரிஷ்டாத்" (உ) "ப்ரணவாத்யோனமோமத்யம் நாராயணபதாந்திமம்-ப்ரணவாத்யம்நமோமாமதயம் நாராயணபதாந்திமம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ப்ரணவஸஹிதமாகவே அஷ்டாக்ஷமாய், ப்ரணவம் முதலாக நமஸ்ஸுநிவாக நாராயணபதம முடிவாக உச்சரிக்கக் கடவனென்கிற பக்ரமகியதியை யுமுடைத்தாயிருக்கும்.

ப்ருதியிலே (ங) "யஸ்யாஸ்தி-யஸ்யாஸ்மி" (ச) "ஸோஸ்யாவ்யாத்ருப்ராஹ்மணாத்-கோஹ்யேவாக்யாத்கயபராண்யாத" (ஜ) "ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி-ஏஷஹ்யேவாகந்தயாதி" என்றிறுதுகிற அநந்யார்ஹ ஸேஷத்வ அநந்யஸரணத்வ அநந்யபோக்யத்வங்களை அவ்வேத தாத்பர்யமான இம்மந்த்ரத்தில் பதங்கள் தோறும் அடைவே ப்ரதிபாதிக்கையாலே இது ஸுகரானுஸந்தேயமாயிருக்கும்.

இம்மந்த்ரம் ஆத்ம பரமாத்மாக்களுடைய ஸேஷிஸேஷிபாவஸம்பந்தத்தை ப்ரதாநமாகவும் ப்ரஸாங்கிகமாகவும் ப்ரதிபாதிக்கிறது. இதுக்கு விஷயாபேக்ஷையும் ப்ரதிஸம்பந்த்யபேக்ஷையுமுண்டாகையாலும், அந்த ஸேஷத்வவிசிஷ்டனான ஸ்வாமியோடையான ஸ்வாதந்த்ர்யம் நிரவதிகமாகையாலும், (ஞ) "ஸகேஜுஷ்டுர்யஸ்யேஷ்வநுபபூர்தி-அகிஞ்சித்கர

(க) நாராயணேதிபஞ்சாக்ஷ (உ) பாஞ்சராத்ரம (ங) யஜு-அஷ்டாக்ஷ
(ச) மை-ஆரண்ய (ஜ) ப்ரஹ்மாஷ்டாக்ஷரமுகதரம

ஸ்யமோஷத்வாதுபயத்ர" என்கிறபடியே கிஞ்சித்காரமில்லாத போது மோஷத்வ மநுபபந்நமாகையாலும், அந்த ஸம்பந்தத்துக்கு மோக்ஷதயா அவ்வர்த்தங்களும் இதிலே ப்ரதிபாதிதமாகிறன.

அதில் ப்ரணவத்தாலே மோக்ஷத்வஞ்சொல்லி, நமஸ்ஸப்தத்தாலே தத்விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்திசொல்லி, நாராயணபதத்தாலே அந்த மோக்ஷத்வத்தை ஸரீராத்மபாவஸம்பந்தமுமேகத்ருத்வ(ஸ்வாமித்வ)கரிகிறது. ஆகையாலே ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய பரமாயிருக்கும.

இதில் ப்ரதமபதம் அந்யமோக்ஷத்வநிவ்ருத்திபூர்வகமான அகிஞ்சித்கரத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. மத்யமபதம் ஸ்வ ரக்ஷகத்வ நிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதேகோபாயத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. அகாரபதம் உபேயபரமான(ஸ்ய)நிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதேகோபேயத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஆக பதத்ரயத்தாலும் ஸ்வரூபோபாயோபேய யாதாத்ம்யங்களைச் சொல்லுகிறது. இவ்வாகாரத்ரயமும் இவனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே இத்தாலும் ஸ்வரூபம் சொலலுகிறதென்னக் குறையில்லை. இதுதான் இதுக்கு முன்பு ப்ராப்தமின்றியிலே ப்ராப்தவ்ய மாகையாலே ப்ராப்யம் சொல்லுகிறதென்று மருளிச்செய்வர்கள். ஆகையாலே இதுக்கு வாக்யார்த்தமான ஸ்வரூபப்ரதிபாதகபதத்வமும்ப்ராப்யப்ரதிபாதக பதத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இது தனக்குத் தாத்பர்யம் ஈஸ்வரனுடைய ஸர்வமோக்ஷித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ பரமபோக்யத்வங்களே ப்ரதிபாதிக்கை. ப்ரணவத்தாலே சொல்லுகிற பகவச்சேஷித்வத்தையும் தத்விஷயமான ஸ்வ மோக்ஷத்வத்தையும் அநுஸந்திக்க, தேவதாந்தர பரத்வபுத்தியும் அந்யமோக்ஷத்வபுத்தியும் நிவ்ருத்தையாம. நமஸ்ஸாலே சொல்லுகிற பாரதந்த்ர்யத்தையும் பகவதுபாயத்வத்தையு மநுஸந்திக்க ஸ்வ ஸ்வாதந்த்ர்ய புத்தியும், ஸாத்யஸாதந ஸம்பந்தமும் நிவ்ருத்தமாம். நாராயணபதத்தாலே சொல்லுகிற பகவதபோக்யதாதி ஸமத்தை யும் கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையையு மநுஸந்திக்கவே அப்ராப்தவிஷய கிஞ்சித்காரபுத்தியும் ப்ராப்யாந்தர ஸம்பந்தமும் நிவ்ருத்தமாம். ஆக, இம்மந்த்ரந்துக்கு ப்ரதானார்த்தமும் வாக்யார்த்தமும் தாத்பர் யார்த்தமும அநுஸந்தாநார்த்தமும் அநுஸந்தாந ப்ரயோஜநமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அங்ஙனன்றிக்கே, இதுக்கு ப்ரதாநார்த்தம் ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகையென்றும், தாத்பர்யார்த்தம் ஸகல ஶாஸ்த்ரஸாரமாயிருக்கையென்றும், வாக்யார்த்தம் ப்ராப்யஸ்வரூப நிரூபணமென்றும், அநுஸந்தாநார்த்தம் ஸம்பந்தமென்றும் சொல்லுவர்கள்.

இதுதான் ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வசாரணத்வம், ஸர்வரக்ஷகத்வம், ஸ்ரீயஃபதித்வம், ஸர்வஶேஷித்வம், அவற்றினுடைய அநந்யார்ஹதை, ஏகத ப்ரதிஸம்பந்தி உபாயத்வம், ஸர்வாதா(தா)ரத்வம், ஸர்வாந்தர்யாமித்வம், ஸர்வஸரீரித்வம, ஸர்வவிதபந்துத்வம், ஸகல கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வம் தொடக்கமான அர்த்தவிஶேஷங்களே ப்ரதிபாதிக்கையாலே பகவத்ஸ்வரூபம் சொல்லுகிற தென்னவுமாம்.

சேதநனுடைய ப்ரகாரத்வம், ரக்ஷ்யத்வம், ஶேஷத்வம், இவற்றினுடைய அநந்யார்ஹதை, ஶேஷபூத வஸ்துவினுடைய ஜ்ஞாநாநந்த(ந்)த்வம், ஜ்ஞாநகுணகத்வம், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தி, தத்வித்தமான பாரதந்த்ர்யம், தத்ப(ஶ்)லததீயஶேஷத்வம், ஆதே(தே)யத்வம், வ்யாப்யத்வம், ஶரீரத்வம், கைங்கர்யாஸ்ரயத்வம் தொடக்கமான அர்த்தவிஶேஷங்களே ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆத்மஸ்வரூபம சொல்லுகிறதென்னவுமாயிருக்கும்.

இதில் ப்ரதமபதமான ப்ரணவம், (க) "அகாரஸ்ஸர்வாரக்ஷகஶ்ரீ, தாஸோஹமஸமஶ்ரத்தேதிமோக்ஷ- அகாரஉகாரமகாரஇதி, காரகதாஸமபரத்தேதத்தேதாமிதி" என்று மூன்றக்ஷரமாய், (க) "ஓமித்யேகாக்ஷரம்- ஓமித்யேகாக்ஷரம்" (உ) "மூலமாகிய வொற்றையெழுத்தை" என்றும ஏகாக்ஷரமாய் ஶேஷிஶேஷ தத்தத்பார்ஹத்வங்களாகிற வர்த்தங்களுக்கு அக்ஷரத்ரயமும் வாசகமாகையாலேமுன்புபதமாய், ஏவம்பூதமான ஸம்பந்தத்தைத சொல்லிற் றாகிலுங்கூடியகையாலே ஓருவாக்யமா யிருக்கும்.

(ங) "நாமரூபஷ்டூ தாநாம் க்ருத்ஸ்நாஞ்சப்ரபஞ்சம் வேதஶப்தேப்ய ஏவாதௌதேவாதீநாஞ்சகாரஸ்- காமரூபஞ்சபூதாதாம் க்ருத்ஸ்நாஞ்சப்ரபஞ்சநம் வேதஶப்தேப்ய ஏவாதௌதேவாதீநாஞ்சகாரஸ" என்று லௌகிகஶப்தங்களுக்கு வேதம் சரணமாயிருக்கும். (ச) "ஶுஸ்ரோஜ்ஜாம் பீஷ்மாநிதஶ்சோபரர்ணாநி ஸர்வமஸ்துத்ரா ஸஸ்ஸ்- நிசாயஜாமிஷ்மாமா

(க) நாராயணோபநிஷத் (உ) பெரி-திரு-க-ருபா (ங) வி-பு-க-ரு-சுரு
(ச) ஸ்ருத்யந்தஸ்தவ-க

சித்தைகவாதர்வணிகே! ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்ஸ்தம்" என்று வேதந் தனக்குத் திருமந்திரம் காரணமாயிருக்கும். இதில்மேலில்பதத்வயத் துக்கும் இப்ப்ரணவம ஸங்க்ரஹமாகையாலே இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ர ணவம் காரணமாயிருக்கும். (க) "ப்ரணஷ்யச்ரக்ருஷீரக்ருஷ்ண-ப்ரணவஸ்யச ப்ரக்ருதிரிகாரஃ" (உ) "தஸ்யப்ரக்ருதிலீனஸ்யஃபரஸ்மாத்ஹ்ரஸ்வஃ-தஸ்யப்ரக்ருதிலீநஸ்யஃபரஸ்மாத்ஹ்ரஸ்வஃ" என்று ப்ரணவந் தனக்கு அகாரம் காரணமாயிருக்கும்; இப்படி ஸாவஸ்ரப்தகாரணமான அகாரம (ங) "ஸமஸ்தஶப்தமூலத்வாதகாரஸ்யஸ்வபாவதஃ। ஸமஸ்தவாச்யமூலத்வாத்ப்ரஹ்மணோ ஸ்வபாவதஃ வாச்யவாசகஸம்பந்தஸ்திதியோரர்த்தாத்ப்ரதீயதே" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸகலார்த்த காரணபூதவஸ்துவுக்கு வாசக மாகையாலும், (ச) "யதோவாஇமானிபூதானிஜாயந்தே। யேநஜாதானிஜீவந்தி-யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தி தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வதத்ப்ரஹ்மேதி" என்றும, (ஞ) "மூவாத்தனிமுதலாய் மூவுலகுங்காவலோன்" என்றும் காரண த்வ ரக்ஷகத்வங்களிரண்டும் ஏகாப்ரயமாகச் சொல்லுகையாலும், (ஃ) "ஏகாரோவிஷ்ணுவாசகஃ-அகாரோவிஶ்ஶேஷணவாசகஃ" என்று ஸர்வவ்யாபகனுய் ஸர்வரக்ஷகனான வெம்பெருமானுடைய ஸமஸ்தசிதசித்காரணத்வத்தைச் சொல்லுகிறது.

இக்காரணத்வந்தான் ஸ்வரூபகாரணத்வமென்றும், ஸ்வபாவ காரணத்வமென்றும் த்விதம்.

அதில் ஸ்வரூபகாரணத்வமாவது - சிதசித்துக்களுடைய ஸ்வரூப ஸத்பாவம் பகவத்ஸ்வரூபாதீநமாயிருக்கை. அதாவது—(ஈ) "யஸ்யாத்மா-யஸ்யாஶரீரம்" (அ) "ஸர்வதோபாணிபாதம்" (ஆ) "நதத்திவினாயத்ஸ்தாஸ்நஜ்ஞாதம்சராசரம்-ததஸ்தத்திஸ்திராயதஸ்யாந்மயாபூதமசராசரம்" (க0) "யஸ்யசேதஸ்யவஸ்திர்யம் யாவத்தத்தேஶத்வா பாதனார்த்தம் தச்சேஷ்டாதேஸ்வரூபம்-யஸ்யதேசதரஸ்யபதத்ரவ்யம் யாவத் ஸ்தம் சேஷத்வாபாதநார்த்தம், தச்சேஷஸ்தைகஸ்வரூபம்" (கக) "தன்னுள் கலவாத தெய்பொருளும் தானில்லை" இத்யாதிகளில்

(க) வேதார்த்தஸங்க (உ) தை-நா-க0-உரு (ங) மாமகபுரா
(ச) தை-ப்ருகு-க-க (ஞ) தி-வாய்-உ-அ-ரு (ஃ) ஸோஷ்ணம
(எ) யஜ்ஞ-அஷ்ட-உ- (அ) ரஹஸ்யமாகாயப்ராம் (ஆ) கீ-க0-ங.
(க0) (கச) தி-வாய-உ-ரு-ங.

சிதசித்துக்களுடைய ஸ்வரூபம் வ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்துக்கு விசேஷணதயாசேஷமாய்க்கொண்டு உண்டாய், அல்லாத போது இல்லேயாயிருக்குமென்றும் சொல்லுகையாலே, இந்த ஸ்வரூப ஸத்பாவஹேதுவான விசேஷணரூபசேஷத்வத்துக்கு ப்ரதி ஸம்பந்திதயாசேஷியான பகவத்ஸ்வரூபம், (க) "முண்ணீயமரர் முழுமுதலானே" (உ) "அமரர்முழுமுதல்" (ங) "யாதும் யவர்க்கும்முன்னேன்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே காரணமாயிருக்கை.

ஆனால், (ச) "ப்ரக்ருதிம்புருஷஞ்சைவ வித்யநாதீஉபாவபி" என்று சொல்லுகிற விவக்ஷிதமான அநாதித்வத்துக்கு பங்கம்வாராதோ வென்னில்; விசேஷணத்வேக ஸ்திதமான வஸ்துக்களுக்கு விசேஷ்ய ஹேதுகோக்ஷத்தியாக வேண்டுகையாலே விசேஷ்யஹேதுக வ்யவஹாரம் பண்ணுகிறதித்தனையொழிய ஒருகாலத்திலுண்டு, காலாந்தரத்திலில்லே யென்று ஸத்பாவாஸத்பாவங்களை சொல்லுதல், ஏவம் பூதாகயத்துக்கு ஒரு காலவிசேஷ கல்பகைபண்ணுதல் செய்யாமையாலே அநாதித்வபங்கம் வராது; ஆனால் விசிஷ்டமாய்க்கொண்டே நித்யமாயிருக்குமாகில் இக்காரணத்வ மதுபபங்கமாமே யென்னில், அந்ய நிரபேக்ஷமாக வித்தமான பகவத்ஸ்வரூபத்தினின்றும் ஸாபேக்ஷமாய்க்கொண்டே சிதசித்துக்களுடைய உதயமாகையாலே உபபந்தம். (ஞ) "ப்ரதானபுருஷோரமோஹாரணங்கிருதுர்யோக-ப்ரதாகபும்ஸோராஜயோகாரணம்கார்யபூதயோக" என்று சிதசித்துக்களினுடைய கார்யதவ நித்யத்வங்கள் ப்ரீபராசரபகவானுமும் சொல்லப்பட்டது.

அநந்தரம், ஸ்வபாவகாரணத்வமாவது-சிதசித்துக்களே ஸ்வேச்சாதிகமாகத் தன்னுடைய லீலாபோக (ஶ்ரீ) விசேஷங்களுக்கு விஷயமாக நிர்மித்தவன்று ததுபகாரணமான தேஹாதிஸம்பந்தகரணம் பண்ணுகைக்கும், ததநுரூப ஸாஸ்த்ரப்ரதாகாதிகளுக்கும் ஹேதுபூதனாகை.

இவை கர்மஹேதுகமென்னுமிடம் ஈச்வரன் ஹேதுவென்கிறபடி யென்னென்னில், (ஈ) "ஸ்வயஞ்சாதுக்ருதம்கர்ம கரோதி - ஏஷஏவஸாது

(க) தி-வாய-க-எ-அ (உ) தி-வாய்-க-எ-க (ங) தி-வாய்-அ-அ-ச
(ச) கீ-கஙு-ககக (ஞ) வி-பு-க (ஈ) கௌஷீதகீ-ங-ச

கர்மகாயஜி" என்று கர்மத்துக்கு உத்பத்தியே பிடித்து ஈஸ்வரன் ப்ரேரகனை வேண்டுகையாலும், அசேதகக்ரியை யாகையாலே தான் இவற்றுக்கு உத்பாதக மாகமாட்டாமையாலும், ஒரு க்ரியை தானே காலகர்த்ருபேதங்களாலே புண்யபாபங்க ளிரண்டிக்கும் ஹேதுவாயிருக்கையாலும், இவற்றுக்கு ஈஸ்வரேச்சை-ஹேதுவா மித்தனையொழிய கர்மம் ஹேதுவன்று.

ஈஸ்வரேச்சைதான் கர்மஹேதுகமானாலோ வென்னில், அவனுக்கு கர்மபாரதந்த்ர்ய வ்யவஸ்திதத்வமில்லை. ஸ்வேச்சாதீக கர்ம ஹேதுக வ்யவஸ்திதிக்வமும் ஸ்வேஷ்டமான ஜ்ஞாநப்ரதாநாதிக ளோடே விரோதிக்கையாலும், போக (ஶ்ரீ) ரஸ வைலக்ஷண்யமில்லா மையாலும் (சு) "ஸ்ருஜ்ய[illegible]ஶ்ரீஶ்வமுஷ்ணத்யஶுபான்யஶேஷதஸ்து பாநிபுஷ்ணாதி-ஸக்ருத்க்ருதோஞ்ஜலிர் தத்தைவமுஷ்ணத்யபராபாங்யஸோஷதஸ்பரா பாகிபுஷ்ணாதி" என்றும், (உ) "ஹ்ருஷ்யஸ்ஹோத்தவிநிவிராமமாத்ரம்-கூம்யஸ்பஹோத்தபிஸந்திவிராமமாத்ராத்" என்றும், (ஊ) "தீபி லில்தூசாகும்" (ச) "காஞ்ஜொவொருங்கிற்றும் கண்டிலமால்" என் றும் சொல்லுகிறபடியே ஓரஞ்ஜலிமாத்ரத்தாலே ஸகலபாபங்களை யும் போக்குமென்கையாலே ஆர்ரிதவிஷயத்தில் கர்மபாரதந்த்ர்ய வ்யவஸ்திதி குலைகையாலும், ஆயுதமெடேனென்று ஆயுதமெடுக் கையாலும் ஸர்வஜ்ஞனான ஈஸ்வரனுக்குக் கூடாது. இனி இங்குள் ளது ஸ்வேஷ்டகார்யோப யோகியான கர்மஸம்பந்தத்தையும் தத் சாயங்களையும் ஸ்வேச்சையாலே நிர்வஹித்துப் போருகிறனித் தன், ஆகையாலே கேவலேஸ்வரேச்சையே ஹேதுவாகக்கடவது.

இவ்வர்த்தத்தை (ரு) "தீகந்தவாச்சை" (ரூ) "நீவைத்தமாய வல்லீம்புலன்கள்" (எ) "நடுவேவந்தியற்ப கொள்கின்றதாதன்" (அ) "தின்பழமின்பழமாகிய செய்வினையாய்" (க) "கருமமும்கருமப லனுமாகியகாரணன்" (கூ) "துயரேமதருதன்பவின்பவினைகளாய்" (கக) "உற்றவினைகளாய்" இத்யாதிகளிலே ஆழ்வாரருளிச்செய் தார்.

(சு) ஸ்ரீகர-ர (உ) வை-ஸ்த (ஊ) திருப்பாவை-டு
(ச) பெரியதிருவ-டு-க (ரு) தி-வாய்-ந-உ-க (ரூ) தி-வாய்-டு-எ-அ
(எ) தி-வாய-க-எ-டு. (அ) தி-வாய்-ந-க0-எ (க) தி-வாய்-ந-டு-க0
(க0) தி-வாய்-ந-கூ-அ (கக) தி-வாய-க0-க0-அ

வைதிகபுத்ர விருத்தாந்தத்திலும், அயோத்யாவாஸிகளு டைய மோக்ஷலாபத்திலும், ஸிம்ஹாஸன மோக்ஷாதிகளிலும் இவ் வர்த்தம் காணலாம். ஆக, இவ்வகார ஸ்வபாவத்தாலே பகவானு டைய ஸர்வகாரணத்வமும் ஸர்வப்ரகாரகாரணத்வமும் சொல் லிற்றுமிற்று.

அகாரம் இவ்வகாரம், "அவரக்ஷே-அவரக்ஷேண" என்கிற தா (தா)துவிலே விகித்தமாய், வகாரலோபம்பண்ணி, "அ" என்றுபதமாய், ரக்ஷணதர்மத்தைக்காட்டி (அ) "நரஸிம்ஹாலனஸாமர்த்ய முமுக்ஷோர்ஜ்ஞாநவிரோதிகர்ம- நஷபிராலநஸமர்த்தம்நரஸிம்ஹாத்யம்நரமே ஸர்வேஸ்வரம்ஹரிம்" (உ) "விஷ்ணுர்ஜி ஷ்ணுர்ஹரிர்ஹ்ருஷீகேஸ: பாலகஸ்-விஷ்ணுஸ்த்ரைலோக்யபாலக:" (ஊ) "பாலனேவிஷயஸ்ய ஜே- பாலகேவிஷ்ணுருச்யதே" என்றும், (ஏ) "நலகித்தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேழுமே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இத்தர்மத்துக்கு ஆஸ்ரயபூதனுமாய், (ஐ) "அஇ-ப்ரஹ்ம-அதிகிப்ரஹ்ம" (ஈ) "ஆகாரோ வை விஷ்ண: அகாரோவைவிஷ்ணு:" (ஏ) "ஆகாரோவிஷ்ணுவாசக: அகாரோ விஷ்ணுவாசக:" (அ) "அக்ஷராணாமகாரோஸ்மி-அக்ஷராணாமகாரோஸ்மி" (க) "அஇதிஷடக்ஷரோ நாராயணஸ்ய ப்ரதமாதிதாநம்-அதிகபகவதேதாகாராய ணஸ்ய ப்ரதமாபிதாநம்" என்று இவ்வகாரத்துக்கு முக்யரூபேண வாச்யனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானை சொல்லுகிறது.

இவ்வகாரத்தான் (கo) "ஆகாரோவை ஸர்வாவ்-அகாரோவைஸர்வா வாக்" என்று எல்லாவகாரங்களுக்கு முபிராய்க்கொண்டு, அவ்வகார ஸ்வரூபங்களை ஸ்திதிப்பித்துக்கொண்டு நிற்குமென்கையாலே, அவ் வோஸப்தங்களுக்கு வாச்யமான ஸகலபதார்த்தங்களிலுமுடைய வும்ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டு அந்தஸ்தி(தி)கனை வெம்பெரு மானுக்கு வாசகமாகக் கடவதிறே.

ஆக, இத்தால்-அகாரவாச்யனை ஸர்வேஸ்வரன் ரக்ஷகனென்ற தாயிற்று. இந்த ரக்ஷணதர்மத்துக்கு விஷயாபேக்ஷை யுண்டாகை யாலும் விஷயவிஸேஷநியமம் பண்ணுமையாலும், பத்ர(பத்ர)மூக்த நித்யாத்மகமான உபயவிபூதியும ரக்ஷ்யமாகக்கடவது. இத்தால் ஸர்வரக்ஷகனென்கிறது.

(க) வீ-பு-க-உ-உக (உ) (ஊ) (ஏ) நி-வாய்-க-க-டி
(டி) ருக்வேத-ஐதரேய-ஆரண்ய-உ-உ-க (ஏ) ஸோஉஸ்மஹ்மி
(அ) தீ-ச0. (க) மஹாபாஷ்யவ்யா (க0) ஐதரேய-ஆரண்ய

இந்தபத்தி (ஐந்) வர்க்கந்தான், முமுக்ஷுக்களென்றும் அஜ்ஞ ரென்றும் உபயகோடியாயிருக்கும். இதில் அஜ்ஞரைக்குறியை ஸ்வ ரூபிக்கும், ஸ்வாதீநமான பூர்வபாக (ஈக) ஸாஸ்த்ரத்துக்கும், அவர்களுடைய கர்மத்துக்கு மநுகூலமாக ரக்ஷிக்கும். அதாவது- புண்யபாபரூபமான கர்மங்களே அவர்கள் பண்ணப்புக்கால் அது மஹிதாநத்தைப் பண்ணியும, அவை அவர்களுடைய பூர்வ பூர்வ கர்ம கார்யமென்று நிர்ணக்கும்படி உதாஸீநரைப்பிரிந்து, அவை தத் தத் காலங்களிலே ஸ்வஸ்வாநுபவங்களைப் பண்ணும்படி செய்வித் தும், அவர்கள் விரோதிகளான்று அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸத்வை யை நோக்கியும், அவர்களுக்கு விரோதியான ஸத்ருபீடைய்யாதி பீடையித்யாதிகளை நிவர்த்தகமாக்கி, அபேக்ஷிதமான அங்கபாகாதி களைக்கொடுத்தும ரக்ஷிக்கை.

முமுக்ஷுக்களை ஸ்வரூபாநுகூணமாக ரக்ஷிக்கும்: அதாவது- ஸ்வரூபவிரோதியான அநாதிவாஸநைக்கு ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதி நிவர் த்தியைப்பண்ணி ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸ்வஸ்வாமிய போஷணத்வத் தைப் பிறப்பித்தும், ஸ்வரூபாநுரூப புருஷார்த்தத்திலே ருசியைப் பிறப்பித்து, தத்தநுரூபமான ஸாதநவிபோஷணத்தைப் பரிக்ரஹிப் பித்தும், அந்த ஸாதநத்திலே அத்யவஸாயத்தை ப்ரார்ப்திபர் யந்தமாக்கியும், விபவார்ச்சாவதாரரூபேண நின்று அவர்களுக்கு தர (ஈ) ரகளையும் அநாதியான ஸம்ஸார ஸம்பந்தத்தையறுத்து அநந்தமான ஸ்வாநுபவத்தை அவிரோதமாகப் பண்ணிக்கொடுத் தும், ஸ்வபோகத்துக்கும் ஸ்வப்ரவ்ருத்தமான உத்தரபாக (ஈக) ஸாஸ்த்ரத்துக்கு மநுகூணமாக ரக்ஷிக்கை.

நித்யரையும் முக்தரையும் போக (ஈஈ) நுகூணமாக ரக்ஷிக் கும். அதாவது-(க) "ஆநந்தமயஃ-ஆநந்தமயஃ" எனகிறபடியே தான் நிரதிசயாநந்த யுக்தரைப்பிரக்கையாலே (உ) "ஸர்வம்நைவக்ரமஃ- நஸாஸ்த்ரம்நைவசக்ரமஃ" என்கிறபடியே க்ரமவிவக்ஷைபண்ண வறி யாதே அல்பாநந்த ரஸத்திலே மக்நராய், ஸத்தையழிந்து ஸ்வாநுப வத்திற்காளாகாத வளவிலே, (ங) "மருவித்தகங்கள் போகமெழச் சிக்கு" என்கிறபடியே ஸ்வாநந்தத்தை ஸாதிப்பித்து ஸ்வாநுபவத் திற்காளாக்கி ஸ்வாநுபவத்தைப் பண்ணிக்கொடுத்தும், தஜ்ஜநித

(க) ஆநந்தமயஃ (உ) காஸ்யபஸ்மருதி-க (ங) தி-வாய்-கை-ங-ச

ப்ரீதிகாரிதமான கைங்கர்யத்தைக் கொண்டும், அந்தக் கைங்கர்யத்துக்காளாக்கி இவர்களுடைய சைதன்யநிபந்த(பந்த)மான ஸ்வாரஸ்ய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணி, (க) "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிறபடியே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தி(ந்தி)தபகவன்முகோல்லாஸவிஷயத்வமே ப்ரயோஜநமென்றும், தத்விஷய ஜ்ஞாநமே சைதன்ய கார்யமென்றும் ப்ரதிபத்தியுண்டாம்படி பண்ணியும் ரக்ஷிக்கை.

ஆக, ஸகல ப்ரபந்தகாரணமான அகாரத்திலே தத்தத் ப்ரபந்த வாச்யங்களாய் ரக்ஷ்யபூதங்களான த்ரிவித சேதநாசேதநங்களையும், ரக்ஷகனான ஸர்வேச்வரனையும், ரக்ஷணப்ரகாரவிசேஷங்களையும், ரக்ஷணத்தினுடைய நிர்ஹேதுகத்வமும், இத்தனையும் ரக்ஷகனை தன்னுடைய ப்ரயோஜந விசேஷங்களென்னுமிடமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(உ) "ஸ்வதந்த்ரவிதசேஷாஉசேஷ ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதம்" என்று இவ்வர்த்தத்தை பாஷ்யகாரருமருளிச்செய்தார். (ங) "இச்சாத்ஸ்வபரவிபூ பதார்தஸத்தா-இச்சாதவதவவிசேஷப்ரகாரத்தஸத்தா" என்கிற ச்லோகத்தாலே இவ்வர்த்தத்தை ஆழ்வானு மருளிச்செய்தார்.

ஆனால் இந்த ரக்ஷகனுடைய †விதா (ஞ) பேதத்தாலும், லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடைய துக்கானுபவத்தாலும், நித்யவிபூதியிலுள்ளாருடைய ஸுகாநுபவத்தாலும், இவற்றுக்கு ஹேதுபூதனை ஈச்வரனுடைய, (ச) "ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு நமேத்வேஷ்யோஸ்திந ப்ரிய:— ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு நமேத்வேஷ்யோஸ்திந ப்ரிய" (ஞ) "ஈடு மெடுப்புமிலீசன்" (ட) "எள்கலிராகமிலாதான்" என்கிற ஸர்வஸமத்வத்துக்கும், (ண) "நிவாஸ்யரணஸுஹ்ருத்-நிவாஸஸ்ரயணமஸுஹ்ருத்" (அ) "ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம்-ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம்" என்கிற ஸர்வபூத ஸுஹ்ருத்வத்துக்கும், (க) "ஸதாகாருணிகோபிஸந்-ஸதாகாருணிகோபிஸந்" என்கிற பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதாரூபையான க்ருபைக்கும் ஹாநிவாராதோ வென்னில்;

(க) தி-வாய்-உ-கூ-ச (உ) கத்யதராயம (ங) வைகுண்டஸ்தவம்
(ச) கீதை-அ-உக (ஞ) தி-வாய்-க-ஈ-ங (ட) தி-வாய்-க-கூ-டு
(ண) ஸுபால (அ) கீ-டு-உக (க) லக்ஷ்மீதந்த்ர-கள

† (பா) த்விவித்தபேத

இது ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்தஸ்வரூபங்களிலு டைய யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமில்லாதார் சொல்லும் வார்த்தை ; எங் ஙனே யென்னில் ; (க) ''ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம-ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம'' (க) ''ஆநந்தம் ப்ரஹ்ம-ஆநந்தம் ப்ரஹ்மணஃ'' (உ) ''முழுநலம்'' (ங) ''எல்லியிலங் கலம்'' (ச) ''நலமுடையவன்'' (ஞ) ''ஆபாரஸச்சித்ஸுகாகரே-அபார ஸச்சித்ஸுகஸாகரே'' என்கிறபடியே ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களிரண் டாலும் அபரிச்சேத்யமான வாநந்தத்தை யுடையனாயிருக்கையா லும், (சு) ''ஆசேஷசிதசிதவஸ்து சேஷிதூத-அமேயஷசிதசித்வஸ்து போஷி பூத'' (எ) ''ஆசேஷசிதசிதவஸ்து சேஷிணே-அமேயஷசிதசித்வஸ்துபோஷிணே'' என்று ஸர்வபோஷியாகையாலும், (அ) ''யஸ்யசேதநஸ்யயத்கிஞ்சி தயம் ஸர்வாத்மநாஸ்யாராதநமும் தாரயிதுஞ்சயத்கிஞ்சி தச்சேஷதைகஸ்வரூபம்'' என்றும், (கூ) ''யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம் போஷபோக்தாரமேவ நகர்ஹே-யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம் போஷபோக்தாரகத்யதே'' என் றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வார்த்த நியாம்யத்வ தார்யத்வாதிகளா லே இஷ்டவிநியோகார்ஹமான போஷவஸ்துக்களைத் தனக்கதிபய லித்யர்த்தமாகத் தன்னிச்சையாலே தனக்கிஷ்டமான ப்ரகாரத் திலேவிநியோகம் கொள்ளுகையும், அப்படியே விநியோகப்படுகை யும் (கo)''அம்மாவடியேன்'' என்கிற உபயஸ்வரூபத்துக்கும் ப்ராப் தமாய், அதுதானே புருஷார்த்தமுமாயிருக்கையாலே. ஏவம்பூத விநியோக விஷயத்வ ஜ்ஞாநமிறே சைதந்யகார்யம்.

ஆனால் லீலாவிபூதியிலுள்ளார்க்கு இதில் துக்கம் நடப்பா னென்னென்னில் ; ஏவம்பூதஸ்வரூப யாதாத்மய ஜ்ஞாநமில்லாமை யாலே. ஆனால் ஜ்ஞாநம் பிறந்தவதிகாரிகள், (கக) ''மங்கவொட்டு'' (கஉ) '' இருள்தருமாஞாலத்துளினிப்பிறவியான் வேண்டேன்'' (கங) ''கூவிக்கொள்ளும் காலமின்னும் குறுகாதே'' (கச) ''நின் மாதாள்சேர்ந்து நிற்பதெஞ்ஞான்றொருலோ'' (கஞ) ''அடைய

(க) தை-ஆநந்த (உ) தி-வாய்-க-க-உ (ங) தி-வாய்-க-உ-ங
(ச) தி-வாய-க-க-க (ஞ) (சு) கத்யத்ரயம்
(எ) வேதார்த்தஸ (அ) ஸ்ரீபாஷ்ய (கூ)
(கo) தி-வாய்-க-கூ-க (கக) தி-வாய்-கo-எ-கo (கஉ) தி-வாய்-கo-சு-க
(கங) தி-வாய்-சு-கூ-கூ (கச) தி-வாய-ங-உ-ங (கஞ) தி-மொ-க-அ-சு

வருளாய்" இத்யாதிகளாலே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக மோக்ஷத்தை யாசைப்படிவானென்னென்னில் ;

மோக்ஷப்ரதரான சேதநர்க்கு மோக்ஷத்வ பராகாஷ்டாதர்மகம் பண்ணினவாறே இந்த லீலாவிஷயம் ப்ராப்தமாயிருக்கதே யாகிலும், (க) "ஸ்திதஸ்ய த்ரிப்ரகாரஸ்ய நிமேஷாவதி நித்யதா ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹார ஸ்தித்யுத்பத்திப்ரவ்ருத்திகாரணமிதி யாபகரா தர்மஸ்ய தே மோக்ஷோ மோக்ஷப்ரபஞ்சோ யம்" என்கிறபடியே ரக்ஷகத்வ காரணத்வ ப்ரவர்த்தகத்வ ஸம்ஹர்த்தருத்வ நியந்தருத்வ வ்யாபகத்வாதி ஸகல ப்ரகாரங்களாலும் இந்த ஸ்ருத்யாதி விஷயமான ஸகல ப்ரபஞ்சத்துக்கும் மோக்ஷியான பிரமவான், இப்படி ஸர்வப்ரகார மோக்ஷமாகையாலே ஸ்வாயத்தஸ்வரூபபரமாய் ஸ்வதா(ஶ்ரா)ர்த்தியாகருமாய் ஸ்வபோக்யபூதருமான சேதகரை; (உ) "ஶ்ரீஶ்சாதிஸ்வரூபாவஸ்ரிதரூப விபவம் விஸ்மர்ய தாஸ்யாத்மகம் வைஷ்ணவ்யாநுமாயயாத்மநிவஹாந்விப்ஸாவ்யபூர்வ: புமாந்! பும்ஸாபண்யவதூவிடம்பிவபுஷா தூர்த்தாதிவாயாலயக் ஸ்ரீரங்கேஶயநிகல்பதே தவபரீஹாஸாத்மமே கேளயே" (ங) "அன்புருகுநிற்கு மதுநிற்கச்சுமந்திருந்தாய்" (ச) "உன்னடிப்போதுநான றுகாவலைசெய்து போதிகண்டாய்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அவர்களுக்கு ஸ்வதஸ்ஸித்தமான தாஸ்யைப்வர்யத்தை விஸ்மரிப்பித்து அத்தை க்ரமகரிப்பிக்கும் ஸம்ஸாரி விஷயங்களிலே ஸங்கத்தைப் பண்ணுவிக்கை, ஸ்வவிஸ்மரணகரஸ்வாதீகையான மாயையாலே கலங்கும்படி பண்ணி, பண்ணவது(மு)விடமிவை புஸ்ஸான புருஷனுலே தூர்த்தரை ஆபாவிப்பித்து ரமிக்கும் செருக்கரைப்போலே ஸர்வகாரணபூதனை ஸர்வேஸ்வரன் தனக்கு அபிமதையான ஸ்ரீரங்கேஶ்வரிக்குப் பரிஹாஸஹேதுவான லீலைக்கு விஷயமாக்கி, (ஞ) "க்ரீடேத்ஸ்வாந்புத்தே ரூபலக்ரீடந்தே வ-க்ரீடதேபக வாந்பூதைர்பாலக்ரீடநகைரிவ" என்றும், (சு) "இன்புறுமிவ்விளை

(க) ர-ஸ்த-உ-உ-ச (உ) ஸ்ரீகுணரத்ந (ங) தி-வாய்-எ-க-க0
(ச) தி-வாய்-எ-க-ச (ஞ) பாரத-ஆரண்ய (சு) தி-வாய்-ரு-க0-எ

யரட்டுடையான்'' என்றும், (க) ''நளிர்மாமலருந்திவீட்டைப் பண்ணிவிளாயாடும்விமலன்'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவரீண இசைவித்து இவனநுமதிப்படியே மோக்ஷப்ரதாநம்பண்ணி, ஸ்வ போக (ஶ்ர்ய)த்துக்கு விஷயமாக நிணைத்தவன்று அந்த மோக்ஷரூப போக(ஶ்ர்ய)த்திலே ருசிபிறக்கும் போதைக்கு தத்ப்ரதிப(ஶ்)டமான ஸம்ஸாரத்திலே (உ) ''நரகத்தைநகு'' என்கிற அருசிபூர்வகமாக வேண்டுகையாலும், அந்த அருசிதனக்கு தத்விஷயமான ஹேய க்ய துக்கரூபத்வாதிப்ரதிபத்தி அபேக்ஷிதமாகையாலும், ஸ்வ போகார்த்தமாக அகில ஹேயத்வாதிகளை ப்ரகாஶிப்பித்து அதடி யாக அருசியை விளைப்பித்து, அதடியாக உபேக்ஷாதிகளை யுண் டாக்குகிறதுகையாலே தந் நிவ்ருத்திபூர்வகமாக போக (ஶ்ர்ய) ரூபமான மோக்ஷத்தை(ங) ''மங்கவொட்டு''(ச)''கூவிக்கொள்ளாய்'' (ஞ) ''இனியுண்டொழியாய்'' என்று ப்ரார்த்திக்கிறதீண யல்லது,(ஞ) ''எனக்கேகண்ணனையான் கொள்சிறப்பு-தனக்கேயாக வெணைக்கொள்ளுமீதே'' என்றிருக்கிறவர்கள் பகவத்விஷயமாக விஶோஷவிஷயத்தினுடைய ஸ்வரூபாவப்ராப்தகைங்கரியத்தை அபேக்ஷித்தார்களன்று;

ஆகையாலே (ட) ''ஸர்வோஹம்ஸர்வஜ்ஞோ ஜேஷ-ஸமோஹம்ஸர்வபூதே ஷு'' என்கிறவிடத்தில் வ்யாபகத்வ தா(ஜ்ஞ)ரகத்வ ஆஶ்ரயணீயத்வ ரக்ஷகத்வ ஶோஷித்வங்களில் ஸாம்யத்தைச் சொல்லுகிற திக்தீண யல்லது, ஸ்வவிநியோகஸாம்யம் சொல்லுகிறதன்று. விநியோக ஸாம்யம் சொல்லுமாகில் விநியோகபேத(ஜ்ஞ)ம் நிபந்தநமான ரஸ வைவித்யமில்லாமையாலே ஸர்வப்ரகாராநந்த(ஸ்ர) விஶிஷ்டமான ஶோஷிஸ்வரூபத்துக்கும் சேராது. இஷ்டவிநியோகார்ஹதையே வேஷமான ஶோஷ்யதஸ்வரூபத்துக்கும் சேராது. நித்யவிபூதியில் குணாநுபவம் விக்ரஹாநுபவம் கைங்கர்யபரதை யென்கிற விஶே ஷங்களுக்கும் சேராது. ஆகையாலே உபயஸ்வரூபத்துக்கும் அநு குணமான வைஷம்யம் தோஷமன்று; ப்ராப்தமான ஸாம்யத்துக்கு ஹாநிசொல்லாமையாலே ஸமத்வஹாநியில்லை. ஏவம் ஸ்வரூப

(க) நாய்ச்சி-இ-மொ-கச. (உ) இ-வாய்-க0-சு-இ (ங) இ-வாய்-க0-எ-க0 (ச) இ-வாய்-க0-க0-ங (ஞ) இ-வாய்-க0-க0-சு (ஸ) இ-வாய்-உ-கூ-ச (ஏ) ஓ-கூ-உ-கூ.

ஜ்ஞாகமின்றியிலே ஸம்ஸாரத்திலே துஃக்கப்ரதிபத்திபண்ணி யிருக்
குமவர்களுக்கு இந்த ப்ரதிபத்திதான் இந்த ஜ்ஞாகவிரோதியான
ஸம்ஸாரத்தில் அருசிபிறந்து தன்னிவ்ருத்த்யபேக்ஷை பிறக்கைக்
குறப்பாகையாலே அந்த ப்ரதிபத்தி நிவ்ருத்தி பண்ணுதொழிந்த
தும் ஸுஹ்ருத்வகார்யமான ஹிதபரதையாலே யாகையாலே ஸுஹ்
ருத்வத்துக்கு ஹாகியில்லை.

ஸம்ஸாரத்தில் வாஸமும் அஜ்ஞாவஸ்தை குலைந்து ஜ்ஞாகம்
பிறந்தபோது தத்யத்வாகாரேணவே தோற்றுகையாலே (க) "தனக்
கேயாக வெண்ணக்கொள்ளுமீதே" என்று அதிதாரே புருஷார்த்த
மாயிருக்கையாலும், தத்தத்குணமான ஜ்ஞாகவிரோஷித்தை (உ)
"ததாமிபுத்தியோகம்தம்" - ததாமிபுத்தியோகம்தம் " என்றும், (ங)
"மத்ஸ்ருத்ருஷ்டிர்ஜ்ஞாகமஹோஹனஷ்ட-மத்தஸ்ஸம்ருதிர்ஜ்ஞாகமபோஹனஞ்ச"
என்றும், (ச) "என்னெக்கீமனம்கெடுத்தாய்" (ரு) "மருவித்தொழும்
மனமேதந்தாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிர்ஹேதுகமாகத்
தானே பிறப்பிக்கையாலும் க்ருபாஹாகிவாராது. ஆகையாலே
ரோஷபூத ஸகலவஸ்துக்களுடையவும் ஸர்வவ்யாபாரங்களும் பக
வத் ப்ரேரிதங்களுமாய் பகவத்ப்ராயோஜ ஹேதுக்களுமாயிருக்கு
மென்றதாயிற்று.

ஆனல், விதிநிஷேதரூபமான ஸாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரயோஜ
மென்னென்னில், ஸாஸ்த்ரமாவது-(ஙு) "ஸ்ருத்ருஷ்டிர்ஜ்ஞாகமோபஜீவ-ம்ருத
திஸ்ஸம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா" என்கிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்த ஸ்வா
மித்வ போஜித்வ ரக்ஷகத்வாதி விசிஷ்டனான ஸர்வேச்வரனுடைய
ஆஜ்ஞாரூபமாய்க்கொண்டு அவனுக்கு அதிசயரூப ஸகல வ்யாபா
ராதிகளுக்கு முண்டான ருசிப்ரவ்ருத்தப்ரதிகளுக்கு ப்ரகாரமா
யிருப்பதொன் றுகையாலே, (எ) "ஜ்ஞாநமயோ வேத-த்ரைகுண்ய
விஷயாவேதாஃ" என்கிறபடியே அவனுக்கு லீலாவிஷயபூதரூ
மாய்க்கொண்டு ஸ்வம்மாயிருக்கிற ஸகல சேதநரையும் விஷயமாக
வுடைத்தாயிருக்கும்.

(க) தி-வாய்-உ-கூ-ச (உ) கீ-க0-க0 (ங) கீ-க-கூ-கூ
(ச) தி-வாய்-உ-எ-அ (ரு) தி-வாய-உ-எ-ஙு (ஙு) பாஞ்சராத்ரம்
(எ) கீ-உ-கூ-ஙு

ಆಕೆಯಾಲೆ ಇಪ್ಪಡಿಯಿರುಕ್ಕಿಱ ಸರ್ವೇಶ್ವರನುಡೆಯ ಪಹ್ನಿ ತೈ(ಶ್ರೀ)ಯಾನ ಲೀಲೈಕ್ಕು ಉಪಯೋಗಿಕಳಾಯ್ಕ್ಕೊಂಡು ಲೀಲಾವಿಷಯಮಾನ ಚೇತನರ(ಜೀವ)ಙ್ಗಳಾನ ಕರ್ಮವಿಶೇಷಙ್ಗಳುಂ ಪಹ್ನಿವಿಶಿಷ್ಟಙ್ಗಳಾಯಿರುಕ್ಕೈಯಾಲೆ ಅವಱ್ಱಿಲ್ ಚಿಲ ಕರ್ಮವಿಶೇಷಙ್ಗಳಾಲೇ ಪರಹಿಂಸಾಪರರಾಯ್ ನಾಸ್ತಿಕರಾಯಿರುಪ್ಪಾರೈಕ್ ಕುರಿತ್ತು (ಕ) "ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿ ಪಾಞ್ಚರಾತ್ರ ಶ್ರುತಿಃ-ಪಾಶುಪತ ತಂತ್ರವಿಧಿನಾ ಪಾಪಯೋನಿಷು ಜಾಯಂತೇ" ಎನ್ಗಿಱಪಡಿಯೇ ಅವರ್ಕಳುಕ್ಕು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಶ್ವಾಸಂ ಪಿಱಕ್ಕೈಕ್ಕುಱ್ಱಪ್ಪಾಕ ಅವರ್ ಸುನುಡೆಯ ಶುಶ್ರೂಷಾರಂಭಣ್ಣಿ ಅವಿ(ಶ್ರೀ)ಚಾರಕ್ರಿಯೈಯೈವಿಡಿತ್ತುಂ, ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ತತ್ತದುಷ್ಟಾನಾನಂತರಂ ತತ್ಫಲಲಾಭತ್ತಾಲೆ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಶ್ವಾಸಂಪಿಱಂದು ಅತ್ತಾಲೆ ನಾಸ್ತಿಕ್ಯಹೇತುವಾನ ಪಾಪಕ್ಷಯಮಾಯ್ ಅಂತ ಕ್ರಿಯೈಯಿಲ್ ಪ್ರಹ್ಮಿಷ್ಠರಾಕಿ ನಿಬಂಧನ(ನ್ಥ)ಮಾನ ಭಯಂಪಿಱಂದವರಂಗರಂ ಪಾರಲೌಕಿಕ ತತ್ಸಾಧನಙ್ಗಳೆನ್ಗಿಱತ್ತುಂ, ಅಂಗರಂ ಅತ್ತೈ ನಿಲೈನಿಱ್ಱತ್ತುಕ್ಕುಹೇತು ಸ್ನಾನಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಮೇ ಸ್ನಾನಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಮಾಕವೇಣ್ಡುಂ; ಅತುಕ್ಕು ಹೇತುವಾಯಿರುಪ್ಪದೊರು ಸ್ನಾನಮುಂವೇಣ್ಡುಂ; ಅಪ್ಪೋತು ಅನವಸ್ಥೈ ವರುಮಾಕೈಯಾಲುಂ ಸ್ವಾತಿಕ್ರಿಯಾರಹಿತ್ಯಿಲ್ಲಾತವನುಕ್ಕು ಸ್ನಾನಕ್ರಿಯೋಕ್ತಯೈಯಿಲ್ಲೈಯಾಕೈಯಾಲುಂ ಸ್ನಾನಕ್ರಿಯಾಹೇತುತ್ವಂ ಸೊಲ್ಲವೊಣ್ಣಾತೆನ್ಱು ಸಪ್ರಯೋಜಕತ್ವತ್ತುಕ್ಕು ಸ್ನಾನಕ್ರಿಯಾಹೇತುತ್ವಂ ಪಗವತ್ಕೃಪೈ ಯೆನ್ನುಮಿಡತ್ತೈ ಪ್ರಕಾಶಿಪ್ಪಿತ್ತುಂ, ಕೃಪಾಕಾರ್ಯಮಾನ ಸ್ನಾನಕ್ರಿಯೈಕ್ಕಾಮೆಲ್ * ನಿಷ್ಕಾಮ್ಯಮಾಯ್ಱುಳ್ಳ ಸ್ನಾನಪ್ರಾವೈಕ ಲಕ್ಷಣಮಾನ ಮೋಕ್ಷತ್ತಿಲೇ ನಿಶ್ಚಿಯಿಕ್ಕವುಕ್ಕು ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯಙ್ಗಳೈ ವಿಧಿತ್ತುಮಾಯ್, ಅಂಗ ಸ್ನಾನಙ್ಗಳುಡೈಯ ತಿಷ್ಠಾಕ್ರಿಯ ಸಾಪಾಯಕ್ರಿಯ ಸ್ವರೂಪಾನುರೂಪತ್ವಾದಿಗಳಾಲೆ ಅತಿಲೇ ಕುತ್ಸಿತಿಪಿಱಂದವನುಕ್ಕು ಸ್ನಾನಪ್ರಾಯಮಾಯ್ ನಿರಪಾಯಮಾಯ್ ಸ್ವರೂಪಾನುರೂಪಮಾನ ಉಪಾಯತ್ತೈ ವಿಧಿತ್ತುಂ, ಉಪಾಯಪೂತನಾನ ಅವನುಡೈಯ ಸ್ವಯಂಕೃತ ಕರ್ಮಾನುಕ್ರಮ ಅಕಾರ್ಯಕರತ್ವ ಉತ್ತುಂಗತ್ವದುರ್ಲಭತ್ವಾದಿಗಳಾಲೆ ಇೞಿತ್ತವನುಕ್ಕು ಅವನುಡೈಯವಾತ್ಸಲ್ಯ ಸ್ವಾಮಿತ್ವ ಸೌಶೀಲ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯಙ್ಗಳೈ ಪ್ರಕಾಶಿಪ್ಪಿತ್ತುಂ ಇಪ್ಪಡಿ ಆಶ್ರಯಣೀಯನಾನ ಅವನುಡೈಯ ಕಾರ್ಯಕರತ್ವ ಹೇತುವಾನ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ ಸರ್ವಶಕ್ತಿತ್ವ ಅವಾಪ್ತಸಮಸ್ತಕಾಮತ್ವಾದಿಗಳೈ ವಿಧಿತ್ತುಂ. ಅವಱ್ಱಿನುಡೈಯ ಅಪರಾತಜ್ಞತಾ ತತ್ತ (ತ್ಪ)ಣ್ಡಿತ್ವಾತ್ಪದುಸಂತಾನತ್ತಾಲೆ ವೆರುವಿನವನುಕ್ಕು ಅವಱ್ಱೈ ಕ್ಷಮಿಪ್ಪಿತ್ತು ಮಾಕ್ಕುಱ್ಱ ಪರಮಕಾರುಣಿಕತ್ವತ್ತೈ ಪ್ರಕಾಶಿಪ್ಪಿ-

(ಕ) ನಾರದ-ಸ್ಮೃತಿ-೭-

பித்தும், *ஏகஎவாத்மநோஸ்ஸ்வாமி பாவஸம்ருத்தஜ்ஞாநநிபந்தந பகவதுபாயஸ்வரூபத்வே ப்ராப்ய பாவத்வாத்ததிஷ்டவிதியோகத்வேந தத்தந்தர்பூதராநவர்களுக்கு தத்தத் ஜ்ஞாநஹேதுக க்ருபாவிதா(ஷ்)கம்பண்ணியும், ஆக விவ் வளவும்வருந்தீனியும் அவர்களுக்குப்பிறந்த பர்வக்ரமாநுஸாரம் பண்ணி கார்யகரத்வஹேதுவான பகவத்க்ருபையை விதித்துத் தலைக்கட்டுவதொன்றுகையாலே ஸாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரயோஜநம்.

இவற்றில் பந்தகங்களான பலங்களிலே நின்றவர்கள் விஷயத் திலே ஈச்வரனுக்கு லீலாரஸம்கடந்துபோருகையாலும், அல்லாத விடங்களிலே அநுக்ரஹாரஸமும் க்ருபாரஸமும் கடந்துபோருகை யாலும், பகவல்லீலாஹேதுத்வமும் பகவத்க்ருபா விஸ்வாஸஹேது த்வமுமா யிருக்கும். இவ்வாகாரத்வயத்திலும் இருவர்க்கும் ப்ர யோஜகமுண்டாகையாலே ஸாஸ்த்ரத்காலே இருவருடைய ப்ர யோஜகமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக இவ்வகாரத்திற் சொல்லுகிற ரக்ஷகத்வத்திலுடைய கிர் ஹேதுகத்வம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று.

இப்படி ஸர்வகாரணபூதமாய் ஸர்வரக்ஷகமாய் அகாரவாச்ய மான பகவத்ஸ்வரூபத்தைக லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் ஆஸ்ரயித்துக்கொண்டு நிரூபகமாயிருக்கையாலும், இதிற்சொல்லுகிற ரக்ஷகத்வத்துக்கு புருஷகாரத்வாரா இவள்ஸந்நிதி அபேக்ஷிதமாகையாலும், இவ் வகாரத்திலேறின விபக்தியிற் சொல்லுகிற போக்யத்வத்துக்கு ப்ரதி ஸம்பந்தி மிதுநமாகவேண்டுகையாலும் இவ்வகாரத்திலேலக்ஷ்மீஸம் பந்தமும் ஆர்த்தமாகச்சொல்லுகிறது.

"ஸ்ரியஇதி-ஸ்ரயதிஇதிஸ்ரீ:" (க) "ஸேநான்யாராமவேஷாஹம்-அநந் யாராகவேஷாஹம்" (உ) விஷ்ணோ:-விஷ்ணேஸ்ஸ்ரீ:" (ங) "ஸ்ரீரிதித்வே மபஸம்ப்ரயோகாந்ந ராஹ:-தாம்ஸ்ரீரிதித்வதுபஸபஸ்ரயணக்ரியாஹ்ரு" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ப்ரபா(ஷ்)வாநே யாஸ்ரயித்தி ருக்கும் ப்ரபையைப்போலே பிராட்டியில் ஸ்திதியில்லாதபடி பகவத ஸ்வரூபத்தை ஆஸ்ரயித்துக்கொண்டு தன்னுடைய ஸ்திதியாயிறே யிருப்பது.

(க) நா-ஸ-உ-கக-சு (உ) வீ-பு-க-அ-கட. (ங)

ஸ்வரூபநிரூபகத்வமாவது - ஸாதாரண தர்மங்களைக்கொண்டு வஸ்துவேதென்று ஸங்கையுண்டானால் இன்னவஸ்துவென்று விசேஷித்துக்கொடுக்குமது. அதாவது - ஜகத்காரணத்வ ஜகத்ரக்ஷகத்வ ஜகத்பதித்வாதிகளாலே வஸ்துவை நிரூபிக்கும்போதைக்கு அவை ஔபாதிகோபாதிகருமாய், ஔபாதிக(ர)க ரூபகருமாய் ஔபாதிக விசேஷிகளுமான ப்ரஹ்மாதிசேதநகர்பக்கலிலேகொண்ணூபேண வர்த்திக்கையாலே அவை ஸாதாரணமாகையாலும், விசேஷித்வமும் ஸ்வநியோகத்காலே ஸ்வாங்கீர்ந்த சேதநப்ரபந்நரிலே ஈஷ்மீபர்யந்தமானூர் பக்கலிலே அநுவர்த்தமாகையாலும், அதுவும் ஸாதாரணமாகையாலும, விபுத்வமும் ப்ரக்ருத்யாதிகளிலே ஔபசாரிகமாக விபுத்வவ்யவஹாரம நடக்கையாலே ஸாதாரணமாகையாலும் இவை நிரூபகமாகமாட்டாது.

இனி ஓராகாரத்தாலும் வ்யக்த்யபக்தர ஸம்பந்தமின்றியிலே அகாரார்த்தபூதனுக்கே அஸாதாரணமாயிருப்பது ஸ்ரீயஃபதித்வமாகையாலே தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் பகவத்ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகமாயிருக்கக்கடவதென்கை.

ஹேயப்ரத்யநீகத்வம் அஸாதாரணமன்றே வென்னில் (க) "(ஸ்ரியஃபதி)ர்நிகிலஹேய ப்ரத்யநீககல்யாணைகதாகஃ" என்று நிகிலஹேய ப்ரத்யநீகமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்ரியஃபதித்வத்தை ப்ரதாநநிரூபகமாக பாஷ்யகாரரருளிச்செய்கையாலும், (உ) "நிருமாலின்சீர்" என்று ஸ்ரியஃபதியினுடைய குணங்களென்று விசேஷிக்கையாலும் லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் நிரூபகமாய், ஹேயப்ரத்யநீகத்வாதிகள் தத்விசேஷணமாகக்கடவது. (ங) "ஆத்மாஸர்வஜ்ஞாநாமஹமப்யுபோஹரஸ்ஸ்ருஷ்டிஃ। அஹந்தாப்ரஹ்மணஸ்தஸ்ய ஸ்வாஹமஸ்மிஸநாதநீ। அஹந்தயாவிநாஹம்ஹிநியதாஸாக்ஷ்யஸித்தயஃ। அஹமர்த்தம்விநாஉஹந்தா நிராதாராஸித்யதி- ஆத்மாஸஸர்வபூதாநாம மஹம்பூதோ ஹரிஸ்ஸம்ருதஃ। அஹந்தாப்ரஹ்மணஸ்தஸ்யஸாஹமஸ்மிஸநாதநீ। அஹந்தயாவிநாஹம்ஹிநிரூபாக்யோநவித்யதி। அஹமர்த்தம்விநாஹந்தா நிராதாராநவித்யதி" என்கிறபடியே ஸர்வபூதங்களுக்கும் அந்தராதமதயாவயாப்தமாய் அஹமாத்மபூதமான பகவத்ஸ்வரூ

(க) கீதாபாஷ்யாவதாரிகை (உ) தி-வாய-எ-கூ (ங) லக்ஷ்மீதந்-உ

பக்திலே அஹந்தாஸ்பதிணவ்யபதேசப்பயையுமாய், அஹந்தாஸ்பதிண நிரூபகபூதையுமாயிருக்கு மென்னையாலும், லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் நிரூபகமாயிருக்கக் கடவது.

அதிக்குமேலே "ஸ்ரீயஸ்ஸஹிதாய-ஸ்ரயபதஇதிப்ரீத" என்று பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஆஸ்ரயிக்கும்போது தன்னுக்கையாமபடி நித்யணமாய் நித்ய ஜகஜ்ஜகதணமாய் இவளோடு நிரபாயபூதணமாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரன் ஸகல ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக ஸ்வாபீ(பி)ஷ்டமெல்லாம் நிர்த்தரிக்கும்போது நித்யத்வ நிரபேக்ஷ ஜகந்நிர்வாஹகத்வாதிவிஸிஷ்டையாயிருக்கிற விவளுடைய தத்பாரதந்த்ர்ய ரக்ஷணார்த்தமாகத்தத்துல்ய விக்ரஹங்களிலே, (க) "ஊர்ஜோர்ஜ்ஜிதஸ்ரீர்-ஊர்ஜிதஸ்ரீர்-உர்ஜிதார்ச்சாவதாரிணி" "ராகாமஹாஸ்ரீர்" (உ)"ஸ்ரீர்ஸ்வரூபானுரூபதத்ஸ்வரூபாநுரூப" என்றும், (ங) "ஸ்ரணாத்வாலோகவத்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே குணைகஸ்வரூபமான அநுபாவவிஸிஷ்டையாயிருக்குமென்னையாலே பகவத்ஸ்வரூபமுள்ளிடமெங்கும் வியாபிக்கக்கடவளாயும், (ச) "ஸ்ரீயஃபதி" "ஸ்ரீயஃபர்த்தா" (ஞ) "நித்யஸ்ரீ-நித்யஸ்ரீர்" என்று பகவத்ஸ்வரூபத்தோடையே இதரவ்யாவருத்தி ஹேதுபூதையுமாய், (ட) "விஷ்ணுஸ்ரீ-விஷ்ணுபத்னீ" (ண) "விஷ்ணுஸ்ரீர்-விஷ்ணுஸ்ரீரிவ" என்னுமிடங்களில் பகவத்விபூதியை (ஸ்ரு) பூமையுமாயிருக்கும்.

ஆகையாலே வயர்த்திலக்ஷணா விஸிஷ்டமான பகவத்ஸ்வரூபத்துக்கு ஜாதிலக்ஷணாவிஸிஷ்டமான லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் நிரூபகமென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபன்னம்.

இப்படி ஸ்வரூபநிரூபகபூதையாமாவின் நியமேன (அ)ஸ்தஸ்ய ரக்ஷ்ய-நியமேவிகாஸிகமேஸ்திதா । ஸ்ரீர்வீபயஸ்ஸ ஸ்ரஸ்ரோருத்திதாகூபஸ்ய-ஜா-கதஸ்ஸ்ப்ருதகாத்திமஸ்திகாவிகமேஸ்திதா । ப்ரீர்தேவீபயஸஸ்தஸ்மாத்திதாத்ருதபகஜா," "தவ்யமாலயமுரஸ்தா ஸ்ரீ-ஸ்தவாஸ்மாஹ்ருதாத்மனா । ஹ்ருதாஸர்வஜீவானாம் யயாவாத்ஸ்தலம்ரே-திவ்யமாலயாமபாகதா ஸ்ரதாபூஷ்ணாபூஷிதா । பப்பதாரம்ஸர்வதாகாம யபிபாவகஸ்ஸ்தலம் ஹ்ருதா" (அ) "காசான்யாஸ்யாமுஷ்டேவி ஸ்வயஜ்ஜமயம்பஹ்ரு । அத்யாஸ்தீஷ்ட

(க) (உ) (ங) பாஞ்சராத்ரே (ச) ஸ்ரீசாதாஸ்ரே
(ஞ) ரா-யு-கக-ரு-கு (ட) ஸ்ரீர்விஷ்ணுபத்னீ (ண) வி-பு-க-அ-கள
(அ) வி-பு-க-ஷ-அ-0(இ)

ஜீவஸ்ய யோகிநி த்யஂகாத்ருத்வ-காசாங்யாத்வாம்ருதேதேவி லாவயஜ்ஞ மயம்வபுஃ। அத்யாஸ்தேதேவதேவஸ்ய யோகிகிர்த்யம்கதாப்ருதஃ" (க) "ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஃ-ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷாஃ" (உ) "அலர்மேல்மங்கையுறை மார்பா" இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வாபாவிகமாகவும் ஔபாதிகமாகவும் பகவத்ஸாரூப்யம்பெற்றிருக்கிற நித்யமுக்தவிக்ரஹங்களில் வ்யாவ்ருத்தி தோன்றும்படி திவ்யமங்களவிக்ரஹ நிரூபகபூதையாகையாலும், (உ) "அகலகில்லேனிறையும்" என்று பகவத்போக்யதையிலே ஆழங்காற்பட்டு க்ஷணகாலமும் விஸ்லேஷாஸஹையாய்க் கொண்டு போக்யத்வகுணத்தை யவகாஹித்து அநுபவிக்குமென்று சொல்லுகையாலும், (ங) "ஶ்ரோத்ராத்ருத்வீக்ஷணாதிகித ஜகதாத்ரைஶ்வர்யாஸ்யாநுபாவா-போகோபோத்காதகேளீசுளகித பகவத்வைஶ்வரூப்யாநுபாவா" என்று வைஶ்வரூப்யத்தைச் சிறுங்கிற்றநுபவிக்குமென்கையாலும்,

(ச) "ப்ரக்ருதபலஜ்யோதிர்ஜ்ஞாநைஶ்வரீவிஜயப்ரதாஃ ப்ரணதவரணஶ்ரீமத்ஸேவ்ய புரஸ்ஸராஃ। அபிபரிமளாகாந்திர்லாவண்யமர்ச்சிரிதீந்திரேதவபகவதஶ்சைதேஸாதாரணாகுணராஶயஃ॥ ஆந்ருஶம்ஸ்யாநமுக்யாயாஸ்யமாநா ஶ்ரீர்ஜகன்மங்களவிஜ்ரும்பணவைஜயந்தி। தேஸ்மிம்ஸ்தவத்வயிசதஸ்யபரஸ்பரேண ஸம்ஸ்தீர்யதர்ப்பணஇவப்ரசரமஸ்வதந்தே" இத்யாதிகளாலே ஜ்ஞாநபக்திபரிபூர்வர்ய வீர்யதேஜஸ்ஸுகளும் ஆஶ்ரிதாங்கீகாரதத்பரிதாபாதிகளும் முதலான ஸ்வரூபகுணங்களும், ஸௌந்தர்ய ஸௌகந்த்ய லாவண்யாதியெளவநமுகங்களான விக்ரஹகுணங்களும் லக்ஷ்மீதத்பதிகளிருவர்க்கும் ஸ்வாதீநமாகவும் பாரதீநமாகவு முண்டாயிருந்ததே யாகிலும் ஸ்ரீரங்கமங்கள வைஜயந்தியாயிருக்கிற லக்ஷ்மீபக்கலிலே லக்ஷ்மீபதியினுடைய குணங்களும் லக்ஷ்மீபதியானவன்பக்கலிலே லக்ஷ்மீகுணங்

(க) ரா-யு-கசு-சு (உ) தி-வாய்-சு-கo-கo (ங) ஸ்ரீகுணரத்ந-ச
(ச) ஸ்ரீகுண-சூ

களும் கண்ணுடிப்புறத்திற்போலே அங்யோங்யம் ப்ரதிபலிப்பாகின் றுகொண்டு பரம்பி மிகவுமினியவாகாநிற்குமென்று பகவத்குணங் களுக்கு இவளோடுண்டான அந்வயத்தையும் அத்தாலேயுண் டான அதிசயத்தையும் சொல்லுகையாலும் பகவத்குணத்துக்கு நிரூபகபூதையாகையாலும்,

(க)"ஸ்ரியஸார்த்தம்ஜகத்பதிராஸ்தே" (உ)"வ்யூஹேஷுசைவஸர்வேஷு விபவேஷுச்சஸர்வதஃ। தஸ்யாவ்யூஹனஸ்யைஷாமயஞ்சைவான யாயினஃவ்யூஹேஷுசைவஸர்வேஷுவிபவேஷுசஸர்வதஃ। தஸ்யாவ் யூஹீபவத்யேஷாமமசைவானபாயிநீ" (ங) "தேவத்வேதேவதேஹேயம் மநுஷ்ய த்வேசமாநுஷீ। விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம்வைகரீத்யேஷாத்மநஸ்தநூம்-தேவத்வேதேவ தேஹேயம் மநுஷ்யத்வேசமாநுஷீ। விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம் வைகரீத்யேஷாத்மநஸ்தநூம்" என்று உபயவிபூதியும் இவளு டைய நித்யஸங்நிதியுண்டாகையாலே பகவத்விபூதிக்கு நிரூபக பூதையாகையாலும், பகவத்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளுக்கு நிரூப கபூ(பூ)தை யென்றதாயிற்று.

(ச) "யஸ்மாத்பிதாஜகதஃப்ரமாணம்ஸ்திரசரரசநாதாரதம்யேமுராரேஃ- யத்ப்ரஸாதபங்காஃப்ரமாணம்ஸ்திரசரரசநாதாரதம்யேமுராரேஃ" என்றும், (ஞ) "கடாக்ஷலாபாயகரோதிலோகே பராக்ரமம்தேபரமஸ்யபும்ஸஃ। மதீயமுத்தம் ரதிபத்ரமேதத்தத்ப்ரஸாதாவகதாஸ்யகர்த்துஃ- கடாக்ஷலாபாயகரோதிலோகாந் பராக்ரமம்தேபரிரம்பணாய। முதேதவமுக்திம்முராரிப்ரமேகத கதம் பலாபாவகதாஸ்யகர்த்துஃ" என்றும் ஜகத்காரணத்வ ஜகத்ரக்ஷகத்வ மோக்ஷப்ரதத்வாதிகள் இவளுடைய ப்ரஸாதபங்காநந்தரம் பண் ணுமென்றும், இவளுடைய கடாக்ஷலாபாதிகளுக்குறுப்பாகச் செய் யுமென்றும் சொல்லுகையாலும்,

(ட) "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மிகாயாமஸ்தாயாம் - ஸஹபதந்யா விஸாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாகமத்" என்று ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கு இவளோடேகூட பூர்வஸங்காநுஷ்டாநம் பண்ணினானென்றும் சொல்லுகையாலும், அநந்தரம் ஆஸ்ரிதபராதங்களைப்பொறுப் பித்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்று இவளபேக்ஷிக்க அவர்களை ரக்ஷிக்கு

(க) வாயுபுரா (உ) வி-பு-க-க
(ங) ஸ்ரீகுணரத்ந-ச (ஞ) ரா-அ-சு-க

மென்கையாலும், காகாதிகள் இவள்ஸங்நிதியாலே உஜ்ஜீவித்தார்க ளென்று நஞ்ஜீயாருளிச்செய்கையாலும். அஸ்ரிதாங்கீகாரத்துக்கு இவளைப் புரஸ்கரிப்பிக்குமென்னுமிடம் ஸ்ரீகுஹஸாக்ரீவ விபீஷ ணாதிகளளவிலே காண்கையாலும் ரக்ஷணத்துக்கு இவள்ஸங்நிதியே அபேக்ஷிதமென்றதாயிற்று.

(க) "ஸாஸ்ரகஸ்மலாஷ்டகாலோஹம்கமலாகாத" (உ) "மலர் மகள்விரும்பும் நமரும்பெறலடிகள்"(ங) "திருமாலேகாணுமளவுக்குப் பழவடியேன்" (ச) "திருமகளார்தனிக்கேள்வன் பெருமையுடை யபிரானுர்" இத்யாதிகளாலே இவ்விபக்தியிற் சொல்லுகிற போஷத் வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி மிதுநமென்றதாயிற்று.

ஆகையாலே இப்பதத்தில் ப்ரகாரதமாக லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் அது ஸந்தித்தநில்லே யாகிலும், (ஞ) "யத்ரயேஸ்ரீ ஸ்ரீ-பதிபாஸ்ரிதத" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற குணவிசிஷ்டாயத்தாலே ஆர்த்தமாக லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் அநுஸந்தேயமாகக்கடவது.

இவ்வகாரத்திலே சதுர்த்தீவிபக்தியாய் (சு) "ஸுபாம்ஸுலுக்-ஸுபாம்ஸுலுக்" என்று விபக்திலோபமாய் "ப்ரத்யயலோ ப்ரத்யயஸ்ய லுக்-ப்ரத்யயலோபேப்ரத்யயலக்ஷணம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ப்ர த்யயம் லுப்தமானாலும் ப்ரத்யயார்த்தம் கிடக்குமென்கையா லே, ஸர்வகாரணபூதனும் ஸர்வரக்ஷகனுமெவம்பெருமான்பொருட் டென்கிறது. அதாவது—இந்த சதுர்த்தி தாதர்த்யசதுர்த்தி யாய், இவனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாமபடி போஷமாயிருக்கு மென்கை.

போஷத்வம் தாஸ்கரூபமாகவன்றே நாட்டில்கண்டு போருகி றதென்னில்; அகாரவாசயவஸ்து ப்ரதிஸம்பந்தியாகையாலே ஸ்வ ரூபவிசிஷ்டதிஹேதுவாகையாலும், ஸ்வரூபாநுரூபமாகையாலும், ஜ்ஞா நம பிறந்தால் இதுதானே புருஷார்த்தமாகையாலும் அபிமதவிஷய போஷத்வவுத் ஸ்வரூபமாயிருக்குமென்கிறது. இத்தால் அகார வாசயனுடைய போஷித்வம சொலலிறுமுயிற்று.

இதில விபக்திவ்யக்தமின்றியிலே யிருக்கச்செய்தே சதுர்த்தி விபக்தியென்று மிடத்துக்கு ப்ரமாணமென்? ப்ரதமாவிபக்தி யானு

(க) (உ) தி-வாய்-க-சு-க (ங) திருப்பல்லா-க
(ச) தி-வாய்-க-சு கு (ஞ) தாமிடபாவ்ய (சு) பாணினீஸூத்ரம்

லோவென்னில்; அப்போது ஆத்மவாசகமான மகாரமும் ப்ரதமாந்தமாய், பகவத்வாசகமான அகாரமும் ப்ரதமாந்தமானால் இருவருடையவும் ஜீக்யபரமாகல், ஸமத்வபரமாதலாமத்தினை. அப்போது ஸகலஸாஸ்த்ரங்களுக்கும் வையர்த்த்யம்வரும். ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களுக்குமே சோராது. எங்ஙனேயென்னில்; (க) "பதிம்விஶ்வஸ்ய-பதிம்விஶ்வஸ்ய" (உ) "பதிம்பதீனாம்-பதிம்பதீநாம்" (ங) "ப்ரதானக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶ: - ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶ:" (ச) "கரணாதிபாதிபம்-கரணாதிபாதிப:" (ஞ) "ஈஶ்வரேஶ்வர:-ஈஶ்வராணாம்தேவதேவச:" (ட) "பரவாஸநிலம்-பரவாஸநஸ்தம்" (ண) "ப்ரகதேவாஹமஸ்மி-பகவதஏவாஹமஸ்மி" (அ) "தாஸோஹம்-தாஸோஹம" இத்யாதிகளாலே பகவச்சேஷித்வத்தையும் ஆத்மஶேஷத்வத்தையும் சொல்லுகிற ஸகலஸாஸ்த்ரங்களுக்கும் வையர்த்த்யம்வரும். இந்த ஶேஷித்வ ஶேஷத்வங்கள்தன்னிலே உபயஸ்வரூபத்துக்கும் சேராதென்னுமிடம் சொல்லிற்று. இவ்வகுரத்தில்சொன்ன கார்யத்வ ரக்ஷ்யத்வங்களோடும் விரோதிக்குமே. ஆத்மாநித்யனே யாகிலும் இவனுடைய நித்ய பரஹ்மஶேஷத்வத்தாலே ஶேஷத்வாரா கார்யத்வம் சொலலக்குறையிலீலை.

(ண) "ஈஹமபிநமம, ப்ரகதேவாஹமஸ்மி-அஹமபிநமம, பகவதஏவாஹமஸ்மி" என்று ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபூர்வகமாக பகவதேக பாரதகத்ர்யத்தைச் சொல்லுகிற நமஸ்ஸப்தத்துக்கும் கைர்த்ர்யம் வாராம். ஸ்ரீ பாதமபாவதையச் சொல்லுகிற நாராயணபதத்துக்கும் பங்கமவாராம். அகில சதுர்த்தியிற் சொல்லுகிற கைங்கர்யவாசகத்துக்கு கைக்குமே உதயமில்லை. ஆக ஸாஸ்த்ரத்துக்கோடி ஸாஸ்த்ரதாத்பர்யத்துக்கோடி ப்ரதிபாதித்தவஸ்துவுக்கோடி ஸாஸ்த்ரவித்யநுஷ்டாநத்துக்கோடி வாசியற ஸகலத்துக்கோடும் விரோதிக்கையாலே இவ்வகாரம் ப்ரதமாந்தமாகமாட்டாது. சதுர்த்த்யந்தமாகக்கடவது.

(ஙு) "ப்ரஹ்மாணேத்வாமஹாஸம்மித்யாத்மாநமயஞ்ஜ்ஞே- ப்ரஹ்மமணைத்வாம ஹஸஞ்மித்யாத்மாகமம்யுஞ்ஜீத" என்று இந்த ஶேஷித்வத்தை ஸமர்ப்

(க) தை-நா-கக (உ) ப்ரவே-சு-எ (ங) ப்ரவே-சு-கசு
(ச) ப்ரவே-சு-க (ஞ) ப்ரவே-க-கo (ட) ரா-ஆ-கஞ-எ
(ண) யஜு-o (அ) .. (ஙு) தை-நா

பணமுகேசுச்சொல்லுகிற ஸ்ருதிவாக்யத்தில் "ப்ரஹ்மணே" என்கிற சதுர்த்யந்தத்வமும், இதின்விவரணமாய் விஷ்ணுயமான நாராயணபதத்தில சதுர்த்யந்தமே இதுக்கு ப்ரமாணமாகக் கடவது.

ஆக இவ்வகாரம் சதுர்த்யந்தமாய் அகாரவாச்யனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி ஸேஷமாயிருக்கு மென்றதாயிற்று. ஆக அகாரத்தினுடைய ஸப்தஸக்தியாலே காரணத்வமும், தா(ஶ்)து வாலே ரக்ஷகத்வமும், அர்த்தபலத்தாலே ஸ்ரியஃபதித்வமும், சதுர்த்த்யந்த பதஸக்தியாலே ஸேஷித்வமும் சொல்லிற்றுயிற்று.

இப்படத்தில் சொல்லுகிற காரணத்வ ரக்ஷகத்வ ஸ்ரியஃபதித்வ ஸேஷித்வங்களுக்கு ஆஸ்ரயமான பகவத்ஸ்வரூபம் லக்ஷ்மீஸ்வரூப விஶிஷ்டமாயிருக்கச்செய்தே, இதிறசொல்லுகிற ஸ்ரியஃபதித்வ ஸேஷித்வங்களில் லக்ஷ்மீஸ்வரூபத்துக்கு அந்தர்ப்பாவமுண்டானவோபாதி காரணத்வ ரக்ஷகத்வங்களிலும் அந்தர்ப்பாவமுண்டாகக் குறையில்லையேயென்னில்; காரணத்வம் ப்ரஹ்மத்துக்கு அஸாதாரண தர்மதயாலக்ஷணத்வேந நிர்த்தேஶிக்கப்படுகையாலே வ்யச்த்யந்த ரத்தில் நிடவாததாகையாலே ப்ராதாந்யேந இவளுக்குக் காரணத்வமில்லை.

இனி காரணத்வாந்தர்ப்பாவம் சொல்லும்போது நிமித்த ரூபேணவாதல்; உபாதானரூபேணவாதல்; ஸஹகாரிரூபேணவாதல் சொல்லவேணும். (க)"ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத், ஏகமேவாத்விதீயம்-ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத், ஏகமேவாத்விதீயம்" (உ) "ஸ்ருஷ்ட்வாஸ்ருஜ்சா ஶ்வதம்-ஸ்ருஷ்டௌஸ்ருஜதிசாத்மாகம்" (ரு) "காரணஸ்யேவதேஸ்வதநுமுகதஸ்த்வாமுபாதாநமாஹுஃ" இத்யாதிகளாலே நிமித்தோபாதானங்களிரண்டும் அவனென்று சொல்லுகையாலே அந்தர்ப்பாவம் சொல்லவொண்ணாது.

இனி ஸஹகாரி யென்னவேணும். அப்போதைக்கு ஸஹகாரிகள்தான் நிமித்தோபாதானோபகரணரூபேணாவிவக்ஷிதமாயிருக்கும். அதில் நிமித்தரூபஸஹகாரிகளாவன—படநிர்மாண நிமித்தமான குவிந்தனுக்கு ஸஹகாரிகளான குவிந்தாந்தரங்கள். உபாதானரூப ஸஹகாரிகளாவன—படோபாதான பூததந்துவுக்கு ரக்தக்ருஷ்ணாதி

(க) சாந்தோ-சு-உ-க (உ) வி-பு-உ-சு (ரு) தை-ஸ்த-உ-ரு

ரூபேண ஸஹகரிக்கிற த்ரவ்யாந்தரங்கள். உபகரணரூப ஸஹகாரிக ளாவன—ரதநிர்மாண க்ரியாஹேதுபூதங்களான வாஸ்யாதிகள்.

அவற்றில், (க) "மனஸைஜகர்த்ரு ஸ்ருஷ்டிம் ஸம்ஹரஷ்ட்சக்ரோதியம்" என்றும், (உ) "ஞான மஸ்தேதகொண்டு எல்லாக்கருமங்களும் செய்யெல்லியில்மாயன்" என்றும், நிமித்தபூதனான ப்ரஹ்மாவுக்குத் தன் ஸங்கல்பஜ்ஞாந மொழிய வேறொன்று அபேக்ஷிதமல்லவென்று சொல்லுகையாலும் "அத்விதீயம்" என்று நிமித்தாந்தர நிஷேதம் பண்ணுகையாலும், (ங) "ஸ்தேய-ஸ்தேய" (ங) "ஏகமேவ-ஏகமேவ" (ச) "அஹமேவ-அஹமேவ" (ஞ) "பஹுஸ்யாம்-பஹுஸ்யாம்" (ஞ) "ஸ்வயமகுருத-ஸ்வயமகுருத" இத்யாதிகளாலே ஸச்சப்தவாச்யமான பரவஸ்துவொழிய உபாதாநாந்தரமில்லை யென்று சொல்லுகையாலும், (சு) "ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரஹேதவே ஸர்வதேஹிநாம் । ஸ ஸம்ஜ்ஞாம்யாதி பகவாநேகஏவஜநார்தநः" என்று ப்ரஹ்மருத்ராதிருபேண நின்று ஸ்ருஷ்டியாதிகளைப் பண்ணுகிறான் ஜகார்த்தருவெனவுமே; வேறு ஸஹகாரிகளில்லை யென்றும், (எ) "அவனே அகல்ஞாலம்படைத்திடந்தான்" என்றும், ஸஹகார்யந்தர நிஷேதம்பண்ணுகையாலும், இவனை நிமித்தோபாதாந ஸஹகாரிரூபேண ஸஹகாரியென்ன வொண்ணாது.

சிதசித்துகளிலே இவன் அநுப்ரவேசித்து நின்று ஸ்ருஷ்டிக் கிறவோபாதி இவள்பக்கலிலே இவன் அநுப்ரவேசித்தாலும் உபாதாநாந்தர நிஷேதத்துக்கு விரோதம் பிறவாதியென்னில்; அப்படிச் சொல்லவொண்ணாது. அபரிணமியாய் பரிசுத்தமான ப்ரஹ்மத்துக்கு அவற்றிலுண்டான அநுப்ரவேசாபாவத்தில் உபாதாநஹேதுகமான பரிணமித்வமும், அஜ்ஞத்வதுஃக்கித்வரூபமான அசுத்தியும் ப்ரஸங்கிக்குமாகையாலே பரிணமியான வசித்தையும் †அசித்தாஸ்ரயமான வாத்மாவையும் அநுப்ரவேசிக்க வேண்டுகை

(க) வீ-பு-டி-உ-கடி (உ) தி-வாய-கு-கo-அ (ங) சாந்தோ-கு உ-க
(ச) சாந்தோ-எ-உடி-க (ஞ) தை-ஆரு- (சு) வீ-பு-க-உ-
(எ) தி-வாய-கு-கு-உ † அசித்தாஸ்ரயம்

யாலும் இவளுடைய ஈ அநுப்ரவேசாபாவத்தில் இப்படி வருவ தொரு விரோதமில்லாமையாலும்,

அதற்குமேலே ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை க்ரஹிக்கிற ப்ரமாணந் தான், (க) "யதோ வாஇமானிபூதானிஜாயந்தே-பதேவா இமாநிபூதாநி ஜாயந்தே" இத்யாதிகளாலே காரணத்வாதி விசிஷ்டமாக க்ரஹிக் கையாலும், (உ) "பஹுஸ்யாம்-பஹுஸ்யாம" என்கிற ப்ரஹ்மஸங்கல் பாகந்தரம் ஜகத்து உண்டாகையாலும், ஸங்கல்பாக்ஷேபூர்வம் ஜகத்து இல்லாமையாலும், (ங) "ஆஜாமேகாம்லோஹிதசுக்லகிருஷ்ணாம்பஹ்வீம் ப்ரஜாம்ஜநயந்தீம்ஸரூபாம்" - அஜாமேகாம்லோஹிதசுக்லகிருஷ்ணாம்பஹ்வீம் ப்ரஜாம்ஜநயந்தீம்ஸரூபாம்" என்று குணத்ரயாத்மிகையான ப்ரக்ருதி ப்ரஜைகளை உத்பாதிக்குமிடத்தில் தான் அசேதநமாகையாலே, அசேதநமானம்ருத்து புருஷப்ரயத்நஸாபேக்ஷமாய்க்கொண்டு க(ஙு) டாதிகளை உத்பாதிக்குமாபோலே (ச) "மயாத்யக்ஷேணப்ரக்ருதிஸ்ஸூயதே ஸசராசரம்-மயாத்யக்ஷேணப்ரக்ருதிஸ்ஸூயதேஸசராசரம்" என்கிற படியே ப்ரஹ்மாதி(டி)ஷ்டிதமாய்க்கொண்டே ஜகத்தை யுத்பாதிக்கு மென்று சொல்லுகையாலும், (ஞ) "விஷ்ணுசக்தாரமூர்த்தம் ஜகத்ஸ்திதிச ஸ்திதௌ-ஸ்திதிஹேதுஸ்ஸதாபாநுத்பூதம் ஜகத்தத்ரவைசஸ்திதம்" என் றும், (சு) "சர்வகாரணகாரணே-ஸர்வகாரணகாரணே" என்றும், விஷ்ணு ஸப்தவாச்யனை ஸர்வேஸ்வரனே ஜகத்காரணபூதனென்றும்சொல் லுகையாலும், இவள் ஸ்வரூபத்தை காரணத்வேந க்ரஹிப்பதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும், இவள் ஸங்கல்பத்தை யொழியவும் ஜகத் துண்டாகையாலும், இவள் கூடாதபோது ஜகத்து உத்பந்நமாகா தென்கைக்கு ஒரு அநுபபத்தியில்லாமையாலும், இவள் காரண பூதையென்று சொல்லுவதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும் இவ ளுக்கு காரணத்வாக்ரஹாபாவ ப்ரயுக்தியே பிடித்திலோம்.

காரணபூத ப்ரஹ்மஸ்வரூபநிரூபகத்வேந இவளுக்கு அவர் ஜநியஸாகித்வமுண்டேயாகிலும் அநுபபத்தி விரோஷணங்களோபாதி தத்க்ரியாந்வயமின்றியிலே தத்விஷயப்ரீத்யாதிகளிலே அந்வயமா ககடவது. அப்படியே ரக்ஷகத்வமும் (க) "யேநஜாதாநிஜீவந்தி-யேந

(க) தை-ப்ருகுவல்லி (உ) தை-ஆநந்தவ-சு (ங) தை-கா-கஉ-(ஙு)
(ச) கீதை-சு-கo (ஞ) வி-பு-க-உ-ருக (சு) வி-பு-சு இ எஉ

ஜாதாதிஹீவக்தி" இத்யாதிகளிலே ப்ரஹ்மசப்தமுக்யார்த்தமாகச் சொல்லப் படுகையாலும், (க) "ஈச்வரஸ்ஸர்வபூதானாம்" (உ) "விஷ்ணுஸ்தேஜோலக்ஷணஸ்ஸர்வேஷாம் விஷ்ணுஸ்க்ரியாலக்ஷண" (ங) "பால நேவிஷ்ணுஸ்ருஜ்யே-பாலயதேவிஷ்ணுர்நஸ்யதே" (ச) "ஸர்வபாதி-ஸர்வபாதி" (ஞ) "விஷ்ணுர்ஜகத்ஸ்ருஷ்டி-விஷ்ணுர்பாலயஜ்ஜகத்" இத்யாதிகளா லே விஷ்ணுப்ரகரணப்ரதிபாத்யனான ஸர்வேச்வரனே ரக்ஷகனாகச் சொல்லு கையாலும், இவனுக்கு ரக்ஷகத்வாந்தர்ப்பாவம் சொல்லவொண்ணாது. இக்ஷ ரக்ஷகத்வவிசிஷ்டமாய் அநிஷ்டநிவர்தகத்வமும் இஷ்டப்ராப்திப்ரதத்வமும்கூடுமாயிருக்கிறவிபாயத்வம் யாதொன்று, அதிலும் இவனுக்கு அந்தர்பாவமில்லை.

எங்ஙனேயென்னில்; (ஈ) "மாமேகம்சரணம்வ்ரஜ" (எ) "தமேவசரணம்கச்ச-தமேவசரணம்கச" (அ) "மாமேவயே ப்ரபத்யந்தேமாமேவயேப்ரபத்யந்தே" (கூ) "தமேவாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யே - தமேவசாக்ஷயம்புருஷம்ப்ரபத்யே" (ஙு) "யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம் யோவை வேதாம்ச்ச ப்ரஹிணோதிதஸ்மை । தம்ஹிதேவமாத்மபுத்திப்ரகாசம்முமுக்ஷுர்வை சரணமஹம்ப்ரபத்யே-யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம் யோவைவேதாம்ச்ச ப்ரஹிணோதிதஸ்மை । தம்ஹிதேவமாத்மபுத்திப்ரகாசம்முமுக்ஷுர்வை சரணமஹம்ப்ரபத்யே" (ச) "காகோணமைகம்பிரான்சரணேசரண்" (ஞ) "தழல்களிலவியசரணுகக்கொண்ட" (ஞு) "கண்ணனல்லாலிலலிகண்டீச்சரண்" (ரு) "கதிகண்மற்றிலேன்" (ரூ) "மூவாத்தனிமுதலாய்மூவுலகுமாகாவலோன்" இத்யாதிகளிலே வ்யக்தியந்த ரநிஷேதபூர்வகமாக ஸர்வகாரணவஸ்துவுக்கே உபாயத்வம் விதிக்கையாலே.

ஜ்யோதிஷ்டோமம் ஸ்வர்க்காதிகாமனாகிற்செய்தேயும் ப்ரயாஜாதிகளான கர்மவிசேஷங்கள் ஸஹகாரித்தேவ ஸஹாயமாகிறாப்போலேயும், பக்தி பகவத்ப்ராப்திஸாதகமாகாதிறக்செய்தேயும் கர்மஜ்ஞானங்கள் ஸஹகாரித்தேவ ஸாதகமாகிறாப்போலேயும், இவ

(க) கீதை-க-அ ரூக (உ) (ங)
(ச) வி-பு-க-உ-ஈஎ (ஞ) வி-பு (ஞு) கீ-க-அ-ஈஈ
(எ) கீதை-க-அ ஈஉ (அ) கீ-எ-க-உ (கூ) கீ-க-ஞ்-ச
(ஙு) ஸ்தே-ரு க-அ (ரூ) நி-வாய-ஞ்-க-ஈ-க (ரு) நி-வாய-ஞ்-அ-க
(ரூ) நி-வாய்-கூ-க-க்ரீ (ரு) நி-வாய்-ஞ்-அ-அ (ரு) நி-வாய-உ-அ-ஞ்

ருக்கும் ஸஹகாரித்வேக உபாயத்வாக்கர்ப்பாவமுண்டாகுலோ வென்னில்; ஏதேனுமொன்றுக்கு ஸஹகாரித்வ முண்டாவது-ஸ்வரூ போத்பத்திமுகேகவாதல், உத்பகர்ஸ்வரூப வர்த்த் (ர்) கமுகேகவா தல், வர்த்தி(ர்) தஸ்வரூப பலப்ரதாகமுகேக வாதலாயிற்று ;

உபாயபூதனான ஸ்ரீஸ்வரன்(க)''ஸ்வாமீப்ரேய ஸ்ரேதிஹாதத்வத்வஸ்- உபாயோபேயத்வேதிஹாதவதாவம்''என்று ஸித்தஸ்வரூபனுமாய் ஏகரூபனுமாய் அமேக (ஙு) ஸங்கலபனுமாபிருக்கையாலே உத்பத் யாதிகளில் ஸஹகாரிஸாபேக்ஷாதை யில்லாமையாலும், (உ) ''ஸ்ரீ வாய்துன்பம் கேளாயாதொழிவாய்கேளகண்மற்றிலேன்'' என்றும, (ரு) ''உன்னுலல்லாலயாவாரானுமொன்றும் குறைவேண்டேன்''என் றும், ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமாகச சொல்லுகையாலும் இவளுக்கு ஸஹ காரித்வமில்லை.

ப்ரஹ்மஸ்வரூப க்ராஹகப்ரமாணம் (ச) ''ஸேநஜாதாநிஜீவந்-யேக ஜாதாநிஜீவந்தி'' (ரு) ' யோஸ்ய வேதாஶ்ச்ருஹிரண்யத்ரை-யோவைவேதாம் ஸ்ச்ப்ரஹ்மிணைதிதஸ்மை'' இத்யாதிகளாலே பரப்ரஹ்மவரூபத்தை உபாயத்வேக க்ராஹிகையாலும(ங)''ஸர்வஸாஶேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி-ஸர் வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி'' என்கிற உக்தயநந்தரம் மோகநிவ் ருத்தி பிறக்கையாலும், இந்த வுக்திக்கு முன்பு மோகநிவ்ருத்தி பிற வாமையாலும், அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான இஷ்டபராப்தி-நிர் ஹேதுகக்ருபாவிஶிஷ்டனான ஸ்ரீவரஸ்வரன்தன்னுலே உபபந்நமா கையாலும், (எ) ''ஸர்வலோகரண்யாய - ஸர்வலோகபரண்யாய'' (அ) ''ஶரண்யஂஶரண்யாத்ர-ஶரண்யபரணமயாதந'' (கு) ''சரஞ்ஶரணஂயாத்ர-சரணௌபரணம்யாதந'' (ரு) ''மமுக்ஷுர்வ்ரஶரணமஹம்ப்ரபத்யே-முமுக்ஷுர் வைபரணமஹம்ப்ரபத்யே'' என்று ஸாவபரண்யனுகச் சொல்லு கையாலும், இவள் ஸ்வரூபத்தை உபாயத்வேக க்ராஹிப்பதொரு ப்ர மாணமில்லாமையாலும் இவளுடைய உக்தியொழிய கேவலபகவ தக்தியாலே மோகநிவ்ருத்தி பிறக்கையாலும, இவள் ஸஹகாரியாத போதும் உபாயத்வம் உபபந்நமாகையாலும், இவள் ஜகத்துக்கு உபாயபூதையென்று சொல்லுவதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும் இவளுககு உபாயத்வமில்லையென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

(க) ர-ஸ்த-உ-அள (உ) தி-வாய்-டு-அ-அ (ரு) தி-வாய-டு-அ-ரு
(ச) தை-ப்ருகு- (டு) ஸ்வே-சு-கஅ (ங) தீ-கஅ-சுரு
(எ) ரா-யு-கஎ-கடு (அ) ரா-யு-கஅ-கஎ (கு) ''

ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணமுகேந கார்யகரனெனிறவோபாதி இவளும் லஹகாரித்தேவந அந்தர்ப்பவ(ர்)வித்துக்கொண்டு கார்யகரனுகக் குறையென்னென்னில், குணங்களு கார்யோபயோகியாகையாலும், குணத்வேந உண்டான அப்ருதக்பத்தியோக்யத்வத்தாலும், சைதந்யாகாரத்வத்தாலே கர்த்தத்வாதரமங்காவகாரமில்லாமையாலே கைபேக்ஷ்யஹாகியில்லாமையாலும், இவள் சார்யாதபயுக்தையாகையாலும்.த்ரவ்யத்வேகவருகிறப்ருதக்பத்தியோக்யத்வத்தாலும், சைதந்யாதா(ர்)ரக்வகிபக்தக கர்த்தருத்வாதிபத்தியோக்யதையாலே கைபேக்ஷ்யஹாகியுண்டாகையாலும அதுவுமொண்ணது. ஆகையாலே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் இவளுக்கு உபாயத்வாக்தர்ப்பாவமில்லே யென்றதாயிற்று. ஆகையாலே உபாயதசையில் இவளுக்குண்டான ஸ்வரூபாநதர்ப்பாவம் உபாயபூதனுனவேண்டி உபாயத்வேக ஆச்ரயிக்கிறசேதகருடைய ஸ்வாபாராதபிக்தபயகிவருத்தி ஹேதுபூத புருஷகாரோபயோகியாகக்கடவது.

அப்படியன்றியிலே ஸ்ரியபதித்வத்துக்கு ப்ராதிஸம்பந்த்யபேக்ஷை யுண்டாகையாலும், தர்ப்பிராஹகமான ஸ்ரீஸபதநதான் "ஶ்ரயதிஇதி-ஸ்ரீ:-ஸ்ரயதிஇதிஸ்ரீ:" என்று பகவத்ஸ்வரூபத்தை யாஸ்ரயித்திருக்கையாலே ஸ்ரீஸப்தவாச்யை யாரெனென்று சொல்லுகையாலும், "ஸ்ரீஷ்-ஸேவாயாம்-ஸ்ரிஞ்-ஸேவாயாம்" என்கிற தாதுவிலே கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியாலே ஸ்வாஸ்ரயமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஸேவித்திருக்கு மென்கையாலும், (உ) "அனந்யாராஹவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபாயதா - அகந்யாராகவேணாஹம பாஸ்கரேணப்ரபாயதா" என்றும், (ஒ) "நிரதாராநவித்ஸ்ஸ்ரீ-நிராதாராகவித்தயாகி" என்றும, பகவத்ஸ்வரூபத்தை யாஸ்ரயித்தபோது தன்ஸ்வரூபயாய், ஒழிந்தபோது ஸ்தாதையில்லேயென்று சொல்லுகையாலும்.ஸ்ரீயைபிராட்டியவனுக்குப்ரியபதித்வம் அநுபபக்மாகையாலும,(ங) "விஷ்ணோஸ்ரீ-விஷ்ணோஸ்ஸ்ரீ:" (ச) "விஷ்ணுபத்னீ-விஷ்ணுபத்நீ" (ஞ) "ஸ்ரீர்ஜகன்மாத்ருச்சவதேஜ்ஞ-ஷ்ணோஸ்ஸதேத லக்ஷ்மீஸ்சபதங்யௌ" (ஃ) "தேவஸ்ரியை-தவஸ்ரியா" (ட) "மலராள்மணவாளன்" (அ) "நாண்மலராள்நாயகன்" (க) "திருமக

(க) ரா-ஸா-க-கஸு (உ) லக்ஷ்மீதந-உ (ங) வி-பு-க-க-அ-கள
(ச) ப்ரீஸ்ரீ-உதம (ஞ) யஜு- (ஃ) ஸ்தோ-ர-
(ட) தி-வாய-த-கெ0-ச (அ) தி-மொ-நி-நு- (க) தி-வாய்-க-சு-கு

ளார்தனிக்கேள்வன்'' இத்பாதிகளிலே இவளை அவனுக்குப் பத்நீத் வேக மோஷபூதையாகச் சொல்லுகையாலும், ஸ்ரீபதித்வத்தில் அந்வயமுண்டென்னுமிடம் ஸுஸ்பஷ்டம.

அப்படியே ''ஸ்ரியஸ்ஸ-ஸ்ரீ - ஸ்ரீயதஇதி ஸ்ரீ'' என்று ஸர்வராலும் ஆஸ்ரயிக்கப்படுமென்று சொல்லுகையாலும், ''ஸ்ரீமந்-நாராயண-ஸ்ரிஞ்-ஸேவாயாம்'' என்கிற தாது(ரு)துவிலே கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலேஸர்வர்க்கும் ஸேவாவிஷயபூதையாகச் சொல்லுகிறவள்தன்னுடைய மாத்ருத்வரூபமான மோஷித்வத்தாலே ஆஸ்ரிதரை அபராதோபகரண பூர்வகமாக ரக்ஷித்துக்கொண்டு போருமென்று சொல்லுகையாலும், ஏவம்பூத மோஷித்வத்தாலே இவளுடைய புருஷகாரத்வந்தான நிரபேக்ஷாஸ்ரயணீயத்வம உபபந்நமாகையாலும், (க) ''அஸ்யேஶானாஜகதோவிஷ்ணுபத்நீ- அஸ்யேஸ்வராஜகதோகாவிஷ்ணுபத்நீ'' (உ) ''ஸகலஜகதீத்வேவமாத்ய-ஸகலம்தத்திதவைவமாதவ'' (ரு) ''தாஸோஹம்மம நாத - தாஸோஹம்கமலாகர'' (ச) ''திருமாலேயல்லது தெய்வமென்றேத்தேன்'' (டு) ''திருமாலேகாதுமுனக்குப்பழவடியேன்'' (சு) ''திருமாலேவணங்குவனே'' இத்யாதிகளிலே இவளை மோஷித்வத்திலே அந்தர்ப்பவித்துச் சொல்லுகையாலும் இவளுக்கு மோஷித்வத்திலே அந்வயமுண்டென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

ஆகையாலே நாராயணபதத்திற் சொல்லுகிற ஸகலகுணங்களும் பகவத்ஸ்வரூபாஸ்ரயமாயிருக்கச்செய்தேயும் வாத்ஸல்யாதிகள் ஆஸ்ரயணத்திலே உபயுக்தமாயும், ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள் கார்யகாலத்திலே உபயுக்தமாயும், ஸௌஸீல்யாதிகள் அநுபாவ்யமாயும் போருகிறவிடத்தில் விரோதமில்லாதாப்போலேயும், காரணதயாயில ஸித்தஸித்ய்களும் உபாதாநோபயோகியாயும, ஸங்கல்பம நிமித்தபர்யவஸாயியாயும், ஜ்ஞாநாதிகள் ஸஹகாரியாயும போருகிறவிடத்தில் விரோதமில்லாதாப்போலேயும், லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் அகாரவாச்யமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஆஸ்ரயித்திருந்தேயாகிலும் காரணத்வ ரக்ஷகத்வாதிகளிலகவயமின்றியிலே சதுர்விஷயாநுமோத புருஷகாரத்வ மாத்ரமேயாய்ஸ்ரியஃபதித்வ மோஷித்வங்களில் அந்வயமுண்டாமிடத்தில் விரோதமில்லை.

(க) ஸ்ரீஸூக்தம (உ) ஸ்தோத்ரத (ரு)
(ச) க. திருவ-சுச (டு) பல்லாண்டு-க (சு) திருவிரு-சுடு.

இந்த சாரணத்வ ரக்ஷகத்வங்களுக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணயோகமுண்டாகையாலும், உபயவிபூதி ரக்ஷகனாகையாலும், ஸ்ரீயஃபதியாகையாலும், ஸர்வஸ்மாத் பரனாகையாலும் (க) "ஈச்வரஸ்ஸ்யாத்-காரணந்தத்யேயஃ" (உ) "யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்-மமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே-யோப்ரஹ்மாணமவிததாதிபூர்வம்- முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்றும் காரணவஸ்துவே உபாஸ்யமாகவும் ஶரண்யமாகவும் சொல்லுகையாலும், உபாஸ்யமாயும் ஶரண்யமாயுமிருக்கிற வஸ்துவே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகமான இஷ்டப்ராப்தியைப் பண்ணுகையாலும், உபாஸ்யமாயும் ஶரண்யமாயுமிருக்கிற வஸ்துவே உபாயமாயநுகையாலும், இதுதான் இதுக்குமுன்பு ப்ராப்தமின்றியிலே மேல்ப்ராப்தவ்யமாகையாலும், இந்த உபாஸ்யத்வ ஶரண்யத்வ உபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்களுக்கு விலக்ஷணவிக்ரஹயோகத்வ ரக்ஷகத்வ ஸர்வஸ்மாத்பரத்வ ஸர்வேஶ்வர

அப்படியே ஈஸ்வரனுக்கு இவ்வாத்மவஸ்து ஸோஷமாயிடத்தில் அந்யார்க்கும் ஸோஷமாய் ஈஸ்வரனுக்கும் ஸோஷமாயிருக்குமோ வென்று ஸங்கையிறக்க, அந்த ஸங்கையைக்கழித்து அவனுக்கே ஸோஷமென்கிறது.

ஸோஷத்வமாகில் அநந்யார்ஹமாயிருக்குமென்கிற நியமமாகில் க்ஷேத்ராதிவிஷயமாக அநந்யார்ஹமாவானென்னென்னில்; அங்கு ப்ரதக்ஷ்திதியோக்யமான த்ரவ்யமாகையாலே க்ரயவிக்ரயாதிகளாலே அநந்யார்ஹமாகைக்கு யோக்யதையுண்டு. இங்கு ப்ரதக்ஷ்திக்யோக்யத்ரவ்யமாகையாலே அநந்யார்ஹமாகைக்கு யோக்யதையில்லை.

எங்ஙனே யென்னில்; க்ஷேத்ரம் க்ரயவிக்ரயார்ஹமாகையாலும், புத்ரன் க்ரயவிக்ரயார்ஹனுமாய் மாதாபிதாக்களுக்கும் அநேக தேவதைகளுக்கும் ஸோஷமாயிருக்கையாலும், பார்யை பாணிக்ரஹண பூர்வகாலத்திலே மாதாபிதாக்களுக்கு ஸோஷமாயும் அநந்தரம் ஸோமகந்தர்வாதிகளுக்கும் ஸோஷமாயும் ஸரீராவஸ்தி(தி)யாயும் உபேக்ஷாவஸ்தியாயுமிருக்கையாலும், தேஹமும், பார்யாஸரீரம் பர்த்தாவுக்கு ஸோஷமாய, பர்த்ருஸரீரம தேவாதிகளுக்கு ஸோஷமாய், க்ரயவிக்ரய யோக்யமாயிருக்கையாலும், குணமும் நிராஸ்ரயமாகில்லாதே ஓராஸ்ரயத்தைப்பற்றி நிற்கையாலே ஸ்வாஸ்ரய ஸோஷியான வ்யக்திக்குத் தானும் ஸோஷமாகையாலுட கூர்ப்புத்ராதேஹ குணாதிகளுக்கும் அநந்யார்ஹத்வமில்லை.

குண்டலாபிமானியான ஹிரண்யமும் கர்த்தாவினுடைய ருசி விசேஷத்தாலே கடகாதிகளுக்கும யோக்யமாகையாலே அதுக்கும் அநந்யார்ஹத்வமில்லை. * மாத்ருதேவோபவேத்யாதிகளும் அநேக விஷயவிதியாகையாலே அந்த விஷயபூதனான வனுக்கும அநந்யார்ஹத்வமில்லை.

இங்கு அப்படியன்றியிலே (க) "ஸர்வம் ஸ்வின்வாயத்ஞ்ஞ்ஞ்ஞ்ஞ்ஞ்ஞ் ஞ்ஞ்ஞ்ஞ் ஞ்ஞ்ஞ்ஞ்ஞ் ஞ்ஞ்ஞ்ஞ்ஞ்ஞ்

(க) "ஆத்மை வேதசர்வம்-ஆத்மைவேதத்ஸர்வம்" (உ) "ப்ரஹ்மை வேதம்சர்வம்-ப்ரஹ்மைவேதத்ஸர்வம்" என்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஸரீராத்மபாவஸம்பந்தத்தைச சொல்லி, தத்ஸஹிதமான ஸேஷஸேஷிபாவஸம்பந்தத்தை "ஆத்மைவ" என்று அவதா(தி)ரித்துக்கொண்டு அஸாதாரணமாகச சொல்லுகையாலும், (ங) "ஸ்வத்வமாத்மநிஷ்டம்-ஸ்வத்வமாத்மகிஸஞ்ஜாதம்" (ச) "தாஸபூதா" (ஞ) "ஆத்மா தாஸ்யம்ஹிஸ்வாம்யம்ஸ்வாம்யம்ஸ்வபாவம்" (ட) "குலதெலடியேன்" (ண) "தெதல்லடிமைவழிவருந்தொண்டீர்" இத்யாதிகளாலே இந்த ஸேஷத்வத்தை நிருபாதிகமாகவும் அநந்யஸாதாரணமாகவும் ஸ்வாபாவிகமாகவும்சொல்லுகையாலும், இப்படி ஸேஷமானவஸ்துவி ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாயிருக்குமென்று மேலே உக்தமாகையாலும்,க்ரயவிக்ரயார்ஹம், அஸாதாரணம், நிருபாதிகம், நித்யம், ஔபாதிக தேஹவ்யாவ்ருத்தஸரீரம், குணியென்னுமிடம் ஸுஸ்பஷ்டம்.

ஆகையாலே க்ஷேத்ரபுத்ராதி தேஹாதிகளிற்போலே அந்ய ஸேஷத்வஸம்பந்த ஹேதுவான க்ரயவிக்ரயார்ஹத்வ ஸாதாரணத்வ ஔபாதிகத்வ நித்யத்வங்கள் இவ்விடத்திலிலலாமையாலே இங்கு அந்யஸேஷத்வஸம்பந்தமே பிடித்தில்லே.

பூர்வோக்தமான ப்ருதக்ஸித்தியநர்ஹதையாலும், அஸாதாரணதையாலும், *மாத்ருதேவோபவேத்பாதிகளிற் சொல்லுகிற அநேகஸேஷத்வத்துக்கு உதபாதில்லே. குண்டலார்ஹமான ஹிரண்யத்தினுடைய ஸ்வாம்யதீ(நி)தமான மகுடார்ஹத்வம் இங்கும் ஸேஷ்யதீநமாகவுண்டாக, ஸேஷத்வம் ஸேஷிபூதபகவந்நியோகாதீநமாக வருகிறதாகையாலே பகவச்சேஷத்வமே யித்தனையொழிய அந்யஸேஷத்வமன்று.

இப்படி அந்யஸேஷத்வஸம்பந்தமில்லாமையாலே தத்நிவ்ருத்த்யபேக்ஷையிலலையென்றிட்டு தத்வாசகமான உகாரத்துக்கு உதயமில்லே யாகாதோவென்னில்; இப்படி ஸேஷபூதனைச் சொல்லுகிற சேதநன் கர்மஹேதுகமாக உத்பந்நமான ஸரீரஸம்பந்தியாயிருக்கையாலே அந்த ஸரீரோத்பாதகரான மாதாபிதாக்களென்ன, அந்த ஸரீரத்தைப்பற்ற வண்டான வர்ணாச்ரமநிபந்தநமாக வருகிற க்ரியா

(க) சாந்தோ-எ-உ-உ (உ) ப்ருஹ-ச-டு (ங) .
(ச) (ஞ) (ட) தி-வாய்-சு-கo-க (ண) தி-வாய்-க-உ

ப்ரதிலம்பத்திகளான அக்நீந்த்ராதி தேவதைகளென்ன, இவர்களைப் பற்றி வருவதொரு கர்மோபாதிகயோஷத்வமுண்டாகையாலே தங்கிவ்ருத்திலையச் சொல்லுகிற உகாரத்துக்கு உதயநில்லையென்ன வொண்ணுது.

ஆனால் கர்மஹேதுக ஸரீரஸ்தனாயிருக்கச் செய்தே தத்கார்ய மான அந்யயோஷத்வத்தைத நிவர்த்திப்பிக்கும்படி யென்னென்னில்; ஏவம்பூதனான சேதநன்விஷயமாக ஈஸ்வரன் நிர்ஹேதுகமாங்கீகரித் தைப்பண்ணி ஸ்வரூப யாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பிக்கையா லே ஸ்வாத்மஸரீரங்களிலுண்டான அத்யந்தபேதஜ்ஞாநம்பிறகது அந்த ஸரீரத்திற்காட்டில் அந்யனைத் தன்னேயநுஸந்தித்திருக்கை யாலும், ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிக்குமென்னையாலே ஸ்வரூபவி ருத்தக்ரியாஹேதுவான கர்மத்தை நேராக நிவர்த்திப்பித்து ஸ்வரூ பாநுரூபமான உபாயத்தையும் பரிக்ரஹிப்பித்துப்போருகையாலும் ஸரீரஹேதுவாயும் க்ரியாஹேதுவாயும் வருகிற அந்யயோஷத்வங் களை நிவர்த்திப்பிக்கக் குறையில்லை.

(க) "யாவாநர்தஉதபாநே ஸர்வதஸ்ஸம்ப்லுதோதகே | தாவாந்ஸர்வேஷுவேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்யவிஜாநத:" என்று ஆறு பெருகிப் போகாநின்றுள்ள பிபாஸிதனுக்கு ஸ்வதாஹஸாங்கி மாத்ர ஜலபாநமே அபேக்ஷிதமானாப்போலே, ஸகலவேதங்களும் ஸகலார்த்தங்களையும் சொல்லித்தோயாகிலும் க்ருஹஸ்ததர்மம் வநஸ்தனுக்கு த்யாஜ்யமானாப்போலேயும், அதுதான் பிக்ஷுவுக்கு த்யாஜ்யமாமாபோலேயும், ஸ்வரூபப்ரதாநனவனுக்கு ஸரீரப்ர தாநனவனுடைய க்ரியை த்யாஜ்யமாகையாலும், (உ) "தேவர்ஷி பூ தாத்ருணாம்பித்ருணாம் நகிங்கரோ நாயமுணீச்வராஜன் | ஸர்வாத்மநா யஸ்ஸ்ருணம் ஶரண்யம்நாராயணம்லோகக்ருதம்ப்ரபந்ந: - தேவர்ஷிபூதாத்மகருணம்பித்ரு ணம நங்கிங்கரோநாயம்ருணீச்வராஜந் | ஸர்வாத்மநாயஸ்ஸரணம் ஸர ண்யம்நாராயணம்லோககுரும்ப்ரபந்ந:" என்று பகவச்சேஷத்வோ பாயத்வ ஜ்ஞாநமுடையவன் தேவதாந்தரங்களுக்கு கிங்கரனுமல் லன், ருணியுமல்லனென்றும், (ங) "ப்ரஹ்மசர்யேணரிஷிப்யஸ், யஜ்ஞேநதேவேப்யஸ், ப்ரஜ யாபித்ருப்யஸ்" என்று சொல்லுகிற தேவர்ஷி பித்ரு பூதவிஷயங்க

(க) கீதை (உ) பாக (ங) யஜு

ளான நினைமோசகார்த்த க்ரியாவிபரத்தகமாக வருகிற கிக்கரத்வத்
வுத அந்த க்ரியாஹேதுபூதமான நிஷ்க்ரு கிஷேதபூர்வகமாக நிஷே
திக்கையாலும், (க) "யோவை ஸ்வாம்தேவதாமதியஜதே, ப்ரஸ்வாயேவதாயேஷ்ய
மே, நபரா-ப்ரபத்யே, பாபீயாஸ்பவதி - யோவைஸ்வாமந்யதேவதாமதிய
ஜதே, ப்ரஸ்வாயை தேவதாயை ஸ்வயம்தத்த காயாப்ராப்தேகாதி, பாபி
யாந்பவதி" என்று யாவனொருவன் ஸ்வதந்த்ரனான தேவதை
யையொழிய யஜிக்கிறானோ; அவன் அந்த தேவதைகையின்பக்கல் நின்று
ப்ரஷ்டனும். அவனுக்கு பரச(ங)க்திப்ராப்திபுமில்லை. பாபிஷ்டனுமா
மென்கையாலும், (உ) "ஸம்ஸ்யஹரந்தியோஹரந்தீயாணாம்ஸேவாஉந்யதேவேஷ்வதிகார
ஸ்ய। அஸ்யேபிஸேவ்யமதிதேவஸாமான்யோ—வாஹ்யஸ்ரீகேசவபதாதிபாதநம்- ஸம்ஸேவ்ய
ஏகோஹரிர்நிர்க்ரியாணாம்ஸேவாக்ரியாதேவேஷ்வபிசாரவத் அந்யோபி
ஸேவ்யோயஸ்ய தேவஸாமான்யதர்கோவாஹ்ந ஹஜ்ஜீசமபதாதிதாகஃ"
என்று ஸகலேந்த்ரியங்களாலுமே ஸம்ஸேவ்யமானனாயிருப்பான் ஹரி
ஸர்வஜ்ஞனாச்ரயணனை ஸர்வேஸ்வரனென்னும், இந்த்ரியங்களோக்கொண்டு
தத்வஜ்ஞானத்தை தேவதைகளை ஸேவித்தானில்பர்த்தருஷேஷமான
ஸரீரத்தில்த அநயபுருஷார்தமாகச்சின ஸ்க்ரீக்கு வ்யபிசாரமே
பம்பித்தபாதிவ்ரத்யஹானி யுண்டாமாபோலே, ஹரஜ்ஜீகமனுடை
யதான ஹரஜ்ஜீகங்களே அர்பணஷப்தமாக்குகையாலே அநக ஹரு
ஜ்ஜீகங்களுகுமே ஸ்வரூபஹாநியாய் அவற்றுக்குக்காணியான கலை
கும் ஸ்வரூபஹாநி யுண்டாமென்றப சொல்லிக்கொண்டு இந்த்ரியங்
களுடைய அநயப்ரகாரத்தை காமகாரத்வநிஷேதபூர்வகமாக பக
வத் ப்ரகாரம்பதாதி கர்மகாரத்வத்தை விதிக்கையாலும், அகபதேவ
தாப்ரகாரம்பத்திகமாய் ஸ்வரூபவிருத்த(ஞ)மான கர்மத்திலுடைய
நிவ்ருத்தி-ஏவமபூத ஜ்ஞாநவிஸிஷ்டனுகு ஸ்வதஃ ப்ராப்தமென்ற
தாயிறறு.

சிலர், இந்திலுடைய அப்ராப்தத்வமங்கையப்பண்ணி தத்பரி
ஹாரத்தமாக இந்த க்ரியைகள் பகவத்பர்யவஸாநபுத்க்யா அநுஷ்
டேயங்களென்றும், அந்த தேவதாகாமங்களே பகவத்காமங்களாக
புத்திபண்ணி அநுஷ்டிப்பனென்று சொல்லுவர்கள். அவற்றிலு
டையவித(ஞ)கொத்தில், "ஆர்ஜவே, இஜ்யாயை-அக்நயே, இந்த்ராய"
என்று அக்நீந்த்ராதிதேவதைகளே ப்ரகிஸம்பந்திகளாகச் சில க்ரி

(க) (உ)

யைகளை விதிக்கிற வேளையில் "விஷ்ணவே" என்று ஸர்வேச்வரனை ஸர்வேச்வரனே ப்ரதிஸம்பந்திப்பதாகச் சில க்ரியைகளை விதித்தும் போராதென்றது.

அக்நீந்த்ராதி தேவதாப்ரதிஸம்பந்தி க்ரியைதானே பகவத்பர்யவஸாயியுமாய், அந்த தேவதாநாமங்கள்தானே பகவந்நாமகரூபமாகில் "விஷ்ணவே" எனறு தனித்து விதிக்கக்கூடாது. அதுக்குமேலே அந்த க்ரியைகளுக்கு தத்தத்தேவதாப்ரதிஸம்பந்தி சுத்தமில்லையாகில் ஸர்வக்ரியைகளிலும் விஷ்ணவேயென்று வ்யாபகத்வே ஸர்வவிஸேஷ்யபூதனான ஸர்வேச்வரனே ப்ரதிஸம்பந்தியாகவிதிக்க அமையும்.

அங்ஙனன்றியிலே அந்த தேவதைகளையும் ஸர்வேச்வரனையும் தனித்துவிதிக்கக் காண்கையாலே அந்தவிதிகளுக்குப்ரதிஸம்பந்தி அந்த தேவதைகளாகவேணும். ஆகையாலே அந்த தேவதைகள்தான் விஸேஷணத்வே ஸேஷபூதராய்க்கொண்டு தங்கள் ஸ்வரூபம்விதமாயிருந்தாச்செய்தேயும், "காமபிஸேஷணத்வே ஸேஷபூதர்; அவன் விஸேஷ்யத்வே ஸேஷி" எனகிற ஜ்ஞாநமின்றியிலே "தேவோஹம், ஸ்வதந்த்ரோஹம்" என்று அஹங்காரமமகாரத்ரயஸ்தராயிருப்பார் சிலராகையாலே, பரத்ருஸேஷபூதையான பார்யையானவள் ஆர்த்தவாதி தூஷிதையானவன்று அநந்தரபாதாவோதி புத்ரர்களோதி வாகியபர ஸ்வாக்ருமஸ்பர்ஸயோக்யதையில்லாதாப்போலே பகவதேகஸேஷதைஜ்ஞாந முடையார்க்கு தத்தத்தேவதா ப்ரதிஸம்பந்திகமானக்ரியைகளதபாஜ்யங்களாகையாலும், விதிவிஸேஷ்யபரியந்தமானபோதும் இந்த ந்யாயத்தாலே விஸேஷணத்வத்துக்கு அஜ்ஞாநநிபந்தநமான அகாரகத்வம் வாராகையாலும், பூர்வோக்த ந்யாயத்தாலே ஸமயக்ஜ்ஞாந நிஷ்டனைக்கு நித்து விதியில்லாமையாலும், ஸம்ப்ரயுக்தபரியந்தமாம்படி நிர்ஹேதுகமாகலப்த(ப)ஜ்ஞாநரான ஆழ்வார், (க) "நீராய்நிலனாய்" என்றுதொடங்கி ஸர்வேச்வரனுடைய ஸர்வஸரீரத்வத்தை ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அநுஸந்தித்து, தமக்கு அநுபா(ஜ்)ய்யத்தை நிர்ணயித்து பேகஷிக்கிற விடத்தில் (க) "கூராழிவெண்சங்கேந்திக்கொடியேன் பால்வாராய்" என்று அஸாதாரணலக்ஷணமாயிருந்துள்ள ஸுதர்சநசக்ரத(ஸ்ரமாநவிக்ரஹத்தோடே வரவேணுமென்றபேகஷிக்கையாலும்,

(க) நி-வாய-சு-கூ-த.

யஜ்ஞத்திலேதீக்ஷித்தவனுக்கு நித்யகர்மங்கள் த்யாஜ்யமாமாபோலே பகவதுபாயநிஷ்டாவான்களுக்கு இவை த்யாஜ்யமாகையாலும், ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநவான்களுக்கு தத்பரகாராதநுஷ்டாநம் அநுபபந்நமாகையாலே இது சொல்லிவேண்ணுது.

கர்மஹேதுகோத்பந்ந ஸரீரமெயாகிலும் இந்த ஜ்ஞாநாரம்பகம் கர்மநிராஸபூர்வக கேவல பகவதிச்சாஹேதுவான ஸரீரஸ்ருஷ்டியாகையாலே இந்த இச்சாஸ்ரயம பகவத்விஷயமாகையாலும், பூர்வஜந்ம மாதாபித்ருமோக்ஷத்வம் அநாதாஜந்மத்தில்லாதாப்போலே இந்த ஸரீரோத்பாதகரான மாதாபித்ருவிஷயமோக்ஷத்வம் இவனுக்கில்லாமை கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுவிஷ்டதமாகையாலும் தந்நிவருத்தி அத்யந்தம் ப்ரயோஜநமென்னுமிடம ஸூசிப்பிக்கிறது. (க)"ஸுஹ்ருதாஞ் ஸ்ம ஜநயதீத்யேஷ்டிஸ்ருஜ்யஸ்ஸஹிவித்பாதஸ்தந்நிஜநபதிதச்சரேஷ்டம்ஜந்ம" (உ) "அன்றுகான்பிறந்திலேன் பிறகதபின் மறந்திலேன்" என்றும் இந்த ஜ்ஞாநோத்பத்தியையும் ஜந்மாநந்தரமாகச் சொல்லிற்றிறே.

ஜ்ஞாநம் பிறந்தவநந்தரத்திலே ஸரீரவிமோசநம் பிறக்குமாகில் ஒருவர்க்கும் இந்நஜ்ஞாநம் பிறவாதென்றும், இவனுடைய சரமஸரீரமாகையாலே தனச்சுண்டான வாதராதிபலத்தாலும் ஈஸ்வரன் தன்னிச்சையாலே வைக்குமென்று பூர்வாசார்யர்களநுவர்த்திக்கையாலே பகவதிச்சையே ஹேதுவென்னக் குறையில்லை.

ஆனால் தங்கஹேதுவான வ்யாத்யாதிகளுண்டாவானென்னில், கர்மபலநாசன் வ்யாத்யாதிகளெனும், தேவதாநுபவஸ்ருஷ்டிவருமிணமும், தேஹகாலாதிநிபந்தநமான ஸ்ரீகாஷ்ணிகள், அங்நபாகாதி வாஞ்சையித்யாதி ரூபிணமும் த்விவிதமாயிருக்கும்.

அதில வ்யாத்யாதிகள் தஜ்ஜந்யதத்தலாபிலாஷத்தாலே ததாப்ரயமான ஸ்வரூபவிரூத்த ஸரீரத்திலே உபேக்ஷாபிறக்கைக்கு ஹேதுவாகையாலே ஹிதபரனான ஈஸ்வரன் தத்தேதுவான கர்மத்தை நிஸ்ரேஷமாக நிவர்த்திப்பிப்பன். தேவதாந்தரஸ்ருஷ்டிவம் ஸ்வரூபவிரூத்தமாகையாலே ஸ்வரூபாநுகுணக்ஷணம் பண்ணுகிற ஈஸ்வரன் தத்தேதுவானகர்மத்தினுடைய நிஸ்ரேஷநிவர்த்தி

(க) ஆபஸ்தம்பதர்ம-க- (உ) தி-ச-வி-சூ-

யைப்பண்ணும். தேஹகாலதிரவ்யாதிகளான ஸ்ரீகாஷ்ணதிகள், அங்க பாகாதிவாஞ்சை, இவை தெவதாந்தர ஸ்வரூபத்வத்தீதாபாதி ஸ்வரூ பத்துக்கு அத்பங்கம் விருத்த மின்றியிலே வ்யாத்யாதிகளோபாதி ஸ்ரீ ரோபேக்ஷாதிகள் பிறக்கைக்கு ஹேதுவாகையாலே தத்தேது வான கர்மத்தை அவன் உபேக்ஷித்திருக்கும். ஆகையாலே இசசா ஹேதுவான ஸ்ரீ ரஸ்திதிக்குங் குறைவில்லை. அகயஸ்வரூபத்வதில் ருக்கியும் அத்யந்தமநுபபந்நம். ஆக உகாரத்தாலே ஸ்வரூபாத்ரீயமான அக்ஷீத்வாதி தேவதாதவர்த்தகத்தையும் மாதாபிதாசகளுடைய அநுவர்த்தகாதிகளோபும் வ்யாவர்த்திக்கிறது.

அங்ஙனன்றியிலே இவ்வகாரம பகவத்வ்யதிரிக்த ஸ்வரூபத்வத் திலுடைய நிவருத்தியைப் பண்ணுகிறதென்றுமர்த்தம். தத்வ்யதி ரிக்தஸ்வரூபத்வத்தில் நிருபாதிக ப்ரஸங்க மில்லாமையாலே நிரஸ்தம். ஆக ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ப்ரியபதியாய் ஸர்வஸ்வ மியான அகாரவாச்யனுக்கே அநந்யார்ஹ ஸ்வரூபமென்றதாயிற்று.

அகந்தம், மகாரம் இப்படி ஸ்வரூபபூதனாய் தேஹேந்த்ரியாதி விலக்ஷணனாய் அநந்தஜ்ஞாந ஸ்வரூபனுமாய் அபஹதபாபத்வாச் யனுமாய் ஜ்ஞாதருத்வாதி குணவிசிஷ்டனுமாய் ஸ்வயமப்ரகாச னுமாய் அணுபரிமாணனுமாத்மாவைச சொல்லுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில்; (க) ''ஜ்ஞாநிசக்ரீண-பூதாதிசகவர்க்தே ணை'' இத்யாதியாலே தேஹேந்த்ரியாதாநமான பூதபஞ்சகங்களும் இந் த்ரியங்களும் விஷயங்களும மஹாஹங்காரங்களும் இடக்கமான விருபத்துநாலுதத்வங்களையும் ஸகாராதி (உ) பகாராந்தமான இரு பத்து காலக்ஷரத்தாலும் சொல்லி, அகந்தம், (உ) ''ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே - ஆத்மாநமகாரேண பஞ்சவிம்சதிதத்வாந்யுகாரேண'' என்று இருபத்தஞ்சாம் தத்வமான ஆத்மாவை இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமான மகாரத்தாலே இவற்றிற்காட்டில வேறுபட்டச்சொல்லுகையா லே ஆத்மா தேஹாதிவிலக்ஷணனென்னுமிடம்சொல்லிற்று.

(க) பாத்மோத்தரே-உஉசு- (உ)

னுடைய மமதைக்கு விஷயமாகையொழிய அஹம்ப்ரத்யயாஸ்ரயமில்லாமையாலும், ஒரு அவயவம் ஆத்மாவென்னும்போதைக்கு தத்தத் (ஸ்வ)பாவத்திலும் அஹம் ப்ரத்யயாஸ்ரயமுண்டாகையாலும், அவயவங்களெல்லாம் தனித்தனியே ஆத்மாக்களாமிடத்தில் அத்மபூதமாயிருக்கிற பாகத்திலுண்டானகூறு அந்யாத்மாவாயிருக்கிற ஜீவனை அறியக்கூடாமையாலும், (க) "தேஹஸ்தஸ்ய நாத்மகுணத்வாத்ப்ரத்யக்ஷாதீநாத்மதர்மோ ஹ்யஸ்மத்ப்ரத்யயஸாமாநாதிகரண்யாத்ப்ரமாணாபாவாத்ப்ரமேயத்வாச்ச தேஹஸ்யைவாத்மத்வம்" - தேஹஸ்தனுக்கு குணமாகையாலும், ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்கு விஷயமாகையாலும், ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலும், ப்ரமாணமில்லாமையாலும், ப்ரமேயமாகையாலும் தேஹமே ஆத்மாவாகக்கூடுமென்று சொல்லுகையாலும், (ங) "ஸ்தூலோஹம் கருமானுஷ்யாதிஸாமாநாதிகரண்யாத்" - நான் ஸ்தூலன், கர்மமனுஷ்யாதிகளோடு ஸாமாநாதிகரண்யமுண்டாகையாலும் தேஹமே ஆத்மாவாகக்கூடுமென்று சொல்லுகையாலும், (ச) "ஸ்தூலோஹம் ஸுகீ துக்கீ ஸுகதுக்கயோரநுபவஹேதுத்வாத்" - நான் ஸ்தூலன், ஸுகியாகிறேன், துக்கியாகிறேன், ஸுகதுக்கங்களை அநுபவிக்கைக்கு ஹேதுவாகையாலே தேஹமே ஆத்மாவாகக்கூடுமென்று சொல்லுகையாலும், (ஞ) "ஸ்தூலோஹம் ஸுகீ துக்கீ ஸுகதுக்கயோரநுபவஹேதுத்வாத்" - நான் ஸ்தூலன், ஸுகியாகிறேன், துக்கியாகிறேன், ஸுகதுக்கங்களை அநுபவிக்கைக்கு ஹேதுவாகையாலே தேஹமே ஆத்மாவாகக்கூடுமென்று சொல்லுகையாலும், (ட

ணத்வாத் ப்ரதீபவத்" என்று ஸ்ம்ருதிகளுக்குக் காரணமாகச் சொல்லுகையாலும் கர்த்தாவான ஆத்மாவுக்குக்காரணத்வம் கூடாமையாலும், பாஹ்யேந்த்ரியங்களினுடைய அபாவத்திலும் ஸ்ம்ருதியுண்டாகையாலே அவை ஸ்ம்ருதிகளுக்குக்காரணமாக மாட்டாமையாலும், இவையொழிய அந்தஃகரணமேகூடியுண்டாகையாலே அந்தஃகரணரூபமான மநஸ்ஸிற்காட்டில் கர்த்தாவான ஆத்மா வ்யாவ்ருத்தன்.

"தத்ஸ்வபுத்திஸ்ஸித்தஞ்ச கரணத்வப்ரஸித்தேர்யதஃ" என்று அத்யவஸாயத்துக்கும் தர்ம ஜ்ஞாநத்துக்கும் புத்திஸித்தங்களைக் காரணமாகச் சொல்லுகையாலே இவற்றுக்கு ஆஸ்ரயமான வாத்மா இவற்றிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தன்.

"ப்ராணோப்யந்ராத்மேதி யஜ்ஞோபஸம்ஹாரப்ரஸித்தேர்யதஃ-ப்ராணேப்யந்ராத்மா விஜ்ஞேயபஸ்ஸுஷ்யேதப்ரஸித்தேர்யதஃ" என்றப்ராணனும் ஆத்மாவன்றென்கையாலும் இதுதான் ஒருவர்க்கு மோக்ஷமென்கையாலும் ஜ்ஞாநாஸ்ரயமாகமாட்டாமையாலும் ஜ்ஞாநாஸ்ரயமான ஆத்மா ப்ராணனில் வ்யாவ்ருத்தன்.

ஆசையாலே கேஹேந்த்ரியமநஃ ப்ராணஜிகளிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

இ(ட)தம் ஸப்தவாச்யமான ஸரீராதிகளே கவர்க்கத்தடங்கிய(ட)காரமாவாசச்சொல்லி, அஹம்ஸப்தவாச்யமான ஆத்மாவை மகாரத்தாலே சொல்லுகையாலே ஆத்மா அஹமஸ்ப்தவாச்யனே; அன்றிலே பராக்(x)ர்த்தத்திற்காட்டில் ஆத்மாவுக்கு பேத(ஷ்x)கமான ப்ரத்யகர்த்தம விசேஷியாது. அஹம் புத்தி(ந்)கோசரம் அஹங்காராஸ்பதம்; அது ஆத்மதர்மமாதல மென்கிறவிது ஸாக்தாங்காயமானது ஆதிதயதர்மாதிக்கு ஹேதுவாகமாட்டாதாற்போலே இந்த ஜடரூபமான அஹங்காரம் ஸ்வயம்ஜ்யோதிஸ்ஸான ஆத்மாவை த்யோதிப்பிக்கமாட்டாதாகையாலும் ஆத்மா அஹம்புத்திகோசரமாகவேணும்.

ஸ்வம்பூதமான தேஹாதிவைலக்ஷண்யமும் அஹமர்த்தமும் இவ்வகாரஸ்வபாவத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று.

† (பா) ஸத்தாஸீந.

இதுதான் ''மன-ஜ்ஞானே-மந-ஜ்ஞாநே'' என்கிற தா(தா)துவிலே வ்யுத்பந்நமாய் வாச்யமான ஆத்மாவினுடைய (க) ''அந்தரயம்புருஷ ஸ்ஸ்வயஜ்ஞ்யோதிரபூவதி-அந்தர்யாமிபுருஷஸ்ஸ்வயம்ஜ்யோதிர்ப்பவதி'' (உ) ''ஜ்யோதிரஹமஸ்மி - ஜ்யோதிராஹமஸ்மி'' (ங) ''விஜ்ஞாநமேவ - விஜ்ஞாநகநவ'' (ச) ''விஜ்ஞாநம்யஜ்ஞந்தநுதே-விஜ்ஞாநம்யஜ்ஞந்தநுதே'' இத்யாதி ப்ரமாணவித்தமாய், க(ஞ)டாதிபதார்த்த ஸ்தம்பாதிகிற்போலே‡ஸம்ஸ்ருஷ்டமின்றியிலேயிருக்கையாலே பரத்யக்ஷவித்தமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. இதுதான் அநுகூலமாகப்ரகாசிக்கையாலே ஆநந்தரூபமாயிருக்குமென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம். ''அஹமிதமஜ்ஞாநமஜ்ஞாநாமி-அஹமிதமஜ்ஞாநாமிஜ்ஞாநாமி'' என்கிற ஸ்வவ்யதிரிக்த பதார்த்தஜ்ஞாநருத்வ ஸம்ஸாரமபோலன்றிக்கே ''அஹம்-அஹம்'' என்கிற ஸ்வரூபம ஜ்ஞாநாநந்தரிபக்ஷமாக நிஸ்ஸம்ஸாரமாகத் தோன்றுகையாலே ஸ்வஸ்மைஸ்வயம் ப்ரகாசமாயிருக்குமென்கிறது. இத்தால், ஆத்மாவினுடைய அநுகூலதை(ஞ)க ப்ரகாசகத்வாஹ்லாதகத்வ லக்ஷணமான ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், ''மநு-அவபோதநே-மந-அவபோதநே'' என்கிற தா(தா)துவிலே வித்தமாய், (ரு) ''நஹிவிஜ்ஞாதுர்விஜ்ஞாதேர்விபரிலோபோவித்யதே-நஹிவிஜ்ஞாதுர்விஜ்ஞாதேர்விபரிலோபோவித்யதே'' (ரு) ''விஜ்ஞாதாரமரேகேந விஜாநீயாத்-விஜ்ஞாதாரமரேகேநவிஜாநீயாத்'' (ள) ''ஜ்ஞாதேஸ்-ஜ்ஞாதாரமேவ'' என்று சொல்லுகிற ஜ்ஞாநருணைத்வம் சொல்லுகிறது. எனக்கு ஜ்ஞாநம்பிறந்தது, நஷ்டமதெல்லாம் ப்ரத்யக்ஷமாகையாலும், ஜ்ஞாநம்தர்மமல்லவாகில் ஸ்மஸ்ருதயவஸ்த்யதாபிற்சொல்லுகிற நித்யதா(தா)த்துக்கு விஷயமாட்டாமையாய், அதினுடைய ஸ்வரூபக்வதத்துக்கு ஹாநிவருகையாலும், ஜ்ஞாநமதந(ஸ்)ர்மமாகவேணுமிட.

அநந்தரம், ''மாங்-மாநே-மாங்-மாநே'' என்கிற தாதுவிலே பரிமாணஸ்வரூபத்வம் வித்தமாய், அதுதப்பரிமாணம் மஹத்பரிமாணமன்று; அணுபரிமாணமென்னுமிடத்தை (அ) ''ஏஷோணுராத்மா-ஏஷோ

(க) ப்ருஹ-ஆ-ரு-க- (உ) தை-நா- (ங) ட்ருஹ-ஆ-ஆ-உ
(ச) தை-ஆ (ஞ) ப்ரு-சு-ங-க0 (ஞ) ப்ருஹ-ஆ-ஆ-உ
(எ) ப்ரஹ்ஸ்ரஸ்தித் (அ) முண்ட-ங-உ

‡ ''ஆத்மஸத்பாவத்தில்'' என்றதிகபாடம்

ணுராத்மா" (க) "மாலாக்ரசதபாகஸ்யசதாதாகல்பிதஸ்யச | பாகோகாஜீவஃ" இத்பாதிகளாலே சொல்லுகையாலே அணுபரிமாணத்வம் சொலலுகிறது. உத்க்ராந்திச(ங்)த்யாத(ங்)திகள் ப்ரத்யக்ஷமாகையாலும் அணுபரிமாணமே வேணும். (உ) "ஸசாந்த்யாயேவ்ருத்தே- ஸாகாகத்யாயகல்பதே" என்று பரமமஹத்பரிமாணபூதனுகமும் சொல்லாகின்றதே யென்னில், அப்போது (கு) "ஆரோஹண்டிக்ரம்ருத்யோ- ஆத்மாஸாத்தோக்ஷாஸ்ராங்கஃ" என்று சொல்லுகிற வகரூபத்வத்துக்கு ஹாநிவருகையாலே மஹத்பரிமாணத்தைச் சொல்லுகிறதன்று. மூக்தாவஸ்தையில் திரோதா(தூ)கநிவருத்திபிறகது ப்ரகாசிதமான குணத்தினுடைய ஆநந்த்யத்தைச்சொல்லுகிறது. ஆனால் ஆபாதரூடம் அநுவர்த்திக்கிற ஸுகதுக்காநுபவம் கூடுமோவென்னில், ஸ்வத(ங்)ர்மமான ஜ்ஞாநம் வ்யாப்தமாய் ஸர்வத்ர உண்டான ஸுகதுக்காதிகளை ஸ்வாஸ்ரயமான தர்மிக்கு ப்ரகாசிப்பிக்கையாலே கூடும். ஆகையால் அணுபரிமாணனே; ஏவம்பூதமான ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வஜ்ஞாநகுணகத்வ அணுபரிமாணத்வங்கள் கா(தூ)துர்யத்தாலும் சொல்லுகிறது.

இந்த ஜ்ஞாத்ருத்வம் குணந்காங்களுக்கு முபலக்ஷணமாய் நித்யத்வம் வகரூபத்வம் துடக்கமான குணங்களையும் சொல்லுகிறது. (ச) "ஆஜ்ஹேய்ருஃ-அஜோஹ்யேகஃ" (கு) "நித்யோநித்யாநாம்-நித்யோநித்யாநாம்" என்று நித்யனைச் சொல்லுகையாலும், தேஹாந்கரப்ராப்த கர்மஹேதுகமான ஸுகதுக்கா நுபவம் காண்கையாலும், நிஷ்கர்மநனபோது ஜந்மாதிகள் கூடாமையாலும் நித்யனைவேணும். (உ) "ஆரோஹண்டிக்ரம்ருத்யோ- ஆத்மாபரமாத்மாதிகாஸ்ராத" என்கையாலே வகரூபன். இந்த நித்யத்வ வகரூபத்வங்கள் இதினுடைய அர்த்தஸ்வபாவத்தாலே சொல்லிற்று.

ஆக, ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை அக்ஷரஸ்வபாவத்தாலும், தா(ரூ)துக்களாலும் அர்த்தஸ்வபாவத்தாலும் சொல்லாகின்றகொண்டு ஆத்மாவுக்கு வாசகமாயிருக்கிறதுமகாரம். இதில் வகவசகம்ஜாத்யேகவசகமாய், (கு) "நித்யாநாஞ்சேதநாநாம்பஹூநாம்-

(க) ஸ்வேவ்-அ (உ) ஸ்வே-ஞி-அ (கு) வீ-பு-உ-கந-ஏ
(ச) நைஷா-கஉ (ஙு) ஸ்வேஷ்ணு-கக

நித்யாகாம்சேதகாகாம்பஹூசோகம்" என்று சொல்லுகிற பத்தை(ஆத்)
முக்குறித்யாத்மகமான த்ரிவித்தாத்மவர்க்கத்தையும் சொல்லுகிறது.
ஸுகதுக்காதிவ்யவஸ்த்தாபேதத்தாலும் ஆத்மாக்கள் அநேகராக
வேணும். ஆக, மகாரத்தாலே பகவதாச்ரயார்ஹ போக்தாவான த்ரிவி
தாத்மவர்க்கமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அகாரம் த்ரிகுணத்தினுடையான அசித்வர்க்கமும் பகவச்சே
ஷபூதமாகையாலே, போக்துஸ்வரூபநிரூபகதர்மபூதஜ்ஞானத்துக்கு கர்மாதுபோபகர
ணமாயும் கைங்கர்யோபகரணமாயும் நிற்கையாலும், (ர) "யஸ்ய
ஜ்ஞாநமயம்தபஸ்தஸ்யாக்நிரிதி கேசிதம்" என்கிற கயாயத்தாலே போ
க்தியான பகவானுக்கு போக்யமாகையாலும், போக்துஸ்வரூபவஸ்துவாச
கமான விப்பதத்திலே அந்த அசித்வர்க்கமும் சொல்லப்படுகிறது.

சித்சித்துக்களிரண்டும் போக்யமாயிருக்கச்செய்தே ஸ்வதஸ்
போக்த்ருவிஸ்மாரகியுள்ளது சேதநவஸ்துவுக்காகையாலும், தத்தி
ருத்திபூர்வகமாக போக்த்ருத்வ ஜ்ஞாநாபேக்ஷையும் அவனுக்காகையா
லும், தத்கார்யமான போக்த்ருத்தி ருத்திபூர்வகமானதத்விநியோபா
யஸ்வீகாரம் பண்ணுவானும் சேதநனாகையாலும், ஈச்வரனுக்கு
ஸ்வபோக(ஶேஷ) விஷயமாயிருப்பதும் சேதநவஸ்துவாலாகையாலும்,
இந்த சேதநனுடைய போக்த்ருத்வஜ்ஞாநத்தாலே அசித்தினுடைய
போக்தவ்யமும் விநியோகயோக்யமான பதத்தாலே அ
சித்தை உபலக்ஷிக்கிறது. அவனன்றியிலே இதில் பதார்த்தம் அசித்தா
கையாலே ப்ரதாப்ரத்தாலே அசித்வர்க்கத்தைச் சொல்லுகிறது.
அர்த்தாப்ரத்தாலே சித்வர்க்கத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்.
ஆக, மகாரத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன போக்த்ருவர்க்கத்துக்கு விஷயமான
த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும் த்ரிவிதாசித்வர்க்கமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

போக்யமானவஸ்துக்களே ப்ரதமம் சொல்லாதே வஸ்துகதமா
ன போக்த்ருத்வத்தை ப்ரதமம் சொல்லுகைக்கு ஹேதுவென்னென்
னில்: வஸ்துகான் போக்த்ருவே உத்பத்யமானதாகையாலே போக்த
த்ருத்வத்தை ப்ரதமத்திலேசொல்லி, அநந்தரம் உத்பத்யவஸ்துவேஷத்
தைச் சொல்லவேண்டுகையாலும், போக்துஸ்வரூபவஸ்துகத வ்யாபாரா

திகளும் ஸேஷ்யதீகமென்னுமிடம் தோற்றுகைக்காகவும், ஸேஷபூதபுருஷனுடைய புருஷார்த்தமும் ஸேஷிப்ரியவிஷயத்வமென்று தோற்றுகைக்காகவும், எவம்பூத ஜ்ஞாநாபாவத்தால் ஸ்வவிஷயாரோபிதமான ஸ்வாதாந்த்ர்யதாவாநலத்தாலே த(ச)ஹ்யமாநமான வஸ்துவை தத்ப்ரதிபடமான ஸேஷத்வஜலத்தாலே ஆற்றவேண்டுகையாலும் ஸேஷத்வத்தை ப்ரதமத்திலே சொல்லி அநந்தரம் தத்விதமான வஸ்துவைச்சொல்லக் குறையில்லை.

ஆக ப்ரணவத்தாலே ஸர்வசாரணபூதனும் ஸர்வரக்ஷகனும் ஸ்ரீயபதியாய் ஸர்வஸேஷிபாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனும் உபயவிபூதிநாதனும் ஸர்வஸ்மாத்பரனும் அகாரவாச்யனுமான ஸர்வேஸ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹஸேஷமான து - தேஹேந்த்ரியாதிகளிலே ஆணமாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் அஹம் ஸப்தவாச்யமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாஸமாய் அணுபரிமாணமாய் நித்யமாய் ஏகரூபமாய் அநேகஸித்தமான ஆத்மவஸ்துவும் அவனுக்கு உபகரணபூதமான அசித்வஸ்துவு மென்றதாயிற்று.

இப் ப்ரணவார்த்தத்தை (க) "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு அடியேனெனுவர்க்குரியேனே" என்று திருமங்கையாழ்வாரும் அநுஸந்தித்தருளினார். "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு" என்று அகாரார்த்தத்தையும், "ஒருவர்க்குரியேனே" என்று உகாரார்த்தத்தையும், "அடியேன்" என்று மகாரார்த்தத்தையும். இப் ப்ரணவத்தான் ஸேஷஸேஷிரூபேண ஆத்ம பரமாத்மாக்களிருவருடையவும் ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆத்மஸ்வரூபத்தையும் பகவத்ஸ்வரூபத்தையும் இரண்டையும் சொல்லுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில்; அகாரத்திலே நிகழ்ந்த சதுர்த்தீவிபக்தியாலே ஆத்மாவினுடைய ஸேஷத்வத்தைச்சொல்லி, அகாரத்தாலே தத்ப்ரதிஸம்பந்தியைச்சொல்லி, உகாரத்தாலே தத்பர்யார்ஹதாநிவ்ருத்தியைச்சொல்லி, மகாரத்தாலே ஸேஷமாநவஸ்துதேஹேந்த்ரியமநஃ ப்ராணபுத்திகளிலாணமாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் நித்யமாய் அணுபரிமாணமாய் ஏகஸ்வரூபமாயிருக்குமென்றுசொல்லி, ஆக இப்படி ஆத்மஸ்வரூபத்தை யகார(ங) வாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது.

(க) நி-மொ-அ-கூ.

ஸகிபக்திகமான அகாரத்தாலே பரமாத்மாவினுடைய ஸர்வ காரணத்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ ஸ்ரியபதித்வ ஸர்வஸேஷித்வங்களைச் சொல்லி, உகாரத்தாலே ஸேஷித்வத்தினுடைய அங்யார்ஹதா நிவ்ருத்திசொல்லி, மகாரத்தாலே தத்வித்தமானவிஷயத்தைச்சொல்லி ஆக இப்படி பரமாத்மஸ்வரூபத்தை யதாவாகப்ரதிபாதிக்கையாலே பரமாத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது.

அகாரத்தாலே ரக்ஷணீச்சொல்லி மகாரத்தாலே ரக்ஷ்யவஸ்து வைச்சொல்லி † உகாரத்தாலே ரக்ஷ்யரக்ஷகஸம்பந்தமான அநங்யார்ஹதா ரூபமான லக்ஷணம் சொல்லுகையாலே இப் ப்ரணவத்தாலே உபாயத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. அகாரத்தாலே ப்ராப்யமான பகவத்ஸ்வரூபத்தைசசொல்லி, மகாரத்தாலே ப்ராப்தாவான ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லி, ஸேஷத்வமானதுஸேஷவ்ருத்திபொழிய வித்தியாமையாலே தத்வாசகமான சதுர்த்தியாலே கைங்கர்யத்தைச்சொல்லி, அவதா(தூ)ரணத்தாலே (க) " தனக்கேயாக வெண்கொள்ளுமீதே " என்கிற கைங்கர்யத்தைச் சொல்லுகையாலே ப்ரணவத்தாலே ப்ராப்யஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

அகாரத்தாலே ஸேஷியான ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி மகாரத்தாலே ஸேஷமான ஆத்மஸ்வரூபம்சொல்லி அகாரத்தில் தா(தூ)துவாலே உபாயஸ்வரூபம்சொல்லி அதில் சதுர்த்தியாலே புருஷார்த்தஸ்வரூபம்சொல்லி அதிலே அங்யஸேஷத்வஸங்காரூபேண விரோதிஸ்வரூபம் சொல்லுகையாலே ப்ரணவத்தாலே அர்த்தபஞ்சகமும் சொல்லுகிறது. ஆக ப்ரணவத்தாலே பகவத்ஸ்வரூபமென்ன, சித்ஸ்வரூபமென்ன, தத்ஸமபந்தஸ்வரூப விஸேஷமென்ன, உபாயஸ்வரூபமென்ன, ப்ராப்யஸ்வரூபமென்ன,இத்யாதிகளான ஸகலார்த்தங்களும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையாலே ஸகல ஸாஸ்த்ரஸங்க்ரஹ மென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நமாகச் சொல்லிற் றாயிற்று.

அநந்தரம் உகாரவிவரணமான நமஸ்ஸப்தம் இப்படி ஸேஷபூதனான வாத்மாவினுடைய அஹங்கார மமகாரநிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகின்றுகொண்டு ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியையும் தத்வித்தமான அங்யஸேஷத்வாபாவத்தையும் ஸ்வகதமானஸ்வாமித்வ

(க) தி-வாய-உ-க ச † (பா) சதுர்தியாலே

ஸேஷித்வங்களினுடைய ராஹித்யத்தையும் தக்பலிதமான பார தந்த்ரயத்தையும் தத்பர்யவஸாந பூமியான ததீயஸேஷத்வத்தை யும் பரதந்த்ரஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமான உபாயத்தையும் சொல் லுகிறது.

ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரத்தைத் ப்ரதமம் விவக்ஷியாதே ப்ரதமம் உகாரவிவரணமான நமஸ்ஸப்தமாகைக்கடி யென்னென்னில்; இம மந்த்ரத்தின் ஆத்மஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதக பரமாகையாலே உகாரோக்தமான பகவத்விஷயநிரூபிதாகய ஸேஷத்வவிருத்தியாத் தாலே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபூர்த்தி பிறவாமையாலே தத்பூர்த்திஹே துவான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபர்யந்தமாக அநந்தரம ப்ராப்த மாகையாலே தந்நிவாசகமான நமஸ்ஸப்தம முற்பட வேண்டுகையா லும், ஸ்வரூபத்தைக்காட்டிலும் ஸேஷத்வ பர்யந்தமாக வநுஸந்தித்து, தத்த நு ரூபபுருஷார்த்தஸித்திக்கு பண்ணவேண்டுகையாலே ததீயஸேஷத்வ வாசகமான நமஸ்ஸப்தம் புருஷார்த்தப்ரார்த்தநாவாசகமான நா ராயணபதத்துக்கு முன்னேபாகவேண்டுகையாலும், இப்பதத்தில் சொல்லுகிற ஸ்வரூபாநுரூபோபாயவாணம் ஸ்வஸ்வதாந்த்ர்ய நிவ் ருத்திபூர்வகமாக வேண்டுகையாலும் ப்ரணவத்திற சொல்லுகிற ப்ர காரத்வ ரக்ஷ்யத்வ ஸேஷத்வ ததங்யாஹத்வ ஜ்ஞாநாஸ்ரயத்வ ஸ்வ ரூபத்வ ஜ்ஞாநகுணகத்வாதிகளுடைய ஸ்வார்த்தத்தை ஸ்வாதீநத்தை இவற்றினுடைய நிவ்ருத்தியையும் மேலில நாராயணபதத்தில்சொல் லுகிற புருஷார்த்தஸ்வரூப கைங்கர்யத்தில்வருகிற ஸ்வகீயத்வ ஸ் வஸ்வாரஸ்யாதி நிவ்ருத்தியையும பண்ணும் போதைக்கு காகா க்ஷிங்யாயத்தாலே இதுகடிவே கிடக்கவேண்டுகையாலும் ப்ரதமம் உ காரவிவரணமான நமஸ்ஸப்தமாகக்கடவது.

இந்த நமஸ்ஸப்தந்தான் "ந" என்றும், "ட" என்றும இரண்டு பதமாயிருக்கும. இதில மகாரம்—"மந-ஜ்ஞாநே" எனகிற தா(து) வினிலே ஷஷ்டயந்தவசநமாய், (து) தாத்வர்த்தம் ஜ்ஞாநத்ருத்வமா யிகையாலே எனக்கிகென்கிற வர்த்ததாதுக்கு வாசகமாகிறது. இங்கு விஷயியமம் பண்ணுமையாலே (க) "சேதநஸ்யதாமம்யம் ஸ்வஸ்மிந்ஸ்வீயேசவஸ்துநி மமஇத்யுக்ரத்வந்த்வம்ததாமம்யஸ்ய

(க) அஹி-ஸமந்வி-ருஉ-உ0

வாசகம்" "அனாதிவாஸனாயுக்தமித்யஜ்ஞாநநிபந்தநா அசேஷஸ்ரீயபதார்த்தஸ்யாயம் ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வதாமதிः-அநாதிவாஸநாரூடமித்யாஜ்ஞாநநிபந்தநம் । ஆத்மாதீயபதார்த்தஸ்தாயாஸ்வார்தந்த்ர்யஸ்வதாமதிः" என்கிறபடியே அநாதிகாலஸஹிதமான விபரீதஜ்ஞாநமடியாக யுண்டாமதாய், "மமாஹம், மமேதம்" என்றிகாண்டு ஸ்வதந்தமாகவும் ஸ்வகீயமாகவுமிடக்கிற மமதா புத்திகள ஸ்வரூபவிருத்தத்தாய் நிவர்த்தியமான அஹங்காரமமகாரங்களைச சொல்லுகிறது.

நிஷேதவாசியான நகாரம் அத்யந்தநிஷேதத்தை (க) "நாஹமமஸ்வதந்த்ரோஹம் நாஸ்மீத்யஸ்யார்தஸ்ய தேநமே தேஹாதிகமநஸ்துச்சேஷபரமாத்மநः । இதிவ்ருத்யாநிவர்த்தே தாஸ்தாஸ்ம்யாமஸிதாः । அநாதிவாஸநாஜாதைர்தோஷைர்நிர்முக்தே । ரூபிதம்யத்வ்ருத்தம்தத்ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வத்வமயம் । தத்தத்ஸ்வபாவாத்ம்யப்ரதிபோதஸமர்த்தயா । நமஇத்யநயாவாசாகஞாஸ்வஸ்மாதீபோதநம்" என்றும (உ) 'யாதேநீயென்னுடைமையும் நீயே" என்றும சொல்லுகிறபடியே ஸ்வஸ்வகீய பதவச்சேஷத்வத்தை திருமறையாகின்றகொண்டு ஸ்வாஹங்கார மமகாரகிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகிறது.

இதில் அஹங்காரநிவ்ருத்தியாலே † ஸ்வபோதநிவ்ருத்தியாவதும சொல்லிற்று. மமகாரநிவ்ருத்தியாலே ஸ்வாமித்வபோஷத்வங்களிலுண்டாய ராதிதயமும் ஸ்வகீய வ்யாபாரங்களிலுண்டாய ஸ்வாதீநத்வநிவ்ருத்தியும் பலிக்கையாலே, இத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்களிலுண்டாய நிவ்ருத்திசொலலிற்று. ஆக சுபஸ்பர்சத்தாலே (ங) "த்வ்யுத்பரஸ்ய நிஷேதே நஞ்யுக்தஸ்தத்ஸம்பந்தமாத்ரே" (சி). "மமேதி த்வ்யுத்பரமுக்யஸ்ய-மமேதிதத்வயுக்தமாத்ரே" என்றும, (உ) "யாதேநீயென்றனதேதியென்றிருநமதேதன்" என்றும, ஆத்மாவுக்கு நாமகமான

† போஷத்வம.

(க) அஷ்டாத்யா. (உ) இ-வாய-உ-க-க (ங) பாய-ஸாத்வி-க-க.

அஹங்கார மமகாரங்களோ கிவர்த்திப்பித்து, (க) "த்ரயீ ரம்ப்ரஹ்மணபத ம்-தர்யகூரம்ப்ரஹ்மணபதம்" (உ) "நமமேதிசஶாஶ்வதம் - நமமே திச ராஸ்வதம" (கூ) "அஹமபிநமம-ஶ்ரீ வதேஹாமஸ்மி-அஹமபிமமம-பக வதவாஹ்மஸ்மி" (ச) "யோஃகாஶ்சநகுர்யோமமபவந்தி-தாஸமமதாநா ந்தி-ஶ்ரீவதேவதாஃ-யாஃகாஸ்சநக்ருதயோமமபவந்தி-தாஸாமமதாநாஸ்தி பகவதவதாஃ" என்று ஆத்மாஜ்ஜீவகமாயிருக்கிற மோஷத்வபர தந்த்ர்யங்களைச் சொல்லுகிறது.

ஆத்மஸ்வரூபம் மோஷமாய் ஜ்ஞாதாவாயிருக்கையாலே ப்ரத மம் மோஷத்வவாசியான பதத உதித்தாப்போலே அஹங்காராதி கள் நிஷேத்யமாயேயிருக்கையாலே இங்கும் நிஷேத்யத்துக்கு முன் னே நிஷேதம் முற்படுகிறது.

கீழே அருளிச்செய்த மோஷத்வம் சொன்னபோதே ஸ்வஸ்வாதந் த்ர்யம் நிவருத்தமன்றே வென்னில்,

பார்யைக்கு பர்த்தரு ஶிஶ்ரூஷணம் ஸ்வரூபமாய், அது அவ னுக்கு போக்யமாயிருக்கச்செய்தேயும் போக(ஶ்ர)ரஸத்திலே தன க்கும் அந்வயமுண்டாய், (நி)"பதிம்யோ நாதிசரதீமநோவாக்காயகர்மபி: ஸாத்ருயலோகாஜ்ஞாஸத்ருஷ்டிஸ்தாத்ருதீயோ ஜ்யதே - பதிம்யாநாதிசரதி மநோ வாக்காயகர்மபி: | ஸாபர்த்தருலோகாநாப்நோதிஸதபிஸ்ஸாத்ருஷ்டி தி சோச்யதே" என்று அந்த ஶிஶ்ரூஷணந்தான் பர்த்தருலோகப்ரா ப்திக்கு ஸாதநமாயிருக்கையாலே மோஷபூதையானவவளுக்கு ஸ் வாதந்த்ரயம் அநுவருத்தமாயிற்று.

உபாஸகனுக்கு பகவச்சேஷத்வஜ்ஞாநம் பிறந்து கைங்கர்ய ருசியும் மடந்து போராநிற்கச்செய்தேயும் ப்ராப்ய ப்ராப்திஸாதநம் ஸ்வப்ரவருத்திரூப கர்மாநிகளாகையாலே பகவச்சேஷமான ஸ்வ ரூபத்துக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் அநுவருத்தமாய்ப் போந்தது.

அங்ஙனன்றியே ஸ்வரூப புருஷார்த்தங்கள் ஸ்வ(ஶ்)கதமல்லா த வோபாதி ஸ்வரக்ஷணார்த்த வ்யாபாரமும் ஸ்வகதமல்லவென்றதா யிற்று. "அது ஸ்வரூபம் பரகதம், ஶிரோதிபரகதம், புருஷார்த்தம் பரகதமென்கிற ப்ரதிபத்திஸ்வகதம், அதுவும் பராதீநம்" என்கிற ஆச்சான்பிள்ளைவார்த்தை இவ்விடத்தில் அநுஸந்தேயம்.

(க) பரா-ஸார்த்தி-கூ. (உ) (கூ)
(ச) (நி)

அதவா, மோக்ஷமானவஸ்து ஜ்ஞாதாவாயிருக்குமென்று மகாரத்தாலே சொல்லுகையாலே அந்த ஜ்ஞாநத்தாலே ஹிதாஹிதவிஷயீகாரமுண்டாய், அத்தாலே ஹிதரூபக்ரியை பண்ணிக்கொண்டு நமஸ்ஸப்தம் அதடியாகவருகிற ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நிவர்த்திக்கிறதென்னவுமாம்.

ஆகையாலே அங்கு பகவச்சேஷத்வ விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணிற்று. இங்கு அந்தமோக்ஷத்வத்தினுடைய ஸ்வாதீநதாநிவ்ருத்தியையும் மோக்ஷிபூத பகவத்க்ருஷ்ணத்வ விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியையும் பண்ணுகிறது.

மோக்ஷபூதனான சேதநன் ஸ்வரக்ஷணத்தினின்றும் நிவ்ருத்தனாய்ல் மோக்ஷியான விஸ்வஜன் ரக்ஷகனுமாகையாலே ஈஸ்வரனுடைய உபாயபாவம் ஆர்த்தமாசத்தோற்றுகிறது, ஆக இப்படி சேதநஸ்வரூபம் பகவதேகமோக்ஷமுமாய் பகவதேகரக்ஷ்யமுமாயிருக்கையாலே பகவத்கதமான குணங்களோபாதி ப்ராப்யத்வ ப்ராப்தி பண்ணலாயிருக்கிறது. அவன் குணங்களோபாதி அவன் அபிமாநத்தைக்கிடக்கையாலே;

இவ்வர்த்தத்தை (க) "அவரைப் பிராயத்துடங்கியென்று மாதரித்தெழுந்தவென் தடமுலைகள் துவரைப்பிரானுக்கே சங்கற்பித்துத் தொழுதுவைத்தேன்" என்று நாய்ச்சியாரு மருளிச்செய்தார். (உ) "இச்சாதீவதீவஜ்ஞத்வாதர்ஷத்ருநித்யம் ப்ரியாஸ்ரவதுகேவநலேஹிநிர்ஜ்ஞ: நித்யம்ஹ்யதேகபரம் ஸ்ரிநிஜஸ்வரூபாஜ்ஞாவத்க்மஜ்ஞாஹிநிதர்சநம:- இச்சாதவதுவஜ்ஞபதார்த்தஸங்காநித்யம் ப்ரியான்தவதுகேசநதேஹிநிர்ப்பாஜ்ஞித்யம்த்வதேகபரதந்த்ரநிஜஸ்வரூபாபாவத்கமங்களகுணஹிநிதர்சநம:" என்று பகவத்ப்ரீதிவிஷயபூதராய்க்கொண்டு ததபி(ஏ) மாதாந்தர்ப்பூதரானவர்கள் அவன் குணங்களோபாதி ப்ராப்யபூதரென்னுமர்த்தத்தை ஆழ்வானு மநுஸந்திசெய்தார். குணங்களோபாதி பரதந்த்ரர்களாகச் சொலலுகையாலே அவனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹரென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று. இஷ்டவிநியோகார்ஹத்வமாவது - அவன் கொடுத்தார்க்கு ஸ்வம்மாம்படியிருக்கையிறே. அப்போதிறே பாரதந்த்ர்யஸித்திப்பும். ஆகையாலே (ங) "அடி

(க) நா.தி-ந-ச (உ) வை-ஸ்தோ-ஸ (ங) அமல க.

யார்க்கென்னை யாட்படுத்தனிமலன்" என்றும், (க) "ய ஈக்ஷிதுர்ப்ரஹ்மா நஷ்டமய்யயோத்யானிவாசினாம்மஷ்டிர்யர்த்த விஷ்ணுரதேஸானிவேர்யதாம்-யாப் நீதிர்ஹோமாநஞ்சமப்பயோக்யாதிவாலிநாம் । மத்ப்ரியார்த்தம்ஸி யோஷணாபாதேவைராதிவஸ்பதாம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே மோக்ஷத்தை பகவத்ப்ரீதிமாய் மோக்ஷத்தை தேஹபராதந்த்ர்ய பூர்க் திஹேதுவாயிருக்கிற தநீய மோக்ஷவழியும் இப்படத்திலே சொல் லிற்றாயிற்று.

பகவச்சேஷத்வபூர்த்தி தநீயமோக்ஷத்வத்தாலேயாகில், அது கீழ்சொன்ன பகவதநுபாவ மோக்ஷவித்தாடு விருத்தமாகா தோவென்னில் ; இந்த தநீய மோக்ஷத்வமே மோக்ஷியான வீச்வரனு டைய நியோகநிபந்தகமாய்க்கொண்டு மோக்ஷத்வகார்யமாய் வருகி றதாகையாலே, பகவ்ரதகையானவன் பர்த்ருநியோகத்தாலே தத் பந்துமிச்ரஸ்நேஹனம் பண்ணினால் பர்த்ருப்ரியகரமாய்க்கொண்டு பாதிவ்ரத்யாபிவ்ருத்திபோலே (ங) பாமாபோலே அநந்பாஹமோக்ஷத்வாபி வ்ருத்தி(ச்)ஹேதுவாமதிதாழிய தத்தனி நுத்தமாராது. அனைலும், (உ) "ஈச்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்-ஹ்ருத்தேசேர்ஜுந திஷ்டதி" என்கிற நடையத்தா லும், ஈச்வரன், (ரு) "மனனுணர்வமாயினன், பொருபுணர்வையி லன்" (சு) "இல்லதுமுள்ளதுமலதவனே" என்கிறபடியே சேதநா சேதநவிஸஜாதீயனாகையாலும், தநீயரேயாகிலும் அநபத்வம் வரா தோவென்னில், (ரி) "ஆநாயுஷ்யமஸ்வர்க்யமதோர்ஜுந-அநபாப்ஸிதகீர்த்தயந்தி" என் கிறபடியே இவர்கள்தான் அவத்யத்தை அப்புருஷவிரோதியான விரோஷ ணஜ்ஞாநவான்களாய்க்கொண்டு அந்யபரனிஷ்டை பிரகாசமாகை யாலும் (சு) "ஜ்ஞாதேஷ்வேவ-ஜ்ஞாநிஷ்வாத்மவத்" என்றும், (எ) "பக்த ராவிமை" என்றும், தநீயமோக்ஷவிபர்யயகமான தாஸ்யஸேஷத்வ ஜ்ஞாநமுடையவர்கள் ஸர்வாத்மநாதனை தனக்கும் ஆக்மபூ(தா)தர கஉ சொல்லுகிற நிஷ்ணை பிரார்பதந்தாலே ஆக்மஸ்ரீரங்கநாதர் அநபத்வமாராது.

இந்த தநீயமோக்ஷம் (அ) "ஸ்வேச்சயோபரேச்யாதாதீன்யஜ்ஞாநாநு பூதஸ்வரூபஸ்வபாவ ஸ்வாந்யாபிக்வசிச்சேஷ- ணவேர்சயைவாமோஸ்யதா

(க) ந-அயோ- (உ) ஹி-சுந்-சு (ரு) இ-வாய-க-ச-உ.
(சு) இ-வாய-க-ம-ச (ரி) ஹி-சு-உ-ரு (எ) ஹி-எ-சு அ
(ஏ) இ-மொ-கம-க-அ (அ)

ததீயபலாத்தகஃ । பகவத்பக்தஶேஷத்வம் ஸ்வேச்சயாபிக்வசித்ப வேத்" என்கிறபடியே ஶேஷபூதனான தன்னுடைய அதிகமானதல் லாதாப்போலே ஶேஷபூதப்ரதிஸம்பந்தி யோகாதிகமாக வன்றிக் கே, (க) "ஆதிஸ்த்வ தீவயாஜ்ஞஸ்ய தத்விஷயேப்ரபுஃ । தத்தீயஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஸ்வயமேவ ஶேஷதாம் ॥ அந்யோந்யஶேஷபாவோ பரஸ்பாத்ஸ்ந்யஸம்பவஃ । தத்தத்காரபேதேந யுக்தஇத்யுபபாதிதம்" என்கிறபடியே ஶேஷியான ஶ்ரீஸ்வாமிக்கு ப்ரீதிவிஷயபூதரானவர்களோப்பற்ற தத்ப்ரீதிமாய்க்கொண்டு வர்த்தாகையாலே இஷ்டவிநியோகார்ஹதாலக்ஷணமான அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ கார்யமித்தணியொழிய அத்தேதாநி விருத்த(த்)மன்று.

ஸ்வப்ரியவிஷயபூதரைப்பற்ற ஶேஷபூதஶேதரை ஶேஷ மாக்கி அதடியாகத்தான் ப்ரியதமனுயிருக்கு மென்கையாலே தத் ப்ரீதியே புருஷார்த்தமா யிருக்கும்; அவர்களுக்கு அந்தப்ரீதி ஔபாதிகமாகமாட்டாது. அதுதானே ப்ரயோஜநமாமித்தணி யாகையாலே ததீயஶேஷத்வம் நிருபாதிகமாகக்கடவது.

அங்ஙனன்றியிலே பகவச்சேஷத்வம்போலே ஸ்வதஃ வருகை யன்றிக்கே பகவத்ப்ரேரிதமாய்க்கொண்டு வருகையாலே ஔபாதி கமென்னவுமாம். ப்ரதிஸம்பந்தி விஷயங்களினுடைய புத்ர்யதீநமா க வகாலீநமாக வகாஸ்ரயஸ்தமாய் வருகிற ஶேஷஶேஷிபாவம் ஆஸ்ரயபேதேந வண்டாகிறதாகையாலே அந்யோந்யாஸ்ரய தோ ஷமில்லாமையாலே இந்த ததீயஶேஷத்வம் உபபந்நமென்றதா யிற்று.

ஆக இந்த நமஸ்ஸுப்தத்தாலே அஹங்காரமமகார நிவ்ருத்தி யும், நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமும் பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையான ததீய ஶேஷத்வமும் பாரதந்த்ர்யா நுரூபமான உபாயமுமாகிற இந்த நாலர்த்தமும் சொல்லிற்று.

ஆஞலும் இது அநந்யஶரணத்வ ப்ரதாநமாயிருக்கும்; எங்ங னேயென்னில்; கீழே ஆர்த்தமாக உபாயபாவம் சொல்லாநிற்கச்

செய்தேயும் அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே, (க) "யஶ்சதேவோமயாத்ருஷ்டஃ புராபத்மாயதேக்ஷணஃ । ஸமஸ்தபுருஷாதீர்஘்தாத்ஸ்வயமுத்தீஜனார்தனஃ । ஸர்வேஷாமேவலோகானாம்பிதாமஹாதிமாதாசமாதஃ । கச்சத்வமேனம்சரணம் சரண்யம்புருஷர்ஷபம்.

யஸ்சதேதிமாமயாத்ருஷ்டஃ புராபத்மாயதேக்ஷணஃ । ஸஏஷப்ரஹ்மதீர்க்காக்ஷஸ்ஸம்பர்ஷிதஜகாத்தகஃ । ஸர்வேஷாமேவலோகானாம பிதாமாதாசமாதவஃ। கச்சத்வமேனமபராஜிதம்புராணம்புருஷர்ஷபம்। என்று ஸர்வலோகங்களுக்கும் ப்ரியஹிதங்களை கடத்திக்கொண்டு போருவானெருவனுகையாலே எல்லாருக்கும் மாதாவுமாய் பிதாவுமாய் (உ) "உயிர்க்கெல்லாம் தாயாயளிக்கின்ற தண்டாமரைக்கண்ணன்" என்கிறபடியே அந்த ப்ரியஹிதபரம்பரைகளெல்லாம் தோன்றும்படி பத்மாயதேக்ஷணனாயிருப்பான் யாவனொருவன்; அவனொருதேவன் முன்பென்னை காணப்பட்டான்; அந்த ஜகாரத்தகப்ரஹ்மதீர்க்காக்ஷனைப்பற்றிக்கொண்டு உங்களுக்கு ஸம்பந்தியாயிருக்கிறான்; அவனைச் சரணம்புகுருங்கோளென்று உபதேசிக்க, அதுவுடாதவேளையில் (ங) "ஸமுக்தஸ்ஸ்ருஷயஃபார்த்தாயவாசுதரஜ்ஞாபிதாபத்யாஸிதாஸ்ஸ்ரீவத்ஸாங்கோமஹாயஶாஃ" என்கிறபடியே ஸ்ரீவத்ஸாங்கனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸர்வாத்மாவான அர்ஜுனன் ப்ரஹ்மபத்தாஸனஸ்தனாய்க்கொண்டு ஸாரதியாயிருக்கிறபடி சொல்லப்பட்ட பாண்டவர்களெல்லாரும் த்ரௌபதிதீயாதே கூடிக்கொண்டு கமஸ்ஸஸைப்பண்ணினார்களென்கிற ஸ்தானப்ரமாணத்தாலும் உபாயவாசகமாகச் சொல்லுகையாலும்,

(ச) "ப்ரஹ்மாநகாரஞ்சிந்தயேன்மஃப்ரதானஞ்சபீர்யஞ்சே விஸர்கஃபரமேஷுத்ரார்த்தோயம் நிரூப்யதே । அனாதிஃபரமேஶோயஶ்சக்ரீவானச்யுதஃப்ரபுஃஃத்ரார்த்தோயம் ப்ரஹ்மாயமனனாமவான்-பதாதாகஃ உத்திஶ்யதேஃப்ரதாகஉதீயதே । விஸர்க்காபாயேயஸ்தாதாகார்த்தோயம்நிரூப்யதே । அதாதிஃபரமேஶோயஶ்சக்ரீமாகசாத்தஃப்ரபுஃ। தத்ப்ரார்த்தயேப்ரதாகோயம்பதாதாகமகாமவான்" என்று பகவத்ப்ராப்திக்கு கர்மஜ்ஞாநாதிகளிற்காட்டில் ப்ரதாநோபாயமாக பகவத்விஷயத்தைச் சொல்லுகிறது கமஸ்ஸப்தமென்று நிர்வஹி(சி)க்கையாலும், இவ்வுபாயாங்கமான ஸ்வப்ரவ்ருத்தியாதாத்ம்யத்தை ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்தியிலுமுகை இந்த கமஸ்ஸப்தத்திலே சொல்லுகையாலும் இந்த கமஸ்ஸப்தம் அநந்ய ஶரணத்வ ப்ரதாநமாகக்கடவது.

(க)பா-ஸபா-ராஜஸூ (உ) தி-மோ-எ-க (ங) பார-ஸபா(ச) அஹிர்பு-ஸம

ஆக சமஸ்ருஷ்டத்தாலே ஸ்வரூபவிருத்த(ந்)மான அஹங்கார மமகாரங்களினுடைய நிவர்த்தியும், நிவர்த்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அக்ஷரபாரதந்த்ர்ய மும், இந்தப் பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையான கைங்கர்யலக்ஷணமும், பாரதந்த்ர்யத்துக்கு அநுரூபமான உபாயமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக ப்ரணவத்தாலே ஸ்வரூபம் சொல்லி சமஸ்ருஷ்டத்தாலே ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அகங்காரம் அகாரவிபக்தமான காரியணபதமாய்-பகவச்சேஷ பூதனும் பகவதேகரக்ஷணனுமாயிருந்துள்ள ஆத்மாவுக்கு தத்விருத்த புருஷார்த்தஸ்வரூபமான கைங்கர்யப்ரார்த்தநாரூபமாய் சொல்லுகை வதாகக்கொண்டு, தத்ப்ரதிஸம்பந்தியாய் தத்ப்ரதிபாதன பிரணவத்துக்குப் காணமான ஸ்வாதை(ர்)யத்தை ஸர்வஸ்வாபஹர்த்தாவான ஸர்வார்த்தாயாநித்வ ஸர்வகாமகத்வ ஸர்வஸ்ரீத்வாதிகளான யுடையவனும் அநுபாவ்யகுணஸமுதாயத்தையும் உபாயோபேயபூதனையும் ஹேயப்ரதிபக்ஷத்வ கல்யாணைகதாகத்வ விஶிஷ்டனும் ப்ரியதமனாய் ஸர்வஸ்மாத்பராய் ஸர்வகாரணனான ஸர்வேஶ்வரனைச் சொல்லுகிறது.

அகாரத்தில்சொன்ன ஸர்வகாமகத்வத்துக்கு விஷயமான ருக்யாப்யருக்குகளை சொல்லுகையாலும் காரியணபதத்தில் ஸமாஸத்வயத்தாலும் கைங்கர்யப்ரார்த்தநையை சொல்லுகையாலும் அகாரவிவரணமாகிறது காரியணபதம். "கார" என்றும், "அய" என்றும் இரண்டுபதமாய் மேலில் சதுர்த்தீவிபக்தியுமாயிருக்கும். அதில் காரபதம் "கர" என்றும், "கார" என்றும், "காய" என்றுமாய் ஸ்வரூபோபாயங்களையும் ப்ராப்தரூபோபாயமும் நித்யமான ஸகலபுருஷார்த்தங்களையும் சொல்லுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில், பேப(ப்)ம் "ரிங்-க்ஷேப-இ-க்ஷிப்" தான் நின்ற தா(ங்)துவிலே ஹித்தமாய் "ர" என்றபதமாய், கூரிஷ்டனுகளான வஸ்துக்களைச்சொல்லி, ஸகாரம் அப்படிக்கே நித்யத்வத்தை "ஸ" என்று நித்யபதார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. கூரியப்ரஸங்க நிஷேதமுகேந நித்யத்வம் சொல்லுகையாலே ப்ராப்தரூபோபாயங்களான பதார்த்தங்களுக்கும் இந்த காரபதத்தாலே சொல்லுகிறது.

யஸ்யஸ-நாராயணை" எனும் பஹுவ்ருசீயர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற ஸமஸ்த வஸ்துக்களிலும் அந்தரப்பாவிஷ்டனைப் பிரகாசிப்பிக்கும் ஆகாரமாகிறவனும், போலே ஸ்வரூபமாக பிரகாசிக்கும் விபாபிக்கையாலுமிறே பரதேவதாந்தரங்களிலும் ஸ்வரூபமாகப் பரிணமிப்பது ஆத்மதத்வம் விபாபிக்கும் நியமிக்குமென்னும் இடத்தை நாம் சொல்லிற்றாயிற்று.

இந்தவிடத்தில், (ச) "ய ஆத்மனி திஷ்ட²ன்னாத்மனோ(அ)ந்தரோ யமாத்மா ந வேத³ யஸ்யாத்மா ஶரீரம் ய ஆத்மானமந்தரோ யமயதி ஏஷ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத:" என்று ப்ரக்ருதமான ப்ரமாணவிசேஷங்களிலும் உள்ளுடம்புறமும் விபாபித்து நிற்குமென்று ப்ரஸ்துதமான அந்தர்விபாப்தியும், பஹிர்விபாப்தியும் சொல்லிற்றாயிற்று. இந்த விபாப்தித்வயமும் (உ)"ஸர்வஶரீரயோகமஹிமோபபத்தே-அதிஷ்டானாதிகாமதேஶாத்" என்கிற ப்ரஸ்துதியிலும் சொல்லப்பட்டது.

விபாபிதிக்காரர(சு)ாலே ப்ரஸ்துதமான பஹிர்விபாப்தியில ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணங்கள் விஷயப்பிரகாரமாக தொண்டிருக்கையாலே தத்விபாப்திபிலே அநுபாபிக்கக்கடவன. அந்தர்விபாப்திபிலும், (ரு) "ஆத்மவிஷ்டஸ்ய ஸ்தானாநாம்ரூபே - அந்தரப்ரவிஷ்டஸ்ஶாஸ்தாஜநாநாம்ஸர்வாத்மா" (ச) "ஸ்தாவிஷ்டஸ்ய ஸ்வஜநே - ஸர்வஸ்மாவிஷ்டிணுரபரிஷாஸ்யஜகத:" என்கிறபடியே நிபந்நத்வமாகையாலே, அது குணத்வாராவாகையாலே குணயுக்தனுமாபிக்க வேண்டுகையாலும், வஸ்துதான் நிர்குணமாயிராமையாலும், தத் குணங்களிலே குணி விபாபித்தும்போலைக்கு குணாந்தரத்தை விபாபிப்பிக்கவேண்டுகையாலும், ரண்டு முண்டாகையாலே ஆதாரஸ்யாதாரமும் வருகையாலும், குணங்களிலே குணி விபாபித்தும்போலைக்கு அந்தகுணத்தன்னிலும் குணிவிபாபிக்கவேணுமே, அவைகளிலும் குணிவிபாபிக்கவேணுமாகையாலே அநவஸ்தாப்ரஸங்கமுமே. ஆகையாலே அந்தர்விபாப்திபிலே குணங்களுக்கு அதவயமில்லை.

இந்த காரணப்பாத்திலே லக்ஷ்மீஸஹாயமும் அந்தர்பாவித்திருக்கையால அபருபாதசயமாய் விபாபகமான பகவத்ஸ்வரூபம் லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டமாயிருக்குமென்கிறவர்க்கும் ஸ்வரூபநிரூபகத்வேதரவுண்

(க) தை-நா-கக (உ) தை-நா (ரு) யஜு-தை-ப்ர கூ
(ச) வி-பு-க-ஸ-உ

டான அவர் ஜகீயஸந்நிதியாலெயாதல். (ச) "தேவஸ்ஸேவதேஹோயம் மநு
ஷ்யேஷமாநுஷீ । விஷ்ணுர்ஹாநுரூபாஂஜைகரோஸ்யேஷஶ்ரேஷ்ட ஸ்ருநாம்" தேவருத்தெவ
தெவதேஹெயம் மநுஷ்யத்தெசமா நுஷீ । விஷ்ணுவெ தெஷ்டா தாரு
பாம்வைகரோத்தியெஷ்டாத்மகஸ்தாநம்" (உ) "த்யேயாவிஷ்ணாசாஸ்த்ரம்
ஷ்யாஸ்ரீபஂசராத்ரம் - நவயாசளிஷ்ணுகாசாம்பாஞ்சராத்ரம்தம்சாசாரம்"
இதயாதிகளிற தொல்லுகிற விஷ்ணுபாத்தாலெ யாதலாமத்தி
ணியலலது பரமமஹரிபாமனைகூணமான விஷ்ணுதாலன்று.

அப்படியெயாமாகில், ஸப்வரஷ்ணிவாதி தோஷமாம் நாம். "விஷ்
ணு-விஷ்ணுயுத்ரி" என்கிற விஷ்ணுவுடைய பதரிந்வ ஸ்நுதியாதிம், ஸப்வரஷ்ணுவுடைய, (ந) "ஈஶ்வரோவிஷ்ணு-ஸபரமதெவதவாந்" (ச) "ஶாஸ்த்ரா
சர்தெ ஸ்ரீ-பரஸ்தாசாரஸ்யாயா" என்கிற விகதிவரநுதியாதிம்
விரோதிக்கும். ஆகையாலெ பரியாயபதிநவுமு சொல்லிற்று. அகா
ரதந்திர்சொல்லுகிற பரியாயபதிந்தாதுரு பிரஷ்நவாபதிலைபத்தி
ந்வமாம், இதிர்சொல்லுகிற பரியாயபதிந்வத்துக்கு லகஷநாயாபதி
லைபத்திந்வமாகிற அர்த்தம்பதை முஷ்டாலகயாலெ பொளநுரத்
யாகில்லை. ஆகையாலெ வ்யாபதமான பகவத்ஸ்வரூபம் லக்ஷ்மீஸஹிஷ்
டமாயெயிருக்கும்.

இதிற்சொல்லுகிற அர்த்தவ்யாப்தி, அர்த்தாபத்தியுடைய நிரவய
வத்வ நிபந்நமான அர்த்தவகாபாவத்தாலெ கூடாதென்னில் ;-
வ்யாப்ய வ்யாபகங்களான உபயஸ்வரூபமும் நாவ்யமாய்க்கொண்டு
தெஜாநாவ்யங்களாபதி ஸ்வரூபங்களாயிருக்கையாலெ லகஷ
வ்ய ஒருநீராகக் கலக்கைகரு யோக்யமாதலாண்டு. ஆகையாலெ நியர்
தாவான வ்யாபகவ்யாபகங்களெ வரூபம் நியாப்யமான ஆத்மாவுக்குளெ வ்யா
பிநது நியாமிக்கக் குறைவிலல்லெ.

இதில் பதரிவ்யாப்தியாலெ ஸர்வாதாரத்வமும், அர்தர்வ்
யாப்தியாலெ வ்யாபகத்வமும் ஸர்வாதர்யாமித்வமும் சொலலுகி
றது. இந்நாலெ இதுக்கு விஷயபூதரான வாத்மாவினுடைய ஆதே
யாதவ விதேயத்வ வ்யாபயத்வங்கள் பலிக்கையாலெ தல்லக்ஷணமாவ
ஆத்மாவினுடைய ஸரீரத்வம் சொல்லுகிறது. ஆகையாலெ அவற்
றுகரு ப்ரதிஸம்பந்திதயா ஆதாரத்வ வ்யாபகத்வாதி விஶிஷ்டனும்
அபரப்ரஹ்மவாச்யனுவனுடைய ஸரீரத்வம் சொலலிதாறயிற்று.

(*) வி-பு-க-க (உ) வி-பு-க-க (ந) ப்ரீவ்தா-
(ச)

(க) "ஸர்வ-ஸ்ரீவிஸாயஸ்ரீர்யாஸ்ரீயாஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ

அங்ஙனன்றியிலே இக்காராயணபதம் ஸமஸ்தகல்யாண குணைகமகாமான வஸ்துவைச் சொல்லுகைபாலே இதிற் சொல்லுகிற வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யங்களாலேமாத்ருத்வ பித்ருத்வ நிவாஸத்வங்களோபுட, ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வ பரமகாருணிகத்வாதிகளாலே உபாயத்வத்தையும், ஸௌந்தர்யாதிகளாலே ப்ராப்யத்வத்தையும் சொல்லுகையாலே இக்காராயணஶப்தம் ஸர்வவிதபந்துத்வத்தைச் சொல்லுகிற தென்னவுமாம.

(க) "நரஜ்ஞானிதத்வானி நாரதீதி தவோதிமः । தான்யேவாயநஸ்யாஸ்ய தேந நாராயணஸ்ம்ருதः" என்கிறபடியே நாராஜ்ஞாதாதிதத்வாநி நாராணீதிதோதிதः । தான்யேவசாயநம்தஸ்ய தேந நாராயணஸ்ஸ்ம்ருதः" என்று நித்யதேவகரஶப்தவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரன் பக்கல் நின்றுமுத்பந்நமானவை காரங்கள்; அவற்றை யிருப்பிடமாக வுடையவன் காராயணனென்று சொல்லுகையாலே இந்த காராயணபதத்தாலே ஸர்வகாரணத்வம சொல்லிற்று.

இப்படி ஸர்வஶப்தவாச்யனான காராயணன் ஜகத்காரணனென்று சொல்லுகையாலே, (உ) "நாராயணோனஸூயாத்ரே ப்ரஹ்மருத்ராதயோமராः। ஸம்ஹார்யாஶ்சதேவேமேஸர்வேநாராயணாத்மகாः" என்று அவனுக்கு ஸம்ஹார்யருமாய் ஸம்ஹாரகருமான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு காரணத்வமுமையாயிருத்தலின்மே யெனுமிடம், காரணவாக்யங்களில் ஸுகப்ரஹ்மாதிஶப்தங்கள், (ங) "ஸ ஏஶ ஸர்வாநுத்-க்ருதிஸாமாநயாத்" என்கிறபடியே ஸாமாந்யவிஶேஷத்தாலே விபக்திவிபரிணாமான காராயணன்பக்கலிலே பர்யவஸித்திவோபாதி ப்ரஹ்மஶிவாதி ஶப்தங்களும் ஸர்வஶக்தியான பரப்ரஹ்மபூதனான காராயணன்பக்கலிலே பர்யவஸிக்குமென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்பதத்திலே சேதநரை சேதநரஶரீரியாகச் சொல்லுகையாலே, (ச) "கர்ஶநஸ்ஸேஸ்வரஸ்தேநமுக்தஸ்ஸ்வமஹிமாதாநமாஹுः-காரியேகர்தேஸ்வதந்த்ரமுகதஸ்த்வாமுபாதாகமாஹுः" என்கிறபடியே உபாதா(தா)நத்வ

(க) காரவிம்ஹாபு-சுச-(உ) (ங) ப்ரஹ்மஸூ (ச) ப்-ஸ்த-

மும்,ஸர்வஜ்ஞத்வாதி விசிஷ்டமாகச் சொல்லுகையாலே திருத்தந் வஸஹகாரித்வங்களும்.இதுதன்னாலே தத்தைச்யமும்,வ்யாப்தியாலே காயபூதஸமஸ்த வஸ்துவ்யாத்மசத்வமும், ஹேபப்ராதிபட்யத்தாலே தத்தத்தோஷ ஸ்பர்ஸராஹித்யமும் சொல்லிறமுயிற்று. இதில் ஸங்க்ரஹவிவரணசு(ங்) தங்களான காரணத்வங்களுக்கு ஸோஷித்வவ்யாபகத்வங்களுக்கு ஹேதுவாகையாலிற பரவஸ்துத்தி நிமித்தமேபதங்களுண்டாகையாலே புருஷுக்கிவாராது.

ஆக, நாராயணபதத்காலே கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான வீர்ய வரணுடைய ஆதா(தா)ரத்வ அந்தராத்மத்வ ரக்ஷகத்வ வ்யாபகத்வ ஸாரித்வ ஸோஷித்வங்களைச் சொல்லுகையாலே தத்விஷயமான சேதநனுடைய கைங்கர்யத்தில் ப்ரார்த்தநாஹேதுவான ஸோஷத் வத்துக்குக் காரணமான ஆதேயத்வாதிகளும் கைங்கர்யத்துக்கடி யான ப்ரீதிக்கு ஹேதுவான வதுபவத்துக்கு விஷயமான பகவத்ஸ் வரூபகுணாதிகளும், அநுபவவிரோதி நிவருத்திபூர்வகமாக அநுப வப்ரதாநமபண்ணுட உபாயத்வமும், ததேகத்வமான உபயலிங்க வைஸிஷ்ட்யும் இத்தனையும் ஸ்வலாபமாகச் சொல்லுகைக்கு ஹேது வான ஸர்வவித்பதத்வமும் கைங்காயத்துக்குகர்த்தாவான ஸ்வ தந்த்ர்க்கும் ததுபகரணங்களான பதார்த்தங்களுக்கும் ஹேதுபூதனை யாலே வந்தகாரணத்வமும் சொலலிற்முயிற்று.

ஆக, கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியைச்சொல்லி தத்ப்ரதிஸமபந் திகமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது.

மகாரவிவரணமான ப்ரார்த்தநாபாகம் சதுர்த்தியாலே பகவத் நுபவார்ஹ ஸோஷவஸ்துவுக்கு ததுபபத்திஹேதுவான கைங்கர்யப் ரார்த்தனையைப் பண்ணுகிறதாகையாலே ஸோஷபூத வஸ்துவாசக மான மகாரத்துக்கு கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமானசதுர்த்தி விவ ரணமாகக்கடவது.

இசசதுர்த்தி கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமானபடி யெங்ஙனே யென்னில்; சதுர்த்தியாவது,"ரோசதேஸ்மை ஸ்ருணுதே-தாதர்த்தியசதுர் த்திவக்தவ்யா" என்கையாலே தாதார்த்தயவாசியாயிருக்கும். அதில் ப்ரதமாகூரத்தில் சதுர்த்தி ஸ்வரூபதாதர்த்தத்தைச் சொல்லுகை யாலும், நமஸ்ஸப்தம் அந்தஸ்வரூபத்திலுடைய ஸ்வரகூணஹேது வான ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலுடைய நிவருத்தியைப் பண்ணுகையாலும்,

தாதர்த்த்யஹேதுவான ஸரீராத்மபாவத்தினுடைய நித்யத்வத்தாலே தாதர்த்த்யம் நித்யமாகையாலே ஸ்வரூபதாதர்த்த்யம்ப்ரார்த்தித்துப் பெறவேண்டாகொழிகையாலும், இச்சதார்த்திபாலே தாதர்த்தபூத மான ஸ்வரூபத்தினுடைய ப்ரவ்ருத்திதாதர்த்த்யமுகேந லகங்கர்யத்தைச் சொல்லவேண்டுகையாலும். இது தனக்கு ப்ரார்த்தநீயமும் அர்த்தமாகலாபிருக்கையாலே தாதர்த்தப்ரார்த்தநைகளிரண்டையும் சொல்லாநின்றுகொண்டு ப்ரவ்ருத்திதாதர்த்த்யரூபலகங்கர்ய ப்ரார்த்தகாவாசகமாயிருக்கையாலே லகங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமென்னக் குறையில்லே.

லகங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்திபான விபீஷணனுடைய உத்துங்கத்வத்தாலும், அவாப்த ஸமஸ்தகாமத்வத்தாலும், இவனுடைய ப்ரஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாலும், நமஸ்ஸப்தத்தில் உபாயநிஷ்டனை விலக்ஷ்(ஷ)லகங்கர்யனல்லாமையாலும், (அ) ‘‘நிர்ஜ்ஜ்ஞ்ஞ்ஞ

யமாக்கையாலும் தத்கார்யமான கைங்கர்யத்தை ஸர்வகாலீநமாக ப்ரார்த்திக்கக் குறையில்லை.

இப்பதத்தில் போக்தாவான வாத்மாவை ஸ்ரீஷ்டபாப்ரகாசித மான ஸ்வரூபாதிகளையுடையனாகச் சொல்லுகையாலே, அதுபவோ பகரணமான ஜ்ஞாநாதிகளுக்கு ஸங்கோசமில்லை யென்கையாலும், போக்யமான ஸ்ரீஸ்வரனை அபரிச்சிந்நனாகச்சொல்லுகையாலும், போக(ஏ)ம் ஸர்வதோவாப்தமாகையாலும், (க) "ஸ்ருஷ்டேஷ்வேஷாமஹம் ப்ரஹ்மா ருத்ரோ பவதி-தஸ்யாஸ்ரேவேஷ்ணோர்லோகேஷ்வேஷாம் காமசாரோ பவதி" (உ) "இமாந்லோகான்காமான்நீ காமரூப்யநுஸஞ்சரந்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற ஸர்வாதிசயித்தமாக ப்ரார்த்திக்கிறது.

அப்ராப்தகைங்கர்யப்ரார்த்தநையாவது, ஸ்வாபாவிகமான ஸ்வரூபத்தை மறைத்துக்கொண்டு ஸ்வாபாவிகமான ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வாதிகளுக்கு விரோதியான அநாதிகாலமுள்ள அவித்யாகர்மாதிகளாலே விளைந்த விபரீதஜ்ஞாநத்தை யுடையனாய்க்கொண்டு

மோஷபூகனை விவஹத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்திக்கியதியொழிய ப்ரகார்ஹிய தியில்லாமையாலே மோக்ஷயதிகைங்கர்யமேமி ஸ்வரூபப்ராப்தமாகச் சொல்லுகையாலே உசிதமிஞ்சித்காமாக ப்ரார்த்திக்கிறது.

இப்படி நியதப்ரதிஸம்பந்திக கைங்கர்யகர்த்தாவான வாத்மாவை ஜ்ஞாதாவாகச் சொல்லுகையாலும் (க). ஆஹமன்னாத-அஹ்மன்னாத" (உ) "ஸோஷ்னு ஸேஸர்வை-கோமான் - ஸோஸ்நுதே ஸர்வான்காமான்" (ங) "அத்ரப்ரஹ்மஸமச்னு தே-அத்ரப்ரஹ்மஸமச்நுதே" இத்யாதிகளிலே ஜ்ஞாநாநந்துணமான போக்த்ருத்வத்தைச் சொல்லுகையாலும், இதிலே ஸ்வகர்த்த்ருத்வ ஸ்வஸாஸ்யாதிகள் கடக்கக்கூடுகையாலே தந்நிவ்ருத்தியும் இச்சதுர்த்தியாலே ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது.

ஆனால் இந்த நிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனை கூடும்படி யென்னென்னில், கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியான பகவத்ஸ்வரூபாதிகளே யநபவிக்கைக்கு உபகரணமான ஜ்ஞாநம் அத்யகதமாயிருக்குதே யாகிலும் பகவதநந ஸத்தா கர(ஞ)கமானகையாலே தத நுபஹிமையொழிய அது அநுபாவ்யவிஷய விஷ்டிகாரகமல்லாமையாலும், இந்த ஜ்ஞாநாஸ்ரயமான வஸ்துதான் பகவத்ஸ்வரூபக(ட)தமுமாய், பகவதநுபவஸ்வாபாவமுமாயிருக்கையாலே தத்ப்ரேரிதமான வநுபவமொழிய ஸ்வாதீநமான வநுபவமில்லாமையாலும், விஷயபராகாமத்வமும் தத்கார்யங்களுமாய், (ச) "ஏஷ நாத்வ்ரஸ்ருஜே-பக்தாகாமத்வம்ப்ரகாமஸே" என்றும், "ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யாதிகுணவிஷ்காரேண அக்ரூரமாலாகாராதிகாங்பரமபாகவதாங்க்ருத்வா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பகவதநுபவத்தில் அதிகமாக வேண்டியிருக்கையாலும், தத்ப்ரேரிகாரித கைங்கர்யமும் அவனுடைய நியாகாதீநமாக தத்ப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு பண்ணவேண்டியிருக்கையாலும், மோக்ஷமகஸ்வரூபமான வஸ்துவுக்கு மோக்ஷ ப்ரயோஜநத்துக்குறுப்பான மோக்ஷியுடைய நியமக(ஞ்) காரணஞ்சி விஷயபகவத்பரமொழிய ஸ்வப்ரயோஜநாதிகளில்லாமைபாலே மோக்ஷபூகவஸ்துகதமாய் மோக்ஷத்வஜ்ஞாநபர்யந்தமான வநுபவமென்ன, தத்பரதகமான கைங்கர்யமென்ன, தத்விஷயரஸமென்ன, என்றிதநாண்யும் ஸ்வாதீநமல்லாமையாலும், (ரு) "ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி-

(க) தை-பருகு (உ) தை-ஆத்ம- (ங)
(ச) ஜித-ம- (ஞ) ம்தோ-ரத்ந-

ಪ್ರಹರ್ಷಿಷ್ಯಾಮಿ" (೯) "ಅಹಮನ್ನಮನ್ನಮಹಮನ್ನಮಹಮನ್ನಮ್ ಅಹಮಾದಮಾದಮಹಮಾದಮ್" (೭) "ನಿತ್ಯಪ್ರಿತಿಪುರಸ್ಸರಂ ಭಜನಂ ಭಕ್ತಿರಿತಿ ಪ್ರಾಜ್ಞಾಸ್ತ್ರಿಧಾ" (೫) "ಒಬ್ಬರ ತಿರುವಲ್ಲಾಡಿಲ್ ಕಿಡಕ್ಕೆತೊಂಡುಂ ನಾಂಗಳ್ ಪಿಯಕ್ಕಳಿನ್ ಪುಱತ್ತುಂ" ಇತ್ಯಾದಿಕಳಿಲೆ ಭೋಷಿಪ್ರಯೋಜನಮೇ ತಮಗೆಂತಕ್ಕು ಪ್ರಯೋಜನಮಾಕಕ್ ಕೊಳ್ಳುಕೈಯಾಲುಮ್. (೪) "ಅನ್ನು ತೆ-ಅಸ್ಮಾಕಂ" (೫) "ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ಯೇವಿಲಪಿತ್ವಾನಿಧಿಮಾನ್" ಇತ್ಯಾದಿಕಳಿಲ್ ಕೊಲ್ಲುಕಿಱ ವಾಕ್ಯಂಗಳಿಲುಂ ಪಕವದ್ವಿಷಯವಾಕವೆ ವಿವಕ್ಷಿತಮಾಯ ಪಕವತ್ಪ್ರಿಯಾಶ್ರಯ ಜ್ಞಾನಕ್ಕತೈ ಕೊಲ್ಲುಕಿಱತಾಕವೇಂಡಿಯಿರುಕ್ಕೆಯಾಲುಂ, ಇವ್ವಾಕಾರಂಕಳಾಲ್ ಭೋಷಿಯಾನ ವಿಭೀಷಣನಿಲ್ ಲಬ್ಧ(೪)ಮಾಕವೇಂಡಿಯಿರುಕ್ಕೆಯಾಲುಂ, ಇಂತ ಸ್ವಾತಂತ್ರಿಯತಾನಿವೃತ್ತಿಯೈ ಮತ್ಸಮಪದಮಾನ ನಮಸ್ಸುಪ್ಪತಂ ಕಾಟ್ಟುವತೈಯಾಲುಂ, ಎವಂಭೂತಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠನಾನ ವಿಭೀಷಣನುಕ್ಕು ಸ್ವಕರ್ತೃತ್ವನಿವೃತ್ತಿಯೈ ಸ್ವಸ್ಮಿನ್ನಾರ್ಥಿತ್ವನಿವೃತ್ತಿಯೈ ಪ್ರಾರ್ತ್ಥನೈ ಅರ್ತ್ಥಕ್ಕ ಮುಪಪನ್ನಮ್.

ಆಕ ಸಾಧಿಕ್ಕಿಕಮಾನ ನಾರಾಯಣಪದತ್ತಾಲೆ ಸರ್ವಭೋಷಿಯಾನ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ್ ತಿರುವಡಿಕಳಿಲ್ ಸರ್ವದೈವ ಸರ್ವಕಾಲ ಸರ್ವಾವಸ್ತೆತಾನಿಮಾನ ಸರ್ವವಿಧ ಕೈಂಕರ್ಯಂಕಳೈ ಸ್ವಾವತಂತ್ರ್ಯ ಸ್ವಸ್ವಾರಸ್ಯ ನಿಷ್ಠೆಯಾನ ವಿಭೀತಿವಿನಿವೃತ್ತಿಪೂರ್ವಕಮಾಪ್ ಪಣ್ಣಿಪ್ಪೆಱುವೇನುಕ ವೇಱುವೆಂಱು ಪ್ರಾರ್ತ್ತಿತ್ತುತ್ ತಲೈಕ್ಕಟ್ಟುಕಿಱತು.

ಆಕ ಪತತ್ಪಯತ್ತಾಲುಂ ಈಶ್ವರನ್ವಸ್ತುವುಮುಂ ತ್ಯಾಜ್ಯಮಾನ ವಿರೋಧಿಸ್ವರೂಪಮುಂ ಸೊಲ್ಲಿತ್ತಾಯಿತ್ತು.

ಈಶ್ವರನ್ ಸರ್ವಭೋಷಿಯಾಯಿರುಕ್ಕುಂ. ಶೇತನನ್ ಅನುಭಾಗ್ಯಾಹ್ ಭೋಷ್ಯನಾಯಿರುಕ್ಕುಂ. ಅನ್ಯಭೋಷ್ಟೃತ್ವ ಸ್ವಸ್ಮಿನ್ನಾರ್ಥಿತ್ವ ರೂಪಾಹಂಕಾರ(೪)ಮಾಕಾತ್ತಿಕಳ್ ವಿರೋಧಿಪಾಕಕ್ಕಡವತೆನ್ಱುಂ, ಉಪಾಯಮಾನಾಲುಂ ಲೇತನಿತ್ವನಿವೃತ್ತಿಯೈಪ ಸೊಲ್ಲುಕಿಱತೆನ್ಱುಂ ಸೊಲ್ಲಿತ್ತು.

ಪ್ರಣವತ್ತಿಲೆ ಈಶ್ವರನುಡೈಯ ಉಪಾಯತ್ವಮುಂ, ಶೇತನನುಡೈಯ ಅನುಭವಣತ್ವಮುಂ, ಉಪಾಯತ್ತಾಲ್ ಲಬ್ಧತ್ತುಮ್ ಸ್ವರೂಪಾನುರೂಪ್ಯತ್ತಾಲ್ ಪ್ರಾಪ್ತನಾನ ಸ್ವನುಭವತ್ತುಕ್ಕುಂ ಸ್ವರೂಪಹಾನಿಯೆನ್ಱುಮಿಡುಮುಂ, ತದ್ವಿರುದ್ಧತ್ತಿಯುಂ ಸೊಲ್ಲಿತ್ತು. ನಮಸ್ಸುಪ್ಪದತ್ತಿಲೆ ಈಶ್ವರನುಡೈಯ ಪ್ರಾಪ್ಯತ್ವಮುಂ, ಶೇತನನುಡೈಯ ಅನುಪಾಕ(೪)ಕವುಮ್ ಪ್ರಾಪ್ಯಾಪ್ತಾನ್ತರ ಸಂಬಂಧಮ್ ಅಪ್ರಾಪ್ತಮೆನ್ಱುಮಿದತ್ತೈಯುಮ ಪ್ರಾಪ್ಯವಿರೋಧಮಾನ ಸ್ವಶೇಷತ್ವ

(೩) ತೈ-ಪ್ರುಕು- (೪) ನಾ-ಯೋ-ಕ-ಕ- (೫) ಜಿ-ಲಾಕ್ಷಂ-ಕು-ಕ
(೪) ತೈ-ಕ್ಕಂ (೫) ತೈ-ತ್ತಿ

ஸ்வாஸ்யாதிகளில் நுக்தியும்செல்லிற்று. நாராயணபதத்திலே இந்த மோக்ஷத்தினுடைய ப்ராப்யத்வங்கள் ஈஸ்வரனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே ஈஸ்வரஸ்வரூபமும், அகாரார்ஹ மோக்ஷத்வ அகாரபர ணத்வ அகாரயோ(ஸ்ஏ)த்வங்கள் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே ஆத்மஸ்வரூபமும் சொல்லிற்று.

இப்படிக்கொத்த அகாரார்ஹ மோக்ஷத்வாத்பர்யாசார்யத்ய வாசகமா கையாலே வாக்யார்த்தமாயிருக்கிறபடியும் (ச) "அகாரார்த்த ய-அகாரார்த்தாய" என்கிற ஸ்லோகத்தாலே, "அகாரார்த்தஸ்ய ஸுஷ்ட-அகாரார்த்தாயவஸ்வமஹம்" என்று அகாரவாச்யனுக்கே சேஷம் நானென்று ப்ரணவார்த்தத்தைச்சொல்லி, "ஆத்மஸம்பந்ந-அதி மஹ்யமம்" என்று வாக்யபதார்த்தங்காட்டி, மம்ஸப்தார்த்தமான ஸ்வாதீநகதிவிருத்திலையும், தத்கார்யமான தீயமோக்ஷத்வ பர்யந்த மான தச்சேஷத்வத்தையும் சொல்லி, "நிமஹாநாராயணோநிச்யோஹயம நமிதிநாராயணபதம்। யமாஹ" என்று நாராயணபத வாக்யமாகையாலே நித்ய தார்த்தங்களான சேதநாசேதந ஸமூஹங்களுக்கு அயநமாயிருக்கு மென்று நாராயணபதம் யாவதிஷ்டாநத்வங்களையும் சொல்லுகிறதென்று நாராயணபதார்த்தத்தைச்சொல்லி, "ஆஸ்ரீகோலம்ஸ மஸமீபர்யுத்ஸுகோ ஸ்வஸ்ய ஸ்வாவிஸ்யர்மமஸஹஜ்ஞே ஜ்ரூர்யவிதயம் - அஸ்மைகாலமஸகலமபிஸர்வத்ரஸகலாஸ்வவஸ்தாஸ்வாவிஸ்யர்மமஸஹஜகைங்கர்யவித்தயம" என்று அவன் திருவடிகளிலே ஸர்வதாஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யவிதிகள் ஆவிர்ப்பவிக்க வேணுமென்று சதுர்த்தபர்யந்தமான கைங்கர்யப்ரார்த்தநையைச் சொல்லித் தலைக்கட்டியதையாலே ஏகவாச்யமாயிருக்கும.

ஆக அகாரவாச்யனான ஸர்வேச்வரனுக்கே மோக்ஷம்தான்; எனக்குரியேனலலேன்; சேதநாசேதநங்களுக்கு அயநமான ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளிலே என்றும் எங்குமெப்போதும் எல்லா வடிமைகளும் செய்யப்பெறவேணுமென்கிறது.

ஆக, திருமந்த்ரத்தாலே சேதநனுடைய மோக்ஷத்வமும், மோக்ஷத்வப்ரதிஸம்பந்தியும், இதினுடைய அகாரார்ஹத்வமும், அகாரார்ஹ மோக்ஷபூதனுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தவ ஜ்ஞாநகுணகத்வாதி

(க) ஆஷ்டஸ்லோகீ-ஈ.

களும், அவனுடைய அஹங்கார மமகாரநிவர்த்தியும், நிவர்த்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமும், பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையான தசையிலே ஸாத்யமும், பரதந்த்ரனுக்கநுரூபமான உபாயமும், டஃ)லமான கைங்கர்யத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியையும் கைங்கர்யப்ரார்த்தனையையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(3) [தேஹாத்மாத்மீயபுத்திர்யதிதவஸ்பதம் நாதுவித்யாத்ரிதீயஸ்தாத்ம்ய ஜ்ஞோயதிஸ்யாத்பரிதமமிதரஶேஷத்வதீச்சேத்ப்ரதீயாம் । அத்மாநோன்மூலநாச்சேந்மமஷோச பதம்தாஸ்வாபாஸலோல்யம் நாராயணாக்யம் விதயசபலதீச்சேத்தரீ ம்ப்ரபன்ன: - தேஹாஸக்தாத்மபுத்திர்யதிபவதிபதம் ஸாதுஸிக்ஷாத்த்ரிதீயம்ஸ்வாதந்த்ர்யாங்தோயதிஸ்யாத்ப்ரகமதிதரபேதைத்வதீஸ்மேசத்விதீயம் । ஆத்மத்ராணேக்முகஸ்சேந் நமதிகசபநம பாந்தவாபாலலோலஸ்பதம் நாராயணாக்யம் விஷயசபலதீஸ்சேச்சத ப்ரபத்யதாம்.]

ரக்ஷகாந்தர ப்ரதிபத்தியுண்டானபோது அகாரார்த்தத்தையநுஸந்தித்து மீளுவான்; ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியுண்டானபோது சதுர்த்தியர்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ஸோஷ்யந்தர ப்ரதிபத்தி யுண்டானபோது உகாரார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். தேஹாத்மாபி(த்)மாகாதிகளுண்டானபோதுமகாராத்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ஸாக்ஷாத்ஸாருருபியும், பாகவத ஜாதீய புத்தியுமுண்டானபோது கமஸ்மப்தார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ஸர்வஸக்தியோகியோடே ராகத்வேஷமும் ஸ்வபலத்வ ப்ரதிபத்தியு முண்டானபோது நாராயணஸப்தார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ப்ரயோஜநாந்தரருசி முண்டானபோது சதுர்த்தியர்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான்.

நிருமந்த்ரப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீய:நிதயே நம:

---

(3) அஷ்டஸ்லோகி-ச.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీయఃపురుషకారాగ్ర్యం సచ్చిత్తామోదకారణమ్ ।
పరతాత్పర్యదాసేన ద్వయతాత్పర్యముచ్యతే ॥

స్రీయఃపురుషకారాగ్ర్యం సచ్చిత్తామోదకారణం ।
పాకలార్థదాసేన త్వయతాత్పర్యముచ్యతే ॥

(క) "యస్యాస్మిన్-యస్యాలమ్బి" (ఒ) "ఛన్నవతేవాహమస్మిన్-పకవవవాహమస్మి" (ఖ) "తోహ్యేవాన్యత్ర-ప్రాణ్యాత్-కోహ్యేవాన్యాత్-ప్రాణ్యాత్" (గ) "యాఃకాశ్చనకృతయోమమప్రవన్తి, తాసుమమతానాస్తి, భవతేవతాః - యాఃకాశ్చనక్రుతయోమమపవన్తి, తాస్వమమతానాస్తి, పకవతవవతాః" ఇతి, (ఘ) "ఎవమ్ఏవేవాహనన్తయాజ్ఞి" (ఙ) "ప్రహర్ష్యామి-ప్రహర్షయిష్యామి" ఎన్నుం చొల్లుకిన్రపడియే, సర్వజ్ఞనుయ్ సర్వకారణభూతనుయ్ సమస్తకల్యాణ గుణాత్మకనుయ్, స్రీయఃపతియాయ్, సర్వశేషియాయ్, అకారవాచ్యనుయిరుక్కిర సర్వేశ్వరనుక్కు అనన్యార్హశేషభూతమాయ్, ఆనన్దగుణపజ్ఞానస్వరూపస్వపావమాయ్, అత్యన్తపరాధీనమాయ్, తదేకభోగ్య(ఞ)మాయిరుక్కిర స్వస్వరూపయాథాత్మ్యత్తై యథా(ఞ)వాక ప్రతిపాదిక్కిర తిరుమన్త్రముకత్తాలేఇవ్వాకారాఙ్గళై వీస్తరమాక శిక్షిత్తు, అదిల్ ప్రథమత్తిలే శిక్షితమాన శేషత్వత్తుక్కు అనురూపమాన పురుషార్థత్తిల్ శేషిత్వ(ట)త్తై పకవత్సమ్బన్ధిగళాన కైంకార్యకాలత్తిల్ తిరుమన్త్రత్తిలే కోల్లాస రసిత్తవిత్తై, అత్యన్త పారతన్త్ర్యత్తైయాలే ఇన్ద్రప్రురుషార్థత్తిలాపత్తుక్కు ఉపాయమ నిరపాధికకృపైయిలే నిన్ఱవనాక స్వతన్త్రనాయిరుక్కిర స్రీవేశ్వరన్ తిరువడిగళిలే యెన్ఱు మదువిట్టు, ఇవ్వర్థజ్ఞానత్తిర్కు అనురూపమాకవుం అపి(ఠ)మతమాకవుం ఇతిల ప్రపాస్త్రసారతయాస్రుతిస్మృతిగళిలుళ్ళ పలవాన ప్రమాణఙ్గళాలుం ప్రతిపాదిత్తవైయిరుక్కిర ఉపాయోపేయఙ్గళిన్ముడైయ పారిపాక్యప్రకారత్తైయే విస్తరమాక ప్రతిపాదిక్కిరదు ఇవ్వుపం; ఇదిల్ చొల్లుకిన్ర ఉపాయోపేయఙ్గళ్ ఇతిల ప్రమాణప్రతిపాద్యఙ్గళానపడి యెన్ఱనేయెన్నిల్ ;—

(క) యజ్ఞ-౨-ఆత్మ-క-క (ఒ) (ఖ) మై-ఆ౮
(గ) (ఘ) స్రీగీతాభాష్యం

திலைஜகங்கி நபாதிக நிர்வாஹகனுப், அஜ்ஞாந துக்கபரிணாம பரம்பீக பாரார்ந்பாதிநபடஹேயங்களுக்கு ப்ராப்திப(ர்)டனுய், ஸ்மீவ சரஸகஸ்தவஸ்து விலக்ஷணனுப், விபுத்வந்ரிய்யத்வங்களாலே தேதம காலவஸ்துபு(ர்)யபரிச்சேந்தனுப், ஸ்வயம்பிரகாஸத்வ ஸுகநபத்வ ஸ்வரூபஸ்வபாவஜ்ஞாநமபர்த்பாதிஷ்டகுணங்களாலுமதுத்பகுமாரனெளஸமீயவாத்ஸல்யாதி குணங்களாலும் பரிபூர்ணனுப,ஸ்வாதீ நத்விதிக தேதகாசேதகஸ்வரூப ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுப், (க)"ஈஜ்வரீ ஸர்வஜ்ஞஸ்ய யஸ்ஸீஜ்வரஸ்ஸர்வஜ்ஞ ஈ-சாஸ்வதீரேஷாஜகதஸ்ஸர்வம யோநிஷ்டம்வி நியுஜ்யதே" என்கிறபடியே ஸகலவஸ்துக்களோயும் ஸ்வார்த்தமாக ஸ்வயமேவ யெமித்து வ்யாபரித்து ஆநந்தித்துக்கொண்டு போரக் கடவனாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஆஜ்ஞாரூபமாய்க்கொண்டு அவனுடைய ஸங்கல்பப்ரகாரத்துக்கு ப்ரகாரமகமாயிருக்கிற ஸாஸ்த்ரம, (உ) "தேநாவ்ருதம்நித்யமிதம்ஹிஸர்வம்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநவிநாஸநீயம்" என்கிறபடியே அதந ஸர்வேஸ்வரனுக்கு நிர்வாஹ்யமான விபுத்யேக தேதஸ்வரூபாய்க்கொண்டு ஜதபி(ர்)மக லீலாவிஷயபூதராய் ஜதி (ர்)தராய் ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டராய் ஸத்வஜ்ஞாநமாத்ர குணத யோபேதராயிருக்கிற பத்த(ர்)சேதநர்க்கு ஜந்ஜதபி(ர்)மதபுரு ஷார்த்தஸாதநங்களுக்கு ப்ரகர்ஷகமாயிருக்கும்.

அதில் முமுக்ஷுசேதநர் பரஹிம்ஸையை ஸாதகமாகவும் ஸத் ருஷ்டிஸாதந(ர்)பராப்திகளைப் புருஷார்த்தமாகவும் நிஷ்டித்திருப்பார் கள். ப்ருதியும் அவர்களுடைய ருசிக்கிடாக அபி(ர்)சாரக்ரியையை யிதிக்கும்.

ராஜப்ரகரணேசதகர் ஆதிம்ஸாதிமக க்ரியாவிஸேஷத்தாலே ஐஸ்வர்யகமான புத்ரபஸ்வாதிகளையும் ஆமுஷ்மிகமான ஸ்வர்க்காதி போ கங்களையும்பெற நினைத்திருப்பாகள். தத்விஷயமாக ப்ருதியும (ங)."வாயவ்யர் ஸ்வேதமாலபேதபூதிகாமஸ-வாயவ்யம்பஸுகாமஸ்வேதமாலபேதபூ திகாமஸ" (ச) "சித்ரயாபஸுகாமோயஜேத-சித்ரயாபஸுகாமோயஜேத" (ந) "காரீர்யாவ்ருஷ்டிகாமோயஜேத-காரீர்யாவ்ருஷ்டிகாமோயஜேத" (ஞ) "ஜ்யோக்பஸுகாமஸ்தர்காமோயஜேத-ஜ்யோக்திஷ்டோமேநஸ்வர்க்ககாமோயஜ

(க) (உ) ஈ-உ-சரு (ங) யஜே
(ச) (ந) (ஞ)

ஜெக" இத்யாதிகளாலே, (ச)"ஹுவாமுத்வாகாஸ்ய ப்ரவ்ருத்தேர்ஸ்ரீ ஸ்ய லே : காமத்ஸுக்ருத்தங்கர்மப்ரவ்ருத்தியுபதிஶ்ய தே- இஹவாமுத்ரவாகாம்யம் ப்ரவ் ருத்தகம்கர்மகீர்த்தபதே : காமதஸ் துர்ஸுகம்கர்ம ப்ரவ் ருத்தகாமபதிஶ் யதே" என்கிற லக்ஷணத்தின்படியே பலப்ரத்யக(ஶ்)யோடே யதா ஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரவ் ருத்தகர்மவிஶேஷங்களே அந்த ஜ்யோஷ்டாயாதி ப்ருஷார்த்தங்களுக்கு ஸாதகமாகவிதிக்குது.

ஸத்வப்பகாரானவர்கள ஸ்வஸ்வரூப ஸ்வபாவ நிமித்தகமாக வரபத்தாலே பொருந்துஷார்த்தத்தை லபி(ஶ்)க்க நிஜைத்திநடபார் கள்.அதுக்கிட்டாக ப்ரவ்ருத்தியும் (உ)"ஏதேஶ்ரேணபாமுமுக்ஷவஸ்தே- கர் மிணாயபம பந்நதே"(ரு)"யேதேவாநேதபஸாஸ்வர்கேன (ஹாஸ்ரூஜாஸ்தேயிஸ் ந்-பஶ்யேரந்ஸுகர கேகதபஸாகரம்பிகேகப்ரஷ்மணாவிதிர்ஷ்டி" (ஏ) "ஜாஸ்ரூ ந்ஸுபாஸ்ரீ ஷுத்தோஜ்ஞாநஸமுத்பத்தி:நரோஜ்ஞாந்தீஜ்ஞாநாதாநம் க்ருஷ்ணே- ஷுத்தாஜ்ஞாநமாதிபாஜ்ஞாநமாகிபிஷ்டாயாஜ்ஞாநமாகிஷ்ணாயாயாகாமக்ருஷ்ணே ஷ்ணாபக்திர்ப்பவாயதி" (ஞ்) "ஸுஸ்ரீ ந்ஸ்ரீ ஸ்ரீஸ்ரீ ஸ்ரீஸ்ரீ ஸ்ரீ

நஸ்ய-நாயமாத்மாப்ரவசநேநலப்ய:" என்கிற ஸோகஹர்ஷஹேதுபூ
தபாதங்களில் அதிகாராகாரதையென்று சொல்லப்படுகிற விவே
காதிஸப்தகங்களோடேகூட (க) "யத்ர்கோஷியதர்ஷாஸியஜ்ஜுஹோஷிததா
ஸியம் । யத்தபஸ்யஸிதத்ஸ்வேயத்குருஷ்வமதர்பணம்- யத்கரோஷியதத்ஸகலம்
யஜ்ஜுஹோஷிததவிஷயத் । யத்தபஸ்யஸிகௌந்தேயதத்குருஷ்வமத
தர்ப்பண" என்கிறபடியே பகவத்ஸமாராதந புத்யாவநுஷ்டித்து,
(உ) "ஸதம்கீர்த்தயந்தோமாம்யதந்தஸ்சதத்ருடவ்ரதா:நமஸ்யந்தஸ்சமாம்பக்த்யாநித்யயுக்தாஉபாஸதே" என்றும், (ங) "வாசித்
தும்கேட்டும் வணங்கிவழிபட்டும் பூசித்தும்போக்கினேன்போது"
என்றும் சொல்லுகிற பகவத்பாகாராச்சகப்ராணமஸங்கீர்த்தநங்க
ளேயும்பண்ணி, அத்காலே உத்பந்நப்ரீதி விஸிஷ்டபகவத்ப்ரஸாதத்
தாலே (ச) "கஸ்யேர்ஷ்யாத்வ்ருஷிகேஸத்வதோஜ்ஞாநம்ப்ரவர்தே-கஸ்யாயேகர்மபிர்பக
வேததேதாஜ்ஞாகம்ப்ரவர்த்தகே" என்கிறபடியே மநநகமலமான
ஜ்ஞாநோத்பத்திவிரோதிபாபக்ஷயம்பிறந்து, அத்தாலே உள்ளி
யுள்ளம்தூயராய்க்கொண்டு உத்பந்நஜ்ஞாநராய், இந்த ஜ்ஞாநத்தி
னுடைய நைரந்தர்யரூபையான அநவரத பா(ஙா)வநையுண்டாய்,
(ஙி) "ஞாநநற்சுடர்கொளீ — என்பிலெல்லிகெஞ்சருகி யுள்ளம்க
ணிற்நெழுந்ததோர்" என்கிறபடியே ஸம்ப்ரேஷிப்ரேஷைக ஸா
கதாக்காரம்படி அவிச்சி(ச்சி)ந்ந ஸ்ம்ருதிஸந்ததியான பக்திபிறந்து
ஸாக்ஷாத்கார ஸமாகமாய் அந்திமஸ்ம்ருதியுமுண்டாய்கடக்க, அத்
தாலே (சு) "பித்யதேஹ்ருதயக்ரந்திர்பித்யந்தேஸர்வஸம்ஸயா: க்ஷயந்தேசாஸ்யகர்மாணி
திஷ்மிந்த்ருஷ்டேபரேவரே - பித்யதேஹ்ருதயக்ரந்திர்ஸ்சித்யந்தேஸர்வஸம்ஸயா
ய:। க்ஷீயந்தேசாஸ்யகர்மாணிதஸ்மிந்த்ருஷ்டேபராவரே" என்று
ப்ராப்திப்ரதிபந்தகநிஸ்மோக்ஷநிவ்ருத்திபிறந்து பகவல்லாபமாயிரு
க்குமென்று பலாதிக்யாகபூர்வகமாக வநுஷ்டேயமான ஜ்யோ
திஷ்டோமாதிகளை மோக்ஷஸாதநமாக விதிக்கும்.

ஸாத்தஸத்வ குணேபதாநான சேதநர், நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ர
ஸாதலப்தா(ஙா)நரூபபராதீநஜ்ஞாநவத்தையாலே ஸ்வாக்ஷணே உப்

(க) கீ. (உ) கீ-சு-கச (ங) சு-திருவ-ஸுக
(ச) (ஙி) தி-ச-மீ-எக (சு) மூண்ட-உ-உக

ராப்தராய் அத ஏவபகவதேகபோக(ஙூஙூ)ராயிருக்கிற நமக்கு ஹித்த ஸ்வரூபனுய் நிருபாதிகரக்ஷகனுய் அமோச(ஷ)ஸங்கல்பனுய் வாத் ஸல்யாதி குணபூர்ணனை ஸர்வேஸ்வரன் திருவடிகளே கர்மஜ்ஞா நாத்புபாயாபாஸநிவ்ருத்திபூர்வகமாய் அத்திமஸ்ம்ருதிநிரபேக்ஷமாய் விளம்பரஹிதமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயமென்று அத்யவ வித்து, ஆரப்த(ஙூ)ஸரீராவஸாநத்திலே (ச) ((யத்ரயூஷ்மாத்ஸாத்யாஸ்ந ஜீவாஸ்பத்ரபூர்வேஷாத்யாஸ்ஸக்திதவா" (உ) "விண்ணுட்டவர்மூ தவர்" என்று சொல்லப்படுகிற பெரியதிருவடி திருவகதாழ்வான். ஸேநைமுதலியார் முடக்கமானதடைய கைங்கர்யத்தை லபிக்க நிணைத்திருப்பர்கள். அதுக்கு அநுரூபமாக ஸேதநங்களும் நிஷித்த ரும் ஆழ்வார்களும் இப்புருஷார்த்தத்துக்கு உபாயம் (ரு) ((ந்யாஸ இதிப்ரஹ்ம." என்று ந்யாஸஸப்தவாச்யனை பக வானேயென்று அநுதிபிட்டார்கள்.

எங்ஙனேயென்னில்;—அதில் ப்ராதமோபாத்தமான வேதம், (அ) "ஸத்யேந்தபோதமஸ்ரீமோதாநம் தர்மஃப்ரஜநநமக்நியோக்நிஹோத்ரமய்ஜ்ஞோமாந ஸம்ஸத்பதபோதமஸ்ஸமோதாநம்தர்மஃப்ரஜநநமக்கியோக்நிஹோத்ர ந்ரம்யஜ்ஞேர்மாநஸம்" என்றுகொண்டு பூதநிதமான ஸத்யம், ஸ்வ தர்மநிரதனுய்க்கொண்டு காயமேலாஷணம் பண்ணுகையாகிற தபஸ் ஸு, மநோநியமகமாகிற தமம், சித்தோபரதியாகிற ஶமம், ஸத் தாக்கள் விஷயமாகக்கொடுக்கிற தாகம், விஹிதகரண நிஷித்தாகர ணங்களாகிற கர்மம், நிஷேதகரண நியதநிஸ்தரணஹேதுவான ப்ர ஜோத்பத்தி, நித்யாக்நிஹோத்ரம், பலாபி(நி)ஸந்திரஹிதமான யாகம், ஆத்மஜ்ஞாநமென்றுப்போலே சொல்லுகிற ஸாதநஸமூஹத்தைக சொல்லி, இந்த ஸத்யாதிவிஶிஷ்டனுய்க்கொண்டு (ரு) ((நைநஶஸ்யந்த யாஸத்யேநமாஹம்ஸாந்நிர்ஜ்ஜவம். தாநம்ப்ரஸாதோமாதுர்யம்மார்தவஞ்சயமாதஶ ஆருபஶாஸ்யம்தயாஸ்தபம நிர்மாக்ஷாநதிரார்ஜவம். தாநம்ப்ரஸா தோமாதுர்யம் மார்தவஞ்சயமாதஶ" "ஈமிஜ்யாதபஸ்ஸத்யஸ்வாத்யா யோபஸ்தநிக்ரஹம். ப்ரதோபவாஸோமாநஜ்யாநஇஜ்யாநியமாயஶ-ஶௌசமிஜ்யா தபஸ்ஸந்தம்ஸ்வாத்பாயோபஸ்தநிக்ரஹ. விபதோபவாஸோமாநமென்

(க) ஸாம்-உதிதா (உ) திருவிரு-உ (ரு) ஜைமி-ரா
(கு) ஜைமி-ரா-எ அ (ஙூ)

நஞ்ச ஸ்நாகஞ்சநிபமாதபா" என்கிற யமநியமங்களையுடையனைப் சுக்ராதிகளானவாஸகங்களிலேயொன்றிலேயிருந்து இடாபிங்களாகி நாடிகளின் மோசஷிர்பித்து நப்பாரணிகளான தபஸ்யாக்களையும் வெல் லுலகத்காக ரோச(ம)க்ருத்காதிகளான ப்ராணபாமங்களைப்பண் ணி. (க) "தத்ஸ்ச்சாயமோதீஹோயத்யமத்ரஸ்ஸ்ஸ்

ஸாத்ய முமாய் ப்ரமாதபஹ்நாமுமாய் துர்லபமுமாய் விளம்ப்யமாயும் ரதமுமாய் அந்திமன்மருகிலாபேக்ஷமுமாய் ஸ்வரூபாவிர்ப்ராப்தமுமாயிருக்கையாலும், இதுதன்னிற்பேக்ஷாகத பலப்ரதாகத பரத்தியில்லாமையாலும், "தானிவாதீதாஸ்யவராணிதீபாம்ஸி-தாதிவாஸதாதாஸ்யவரணீகபாரம்" என்று இந்த்ரஸ்துதிகளை அவதங்கனென்றுதொலைவி "ந்யாஸவிதாஸ்யேயத், தஸ்மாந்ந்யாஸமேவாம்ஸ்யபஸாமஸரி கிமாஹுः-ந்யாஸஏவாத்யரிசயத், தஸ்மாதந்யாஸமேஷாம்ஸ்யபஸாமதிரிக்தமாஹுः" என்று ந்யாஸபரப்ரதவாக்யமான உபாயபோ தனக்கவ்வருகு முருபாயமில்லாதபடியானவுபாயமென்றுசொல்லி, அந்தாதோன இதிசேதந்யுலடைய ஸர்வ(1)ரக்ஷணோபாயமாக ந்யஸிக்கைக்குப்பாப்தமாயிருக்கிறபடியால், நிஷயமென்னுமிடத்தை "ந்யாஸஇதிப்ரஹ்மா, ப்ரஹ்மாஹிபரः, பரோஹ்யப்ரஹ்மா-ந்யாஸஇதிப்ராஹ்ம ண, ப்ரஹ்மாஹ்யேவைதத்பரः, பரோஹ்யேவைதத்ப்ரஹ்ம" என்றுசொல்லி, ஆகையிப்படிதிருபாதிகாக்ஷகமான பகவத்விஷயமே ஸ்வரூபித்திருக்கிறதான வுபாயமும் ப்யதிரிக்தங்களையடைய அபக்ருஷ்டமாகவென்றும் சொல்லிற்று.

ப்ரீவேதப்ரவதபோபநிஷத்திலே (க) "யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்யோவை வேதாம்ஸ்ச்ப்ரஹிணோதிதஸ்மை । தம்ஹதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம்முமுக்ஷுர்வைஸரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று மோக்ஷோபாயமான ப்ரபத்தியையும், ப்ரபத்யவிஷய விசேஷத்தையும் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரியையும் சொல்லிற்று.

எங்ஙனேயென்னில்;—"யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்" என்று சதுர்த்தப்ரபுவாக ஸ்ரஷ்டாவாகவும், "தஹாதிகருந்தேகாரபத்தி வந்தபோது சென்றுபிணிக்கும்படி ப்ரதானனுமையாலே ஸரண்யனுகவும் சொல்லப்படுகிற சதுர்முகனே யாவினுருவன் முன்புண்டாக்கினுன்; "யோவைவேதாம்ஸ்ச்ப்ரஹிணோதிதஸ்மை" என்று ஸ்ருஷ்டிக்ரமம் அறிவிக்கும், அப்யபத்தாலே அர்த்தஜ்ஞராக முண்டாய் உபாஸ்யோபாஸகபேதஜ்ஞராகம் பிறக்கைக்காகவும் யாவினுருவன் அவனுக்கு வேதங்களைக்காட்டிக்கொடுத்தான். "தம்ஹிதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம்" என்று மோக்ஷியானதாலே

(க) ப்ரீவே-சூ-ஆ

உபாயமென்று எவமாதிகளான வர்த்தங்களில் வ்யவஸாயரூபமான புத்திப்ரஸாதத்தைப்பண்ணித்தந்த அந்தேதவனே. "முமுக்ஷுர்வை ஸரணமஹமப்ரபத்யே" என்று மோக்ஷார்த்தியான நான் ஸரணம் புகுகிறேனென்று, ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்ருஜ்யராகவும் கர்மவஸ்யராகவும் சொல்லுகையாலும், அவர்களுக்கு வேதபரதாகமுகேந ருஷி ஜநகனுப் வேதகர்ஷ்ணஸ்ஸைக்கொடித்து அத்காத்மதபாதின்று ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுவித்தானென்கையாலும், இவர்கள் ஸம்ஹாரர்யராகையாலும இவர்களுக்கு ஸரண்யத்வமில்லை. ஆகை யாலே அகிலஜகத்காரணபூதனுப் அபேக்ஷிதபலப்ரதனுப் அஸ்ப் ருஷ்டதோஷ (ஸ்ந) கல்தனுப் அநபாவ்யகுணஸம்பந்நனுப் அத் யாத்மஜ்ஞாநஜநகனுப் ப்ரியபதியாய் புருஷோத்தமனுப் ஸர்வ ரக்ஷகனை நாராயணனே ஸரண்யனென்னுமிடமும், மோக்ஷார்த் தியான நானென்கையாலே முமுக்ஷுத்வமே அதிகாரமென்னுமிட மும், "ஸரணம்ப்ரபத்யே" என்கையாலே ப்ரபத்தியே ஸம்ஸாரநிவ ருத்திபூர்வகமான பரமபுருஷார்த்தலாபத்திக்கு உபாயமென்னுமிட மும் சொல்லிற்று.

ப்ரபத்தியாவது-ப(த்)ரஸமர்ப்பண மென்னுமிடம் தோற்ற (க) "ஸர்வம்விஷ்ணுமயம்-ப்ரஹ்மணேத்வாமஹுஸ்ருமித்யாதிமாகம்யஞ்ஜீத" என்றவிஸ் வபதார்த்தங்களுக்கும் ஸ்வாமியாய் ப்ருஹத்வப்ருமஹுணத்வகுண யுக்தமான மஹுஸ்ஸாயிருக்குமென்கையாலே, (ங) "ப்ரஹ்மவேதப்ரஹ்மைவ ப்வதி-ப்ரஹ்மமவேதப்ரஹ்மைவபவதி" (ச) "நிரஞ்ஜநஃபரமம்ஸாம்ய முபைதி-நிரஞ்ஜநஃபரமம்ஸாம்யமுபைதி" (ஞ) "ப்ரஹ்மணோமஹிமாநமாப்நோதி - ப்ரஹ்மணேமஹிமாநமாப்நோதி" (ட) "தத்ப்ரஹ்மாபத்யதே-தத்ப்ரஹ்ம பாவமாபத்யதே" (ண) "மமஸாதர்ம்யமாகதாஃ-மமஸாதர்ம்யமாகதாஃ" (த) "தம்மையேயொக்கவருள்செய்வர்" என்கிறபடியே ஆஸ்ரிதர்க்குப் பரமஸாம்யாபத்தியாகிற பலத்தைக்கொடுக்குமதாயிருக்கிற ப்ரஹ் மத்தின்பொருட்டு "ஓமித்யாத்மாநம்" என்று மோக்ஷைகஸ்துவுக்கு மோக்ஷத்வவாசகமான மந்த்ரமாசையாலே ஆத்மஸமர்ப்பணரூப

(க) தை-நா-கக (உ) தை-நா-எக (ங) முண்ட-கு-உ-ஷ
(ச) முண்ட-கு-க-ங (ஞ) தை-நா-அ0 (ட) வீ-பு-சு-எ-சுஞ்
(ண) தை-ந-ச-உ (த) ஜி-மை-க-க-ங

தங்களிற்சாட்டில் அந்தராங்கவாசகமான ப்ரணவத்தைச்சொல்லி, "யஜ்ஞேச-புருஜீத" என்று மோஷமான தனக்கு மோஷத்வாரரூப மான போக(புஷ்)மாகிற பலப்ரகாசமும் மோக்ஷியாய் ராஜகுணவவ ஜுடைய க்ருத்யமென்று அதனைத்திப்பரனென்று சொல்லிற்று.

இப்படிபத்திதனக்கு புரஸ்கரணரொக்யதாபாதகத்வாதிஸா பேக்ஷமதையில்லை. வதார்ஹனுக்கும் நின்றகீலியிலே அதிகாரமுண் டி. பரண்யன் சேதகனுகில் தேகாஷங்கண்டி லகளிடானென்று இப் பரணுகதியினுடைய வாதிக்யம் ப்ருதிப்ரவிக்தம்.

எங்ஙனேயென்னில்; (க)"தேவாஸ்யஜ்ஞாத்ரும்ரம ஸ்தராயஸ், ஸவிதாரம் நானாரூபமத், தேவ்யாவேத்யே-ப்ராபத்யந்த, தான்ந ப்ரதிப்ராயன்சுந், தஸ்மாதபிவத்யம்ப்ரபாகம்ப்ரதிப்ரயசசந்தி" என்றும், (உ) "தேவாஸ்த்வஷ்டாரமபிஜுஹ்வாம்ஸந், ஸபத்னீ:ப்ராபத்யத், தான்ந ப்ரதிப்ராயன்சுந், தஸ்மாதபி வத்ருஷ்ரபாகம்ப்ரதிப்ரயச்சந்தி-தேவாலயத்வஷ்டாரபஜிகாம்ஸஸ், ஸபத் நீர்ப்ராபத்யத, தந்ப்ரதிப்ராயசசந், தஸ்மாதபிவத்யம்ப்ரபாகம்ப் ப்ரதிப்ரயச்சந்தி" என்றும், தேவயாசத்திலே ஹவிர்ப்பாகத்துக்கு வந்தருந்தான் அவர்கள் கொடோமென்றவாறே, அவன், நீங்கள்வத் யென்று அவர்களைக் கொலைக்கிதாடங்க, அவர்கள் அஸ்வினிதே வதைகளைச் சரணம்புக, அவர்களும் எங்கள் பக்கலிலே ப்ரபத்தி பண்ணினவர்கள் வத்ய(ஸ்)ரையாகிலும் நாங்கள் அவர்களை விடோ மென்றருத்ரனைவே மலைந்து ரக்ஷிக்கையாலும், தேவயாசத்திலே த்வஷ்டா தனக்கு ஹவிர்ப்பாகம் தரவேணுமென்னுவர, தேவர்க ளெல்லாருங்கூடி "இவன் அப்ராப்தகம்சொன்னன். இவன்வத்யன்" என்று இவனை நிக்ரஹிக்கத்தேட, அவன் தேவபத்திகளைச் சரணம் புக, அவர்களும் "எங்கள்பக்கலிலே ப்ரபத்திபண்ணினவன் வத் யனையாகிலும் நாங்கள் காட்டித்தாரோம்"என்றுதேவர்களோடே மலைந்து தோக்துகையாலும், "வதய(ஸ்)னையாகிலும் ப்ரபந்நனை வனை விடிவானல்லன்" என்றிவ்வர்த்தம் ப்ருதிவித்தமாகையாலே, இப்படி ப்ருதிவித்தமான ப்ரபத்த(ச)நத்வத ப்ருதுப்புப்ரும்ஹணம்

(க) யஜு- (உ) யஜு-

பண்ணின ரிஷிகளும் ஸ்ரீராமாயண பஞ்சமவேதாதிகளிலே வ்யக்தமாக வதஸந்தித்தார்கள்.

எங்ஙனேயென்னில் ; (க) "ஸ்ரீஸ்ருஷ்டி-ஸாம்ப்ரதம்லோகே குணவாக்ஸ்ச வீர்யவாக் । தர்மஜ்ஞஸ்ச" என்று "இக்தலோகத்திலே இப்போது ஸீலவானுமாய்வீர்யவானுமாய் தர்மஜ்ஞனுமாயிருப்பார்" என்று ப்ரஸ்நம்பண்ண, இவற்றைமேலே விஸ்தரமாகக் காட்டினதாயிறது ஸ்ரீராமாயணம். அதில் ஸீலவத்தையாவது-சிறியாரோடே பெரியன்தானேசெறிகை. வீர்யவத்தையாவது-அநாயாஸேந விரோதிநிரஸநஸீலனாகை. தர்மஜ்ஞதையாவது-அநதிகளாய் தூர்த்தராயிருக்கிற ஸம்ஸாரிகளுக்கு நம்மையொழியப் புகலில்லை; இனி நம்மாலே நம்மைப்பெறுமித்தனையென்று ஸரணாகதிதர்மமே ப்ரமதர்மமென்றிருக்கை. இந்த ஸீலவத்தையும் வீர்யவத்தையும், தந்தாமுடைய தண்மையைப்பார்த்து ஆஸ்ரயிக்கக் கூசினவர்களுக்குக்கூசாமல் ஆஸ்ரயிக்கைக்கும், அவர்களிருந்த விடத்திற்சென்று முகங்காட்டி ஆஸ்ரயிப்பிக்கைக்கும், ஆஸ்ரயித்தால் அவர்களுடையவிரோதிநிரஸநத்துக்கு முறுப்பாகையாலே. இவை மேற்சொல்லப்புகுகிற தாமஜ்ஞதையாகிற ஸரண்யதைக்கு உடலாயிருக்கும்.

இப்படிக்கு மேல் உபபாதிக்கப்படுகிறது. எங்ஙனேயென்னில் ;—ப்ரதமத்திலே யஜ்ஞவிக்நத்தைப் பரிஹரித்துத் தரவேணுமென்று வந்த விச்வாமித்ரன் பின்னே தன் ஸீலாதிஸயத்தாலே (உ) "ஸ்வாகாஸமபஸ்திதோ-திங்கரௌஸமுபஸ்திதௌ" என்று தானும தன்னுடைமையும் சேர அவனுக்குக் காலாளாய்ப்போய் யஜ்ஞவிக்நகரரான மாரீசஸுபாஹுக்களை அழியச்செய்து யஜ்ஞரக்ஷணம் பண்ணி ரிஷியினுடைய விரோதத்தை ஸ(ஏ)பலமாக்குகையாலும்,

அகந்தரம் அபிஷேகம உபக்ரமித்து நடக்க, கைகேயிவரவ்யாஜத்தாலே அதுக்கு விரோதமவர, (ங) "ஸவாஸோமஹோதயஃ-வக்வாஸோமஹோதயஃ" என்று "ராஜகதவமே ஸ்வரூபமும் ஜீவநமுமாயிருக்கிற நமக்கு ஆர்த்தரிருந்தவிடத்திலே நாமேசென்று விநவி ரக்ஷிக்கும்படிப்பெறுவதே" என்று மஹாதைஸ்வர்யம் பெற்றுப்போ

(க) மா-பா-க-உ (உ) மா-பா-ரு-ங் (ங) மா-அ-உஉ-உக

லே முகமலர்ந்து வரவாஸஸ்முகரென்றும் பேர்பெற்று ஸகலலோக கர்யத்திலேதான் ஸாம்ராஜ்யதீக்ஷிதனை நிருவகந்தாழ்வான் தம்பியாய் அடிமைசெய்யப் பொருந்தினடத்திலே தருபகாண(ஐ)ரிக்ர பிடகைகளும் வில்லுங்கொண்டு பின்சென்றப்போலே ஸர்வரக்ஷண தீக்ஷிதனை தானும் தருபகாணமான பாகவதபுருஷகாரங்களையும் பின்னிட்டுகொண்டு காட்டேறப்போய் ஜகமனுருத்தஜ்ஞானங்களால் குறையறிந்தவனன்றன் தன்னிலேயை யறியாதிருக்க, தன்க்ரு பையாலேதானே அவனுக்கு (க) "ஸுகீனஸஹிதஸ்ஸுகமாலகேத்ரு ஜ்ஞேனஸுகீ யோ-குஹ்யஸ்யஹ்ருதாராமோ லக்ஷ்மணாக்ரஜஸ்தயா" என்றும், (உ) "மாமழமான்மடமேகாக்கியன்பெதாழியாமபின்பம்பியென்றழிந்திலே, உகந்தருளினதிலங்கை" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பாகவதாங்கீகாரத்தையும் புருஷகாரகடாக்ஷத்தையும் ப்ரஸ்கரிப்பித்து ரக்ஷபத்வேன அங்கீகரித்து, "இங்கொழி" என்று சரமாவஸ்தமான கைங்கர்யத்திலே அந்வயிப்பித்தும்,

அநந்தரம் தண்டகாரண்யவாஸிகளான நிவஹிள்பக்கலிலே சென்று (ங) "ஆவாஸ ஸ்ஸுஹ்ருதாம்ச்சைவ- ஆவாஸந்தவஹ்ருதிசாமி" என்று அவர்களபேக்ஷிதமான தனக்கிருப்பிடத்தை யபேக்ஷித்துத்தாழ்ந்து அவர்களாபேக்ஷிதமாம் ஸங்கதோக்கேட்டு (ச) "கிம்ஹ்ருஷ்யரோஜனீ-வஹ்நிப்ரபா யதரீராணி" என்று அவர்கள் தங்களுக்கு ராக்ஷஸாஹ்ருண்டானவாதத்திலயக்காட்டப்ரகாசகமாக்கண்டு, (ஞ) "ஸ்ருஜ்ஞாத்ரூமேன மஸ்ஸுயிரிஜ்ஞாம்- ப்ரதிஜ்ஞாதஞ்சராமேணவதஸ்ஸமயதிக்ரமாம்" என்று "உங்களுக்குப்பீடைகாரனான ராக்ஷஸனைக்குட்டிக்குலையாய் அறுத்துப்பிரகடனக்கடவோம்" என்று ஸங்கல்பித்து அதுக்கு அநுரூபார்ப்பணமாக கரதூஷணாதிகளை நிரஸித்தும்,

அநந்தரம் ஸர்வலோகஜநகனான பிராட்டிவிஷயத்திலே க்ரூரமானவபராதத்தைப் பண்ணின காலவிஷயமாகத்தன் நெருஞ்சாஸும் அகப்பட வத்யனென்று ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தினாலே, (ட) "ஸஜ்ஜீசாபரிஷ்க்ருஷ்டஸ்ஸுரேச்சஸம்ஸ்ருஷ்டஸ்ஸ்ருக்ப்ரயுக்தோ மேகரணம்கதஸ்ச | ஸதம்நி பத்தம்தூபசாரண்யஸ்ஸுரணாகதம் | ஐதான்ஸ்ருஜஸ்கோகுஷ்ணகிருபயாபர்யபாலயத்-

(க) ரா-பா-க-உ. (உ) தி-மொ-நெ அ-க (ங) ரா-ஆ-நி-கூ
(ச) ரா-ஆ-கி-கி (ஞ) ரா-பா-க (ட) ரா-ஸு-கூ அ கூ

ஸித்ராசபரித்யக்தஸ்ஸுரைஸ்சஸமஹர்ஷிபிர் । தீர்த்லோகாக்ஸம்ப
ரிக்ரம்யதமேவஸரணங்கத: ஸதம்கிபதிதம்பூமௌஸரண்யஸ்ஸரணே
கதம் । வதார்ஹமபிகாகுத்ஸ்தக்ருபயாபர்யபாலயத்” என்று பிதா
வான விந்த்ரன் முதலாக ஸகலதேவதைகளும் ரிஷிகளும் லோகத்ர
யத்திலுமுண்டான ஸகலப்ராணிகளும் இவன்வத்ய(ஸ்)னென்று
தள்ளிவிட, மதிமானியம்தயாலே பூமியிலேவகதிவிழு, அதிதன்னீ
ஸரண்யரானதாம் (க) “ரணேஷ்வத்யஸ்ய-ப்ரணதஇதியாசந:” என்
கிறபடியே தன்க்ருபையாலே ரக்ஷகனியாகக் ரக்ஷித்தும்,

அநந்தரம் ப்ராதாவான வாலியாலே ராஜ்யதா(ர)ங்களை
இழந்து, இருந்தவிடத்திலும் இருக்கப்பெறாதே பர்வதாக்ரங்கள்
தோறும் திரிந்தமஹாராஜருக்கு அவ்விடத்திலே புருஷாகாரபூதை
யான பிராட்டிக்கு ஆச்வாஸகராம்படி பண்ணி, தன்னுடைய
ஸீலவத்தையாலே தானேசென்று (உ) “ஸகாரஸ்யுரமோக்ஷ்ய ஸீதயா
வாஸிதாக்ரம் - ஸகராஸ்யம்ராமேண ப்ரீதஸ்ஸைவாக்நிஸாக்ஷிகம்”
என்று அவரோடே ப்ரீதிபூர்வகமாகத் தோழமைகொண்டு அவர்
“கம்முடையவிரோதிநிரஸநத்துக்கு இவர் பக்தராவன்றே” என்று
பங்கிக்க, (ங) “தாஸாஞ்ஜநேயேந ஸமாஹிதேந-பாதாவநங்குஷ்டநிகேஷணேந” (ச)
“லிதேதசஸ்யஸ்ஸாலஸ்-பிடேதசபுஸ்ஸாலாந்” என்று ஸாலவ்ருக்ஷ
த(ஷ்ட)கம் முதலான வ்யாபாரங்களாலே விஸ்வஸிப்பித்து விரோதி
யான வாலியைநிரஸித்து இழந்தராஜ்யதாரங்களையும் மீட்டுக்கொ
டுத்தும்,

அதுக்குமேலில்லவகுடும்பத்வாரா பிராட்டிக்கு ஆச்வாஸகரா
ஞ்ஞ், ராமதாஸபூதனான திருவடியை கலியப்புருக்க ராவணனீமீட்
கையாலே பாகவதாபசாரமுடையனுய், (ஞ) “ப்ரியஸ்யோத்ஸாரஜ்ஞய
மதிவீர்ய்ப்ரதீயதாம்தாஸரதாயமைதிலீ” என்று “பெருமாளும் அவ
ருடைமையும் சேரவிருக்கவிசையாய்” என்று ராவணனுக்கு ஹிதம்
சொன்ன ஸ்ரீவிபீஷணழ்வானை, (சு) “ஸ்ருஷ்டோ-ஹ்யாம்ஸமஸ்-த்வாந்தீ
திக்குலபாம்ஸநம்” என்று பரிபவித்துப் புறப்படவிட, (எ) “மரிஷ்யே-ஹ்
மயாலஜ்ஜ்-பரித்யக்தாமயாலங்கா” என்று நெருப்புப்பட்டவகத்

(அ) ஸ்தோ-ர (உ) மா-பா-க-கக (ங) மா-பா-க-சூடு
(ச) மா-பா-ர-சுசு (ஞ) மா-யு-கச-ச (ட) மா-யு-கச-தடு (எ) மா-யு-கசூ-டு.

திலே நின்றும் புறப்படுமாபோலே புறப்பட்டு (க) "ராவணோ னாமமர்ய ஸ்ரோ ராக்ஷஸோ ராக்ஷ ஸாதிபஃ । தஸ்யாஹமநுஜோ பூர்ணதாவிஷ்ணஇதிஸ்ம்ருதஃ । சதுர்ப்பி ஸ்ஸஹரக்ஷோபிர்ப்பவந்தபராணங்கதஃ" என்றசரணமடையப்,ராவணனுக்கு அநுஜனைப்போ தா இவன்; விபீஷணனென்றுப்ரஸித்தன். ஸ்ரீகதிர்ந்துதப்பவல்லார் காலுபேரோடே ஸரணமென்று வந்தான். ஆகையால் இவன் கிணைவிருந்தபடியாலும், வந்தகாலமிருந்தபடியாலும், ஸரணாகதருடைய வார்த்தை ஜீவிக்கும் கோஷ்டியென்று ஆஸிலேகலக்கு நலியலாமென்றவகுது ஸரணம் புகுந்தானித்தனை. ஆபத்துவந்தவளவிலே ப்ராதாவையிடவும் கூடாது. இவன் நம்முயிர் கிலேயிலே நலியவந்தான்" என்று நிச்சயித்து (உ) "வ்யுத்தாவ்யுத்தாம்வக்யதாமவத்யதாம்" என்று ஸர்வப்ரகாரத்காலும் இவனைக் கைக்கொள்ளவொட்டோமென்று நிற்க, (ங) "மித்ரபாவேநஸம்ப்ராப்தம் நத்யஜேயம்கதஞ்சந" "மோயத்யுபேத்யஸ்யாத்தாமேதத்வ்ரதம்மம" என்று ப்ரபாவகலம் ப்ராப்தம்நத்யஜேயமகதஞ்சந । தோஷோயத்யபிதுஸ்யாத்ஸதாமேதத்கர்ஹிதம்" என்று "இவனுக்கு நீர் சொன்னதோஷமெல்லாமுண்டாகிலும் அது நம்முடைய லாபங்காணும். நமக்கு குணதிக்யமுண்டாக்கினனென்றித்தனை. இது நமக்குக்கிடையாது காணும். எங்ஙனேயாகிலும் இவன்பண்ணின ஸரணவரணத்தை ஆந்தரமான பா(ஹ்)வத்தோடேயன்றிக்கே பாஹ்யமான பாவமோபாகிலும்வருந்தியும் மகவிடனென்றருளிச்செய்து; "வருந்தியும" என்றது-ஆஸ்ரிதர்க்கு அகிமதராயிருப்பாரை "கஹிபாபி" "நகூமாமி" என்றிருக்கிற நாம, யேக கோபாபிப்ரகாரேண அவர்களுக்கு அவர்கள் அபி(ஜி)மதராம்படி பண்ணியும கைக்கொள்ளுமத்தனையொழியக் கைவிடேனென்கை. இன்னமும் இவனைக் மகவிட்டால ஸரணாகதரக்ஷணஸ்வரூபமாயிருக்கிற நம்க்கு ஸத்பாவமில்லைகாணும். அதுக்குமேலே போதாதிகளைப்போலே உக்தா நஷ்டாநம்பண்ணிப் போருவார் காலுஸத்திக்களிருந்தவிடத்தேசென்றால் நம்மைக்கண்டு புடவையொதுக்குவர்களென்றும், (ச) "ஸர்வாயதிவாஹ்ருஷ்டோரக்ஷேஜ்ஞாஸ்ரஜ்ஞாகதஃ । அதிஷ்ரோஷ்யதிலங்காயாஸ்ஸுக்ரீவ்யஜ்ஞாதிவர்த்தநஃ । தஸ்யாஹம்நிதனம்பாபேதர்ஜ்ஞாஸ்ரஜ்ஞாகதஃ । அதிஷ்ரோஷ்யதிலங்காயாஸ்ஸுக்ரீவ்யஜ்ஞாதிவர்த்தநஃ । தஸ்யாஹம்நிதனம்பாபேதர்

(க) ரா-யு-சர-சர. (உ) ரா-யு-சர உ. (ங) ரா-யு-சர ங. (ச) ரா-யு-சுந்த-உஅ.

ப்தஃபரேஷாம்ஸாணுகதஃ। அரிஃப்ராணுங்பரித்யஜ்யரகுதவ்யஃக்ருதாத்மகர" என்று ஸாணுகதனுய் வருமவன் ஆர்த்தனுய்வரவுமாம், செருக்கனுய்வருவுமாம், அவன்தான் அதேகாபகாரங்களைப் பண்ணினவனுகவுமாம், ஸாணமென்ற வக்திமாத்ரத்தாலே அவன் ஸாண்யனுன சேதநனுலே ப்ராணனேவிட்டு ரக்ஷிக்கப்படுமிம்; ஸாணுகத ரக்ஷணத்திக்கு ப்ராணபரித்யாகம்பண்ணுமிக பெரியவாதிக்யமன்று காணுமென்னும்.(க)..ஸக்ருதேவப்ரபன்னாயதவாஸீதிசயாசதேதி ஜோ்யதாவ்யேதத்வ்ரதம்மம-ஸர்வபூதேப்யோபயதக்ஷிணம்மம்" என்று கம்பக்கவிலே ஸ்வகீய(ந)பர ஸமர்ப்பணபூர்வகமாக ஒருகால் ப்ரபந்நனுனவனுக்கு ஸர்வபூதகிஷயமாகவும் அபயப்ரதாநம் பண்ணக்கடவோமென்று காணுமை நம்முடைய வ்ரதமென்று ப்ரக்ருதயதிரூபமான ப்ரதிஜ்ஞையைப்பண்ணியும, (உ) "ஸகுதேவப்ரபந்நோயதாஸ்மீதி சயாசதேதி ச அபயம்ஸர்வபூதேப்யோததாம்யேதத்வ்ரதம்மம" என்று சொல்லப்படுகிறதாயிதமாகவுமாகிரரூபமான ப்ரபத்தி,(ங) "ஸேயம்ஸ்வபாவாரம்ப்ய ஸ்வபாவாயிகஃ-இதவயமபவதாரக்ஷயபவத்விஷயவாவிகஃ" என்கிறமத(ச)பிமாகமுண்டான தேஸவாஸம, இவற்றிலே அந்யதமமாத்ரமேயுண்டாகிலும் விடேனென்றருளிசெய்து, ஏகதர்த்தமாக கபோதேபாக்யாகம், கண்டுவசகம் முடக்கமான இதிஹாஸவசகங்களையருளிச்செய்த விடத்திலும பெருமான்பக்கலில் பரிவின்கனத்தாலேகலங்கி யொன்றையுமறியாதேயிருந்தமஹாராஜரைப்பார்த்து இவர் ப்ரக்ருதியிருந்தபடியால் இப்படிக் தெளியுமவரல்லர். இவர் முன்பு வாலிகிவிதத்தமான பயத்தாலே வ்யாகுலரானவளவிலும் கம்முடைய ஸக்திகண்டு தெளிந்தாரத்தனை ; இப்பபோது அப்படியுமன்றிக்கே கம்பக்கவிலே பரிவாலே கலங்கினவர்க்கு நமமுடைய ஸக்தியைக்கண்டாலொழிய தெளிகைக்கு உபாயமில்லே. அதனை ப்ரகாஸிப்பிப்போமென்று பார்த்து (ச) "மிதோவாசேதமாவாக்யமிதி ஸ்ருத்வாஜகாதஸ்ருதிஃ। ஆஜ்ஞாஸ்ருத்ரேணதாஹந்யாமிசுத்ரஹரணோர்வ-பிரசாந்தாகவாக்யஸ்தாங்ருதிவ்யாஞ்சைவராக்ஷஸாக் அங்குஸ்யக்ரேணகர்ஹந்யாமிச்சந்ஹரிகணேஸ்வர" என்றநமக்கெதிரிகளாஞரடைய வொருகலத்தையுண்டு ஒருமுகம்செய்து நம்மை கலியத்தினிந்து

(க) ரா-யு-க அ-ஈஉ. (உ) ரா-யு-க அ-உ. (ங) ரா-ஸ்ரீ-க-உ. (ச) ரா-யு-க அ-ஈ.

வந்தாலும் கம்சிறுவிரலிலேகோஸத்துக்கு இரைபோதார்கள் கா ணும; காம் நிணையாமல் கிடக்கிறதுத்தணை காணுமென்று தம்மு டையபல)லத்தை யருளிச்செய்ய, அநந்தரம் பெருமாளுடைய பாக்யத்தாலே பஹாராஜர் தெளிந்து "அத்தவிஷணன் கம்மிலும் பரிவனுய்வந்தான்; கைக்கொண்டருளீர்" என்று விண்ணப்பம்செய் ய, (க)"ஸகருமேனமாரிஞ்சுத ஸ்மாத்ருதயமயா- ஆகலயகம்ஹரிஸ்ரேஷ் டதத்தமஸ்யாபயம்மயா" என்று "நாம் அவன்வந்தபோதே கைக் கொண்டோம்; 'நத்யஜேயம்' என்று விடோமென்றபோதே யநிந்திலீரோ கைக்கொண்டமை; உம்முடைய வநாதகையைப்பார்த் திருந்தோமித்தணைகாணும; கடிக்கொடிபுகுரீர். அவன் நிற்கிற நிலைகண்டிம விளம்பிக்கை குரக்கரசானவுமக்குக் கூடுமித்தணையோ ழிய நமக்குக்கூடாது காணும" என்ன, அவரும் கொடிலகது காட் டிக்கொடுக்க, (உ) "செல்லவிடணற்குவேறுகல்லானே" என்று மஹாராஜரும் பரிகரமும இளையபெருமாள் முதலானுரும் பஹிரங் கம். ராமபரிகரத்தில் அவனே யதரகனனென்றமடிக்கைக்கொண் டு (ங) "ஆபீக்ஷ்ணுலஜ்ஜயாஸ்- அபிஷிச்யசலங்காயாம" இத்யாதிக ளிற்படியே அபி(ஷே)கித்தஞ்சித் திருவுள்ளத்தினுண்டான ஸகல காபங்களுமபோய் செய்தருவாயிற்றுச் செல்வனுய், பிரிவின்பலம் முடிபெற்றுப் பிரிந்த வளருடைய ப்ராப்தியிலுங்காட்டில் இதிலே திருவுள்ளமுகந்து ரக்ஷித்தருளினுரென்றும்,

இப்படித் தன் ஸீலவத்தையாலே தானேசென்று ஆஸ்ரயணீ யனுமாய், வீர்யவத்தையாலே அவர்களுடைய விரோதிகளையுமழி யச்செய்து ஸாணுகதிதர்மத்தினுடைய ப்ரபாவத்தை ஸாண்யன் தானே யநுஷ்டித்துக் காட்டினகையாலே "குணவான்" "வீர்யவான்" என்று சொல்லப்பட்ட ஸீலவத்தையும் வீர்யவத்தையும், "தர்மஜ் ஞன்" என்று சொல்லப்பட்ட தன்னுடைய பரமோபாயத்துக்கு உறுப்பென்னுமிடமும், அவங்குண விசிஷ்டனுய் ஸாண்யனை தன் னுடைய ப்ரபாவமும் ஸாணுகதனுடைய வாதிக்யமும், ஸாணுகதி யினுடைய வாதிக்யமும் பரகடமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது.

இப்ப்ரகரணத்தால் ஸாணுகதனை வதிகாரிக்கு ஆஸ்ரயிப்ப க்குதிகளோடு ஸஹவாஸம்பண்ணலாகாதென்னுமிடமும், ஸத்ஸஹ

(க) ரா-யு-க அ-ரூ. (உ) ஸ்ரீ-மொ-சு-அ-இ. (ங) ரா-பா-க

வாஸம்பண்ணவேணுமென்னுமிடமும், அஸத்துக்களுக்கு ஹிதம் சொல்லலாகாதென்னுமிடமும், பகவத்ஸந்நிதியுள்ளதேசமும் ப்ராப்யமென்னுமிடமும், பகவதநுபவவிரோதியானதேசம் த்யாஜ்யமென்னுமிடமும், ஶரணவரணத்திக்குப் புறம்சரணத்தியபேக்ஷையில்லையென்னுமிடமும், பகவத்விஷயத்தில் பரிவராஞ்படியும், பகவத்ஸமாஶ்ரயணமும் அங்கீகாரமும் தநீய புருஷகாராநுமதிகளாலேயென்னுமிடமும், வ்யதிரிக்தரான ஸகலரும் த்யாஜ்யரென்னுமிடமும், அவர்களும் இவனை விடவேணுமென்னுமிடமும், ஶரணகதனுக்கு விஶ்வாஸமாத்யம் பிறந்தால விஶ்வாஸவிஹநுபகவச்சக்திதத்ப்ரகாஶனம் அவனே யென்னுமிடமும், ஶரணவரணம் ஸ்வகிஞ்சித்கார பூர்வகமென்னுமிடமும சொல்லிற்றுயிற்று.

இப்படியே மேலும் ரக்ஷ்யபூதனுடைய இதரஸாதாரணத்வமும், ரக்ஷகனுடைய குணவத்தையே விஶ்வாஸஹேதுவென்னுமிடமும் (க) "ஶ்ரீஸுஸஜ்ஜ-ளாஸ்ரீ-ஶரைஸ்துஸங்குலாம்க்ருத்வா" என்கிற ஶ்லோகத்தாலும், (உ) "ஆர்ஸேயம்-ஆர்ஶமேயம" என்கிற ஶ்லோகத்தாலும் சொல்லிற்றுயிற்று.

எங்ஙனேயென்னில்; பராபலார்த்த(ர்)நஞ்யிருக்கிற ரக்ஷகன் தானே எனக்கு விரோதியாயிருக்கிற லங்கையைத் தன்கையிலம்புகளாலே செருப்பும் தேவாரமும ஒக்கக்கட்டி ஒருவர்கூறை எழுவருடுக்கும்படிபண்ணி அநந்யோபாயஸ்வரூபையானவென்னை யெடுத்துக்கொண்டுபோனாகில், தம்பிறவிக்கும் தமக்கும் ஸ்க்ரமமாயிருக்குமென்று ஸ்வரூபத்தி நிவ்ருத்திபூர்வகமாக தீத(தீ)கரக்ஷ்யத்வப்ராகடத்யாலே, தன்னுடைய அநதாரத்மாவானது ஶரீரம். அவர்பக்கலிலே அதிகமான குணங்களுண்டு. ஆகையாலே சடக்கென்பெருமாள் என்னைக்கிட்டிவரென்று மருளிசெய்கையாலே அதிகாரியினுடைய இதரஸாதாரநத்வமும், ஶரண்யன்பக்கல் குணவத்தையே ரக்ஷகமென்னுமிடமும சொல்லிற்று.

ஏவம்பூதப்ரபத்தி வைபவத்தையறிந்தவனுகையாலே ஶரண்யன் தானும தனக்கோராபத்து வந்தபோது (ங) "ஸுரிவஸாஶமிச்சதி-ஸுக்ரீவம்காதமிச்சதி" (ச) "ஸுரிவஸரணஸ்ய-ஸுக்ரீவப்ரரீணங்கத" "

(க) ரா-ஸு-ஸுந்த. ○ (உ) ரா-ஸு-ஸுத-சஉ. (ங) ரா-கி-ச-கஅ
(ச) ரா-கி-ச-கக

என்று ப்ரபத்தியைப் பண்ணுமத்தனை. (க) "ஸமுத்ரம்ராஜவீராஜாஸரணம்கத்தமர்ஹதி" என்று ஸரணகதன் ஸரண்யனுக்கு உபதேசிப்பதும் ப்ரபத்தியை. இவர் தாம் (உ) "ப்ரகृत्या஧ர்மஶீலஸ்ய-ப்ரக்ருத்யாதர்மஶீலஸ்ய" என்று தர்ம ஶீலராகையாலுட, † ராவணனைப்போலே நைஸர்க்கி(ங)கமான பாரதந்த்ர்யத்தைவிட்டு ஆரோபிதமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நிர்வஹித்துக்கொண்டு போருகையன்றிக்கே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் ஐஶ்வரமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தின்மேலே முகிழ்த்துப் பாரதந்த்ர்யமிட்டு (ங) "பிதரம்ரோ ஧யாமாஸ-பிதரம்ரோசயாமாஸ" என்றுவந்து மாதாபிதாக்களுக்கும் வஸிஷ்டாதிகளுக்கும் பரதந்த்ரனுப்போ தியாதிற்க, விஶ்வாமித்ரன் ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமான ரக்ஷணதர்மத்தை அர்த்தி(ச)க்க, ஸர்வவஸ்துவையிலும் ரக்ஷகத்வம் விடாதஸ்வரூபமாகையாலே அது தன்னை, பிதாவினுடைய ஏவலாகையாலே பாரதந்த்ர்ய கார்யமாகக் கற்பித்து அவன்பின்னேபோய்(ச) "ஜ்ஞாதோஸமுபஸ்தி(ஞ்)ங்கரௌஸமுபஸ்திதௌ" என்றுஅவனுக்குப் பரதந்த்ரனாக, அவனிவனுடைய ஶக்தியைக் கண்டிடையாதேயிருந்து ஈஶ்வராலவஸோசகமான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தையுமுண்டாக்க, நம்முடைய பாரதந்த்ரயம ஜீவிக்கத ஶரதக்ருஹமேயமையும் நமக்கென்று மீண்டும் அவ்கேவர, அவ்வளவிலே ரக்ஷணோபயோகியான புருஷகாரபூர்த்தியுண்டாயிற்று.

இனி ஸர்வரையும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்று அபி(ஞ்)ஷிக்கனைக் கேட்ட, ரக்ஷணத்தில் பாரதந்ரனுகையாலே ஆர்த்தரான ரக்ஷ்யவிஷயபிரஜைகளிடத்தேற பித்ருவசந பரிபாலகவ்யாஜத்தாலேபோந்து (ஞ) "ஏவம்ஸ்த்வமபிவர்த்தஸ்வ-ஆவாஸாத்வஹபிச்சாமி" என்று ரிஷிகளுக்குப்பரதந்த்ரனைத்தேட, அவர்கள், (ட) "ந்யாயவ்ருத்யாயதா ந்யாய்யம்தர்வயாமாஸுர்ஈஶ்வரம்-ந்யாயஸ்ருத்தாயதாநயாயம் தர்ப்பயாமாஸுரீஶ்வரம்" என்று ஈஶ்வரோசிதவ்யஸம்பந்தானுரூபமாக ஆராதிக்க, அத்தைவிட்டு, தீர்யக்யோநியாகையாலே அறிவில்லாதவனுப் வாயுபுத்ரனுகையாலே உள்ளவறிவும் தூர்மாகேஶஷமாயிருக்கும் குரங்கின் காலிப்பிடிக்கக்கடவோமென்று பார்க்க, அவன், (எ) "ஸாஶ்வம்கோஸ

† அவனைப்போலே.

(க) ரா-யு-க்க-ரு. (உ) ரா-யு-க்க-ரு. (ங) ரா-பா-கு-ரு.
(ச) ரா-பா-ரு-ச (ஞ) ரா-ஆ-டு-ரு. (ட) ரா-ஆ- (எ) ரா-ஸ-ரு-ரு.

ஜ்ஞாஸ்ய-தாஸோஹமிகாஸமேலகதரஸ்ய" என்று ஸ்திரமாகலிப்பிடிக்க, அத்காலே அந்தத்வனி ப்ரதிஹதமாய், (உ) "ஸ்ரீவரஶைலேஶ-ஸுகீர்வாணம்தத" என்று "இவன் குகைகாட்டத்துக்கு ஸுர்த்தா(ர்த்) திகித்தனுயிருக்கும்; நமமுடைய பாரதந்த்ர்யத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்திபாய" என்று மஹாராஜரைக் கூலிப்பிடிக்க. அவனும் ப்ரஹ்மாவாய் அபிமதவிரோதி நிவ்ருத்திபூர்வகமாக அபிமதலாபமபண்ணித்தாக் கடமோவாமென்று காலகல்பணை பண்ணி ப்ரதிஜ்ஞைரு பண்ணிக்கொடுத்து மத்தனுய் இவர்க்ஷமறந்து விஷயபரவஶனாயிருந்தவிட, ஒரு குணவித்தைக்காக குணியழிய வொண்ணுதென்றுபார்த்து, (ஊ) "தஸ்ஸுதஸ்யாதபத்ரேநந்தஹமிஷ்யாமிகாநனம்-த்வாந்துஸுத்யாதகிக்ராந்தம் ஹரிஷ்யாமிஸபாந்தவம்" (ரு) "மாவாலிபதமன்வகாந்" என்றுஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமானகைபத்தைப்பண்ணுகையாலே பாரதந்த்ர்யம் வித்தியாதேயிருக்க, அத்காலே அதிவிஷண்ணராய், இப்படிப் பாரதந்த்ர்யத்திலே யதிப்ரஸங்கப்பண்ணி யிருப்பாரொரு வராகையாலும், (ச) "ஸமுத்ரராஜவோராஜா ஶரணாஸுபஸர்ஜி-ஸுதரம் மாகவோராஜா ஶரணம்கந்துமர்ஹதி" என்று விபீஷணப்பெருமாள் உபதேஶித்தவளவிலே அதிப்ரீதராய் "நமக்கு ஸ்வரூபஹித்தியும் குணஹித்தியும் அபிமதஹித்தியும இவராலேயிருந்தது. இவரோ பாதி நமக்கு ஆப்தரமரில்லே. இவர்சொன்ன ப்ரகாரந்திலே செய்யக்கடவோம். இனிக் கடல்தான் ஒருதேவதைபாகையாலும் ஜடப்ரக்ருதியாகையாலும் நம்மைச்சும்பிடிகொள்ளுமே" என்று திருவுள்ளத்திலேகொண்டு (ரு) "ததஸ்ஸாகரவேலாயாம் தர்பா-ந்ஸீர்யாகவஃ அஞ்ஜலிம்ப்ராங்முகஃக்ருத்வாப்ரதிஶிஶ்யேமஹோததேஃ" என்றுபாரதந்த்ர்யாபேக்ஷிதமாகிலே அபேக்ஷிதாநுகூலனாகிலுபணம்பண்ணுகிற ஸுபஶ்சரணமாக ப்ரபத்தியைப்பண்ண, அவன் ரக்ஷகரனுகையாலே ஸத்துக்களுக்கெல்லாம் ஆவாஸமாகையாலும் (சு) "தே தஸ்யஸுருசிரம்வேத்-தத்தஸ்யஸுருமம்பவேத்" என்றவனுக்குப் பிறந்தகமாகையாலும், ஸ்ரீராமனுகை முறையன்றென்றிருக்குமவனுகையாலே, "வந்து முகங்காட்டில் நாம் ஸ்ரீராமனாவது

(க) ஸ-ஷி-ஶ-ச (உ) ஸ-ஷி-ஸ-ஒ-ஆ (ங) ஸ-ஷி-ஸ-ஒ-ஆ
(ச) ஸ-ஷ-ச-ஸ (ரு) ஸ-ஷ-உ-க (சு) ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஒ

தோம்; அப்போது ஸ்வாதந்தர்யமாக பிறக்கும். வாராதபோது தொடர்ந்தவமாகக் கிலக்காய் நூதனபாபமுமேறி யுள்ளது" என்றுவந்து முகங்காட்டாதிருக்க, அப்படியாது (க) "ஸாபராதயஸோமுச்சா மாகயிலையிதோ" என்று ஸ்வாதந்த்ர்யகாரபமான கோபமே மிஸலித்துவிட்டது. இபடிஅதிகமாகி(நூமதமான பாரதந்த்ர்யம் வீதிதிக்குமபடி ப்ரதிஸம்பந்தியாய்வருகிற ஸாண்டிரஞ்சி நிலனென்று அதிகுரிதனுஷ்க் தொடுத்தவமபும்தானுமாய்நிற்கிற தலைமயிலே ஸாண்டினனை வருணன் ஸாலைகளுப்வந்து தோன்ற, அபிமதவி ரோதம் பண்ணினானேயாகிலும் நாபிருந்தவிடத்திலே பயப்பட்டு வந்தவனே ரக்ஷிக்கவேணுமென்று அவனுக்குத் தெரிந்தவமபுதன் ஊனிட்டே அவன் விரோதிகளை யழியச்செய்து அவனைக்கொண்டு ஸ்வவிஷயமாகக் கிஞ்சித்கரிப்பித்துவிட்டானென்று ரிஷி எழுதினனிறே. ஆகையாலே ஸ்ரீராமாயணத்தால் ப்ரபாதிதமாயிற்று ப்ரபத்திவைபவமென்னுமிடம ஸுஸ்பஷ்டம்.

மஹாபராதத்தாலும் (உ)ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மாஸுச: என்கிறபடியே ஸர்வரக்ஷகனான தானே ரக்ஷிக்கவேணுமென்று அவனுக்குத் தெரிந்தவமபுதன் ஊனிட்டே அவன் விரோதிகளை யழியச்செய்து அவனைக்கொண்டு ஸ்வவிஷயமாகக் கிஞ்சித்கரிப்பித்துவிட்டானென்று ரிஷி எழுதினனிறே. ஆகையாலே ஸ்ரீராமாயணத்தால் ப்ரபாதிதமாயிற்று ப்ரபத்திவைபவமென்னுமிடம ஸுஸ்பஷ்டம்.

மஹாபராதத்தாலும் (உ)ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மாஸுச: என்கிறபடியே ஸர்வரக்ஷகனான தானே ரக்ஷிக்கவேணுமென்று அவனுக்குத் தெரிந்தவமபுதன் ஊனிட்டே அவன் விரோதிகளை யழியச்செய்து அவனைக்கொண்டு ஸ்வவிஷயமாகக் கிஞ்சித்கரிப்பித்துவிட்டானென்று ரிஷி எழுதினனிறே. ஆகையாலே ஸ்ரீராமாயணத்தால் ப்ரபாதிதமாயிற்று ப்ரபத்திவைபவமென்னுமிடம ஸுஸ்பஷ்டம்.

[ஜ்ஞாநக்ரியாபாதே-ஸங்கதக்ரதாபாமே] (ச) "அதிர்முகமுடையலம்பரிகுமிழ்க்குமுழுநிழாழிகொண்டெறிந்தகெதிர்முகவசுரர் தலைகளையிடறு மிமபுருடோத்தமன்" என்றுமம, (டி) "ஸகலலோகநியாந்ருமேலில்லினைகடிவான்" என்றுமம ஆயுதமெடுத்தது ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநத்துக்காகவன்றோ? [ஸ்வரூபநிரூபக-த்வாதாகிலய] (ஞ) "பரித்ராணாயஸாதூநாம் விநாசாயசதுஷ்க்ருதாம் ஸம்ப்ரவாமி யுகே யுகே ஸம்ஸ்தாபநார்தாய

(க) மா-யு-உத-ஏ உ. (உ) பா-ஆரணய- (ங) பா-ஸபா-ஸுக ஸ
(ச) பெரி-தி-செ-எ-ங. (டி) பெரியதிருவ-அஎ (ஞ) கீ-அ-

ஸ்வாமியும், ஸுலபனும்- பரித்ராணயஸாதூநாம் விநாஸாயச துஷ்க்ருதாம் । தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமியுகேயுகே" என்றும அவதாரபலம் ஸாதுபரித்ராண துஷ்க்ருத்விநாஸங்களுக்காகவன்றே ஸங்கல்பித்தது. [அயுக்தி-அசயித] ஆஸ்ரிதரளவில் (க) "ஸத்யஜேயம்-நதயேஜ்யம்" என்கிற வார்த்தை மதே(தி)கவர்ஜ்யமோ. [நிர்விஷயகோளிக்க] பரக்கணியும் தத்ப்ராயஸரயும் ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றே கோவிக்தாபிஷேகம் பண்ணிற்று. [புண்டரீகாக்ஷ-புண்டரீகாக்ஷ] (உ) "ஸாஹமம் புண்டரீகாக்ஷ-பாஹிமாம்புண்டரீகாக்ஷ" (ங) "தாயாயளிக்கின்றதண்டாமரைக்கண்ணன்" என்று நீகண்படைத்தது ஆர்த்தரக்ஷணம பண்ணவன்றே? எனக்கு மேரவேண்டுவது ஒருபார்வையன்றே? [ரக்ஷமாம் ஶரணாகதாம் - ரக்ஷமாம்ஸரணகதாம்] தேவதிகரக்ஷையபாபிருக்கிற வென்னளவிலே நீபேசாதிதென்? என்னே ரக்ஷிக்கைக்கிடானபரிதாபம உனகில்லாமையோ? தூரஸ்தனையோ? ஆஸ்ரிதஸமரக்ஷணத்தில் மோக(ஷ)ஸங்கல்பனையோ? ரக்ஷணதர்மம நீபிறந்து படைத்ததன்றே? இதுதன்னில நுமைபுண்டோ? இதுதனக்கு ப்ராப்திபந்தகமுண்டோ? இத்தனையுமனறியிலே உனக்கு ஸ்வரூபாநுரூப குணக்ரியைகளுடையவிக்கியும இதுதாலேயபிறக்க, நான பரிபவப்படுகைப்ராப்தமோவென்று ஸாண்ய ஸரணைகருடைய ஸ்வரூபத்தை யதா(தா)வாக வதுஸந்தித்து ப்ரபத்திபண்ண, (ச) "ஸர்வேந்த்ரியாணாம்ரிய்ய ப்ருஷ்டமாத்மாமநஸாவஸேநம। ஜ்ஞாநப்ரதீபேந விராவயேத்தம்யச்சேத்தஜ்ஞாந ஆத்மநியாத்மாநம்" என்கிறபடியே ஸகலேந்த்ரியவ்ருத்திகளையும் விஷயாந்தரப்ரவணமாம்தாவாவிஷம் । ருணமப்ரவ்ருத்தமிவமே ஹ்ருதயாந்நாபஸர்ப்பதி" என்றபோதே அபிமதவஸ்துவிற்கு பிறந்திநாக்ருசசெய்தேயும ஸந்நிஹிதனாய் கின்று காரயமசெய்யப்பெறுமபரயலே தனிகாளனைப் நெஞ்சாறல்பட்டுப் போனானென்றும்.

(ஞ) "ஆஜ்ஞாதக்ரிதஸ்த்வம் ஸர்வபூதாநாமிஹபாரத । விமுக்தாந்யஸமாரம்போ நாராயணபரோபவ" என்று தர்மதேவதை தர்மபுத்ரனைப் பார்த்து ஸர்வஸரீரகனைப் ஸர்வகமப்ரேரகனைப் ஸர்வவ்யாபகனைப் ஸர்வாதார (ஞ) னைப் ஸர்வகர்மஸமாராதயனையிருக்கிற

(க) மா-யு-க அ-ங (உ.) ஜிதந்தே-க- (ங) தி மொ-ல-க-க
(ச) பா-ஷ-த்தியோ-மி-ஜ (ஞ) வி-ஷ்ணு தாப-ங-க

நாராயணன் பக்கலிலே ஸகலக்ரியாநிவ்ருத்திபூர்வக ப(ர)ர்யாஸத்தை பண்ணியிருவென்று உபதேசித்தான்.

(க) "ஸோ ஸ்நுதஸ்தர்ஷயந்விஷ்ணுமிஷ்டாபூர்தம்விஸ்ருஜேயுஃபதம் । நோ விஸ்ருஷ்டம்தேவம் ஸதேஜஸரணம்ப்ரஜ - தஸ்மாத்ஸர்வஸ்வம்யத்தாரமவிஷ்ணும்ஹ்ருஷீ ணுப்ரீ யாபதிம் । கோவிந்தமேகாபதிம்தேவம் ஸததமஸரணம்வ்ரஜ" என்று ஸர்வலோகஸுகனையும் வ்யாபக ப(ர)ரணஸ்வாமியாகிறவனிலே அதிரூபியித்திருப்பதைப் ப்ரியபதியாய ஸர்வஸுலபனைப் ஜ்ஞாநஉஜ்ஜ்வலிபாச(ஜ்ஞ)மற எல்லாருக்கும் ரக்ஷகனாயிருக்கிறவனை பரணமடையென்று உபதேசிக்கையாலும்,

(உ) "ஸோஹ நைவேஹதேவோ நார்வநாபஸ்துதோந । ஸமர்த்ய ஆத்மாபாம்ருத்யுப்ரமீத-ஸ்ஸஹம்தேதேவமேகமேவ கரிச்சகாதெளஸ்துதெளகச । ஸாமர்த்யவாக்கருபாமாத்ர மேகாவ்ருத்திர்பாவீத்மே" என்று காமஜ்ஞராகி நிவ்ருத்திபூர்வக கேவலக்ருபாதீக பகவத்ப்ர ஸாதமே உபாயமென்று சொலலுகையாலும்,

(ங) "ஐஸ்வர்யாத்ம்ருத்யுஸம்ஸாரதோஷிர்ஸ்யாத்பவர்தாத் । நான்ய ந்நரபஸாஸ்தோஜா த்வாத்ருமிஷரணம்ருணம்-ப்ரியதாம்மருத்பஸம்ஸாராதீஸ்வர்யாபவர்க்க காத் நாசம்தவபதாம்போஜாத்பரமாமிஷரணமஹருஷ்ய" என்று ஸ்வரூபகாரகமாயிருக்குள்ள ஸம்ஸாரநிவித்தமாக பயப்படாதின் றுள்ள சேதநர்க்கு தன்னிவ்ருத்திபூர்வக மோக்ஷலாபத்துக்கு ஸர்வ நியந்தாவாயுள்ள தேவதா திருவடிகளேயெழிய உபாயமிலலையென்று சொலலுகையாலும், (ச) "ஸ்ரீ ர்ஸகலல்யாணபூர்ணயத்ரஜாயதே । புரு ஷஸ்தேமஜடநித்யஸ்ரஜாமிஷரணமஹம்-ஸ்மருந்தலகலல்யாணபாஜனம்யத்ர ஜாயதே ந । புருஷம்தமஜம்நித்யமவ்ரஜாமிஷரணம்ஹரிம்" என்று இந்த ப்ரமாணம்புருஷகையாலும்,

ஸாண்டில்யனும் ஸமஸாரிகளுடைய துர்கதியையும் பகவல் லாபத்தினுடைய ஸர்வமலையாமத்வத்தையும் நிரூபித்தது (ங) "வ்ருஜிநவதிபயோ தாஶுயஸீஜந்மஸ்ருஸ்ருதே । ஸ்ருமமந்யதமஜந்மஸுப்ரஷ்ருஷரணம்ப்ரஜ - வ்ருஜதவப வதேதாயாதாபூபஸீஜந்மலதே । தன்யாமன்யதமம்ஜந்மலஞ்சித்ய ஸரணம்வ்ரஜ" என்று ஸம்ஸாரபாதத(ஸ்)ஞ்சித் திரிகிற கீழ்யர்த்த மேமேபோகிற ஜந்மத்திலே ஒருஜந்மத்தைப் பூவுக்கிட்டாப்போல

(க) (உ) வி-பு-நி-எ-ஸ0 (ங)
(ச) வி-பு-ரு (ஞ)

வென்று நிலைத்து ப்ரபத்தியைப் பண்ணிப் பிழைக்கவல்லீரேயென்று உபதேஸிக்கையாயும்,

(ச) "தாவதா ரிஷ-தாவதாராத்நி" இத்யாதிஸ்லோகங்களாலே கதுர் விதாதிகாரிகளுக்கும் ப்ரபத்தியை உபாயமாகச் சொல்லுகையாயும், ப்ரதமாரமான ஸ்ரீகீதையும், (ஒ) "மாமேவயே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம்தரந்தி-மாமேவயே யாபாகயநதே நமாயாமேதாமதாரந்தி தே" என்று நான் கர்மாதுகுணமாகப் பிணைத்தஸம்ஸாரநிவர்தகமென்னே யே உபாயமாகப் பற்றினாருக்கு நானே போக்குவேனென்றும், (ஞ) "தூர்விமயன் ஸர்வதுர்தாநி யஸ்தரிருத்தாரிவாமயயா । தேமேஸரணமகச்ச ஸர்வ தூர்கதாரதி தித்தரிஷாஸ்தரம் நிஷ்பாநம்ப்ரபத்யஸிஸாஸ்வதம்-பராமயவ்யூதாதி யத்தாரநடாபியாயா । தமேவஸரணமகச்ச ஸர்வபாவேந பாரத । தத்ப்ரஸாதாத்பராம்சாந்திம் ஸ்தாநம்ப்ராப்ஸ்யஸிஸாஸ்வதம்" என்று ஸர்வதுஷ்க்ருதங்களோடும் யுக்தராநடமாகி பாபிப்பிதத்தைக் கொண்டு ஓர்நதிஸ்தஞ்சிருகிற ஸர்வேஸ்வரனை சரணமடை; அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே ஸமஸ்தாநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமாக ஸர்வ வித நான பதிதத்தைப் பாபிப்பாய் என்று பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியை ப்ரபந்தகர்த்தாவே விதிக்கும் போருகையாயுமிருக்கும். மஹாபாரதத்திற்கும் இதுவே தாத்பர்யம்.

ஜிதந்தே ஸ்தோத்ரத்திலும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாகையாலே கூரப்ரபந்தகர்தருடைய கண்ணழகுக்குக் தோற்றது. (ஈ) "ஸ்ரீமத்ஸுந்தரநூதநம்ஸிதபதாம்போஜத்வயம்-ஜிதந்தே ஸ்தோத்ரமிதம்படேத்தவஸிரஸ்தேதஸ்ஸுபாவாபவேத்" என்றபடி; (ஞ) ஸர்வதா சரணம்ப்ரபத்ய ஸ்ரீவரதராஜமேவாநுபவாமி" என்றபடி; ஸமஸ்தாபயரிதாயக்தகாணடு (ஃ) "தாவதேவாஸ்ரிதா ப்ராப்ய-தவாதேவாஸ்ரிதாவயம்" (ஃ) "மோஹிதாஸ்தவமாயயா" (ஃ) "மோஹமாஸுரிகீம்தாவ-மாஸுரம்பாவமாஸ்ரிதா" என்றும் பல விடங்களிலும் ப்ரபத்தியை பரமோபாதேயமாகக் கொண்டார்களே. இதுதான், (ஸ) "இதம்ஸரணமஜ்ஞாநாம்-இதமேவாநுபஜாநதாம்" (அ) "ஆர்த்த ஸர்வே ப்ரபத்யந்தே-அஜ்ஞாவஜ்ஞாநபாகராம" (ஃ) "ஆர்த்தோ ஜ்ஞாதி-ரஹித்யாதஃ" (ஈ) "அதி

(ச) விஷ்ணு-புராணம் (உ) கீதை-அத்தியாயம் (ஈ) கீதை-ஸ்லோகம்
(ஊ) ஜிதந்தே-ஸ்தோத்ரம் (ஈ) ஜிதந்தே-ஸ்லோகம் (ஈ) ஜிதந்தே-ஸ்லோகம்
(ஈ) மஹாபாரதம் (அ) (ஃ)
(ஈ) ஜிதந்தே-ஸ்தோத்ரம்-ஸ்லோகம்

விலேனுக்கருளாய்" (க) "அடியேனறிந்து" (உ) "அங்குற்றேனல்லேனிங்குற்றேனல்லேன்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அஜ்ஞரோடு ஸர்வஜ்ஞரோடுவாசியற்ற ஸர்வர்க்கும் உபாயமாயிருக்கும.

இதில், அஜ்ஞராகிறார்-(ங) "ஜ்ஞானக்ரியாதிஜனஸம்பவதேஜஸ்ஸுவதேஜஸ்ஸோஹமிச்சாதிகாரஜனகானுஷ்டேயாத்மஜ்ஞானக்ரியாபஜனலம்பததிஜ்ஞகோஹமிச்சாதிகாரஜனகானுஷ்டேயாத்மஜ்ஞ" (ச) "உபாயாந்தரவிஜ்ஞானாபாவக்ரேதரஜ்ஞஸ்யபுருஷஸ்யதே-ஷோபாயோ நரவிஜ்ஞானாத்ரேதரஜ்ஞஸ்யயுஜ்யதே" என்கிறபடியே பகவல்லாபத்துக்குத் தன்பக்கல் ஜ்ஞாநஸாதநத்திகளில்லாதவர்கள்.

ஸர்வஜ்ஞராகிறார்-(ஙு) "திவ்யஜ்ஞானோபபன்னாத்ரேநசிஷ்டஸ்துத்ரேதாயுகே திவ்யஜ்ஞாநோபபந்நாஸ்தேதநுஸிஸ்பஸ்தத்ரைவோத்பத்தி" (ச) "ஆஸந்தேஷாமநுக்ரஹார்த்தம்-அஹமஜ்ஞஸ்யாதபாவஜ்ஞா" (ஏ) "நத்வாலம்பந்தரீவ-நதகவாம்க்ருஷ்மிதமுக்ரீவ" என்று ரிஷ்யாதிகளையும் * நரநிறைமுழுக்கடலையையும் போலே ஸ்வரக்ஷணஸ்வாரஸ்யமே ஸ்வரூபஹாநியென்னுமிடத்தையும், உத்பந்நிபலதமைகளிலே கர்மமஸ்வரஸபேக்ஷமான ஸாதநாந்தரங்களினுடைய தொழிலுதையும், (அ) "ஸதயோபாயவிஷயஸாஸ்த்ரஸ்ய ஸர்வஜ்ஞஸ்யாபி விதநிஸர்வஜ்ஞரணமாத்மோபாயத்வே-ஷ்டஸாதநாந்தரபாயவைதுர்யமஸ்மாகமாத்மகாத்பகவதோவாப்திதந் ஸர்வஜ்ஞஸ்யாபியாத்மோபாயகமர்க்கபாராங்முகத" என்று அகிலபுவந ஜந்மாதிகாரணமும் (கூ) "ஸாஹாய்யகிருத்ஸுரகிந ஸ்ய - ஸாஹாய்யக்ருத்யமகிருதஸ்ய" என்னும்படி தானேசெய்கிற ஷாட்குண்யபூர்ணனுடைய தேதரவல்லுக்களாலே அபரிச்சேத்யமான ஸ்வபாவத்தை யறியுமையாலே அநந்யஸாத்யமென்னுமிடத்தையு மறிந்திருக்குமவர்கள.

பக்திபாவராகிறார்—பரபக்திபரமபக்திபரஜ்ஞாநபூர்வகியாலே (கo) "ஸ்மரந்தோ ஜ்ஞாநக்ரியா-ஸ்வரூபேதரங்களிக்கிறார்" என்னும்படி மொய்த்துக்கண்பணிசோர உடலம் நீராயலிந்து கையும், சித்தமும் செவ்வைவகில்லாதே பரகுணவிஷ்டமாய் (சக) "ஸ்ரேயஸ்யதிகபாயோ நிஜாஜாவஸ்யத்வரிதேதிலசித்தோ- அதமநுதிதகஷாயாதேகஜாதாஜாதாஸ்ய

(க) (உ) தி-வாய-நு-வி-உ (ங) ஸ்ரீகுணரத்ந-சுசு
(ச) (சு)
(ஞ) நா-ஸ-உ-உo (அ) (ஆ)
(கo) [கக,

ತ್ಕಾರಿತಶಿಲಾಶಿತ್ತಾಃ'' (ಕ) ''ಸಾರ್ವಕಾಲಂಶ್ರೇಯೋವಶಾದ್ಭಜದ್ಭಿರ್ಪಸನ್ನಧೀಃ ಉಪಾಯಂವಾಪ್ಯುಪಾಯವಾನ್ಮೋಕ್ಷಾವಲಂಬ್ಯತಾಂ – ಸಾರ್ವಕಾಲಂಪ್ರೇಮವಶಾತ್ಭಜಕಪಕ್ಷಿಣಃ ಪ್ರಸನ್ನಧೀಃ। ಉಪಾಯಮಪಾಯಂವಾಪ್ಯಮೋಕ್ಷಮೋಕಾಯಕಲಂಬಿತುಂ'' ಎಂಬುದಾದಿ ಶಿಲಾಜಾಲಕಾಯಿಲೆ ಅಡೆಪಡಿಸಿ ಅನುಷ್ಠಿಸಿಕೊಮಾಟ್ಟಾರಿಕ (ಖ) ''ಆಗ್ರವಂಗಿಲಿಷಿಯೆಜಿಂಗಿಂಗಿಂಗ

வதிகாரிக்கு உபாயபூதனை வீப்வரஞலேயுண்டாம் ஸ்வபாவ விரோதங்களென்று ஆச்சானபிள்ளை யருளிச்செய்யும் வார்த்தை.

(க) ஸ்ரீராஜ்யதர்ஜ்ஞ ஶேஷ பாவனாநிஸர்வஶ: புநரேவாஸ்மாபி: ஸ்வர்தர்ஜ்ஞாம் ஏவம்பரோமாமஶ: ஸ்ருதமாதாமண்யமரோஷண பாவநா நிசலர்வஸாபுகரேவாப்பபாஷதி மோகர்மஸ்லர்வதர்மாஜ்ஞம்பவதி பரமோமதி" என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுராணத்தை ஸகலதர்மங்களோயும் கேட்ட தர்மபுத்ரன் அவற்றிலே தனக்குப்(2)மதமாயிருப்பதொரு தர்மத்திலே தத்பரனாய் விதிகையன்றிக்கே ஸகலதர்மங்களிலும் உமக்கு அபி(து)மதமான தர்மமேதென்று கேட்க, (உ) "ஏஷமேஸர்வதர்ஜ்ஞாதர்ஜ்ஞ ஏஷமோமதஃ யதிஷ்ணோர்பூரீகாம ஸ்ரவேர்ச்சு ந்நரஸ்ஸதா-ஏஷமேஸர்வதர்மாஜ்ஞம் தர்மோதிகதமோமதி: யநபத்பாபுண்டரீகாக்ஷம்ஸ்தவை ரர்சயேந்நரஸ்ஸதா" என்று அசை(ஈ)யான பக்தியாலே ஸர்வேஸ்வரனை யாஸ்ரயிக்குமேக எனக்குப் பரமமான தர்மமென்று சொல்லுகையாலும், (ஊ) "தர்ஜ்ஜ்ஞ ஸமயஃ ப்ரமாணம் வேதாஶ்ச-தர்மஜ்ஞஸமயஃப்ரமாணம்வேதாஸ்ச" (எ) "விதயஸ்ச்வை திகா ஸ்ச்வயம்ப்ரபவோஸ்ய நோநுசாரிணஃ-விதயஸ்சவைதிகாஸ்தாஸ்தாயகம்ப்ரமோகாநுஸாரிணஃ" என்று ஆப்த பரிக்ரஹமே ப்ரபலப்ரமாணம்; வேதம் இவர்கள் பரிக்ரஹத்துக்கு அநுமதிபண்ணிப்போலித்தமை யென்று சொல்லுகையாலும், ப்ரமாணபரிக்ரஹமே ப்ரபலம்.

அப்படிக்கு ஸ்வயோக்(ஏ)யமஹிம ஸாக்ஷாத்க்ருத தத்வஜ்ஞராயிருக்கையின்றியிலே நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதலப்த(ஐ) ஜ்ஞராய் நமக்குப் பரமாசார்யரான வாழ்வர்களும் ஸம்ஸாரபயபீதி வர்த்திதத்தோடும், ப்ராப்யத்வரை வடிம்பிட்டபோதும் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்திபண்ணிப் போருவதொரு நிர்ப்பந்தமுண்டு;

எங்ஙனேயெண்ணில், (ஙி) "நெறிவாசலதாமனேபாய்நின்றூஞ்" (சு) "மாலடியேகைதொழுவானந்தரமொன்றில்லையடை" என்றும், (ஞ) "தன்விலங்கைவைத்தான்சரண்" என்றும்-பொய்கையாழ்வார், (ட) "பணிமலராளங்கம்வலமதொண்டானடி" (ண) "பைங்கமலமேல

(க) பார-ஆதி- (உ) பார-ஆதி- (சு) ஆபஸ்தம்பஸ்ம்ருதி
(ச) ஸ்ம்ருதி-ராதக- (ஙி) சு-திருவ-நா- (சு) சு-திருவ-நெ-
(ஞ) சு-திருவ-நெ- (ஙி) உ-திருவ-சு

திப்பணிந்தேன்" என்றும், (க) "அவரிவரென்றில்லையாவணையான் பாதம் எவ்வணங்கி" என்றும், (உ) "அன்றிடர்கெடுத்தவாழியான் பாதம்பணிந்து" என்றும் - பூதத்தார், (ங) "அரணும்நமக்கென்று மாழிலைவன்" என்றும், (ச) "சக்கரத்தான்தாள்முதலேகங்கட்குச் சார்வு" என்றும்-பேயாழ்வார், (ஞ) "அழகியான்றனேயிருவன் றனே பழகியான்தாளேபணிமின்" என்றும், (சு) "அடைக்கலம் புகுதவென்ணை யஞ்சலென்னவேண்டுமே" என்றும் - திருமழிசைப்பிரான், (�எ) "திருப்பொலிந்தசேவடி யென்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்" என்றும், (அ) "தின்னருளேபுரிந்திருந்தேன்" என்றும் - பெரியாழ்வார், (கூ) "நாராயணனேநமக்கேபறைதருவான்" (கூ)"புண்ணியம்யாமுடையோம்"(கூ)"செங்கண்மால்சேவடிக்கீழ் டிவீழ்ச்சிவிண்ணப்பம்" என்றும-நாய்ச்சியார்,(சூ)"திருக்கமலபாதம்வந்து"என்று-திருப்பாணழ்வார், (ஙூ)"சுற்றினம்மேய்த்தவெகதைகழலிணைபணிமினீரே" (கூச) "சீலமிலாஞலிலங்கைசெற்றதேவனேதேவனுவான்"(கூ)"உன்கடைத்தலைபிருந்துவாழும்சோம்பர்" என்றும-ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், (கூசு) "உன்சரணல்லால் சரணிலமே"(கூஎ)"உன்பற்றலலால்பற்றிலேன்" (கூஅ)"உன்னிணையடியேயடையலலலால்எக்குப்பேபாயுய்கேன்"(ரகூ)"மற்றுரும்பற்றிலேனென்றவணித்தாளகயத்" என்றுபெருமாள், (உ0)"நலமபுரிந்திறைஞசுமதிருவடியடைகதேன' (உஎ) "அற்றேன்வந்தடைந்தேன" (உஉ)"உலகமளந்தபொன்னடியேயடைகதேன்"(உங)"ஆழிவண்ணதின்னடியிணையடைந்தேன்" (உச)"கண்ணனேகணிமே"(உஞ்) "அடியிணைபணிவன்வருமிடரகலமாறமுவினையே" என்று திரு

(க) உ-திருவ-கஉ- (உ) உ திருவ-சகூ (ங) ஙூ-திருவ-எஅ

(ச) கூ-திருவ-கூக (ஞ) சு-திருவ-உஉ (சு) ஜ்-ச-வி-கஉ

(எ) பொர்-தி-ரு-ச-எ (அ) பொரி-தி-ரு-ர-க (கூ) திருப்பாவை-க

(கூ0) திருப்பாவை-உஅ(கூக) ஸ்ரீ-தி-அ-எ (கூஉ) அமல-க-

(கூங) திருமாலே-கு (கூச) திருமா-வ- (கூஞ) திருமா-கூ-

(கூசு) பெரு-தி-ரு-க (கூஎ) பெரு-தி-ரு-க (கூஅ) பெரு-தி-ரு ஞ

(ரக) பெரு-தி-ரு-க0 (உ0) தி-மொ-க-சு-உ (உ-க) தி-மொ-க-சு-க

(உஉ) தி-மொ-ரு-அ-கூ(உங) தி-மொ-ரு-அ-க (உச)தி-மொ-ச சு-க

(உஞ்) திருவெழுகூ-

மங்கையாழ்வார், (க) "வண்புகழ்நாரணன்தின்கழல்சேர்" (உ) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா - உன்னைக்கிழமைகொண்டுபுகுந்தேன்" (ங) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண்" (ச)"முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடியுய்ந்தவன்" (ஞ) 'கமலங்களையேசரணாகக்கொண்ட" (சு) 'ஆறெனக்குநின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிக்காய்" (எ) "உண்ணலல்லாலியாவராலுமொன்றும்குறைவெண்டேன்" (அ) "கலீகண்மற்றிலேன்" (க) "உம்மையான்கதியாவைத்தமாற்றம் சொல்லிச்சென்மின்கள்" (க0) "ஆத்தன்காமரையடியன்றிமற்றில மரண்" (கக)"ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொமபுநின்னலாலிலேன்" என்றும் நம்மாழ்வார், (கஉ)"மேவினேனவன்பொன்னடிமெய்ம்மையே" (கங)"அன்பன்றன்னீயடைந்தவர்களுக்கெல்லாமன்பன்"என்று ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார், இப்படி ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஏகண்ட(ஞ்)கமாக ப்ரபத்தியைப்பண்ணிப் போருகையாலும்,

இவர்களைப் பின்சென்றவர்களான வத்தார் பாஷ்யகார் முதலாஞ்ருமை, (க)"ஸதஸ்ஸுநிஷ்ஷ்ரி-நுகர்மநிஷ்டோஸ்மி-த்வாத்ருமாலம்சரணம்ப்ரபத்ய-த்வத்பாதமூலம்ஸரணம்ப்ரபத்யே" (உச)"ஆசரண்யஸ்சரண்யானனந்யசரண்யோ ணமஹம்ப்ரபத்ய-அஸரண்யஸரண்யாமநந்யஸரணஸ்ஸரணமஹம்ப்ரபத்யே" (கஞ) "ஸர்வதர்மாம்ஸ்பரித்யஜ்யஸர்வகாமாம்ஸ்சாத்மநோ வரணேசரணம்வ்ரஜம்விஷ்ணோ-ஸர்வதர்மாம்ஸ்பரித்யஜ்ய ஸர்வகாமாம்ஸ்ச ஸாகூஷ்டாநிலோகவிக்ராந்தஸரணௌஸரணம்வ்ரஜம்விபோ" என்று இதரோபாய நிவ்ருத்திபூர்வகமாகவும், புருஷகாரபுரஸ்ஸராகவும் ப்ரபத்தியை ப்ரயோகிக்கையாலும், ப்ரஹ்மமும் ததுபப்ரும்மணம் பண்ணினரிஷிகளும் இத்தை ஆதரித்தவளவேயன்றியே ஆப்த பரிக்ரஹமும் அதிஸயித்திருக்கையாலே ப்ரபத்தியே ஸர்வாதிகார மானவுபாயம்.

(க) தி-வாய்-க-உ-க0 (உ) தி-வாய-ங-க0-க0 (ங) தி-வாய-ஞ்-க0-கக
(ச) தி-வாய்-எ-உ-கக (ஞ) தி-வாய்-ஞ்-அ-கக (சு) தி-வாய-ஞ்-எ-க0
(எ) தி-வாய்-ஞ்-அ-சு (அ) தி-வாய-ஞ்-அ-அ (க) தி-வாய-ங-அ-எ
(க0) தி-வாய்-க0-க- (கக) தி-வாய்-க0 க0-சு (கஉ) கண்ணி-உ
(கங) கண்ணி-கக (கச) ஸ்தோ-ப்தீ (கஞ) ஸாரஸ்ருதிகத்யம

ಅಪ್ಪಡಿಯೇ, ಗ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಲ್ ಪುತ್ರಪಶ್ವಂಗಳ್ ತಿಕೋಪ್ ಪುನಷಾರ್ತ್ತಂಗಳಾಕಚ್ಚೊಲ್ಲಾನಿಲ್ಕಚ್ ಚೆಯ್ತೇಪುಂ, ಅವೈ ಅಲ್ಪಮಾಯ್ ಅಸ್ಥಿರಮಾಯ್ ಅಶೇಕದೋಷತುಷ್ಟಮಾಯ್ ದುಃಕ್ಕಪಹ್ನಾಳಮಾಯಿರುಕ್ಕೈಯಾಲುಂ, ಸ್ವರ್ಕ್ಕಾತಿಭೋಕ(ಭೋಗ)ಂಗಳೋಪ್ ಪಾರ್ತ್ತಾಲ್, (ಕ) ''ಸ್ವರ್ಗೇಪಿ ಪಾತಭೀತೇಸ್ಯತ್ಯಯಿಷ್ಟೋರ್ನ್ನಾಸ್ತಿನಿರ್ವೃತಿಃ, ಆಸನ್ನೋಽಸ್ಯಭವಚ್ಛೈದಿವ್ಯಸ್ತ್ರೀಪಂಪರಯೈಮ್ ಸುಖವ್ಯಾಪ್ತಮನಸ್ಕಾನಾಂಸಹಸಾಪತಿತಂತಥಾ, ಶುಭಸ್ಯಕರ್ಮಣಃಕೃತ್ಸ್ನಂಫಲಂತ್ರೋಪಭುಜ್ಯತೇ, ನ ಚಾನ್ಯತ್ರಿಯಾ ತೇಯಸ್ತ್ರೀಪಂಪರಯೋಪಭೋಮಹಾನಭೂತ್, ಆಧಿಭಿರ್ವ್ಯಧಿಭಿರ್ವ್ಯಾಪ್ತೇ ನಾರಕ್ಷಿತಿ ವಿಜೆವಿತಾಃ, ದೇವಾಶ್ಚಾಭೋಮುಖಾಃ ಸರ್ವೇನನಂಪಶ್ಯಂತಿನಾರಕಾಃ - ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆಕಾಪಿಪಾತಪ್ರಿತಸ್ಯಷಾಣಿಷ್ಣೋರ್ಕಾಲ್ತಿರಿವ್ನಕಿಃ, ಅಸೊಕೇತಾಷಶ್ಚಪವಿತ್ರಿಕ್ಕನುಷ್ಟವ್ಯಾದಿಪ್ರಕಾಂಪರಿಯಂಬಿಲಾಕವಿಯಾಪ್ತಮಸ್ಕಾನಾಂ ಸಹಸಾಪತಿತಮಂತಥಾ ಗ್ರಾಪಸ್ಯಸಕಾಮಣಕ್ಕನ್ನಕ್ಕಮಲಮಲಂಕತ್ರೋಪಭುಜ್ಯತೇ । ನಕಾಕ್ಯತಕ್ಕಿಯಿಲ್ತಪ್ಪಸೆಂಬಾತ್ರಿತಾಷೋಷಾಮಹಾನ್ಭೂತ । ಆಧಿಭಿರ್ವ್ಯಾಧಿಭಿರ್ವ್ಯಾಪ್ತಂ ರುಗ್ಯಕ್ಕೆತಕಾಲಿಕಂ ನಿಗ್ಗಿತೇವಲಕಾಃ । ತೇವಾಶ್ಚಾಶೇತಾಮುಕಾಕ್ಸರ್ವಾನಂತಃ ಪಶ್ಯಂತಿನಾರಕಾಃ'' (ಖ) ''ದೇವಾಸ್ಸ್ವರ್ಗಂಪತಿತ್ಯೇಜ್ಯ ತತ್ತ್ವಾಸ್ಸಾನ್ಮಾವಿಸತ್ತಮ । ವಿಚೇರುರವನಾಸತ್ವೇಭಿಭಾಗಾಮಾನುಷಂತಿನಮ್-ತೇಷಾಮಸ್ಸರ್ವಕಾಮಪ್ರಿಯಜ್ಞಾಪತಿತ್ರಾಸಾಕ್ಕಮುಸಿಷ್ಟಪ್ರಮಿಶೇಷಾಗವಿಕೆಲಸ್ಸರ್ವೆವಿಪಾಣಾಮಾನುಷೀಂತತಃ'' (ಗ) ''ಅಬ್ರಹ್ಮಭವನಾದೇವೇದೋಷಸ್ಯನಿಧಮಮುನೇ-ಪ್ಪುರಹ್ಮಪವಕಾತೇತೇತೇಷಾಷಸ್ಸಂಕ್ಕಿಮಹಾಮುನೇ'' (ಘ) ''ಅಬ್ರಹ್ಮತ್ವಮುಬಪರ್ಯಂತ ಜಗದ್ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಿಣಃ । ಪ್ರಾಣಿನಃಕರ್ಮಜನಿತಸಂಸಾರವಶವರ್ತಿನಃ-ಪ್ಪುರಹ್ಮಮಸ್ಕಮಪಪರ್ಯಂತ ಜಗತಕ್ಕರ್ವಯವಸ್ಥಿತಾಃ । ಬ್ರಾಣಿಗಕರ್ಮಜನಿತಸಂಸಾರವಶವರ್ತಿನಃ'' (ಙ) ''ಬ್ರಹ್ಮದ್ಯಾಸ್ತಕಲಾದೇವಾಮನುಷ್ಯಾಪಶವಸ್ತಥಾ । ವಿಷ್ಣುಮಾಯಾಮನುಹ್ಯಾಮೋಹನೇತ್ಯಮಸಾನೃತಾಃ-ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯಾಸ್ಸಕಲಾದೇವಾ ಮನುಷ್ಯಾಃಪಶವಸ್ತಥಾ । ವಿಷ್ಣುಮಾಯಾಮೋಹಿತಾವರ್ತ್ತಕಮೋಷ್ಣಾನಕ್ಕತಮಲಾವರ್ತಂತಾಃ'' (ಚ) ''ಏತೈರ್ವಿನಿರಯಾತ್ಸ್ಥಾನಸ್ಯಪರಮಾತ್ಮನಃ-ವಿಕವಿಧಿಯಾಸ್ತಾಕಲ್ಪತಾಸ್ಯಪರಮಾತ್ಮಕಃ'' ಇತ್ಯಾಗ್ನಿಯಿಲ್ ಕೂಡಿಯಿರುತ್ತುಸ್ಕಾನಿಪವುಂ ಪಣ್ಣುಕ್ಕಿಗ್ಗಿನ್ರವುಂ ಪಣ್ಣುಕ್ಕಾಯುತ್ತಿಲೆ ಪಟಿತ್ತುಕ್ಕೊಂಡಿಯಿಲ್ ವಿಳುಕ್ಕಿಣ್ಣಿ ತನಕ್ಕುಮ ತಕ್ಕಪಯುಂ ಪಡಕ್ಕುಮೆನ್ಗುಮ, ಅಕ್ಕಿಗಿಕವಾನಿಸ್ಕಾನಿಪವುಂ ಪಣ್ಣುವತಾಲೈಕ್ಕ ಕಾಣಕ್ಕ ತನ್ನುಡೈಯ ಅನಿಸ್ಕಾನಿಪವುಂ ನಿಕ್ಕಾನಿಪವುಮಾಯ್ಕ್ಕೊಣ್ಡಾಲ್ ಮೆನ್ಗುಮ, ಪೂರ್ವಾರ್ಜ್ಜಿತ ಪುಣ್ಯಪಲಮನುಪವಿಕ್ಕುಮಪರ್ಯಂತ ಪುಣ್ಯಾಕ್

(ಕ) ವಿ-ಪ-ಕ-ಗ್ರಂ-ಗ್ರಂ (ಖ) ವಿ-ಪ-ಕ-ಪ್ರ- (ಗ)
(ಘ) ವಿಷ್ಣುಪುರಾ-ಕಂಫ- (ಙ) ವಿ-ಪ-ಗ್ರಂ- (ಚ) ಪಾಪ-

ரூபம ஆஜ்ஞாபமீபாகாமைபாலே புண்யக்ஷயநிபந்தகமான ஸுக க்ஷபபயம் கடக்குமென்றும், காரகளுடைய ஸ்ஸஹாதாக்கா நுபவ தாஸாத்தாலே பரிதப்தாரவார்களென்றும், ஒரிண்யாரவணுகிகளுக் கு பயப்பட்டு தேவஸரீரத்தைப்பொகட்டு மநுஷ்யஸரீரத்தைப் பரிக்ரஹித்து பூமியிலே திரிவார்களென்றும், அதுதேவதைதான் துப்மீலேதவதை யாகையாலே ஸ்வதந்த்ரபலதாநபரமும் ஸ்ரீயா மைபாலே, யாபாயை "ஸ்ரீ-த்வம்ஸே" என்று தள்ளினப்போலே தள்ளுமென்று சொல்லுகையாயும், ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸ்ரீயிலீலாரஸமாக ஸ கலசேதநரும் கர்மஜந்ய ஸம்ஸாரவஸவர்த்திகளாகக்கொண்டி பக வத்மாயாரூபமான வம்ஸாரத்திலே மக்நராய்க்கொண்டு நிரந்தராக் கா நுபவம் பண்ணுவர்களென்றும், ப்ரஹ்மாநுபவம் பண்ணு கிறவனுவன் கூஷ்மாண்டாதிபபத்தாலே இஹலோகத்திலேவந்து ஸ்வமாமஸத்தை பக்ஷித்துப்பின்னையும்போயிருக்குமென்றுமெழுது கையாயும், இப்படி இவை காரஸ்தாயங்களென்றும் சொலுகை யாயும், ஸ்வர்க்காதிபோக(ஶ்ன)ங்களும் அல்பமாய் அஸ்திரமாய் துக்கோதர்க்கமாய் துக்கமிஶ்ரமாய் ஸ்வரூபாநுபந்தமாயிருக்கை யாலே அபுருஷார்த்தங்களென்றுசொல்லி, அதுக்குமேலே ஆத்மா நுபவரூபமான மோக்ஷஸுகத்தைப் பார்த்தால (க) "அளவில்லாச் சிற்றின்பம்" என்கிறபடியே ஸ்வர்க்காதிபோகதலைத யாதிபபித்தி ருக்கையாகிறதும் ஆத்மகதமான ஸுகதுகவாநுபமன்றியிலே (உ) "ஞானத்துள்நின்று" என்கிறபடியே தத்வித்(ஞ)ர ஜ்ஞாநமாத்மா நுபாஸமாகையாலே ஸுவாலங்காரத்தோபாதி அப்யாப்ய முமாய, (ங) "அஶ்நுதே விதாஸுவாத்மநா விபஸ்சிதா நஸ்ஸுயுஜ்யுஜ்ஞ்ஜ்ஸ்யுஸ்ஸுஷ்ணுவ:-ஆத்ம வித்யாஸுவாஸ்ய:மம । விதவாயாதிலாகலஸ்வப்யபக்தஸ்ய ஶிஷ்ப வே" என்று விதவாலங்காரத்தோபாதி ஶிஷ்பலமுமாய் அவத்ய மு மயிருக்குமென்றுசொல்லி,

ஆக இப்படி புத்ராபா(ஞ)த்பாத்ம ப்ராப்திபர்யந்தமானவை அபுருஷார்த்தங்களாகையாலே தந்நிவருத்திபூர்வகமான பகவதநு பவ ஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்னுமிடம், (ச) "ஸம்ஸாரஸாகரம்ஹோரமஸ்ந்நிஶ்ரிதாஜநம் । த்வாமேவரங்ம்ப்ராப்ய நிஸ்ரந்தி

(க) நிவாய-க-க-க0 (உ) நிவரய- (ங) (ச) ஸ்ரீசக-

ನುವೀಷಿಣಿ - ಲಂಸಾರಸಾಗರಮ್ತೋರಮನಂತಕ್ಲೇಶಪಾತ್ರಂ । ತ್ವಾಮೇವ ಶರಣಂಪ್ರಾಪ್ಯ ನಿಸ್ತರಂತಿಮಾನವಾಃ'' (ಕ) ''ಸೌಭ್ಯನಃಪರಮಾಪ್ನೋತಿ ದ್ವಿಷೋಪರಮಂಪದಮ್- ಲೋತ್ವಯಃಪರಮಾಪ್ತೋತಿತತ್ವಿಷ್ಣೋಃಪರಮಂಪದಂ'' (ಒ) ''ನಿರಸ್ತೇರ್ಯಾಹ್ಲಾದಸುಖಭಾತ್ಕಲತ್ಮಾ । ಶೇಷಜಂಭಗವತ್ಶಬ್ದಿ ಃ-ನಿರಸ್ತಾತಿಶಾಹ್ಲಾದಸುಖಾಕಾಬಾವಾಕಲತ್ಮಾ । ಪೇಷಜಂಬಗವತಿಪ್ರಾಪ್ತಿಃ'' (ಗ) ''ಯೇನಯೇನಧಾತಾಗಚ್ಛತಿತೇನತೇನಸಮಗಚ್ಛತಿ - ಯೇನಯೇನಧಾತಾಗಾಕಚ್ಚತಿ, ತೇನತೇನಸಹಾಕಚ್ಚತಿ'' (ಘ) ''ರಸಂಹ್ಯೇವಾಯಂಲಬ್ಧ್ವಾನಂದೀಭವತಿ - ರಸಮ್ಹ್ಯೇವಾಯಮ್ಲಬ್ಧ್ವಾನಂಧೀಬವತಿ'' (ಙ) ''ತೋಮಾನ್ತೋಮರೂಪ್ಯನಸಞ್ಚರನ್-ತಾಮಾನ್ತೋಮಾಲ್ಯನುಸಞ್ಚಾರಾ'' (ಚ) ''ನಿರಞ್ಜನಃಪರಮಂಸಾಮ್ಯಮುಪೈತಿ-ನಿರಞ್ಜನಃಪರಮಂಸಾಮ್ಯಮುಪೈತಿ'' (ಛ) ''ಬ್ರಹ್ಮಣೋಮಹಿಮಾನಮಾಪ್ನೋತಿ-ಬ್ರಹ್ಮಣೋಮಹಿಮಾನಮಾಪ್ನೋತಿ'' (ಜ) ''ಮಮಸಾಧರ್ಮ್ಯಮಾಗತಾಃ-ಮಮಸಾಧರ್ಮ್ಯಮಾಗತಾಃ'' (ಝ)''ಇಮಂಮಾನವಮಾವರ್ತಂನಾವರ್ತ್ತೇ-ಇಮಂಮಾನವಮಾವರ್ತ್ತಂನಾವರ್ತ್ತಂತೇ''(ಞ).''ಏತೇತ್ವನುಗಾಯನ್ತಾಸ್ತೇ-ಏತತ್ಸಾಮಗಾಯನ್ತಾಸ್ತೇ'' (ಟ) ''ಅಹಂಸರ್ವಂಕರಿಷ್ಯಾಮಿ-ಅಹಂಸರ್ವಂಕರಿಷ್ಯಾಮಿ'' (ಠ)''ಕ್ರಿಯತಾಮಿತಿಮಾಂವದ-ಕ್ರಿಯತಾಮಿತಿಮಾಂವದ''(ಡ)''ಅಯರ್ವಮಾಮರ್ಕಳಿದಿ-ತಾಯರಾಜಾರಡಿತೊಳುತಿತೊಳ'' (ಢ)''ಒಳಿಕ್ಕೊಂಡಿರೋತಿಯುಮಾಯುಡನ್ಕೂಡಿವತೆಂನ್ನುಕೊಲೊ'' (ಣ)''ವಳುವಿಲಾವಡಿಮೈಚೆಯ್ಯುವೆಂಡಿನಾಂ'' (ತ) ''ತನಕ್ಕೇಯಾಕವೆನೈಕ್ಕೊಳ್ಳುಮೀತೇ'' (ಥ) ''ಪಣಿಮಾನಂಮಿಳುಯಾಮೆ ಅಡಿಯೈನಪ್ಪಣಿಕೊಂಡ''(ದ)''ಮುಕಪ್ಪೇಱುವಿಪ್ಪಣಿಕೊಳ್ಳಾಯ್'' (ಧ) 'ಮಾಕಮವಕುನ್ತುಂನಾಂವೆತ್ತಂಕೆಂಮನಮೇಕಮೆಂಱುಂ'' (ನ.೦) ''ಉಂಟೆಱುಕುನ್ತುಪಣಿಚೆಯ್ತು'' (ನ.ಕ)''ಅಡಿಯೇರಾಡಿರುನ್ತನೆ''(ನ.ಒ) ''ವೀಡಿಬೆಱ್ಱ''(ನ.ಗ)''ಅಕೌ ನ್ತಿನಿತ್ಯಕೈಜ್ಞರಃಪ್ರಮರ್ಷಯಿಷ್ಯಾಮಿ-ಔಕಾನ್ತಿಕಿತ್ಯಮಿಂಗಾಃಪ್ರಹರ್ಷಯಿಷ್ಯಾಮಿ'' (ನ.ಙ) ''ಕೃಷ್ಣಾಪ್ತ್ಯ

(ಕ) (ಒ) ಮು-ಪು-ಸು-ನಿ-ನಿ-ಕ (ಗ) ಬಾಮಸಾಹಾನಿ-
(ಘ) ತೈ-ಪ್ಪಾಕ- (ಙ) ತೈ-ಪರುಕು (ಚ) ಮೈಂಟೆ-ನು-ಕ ಗ
(ಛ) ತೈ-ನಾ- (ಜ) ಔ-ಕ-ಒ (ಝ)
(ಞ) ತೈ-ಪ್ರುಕು- (ಟ) ಗಾ-ಪು-ಸು-ಒ ನಿ (ಠ) ಗಾ-ಪ್ಪು-ಸಿ-ಳ
(ಡ) ಔ-ವಾಯ್-ಕ-ಕ-ಕ (ಢ) ಔ-ವಾಯ-ಒ-ಕ-ಕ೦ (ಣ) ಔ-ವಾಯ-ಕ-ಕ-ಕ
(ತ) ಔ-ವಾಯ-ಒ-ಕ್ಕ-ಪ (ಥ) ಔ-ವಾಯ್-ಪ-ಪ್-ಒ (ದ) ಔ-ವಾಯ್-ಪ್ ನಿ-ಳ
(ಧ) ಔ-ವಾಯ್-ಕ-ನ-ಳ (೨೦) ಔ-ವಾಯ-ಕ೦-ಪ್-ಕ೦ (೨೨) ಔ-ವಾಯ್-ಕ೦-ಕ-ಕ
(೨೨) ಔ-ವಾಯ್-ಕ೦-ಕ೦-ಕ(೨ಕ) ಸ್ತೋತ್ರರತ್ನಂ (೨೩) ಕೃಷ್ಣಾಪ್ತ್ಯಷ್ಟಕಂ

ஸ்ய-கைங்கர்யப்ராப்த்யபேக்ஷயா" (க) "நித்யமே-ஷ-நித்ய கிங்கரோபவ" (க) "நித்யகிங்கரோபவிஷ்யவஸி" (ச) "ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயே நித்யகைங்கர்யஸ்ய ப்ராப்தத்வாத் ; தேஹி-கவாநுபூதிஸம்பூதப்ரீதிகாரிததாஸதாம் ! தேஹி" இத்யாதி பரஸ்ரதவாக்யங்களாலே பகவதனுபவமாகச் சொல்லப்பட்டது.

ஆகையாலே ரக்ஷகத்வாதி குணோபேதனை அகாரவாச்யனான ஸர்வேஸ்வரனுக்குச்சேஷபூதனும், ததீய (க) சப்தார்தனாகத்தஸ்வரூப ஸ்வபாவனான வாத்மாவைக்கு, ஸர்வஸ்மாத்பராய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய்ப் ப்ரியபதார்த்தமாய விலக்ஷணனான ஈஸ்வரனே தர்யாதிகுணவிசிஷ்டனாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸ்வரூபகுணதிகளை யநுபவித்து அத்காலத்யுண்டான ப்ரீதியாலே பண்ணப்படுவதான நித்யகைங்கர்யமே புருஷார்த்தம் ; அதற்கு உபாயம் ஜ்ஞாநபக்திபிரபத்திகுணவிசிஷ்டனான ஆசார்யனை யென்றசொல்லி, அதிகாரிவிசேஷணமாயிருபாதேயாயவிஸ்வாஸத்தையும் சொல்லாமையாலே இவையிரண்டும் ஸகலஸாஸ்த்ர ஸாரதயாப்ரமாண ப்ரதிபாத்யங்களென்றுதாத்பர்யம்.

ஆனால் ஏதத்வ்யதிரிக்தஸாதகஸாதயங்களை பகவத்ப்ராப்திக்கிற ப்ரமாணங்களுக்கு பாயோஜநமெனெனில், கர்மாதர்மங்களும் பரலோகமும் பரமேஸ்வரனையுமுணடென்றறியாமே பரஸ்மிந்நபராய்ஸ்திராய்க்கிடக்கிற பாமரசேதநர்க்கு தத்ஜ்ஞாபகமான ஸாஸ்த்ரங்களிலே விஸ்வாஸம் பிறக்கைக்காக அவர்களுடைய ருசியைப் பின்செல்லி ஸாஸ்த்ரோக்த பரதிம்ஸாரூபயாயிருக்கிற அதி(ரு)சாகில்யமயமயிருந்ததும் அதிஉத்தமனான ப(ரு)ரமபுருஷனாலே ஸாஸ்த்ரவிஸ்வாஸம் பிறந்து, அநந்தரம் தேஹாதிரிக்தாத்மஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காக ஸரீரவியுக்தாத்மபோக(ஶ்ரீ)மாயிருக்கிறபரமபுருஷனுடைய ஸாதகதமதையும், தத்ஸாதகஜீவாதிஸ்வரூபாதிகளையும், பூர்வோக்த பரஜ்ஞாநவிசேஷபூர்வகமாக ப்ரகாசிப்பிக்கையும், தேஹாதிரிக்தாத்மாவென்றறிந்தவளவிலே தத்தத்மானபாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காக பாரதந்த்ர்ய கைங்கர்யரூபமோக்ஷஸாதனதையும், தத்ஸாதகமான பக்தியையும் பூர்வோக்தபல

(க) ஸமஸ்தகல்யாண

ஸாதகநிஷேதபூர்வகமாக விதி(டி)த்தும், அந்தப் பாரதந்த்ர்யத்தினு டைய யதா(வ)வதகர்ஸநார்த்தமாக பூர்வோக்த பலஸாதகநிஷேத பூர்வகமாக பகவதப்ரீதிவிஷயைகரஸதவ தத்தத்யந்தாதீ(தி)நத்வ ப்ர திபத்திரூபமான வுபேயோபாயங்களே விதித்தும், இப்படி ஸாஸ்த்ர விஸ்வாஸமும் தேஹாதிரிக்தாத்ம யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமும் பிறக்கைக் காக இதர ஸாதநஸாத்யங்களே விதிக்கிறதாகையாலே இந்த ப்ரமா ணங்கள் ஸப்ரயோஜநங்கள்.

த்ரிவித சேதநாசேதநரூபனான விஸ்வரன் இந்த க்ரமத்தைச் சிலர் விஷயத்திலே நிர்வஹித்தும், இந்த க்ரமமொழிய இந்த ஸாஸ்த்ர ஜந்யஜ்ஞாநத்தைச் சிலர்க்கு கேவலக்ருபையாலே பிறப்பித்தும் போருகையாலே இந்தகியதி ஸ்வதந்த்ரஸ்வரேச்சாபே(பு)க்ஷ மொழிய அபேக்ஷிதமன்று.

அபேக்ஷிதமாகில் பரஹிம்ஸாபரரான ச(ஸ)ண்டாகர்ணகிகளு டைய மோக்ஷம் அநுபபந்நமாம். ஸர்வர்க்கும்பரஹிம்ஸாதிகம் அநு ஷ்டேயமுமாம்; (க) "மயர்வறமதிகலமருளினன்" (உ) "அவனென் னுளிருள்தானறவீற்றிருந்தான்"(ங) "நின்பாதமேசரணெனத்தந்தொ ழிந்தாய்" (ச) "உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன், அதுவுமவனின் னருளே" (ஞ) "வைத்தேன்மநியால்" இத்யாதிகளாலே ஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸாதநங்களுக்கு ப்ரகாமகன் அவனென்கிறத்தோடு விரோதிக்கும். ஆனால் இந்த க்ரமம் நிஷ்ப்ரயோஜநமாகாதோ வென்னில், உபயமும் ஈஸ்வரபுத்க்யா நியதவிஷயங்களாகையாலே நிஷ்ப்ரயோஜநமாகாது. ஆனால் ஈஸ்வரனுக்கு வைஷம்யம் வாரா தோவென்னில், ஸ்வயமேவநியதாகாரமாயிருப்பதொரு வஸ்துவை அத்யதக்குலீத்துத் தன்னுடைய புத்க்யநீநமாக நிர்மிழித்தபோ தி றே வைஷம்யமவருவது. அங்ஙனன்றியிலே ஸகலமும் ஸ்வாதீநரூப மாகையாலே வைஷம்யம்வாராது. இந்தப்ரகாரந்தான் அவனுக்கு ஸ்வாபி(தி)மத ப்ரயோஜநமாயிருக்கையாலே ஸாபேக்ஷமன்று.

ஆகையாலே தவயத்திற்சொல்லுகிற உபாயோபேயங்களே யொழிந்த ஸகல ஸாதநஸாத்யங்களும் அத்யந்தவிலக்ஷணமான

(க) தி-வாய்-க-க-ச (உ) தி-வாய்-அ-எ-ரு (ங) தி-வாய்-டி-எ-கo
(ச) தி-வாய்-அ-அ-ரு (ஞ) தி-வாய்-அ-எ-கo (சு)

விக்கவுபாயோபேயங்களிலே ஆரோபிக்கைக்காக ப்ரவ்ருத்திக்கிற தாகையாலே இவற்றை ஸகலஶாஸ்த்ரஸாரமென்னக் குறையில்லை.

இப்படி ஸ்ருதிகளும் ஸ்மிருதிகளும் ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும், விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாக நிரதிஶய ஸுகரூபமான புருஷார்த்தத்தைப்பெற்று உஜ்ஜீவிக்கைக்குபாயம், (க) "லோகானாம்பரமோ தர்ம:-லோகாகாரம்பரமோதர்ம:" (உ) "ராமாபிராமவாக்தர்ம:-ராமோ விக்ரஹவான்தர்ம:" (ங) "க்ருஷ்ணோதர்மஸனாதனம்-க்ருஷ்ணம்தர்மம்ஸனாதனம்" (ச) "ஸ்லாகமானவனவும் நால்வேதமாத்தவமும் காரணனேயாவது" என்று சொல்லப்படுகிற விஶ்தோபாயமென்று அறுதியிடுகையாலே நமக்கும் இவ்வுபாயவிஶேஷமே ஆதரணீயமாகக்கடவது.

ஆக, இப்படி ஸகல ப்ரமாணப்ரதிபாத்யங்களாய், மந்த்ரவிஶ்மான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமுமாய் அபி(தி)மதமுமாயிருந்துள்ள உபாயோபேயங்களே இரண்டுவாக்யத்தாலும் விஶதமாகப்ரதிபாதிக்கையாலே வாக்யத்வயாத்மகமாய்க்கொண்டு த்வயமென்றுதிருநாமமாய், திருமந்த்ரத்தினுடைய விஶதாநுஸந்தானமாய், (ச) "மஸ்தாரஞ்சரமாயத்இமம் ந்யா-மகாரம்த்ராயதஇதிமந்த்ர:" என்று அநுஸந்தாதாவை ரக்ஷிக்கையாலே மந்த்ரமாகவும்.(ஞ) "த்வயேனமம் ந்யாரஞ்ச-த்வயேநமந்த்ரராஜேந" என்று மந்த்ரஶ்ரேஷ்டமாகவும சொல்லப்படுகிற த்வயம் கடவல்லி முதலான வுபநிஷத்துக்களிலே அக்(தி)கமாய்ப் போருகையாலும, பகவச்சாஸ்த்ரத்திலே, (ஞ) "ப்ரதமம்ஶ்ருணுமஸ்நாரணாம மந்நாராஜமநுத்தமம். ஸர்வமந்நாஃபலான்யஸ்ய விஜ்ஞானேநபவந்திஹி. ஏதன்ன ந்நாமவிஜ்ஞாய யோநரோமாமபீப்ஸதி-பாஹுப்யாம்ஸாகரம்தர்த்துமலப்வாப்லவமிச்சதி. தஸ்மாத்ஸ்யாமாமபீப்ஸேதயோவாஸுகதிமிச்சதி. ம ந்நாராஜமிமம்வித்யாத்ஸர்வஸாஸ்த்ரார்த்தவேதகம். ஸர்வமந்த்ரபலாப்தஸ்யஸித்திஜ்ஞாநேநபவந்திவை. ஏதந்மந்த்ரமவிஜ்ஞாயயோஜரோமாமபீப்ஸதிபாஹுப்யாம்ஸாகரம்தர்த்துமலப்வாப்லவமிச்சதி. தமாத்யோமாமபீப்ஸேதயோவாஸுகதிமிச்சதி. மந்தராராஜமிமம்வித்யாத்ஸுரோர்வசநபூர்வகம்" என்றும்,(ஞ) "மாமேகஞ்ச ஶ்ரியாயுக்தம் நித்யயுக்தோநரோத்தமம். த்வயேனமம் ந்யாரஞ்ச மத்ப்ரியேணஸதேவ்ய

(க) (உ) பா-ஆ-ஈஉ-சக (ங) பார-ஆ-அஅ
(ச) சு-திருவ-எ2 (ஞ) பகவச்சாஸ்த்ரம.

ாலசிராத்ப்ரதிஸாதேனமல்லோக்ஷ்யதகச்ச்ஹ” ((மத்ப்ரயுக்தோவாஸுவ்ருத்தோவாயுர்ப்ர
பத்திஸ்தவிவா । லக்ஷ்மீஇச்சாமுகுரேஇச்ச த்வயிஸ்தசரணம்கத। மல்லோக்யமசிரால்லப்ஸ்யா ம
ாஸ்யஜ்ஞாஸகச்ச்ஹி-மாமேகஞ்சஸ்ரியாயுக்தம் பக்தியுக்தோகரோத்க
ரம। த்வயோகமத்ராதிகேக மத்ப்ரியேணாபிஜாத்ஸதா। அகிராக்மத்ப்ர
ஸாதேக மல்லோகஞ்சஸலகசதி” “தூர்வ்நுத்தோவாஸுவ்நுத்தோ
வாமூர்க்சபண்டிதவவா। லக்ஷ்மீஞ்சமாம்ஸுரேஸஞ்சத்வயோகரா
ணம்சதக। மல்லோசமசிராலலப்த்வா மத்ஸாயுஜ்யம்ஸுகச்சதி” என்று
பலவிடங்களிலும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும், (க) “த்ரயவஸ்தாத்வ-த்வயவத்
தாத்வம்” (க) “த்ரயஸுஸ்தானஸுஸ்தா ஸேனஸமாஸ்ரயேனவ்யூஹ-த்வயமர்த்தாநுஸந்
தாகேகஸஹஜஸ்தைவம்வக்தா” என்று பராஷ்யகாருக்கும் ஸரண்யன்
தானே யருளிச்செய்யையாலும்,

ப்ரபந்நஜனகூடஸ்த்தபாவ்யுஸாக்ய பரமாசார்யரும், (ங) “ம
யர்வ்யமதிகலமநுஸினன்” என்று தாமுமநுஸந்தித்து, (ச) “திரு
வுடையடிகள்தம்நலங்கழல்வணங்கி” (ஞ) “வண்புகழ்நாரணன்தின்
கழல்சேரே” என்று ஸம்ப்ரதாஹ பிறர்க்கு உபதேஸித்த, இம்
மந்த்ரோக்தமான புருஷகாரபூத ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீப்ரபுருஷ கைங்கர்
யவிரோதிகிவ்நங்கிப்ரார்த்தநாபர்யந்தமான வர்த்தவிஸேஷங்க
ளைக்ரமமாக, (ஞ) “மலர்மகளின்நீங்காமை நாவும்பெறலடிகள்” (ஸ)
“மாதேனிதாக்கிடவாதிமார்விகொண்டாப்மாதவா” (அ) “மல
ராள்மைந்தன்” (கo) “திருமகளார்தனிக்கேள்வன்” (கo) “திருவின்
மணாளன்” (கக) “பூமகளார்தனிக்கேள்வன்” என்று புருஷகார

(க) ஸரண்யதிவ்யம் (உ) பகவச்சாஸ்த்ரம் (ங) திரு-வாய்-க-க-க
(ச) திரு-வாய்-க-ங-அ (ஞ) திரு-வாய-க-உ-கo (அ) திரு-வாய்-க-ங-க
(ஸ) திரு-வாய்-க-ஞ-ஞ (அ) திரு-வாய்-க ஞ-ஞ (கo) திரு-வாய்-க-க-க
(கo) திரு-வாய்-க-ச-க (கக) திரு-வாய-க-க ஞ

மாணஸ்ரீஸம்பந்தத்தையும், (ச) "எண்பெருக்கற்கலந்தெண்பொருளீறிலவண்புகழ்நாரணன்" என்று ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வத்தையும், (ட) "எம்பிரானெம்மான்நாராயணனேலே" (ஞ) "கலகத்தான்காத்தளிக்கும்பொழில்வழுதிவளநாடற்கே" என்று வாத்ஸல்யத்தையும், (ண) "ஞானமூர்த்திநாராயணனே" என்று ஸர்வஜ்ஞத்வத்தையும், (ந) "திண்ணமநாரணம்" என்று ஸர்வஸாதகத்வத்தையும், (ன) "கலலநுங்கும்பெருமான்நாராயணன்" என்று க்ருபாவத்தையையும்சொலலி, ஆகவிப்படி ஆஸ்ரயணீயனாகியாயும்காரியபரனாகியாயுமுள்ள குணவைலக்ஷண்யத்தையும், (ப) "ஆதிமனக்கு நின்பாதமேசரணாகத்தந்தெனதிழித்தாய்" (ம) "கழல்களாலவையேசரணாக்கொண்ட" (ய) "நம்பெருமானடிமேல்சேமங்கொள்" (ர) "கண்ணிணைத்தாள்பணிமி" (ற) "அடிக்கீழமர்த்துபுகுந்தேன்" (ல) "உன்னலல்லால் யாவரானுமொன்றும் குறைவெண்டேன்" (ள) "காணிணைமிலைசுமபிரான்சரணைசாண் நமக்கென்னுகாடைறுமேகதிகதைபனப்" என்று ஸுபாஸ்ரயத்வத்தையும், தத்பாயஸ்வீகாரத்தையும், (ழ) "எழிலிமலர்மாதருந்தானுமிவ்வேழுலகையின்பம்பயக்க" (ற) "திருமாமகளிருந்தாமமிருந்திருவாழ்" (ன) "கோலத்திருமாமகளோடின்னே" (ஸ) "அடிமைசெய்வார்திருமாலுக்கே" என்று லக்ஷ்மீஸம்பந்தியையும், (ஹ) "கொடியேன்பருகின்னமுதே" (க) "திருமாலின்சீரிறப்பெதிர்காலப்பருகுமார்வினை" (உ)o "அடியனேன்பெரியவம்மானே" (ஊ) "விண்ணவர்கோன்கங்களகோன்" (ஊ) "நினதுறைவுலகுக்குமக்காயகன்" என்று லக்ஷ்மீபதித்வத்தையும்,

(ஊ) "நின்கோயில்சீய்த்து" (ஊ) "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்

(க) இ-வாய-க-உ-க0 (உ) இ-வாய-க-எ-க (ங) இ-வாய-க-ஒ-ங
(ச) இ-வாய்-சை எ-க (ஞ) இ-வாய்-க0-ஞ்-க (ட) இ-வாய-ஞ்-கூ-க0
(ண) இ-வாய்-ஞ்-எ-க0 (த) இ-வாய-ஞ்-அ-க்க (ந) இ-வாய்-ஞ்-கூ-கூக
(ன) இ-வாய்-ஙு-க0-ங0 (ஙக) இ-வாய்-சு க0-க0 (ஙஉ) இ-வாய்-ஞ்-அ-உ
(ஙங) இ-வாய-ஞ்-க0-க0(ஙச) இ-வாய-எ-க0-ச (ஙஞ) இ-வாய-சு-ஞ்-அ
(ஙட) இ-வாய-சு-கூ-ங (ஙண) இ-வாய்-சு-ஞ்-க்க (ஙத) இ-வாய-எ-க-எ
(ஙந) இ-வாய்-எ-கூ-கூ (உ0) இ-வாய-அ-கூ-ங (உங) இ-வாய்-அ-ஊ-உ
(ஊஉ) இ-வாய்-அ-கூ-கூக (உங) இ-வாய்-கூ-உ-க (உச) இ-வாய்-அ-ஞ்-எ

ಳಾಯ್" (೨) "ತೊಡಿವಿಣೆಯುಮ್ಪಿಡಿಕ್ಕ ನೀಯಾರುನಾಳ್ಕೂವುದಲ್ ವರುದಲ್ಸೆಯ್ಯಾಯ್" (೭) "ಉನ್ದನ್ತಿರುವುಳ್ಳಮಿಡರ್ ಕೆಡಿತ್ತೋಱುಂ ನಾಂಗಳ್ವಿಯಕ್ಕಿನ್ಱುದುಂ" ಎನ್ಱು ಕೈಂಕರ್ಯತ್ತೈಯುಂ, (೬) "ವಿಣ್ಡೊಯಿನ್ತವಿಣೈಯಾವಿನವೆಲ್ಲಾಂ" (೮) "ಅಮರಾವಿಣೈಗಳೇ" (೯) "ನಿಲ್ಲಾವಲ್ಲಲ್" ಎನ್ಱು ಕೈಂಕರ್ಯವಿರೋಧಿನಿವೃತ್ತಿಯೈಯುಂ ಸೊಲ್ಲಿ, ಶ್ಲೋಕವಿಪ್ಪಡಿ ಅನೇಕವಾಕ್ಯಂಗಳಾಲೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಕ್ಕೈಯಾಲುಂ,

ಪೆರಿಯಮುದಲಿಯಾರುಂ, (೫) "ನಧರ್ಮನಿಷ್ಠೋಸ್ಮಿ-ಆಕಿಞ್ಚನ್ಯನ್ಯಗತಿ-ತ್ವತ್ಪಾದಮೂಲಂಶರಣಂಪ್ರಪದ್ಯೇ-ನತ್ವಧರ್ಮನಿಷ್ಠೋಸ್ಮಿ, ಅಕಿಞ್ಚನೋನಾನ್ಯಗತಿಃ-ತ್ವತ್ಪಾದಮೂಲಂಶರಣಂಪ್ರಪದ್ಯೇ" (೮) "ಕೃಪಯಾಕೇವಲಮಾತ್ಮಸಾತ್ಕುರು-ಕ್ರುಪಯಾಕೇವಲಮಾತ್ಮಸಾತ್ಕುರು" ಎನ್ಱು ಇಮ್ಮಂತ್ರಾರ್ತ್ತತ್ತೈಯನುಸಂಧಿಕ್ಕೈಯಾಲುಂ,ಪಾಷ್ಯಕಾರರುಂ,(೫) "ಆನನ್ಯಶರಣ್ಯಶರಣಮಹಂಪ್ರಪದ್ಯೇ-ಅನನ್ಯಶರಣಶ್ಶರಣಮಹಮ್ಪ್ರಪದ್ಯೇ" (೫) "ಆನನ್ಯಶರಣ್ಯಸ್ತ್ವತ್ಪಾದಾರವಿನ್ದಯುಗಂ ಶರಣಮಹಂಪ್ರಪದ್ಯೇ-ಅನನ್ಯಶರಣಸ್ತ್ವತ್ಪಾದಾರವಿನ್ದಯುಗಳಂ ಶರಣಮಹಮ್ಪ್ರಪದ್ಯೇ" (೬) "ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣತವಚರಣಾರವಿನ್ದಯುಗಂ ಶರಣಮಹಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ-ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣತವಚರಣಾರವಿನ್ದಯುಗಳಂ ಶರಣಮಹಮ್ಪ್ರಪದ್ಯೇ" (೮) "ನಿತ್ಯಶ್ರೀರ್ಭವಾನಿ-ನಿತ್ಯಂಕರೋಮಿಭವಾನಿ" ಎನ್ಱು ಇಮ್ಮಂತ್ರಾರ್ತ್ತತ್ತೈಯನುಸಂಧಿಕ್ಕೈಯಾಲುಂ, ಶರಣ್ಯಾನ್ತರ್ಕತ ಜ್ಞಾನಿಪರಿಕ್ರಹಂ ಇದುಕ್ಕುದಿಶಪಿತ್ತಿರುಕ್ಕುಂ.

ಅದುಕ್ಕುಮೇಲೇ ಇದುತಾನ್ (೫೫)"ಕಣ್ಣಂಕನಿವಿಣೈಕಣ್ಣುಂ ಮನಮುಡೈಯೀರ್"ಎನ್ಱೈಯಾಲೇ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಮುಮಾಯ್,(೫೭) "ಸರ್ವತ್ಮನಾ ತ್ವೋಪಿಗೋವಿನ್ದೋ ನೃಣಾಂಜನ್ಮಶತೈರ್ಜಿತಮ್। ಪಾಪರಾಶಿಂದಹತ್ಯಾಶು ತೂಲರಾಶಿಮಿವಾನಲಃ-ಸಕೃತ್ಪ್ರಸನ್ನಮುದಾಪಿಗೋವಿನ್ದೋ ನೃಣಾಂಜನ್ಮಶತಾರ್ಜಿತಂ। ಪಾಪರಾಶಿಂದಹತ್ಯಾಶು ತೂಲರಾಶಿಮಿವಾನಲಃ" (೫೬) "ಸಕೃದುಚ್ಚಾರಿತೇನೈವ ಕೃತಕೃತ್ಯೋಭವೇನ್ನರಃ-ಸಕೃದುಚ್ಚಾರಿತೇನೈವ ಕೃತಕೃತ್ಯಂಕರೋತಿಯಃ" (೫೮) "ಸಕೃದೇವಪ್ರಪನ್ನಾಯ-ಸಕೃದೇವಪ್ರಪದ್ಯತೇ" ಎನ್ಱೈಯಾಲೇ ಸಕೃದನುಷ್ಠೇಯಮುಮಾಯ್, (೫೯)"ಮಾತವನೆನ್ಱೆನ್ಱೇತವಲ್ಲಲ್ಲಿರೇಲ್

(೫) ತಿ-ವಾಯ್-೫-೨-೫೦ (೨) ತಿ-ವಾಯ-೫೦-೫೫ (೫, ತಿ-ವಾಯ-೫೦-೫೫
(೫) ತಿ-ವಾಯ್-೫೦-೫೨-೫ (೬) ತಿ-ವಾಯ-೫೦-ಅ-೫೫ (೫) ಲಘೋ-೨-೨೨
(೬) ಸ್ತೋತ್ರ-೫-ಅ (೫) ಶರಣಾಗತಿಗದ್ಯಂ (೫) ಶ್ರೀರಂಗಗದ್ಯಂ
(೫೦) ವೈಕುಂಠಗದ್ಯಂ(೫೫) ತಿ-ವಾಯ್-೫೦-೨-೫ (೫೨) ಪಾರ.
(೫೫) ಪಞ್ಚಸಾಸ್ತ್ರಂ (೫೫) ರಾ-ಯು-೫ಅ-೫೫ (೫೨) ತಿ-ವಾಯ್-೫೦-೨-೬

திருத்தான்முடையாவேதம்சாரா" என்னுமிவையாலே புத்திபூர்வகமாகவிஷ்ட பரிஹாரகமுமாயிருக்கும்.

(அ) "ஸாத்யஶ்ச க்ரியதாஸாஹ ஸ்ரீப்ரார்தநாஸ்யாதிஶயஸ்-ஸாத்யபக்தியில்லாத ஸாஹங்கரீப்ரார்தநஸ்யாபிபூயஸீ" என்றும், (உ) "மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்" என்றும் சொல்லுகையாலும் ஆத்மபரமாத்மாக்களுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்ய நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யங்களாலும், இருவர்க்கும் கர்மபாரதந்த்ர்யமும் கர்த்தவ்யதாஸமுமில்லாமையாலும், ஸர்வபாபவிமோசகனுகையாலும், கர்மவஸாத்தில்நின்றிக்கே ஸரீராவஸாநத்திலே பலமாகக்கடவது. (க) "தஸ்ய தாவதேவசிரம்யாவந்ந விமோக்ஷ்யே, அதஸம்பத்ஸ்ய-தஸ்யதாவதேவசிரம், யாவந்ந விமோக்ஷ்யே, அதஸம்பத்ஸ்யே" என்கிற ஸாதாரணவசநம் ஸாதநத்வயுக்தவிதஸாத்யங்களாலே ஸரீரமோக்ஷமும் கர்மமோக்ஷமுமாகக்கடவது.

ஸரீரமோக்ஷபர்யந்தமான விளம்பமும் தத்காலீநதுக்காநுபவமும் ப்ரபத்தவ்யனான வீர்வான் இவன்பக்கலிலே சபலனுமாய் ஹிதகாமனுமாயிருக்கையாலே இவனுக்கு நிவ்ருத்திவேகப்ரதாநம் பண்ணுகையாலும் தத்தநூந கர்மஸம்பந்காநுமதி பண்ணியிருக்கையாலுமாகக்கடவது.

இவ்வர்தத்தை ஸொல்லாவற்றிலுங்காட்டில், (ச) "தர்மஜ்ஞஸமயஃப்ரமாணம்-தர்மஜ்ஞஸமயஃப்ரமாணம்" (ரு) "யதாவேஷ்டஸே ஶ்ரேஷ்டதாவேஷ்டஸே - யதாதேதேகஷாவர்த்தேதாம், ததாதேஷாவர்த்தேதாம்" இத்யாதிகளாலே ப்ராமாணிகபரிக்ரஹமே ப்ராபல்யமென்கையாலே தத்ஜ்ஞாபநார்த்தமாகவும் ஸாதகஸாத்யங்களில ருசிவிஶ்வாஸங்களுக்காகவும் பூர்வாசார்யவசநங்கள் அநுஸந்தேயங்கள்.

அவையெவையென்னில், பட்டர்பாதிரிக்குடியிலே எழுந்தருளினபோது, மறவன், "முயற்குட்டியைப்பிடித்தேன், அதின்தாய் முன்னேவந்து தண்டனிட்டவாறே விட்டுப்போந்தேன்" என்ன, முயலுக்கு ஸரணாகதியே ரக்ஷகமென்று உபதேஶித்தாரில்லீ. (ஞ) "அதிஃப்ராணாந்ஸத்யஜ்யரக்ஷேத்-அரிஃப்ராணைர்பரித்யஜ்யரக்ஷிதவ்யஃ" என்

(க) பகவச்சாஸ்த்ரம் (உ) தி-வாய்-க-கo-இ (ங) சாந்தோ-இ-உ-க
(ச) அபஸ்தம்பஸூத்ரம் (இ) கை-ஸீகரா (ஞ) ராமாயண-உ-க.

இற்றஞ்ஞாற்றும் வேடனுக்கில்லை. இப்படியிருக்க, ப்ரபத்நிவைபவமிருந்தபடி யென்னென்று பட்டர் விஸ்மிதராயென்கிற வார்த்தையும்,

இவனகத்திலே யொதுங்கினேனென்றிறே நம்மை இவனுபசரித்தது. பரமசேதனன், தான்அபி(ஏ)மானித்த திவ்யதேசங்களிலே வர்த்திக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களளவிலே என் நிணைத்திருக்கிறானே வென்று விஸ்மி(ஸ்)தனென்கிற வார்த்தையும்,

பட்டர் ஜீயர்மடியிலே கண்வளர, இராமுடியத்துடைமாறத் தேடுதல் தூங்குதல்செய்யாதே ஸாவதா(ஹ)னராயிருக்க, ஜீயரைப் பார்த்து பட்டர், இப்படி நீர் எனக்குப் பரிவராயிருக்கைக்கடி நான் சொன்ன த்வயபதத்தை விஸ்வஸித்தனமிறே யென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

பட்டர் எம்பார் ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே ரஹஸ்யம் கேட்டிருக்கச்செய்தேயும் இவர் பதஸ்தராகிறபோது பாஷ்யகாரர் இவர்கையிலே புஸ்தகத்தைக்கொடுத்து இவர்செவியிலே த்வயத்தை யருளிச்செய்து பெருமாள திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தாரென்கிற வார்த்தையும்,

சிறியாத்தான், எம்பார் ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே தண்டனிட்டு எனக்குப்ரியமாகவும் ஹிதமாகவும் திருவுள்ளத்திலுறுதியிட்டிருக்கு மர்த்தத்தை யருளிச்செய்யவேணுமென்ன, எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாஷ்யமே, த்வயத்திலுறுதியிட்டிருக்கு மர்த்தத்துக்கு மேற்பட ஸ்ரேஷ்டமாயிருப்பதொன்றில்லை; இத்தை விஸ்வஸித்திருமென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும், அநாதிகாலம் எம்பெருமானோட்டை ஸம்பந்தத்தை யில்லைசெய்துகிடக்கிற சேதநரை அவன் திருவடிகளிலே ப்ரீதிக்குப் பற்றாசு பிராட்டியானென்று நிர்ப்ப(ரு)ரனாயிருக்கையென்று சிறியாத்தானுக்கு அருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

பெற்றி ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே த்வயஸ்ரவணம்பண்ணின கொற்றியம்மம்மாள் பிராட்டி, திருமந்த்ரத்தை யருளிச்செய்யவேணுமென்ன, அதுவும் த்வயத்துக்குள்ளே உண்டுகாண்; அதுகொண்டு கொள்ளுமென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

வீராணத்தநளாளப்பெருமாளுக்கு த்வயமருளிச்செய்கிற போது பிள்ளையைப்பார்த்து என்னோடொழியப் புறம்பேபோமாகில், செய்தென்? நான் சொல்லும்போது நான் விஸ்வஸித்திருக்குமதை யே சொல்லவேணுமென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

பெரியகோயில் நாராயணன்மகன் ஏகாயநராமே பிருக்கத் கண்டு பாஷ்யகாரர் அவனியமைத்துப் பெருமாள்திருமுன்னே கொண்டுபுக்கு, த்வயமொழியத் தஞ்சமில்லீ; அத்தை விஸ்வஸித் திருவென்று சடகோபனையெடுத்துச் சூழ்த்துக்கொடுத்தவார்த்தை யும், பாஷ்யகாரரைப்பிரிந்து திருமேனி வெளுத்துத் திருநாராயண புரத்திலேயெழுந்தருளின அம்மங்கியம்மாளுக்கு, என்னைப்பிரிந்து க்லேஸித்துவந்தவனுக்கு முன்புசொன்ன த்வயமொழியக்கண்டிலே னென்று ஒருருக்வயத்தையும், ஆழ்வான் திருநாட்டுக் கெழுந்தரு ளப் புறவீடுவிட்டிருக்கிற தசையிலே ஆழ்வானுக்குக் கர்ப்பூரித ரத்தை வாயிலிட்டாற்போலிருக்கும் காணுங்கோளென்று அவர்க் கு த்வயத்தை யநுஸந்தித்தாரென்கிற வார்த்தையும், எம்பெரு மானார் அந்திமதசையிலே ஸேஷித்திருந்த முதலிகளுக்கு த்வய மொழியத் தஞ்சமில்லீ யென்றிருங்கோளென்றருளிச்செய்த வார் த்தையும்,

அனந்தாழ்வான் நஞ்ஜீயரைப்பார்த்து, திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலேவளர்ந்து த்வயகரானனுவாயென்று வாழ்த் திருளென்கிற வார்த்தையும், இவை முதலான இவ்வாசார்யவசநங் களடையப ருசிவிஸ்வாஸங்களுக்காக இவ்விடத்திலே அநுஸந்தே யங்கள்.

இப்படி ஆசார்யருசிபரிக்ருஹீதமான த்வயம் அகர்யஸாதந ரைய் அகர்யபரயோஜநனை முமுக்ஷுவுக்கு அநுஸந்தேயமான வர் த்தவிஸேஷங்களை ப்ரகாஸிப்பிக்கிற ரஹஸ்யத்ரயத்தில் திருமந்த்ர த்தில் மத்யமபதைகத்தமான ஆத்மயாதாத்ம்யத்தாலும், சரமஸ்லோ கத்தில் உத்தமபதைகத்தமான ஈஸ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் தோன் றின உபாயவிஸேஷத்தையும், அவற்றில் சதுர்த்தியாலும் உத்தம னாலும் தோன்றின விபேயவிஸேஷத்தையும், இதில் ப்ரதமபதைக் தமான ஸ்ரீஸம்பந்தத்தால்வந்த ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை முன்

னிட்டுக்கொண்டு ஸ்வீகரித்து ப்ரார்த்திக்கையாலே அவற்றிற் காட்டில் இது அதிகமாயிருக்கும்.

ஆகையிறே,(க)"ஸம்ஸாரார்ணவமக்நானாம்ஸத்யஸ்ஸம்ஸாரதாரணம்। த்வய மேகாக்ஷரம்ப்ராஹுர்மந்த்ரரத்நம்மஹர்ஷய:-ஸம்ஸாரார்ணவமக்நார்தாம் ஸத்யஸ் ஸம்ஸாரதாரணம்। த்வயமேசந்தமவிப்ரேந்த்ரகாலஸ்த்யஸ்யஸத்ருஸம் புவி" என்றதும், "த்ரயீநமஸ்த்ரிரல்லேன-த்வயேநமந்த்ரரத்நேந" (க) "மந்த்ரரத்நத்வயம்ப்ரஹ்மந்-ரஹஸ்யத்ரயஸாரபூ:। மந்த்ரரத்நத்வயம்ப்ரஹ் மந் ப்ரணவேவக்ஷ்யாமிஸாவ்ரத" என்றதும்.

இத்த்வயத்துக்கதிகாரி, ப்ரணவத்தில் ப்ரதமபதத்தில் தா(ஹ்)து ப்ரத்யயங்களால் தோன்றின ரக்ஷகத்வ போஷித்வங்களோ, அதில் சர மபதத்தில் தா(ஹ்)வர்த்தத்தாலே தோற்றின ஜ்ஞாநத்தாலே தெ ளிந்துதேறி, தத்பதார்தாநந்த ராகாரமான வாக்யத்தில் நிஷ்டன் றவஞ்ஞையாலே, இப்படிப்பட்ட சேதநன் தர்ஸநஞ்ஞையாலே நம் பூர்வாசார்யர்கள் இத்தை ரஹஸ்யமாக உபதேசித்துப் போருவார் கள்.

ஆகையாலே தா(ஹ்)த்வர்த்தவிஸிஷ்டகாரமான நமஸ்ஸுப்தார்த்த ஜ்ஞாநகார்யமான உபாயவரணத்தையும், ப்ரத்யயார்த்த ப்ரதிஸம் பந்திபூத மகாரார்த்த விஸிஷ்டகாரமான சதுர்த்தார்த்த ஜ்ஞாநகார்ய மான உபேயப்ரார்த்தனையும் வாக்யத்வயத்தாலும் சொல்லுகிற தாகையாலே இப மந்த்ரம் ஸ்வாதிகமாயிருக்குமாபோலே தந்நிஷ் டனை இவ்வதிகாரியும் ஸாத்யாந்தரத்திலும் ஸாதநாந்தரத்திலும் நிஷ்டராநவர்களில் அத்யந்தம் அதிகனாயிருக்கும்.

"ஸுஸ்நாதோவாபஹ்ருதபாப்மாவா। ஸுத்தோவாஸுசிர்வா। தஸ்மிந்த்வயமேயதிஸ்ரத்தாலபூஜ்யோபவதித்ருவம்। ஸ்ருதவாக்வாகுலீநோவா தபஸ்விவாபராஸர। த்வாயதிகாரிணோநா சேத்தம் தூரதஃபரிவர்ஜயேத்" என்று அந்யதிஷேதபூர்வகமாக த்வ யாதிகாரியானவன் பூஜ்யதமனென்று சொல்லாநின்றதிறே.

(க) பஞ்சராத்ரம்

(க) "ஶரணமித்யேவாதமுச்சேரயம்-ஸ்ரீண்மித்யபிவாசமுதைரயம்" (உ) "ருருத்ரம்வரஜ்ருர்நர-குருபரம்தவரங்கதாந்தர" (ஊ) "மாதவனென்றதேகொண்டு-தீதவங்கெடிக்கும்" (ஙூ) "மாதவனென்றென்றேதவல்லீரேல்" என்று சொல்லுகையாலும், (ச) "ஸர்வகுஹ்யதமம் பூயஶ்ருணுமே-ஸர்வதுஹ்யதமம்பூயஸ்ருணுமே" என்றும் (ஞ) "ஸர்வான்குஹ்யம்-குஹ்யாதாம்குஹ்யம்" என்றும் சொல்லுகையாலும் நம்பூர்வாசார்யர்கள் மற்ற ரஹஸ்யத்வயத்திலும் அர்த்தமாத்ரத்தை மறைத்துப்போருவர்கள்; இதில் ஶப்தார்த்தங்களிரண்டையும் மறைத்துப்போருவாகள்.

(ஙூ) "இங்கிப்பரிசுரைப்பார் - திருவருள்பெற்று இன்புறுவர்" என்கிறபடியே நமமைப்பாராதே முன்புசொன்னவர்களைப் பார்த்து இரங்கும்படிபண்ணும். இப்ரபந்த விரோதகதாலே இவர்த்தந்தை யதுஸந்திந்தாலிறே காரயகரமாவது. இம் மந்த்ரகீழ்டை யொழிய ஈஸ்வரீண லபி(ந்)க்கத்திதடுலை மூர்க்கத்தியம்; ஸ்வகாபத்தாலேபோம். பலாலாபமாத்ரமாய் விதிமென்னுமிடம், (ஸ) "ஏதஸ்ய ஸ்ரீமதிஷ்ணயோரேவ மஹிஷ்யௌ பூமலக்ஷ்மீரிதி ஸாஸ்த்ரேஷு ஸமாம்நாயதே - ஏததமந்த்ரமஹிஷ்ணாயயாகதாராதனமிதி | பாஹுல்யாபயஸாகரம்தர்த்திமலப்த்வாபல்வமிச்சதி" என்கிற க்ரந்தத்தாலே சொலலிற்று.

(அ) "பொய்யேகைமைசொல்லி-மெய்யேபெற்றெழிந்தேன்னி இவாய்க்கின்று" (கூ) "தேனோரின்னமுதேயென்றென்றே நிலகூற்றுச்சொல்ல, தானேலெமபெருமானவனென்னுடையோழிகான்" (கூ) "மாபம்சொல்லி வள்ளல்மணிவண்ணனே, என்றென்றே-உன்னைக் கண்டுகொண்டொழிந்தேன்" என்கிறபடியே உபாயஸ்வரூபத்தைக் ருபையும் ப்ராப்தியும் ஔதார்யாதிகளும், தன்பக்கல் ஆகிஞ்சந்யாதிகளும் ஆர்த்தியபி(ந்)நிவேஶங்களுமேயிறே இவ்வுபாயத்தினருகு அபேக்ஷிதம்: அல்லதது ஆபி(ந்)ஜாத்யாதிகளன்றே.

(க) ர-ஸ்த-உ-கூ0உ (உ) இ-வாய-உ-எ-ரு (ரு) இ-வர்ய-கூ0-இ-எ
(ச) கீதை-ரூ-அ- (ரு) கீதை- (ஞ) திருப்பா-கூ0
(எ) பாஞ்சராத்ரம் (அ) இ-வாய-இ-க-க (க) இ-வாய்-இ-க-உ
(கூ0) இ-வாய-இ-க-கூ

(க)ஸுபவித்ரபவித்ரோவாஸர்வாவஸ்தாஸுதோவாத்ரயஸ்மரணமாத்ரேணஸுபாஶ்ரய
ஜ்ஞானராஶுபி: । மூர்ஜ்தோவாபண்டிதோவாபி நிந்திதோவாஸுநிந்தித: । த்வயோச்சாரணமாத்ரே
ணநரஶுஜ்ஞானமர்ஹதி- அபவித்ரஸபவித்ரோவாஸர்வாவஸ்தாஸுதேதாபி
வா । த்வயஸ்மரணமாத்ரேண ஸபாஹ்யாப்யந்தரஸ்ஶுசி: । மூர்க்
கோவாபண்டிதோவாபி நிந்திதோவாப்யநிந்தித: । த்வயோச்சாரண
மாத்ரேண நரஶுஜ்ஞோநஸம்ஶய: என்னக்கடவதிறே.

(உ) "எழுமையேதலன்" இத்யாதியாலே அபி(தூ)ஷகவித்யாவ்ருத்
தங்களால் தண்ணியரான ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் விஷயமாக அவ
யொன்றையும்பாராதே ஸரண்யரான பெருமாள்தாம்"உன்தோழி"
என்று புருஷகாரஸம்பந்தத்தையும், "உமரி" என்று பாகவதாங்கீ
காரத்தையு முண்டாக்கி, "தோழன் நீஎனக்கு" என்று காமுமங்கீ
கரித்து, "இவ்கொழி"என்று தாமுகந்த கைங்கர்யத்தையும் கொள்
ளாரென்னையாலே ஜகன்மந்நாதாதிகள அப்ராப்யாஜகம, பகவதாக்ரு
தையே ப்ராப்யாஜகமென்னுமிடம் வ்யக்தம்.

இம்மந்த்ரத்தான் வாக்யத்வயத்தாலும் ஸித்தோபாயவிஷய
மான ப்ரபத்தியையும், தத்பலமான உபேயப்ராப்தகைங்கர்யமும் முக்
யமாக ப்ரதிபாதிக்கிறது.

அதில் பூர்வவாக்யத்திற் சொல்லுகிற உபாயப்ரபத்தி அதி
காலார்ஜிதமான அக்ருத்யகரணாதிகளாலே ஸுஷ்டாகத்கரண
னை விஷயிக்குங் கூடாமையாலே அந்த்ரீகாஸ்தாஸ்ரயபரி ஸிஷ்டாத்
திஷ்டதுபூதமான புருஷகாரஸஹாயத்தைச் சொல்லுகிறது ப்ரமாணம். அந்தப் புருஷகாரத்தாலே உத்தரவாக்யத்தாலே தங்களாப்ராப்தபாயப்ராப்தத்
யாஸ்ரயபூத சேதநனுடைய ஸ்வீகாரத்வ அப்ராப்தத்வ நிவர்த்தகத்வ நிவர்த்ய
களுக்கு நிவர்த்தகமான வாத்ஸல்யாதிகுணயோகத்தையும், ப்ராப்தத்
யந்தர்க்கதமானவிஸ்வாஸத்துக்கு ஹேதுபூதமானஜ்ஞாநஸக்த்யாதி
குணயோகத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது நாராயணபதம். ப்ரபத்திக்கு
விஷயமான உபாயத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி ஸுலபனாகவேண்டுகை
யாலே அத்தஸுலப்யத்தைச் சொல்லுகிறது "சரணௌ" என்று.
ப்ரபத்திவிஷயபூதனான உபாயத்வத்தைச்சொல்லு
றது "ஸரணம்" என்று. ஆக பூர்வவாக்யத்துக்கு முக்யமாகச்சொல்

(க) பகவச்சாஸ்த்ரம் (உ) தி-மொ-நு அ-க

லப்பட்ட உபாயத்வப்ரதிபத்திக்கு உபயுக்தங்களாய்க் கிடக்கிறன-இதிலுசொலலுகிற புருஷகாராதிகள்;

உத்தரவாக்யத்திற்சொலலுகிற ப்ரார்த்தனைக்கு விஷயமான கைங்கர்யம் - மிதுகரோஷபூதரான விவஹத்துக்கு மிதுநம் விஷயமாகுலலது பூர்ணமாகாமையாலே, தத்பூர்ணஹேதுவான ஸ்ரீயபதித்வத்தைச் சொல்லுகிறது "ஸ்ரீமதே" என்று. அந்தக்கைங்கர்யம் ஸ்வரூபாநுரூபமாகவேண்டுமிகையாலே தத்தேதுவான ஸ்வாமித்வத்தைச சொல்லுகிறது காரயணபதம். அதில் ஸ்வப்ராப்யோபாயத்வருத்தி பிறகாலலது சேஷபூதஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாகாலமையாலே தாதிவ்ருத்திகளபண்ணுகிறனை கமஸ்மபதம். ஆக உத்தரவாக்யத்துக்கு முக்யமாகச்சொலலுகிற கைங்கர்யப்ராப்தினைக்கு உபயுக்தங்களாய்க்கிடக்கிறது இதிற்சொலலுகிற ஸ்ரீலக்ஷ்மீபதித்வாதி கள.

ஆகவிப்படி வாக்யத்வயத்திலும் ப்ராப்யப்ராபகங்களைச் சொல்லுகையாலே இதுக்கு வாகயார்த்தம் ப்ராப்யப்ராபகஸ்வரூபநிரூபணமாகக்கடவது. இதுதான் பூர்வாசார்யநிரூபிதத்ரயார்த்தமாகையாலே ஸகலஸாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமந்த்ரவிவித்தமான உபாயோபேயங்கள் ஸிஷ்டாசாரவித்தமென்கை - இதுக்குத்தாத்பர்யார்த்தமாகக்கடவது.

இதில் வாக்யத்வயத்திலும் சொன்ன உபாயோபேயப்ரதிபத்திப்ரார்த்தநைகள் - பூர்வாசார்யதாத்பர்யநிர்த்தாரணஹேதுக்களான புருஷகாரவ்யதிரேகணவும் கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்திஹேதுக்களான லக்ஷ்மீஸம்பந்தவ்யதிரேகணவும் உதி(தி)யாமையாலே இவ்வாக்யத்வயத்துக்கும் ப்ரதாகார்த்தம புருஷகாரபராதாகபமும மிதுநகைங்கர்யப்ராதாந்யமுமாகக்கடவது.

இப்ப்ரதிபத்தி * அபராதாநாமாலயத்வாதிகாஷாநுஸந்தாந பூர்வகமாயிருக்கையாலும், அநுபவலாபத்துக்கும் அநுபவஜநித பரிதிகாரித கைங்கர்யலாபத்துக்கும் ஹேது- (க) "ஸமேஷ்யமுத்யதம் ஹ்யேத்-மமைவஹ்யஷ்க்ருதம் நஞ்ஜித்" (உ) "மத்ப்ரஸாதாத்வமாப்நிஹி த்வமாஸீத் மதபாபதோவாத்ரகிரித்தமாஸீத்" (ங) "என்பிழைபொறுத்தருளி"

(க) ராமா-ஸுந்த-சர்க (உ) (ங) நி-காய-க-ச ஏ

இத்யாதிகளாலே ஸ்வதோஷமாகச் சொல்லுகையாலே இந்த ப்ரார்த்தனையும் ஸ்வதோஷாநுஸந்தாந பூர்வகமாயிருக்கையாலும், அநுஸந்தாகார்த்தம் ஸ்வதோஷமாகக்கடவது.

அதில் பூர்வவாக்யம் புருஷகாரப்ரதாகமாகையாலே இதிற் சொல்லுகிற வர்த்தவிஶேஷங்களை யநுஸந்திக்க ஸ்வாபராதநிபந்தந (1) பீதி நிவ்ருத்தியாம்; உத்தரவாக்யம்-மித்துநகைங்கர்ய ப்ரார்த்தநா ப்ரதாகமாகையாலே இதிற்சொல்லுகிற வர்த்தவிஶேஷங்களை யநுஸந்திக்க ஸ்வரூபாநுரூப பலாலாப(2) நிபந்தந பீ(1)தி நிவ்ருத்தியாம். "பூர்வவாக்யாநுஸந்தாநத்தாலே பகவத்க் நபாவிஷயத்வவிக்தி:, உத்தரவாக்யாநுஸந்தாநத்தாலே பகவத்ப்ரீதிவிஷயத்வவிக்தி:" என்றுச்சான்றோர்கள் வார்த்தை.

பூர்வவாக்யோக்த தத்தேகாபாயத்வ ப்ரதிபத்திரில்லாதபோது அசித்ப்ராவ்ருத்தியில்லை. தத்கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையில்லாதபோது ஸ்வரூபாவ்ருத்தியில்லை. "நானடியேன்", "அடியேன்நான்" என்கிற உபயவ்யாவ்ருத்திபும் விஶ்லேஷிப்போதைக்கு உபயவாக்யாநுஸந்தாநமும் வேண்டும். ஆகவிதின் வாக்யார்த்தமும் தாத்பர்யார்த்தமும் ப்ரதாகார்த்தமும் அநுஸந்தாநப்ரயோஜநமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக விப்படி ப்ராப்யப்ராபகங்களுக்கு ப்ரதிபாதகமாய் ஸ்வாதிகாரமாய ஸகலதத்வஶேஷியமாய் பரமரஹஸ்யமாய், மந்த்ரநிஷ்டருடைய வதவஸ்டாகமாகையாலே மந்த்ரார்த்தத்துக்கு ஶிஷ்டாசாரத்வாரா ப்ரமாணமாய், ஆசார்யருசி பரிக்ருஹீதமாய் வாக்யத்வயாத்மகமாயிருக்துள்ள த்வயம், பஞ்சஸம்ஸ்காரயுக்தமாய் ஷட்பதமாய் புருஷகாரம், நித்யயோகம், ததீயபூதங்களாய் ஆஶ்ரயணீயோகியான வாத்ஸல்யாதி குணங்கள், உபாயோபேயோகியான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணங்கள், ஸுபாஶ்ரயணிக்ரஹம், ததுபாயத்வம், தத்விஷய ப்ரபத்தி, உபாயபலகைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தி பூர்த்தி, ப்ரதிஸம்பந்திகைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை, தத்விரோதிநிவ்ருத்தியாகிற பத்தார்த்தத்தையும் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும்.

அதில் பூர்வவாக்யம் பதத்ரயாத்மகமாய், (க)"ஸஹ்ருல்லக்ஷ்மணேந

(1) ராஅயோ-நகை-க

தீம் நிபீய்யரக்ஷன்னந்ந: - ஸ்ப்ராதுஸ்சரணைளகாடம் நிபீட்டப்ரகுரந்தர:" என்கிற உபாயவரணத்தையும், தத்ப்ரதிஸம்பந்தியாண திருவடிகளையும், தத்தேகாந்தமான குணவிசேஷங்களையும், தத்பா(ஶ்)வக புருஷகாரத்தையும் சொல்லுகிறது; உத்தரவாக்யம் பதத்ரயரத்மகமாய், (க) "தவாம்ஸுஸஹ வை தேவ்யோரிபாநஷுரம்ஸ்ய தே। அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி-பவாமல்ஸ் தஸஹாயவதேஷ்பாகிஸாநுஷாரம்ஸ்யதே ! அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்று புருஷகாரமும் உபாயமுமான விருவருடையவும் சேர்த்திபிலே ஸஹஜஸார்வகாலீக கைங்கர்யரூபமான உபேயத்தையபேக்ஷிக்கிறது.

"ப்ராபத்யே" என்று ஸ்வாதந்த்ர்யகமாகையாலே பலஸ்வாதந்த்ர்யத்தை முற்பட்டதாகவாக்யம் முற்பட்டது. ப்ராப்திவிரோதியிலேயிறே ப்ராபகம் முற்படவேண்டிவது. அநந்தரகலஸாதில் ஸாதகமிறே முற்படுவது. அகில ப்ரகமபதம் உபாயஸ்வீகாரத்துக்கு ஏகாந்தமான குணவிக்ரஹ விஸிஷ்டவஸ்துவினுடைய புருஷகாரஸமபந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. அதில் ப்ரதமாபேக்ஷிதமான புருஷகாரத்தையும் தந்நித்யயோகத்தையும் சொல்லுகிறது "ஸ்ரீமந்" என்று.

அதில் ஸ்ரீஸப்தம் புருஷகாரோபயோகி ஸ்வபாவவிஸேஷாபேதையாயிருக்குமுள்ள ஸ்ரீக்குத்தொருநாமமாய்க்கொண்டு "த்ரிஷ்-சேவாயாம்-ஸ்ரீஞ்-ஸேவாயாம்" என்கிறதாதுவிலே முடிகையாலே ஆஸ்ரயத்வ விஷயத்வங்களைக் காட்டுகிறது. ஏகாஸ்ரயத்திலே உபயமும் கூடுமோவென்னில்; கர்த்தருபேதமும் விஷயபேதமுமுண்டாகையாலே கூடும். அந்த பேதங்களைச்சொல்லுகிறது - "ஸ்ரியதேஇதிஸ்ரீ: ஸ்ரீயதேஇதிஸ்ரீ:" என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியும், "ஸ்ரயதேஇதிஸ்ரீ: ஸ்ரயதேஇதிஸ்ரீ:" என்கிற கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியும்.

எங்ஙனேயென்னில், "ஸ்ரியதே" என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தாத்மவர்க்கத்தாலும் தந்தாமுடைய ஸ்வரூபஸ்திதியாதிகளுக்காக ஆஸ்ரயணீயையாய்க்கொண்டு, (உ) "ஸங்கள்திரு" என்னும்படி. இவர்களுடைய உபாயோபேயாத்யவஸாயங்களாகிறஸம்பந்தங்களுக்கு (ங) "அஸ்துமேதேஷ ஸர்வஸ்ய ஸ்ருஷ்ட்யாதே-அஸ்துமேதத்தவஸர்வம்ஸம்பத்ஸ்யதே" என்கிறபடியே

(க) ரா-அயோ-ஈக-உச (உ) உ-திருவ-சுரு (ங) கத்யத்ரயம்

அரி(ர்)ஸ்ருக்கையை ப்ரணவரூபிணீன்றுகொண்டு அப்ரயணையையாயும், "ஸ்ரீயை" என்கிற காத்கரிவிபக்தியாலே (க) ஸ்ரீதன்னைத் தரும்ஸ்வரூபத்தையே" என்கிறபடியே தனஸ்வரூபஸ்ரீயை ப்ரவர்த்திப்பிக்கை ஸாதகாஸாதகத்வாதிகளுக்காக ஸாவேஸ்வரரூபிணீயாய்ப்பண்ணிக்கொடுத்தி (உ) "உன்னிடமே" (ங) "விஷ்ணோ-விஷ்ணோஸ்பரி" என்னும்படி அவனுக்கு ஸமர்பித்த ரூபமாயாய்க்கொண்டு ஆஸ்ரயிக்கையாயும், இவளுக்கு ஸ்வஸ்மின்வைகாமபா(ஞ)த்வங்களும் ஸ்ரீதிப்ரபந்தாதிகளும் அவனதீ(ஞ்)கமென்கையாலே இவள் புருஷகாரநிர்வேஹமாக ஆஸ்ரயணீயையுமாய் ஆஸ்ரிதையுமாயிருக்குமென்று உபயாநுபந்தி(ந்தி)பான ஸ்வதஸ்வாபிநீத்வங்களைச் சொல்லுகிறது.

அதவா, ஈஸ்வரன் பாமபாணாதியாகையாலே அந்த ப்ராணபிதாமஹரான ஸ்வஸைஸ்வரூபாதிகளாலே ஸர்வகாலமும் ஆநுகூல்யாதிஸ்ருஷ்டி அபூர்வவத்விஸ்மாபநஜநகமான வைலக்ஷண்யத்தைபுடையளாயிருக்கிற விலக்ஷணகாலவிஸ்லேஷாஸஹஜீவந்தெண்டு ஸ்வேஷித்திருக்கையாலே ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தரானும் ஸ்வரூபதோகுணைச்வர்ய ஸேவ்யமாதையாயிருக்குமென்னவுமாம.

கீழ்சொன்ன ஸ்வதஸ்வாபிநீத்வங்களாகிற ரெண்டு ஸம்பந்தமுமில்லாதபோது ஆஸ்ரயிக்கிற சேதநருடைய அபேக்ஷாவிஷேதுவாயிருந்துள்ள புருஷகாரத்வம்(ஞ) கடியாது. ஆகையாலே ஆ(ர்)ந்துகளின்மீயிலே இவள் ஸ்வரூபத்துக்கு நிரபகமாயிருக்துள்ள உபயஸம்பந்தத்தையும் கர்மிக்ரஹமான ஸ்ரீஸம்பந்தத்திலே ப்ரபத்தந்தித்வயத்தாலும சொல்லிற்றாயிற்று.

இந்த ஸம்பந்தத்வயத்தையும், (க) "ஈஶ்வரீஸர்வபூதானாம்-ஈஸ்வரீம்ஸர்வபூதகாரணம்" (ங) "ஆஸ்யேஶானஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ-அஸ்யேஶ்வராஜகதோகவிஷ்ணுபத்நீ" (ச) "ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே" (ஞ) "ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ-ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ" (ட) "ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ-ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ" (ண) "ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ-ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ" (த) "ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ-ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ" (ந) "ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ-ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ" (ப) "ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ-ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ" (ம) "ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ-ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ" (ய) "ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ-ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ" (ர) "ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ-ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ" (ல) "ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ-ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ" (வ) "ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ-ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ" (ழ) "ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ-ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ" (ள) "ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ-ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ" (ற) "ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ-ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ" (ன) "ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ-ஸ்ரீர்ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்தே ஸ்ரீர்விஷ்ணோ" இதுபாதிகளாலே ஸ்ருதிகளானே சொல்லிற்று.

(க) "யஸ்யாங்கி ஶ்ரயணம்ருதம்ருதமிவாஶ்ரௌதாஜாஶ்ரயந்ருஜநஸ்ய ஶ்ரீ. தாம்ப்ரதிஶ்ரவ்யுபஸம்ஹரயஜாந்நிராஶஃ ஶ்ரயம்ஹரியஶ்ரீ ரமுமாஹரயதா

(க) கா-தி-அ-ச (உ) தி-வாய-கோ-கம உ (ங) வி-பு-கோ-அ கள
(ச) ஸ்ரீஸூக்தம் (ஞ) யஜு- (ட) யஜு-கு-அஷ்ட
(ண) வைகுண்டஸ்த-இ

ரவாஸ - யஸ்யாகடாக்ஷணமநுக்ஷணமீப்ஸவாஸமைஸ்வர்யஹேதுரி
ஷுவாஸுதேவதத்த: தாபஸரிதிக்வதிபண்டிதயஸுகரிஷ்ணுத்
வாஸுதேவரியஸ்ரியமுதாஹரந்தாவாச" (சு)"யஸ்யாவீக்ஷ்யமகமத
ஸ்ருதிபரஸ்தோவிஷ்ணோலம் - யஸ்யாவீக்ஷ்யமுகமதகிலநிகபரா
தீகரவிதத்
தத்தகலம்" இத்பாதிகளாலே ஸர்வப்ராணிகளுக்குமுண்டான ஸ்வ
ரக்ஷதையெல்லாம் இவளுடைய கடாக்ஷாதீ(ஏ)நமென்றும், இப்படிக்
கொத்த இவளுடையஸம்பத்தை பகவத்ஸமாஸ்ரயணத்தாலே யாயிருக்
குமென்றும் விஷ்ணுபத்நித்வமான உபயஸமபந்தத்தையும் அபி(ஐ)
யுக்தரருளிசெய்தார்கள்.

(உ) "த்வமஸ்யஸர்வலோகானாம் தேவதேவோஹரேபத்நீ - த்வம்மாதாஸர்வ
லோகாநாம் தேவதேவோஹரிஸ்பிதா" (ங)"தேவதேவஸ்யமஹிஷீம்-தேவ
தேவதேவ்யமஹிஷீம்" (ஙு)"ஜகஜ்ஜநந்யம்-அகிலஜகந்மாதரம்" என்
னக்கடவதிறே.

இஸ்ஸம்பந்தத்வயத்தைக்குண்டான ப்ராப்யோபாயத்வங்களிலே ஸ்வரூபத்தைச்
சொல்லுகிறது-ஸ்ருணுஷ, ப்ராவயஸி யென்கிற நிருக்தமும்.

அகாரவாசி-ஆசார்யோபதேசத்தாலே ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூ
பங்களையும், தத்தநுரூபமாய் நிரதிசயபோக்யதையிருக்கிற புரு
ஷகாரத்தத்தையும் யதாவத்தாகவறிந்து, தத்ப்ராப்தி(ச)டமான ஸம்ஸா
ரத்தினுடைய ஹேயத்வதுக்கரூபத்வ ஜ்ஞாநத்தையுடையனாய்,
ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தாலும் பகவத்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் விரோ
திபாஹாயத்தாலும் ஸாதகாந்தரங்களுக்கு ஆநர்த்தக்யப்ராப்ய
ருசியதிரயத்தாலும் ஸம்ஸாரபீ(ஞ்)தியாலும் ஆபரமணமிழுகுகை
மாட்டாதே கிங்கர்த்தவ்யதாகுலனாய்நிற்க,

நிருபாதிக ஸுஹ்ருத்தாய் நிரவதிகக்ருபாவாரியிருந்துள்ள
வீச்வரன், (ச) "அஸ்ப்ரஷ்டஸ்ஸ்ஜ்ஞாநாதரஸ்ஸர்வஜ்ஞ - அக்ருதப்ரவிஷ்டஸ்ப
ரஸ்தாஜகாமஸ்வாகமா" (ஞ) "ஓநயிதேயோவுலகங்கட்கெல்
லாம்" என்னும்படி ஸத்தாதா(ட)கனாய், (ஞ) "எவையுமெவரும்
தன்னுள்ளேயடியுமாக்கியும்-அவையுள்தனிமுதலெம்மான்" என்று

(க) ஸரீஸ்தவ-க- (உ) வி-பு-க-க-உ உ (ங) ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்
(ச) யஜு-ஆரண்ய (ஞ) தை-வாய-அ-க-ஞ (ஞ) தை-வாய-க-சு-க

(ச) "ஸரணஸ்ரீபரஶுபயிஶுந்தயமாநமாந-கரணகளேபரைர்க்கடபிதும் தயமாகமகாந" (உ) "விசித்ரதேஹஸம்பூ-ஸ்ரீர்ஷ்ரயாயநிவேதிதும்-விசித்ராதேஹஸம்பத்நிர்ஸ்வாயாயதிவேநிதும்" என்றும் இவை புருஷார்த்தஞ்ஞாக முண்டாய் தத்ஸ்வரூபத்திற்கைக்காக காரணங்களோக்கொடுத்து, (ரு) "தஸ்ய ஸ்ரீ, தேஹாநுரூபாவிர்ப், தேதநுப்ரவிர்ய்ஸ்ச்ச்யேச்சாவத்-தத்ஸ்ருஷ்ட்வா, தத்தேவாநுப்ராவிஶத், தத்நுப்ரவிர்ய, ஸச்சத்யச்சாபவத்" என்று அவற்றுக்கு ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திரூபக்ரியுண்டாகைக்காக அதுப்ரவேஶித்தும், அவை ஸ்வரூபஜ்ஞாநபோஷணாதிப்ரவ்ருத்திகளுக்குறுப்பாகப் புக்கவாறே அவற்றை யுபஸம்ஹரித்தும், அவ்வளவிலும் நிராஸரணீயவிடாதே திரியவும் ஸ்ருஷ்டித்தும், இவற்றைப் பிரியமாட்டாமலும், இவைபடுகிற வ்யஸநத்தாலும் மிகவும் துக்கிதனாயும், இப்படி, (ச) "ஊபாத்ரீஸத்தாஸ்திநியமநாத்ரேஷ்சிதச்சே ஸ்வஸ்மிந்த்ரீஷ்மாநிவ தவிவாஸபநஷதி - உபாதத்தேதஸத்தாஸ்திதிநியமநாத்யாவத்ஸ்திதிகளாஸ்வஸ்மிந்ப்ரியப்ரீமாநிதிவதிதிவாகௌபாஷதீ" என்றும், (ரு) "அடியாணிவனெவனக்காருள்செய்யும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஸ்வஸ்வாமிஸம்பந்தமே ஹேதுவாக விவற்றினுடைய ஸத்தாப்ரதா(ரூ)காதியான ரக்ஷணங்களோப்பண்ணி இவர்த்தத்திலே ஸர்வரும்விர்வவிச்ரும்படி உபநிஷத்தின்படியெடுப்பான் வேதமயனை கொடியைக்கட்டி எல்லோருங்காட்டி ஆர்ரிதேஷ்ஜீவிதோத்ஸாகஞ்ஞபிருக்க,

இப்படி ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தான விர்வாணுடையதிருவுள்ளம் புண்படும்படி சேதநர் (சு) "அக்ருதஜ்ஞாஜ்ஞாம்-அதிக்ராமந்நாஜ்ஞாம்" என்றும், (எ) "ஜுஷ்டஞ்சநோ-புக்வாசகோகர" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநாதிகாலம் புத்திபூர்வகமாகவும் அபுத்திபூர்வகமாகவும் த்ரிவிதகாரணங்களாலும் அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாராதிகளோப் பண்ண, (அ) "யத்ப்ருஹத்கல்பனியஞ்சுபவ்யோஷ்ணாஷ்ம்-யத்ப்ரஹ்மகல்பயிஷ்யதாநுபவேப்பகாப்யம்" என்று அதிகோமாயிரம் ப்ரஹ்மகல்பம் அநுபவியாநின்றாலும் அள

(க) ர-ஸ்த-உ-ச (உ) விஷ்ணுதத்தவே (ரு) தை-ஆஞ்தவல்லி
(ச) ர-ஸ்த-அள (டு) தி-வாய்-கூ-ச (சு) ர ஸ்த-உ-கூக
(எ) வாத-ஸ்த-எக (அ) வைகுண்டஸ்த-சு0

வபட்டித்தோற்றதபடிச் செய்கிறவபரதடரம்பரைகளையுணர்ந்து (க) "ஓம்யுஜ்ஸ்ருஷ்டாஸ்ருஷ்ட்யோனிஷு-க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஸுபாசான் ஸாரிஷ்வேவயோநிஷு" (உ) "நக்ஷமாமிக்ஷாசன-நக்ஷமாமிதரசக" (ரு) "எரிபொங்கிக்காட்டும்" "அழல்விழித்தானையணைக்கு" என்றும், (ச) "சலம்புரிக்கங்கருவில்லாத்தன்மையாளன்" என்றும்படிநிக்ரஹ விஷயபூதரான சேதநரை, ராஜாக்கள் முனிந்தவர்களைப் பாணர் புலையர்க்குக் கொடுக்குமாபோலே (ரு) "ப்ரணம நிஜேஷு-ப்ரணமந்தி தேவதா" என்று கும்பிட்டுக்கடக்கநிற்கிற யடாதிகளை யகையிலே காட்டிக் கொடுத்து பெளவாதிநரகங்களிலே தள்ளி யழுதழுத் தீற்றுப்போராதிற்ச,

அவ்வளவில், திவாகரில்லாதபடி கிடுகுபஸ்மவாதக்ருஞ்சிருக்கிற வீப்ரவரணே யாப்ராயிக்கவென்பதொன்றில்லை; இனிப் பலமுயரகமொழிய கதியில்லையென்று தெருட்டாடாகிறகிற விச்சேதகர் பக்கல் அவன் திருவுள்ளத்திலுண்டான வழற்றியையாற்றி இவர்களை யவன்திருவடிகளிலேபொகடுகைக்கு இவர்களோடும் அவனே டிம மாத்ருக்வ மஹிஷீத்வ ஸம்பந்தத்தையுடையளாய், (ங) "ப்ரணிபாதப்ரஸன்னாஹி ஸ்மதிஜ்ஜனகாத்மஜா - ப்ரணிபாதப்ரஸாதாஹி மைதிலீஜனகாத்மஜா" என்று ப்ரணிபாதமாத்ரத்திலே ப்ரஸந்நையாமென்று ப்ரமித்தையாய்,

(ச) "செய்தகரவினுக்கில்லைகைம்மாறு" என்று தலைசீய்ப்பது, (அ) "ஏஷஸர்வேஷ்வபூதேஷுகூடாத்மாஸ்ருஷ்டிஷு-ஏஷஹஸர்வஸ்வபூதஸ்து பரிஷ்வங்கோஹ்ரதாமதஃ" என்று ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணுவதாம்படி (ஞ) "த்ருஷ்டாநீதா-த்ருஷ்டாபீதா" என்று பெருமாளேயு முண்டாக்கி, (ஸ0) "க்ருஹீதாத்ரேஷ்மாணாஸாதரமுதரதரவிதூயமாணம் । ஏஷ்டாரமிஷவ்யாப்தாஜாநகீமுதிதாபவத்" என்று அக்கரையுமிக்கரையுமான விருப்புத்தீற்றதபடி பெருமாளோடி ஒரு படிக்கையிலேயிருந்தாப்போலே ப்ரீதியதாம்படி கைக்கண்டவடையாளம் கொடுத்து ராமகுணங்களாலேதேற்றி, அது "த்ருஷ்டமிவ-பர்த்தாரமிவ"

(க) கீ-கசு-ஙக (உ) பகவச்சாஸ்த்ரம் (ரு) சா-திருவ-ஒக
(ச) திருமெ-சு- (டு) மாங்கள்யஸ்தவம் (சு) ரா-ஸு-உவ-டுள
(ள) ஜி-மொ-டி-அ-உ (அ) ரா-யு-க-சகு (ஞ) ரா-பா-க (ஸ0) ரா-ஸு-சுகு-ச

என்று திருஷ்டார்த்தமாய்ப் போகாமல் இரண்டித்தலைக்குத் உபசாரகனை திருவடிக்கு எதைச்செய்வதிகாரமென்று தடுமாறுகிறவளவிலே,

அவன், "தேவரளவிலே தர்ஜநபர்த்ஸநாதிகளைப்பண்ணிப் போக்த விக்தாக்ஷமிகள் பாபகள்; வத்தப்; இவர்களோளனக்கொரு க்ஷணகாலம் லீலைக்கு விஷமமாக்கவேணும்" என்ன, (க) "வாஸுதேவாத்ஸுபூதாவா வதார்ஹாணாமப்ளவஜ்ஜம் । கார்யம்ரணமார்ஜவநக்ஷிந்நாபரா தூஷீ-பாபாநாம்வாஸுபாகாம்வா வதார்ஹாணம்ப்லவங்கம । கார்யம் கருணமாரியை நகஸ்சிக்நாபராத்யதி" என்று அவர்கள் தாஜநப (ஏ)ர்த்ஸநாதிகளைப் பண்ணுகையாலே பாபராகிலுமாம், (உ) "ராஜ ஸம்ஸ்ரயவைஷ்யாநாம்ரூர்வ்வீநாம் † தேவராஜ யோ-ராஜஸ ப்ரோபவஸ்பாகாம்குர் வந்தீநாம்தராஜ்ஞயா" என்று சோரநிட்டவன்சொன்னது செய்கையாலே ஸுபராகிலுமாம், உபக்ஷத்தாலே வதார்ஹரேயாகிலுமாம், நல்லமணிச்சரால் ஸர்வவிஷயமாக க்ருபைபண்ணுகைசாண் ப்ராப்தம்; நிரூபித்தால் பெருமாள் விஜயத்தைசொல்லி மீண்டுபோகாமல் (ங) "தாஸீநாம்ராவணஸ்யாஹம்ரக்ஷ யாமாஹரக்ஷஸாம்பாவஸ்யாஹம்மர்ஷயாமீஹதுர்பலா" என்றுபா(ஐ)தகரேயாகிலும் பிறர் கண்குழிய கண்ணைக்கு ஸுக்தையல்லாத வென்முன்பே பெருமாளுடைய நியோக (ச) முடன்றியிலேயிருக்க, இவர்களே நலியவிசாரித்த நீயன்றோ அபராதம் பண்ணினவனென்று பலகாற்மஜீஞ்டை மறுதலித்து அவர்களை ரக்ஷிக்குமவளாய்,

அவர்கள் தங்களுக்கும் (சு) "த்வேயஸ்தேரணம்ஹிவ-பவேயம்ஸுராணம்ஹிவ" என்று அபயப்ரதாநம்பண்ணி, (ஞ) "ஆலமேஷுஜ்ரதம் ராக்ஷஸ்யோமஹத்ப்யாத்-அலமேஷுபரித்ராதும்ராக்ஷஸ்யோஹ்ஹதாபயாத்" என்று இப்படிநிச்சிதமாக நம்மைரக்ஷிக்கைக்கு நம்மாலே பர்த்ருதபான விவள்காலே அலமயுமென்று விஸ்வஸிக்கும்படியிருக்குமவளாய்,

ஜங்மவ்நுத்த ஜ்ஞாநங்களால் குறையறின்ற காகவிஷயதுல

† ஸராஜ்ஜியோ

(க) ரா-யு-கக-ஷ-ஏச (உ) ரா-யு-கக-ஷ-ஷஅ (ங) ரா-யு-கக-ஷ-ஏச
(ச) ரா-ஸு-நி-அ-ஷஷ (ஞ) ரா-ஸு-ர-உ-ச-நி

ஸுகீவாதிகளுடைய இவளோடுள்ளிட்டு அப்ரயிக்கையாலே தந்தா முடைய அபிஷ்டப்பெற்று சுருகார்த்தரம்மடி காருண்யவர்ஷத் தைச் சொரிகிற மழைக்கண்மடந்தையான விவளோயொழியவில் லையென்றறுதியிட்டு (க) "சர்வலோகசரண்யஸ்-ஸர்வலோகஸரண்யாய" (உ) "ஏதத்ப்ரார்தயஸ்வ-ஏததர்தம்மம" என்று விருத்தியித்து வர்தி கொண்டு திரிகிறவர் அஸரண்யரானவன்றும், (ங) "ஸரண்யஸரண்யம்-அஸரண்யஸரண்யாய" என்று ஸரண்யையானவிவளோ யொழியப்புக லிலிலையென்று பதுகி, பூர்வாசார்யர்களுத்தாலே பகவத்ஸமாச்ரயணத் திற்கஞ்சி ஸம்ஸாரதோஷத்தாலே இங்குப்பொருத்தமற்ற ஸ்வரூப பாரதந்த்ர்யத்தாலே ச(ங)க்ய்தாரஹிதனாயிருக்கிறவென்னை அவன் திருவடிகளிலே சேர்த்து ரக்ஷிப்பிக்கை தேவர்வ்தி(ச்)மென்று இவன் விண்ணப்பம் செய்யும் வார்த்தைகளைக்கேட்டு மாதாவான தன்னிழலிலேயிட்டு வைத்துக்கொண்டி,

அநந்தரம் (ஞ) "ஸ்வஸ்ரேஷ்ரூஷ்யஜனானுஜ்ஞயாஸ்ருஷ்டாஸ்ருஷ்டவிஷயா மாதாவாயோ-ஸ்வவைபவஸ்வரூப்யோணஸ்தா நிதுதயாப்யர்வஸ்தவிஸ் மயமாதாகாயா" என்றும், (ரு) "ஹ்ரீஸ்ஹ்ரீஸ்ரஸ்ரீஸ்ரீமஸ்ரீஸ்ரீநஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ ஷ்யாநுபூவா- போசாபாத்காகேளிகுபகவத்வைபவஸ்வரூப்பா பாவா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனுய் ஸர்வசக்தியுக் தனுமிருக்கிற பிரபாவன் தன்னுடைய பரவ்யூஹாதிலகலவிக்ரஹங் களாலும் (கு) "வல்வினைபோக்கியீடின்ற குணங்களோடையாய்" (எ)"எண்ணாதன்செய்கைகளைக்கும்"(அ)"பண்டுவைக்கண்டறிவ தெவ்வுரில" (கூ) "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதன்னைவழுவாமை" என்று அதில் அடி(ஞ்)யுக்தானவர்களிடுபிடிபடியான குணசேஷ் டிதங்களாலும் போக்யதையாலும் ஸர்வகாலமுமநுபவியாநின்று மிருந்து அபூர்வமானவாப்ரிய்யங்களோடையாய். விபுவான தன் ஸ்வரூபத்திலேகதேசத்தில் குள்ளே அணுவானவிவள்ஸ்வரூபமிருக் குமாபோலே இவளுடைய ஸ்வரூபலாவண்யபாபாரங்களாலுண் டான போக்யதைக்குள்ளே மங்(கூ)ணை,

---

(க) நா-யு-கள-சள (உ.) நா-யு-க.அ சூ (ங) ஸம்ஸ்ருதித்தியம்
(க) ஸ்தோ-ரத்ந (ஞ) ஸ்ரீகுணரத்ந (கூ) இ-வாய்-அ-க-அ
(எ) இ-வாய்-இ-ரஷ-உ(அ) இ-மொ-அ-க-அ (க) இ-வாய்-உ-இ சு

(க) "அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்களாகியும்கிற்கும்" என்றி டைவிடாமல் ஆலிங்கநத்துக்குமேற்பட தர்மியில்லே பென்னும்படி பண்ணக்கடவதான போக்யதாதிரயத்தாலும், (உ) "மலராள்தனத் தள்ளான்" (ங) "அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்களாகியும்கிற்கும்" (ச) "மலர்மங்கைமணநோக்கமுண்டான்" என்று ஸ்வரூபஸ்தர் போச(ர்)ங்களெல்லாம் அவளிட்ட வழக்காய் (ஞ) "ஆலிங்கநாலா லிலோகநாத்தையர்விலாஸபேதைர்விஜிதைர்லோப்யா ஆஹ்லாதயந் திப்ரிய மாஸ்ரிதாநாமம்போருஹோராஷமபாகோராஷி- ஆலிஜ்ஜாலாபவி ஸ்ரோத்தாத்ரிலாஸஜ்ஞைர் ரிவிதிர்ரிலோப்ய । ஆஸ்ரீதய ஸ்ரீப்ரியமாத்ரிதானமோ ருஹோரோமபாகரோஷி" என்கிறபடியே, (ஞ) "மதுராமதுரால்பா-மதுராமதுராலாபா" என்றும் (எ) "பண்ணேவென்றபின்சொல்மங்கை" (அ) "பண் ணுலாவுமென்மொழிப்பவடைத்தடங்கண்ணுள்" (கூ) "பாவின்மொழியாய்" என்னும்படி இனியபேச்சுக்களாலும * வடிக்கோலவாணெடுங்கண்களாலும் அவக்கிக்கொண்டு (கூ) "திருமகட்கே தீர்த்தவாறு" என்னும்படி திருவுள்ளமீடுபட்டு ஓடமேற்றிக்கூலி கொள்ளும்போதானவளவிலே,

"தன்னுடைய பூர்வாபாராதத்தாலே நேர்கொடுநேரே உம்மு டைய திருமுன்பேவர அஞ்சி, உம்மையாஸ்ரயிக்கைக்கு என்னைக் கல்கட்டுகிறவனொருசேதநன்; கைக்கொண்டருளீர்" என்று தனக்கு இவன் விண்ணப்பம்செய்யும் வார்த்தைகளையும் அவனைக்கட்டித் து, அவன் இவளுக்கு நயாயநிஷ்டூராகாகக் கண்ணழிவுசொல்லும் பூர்வாபாராத ரூபகர்மங்களுக்கும், நீர் உம்முடைய ஆஸ்ரயணத்தில் அபி(ர்)முகரானவர்கள் விஷயத்திலே குற்றம்பார்த்தல், சிறுமை பார்த்து உபேக்ஷித்தல், காட்டித்தருகிற வெண்ணெப் பாராதொழி தல செய்தீராகில், உம்முடைய வாத்ஸல்யஸீலாதிகள் உமக்கில்லே யாப் ப்ரணயித்வத்துக்கு அசலாய் உமக்கு தா(ஞ்)த்வத்தவித்தியு மின்றிக்கே எனக்கு ப்ரகருத்யர்த்தவித்தியுமின்றியிலே அவர்க ளுக்கு ப்ரத்யபார்த்தவித்தியுமின்றியிலே தா(ஞ்)துரூபத்தாலே

(க) தி-வாய்-கூ-கo-அ (உ) கூ-திருவ-கூ (ங) தி-வாய-கூ-கo-அ
(ச) தி-மொ-அ-கo-க (ஞ) (ஞ) ரா-ஸ-கூகூ-கஞ
(எ) தி-கு-லி-கoஞி (அ) தி-ச-லி-கூக (கூ) ,
(கo) க-திருவ-சஉ

போக(ஞ்ஞ)கூயம்பிறந்து ரகூத்தும் ரஹிப்பித்தும் ரக்ஷபமாயும் வித்திக்கக்கடவதான ஸ்வரூபவிரோதியுமின்றிக்கே உமக்குமவர்க ளுக்குமுண்டான ஒழிக்க வொழியாதவுறவுக்கும் ஜகத்ரக்ஷணார்த்த மாசப் பண்ணின ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதிகளுச்சும் ப்ரயோஜநமின்றிக் கே உம்முடைய ஜ்ஞாநமருக்நிபூர்த்தி ப்ராப்திகளே ரகூஷணபுக்த மாக்குகிற க்ருபையுமின்றியிலே அவைகுற்றமறிகைக்கும் தண்டிக் கைக்கும் இவனிடம் பச்சை†வாக்காமைக்கும் நிவாரகரில்லாமல் குமுறுப்பாய்சா(மா)நு காராய்நிவீர்காணும்; கடலுச்சுக்கெடுத்த தவம்பைக் காட்டிலேவிட்டாற்போலே நீர்சொன்ன உம்முடைய கர்மபாரதந்த்ர்யத்தால்வந்த சாலுஷ்பத்தை, உம்முடையபக்கல் விமுகராய் ஸம்ஸாரபா(ந்ந)க்தராய் அந்யபராராய்த் திரிகிறவர்கள் பக்கலிலே நடத்திக்கொள்ளீர். அவித்யையாலும் ஜந்மமரணங்க ளாலும் காமக்ரோதாதிகளாலு மபிபூ(ஞ்ஞ)தராய்க்கிடக்கிறவிருள் தருமாஞாலத்துக்குள்ளேகுற்றம்காண்கைமூர்க்கருக்பக்காணும். இவர்களுடைய பூர்வாபராதங்களோப் பொறுத்துக்கைக்கொண்டரு ளினென்று ஸாரஞ்சதியில் அவிரதிரூபாத்யஸாயத்தை அபேக்ஷித்த வர்க்கு, (க) "தயாஶரணாஸ்ஸர்வஸம்பந்நே-தயாஸாரஞ்சதாஸார வம்ஸம்பத்ஸ்யதே" என்று ஸாரஞ்சதி தன்னிலே உமக்கெல்லா முண்டாகக்கடவதென்று, (உ) "ஆஸ்தே-அஸ்துதே" என்றுப்போலே அவன் குணவத்தைதன்னிலே அவன் இவனைக்கைக்கொள்ளும் படி, தேஷ்தர்ஸநத்காலே அழுங்கிக்கிடக்கிற வாத்ஸல்யாதிகுணங் களை ப்ரகாஶிப்பித்து, (ஊ) "ஹிரண்யவர்ணாம்-ஹிரண்யவர்ணப்ரஹ் நிணீம்" என்று பொற்பாவையானதான்விளக்குப்பொன்போலே இவனை அவனங்கிகரிக்கும்படிபண்ணி, (ரு) "கோலமலர்ப்பாவைக் கன்பாகியவென்னன்பே" (சு)"நமக்கும்பூவின்மிசைநங்கைக்குமின் பனே" (நு)"நெடும்பணைத்தோள்மகிழ்பீடைமுன்னியமார்முழுமு தல்-என்னுடைய கன்னெஞ்சகந்தன்னியகல்விக்கத்தாமம்கில்லான்" என்னும்படி ஏகரஸனாக்கி ஸர்வஶக்தியாலும் இவள் தன்னுடனும் விடுவிக்க வொண்ணாதபடியானவவ்வளவிலே, அவன்நிழலிலே

(க) ஸாரஞ்சதிகத்யம் (உ) ஸ்ரீஸூக்தம் (ரு) தை-வாய்-கo-கo-எ

(சு) தை-வாய்-சு-சு அ (நு) தை-வாய்-கு-எ-அ † பார்த்துத்தவிராமை

ஞதங்கிநின்று (அ) "நின்னபாதபங்கயம் நிரந்தரம்நினைப்பதாகநீ நினைக்கவேண்டும்" (உ) "அடியேன்செய்யும்விண்ணப்பம் - மெய்க்நின்றுகேட்டருளாய்" (ங) "போற்றும்பொருள்கேளாய் - மற்றை நம்காமங்கள்மாறற" என்று இவன் பண்ணுகிற ஸாணவரணைக்கி முதலாக கைங்கர்யபர்யந்தகாரர்யங்களாக விவன் விண்ணப்பம் செய்யுமிவ்வர்த்தங்களைக் கேட்டியாதிற்கும்.

. இப்படியல்லது அதரதிகாலம் இவன்பண்ணின அகருத்யகரணங்களை, (ச) "விஸ்மரன்னெஞ்சத்தினால்" (ஞ) "உடனிருந்தறிந்து" என்றும சொலலும்படி ஹ்ருதயகுஹாகதனுக்குச் சொண்டநிந்தை கண்டதரனை விரிவரன்னைநிதிரிலே நின்று "க்ஷம்ஸ்வ-க்ஷமஸ்வ" என்பது, "ஶரணப்ரபத்யே-ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்பதாலை அதுதான அபராதமாய்ப் பரிணமிக்குமிறே.

ஆகையிறே பராஶரபகவர் "தோஷோத்ஃயமஹோதீ-தி தவிதேகவதிவ்ய மதிஷீம்" என்று பிராட்டியைச் சரணம்புக்கு "தாவாதிவ்யமஹாதேவ ரஹஸ்யப்ரதீ-பராசாரனிருதபுகளும் ஸாணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று பின்னை பகவத்விஷயத்திலே ஸாணம்புக்கு "ஸர்வாகாரமோ-மதிகாவாக்காயை" என்றுதொடங்கி "ஸ்மரனம்ஷ்டியமாணஶ்சஸர்வாம்ஸ்வ-வர்த்தமாகம்வர்த்தியஸாணஸ்தவர்க்ஷமஸ்வ" என்று சரணத்தியத்தாலும் காலத்தியத்தாலும் பண்ணுமபராதங்களைப் பொறுக்கவேணுமென்றதும்.

ஆக, ப்ரீபப்தத்காலே ஸ்த்ரீத்வ ப்ராயத்தமான மென்மையாலும் மாத்ருத்வ ப்ராயத்தமான வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலும் அதரதிகாலார்ஜிதமான வக்ருத்யகரணத்தாலே யஞ்சின சேதனரையங்கீகரித்து,மறுதலித்வநிபந்தமானவாவல்லப்யாதிஶயத்தாலும் நிரதிஶயபோக்யரைப் அபரிச்சிந்தனை ஸர்வேஶ்வரனைத் தன்பக்கலிலே அபரிச்சேத்யமான போக்யதாதிஶயத்தாலும் அவன் இவர்களைக் கைக்கொள்ளுமிறே. பண்ணக்கடவதான ஸ்வபாவவிஶேஷங்களைச் சொல்லிற்றிறே.

(அ) நி-ச-வி-கஙக (உ) திருவிரு-க- (ங) திருப்பாவை-உக
(ச) ச-திருவ-ஷ்ட. (ஞ) திரு மலை-நஅ (ட) ஸாணகதிகத்யம

(க) "விஶேஷஞ்ஞேயா-ஜனஸம்பூர்ணாஸிஜ்ஞாஹிதப்ரஶோஷ்ணத்ருஷ்டிஶ்ச
ரூபித்ர-லுப்தஃ । கிமேதன்னிஷ்ஸாமக ஹாஜஶ்தித்யமுச்சிதேரு பாஶ்வேஸ்ஸார்ஷ்ரஸ்ஸஜன
யஸிஷு-தாஶ்தஸினஃ-பிதேவத்வப்ரேயாத்ஜநகபரிபூர்ணகலஜிதேஷ்டிகஸ்
ப்ரோதோவ்நுக்த்யாபவதிசகதாசிந்நயுஷ்மி । கிமேதத்திர்த்தோஷ
கூஹஜகதிந்தவழுகுநபாயைஸ் மார்யஸ்வஜகவிமர்தகாதத
வதிந" என்று ஸாபாதசேஷநிர்விஷயத்திலே பிதருத்வப்ரயுக்த
மான ஸ்நிதபரதையாலே சீர்யாநுவின ஸ்வாபி (1) மதகாத்தின விஷ
கிதோஷ ப்ரதர்பாதகாரியான வதிதோதபாயங்களாலே அவன் இவர்க
ளபராதத்தைமறந்து அங்கீகரிக்குமடியாண்ணுயைகயாலே மதர
வாதிஸ்நிதென்று இவர்கள்தத்தைக ப(2)ட்டருளிபசெய்தார.

ஆக விந்தவயுத்பத்திஸ்திவப்தாலும், த்ரிஸ்திதாந்மவர்களத்தா
லும் தந்தாமுடைய ஸ்வரூபாதிகளுடைய ஸ்திதயாத்தமாக வாஸ்
தயஸீலையாயிருக்குமென்றபடி, தன் ஜ்ஞையுடைய ஸ்வரூபஸ்திதப்பாத்த
மாக ஸ்ரீவைஷ்ணவ யாஸ்பதிஸ்திநிக்குமென்றும் சொலலுமையாலே
அவனைக்குறித்துப் பாதகத்வபாபியாக்குமென்னுமிடமும்நிஸ்ரிதர
தம வர்க்கத்துக்குமபூஜையபாபிநாக்குமென்னுமிடமும் சொல்லிற்
றாயிற்று.

இப்படி லோகாசாரமோதஷ்டையாயிருக்கையாலே இவனும்
இவளுக்காதிக்யம்போல தோற்றின ப்ரமாணமுண்டாகில்
(உ) "பிதாபனிமலர்மேலபாலைக்கு" என்று இவளபக்ஷபாதியான
அவன் அவக்குண்டி(ங)"நின்னன்பின்வழிநின்று சிலபிழைத்திதம்பி
ராணைக" (ச)"கிளர்பொறியமர்நிகியவுநின்பின்னேபடர்தான்"
என்றுபடி மேல்வருமதியாதிக்ருத்யாக்ருத்ய விவேகமுதகார
யமசெய்யுமபடியாய் தோஷகாலவஸ்துக்களால் அபரிசோத்யமான
வவன்ஸ்வரூபத்தை யளவிடலுமனவிடவொண்ணுநபடியான போர்
யதாநிரயத்தாலே அவனுக்குண்டான ப்ரணயிந்வபாரதந்த்ர்யமா
மித்தண.

ஆனால் பாகதந்த்ரவஸ்துவுக்கு ஸைபாதகாகத்ருத்யமான புரு
ஷகாரத்வம் விருத்த (ஞ) மன்றோவென்னில்: ஸ்வதந்த்ரனை ஸ்ரீ

(க) ப்ரீகுணாத்த (உ) திருச்சரண (ங) பெரி-திரு-கூ-10-ள
(ச) நி-திரு-உ-ரு

வரன் தன்னுடைய நிருபாதிகஸௌஹார்த்தத்தாலே அக்லேஷாதி ஸமஸ்தாத்மகுணங்களையும் ஆசார்யஸமாஸ்ரயணத்தையும் முண்டாக்கி, தத்க்ரியாரா ப்ராப்யவைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநத்தையும் பிறப்பித்து ஸ்வரூபதிரோதாநத்தையும் ப்ரகாசிப்பித்து புருஷகாரபூர்வகமாக வாய்யிக்க வேணுமென்கிற ஸகல்பாதிரூபமாக வாய்யிப்பிக்கிறானையாலே, அவனுடைய ஏற்றுகையாதி(ஆ)வகம்பண்ணிப் புருஷிகரிப்பித்து மோக்ஷமான வீற்வரனுக்கு மோக்ஷப்ரதாநம்பண்ணி, அவன் இவர்களையும் ரக்ஷித்துத் காலுமாளும்படி. அவன் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளுக்கு அதிசயமுண்டாக்குகிறாளாகையாலே மோக்ஷதிவ்யாதாதர்க்கு யங்களுடையகார்யமித்தனை யல்லது அவற்றுக்கு விருத்தி(இ)மன்று.

ஆனாலும் அர்யாதி (ஈ) காதிசயம் ஸ்வதந்த்ரவஸ்துவுக்கு அநுரூபமன்றே யென்னில்; ஸ்வரூபாந்தர்க்கதைபரய்க்கொண்டே இவளுக்கு வஸ்துத்வமாகையாலே அப்படிவிலாமையாலே ஸ்வாதீநவிபவத்வமபாதகக்கடவது; ஆகையாலே அதிரூபமாயிருக்கும். (உ) "ஸ்ரீத ஸ்ரீ ஸ்ய ஸ்வாபிஷ்ஸ்ய ஸ்வஸிதஸ்ரீஸ்வாஸ்ய ஸ்வதாய ஸ்ரீரிஸ்ரீஸ்ய ஸ்ரீதஸ்ரீ விஷயः। ஸ்ரீயாஸ்ரீஸ்ரீரத்ந ஸ்ரீவதபிமஸ்ரீர்ஸ்ரீநவிரமணநஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீத ஸ்ரீஸ்ரீ ஸ்ரீவதிசந சாந்யாஹிதிகுணம்-ஸ்வதஸ்ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீத்வமஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்வமஸ்ரீஸ்ரீதவஸ்ரீவஸ்ரீ பகவாநத்வதாயத்தர்த்திதிவ்யாயபவ்நபராதிகரிபவः। ஸ்வயாதிப்ரயாரத்நம் பவதபிமஸ்ரீர்க்கம் நஸ்ரீகுணம் நகுண்டஸ்ரீவாதந்த்ர்யம் பவதிசதசாந்யாஸ்ரீதகுணம்" (உ) "ஸ்ரீயாநம்புருஷ ஸ்ரீமஸ்ரீத்ரிஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ

ரக்ஷ்யபூதனான சேதநனுடைய ஸ்வாபாதநிபந்தகமானப்யம் நிவர்த்தகமாம்போது இவனே யாஸ்ரயிக்கவேண்டுகையாலும், இவள் அபாதகத்தோப் பொறுப்பித்துச்சேரவிட நாம்கைக்கொள்ளக்கடவோமென்கிற வீப்ஸாரஸங்கல்பத்தாலும புருஷகாரமாகக் குறையில்லை.

அகந்தாம் ப்ரத்யபரூபமான மதுப்பு நித்யயோகமதுப்பென்கையாலே "ஸ்ரயதே" எனகிற வர்த்தமாந வித்தமான நித்யயோகத்தைச்சொல்லுகிறது. அதாவது, (க) "ஸ்ரயணத்ரிஜகத்ஸ்ரீ: ஸ்ரியஃபதிர்நிகிலஹேயப்ரத்யநீக: ஸ்ரியஃபதிர்நிகிலஹேயப்ரத்யநீக:" என்கிறபடியே அகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாநமாய் உணர்முழுகலமான நித்யாத்மஸ்வரூபத்தை "ஸ்ரியஃபதி:" என்று விசேஷிக்கையாலும,

(உ) "நசஸீதாத்வயாஹீநா-நசஸீதாத்வயாவிநா" என்று இவள் பரக்ருதியறிதகவர்கள் உபமைப்பிரிக்தால் இவள் கூணகாலமும் ஸந்நதியாடியாளென்று சொல்லுமபடி விப்ரலம்பிக்க சக்தையல்லாமையாலும, (ங) "ஜநந்யாரகுவேணாஹம்பூஸ்-தேந்ரஸ்ரூயதே யதா அகநபாராகவேவ்ரஹமபாஸ்கரேணப்ரபாயதா" (ச) "ஜநந்யாஹி மயாஸீதாபூஸ்-தேந்ரஸ்ரூயதா - அகநபாதிமபாவீதாபாஸ்கரேணப்ரபாயதா" என்று ஸக்ருதும் ஸஞ்சாரமுமே ப்ரகாரணப்ரகாரங்களும் ஆஸ்ரயமானவாநித்யஸஹாயாழிவின்றிக்கே யிருக்கக்கடவதான ஆதபம்போலே, எனக்கும் அவ்வோ ஆகாரங்கள் ஆஸ்ரயமான பெருமாளோயாழியவில்லை யென்று தாமுமசொல்லி ஆஸ்ரயமானவர்தாமும் சொல்லுகையாலே நித்யாநபாயிநியாய்க்கொண்டு பிரியில ஸத்தையின்றிக்கே யிருக்கையாலும்,

ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகரூபதையாய் (ந) "ஸ்ரீவத்ஸ-ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா:" (ஈ) "ஸ்ரீவத்ஸலக்ஷ்மஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ்ஸ்ரீகர:" (எ) "ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்ரீ:-யபௌவக்ஷஸ்ஸ்தலம்ஹ்ரீ:" (அ) "கிரிமாரிபிற்றிருமவ்வை தன்மேனிமிகிழ்வின்றகிருமாலார்" (கூ) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா" என்கிறபடியே லப்த(ஐ)ஸாரூப்யரான நித்யமுக்த

(க) ஜிதாபாஷ்யாவதாரிகை (உ) ரா-அயோ-நிங நுக (ங) ரா-ஸுந-உ-கூக
(ச) ரா-யு-உ-உ-கூ (ஞ) ரா-யு-கூக-கூ (ஈ)
(எ) வி-பு-க-கூ- (அ) நி-வாய-கூ0-சு-கூ (கூ) நி-வாய்-சு-கூ0-கூ0

விக்ரஹங்களிற்காட்டில் பகவத்விக்ரஹத்திற்குவ்யாவர்த்தகவிசேஷ
ணமாய்க்கொண்டு அவன் மார்புவிஷ்டாதவளாய், (க)"ஸ்வகர்ஷேபரல
க்ஷியாஸார்தஜகத்ஸ்ருஷ்டி: । அதஸ்தேவிஷ்ணுர்சிந்த்யாத்மஶக்தி: க்ரியாகுணைஸ்ரஹ- லவகுண
டேதுபரேலோகேஸ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி: । ஆஸ்தேகவிஷ்ணுரசிந்
த்யாத்மபக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ"(உ) "வ்யூஹேஷுவைஸர்வேஷுவிஷ
ஷுஸர்வதா । தத்தவ்யூஹோஹ்யஜ்ஞேயமமுக்ஷுபிர்நான்யைர்வ்யூஹாஸ்சதுர்விதா:
வேஷுவிபவேஷுசஸர்வதா" (ங)"தேவத்வேதேவதேஹேயமனுஷ்யத்வேஉபாஸ்ய
வைகரூபேஜ்யேஅர்ச்சநஸ்துனாம் - தேவத்வேதேவதேஹேயம்மநுஷ்யத்வேச
மாநுஷீ । விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம்வைகரூத்யேஷாத்மகஸ்ததா
ம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே பரவ்யூஹாதிவிக்ரஹங்கள்
தோறும் அநுரூபவிக்ரஹபரிக்ரஹம்பண்ணி, (ச) 'வடிக்கோலவாள்
நெடுங்கண்மாமலாள்செவ்விப்படிக்கோலம்கண்டகலாள்பன்னாள்"
என்கிறபடியே அநுகுவிட்டகலாதவளாய், இப்படி ஸர்வகாலமும்
அவன் ஸ்வரூபாதிகளோடு நித்யஸம்ஸ்லிஷ்டையாயிருக்கை.

ஆக விப்படிப் புருஷகாரபூதையானவிவள் (ஞ)"திருமார்பத்தி
லேநங்கைவாசம்செய்பூங்குழலாள்" என்றும், (ட)"சேர்ந்தசிரு
மல்கடல்குடந்தை வேங்கடம்மேய்ந்தவென்சிங்கத்திறைவிசும்பு"
என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வரூபரூபாதிகளோடு பரவ்யூஹாதிக
ளோடு வாசியற அவிநாபிபாவேயநுபவித்துக்கொண்டிருக்கைபா
லே (ண)"சஞ்சலம்ஹிமனஃகிருஷ்ணபிரமாதிபலவத்திருட
ம் । தஸ்யாஹம்நிக்ரஹம்மந்யேவாயோரியஸுதுஷ்கரம்" என்கிறபடி
யே த்ருடதரமான வாயுவைமீட்கிலும் மீட்கவொண்ணுதபடி
கண்விடமெங்கும் பட்டிடாச்சுத்திகிற நின்றவாநில்லாகெஞ்சிற்
பிறக்தருகிலுவதற்குமுன்னே (அ) "திருமாலிலிரைத்திடிசேர்மி
ஞை"என்கிறபடியே ஆர்ரயிக்கலாமென்கிறது. இத்தநித்யவாஸம்

(க) வாயவ்யே (உ) பகவச்சாஸ்த்ரம் (ங) வி-பு-க-க-கசடு
(ச) உ-திருவ--அஉ (ஞ) தி-வாய-க0-க0-உ (ட) ரு-திருவ-ரு0
(ண) கீதை-சு டூ (அ) தி-வாய-ஐ-க-உ

ஸர்வஜ்ஞனுடைய ஸர்வகாலஸமாஸ்ரயணீயத்வத்தைத் தியோ(ரோ)திப் பிக்கிறது.

நது, அகவுகிகாதிஸயாஸங்கத்யைய கல்யாணகுணகரமாய் உணர்முழுகலமாயிருக்கிற ஸ்வரூபத்தையும், புண்ஸாம் த்ருஷ்டிஸித் தாபஹாரியாயிருக்கிற ரூபத்தையும் ஸம்ஸ்லேஷித்துக்கொண்டு, ஔதார்யஸீலாதிகுணங்களையும் இடைவிடாமல் அஸங்குசிதமாக வ்யாபரித்துப் போருகிற விஷயத்துக்கு பாதுகத்தர்மரூபமும் தத்வ ருத்யபேக்ஷையும் அநுபபாத்மமாகையாலே கீழ்ச்சொன்ன புருஷ காரம் அகு(ரு)த்தமன்றோவென்னில்;

ஸர்வஸேஷியாயிருக்கிற விபவன் தனக்கு ஸேஷபூதனான தித் யமுக்தரையும் ஸேஷித்வா நாரூபமாக (க) "ஸர்வ்ஜ்ஞேஸ்வரஸ்ய ஸஹஸ்ரமூர்த்தேர்விஷ்ணோ-ஸ்ஸர்வாத்மகஸ்யாஸ்ய ஜகத்ஸ்வரூபம்" (உ) "லக்ஷ்மீஸமேதஸ்ய-ஸ்ரீமத்வாகத்ரீபதேர்ஹரே" (கூ) "ஸதாஸ்ய நித்யோர யஸ-ஸஹாயபர்யங்கஸுகாயஸே" இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே தன் ஸ்வரூபரூபாதிகளை யதபிவ்யக்தித்து அத்தாலேதான் ஆநந்தித்துக் கொண்டு போருவது, அதுக்குமேலே, (ச) "இன்புறுமிவ்விளையாட் டுடையான்" என்று லீலாவிபூதியிலுள்ளாரைக்கொண்டு லீலாரூபே ணாவிர்பவத்தாய்ப் போரச்செய்கையும், ரக்ஷகத்வேந வ்யத்தஸ்வரூபஜ னகையாலே (ஞ) "நல்கித்தான்காத்தளிக்கும்பொறுப்பிலேழும்" என்று ஜகந்ரக்ஷணம்பண்ணிக்கொண்டு போருகிறபடியாலே, இவனும்அவ னுக்குப் பத்தீக்வேந ஸேஷபூதையுமாய் பரமப்ராப்யமாயிருக் கையாலே இக்கப் பத்தீத்வவிபந்தகமாக வண்டான ப்ரஜைகள்பக் கல் மாத்ருவத்வரூபம்(ப)தக கார்யமான ப்ரஜாஸம்ரக்ஷணமும் இவள் கிருவுள்ளத்திலே நடந்துபோருகையாலே, அவனுடைய வைஸ்வ ரூப்யபோக(ஞ்ஞ)மெலலாவற்றையும் உபோத்கா(ஜ்ஜ)தக்ரீடாரஸத் துக்குள்ளே கிரூங்கித்துக்கொள்ளுமபடியான போக்யதாப்ரகர்ஷத் தை யநுபவித்து ஆநந்தித்து உன்மஸ்தகரஸமாய் அந்தரங்கதிஸயத் தாலவந்த ப்ரீத்யதிஸயத்தாலே தன்னேநோக்கி (ஈ)சாடுவாதங்க ளேப்பண்ணுவது; இபடி போக்யபூதையாயிருக்கிறவிவளுக்கு எத் தைச் செய்வோமென்று கண்கலங்குவதாகப்புக்கவாறே, அத்தலை

(க) தை-ஆ-க (உ) தை-ஆ-எ-க (கூ) ஸாம-உத்தர
(ச) தி-வாய்-கூ-க0-சு (ஞ) தி-வாய-க-ச ஞ

யிலே அவனுடைய நீசபாஷணங்களும், அவனுடைய ரஸங்களும், இவனுக்கு அதிப்ரபார்த்தமாகத் தோற்றுமோபாதி, அந்த ப்ரகிருதி கார ஸாபேக்ஷதாநியதமாகக் கண்கலக்கமும் தோற்றுகையாலே, கண்பக்கலிலே ஏதேனுமோருபகாரம் கொள்ளாதபோது அவன் நீசனைவப் பின்செலலுகையன்றே நம்முடைய பாரதந்த்ர்யமுமிழந்து ஸ்வாயமுமிழக்கும்படிவருமாகையாலே நமக்கு ஸ்வாயமுமற்று போக(ஸ்ரீX)முமிழக்கும்படிவருமென்று பார்த்து, நீர்கொடுக்க அத்வேஷாதிகளாலுண்டான வாசார்யப்ராப்தியாலே லப்த(ஸ்ரீ)ஸம்யக் ஜ்ஞாநராகையாலே ஆகிஞ்ந்க்யாநந்யகதித்வங்களுடையராய்ஸம்ஸாரத்திலும் பொருத்தமற்று, பூர்வாபராதகாரணத்தாலே அதடியான நீற்றக்கையுடையராயிருக்கிறவும்முடையபக்கல்வர அஞ்சி உம்மைக்கிட்டுகைக்கு எண்ணியாஸ்ரயித்திருக்கிற சேதநரை அவர்களுடைய பூர்வாபராதங்களைப் பொறுத்துக் கைக்கொண்டருளி ரென்று அவன் ப்ரயோஜநமே தனக்கு ப்ரயோஜநமாகையாலே அவனுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவாநுரூபமான க்ருஷியின் பலமான சேதநாங்கீகாரத்தை, அவனுக்கும் தனக்கு முண்டான ப்ரணயிப்ரணயி நியாயம் தோற்றநியமித்திருக்கும்.

அவனும்ம், விடுகிறவையும் ஸ்வாதீகமாம்படி நிற்கிறவாய்ப் போருகிற வதிஸயத்தைக்காட்டில் ப்ரணயித்வ நிபந்தநமான நியாமயபாவம் தனக்கதிஸயமாக நினைத்திருப்பாரிலுமவனுகையாலே இவனுடைய நியமநத்தை ஸ்வாஸாவஹமாகக்கொண்டு இவர்களுடைய ரக்ஷணத்தைப் பண்ணிக்குமாகையாலே இவனுடைய ஸ்வரூபத்துக்குமே அதிநியமாய்க்கொண்டு அத்யந்தமுபயநிமென்றதாயிற்று.

ஆக மநுஷ்யாதிலே புருஷகாரத்துக்கு உபயுக்தமானவுபயஸம்பந்தத்தைப் முடையளாயிருக்கிற விவள் (க) "செவ்விப்படிக்கோலம் கண்டகலான்" (உ)-"திருவிருக்கமார்பில்சிறைகொண்டான்" என்கிறபடியே ஆஸ்ரயணீயனஸ்துவாகிற நிகயஸம்ஸ்லேஷத்தையாயிருக்கையாலே, அந்த ஸம்ஸ்லேஷத்தால் வர்த்திக்கிறவநுபவம் தஜ்ஜநிதமான ஹர்ஷம் தத்பாகாஸ்தையானப்ரத்யுபகாரஸாபேக்ஷதை இவற்றால்

(க) உ-திருவு-அ. (உ) ச-திருவ-கூ.

வநகிறரக்ஷணமும் நித்யமாசையாலே ஆஸ்ரயிணைமுகராயிசேத
நர்க்குத் தக்தாமுடைய ஜன்மவந்தத்ஜ்ஞாநங்களாலுண்டான நீகர்
ஷமாதல், அவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்ய தீபக்தமான பி(பி)தியாதலின்
நிக்கே ஸ்வகால மும் ஆஸ்ரயிக்கலாமென்றிட்டு அவனுடைய ஸ்
வகால ஸமாஸ்ரயணீயத்வத்தையும் ஆஸ்ரயணத்தினுடைய ஸ்வா
தந்த்ர்யத்வத்தையும் சொல்லுகிறது.

அதஸ்ரீமச்சப்தம் புருஷகாரத்தையும் புருஷகாரத்தினுடை
ய நித்யயோகத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் நாராயணபதம் சேதநரில்வைலக்ஷண்யாபாதநத
ஸாதநத்தாலே அடிபட்டு(நஷ்ட)தனாய், ஸ்ரீஸம்பந்தவாச்சையாய்க்கொண்டி
புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே ப்ராப்திதமாய், பின்பு அவள்
தானெநருங்கிசொல்லினும், (க) "ஆத்மாம்ஜீவிதம்ஜ்யோத்ஸ்நாவாஸீஸ
ஸ்ரீராம- அப்யஹம்ஜீவிதம்ஜஹ்யாமத்வாவாலீதஸலக்ஷ்மண" (உ)
"நகார்யமீதியாமம-நிங்காரியம்ஸீதயாமம" என்று அவள் தன்
னோடுமுபேக்ஷித்துக் கைக்கொள்ளுபடியான வாத்ஸல்யாதிகுண
விசேஷங்களைச சொல்லுகிறது.

இவள் ஜகத்துக்கு மாதாவாகையாலும் ஸ்த்ரீத்வத்தால்வந்த
மார்த்தவத்தையுடையவளாகையாலும், ஸாபராதசேதநரை யங்கீ
கரித்து ரக்ஷிக்கையிலே அதிநிர்பந்தமுடையவளாகையாலும் இவ
ர்களளவிலே அவள்குறைசொல்லுமை பெற்றதாய் நஞ்சிமைகையோ
பாதி கூடாதிறே. ஆகிலும் இவள் இவர்களுடைய அபராதஸ
மயத்தையும் அவனுடைய தண்டகரத்வாதிகளோடும், (க) "ஸ்ரீஸஹ
பார்யஸ்ரீமத்தாதமாஹாராபத்தீவ்ரம்" (ச) "ஸ்பஸ்யவைமியவாஸ்
தோபஸ்பவஸ்பமிபிவாக" என்று கோபமிட்ட வழக்காயிருக்கிற
சிற்றத்தையும் கண்டவளாகையாலே "நாம் காட்டிக்கொடுத்தபின்
பும் இவர்கள்பக்கல் இவனுடைய நினைவதுவோ? நம்முடைய அபே
க்ஷைக்காக வநுமதிபண்ணினவளவேயோ? அன்றிக்கே தன் நினை
வாலும் ரக்ஷணக்கிலநி(நி)க்ருதயேஞ?" என்றுஇவளைச் சோதிக்கைக்

(க) மா-ஆ-கூ-க (உ) மா-யு-ஆ-ச (ஊ) மா-ஆ-
(ச) மா-யு-ஙி-கூ-கூ

காக, (1) "தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல்" என்கிறபடியே இவள் குரைகொல்லக்கூடும்.

அவ்வளவிலும், (1) "என்னடியாரதுசெய்யார், செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" (2) "தோஷ்யத்யஜீஜ்ஞ்யத்-தோஷோயத்பரிதஸ்ய ஸ்யாத்" என்று நீசொல்லுகிறகுறைம் அவர்கள் செய்யார்கள்; செய்தார்களாகில் நமக்குப் பொல்லாதோ? நாம் ப்ரார்த்திக்கிற போமித்தணை. அதுண்டாயிற்றுகில் நமக்கு குணதிக்யமும் ஸ்வரூபவித்தியுமுண்டாக்குகிறார்களாமித்தணையென்று இவன் நிஷ்டித்தாலும், அதிலுடைய தருகரணர்த்தமாக நானிப்போது கண்டிடனென்று ஸஸாகஷிகமாகச் சொன்னாலும், அதுக்கென்? முன்புபோலே நாஸ்திகனைய் நம்மை யில்லைசெய்து செய்கிறார்களனறே. நம் முடையசுகிரஹத்துக்கு விஷயவிபா(ஹ)கம்பண்ணித் தருகைக்கு நீயும், அதின்படியே போகைக்கு நானுமுண்டென்றன்றே செய்கிறது. உன்காரியமானசேர்த்தியை நீயுண்டாக்குமதொழியப் பிரிக்கை உனக்குப் பணியன்றென்று அவளோடே மறுதலித்து ஆஸ்ரயிப்பித்துக்கொண்டு ரகஷிக்கைக்குஹேதுவாய், அவளாலே உத்(ஷ்)விக்கப்பட்ட வாத்ஸல்யாதி குணங்களைச் சொல்லுகிறது.

இப்படி ஸ்வரூபகதமாய் ஸ்வாதந்த்ர்யாபிபூ(ஹ்)தமான விக்தகுணங்களோ யுக்பவிப்பிக்கிற ரிவளாகையாலே இவை உபாயஸ்வீகாரருபப்ரயணத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்திபான வீப்வரன்பக்கல் பூர்வமநுபூ(ஷ்)தங்களாய், தாத்காலிகமாக வுத்பந்நங்களாகிறதாகையாலும், உத்பா(ஜ்)வகை இவளாகையாலும், ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அஸாதாரணகாரமாய் அநாத்யவித்யாபிபூ(ஹ்)தமாய்க்கிடக்கிற பத்திரியாசத்தை ப்ரகாஸிப்பிக்கிற கர்மாதிகளுக்கு அங்கத்வமுண்டாகிறாப்போலேயும், அபஹதபாப்மத்வாதிகுணங்களோ ப்ரகாஸிப்பிக்கிற வீப்வரனுக்கு உபாயத்வமுண்டாக்குப்போலவும் இவருக்கும் இவ்வுபாயத்துக்கு உடைய விக்தத்வ நிரூபகத்வ ப(ஹ்)ஞ்ஜகங்களான ஸாத்யத்வ ஸாதகத்வங்களுக்கு ஹேதுபூதங்களான அங்கத்வ ஸஹகாரித்வங்களாதல், ப்ராதாநிகாபாயத்வமாதல் உண்டாமேயன்னில்; ஆகாது.

(க) பெரி-திரு-க-ச. (உ) ரா-யு-த-அ-ந

எங்ஙனேயென்னில்; உபாயத்வமாவது தத்ஸ்ரீகர்த்தாவான சேதநனுக்கநுரூபமான அநிஷ்டநிவர்த்தியுடைய நிவர்த்தியும், அநுரூபமாயபேக்ஷிதமான இஷ்டப்ராப்தியும் பண்ணுகையாகையாலே தத்ஜ்ஞாநத்திக்கும் தத்விருத்திபண்ணுகைக்கும் அதுசெய்யுமிடத்திலே அபேக்ஷிதமாகச் செய்கைதானும், அது தன்காரியமாகச் செய்கைக்கும், அபேக்ஷிதங்களானவை ஜ்ஞாநசக்திபூர்த்திப்ராப்திகளாகையாலும், காரியார்த்தோபாயபுருஷார்த்தங்களானவற்றுக்கு உபாயோபயுக்தங்களாக்குகைக்கபேக்ஷிதம் க்ருபையாகையாலும், உபாயத்வஸ்தாபகத்விஶிஷ்டனுக்கு; அவைதான் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களில் அதி(ரி)க்ருதங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் ப்ரகாசித்துக்கொண்டுபோருகையாலே அவற்றுக்கு உத்பா(ஜ)வகாபேக்ஷையில்லேயாகையாலே இவளுக்கு இவ்வுபாயத்வினுடைய விநித்தத்வ நிரபேக்ஷத்வ(ஸ்)பஞ்ஜகங்களான உபாயாங்கத்வ ஸஹகாரித்வங்களுண்டாகாது; உத்பாவகாபேக்ஷையுள்ளது அப்ராப்தவிஷயீகாரமான வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு. ஆகையிறே ஸாண்டிய(ர்)ப்ரமதமான விதிவாக்யத்தில் க்ருதீயஸபதமப்ரதங்களிலே வாத்ஸல்யாதிகளோடும் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளோடும் வி(ர்)பஜித்து அநுஸந்திதது.

ஆனாலும் புருஷகாரபூதையான விபவளாலே ப்ராகாமிகமான குணத்வார ஆப்ராப்தகாலலலது உபாயஸ்வீகாரமுண்ணுவானொண்ணாமையாலே தத்வார அங்கத்வம் வருமேயென்னில்; விபவபுருஷகரித்தாலும் கார்யகாலனான விஷ்வக்ஸேநனுடைய க்ருபாபாவத்தில அநுகார்யகாமகாமையாலே அங்கத்வம் வருமென்னவொண்ணாது.

ஆஸ்ரயபுருஷகாரவரார்த்தகைங்கர்யப்ரஸங்கமுண்டாகாதோவென்னில்; சேதநனுடைய (க) "என்பிழையேநினைந்தருளி" என்கிறஸ்வாபாதபய நிபந்தகமாகவும் ஆப்ராயணியனான விஷ்வக்ஸேநனுக்கு இவனீப்பற்றவுண்டான (உ) "அணிமாமலர்மங்கையோடன்பாவி" என்கிற ப்ரணயித்வபாரதந்த்ர்ய நிபந்தந நித்யேச்சாதீகமாகவும் வருகிறதாகையாலே வரார்த்தகைங்கர்யம் ப்ரஸக்தியாது.

ஆக விக்காராயணபதந்தொடே புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே உத்தேஶ்யமான வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌ

(1) தி-வாய்-க ஈ-எ (2) தி-ம்-ட-ஈ-க

ல்ப்பங்களைச் சொல்லுகிறது. (ச) "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோ ஸௌ-ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ" (உ) "ஈதிலவ்ண்புகழ்நாராணன்" (ங) "தஸ்ரஷ்வ்யாஷ்ய நாராயணஸ்ஸ்ருதி-தத்கர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்திதஸ்" (ஞ) "விஷ்ணோ நாராயணம்-விஷ்வம்நாராயணம்" (ச) "நாராணன்முழுவே முலகுங்கும்நாதன்" இத்யாதிகளாலே ஸமஸ்தரூப குணவிபூதிகளுக்கும் ஆஸ்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு வாசகமாயிருக்கிற நாராயணபதம் ரூபவிபூதிகளையும் குணதாங்களையுமொழிய வாத்ஸல்யாதி பாகதங்களுக்கு வாசகமானபடி யெங்ஙனேயென்னில்;

நாராயணபதம் ரூபகுணவிபூதிகளுக்கு வாசகமாய், அயநபதம் தத்தாத்பர்யமான திவ்யாகமஸ்வரூபத்துக்கு வாசகமாய், ஆக நாராயணபதம் குணவிக்ரஹவிபூதிவிஸிஷ்டவஸ்துவைச் சொல்லிற்றேயாகிலும், இது ப்ரீமத்பராசரபராசரமைத்ரேயாலே * உள்ளுவாருள்ளிற்றெல்லாமுடனிருந்தறிகிற விஷ்வக்ஸேன ஸ்வாபாவாநபாயதத்தாலே ஆஸ்ரயிக்கக் கூசினை சேதநன், தத்பரயதிவ்யதம்பதியோகிபுருஷகாரஸம்பந்தபூர்வகமாக வாஸ்ரயிக்கிற ப்ரகரணமாகையாலே "ப்ரதீ-ப்ரபதயே" என்று வக்ஷ்யமாணமான வாஸ்ரயணத்துக்கு உபயுக்தமான குணப்ராசுர்யமாத்ரமாகையாலும், குணதாங்களாஸ்ரயித்த சேதநருக்கு ரக்ஷணநிமயங்களை யுண்டாஞ்ஞ் சுருங்கிநிற்கவே விஷ்வக்ஸேநத்தமாக அநுஸந்திக்குமவை யாகையாலும், பரமாசார்யரான நம்மாழ்வாரும் (டு) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா" என்று புருஷகாரத்தை முன்னிட்டு. "அடிக்கீழமர்ந்து படுக்கிதேனே" என்று ஆஸ்ரயிக்கிற தலையாலே, "நிகரிலபுகழாய்" என்று வாத்ஸல்யத்தையும், "உலகமுண்டுமிழ்ந்த" என்று ஸ்வாமித்வத்தையும், "எளியையாள்வானே" என்று ஸௌஸீல்யத்தையும், "நிருவெங்கடத்தானே" என்று ஸௌலப்யத்தையுமருளிச்செய்கையாலும், இந்நாராயணபதம், "ஈமானயுபலக்ஷணாமாகய, பலீவர்தஞ்ச" என்றுபசக்ஷணைக்கொண்டு வாவென்றவிடத்தில் சோறப்பதத்துக்குள்ளே பலீவர்த்தமும் மந்தர்ப்பூதமாயிருக்க, பலீவர்த்தசப்பதத்துக்குப் புநருக்திபண்டாமென்று பரிஹரித்து, காமாகயவென்கிறவிடத்தில் சோறப்பதம பலீவர்தத்தைப்பரிக்ர கோ

(அ) லி-பு-சு-டு-ஆ (உ) தி-வாய்-உ-ஏ0 (ங) தை-ர்-ச்ச
(ச) தி-வாய-உ-ல்-உ (ஞ) தி-வாய-சு-ஏ0-ச0

மாத்ரத்துக்கே வாசகமென்று கோ(ஸ்)ஸப்தத்தை லக்ஷணைபண்ணிச் சொல்லுகிறாப் போலேயும், "ப்ராஹ்மணாய-ப்ராஹ்மணமாகய" என்கிற ஸாமாந்ய ஸப்தம், "ஸ்ரோத்ரியகுலஸம்பந்நம் ப்ராஹ்மணமாகய" என்கிறவிஸேஷஸப்தஸந்நிதியில ஸங்குசிதமாமாபோலேயும் ப்ரகரணபலத்தாலே வாத்ஸல்யாதிகளுக்கே வாசகமாக்கடவது.

ஆஸ்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஆஸ்ரயணீயத்வ ஸாம்யத்வ ப்ராப்யத்வங்களாகிற வாகாரத்ரயங்களுண்டாகையாலே ஆஸ்ரயிகளான குணவிஸேஷங்களுக்கும் ஆகாரத்ரயமுண்டாகக்கடவதிறே. ஆகையாலே வாத்ஸல்யாதிகள் ஆஸ்ரயணத்துக்குப்பாய், ஜ்ஞாநாதிகள் ஸாம்யத்வத்துக்குப்பாய, ஸைகாந்த்யாதிகள் ப்ராபயதவத்துக்குப்பாயிருக்கும்.

அதில் வாத்ஸல்யமாவது-"வத்ஸம்லாதி" என்கிறவ்யுத்பத்தியின்படியே அத்ப(ஸ்ய)ஜாதமான வத்ஸத்தின்பக்கல் கோதுவக்குமாநாவானவாகாரம்; அதாவது — சுவிபட்டபுல்லைக்காற்கடைகொள்ளாதே தலையிலும் தன்பக்கல ஜங்மமே ஹேதுவாக அதிவுடைய தோஷத்தை போக்யமாக வங்கீகரித்துத் தனவுடைய கரத்தாலே கழ(ந)ரிப்பித்துத் தன்னை நிணக்கும்படிபண்ணி, முன்னணைக்கன்றையும் புலவிடவந்தவர்களையும் கொம்பினாலும் குளமபினாலுங்கொண்டு ரக்ஷிக்கும்படியான ஸ்வபாவவிஸேஷம். சப்தவாஹமும் தன்னையப்ரயித்த சேதநர்விஷயத்தில் இருள்தருமாஞாலமாயிருக்கிற ஸம்ஸாரத்தில் (க) "தஸ்யை ஸ்ரூயதாம்ஸோ தாஸந்தீப்ஸ்யுவிஷயாஸ்துஷ்ட்யுபேக்ஷாநஸ்ம்ருதி-பகவத்ஸ்வரூபதிரோதாநகரீம்ஸ்வவிஷயாயாஸ்ப்ருஹாம்" இத்யாதிகளிற்படியே பகவத்ஸ்வரூபாதிகளே மறைத்துத் தன்பக்கலிலே போக்யதாபுத்தியைப் பிறப்பிக்கிற பரிக்ரஹாதிகளே ஸம்பந்தித்திருக்கிற சேதநரைக் குறைகாண்கையாகிறது கும்முடையதோஷமன்றே? (உ) "தன்பழுமின்பழுமாகிய" இத்யாதிப்படியே ஸம்ஸாரஹேதுவான புண்யபாபரூபகர்மங்களென்ன, கர்மாநுரூபமான தேஹமென்ன, பலபூமியென்ன, கர்த்தாவான சேதநனென்ன, இத்தனையும் நாமிட்டவழக்காயிருக்க, அத்தை நிவர்த்திப்பியாதே (ங)"நீகருதவாக்கை" (ச)"நமதிதாய்" என்னுமடி ஸரீரத்தைத்

(க) ஸாணுக்திகதயம் (உ) தி-வாய்-கூ-கo-எ (ங) தி-வாய-கூ-உ-க
(ச) தி-வாய-எ-க-கo

கொடுத்து (ங)"அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாய்" (உ)"பலசமயமதிகோடித்தாய்"(ஙு)"உள்ளம்பேதம்செய்திட்டு"என்னும்படி மதிமிழ்ப்(ஏ) மஹகீர்ப் பண்ணுவித்து (ச)"தானுங்காரமாய்ப்புக்கு" (ஙி) "கருமமும் கருமபலனுமாகியகாரணன்" (ரு) "செய்கின்றதெதியெல்லாம் யானேயென்றும், செய்கைப்பயனுண்பேனும் யானேயென்றும்" என்று ஸ்தாகர்த்தருத்வபலித்வாதிகள் ஸ்வாதீநமாயிருக்கிற வஸ்து அகாத்யனித்யாஸம்பந்தத்தாலே வளிவரவுபடவிட்டிருக்கிற தெல்லாம் நம்மாலேவந்ததன்றேவென்று (எ) "பொய்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்புமிகநின்றநீர்மையினியாமுறுமே" (அ)"வன்சேற்றள்ளல்பெரய்நிலத்தழுந்தார்" (கூ) "பிறந்தும்செற்றும் நின்றிடரும்பேதமைதீர்ந்தெழிந்தேன்" (ரு) "சார்ந்தவினவல்வினைகளுஞ்சரித்துமாயப்பற்றறத்துத்தீர்ந்துதன்பால்மனம் வைக்கத்திருத்தி" என்கிறபடியே தனபேறுகப்போக்கி (கூ)"உருவுமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்",(கூ) "என்னைமுற்றப்பருகினன்" (ஙு) "என்னைமுற்றுமுயிருண்டு" என்கிறபடியே போக்யமாக ஸ்வீகரித்து,(சு)"பாலேபோல்சீரில்பழுத்தொழுகினேன்" (ஙு)"தொல்சீரைநன்னெஞ்சே யோவாதவுணவுண்" (கூ)"திருமாலின்சீரிறப்பெதிர்காலம்பருகினுமார்வமிஞ்" (ஙு) "சீர்பரவாதுணவாய்தானுமோ" என்னுமபடி தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களாலே த(ஙு)ரிப்பித்து(கூ) "தாய்தகன்றேபோல் தண்டுழாயானடிக்கேபோய்நாடிக்கொள்ளும்" (கூ) "தாயைகினைந்தகன்னையேயொக்கவென்னையும்தன்னையேகினைக்கச்செய்து" (உ) "கறவாடகாகுதன்கன்றுள்ளினுப்போல்மறவாதடியேனுன்னையேபழைக்கின்றேன்"(உ) "நின்றுகுமிறும்" என்கிறபடியே விடில்நாகொட்டும்படி நிரந்தரம்நினைக்கப்

(க) தி-வாய-எ-கு-சு (உ) தி-வாய்-கு-க-ச (ரு) தி-வாய் டு-க0-ச
(ச) தி-வாய்-க0-அ-கக (ஙி) தி-வாய்-கு டு-க0 (சு) தி-வாய-டு-சு-ச
(எ) திருவிரு-க (அ) திருவி-க00 (கூ) தி-வாய்-ச-எ எ
ஙி0) தி-வாய-க-டு-க0 (கக) தி-வாய்-கு-சு-டு (கஉ) தி-வாய்-கு-சு-க0
(ககூ) தி-வாய-க0-எ-கு (கச) பெரியதிருவ-டுஅ (கடு) பெரியதிருவ-எஅ
(கஙி) தி-வாய-எ-கு-கு (கஎ) பெரியதிருவ-டுஉ (கஅ) க-திருவ-கு0
(கஙி) தி-மொ-எ-சு உ (உ0) தி-மொ-எ-க-க (உ) தி-வாய்-கு-டு-க

பண்ணி (ர) "மோக்ஷயத்யபி-நத்யேயம்-தேதாஷோயத்யபி-நத்யஜேயம்" என்றுஆர்ர்திதனுக்கெருகாலும் தோஷமில்லை; கண்டாலும் நமக்கு உபாதேயம்; நாம்வீடோமென்பது;(உ)"ஸர்வதா தேஷ்யோ உதயந்தானி-ஸர்வபூதேப்யோ உபயம்தகாமி"என்று, (ங) "த்ராஸ்துதிக்குலபாம்பனம்-த்வாநதுதிக்குபோம்ஸகம்" என்பாரோடு,ரக்ஷணகிரமங்களைபண்ணி கிதகுரைப்பாரோடு, நம்பக்கல்பரிவாலே (ச) "ரக்ஷதாம்-வத்யதாம்" என்பாரோடு,நிரபாதிகஸ்வாதந்த்யத்தாலே, "ஹன்யாம்-ஹன்யாம்", "ரக்ஷாமி-ரக்ஷாமி" "நத்யமாமி-ரக்ஷாமி" என்பாரோடு வாசியற ஒருவராலும் ஒருபயம்வராதபடி அபயப்ரதானம் பண்ணக்கடவனென்பதாய், (ஞ) "கிங்கார்யம்நீதியஸ்ய-கிங்கார்யம்வீதயாமம" என்றுநித்யாநபாயிதியான பிராட்டியை ஒருதலையாகவும்விட்டு (ட)"அனந்தன்பாலும் கருடன்பாலுமைதிரெய்தாகவைத்து என்மனந்தன்னுள்ளேவந்துவைகிவாழச்செய்தாய்" என்கிறபடியே ஸுரிகள்பக்கலிலும் ஸத்தாமாத்ரஹேதுவான ஸங்கிவேஸமாய், (ண) "வடதட-மும்வைகுந்தமும் மதிள்துவராபதியும், இடவகைகளிகழ்ந்திட்டு", என்று உகந்தருளின திவ்யதேஸங்களோடுமுபேக்ஷித்து (அ) "பெண்ணுலாம்சடையினுலும்பிரமனுமுன்னைக்காண்பானெண்ணிலாவூழி யூழி தவம்செய்தார்வெள்கிநிற்ப-ஆணைக்கன்றருளினிந்த" (க) 'சிவனும்பிரமனும் காணுகருமாலெய்தியடிபரவவருளினிந்த" என்று உபாஸகரானுநும் லஜ்ஜிக்குப்படி அவர்களை உதாஸீநித்தும் ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவாய், (கம)"விதிதஸ்ஸஹிதர்மஜ்ஞஸ்தபஸாதத்பலேந-விதிதஸ்ஸஹிதர்மஜ்ஞஸ்பரணகதவத்ஸலஃ" என்று ஸுந்தரகாண்டியிலும் ப்ரஸித்தமாய்,(கக)"யதிவாராவணஸ்ஸ்வயம்-யதிவாராவணஸ்ஸ்வயம்"என்று ராவணன்தான்வரிலும் கைக்கொள்ளக்கடவோ மென்னும்படியான ஸ்வபாவவிஸேஷம்.

இந்த தோஷதிவ்ருத்தி, உபாயாநந்தரபா(ஜ்)யமான "பாஹ்யோ மோக்ஷயாமி-பாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற பாபநிமோ

(க) ரா-யு-கஅ-கூ (உ) ரா-யு-கஅ-ஙஙூ (ங) ரா-யு-ககூ-கடு
(ச) ரா-யு-கள-உக (ஞ) ரா-யு-சக-ச (ட) பெரி-தி-டு-ச-அ
(ண) பெரி-தி-டு-ச-க0 (அ) திருமா-ச ச (க) தி-வாய்-க0-அ-கூ
(க0) ரா-ஸு-உ-உ-உ0 (கக) ரா-யு-சஅ-ஙடு

சர்வப்ரபாத்தேகாடு விரோதியாதேதாவென்னில்; இங்குச்சொல்லு கிறது-ஆஸ்ரயணவிரோதிமாத்ரமாகையாலும், பாபவிமோசகத்வே துவான †ஆத்மஸமர்ப்பணதுஷ்கராகாகையாலும், தா(ஸ்)துவித் தமான ரக்ஷகத்வம் இஷ்டோபஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரகளுக்கு உப யுக்தமாமோபாதி, பாபநிவர்த்தகப்ரயோகியாகையாலே விரோதி யாது.

அநந்தரம் ஸ்வாமித்வமாவது-இழவுபோறதன்னதாம்படி, "பக வத்ப்ராப்தி சேதநருக்கன்று, சேதநபாப்தி பகவத்விஷயத்துக்கு" என்னும்படியாய், (க) "ஸ்வத்வமாத்மநிஸ்ஸ்ருஷ்டம் ஸ்வாமித்வம்ப்ரஹ்மணிஸ்திதம்। ஈதியோகேஸமஸ்ஸ்ருஷ்டோ நேதரோஜீவமாத்மகம்- ஸ்வத்வமாத்மகம்நிஸ்ருஷ்டம் ஸ்வாமித்வம்ப்ரஹ்மணிஸ்திதம்। உபயோரேஷஸம்பந்தோதேஹாதேராத்மதேகாமம்" என்று ஈச்வரனேண்டானபந்த(ஜந்)விமோஷங்களில் லாவற்றிலும் ப்ரதாநமாய், (உ) "யஸ்யாத்மா-யஸ்பாப்மா" "ஏஷஹ்யேவாஸாது கர்ம-பகவதவஹாஹஸ்மி" என்கிறபடியே ஸத்தாவித்தாய் (ங) "ஆத்மேதாஸ்யமபிஸம்பத்ஸ்வேநரூபேண - ஆத்மதாஸ்பம்ஹிதாஸ்ஸ்வாப்யம் ஸ்வபாவம்" என்னும்படி ஸ்வரூபவித்தமாய், கீழ்ச்சொன்ன வாத்ஸல்யத்துக்கு நிதாநமாயிருப்பதொரு பந்த(ஜந்)விமோஷம். இதடியாகவிறே ஸத்காரகுணம்தொடங்கி கைங்கர்யபர்யந்தமாக விவேந ஈச்வரனுக்கீகரித்தது.

கர்ஷகனானவன் தனக்கு போக்யமான வரி(நி)மதவிஷயங்களை விட்டுப் பயிர்த்தலையிலே குடில்கட்டிக்கொண்டு கிடக்குமாபோலே த்ரிபாத்விபூதியிலே (ச) "ப்ரியஸார்ஷ்டிஸ்தே-ஸ்ரீரப்யவத்தேஸ்ஸஹ-ஸ்ரியாஸாகர்த்தமாஸ்தித-பக்தைதர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" (ஞ) "தேஜுர்யநித்யநிரதேர்ஹ ஏதேகிஞ்சிந்-கைங்கர்யநித்ய நிரதைர்ப்பவதேதகபோகை" (சு) "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்கிறபடியே நித்யரூபமான போ(ஞ்)கத்தை வாத்ஸல்யத்துக்கு செய்தேயும், (எ) "நஏகோதேவமேத்-ஸஸாகாதேவமேத" என்கிறபடியே அவ்வநுபவம் உண்டாநுக்காட்டாதே (அ) "கல்லும்கனை கடலும் வைகுந்தவாணநும்புல்லென்றிழிந்ததனகொல்" என்னும்

(க) (உ) யஜு உஅஷ்ட-ங (ங)
(ச) வாயுபுராணம் (ஞ) (சு) இ-வாய்-க-க-க
(எ) மஹாபாரதம் (அ) பெரியதிருவ சுஅ † குணஸ்தாக

படி அவற்றையுபேக்ஷித்து விழுகளுனதரமாயிலும் ப்ரணயின் முதலைக்கட்டிக்கொண்டிகிடக்கும் தாயைப்போலே "த்வமேவ-த்வம் மே" என்றால், (க) "மமாமே-அஹமேவ" என்னும் தரமாயிலும் இராமட்டூட்டுவாரைப்போலே (உ)"யமாவாநவேத-யமாத்மாகவேத்" "ந்ருஹரந்ந நவிஜாநந்தி- ஸைஹவஸந்தமகவிஜாநந்தி" (ங) "சரக்கெங் குமபராதங்ளாண்" (ச) "ஒழிவதறிகறதற்குநின்பு" (ஞ) "எங்களுடும் நிறைக்கவெந்தாய்" (ட) "அறியாவயசையாலநுவாகிற்குடம்" என்கி றபடி பேதானறிந்தஸம்பந்தமேஹேதுவாக உன்பொறின் றஸ்தமை யபேக்ஷிக்கை, "ஶோதயஶ்ஸுஹ்ருதீ-பேயபாஶம்ஷீஸுஶ்ரோத்ரு" (ண) "ஶ்ரீ மோஹ்யஸ்ஸீதை-ப்ரியோயாத்யாயதிசேதஸா" (அ)"என்திருநிறத்தாய்" என்கிற தன் லாவண்யாஹாரிகாதிபபத்தாலே, (க) "மாதவனென்றதேக கொண்டி" (கூ) "திருமாலிருஞ்சோலைமலையன்றேனென்ன" என் கிற விபாவநுத்திபாகபத்தையும், அப்பார்த்தமாப் புத்திபூர்வமின் றிக்கே யிருப்பதாய், பகவதவதாரமாத்ரஹேதுவாக விறுதியின்றியிலே யிருந்தமுதாய், முத்தருக்குச் சரமாவ்ருத்திபோலே படர்லவிஸ்ரஸ மாயிருக்கிற யாதுசரிகாதிஸம்கநிவாரகமான பூண்டாக்கி, (ஙக) "பொய்யேகமெசொலலி-மெய்யேபோற்றிறுதிருகென்" காலா றுஅவற்றைவ்யாவர்தகாரத்துக்கு ஹேதுவாக்கி இதிவேஹேதுவாக (ரஉ)"என்னெஞ்சமனங்கெடுத்தாய்"என்கிற வாதி முத்யத்தையும் பூண்டாக்கி(ஙஙு)"தன்பாலாதரம்பெருகவைத்த" என்கிற ஸ்வாரா ப்ரகாசயபூண்டாக்கி அந்த நுபய நிதானமான பரஸ்நேஹத்தையும் தத்தாஸ்ரயமான ஸாதரத்வத்தையும் தத்தாபேக்ஷயமான ஸ்வரூபத்தை யதாவத்ப்ரவணம் பண்ணுகைக்காக யதாஜ்ஞாகவானை வாசார்ய ஹிடையஸமாஶ்ரயணத்தையுண்டாக்கி, அவனுலே உபதிஷ்டமாய், (ரச)"ப்ராப்யஸ்யப்ரஹ்மணோரூபம்-ப்ராப்யஸ்யப்ராப்யமேரூபம்" இத்யா திகளிற் சொலலுகிற அர்த்தபஞ்சகத்தையும், (ஙடு) "உய்யும்வகை

(க) பட்டர்முகதகம (உ) ப்ருஹ-டு-எ-உஉ (ங) தி-வாய்-க-க-க.
(ச) தி-வாய்-கூ உ-எ (ஞ) தி-வாய்-கூ உ-ச (ட) தி-வாய்-கூ-க0-க0
(ண) (அ) தி-வாய்-எ-உ-ச (க) தி-வாய்-உ-எ-கூ
(க0) தி-வாய்-க0-அ-க (ஙக) தி-வாய்-டு-க-க (ரஉ) தி வாய்-உ-எ-அ
(ஙடு) திருமாலை-க-க (ஙச) வ்ருத்தஹாரீத-அ- (ஙடு) தி-மொ-கூ-கூ கூ

யுணர்ந்தேன்" (க) "நின்றவொன்றையுணர்ந்தேன்" (உ) "மெய்ம்மை யேயிகவுணர்ந்து" (ங) "அவனருளாலுறல்பொருட்டே என்னுணர்வினுள்ளே யிருத்தினேன்" (ச) "அகறறதீவைத்தமாயவல்லீம் புலன்களாமவை நன்கறிந்தன்" என்கிறபடியே யதா(ஞ)வாகவறியும்படிபண்ணி, இவ்வர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநத்துக்குப்பலம் - உபாயோபேயங்களே யதாவாகவறிந்து தினிந்து த்வரிக்கையாய், மற்றமூன்றர்த்தமும் பலப்ரார்த்தகனைக்கும் ஸாதநவ்யவஸாயத்துக்கும், ஆஸ்ரயமான ஸ்வரூபம் அநந்பார்ஹமோஷமாய் அநந்யஸரணமாய் அநந்யபோக்யமாயிருக்கு மென்றநிலைக்கும், இப்ப்ரார்த்தகாவ்யவஸாயங்களுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வரூபம்நிரபாதிகரக்ஷகமுமாய் நிரதிஸயாநந்தபுக்தமாயிருக்குமென்றநிலைக்கும், இவற்றுக்கு விரோதிஸ்வரூபஜ்ஞாந்தவ்பாபாரமும் ஸ்வஸாரஸ்ய முமென்றநிலைக்காகவுமாகையாலே தத்பலமான ப்ராப்யருசியை, (ஙு) "கூவிக்கொள்ளும் காலமின்னம்குறுகாதே" (சு) "மாகவைகுந்தம்காண்பதற்கென்ன மேகமெண்ணும்" என்றும், (ஏ) "உனபாதம்சேர்வதடியேனெந்நாளே" (அ) "அடியேனடிசேர்வண்ணமருளாய்" என்று ப்ரார்த்திக்கும் படிபண்ணின தத்விஷயவிரக்த ஸாதநநிஷ்டையை, (கூ) "கூவாய்துன்பம்கனியாதொழிவாய்கூகணம்மற்றிலேன்" (கூ) "யாவாதுமொன்றும் குறைவேண்டேன்" என்று தினியும்படிபண்ணி அந்தஸாதநாவ்யவபலம் விஷயாந்தரப்ராவண்ய நிவ்ருத்தியாகையாலே, அத்தை,க(ஙச)ள் இன்னம்கெடுப்பாயோ? காட்டிப்படுப்பாயோ?" (ஙஉ) "குலமுதலிம்மீனிக்கொடுவன்குழியினில்வீழ்க்குமைவரைவலை முதல்கெடுக்கும் வாமேதகுதருள்கண்டாய்" (ஙங) "முன்னீமாய மெல்லாமுழுவேரரிந்து" என்கிறபடியே கண்டசாட்சாரிலே முடியும் படியான விஷயத்திலேமூட்டப்புகுகிறதோ? இத்தைப்பக்கலேசோடே பேர்க்கவல்லனும்படி பண்ணி யருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்

(க) கி-வாய்-அ-அ-ங்ி (உ) திருமாலை-ரூஅ (ங) கி-வாய்-அ-அ-ரூ
(ச) கி-வாய்-ங்ி-எ-அ (ஞ) கி-வாய-சு-க க (ஞ) கி-வாய்-க-ரூ-எ
(எ) கி-வாய்-சு-க0-ங்ி (அ) கி-வாய் சு-க0-உ (க) கி-வாய்-ங்ி-அ-அ
(க0) கி-வாய்-ங்ி-அ-உ (கக) கி-வாய்-சு-க-அ (கஉ) கி-வாய்-எ-க-க
(கங) கி-வாய்-எ-ச-எ

கும்படிபண்ணி, இதரவிஷய ப்ராவண்ய நிவ்ருத்திக்குபலம், (க) "பரமாத்மநியோரஜ்ஞோவரஜ்ஞோபரமாத்மநி-பரமாத்மநியோரக்தோவிரக்தோ பரமாத்மநி" (உ) "மாற்பால்மணம்சுழிப்பமங்கையர்தோள்கைவிட்டு" (ரு) "பிறந்தார்பிறக்கெய்தும்பேரின்பமெல்லாம்துறந்தார்தொழுதாரத்தோள்" என்கிறபடியே ஸ்வவிஷய ப்ராவண்யமாகையாலே, (ச) "பேரமர்காதல்கடல்புரையவிகோலித்த" (ரு) "கழியாமிக்கதோர்காதல்" (ரூ) "உன்னைவிட்டெங்குனேதரிக்கேன்" என்னுமபடி தன்பக்கலிலே ப்ராவண்யத்தையுண்டாக்கி அதுதேவகருஷியாக, (எ) "கண்டதோடுபட்டதல்லால காதல்மற்றியாதுமில்லை" (அ) "அணையவக்தவாக்கமுண்டேலட்டைகள்போல்சுவைப்பர்" என்னுமபடி தேஹஸம்பந்திகளோட்டை யுறவையறுத்து, (கூ) "ஜீவாத்மபிரகாசகம்-தேஹாத்மபிரகாசகம்" (கூ) "அடிகளடியேநின்னையுமடியவர்கள்தம்மடியன்" (கஅ) "அடியார்க்கென்னையாட்படுத்தாய்" (சஉ) "அடியார்க்கென்னையாட்படுத்தவிமலன்" என்கிறபடியே ஸ்வரூபமபக்தியோட்டையுறவைபுண்டாக்கி (கரு) "தெரிவரியவுளவில்லாச்சிற்றின்பம்-ஒழிந்தேன்" என்னுமபடி ஆத்மப்ராப்திரூப மோக்ஷத்திலே அருசியைப்பிறப்பித்து, (கச) "உன்றன்திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறும் நாங்களியக்கவின்புறுதும்" என்று அநந்யப்ரயோஜநருக்கி அர்ச்சிராதிமார்க்கமாகத்தையும் ஆதிவாஹிகஸத்காரத்தையும் (கடு) "ஶத்ருஸைந்யாஸ்தம்மாலாஹஸ்தா" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற திவ்யாப்ஸரஸ்ஸத்காரத்தையுமுண்டாக்கி (கஎ) "ப்ரஜ்ஞாத்ருப்தியபஸம்ஹ்ருத்ஸ்வஸாதே ஜஸாபிவ்ருத்ய தே- பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்யஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே" என்கிற ஸ்வஸ்வரூபப்ரகாரத்தைப் பிறப்பித்து (கஅ) "கமலக்கண்ணனென்கண்ணிலுள்ளான்" (கஅ) "கண்ணுளுள்நின்றகலான்" (கக) "கெஞ்சென்றுமுட்கண்ணில்காணும்" என்கிற பாபக்ஷயை

(க) பார்ஹஸ்பத்யஸ்ம்ருதி(உ) கூ-திருவ-கூ (கூ) உ-திருவ-சஉ
(ச) தி-வாய்-தி-கூ-சு (ரு) தி-வாய-தி-தி-கo (சு) தி-வாய-எ-உ-க
(எ) தி-வாய்-கூ-ச-க (அ) தி-வாய்-க-க-உ (க)
(கo) தி-மொ-உ-சூ-க (கஉ) திருப்பள்ளி-கo (கஉ) அமல-க
(கரு) தி-வாய்-சு-கூ-கo (கச) தி-வாய்-கo-கூ-கூ (கடு) கௌஷீதகி
(கஎ) சாந்தோ-அ-கஉ (கஅ) தி-வாய-க-கூ-சூ (கஅ) தி-வாய-கo-அ
(கக) பெரியதிருவ-உ

யும், *ரூழ்விசம்பணிமுகிலிற்சொல்லுகிற பாஞ்ஞாநகத்தையும், (க) "அதனிறபெரியவென்னவா"(உ)"முடிந்தவவா"என்கிற பரமபக்தி பையு முண்டாக்கி இவற்றிலேபண்ணும் பகவதநுபவத்தையும், அவ்வநுபவஜநிதப்ரீதிகாரித்தகைங்கர்யத்தையும் கைக்கொள்ளுகைக்கு ஹேதுவாபிருப்பதொரு ஸ்வபாவவிசேஷம்.

அகத்தாம, ஸௌஶீல்யமாவது- (ங)"மஹதீமப்யாப்தஸ்ஸகலநீரத்ந்தீர்ண ஸம்க்லேஶஸ்வபாவத்வம்-மஹதோமந்தஸ்ஸஹஸீரந்த்ரேணஸம்ஸ்ரவேஷஸ்வபாவத்வம்" எனகிறபடியே பெரியன் சிறியனோடுகலவாநின்றல் தன்பெருமை இருவர்கெஞ்சிலும் படாதபடி புறையறக்கலக்கை. அதாவது - (ச) "ஆனந்தோ ப்ரஹ்ம-ஆநந்தோப்ரஹ்ம" (ஞ) "ஆனந்தம்ப்ரஹ்மணோவித்வான்-ஆநந்தம்ப்ரஹ்மமேநாவிதுவாந்" (ஸு) "உணர்முழுநலம்" (எ) "எல்லேயிலக்நலம்" (அ)"உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" (கூ)"எப்பாலவெர்க்கும் நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து அபபாலவன்" எனகிற நிரதிஶயாநந்தமான ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களோடும், (கூ)"தேஜஸாராஶிமூர்ஜித்மே தேஜஸாம்ராஶிமூர்ஜிதம்" (கஉ)"ஸஞ்ஜாத்மயஂவபுஃ-பஞ்சமஹாபூதமயம்வபுஃ" (கஉ)"மணியுருவில்பூதமைந்தாய்" என்கிறபடியே அப்ராக்ருதபஞ்சகத்தையுமுபாதாநமாக வுடைத்தாகையாலே நிரவதிகதேஜோரூபமாய்(கங)"பூர்ணஷாட்குண்யவிக்ரஹம்"என்கிறபடியே ஸ்வரூபகுணமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளுக்கு ப்ரகாஶகமாய், (கச)"இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹஃ"என்று இச்சாக்ருஹீதமாய்..அதுவுமஸ்வரூபகுணங்களிற்காட்டிலும் அபி(பி)மதமாயிருக்கிறதிவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை யும்நுபவித்து,(ஞ)"ப்ரஸாந்தாந்தாத்மநுத்நஜமஹாநந்தமஹமஸ்ம ப்ரஸந்நஸ்யஸுகமாத்மவாந்" ஸுக்ருதவிதரஜ்ஞரஜஸ்கம்- ப்ரஸாதாகாத்மாநுபவஜமஹாநந்தமஹிம ப்ரஸக்தஸ்தைர்நித்யாதிக்ருதவிதாங்காரணவதயம்" எனகிறபடியே நிஸ்தாங்கஜலதிபோலே (கஅ)"வாக்யாதரஃ-அவாச்யகாதரஃ" என்

(க) தி-வாய்-க0-க0-க0 (உ) தி-வாய-க0-க0-கக (ங)

(ச) கை-ப்ருது (ஞ) தை-ஆ-கூ-க (கூ) தி-வாய்-க-க உ

(ஸ) தி-வாய-க-உ-கூ (அ) தி-வாய-க-க-க (கூ) தி-வாய்-க-எ-உ

(க0) (கக) பாஞ்சராத்ர (கஉ) திருவெ-க

(கங) (கச) வி-பு-க-எ-அசு (கஞ) ஸ்ரீ-ஸ்த

(கக) சாத்தோ-கூ-கக

ஜிற பெரியமேன்மையையுடையனுய்.(ரு)"வாஞர்தனித்தலிவன்" (உ) "விண்ணவர்க்கெண்ணலரியான்" என்கிற நித்யவிபூதியோகத்தாலும், (ரூ)"இன்புறுமிவ்விலீலையாட்டுடையான்" (சு)"நளிர்மாமல ருந்திவீட்டைப்பண்ணிவிலீலையாடும்மிமலன்" என்கிற லீலாவிபூதியோகத்தாலுமுண்டான ஈஸ்வர்யத்தையுமுடையனுயிருக்கிற ஸ்ரீமானுடைய, (ரு)"நத்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிலீலாநித்யவிபூதிஸம்ப்ரதிபத்திகம்ப்ரத்ருப்யதே" (சூ) "யஸ்த்வேவமாத்மானமபிஜானாதி-யஸ்மாத்பரம்காபரமஸ்திகிஞ்சித்"(எ)"நத்ஸ்ஸ்ஸோ ஸ்ருஷ்ட்யாதிகர்த்ருத்வ-நத்வத்ஸமோஸ்த்யப்யதிகஸ்தேகுதோன்யஸ" (அ) "இணனிலன்மிகுனையிலன்" என்கிற ஸமாப்ய(ஸ்ரு)திகாஷ்டமான வைபவத்தையுமநுஸந்தித்து, (கூ) "நாகணைமிசைநம்பிரான்" (கூ) "செல்வர்பெரியர் சிறுமானிடவர்நாம்" (கக)"அம்மானுழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான்யாஞர்" என்றஸ்வயணத்தக்கஞ்சவேண்டாதபடி.(கஉ)"வானவர்சிந்தைபுள்வைத்துச்சொல்லும் செலவுண - சொல்லுவன்பாவியேன்" என்றதன்ற வாழ்வாரை ஆஸ்ரிதரையொழியத் தனச்குக் செல்லாதபடியைக் காட்டிச் சேரவிட்டாற்போலேயும், (கங)"அழக்குடம்பெச்சில்வாயால்தூய்மையில் தொண்டனேனென்சொல்லிவேன்தொல்லிலாமம்" என்றருளின விவர்த்து, "அஞ்சலென்றகாவிபோல்வண்ணர்வந்து என்கண்ணுள்மேதைன்றினர்" என்னுமாபோலேயும் எல்லாரோடொக்கமேல்விழுந்து(கச)"ஹேகருஷ்ணஹேயாதவஹேஸகேதி-ஹேக்ருஷ்ணஹேயாதவஹேஸகே" என்னுமாபோலே தன்சிறுமையும் அவன் பெருமையும் நெஞ்சிற்படாதபடி யொருநீராகக்கலக்கையும், இப்படிக் கலவாகின்றஸ் (கரு) "ஆத்மானமாநுஷம்மந்யேராமம்தசரதாத்மஜம்-ஆத்மாகமாநுஷம்மருயோராமம்தபரதாத்மஜம்" (கசு)"அஹம்வோ ஜ்ஞாதி-அஹம்வோபாந்தவோஜாதஸ" என்று தாயும் வயிரியையுப் பொருந்துகையும்.

(க) தி வாய-க-ரு-க (உ) தி-வாய-க-கூ-உ (ரு) தி-வாய்-ரூ-க0-எ
(சு) நா-தி-க0-கூ (ரு) ஸ்ரீவை-சு அ (சூ) தை-நா-
(எ) தீதை-கக (அ) தி-வாய்-க-க-உ (க) தி-வாய்-ரு-க0-கக
(க0) நா-தி-க0-சு0 (கக) தி-வாய் ரு-க-எ (கஉ) தி-வாய்-க-க0-எ
(கரு) திருக்குறு-கஉ (கசு) தீ-கக-சக (கரு) மா-யு-கஉ0-கக
(கசு) வி-பு-ரு-கரு-சகு

ஸௌலப்யமாவது- (க)"நஸந்ருஶேதிஷ்ட²திரூபமஸ்யநசக்ஷுஷாபஶ்யதிகஶ்சநைநம்- நஸந்த்ருஶோஜிஷ்டதிரூபமஸ்யநசக்ஷுஷாபஶ்யதிகஶ்சநைநம்" (உ) "நமாம்யஸஹ்யரஹிதாத்மதேஜஸம்- நமாம்யஸஹ்யாரபிஹிம்ஸதேஹதம்" (ங) "சுட்கரியபிரமன்சிவனிந்திரனென்றிவர்க்கும்கட்கரியகண்ணினை" (ச) "நேரேகடிக்கமலத்துள்ளிருந்தும் காண்கிலான்கண்ணனடிக்கமலந்தன்னையன்" (ஞ) "கார்செறிந்தகண்டத்தானெண்கண்ணன்காணன்" என்று அதிபரபத்தஜ்ஞராகானவர்களுக்கும் அசக்யர்விஷயமான தன்வடிவை சக்யர்விஷயமாக்குகை. இந்த ஸௌலப்யபூர்த்தியுள்ளது-அர்ச்சாவதாரத்திலேயிறே.

(சு) "தத்விஷ்ணோஃபரமம்பத³ம்ஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ- தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதம்ஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ" என்கிற பரத்வம் தேஹஸம்பந்தரக்ஷகத்தாலே ஸர்வாதி⁴காரமாஶ்ரயிக்கவொண்ணாது. (�எ) "ஏஷநாராயணஶ்ரீமான்- ஏஷநாராயணஶ்ரீமான்கஶ்சார்ணவதி³கதஃ" (அ) "குமுறவிற்றடங்கடற்கோளரவேறித்தன் கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணுறைபவன் போலவோர்யோகுபுணர்ந்த வொளிமணிவண்ணன்" (கஅ) "பாற்கடல்பாம்பணைமேலபள்ளிகொண்டருளும்" (கஐ) "பாற்கடலில்பையத்துயின்றபரமன்" என்கிறவ்யூஹம் ஸகாதிகளுக்கும், ஆபத்தண்டானபோது ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமாஶ்ரயமாமதொழிய ஸர்வாபாஶ்ரயமாகமாட்டாது. (கக) "அஜாயமானோபஹுதா விஜாயதே- அஜாயமானோபஹுதாவிஜாயதே" (கஉ) "பஹூனிமேவ்யதீதானி ஜன்மானி-பஹூன்யஹிமேவ்யதீதாந்ஜந்மாநி" (கங) "பிறப்பில்பல்பிறவிப்பெருமான்" (கச) "சன்மம்பலபலசெய்து" (கஞ) "துயரில்மலியும்மனிசர்பிறவியிலேதான்றிக்கண்காணவந்து" (கசு) "காட்டிற்பிறந்து" என்கிறவிபவம், தத்காலீந புருஷர்களுக்கே யாகையாலே பிற்பாடர்களுக்கு ஆஶ்ரயிக்கவொண்ணாது. (கஎ) "ஆஸ்ருஷ்டிஸ்ஸ்ருஷ்டிஸ்ஜனானாம்ஸர்வாஸ்தே-அஸ்ருஷ்டிஸ்ஸ்ருஷ்டிஸ்ஜனாநாம்ஸர்வாத்மா" (கஅ) ஶாஸ்விஷ்ரஶேஷஸ்-

---

(க) மைதா- (உ) ருகவேவ- (ங) தி-வாய்-எ-எ-கக
(ச) க-திருவ-டுசு (ஞ) ச-திருவ-எசு (சு) ஸாம-உத்தர-
(எ) ஹரிவம்ஶ- (அ) தி-வாய்-சு கo-உ (கஅ) திருவி-எக-
(கo) திருப்பாவை-உ- (கக) யஜு-ஆர-சு (கஉ) கீ-த-டு
(கங) தி-வாய்-உ-சு-டு (கச) தி-வாய்-சு-கo-க (கஞ) தி-வாய்-சு-கo-சு
(கசு) தி-வாய்-எ-டு உ (கஎ) யஜு-ஆரணய (கஅ) வி-பு-க-கஎ-உo

ஸாஸ்தாவிஷ்ணுர்மஹேஷ்வர" (உ)"ஸ்தாவராத்மகஸ்ரீ-ஸாஸ்தாசராசரஸ்வையர:" (ஊ) "ஒருயிரேயோவுலகங்கட்கெல்லாம்" என்கிற அந்தர்யாமித்வம் அசக்ஷுர்விஷயமாசையாலே ஆஸ்ரயிக்கவொண்ணாது.

தேசகாலவிப்ரகர்ஷாதிகளால் வருகிற குறைகளொன்றுமின்றிக்கே (ரு)"அர்ச்சாவதாரஸ்ஸர்வேஷாம்பாந்தவோஹ்யஸ்ரீ க்ருஷ்ணஸ்ய-அர்ச்சாவதாரஸ்ஸர்வேஷாம்பாந்தவோபத்தவத்ஸல:" (ரு) "சிந்தயேச்சஜகந்நாதம்ஸ்வாமிநம்பரமார்த்தத:-சிந்தயேச்சஜகந்நாதம்ஸ்வாமிநம்பரமார்த்தத:" (ரூ) "ஆஸ்ரிதவத்ஸல: ஸ்ரீஸ்ரீமந்நாராயணோ நித்யம் ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வசக்தி: ஸர்வாதார: ஸர்வரக்ஷக: ஸர்வஸ்வாமீ ஸர்வேஸ்வர: ஸர்வஸ்வதந்த்ர: ஸர்வஸ்வப்ரதோ ஸர்வஸ்வஸ்ருத் ஸர்வஸ்வஸம்ஹர்த்தா ஸர்வஸ்வஸ்ய நிஷ்டாதா ஸர்வஸ்வஸ்ய நிஷ்ப்ரதிபந்தஸ்

லேகெஞ்சபற்றித் தன்னேரகூடகளைப்பற்றின வர்ஜாகனெருவனே யுமபற்ற ஸுலபனனவளவாகையாலே அது காதா(ச)சித்சமாகை யாலும் இது நாராயணபதத்திற் சொல்லுகிற குடற்றுடக்கடியாக வந்தகாகையாலே ஸர்வவிஷயமாய் அதவஸார்வகாலீகமாயிருக் கையாலும் இந்த ஸௌலப்பயம ஸர்வாதிகாரியாயிருக்கும.

ஆக ஏவம்ரூபமான வாத்ஸல்யாதிகுணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம்; ஸ்வரூபாதர்ஸநமாதல், அவனுடைய வ்யாப்தி யாதல், உத்தாரகத்வமாதல், மூலபத்வமாதலுண்டானால் ஆஸ்ரய ணம் கூடாமையாலே, அவற்றை நிராகரித்து அவனே யாஸ்ரயிக்கை க்கு ஏகாந்தமாய் புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே உத்பூ(பா)தகங்களாய், பின்னை அவள் தன்னுமமித்தவொண்ணாதபடியான வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்பயங்களை இந்நாராய ணபதத்தாலே சொல்லிற்றாயிறது.

இந்நாராயணபதம் வாத்ஸல்யாதிகள் நாலையும் சொல்லிற்றே யாகிலும் "ப்ரதீ-ப்பத்யே" என்று ஆஸ்ரயண ப்ரகாணமாகையா லே ஆஸ்ரயணத்துக் கத்யந்தோபயோகியான ஸௌலப்பயத்திலே ப்ராதாநமாகக்கடவது.

ஏவம்ரூபமான வாஸ்ரயணீயகுணங்கள்பற்றாசாக வாஸ்ரயிக் கிறது நிரதிஶயபுருஷார்த்தமான(ச) ஸம்ஸாரதாரகநிவருத்திபூர்வகமாக *நிரஸ்தநிரபாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷண மோக்ஷலாபத்துக்கா கையாலே. தத்விபரீதமான விஷ்டாநிஷ்டங்களை யறிகைக்கும் தத்ப்ராப்திபரிஹாரங்களைப் பண்ணுகைக்கும், செய்யுமிடத்தில் நிர பேக்ஷமாகச் செய்கைக்கும், அபராதஜ்ஞாநாதிகளுக்கு கதுகுணங்க ளான விக்குணவிஶேஷங்களை ரக்ஷணதுகுணமாக்குகைக்குமது குணமாய், பாபவிமோசகன்பக்கலிலே பிரித்தநிஷ்டேயமாயிருக் கிற ஜ்ஞாநமுக்தி பூர்த்திப்ராப்திக்குபைகளும் ரக்ஷணவிஶேஷங்கை கழித்து விஶ்வஸிக்கைக்கு உறுப்பாக இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயங்கள்.

ஜ்ஞாநமாவது, (க) "యోవేత్తియమపత్నీకం ప్రత్యక్షేణసదాస్వతః। అ జమంస్వాత్మసమ్బన్ధినిత్యంసర్వగతంజ్ఞానమానమ్యంప్రాహుఃయోవేత్త

(க) அஹிர்-ஸம-

தியகடத்ஸர்வம்ப்ரத்யகக்ஷேணைஸ்தாஸ்வதஃ! அஜடப்ஸ்வாத்மலம்போ திதித்யம்ஸர்வாவபாஸகம் ! ஜ்ஞாகம்காமகுணம்ப்ராஹுஃ" என்கிற படியே ஸ்வயம்ப்ரகாசமாய் தன்னையும் அர்த்தயக்கிறதையும் நன்று கவறிவிக்குமதாய், ஸ்வவ்யதிரிக்தவிஷயங்களோடுகபேதவஸாகூத்திக ரிக்கை.

இத்தால், இவனுக்கு நிவர்த்தியமான வகிஷ்டத்தையும், ப்ரா ப்தவ்யமான விஷ்டத்தையுமறியுமென்கிற காலையாலே தனக்கு ஹிதாஹிதங்கள் தானறியாமையால் வந்தவிழுவை நிவர்த்திப்பிக் கிறது.

ஸுக்தியாவது-(அ) "ஜகத்ப்ரகிருதிர்பூர்வீயஸ்தஸ்ய திபகதீ ரிதஃ-ஜகத்ப்ர ச்ருதிபாவோவயஸ்ஸாஸுக்திபரிகீர்த்திகா" (உ) "கோஸ்யதேஸ்ருதேமுகு லஸ்ரேயஸபாதனமுபஃ - கார்யோகர்தேஸ்வதபுமுகதஸ்தவா முபாதாக பாஹுஃ" என்கிற ஜகதுபாதாகாரஸுக்தியாதல். வடதளபாயிக்வ ஸாக் ஷிபிரீபுத்ர வைதிகபுத்ராத்யாகயாகம் தொடக்கமான வகு(ரு)டதகட நா ஸாமர்த்தியபாதல், (கூ) "ஸீதபொர்ந்திரம்பூயஸீயஸ்ருஷ்டீதிகர்தாரம்பூர் ணம்புருஹூணஸர்வம்" (ஈ) "பாத்தவணடாடிகனக்காதவிதங்கும் பரந்தாளன்" என்கிற பரிஸமாப்யவர்த்திகவமாதல், அதாத்யதிஸம் பத்தாபிபூ(ரு)தனுய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரத்திலே வேர்பற்றிப்போ தத விவ்வாகமாலை "என்னைவிலகவிந்து" (டு)"என்னைவசரீன" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்தினின்றும் கால்வாங்கி யல்லது நிற்க வொண்ணாதபடிபண்ணித்யஜிதுயிலே கொண்டுபோய்வைக்கை.

இத்தால், உத்பாத(க)கத்வ ஆபாத்ஸகத்வ அபி(ங்)மதார்தகத்வ ஸமஸ்தவஸ்த்வாதாரத்வத்திற்கும், (சு) "மேமமபொருள" (ஞ)"சார் ந்தவிருவலவிலை"என்கிறபடியே எல்லிலெல்லைனைப்போலவும் அர ணியில் அக்நிபோலவும் விடுவிக்கவொண்ணாதபடி பொருந்திக்கி டக்கிற அவித்யாதிகளை நிவர்தநிப்பிக்கு அபராக்ருதமான தேசத் தைக்கொடுக்கைக்கும் ஹேதுவான ஸுக்தியச்சொல்லுகையாலே ஸ்வாஸுக்திநிபந்தகமாக பலம இழுக்கவேண்டாவென்கிறது.

(க) (உ) ர-ஸ்த-உ-ஈக (கூ) தை-ஈர
(ச) தி-வாய்-க-க-க0 (டு) தி-வாய-க-எ ச (ஞ) திருமாலை-ஈ-அ-
(எ) தி-வாய-க-டு-க0

பூர்த்தியாவது — அவாப்த ஸமஸ்தகாமத்வம். அதாவது- அபூர்வமான காம்யங்கள் உண்டாகவேணுமென்று கோலினால் அவை கர்த்தாந்தரஸாத்யமாதல், காலாந்தர ஸாத்யமாதல், யத்நவிசேஷ ஸாத்யமாதலின்றிக்கே ஸங்கல்பாத்பூர்வமேவ வித்தித்திருக்கை.

இத்தால், ஆஸ்ரிதாபி(தி)மத பலப்ராப்தியை ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமாகச் சடக்கெனப்பண்ணிக்கொடுக்கைக்கு ஹேதுவான பூர்த்தியைச் சொல்லுகையாலே தன்னுடையவபூர்த்தியடியாகப் பலமில்லையென்றருளவேண்டாவென்கிறது.

ப்ராப்தியாவது - (ச) "ஆசேஷசிதசிதஸ்துஸேஷிதூத-அசேஷசிதசித்வஸ்துஸேஷிபூத" என்று ஸமஸ்தபதார்த்தாநுபந்தி(ந்தி) ஸகலாதிசயங்களுக்கும் தான் ப(ந)லியாயிருக்கை. இத்தால், ஆஸ்ரிதகைங்கர்யரூபப்ராப்திரூபபலத்திலே ப்ரீதியும் தன்னதென்று சொலுகையாலே ஸபலத்வாதபேக்ஷியால் பலலாபமில்லையென்றருளவேண்டாவென்கிறது.

கீழ்வாக்யத்தில் ப்ரகரணத்திலே சொன்ன ஸ்வாமித்வத்துக்கும் இந்த ஸேஷித்வத்துக்கும் வாசியென்னென்னில்; அங்கு வஸ்துஸ்தை முதலாக ஸகலகார்யப்ரகாரபர்யந்தமாசத்தாதேன செய்கைக்குஹேதுவான ஸ்வத்வாபி(தி)மாநாஸ்பதரூபஸ்வாமித்வத்தைச் சொல்லிற்று; இங்கு ஸகலாதமரூகளிலுமுண்டான ஸகலிஸேஷங்களுக்கும் தான் பலியாகையாலுண்டான ப்ராப்திமயச சொலுகிறது.

க்ருபையாவது - "க்ருபாஹீநாநு ஸ்வர்கநிரபேக்ஷபரமபுருஷார்தஹேதூ-க்ருபாஜநிதாம-ஸ்வார்த்தநிரபேக்ஷபாதாதிக்காஸஜநிஷ்ணுதா" (உ) "தயாபர்யுஸநவாரா-தயாபரவ்யஸநஹேதா" (ரு) தயாஸ்நேஹாந்துஷ்ப்ரஸவந்-தயாரூபேயஹாந்திக்காப்ரஸஹகம்" என்கிறபடியே பராதிக்கமஸஹியாமல் தகநிராகரணேச்சை பிறக்கை.

அதாவது - (ச) "க்ருபயாபர்யபாலயத்-க்ருபயாபர்யபாலயத்" (ந) "ப்ரணதேஷ்டயாலு-ப்ரணதஇதியாளுந" என்கிறபடியே, (ரு) "ஆநஸ்யாஹிம்யாநீதா-அநந்யாஹிம்யாஹீதா" (எ) "நசநீதாத்வயாஹீநா-

---

(க) ஸ்ரீ ஸ்ரீதிதத்வம் (உ) (ரு)

(ச) ரா-ஸ-ஆ-ரூ (ந) ஸ்தோ-ரத்ந (ரு) ரா-யு-கத-உக-ரூ

(எ) ரா-ஆயோ-நி-ரூ

சஹஸீதாத்வயாஹீ:ா" என்கையாலே ஸ்வரூபாத்தர்க்கதையுமாய், (க) "விஷ்ணபத்னீ-விஷ்ணுபத்நீ" (உ) "விஷ்ணுபத்நீ:-விஷ்ணோஸ்ஸ்ரீ:" என்கையாலே த்ரவ்யாத்தரையுமாய், (ங) "அல்லிமலர்மகள்போசமயக்குக்களாகியும்நிற்குமே" (ச) "பித்தர்பணிமலர்மேல்பாலவக்கு" என்று அபி(ஜ்)மதவிஷயமுமாயிருக்கிற பிராட்டிவிஷயத்திலபசாரமாகையாலே பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூபமான த்ரிவிதாபசார மும்பண்ணின காகவிஷயமாக அவ்வபசாரங்களொன்றும பராமல் தன் க்ருபாநிரபத்தாமேல அதுதாகக்கைதருமகூட ரக்ஷிக்குமபடி பிறப்பதொரு ஆசார்யனிறே. இத்தால அபசாராதிகனம்பராமல் ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவான க்ருபாபவாவகுலுகசொலுலுகையாலே ஸ்வரபராதமடியாக பலஹாநிபிலலே பெண்கிறது.

ஆக ஆஸ்ரிதகார்யோப யோகியாய் ஆஸ்ரயிதக சேதகருடைய அஜ்ஞாநஅஸக்தி அபூர்த்தி அப்ராப்திஸ்வபராதக்வநிபந்தக பலஹாநிரூபயத்துக்கு நிவர்த்தகமான ஜ்ஞாநஸக்திபூர்த்தி ப்ராப்தி க்ருபாரூபகுணங்களைச் சொல்லுகிறது. (ஞ) "த்வதாஸ்ரி தகிங்கரணாஸஹ்ய ஸுஸேஹபாபம்பரமாக்ரமிதுமர்ஹ மிமமாகீனம் - த்வத்ப்ரஜ்ஞாகமபக்திகருணைஸ்வீஷ்ணாநேஹறபாபம்பராக்ரமிதுமர்ஹதிமாமகீநம்" என்று இவர்த்தத்தை ஆழ்வாணமுநிச்செய்தார்.

இந்த வாத்ஸல்யாதியான குணவிசேஷங்கள் இந்த நாராயணப்தத்துக் கர்தகமாக,(சு) "மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஸர்வம்ஸுவ்ருஜிநாரண்யம் - மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஸ்ப்ரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயணஃ" இத்யாதிகளால் சொல்லப்பட்டது. எங்ஙனேயென்னில்:- மாத்ருத்வத்தாலே வாத்ஸல்யத்தையும், பிதருத்வத்தாலே ஸ்வாமித்வத்தையும், ப்ராத்ருத்வத்தாலே ஸௌஶீல்யத்தையும், நிவாஸஸப்தோக்த நித்யஸந்நித்யத்தாலே ஸௌலப்யத்தையும், ஸரணஸப்தோக்தமான உபாயத்தாலே ததுபயோகியான ஜ்ஞாநாதிகளையும், ஸுஹ்ருத்பதவேர் க்ருபாகார்யஹ்ருதிஸந்நதாமுகேந காருணிகத்வத்தையும், கதித்வத்தாலே தத்குணவிசேஷ விஶிஷ்டனுடைய ப்ராப்யத்வத்தையும் சொல்லிற்று.

(க) நீளாஸூக்தம் (உ) வி-பு-க-அ-கள (ங) தி-வாய்-ங-கo-கூ
(ச) திருவெ-கசு (ஜ) அதிமாநஸ்தம்ப-அக-கூ (சு) ஸுபால

ஆக, நாராயணபதத்தாலே, (க) "நாரஞ்ஜீவாநாஂஸமூஹஸ்ஸோ ச்யுச்யேஹ-நாமஸப்தேநஜீவாகாம்ஸ்ரஹஸப்ரோசயதேபுதஸ" என்று ப்ராப்தாக்களான ப்ரத்பகாத்மாக்களைச்சொல்லி, அபகரப்பதற்கு தாலே அவ்வர்க்மாக்களுக்கு உபாயபூதனென்னுமர்த்தத்தைச்சொல்லி அவனே உபாயத்வே ஆஸ்ரயிக்கைக்கும் உபாயகார்யமான அநிஷ்டநிவ்ருத்திகளைப் பண்ணுகைக்கு முறுப்பான குணவிசேஷங்களைச சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், இக்குணங்களுக்கு ஆஸ்ரயமாய், (உ) "நரஸிம்ஹாக்ராஹ்யஸ" (ங) "ஸ்வப்நதீஸ்யஸ்ம்-ஸ்வப்நதீகம்யம்" (ச) "பொறியுணர் வகையிலன்" என்று சக்ஷுர்க்கோசரமல்லாமையாலும், கண்டாலல்லது ஆஸ்ரயிக்க விரகில்லாமையாலும், கண்டு ஆஸ்ரயிக்கைக்காக சக்ஷுர்க்கோசரமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது "சரணஸரணை" என்கிறபதம்.

ஆஸ்ரயணத்துக்கு விக்ரஹமபேக்ஷிதமாகில் வாத்ஸல்யாதிகள் செய்கிறதென்னென்னில்; குற்றங்கண்டு கைவிடாமைக்கும் அங்கீகாரம் தன்பேறுகைக்கும் அங்கீகாரவிஷயபூதசேதநர்கிறமைபாராமைக்கும் வாத்ஸல்யாதிகளுண்டானாலும் இவை யாஸ்ரயணேக்ஷணக்குறித்தகையாலே ஆஸ்ரயணம் சக்ஷுரிந்த்ரியக்ராஹ்யமான விஷயத்திலல்லது கூடாமையாலே அந்த வாத்ஸல்யாதிகளாலே ப்ரகாஶிதமாய், ஸௌலப்ய குணகார்யமாய் (ஙி)"மூர்த்தம்ப்ரஹ்ம" என்னும்படி குணங்களினுமந்தரங்கமாய் (சு) "அதிமஹீயஸீமஹீயாம்-அபிமதோருதேஹஸ" என்கிறபடியே அபிமதமாய் (எ) "பூர்ணஸுதர்சநவிக்ரஹம்-பூர்ணஸாட்குண்யவிக்ரஹம்" என்கிறபடியே மாணிக்கச்செப்பில் பொன்போலே அகவாயில் ஆத்மகுணங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கக் கடவதாயிருக்கிற திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆனால் விக்ரஹவாசகமான ஶப்தத்தையிட்டுச் சொல்லாதே அவயவமாத்ரவாசகமான திருவடிகளையிட்டு விக்ரஹத்தைச் சொ

(க) (உ) (ங) மநு-கூ-கூஉ
(ச) ஜி-வாய்-க-க-உ (ஙி) சதஶ்லோகி- (சு) வி-பு-சு-எ-அச
(எ) பாஞ்சராத்ரம

ல்லுவானென்னென்னில் ; ஆஸ்ரயமேணுக்முகனன விச்சேதகன் ப்ரணவோக்தமான அநகயார்ஹோஷத்வ ஜ்ஞாநவாஸுலையாலும் இக்காராயணபதத்திற்சொல்லுகிற ஸ்வாமித்வபோஷித்வங்களுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வத்வபோஷித்வங்களோ யதஸந்தித்தவனுகை யாலும், ப்ரஜைக்கு மாதாவினுடைய ஸர்வாவயவங்களிற்காட்டில் தனக்குகா(ஷ்)ரகமான ஸ்தந்யத்தை உபகரிக்கையாலே ஸ்தநந்தி லே விபோஷப்ராப்தி யுண்டாமாபோலே (க) "அடியேன்-சேவடி யன்றிநபவேன்" என்று ஸ்வரூபத்து அநுரூபமானவம்ருத்தை (உ) "விஷ்ணுபதீபரமேமநஸ்துஷ்ட்யை- விஷ்ணோரபீதபமேமத்வஉத்ஸவ" (ங) "உன்பாதமேமலரும்திருப்பாதம்" (ச) "அமுதஸ்யநிபாதபத்ரீ-அம் ருதஸ்யதிநிபாதபங்கமே" என்றிறபடியே ப்ரவஹிக்கையாலும், போஷ்யகணுடைய வுக்தியாகையாலும், கையைப்பிடித்துக் கார்யம் கொள்ளுமதிலும் காலைப்பிடித்துக் கார்யம்கொள்ளுமவன்பக்க லிலே க்ருபை அதிஸயித்திருக்கையாலே கார்யம் கடிகைப்பலிக்கைக் குறைப்பாகைபாலும், திருவடிக்கு வாசகமான ஸப்தத்காலே விக்ர ஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆக ஆஸ்ரயணப்ரதிஸம்பந்தியாய் ஸுலமான விக்ரஹத்தை ச(ஸ்)ரணஸப்தத்தாலே சொல்லுகிறது; அதவா, மேலே "ஸரணம் ப்பத்யே" என்கிற வுபாயவாசகத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியாக விக்ர ஹத்தைச் சொல்லுகையாலே, ஈஸ்வரன் வாத்ஸல்யமூகேக ஸ்வ மீகாஷதர்மராதிபயகிவ்ருத்தியைப்பண்ணி ருசியைப்பிறப்பித்து ஜ்ஞாநஸுத்பாதிமுகேந கார்யகரனுகிறவோபாதி, விக்ரஹத்வ்யாவ ம் ருசிஜநகனுப் உபாயபூதனுகையாலே அந்த வுபாயத்வப்ராப்தாக் யத்தைப்பற்ற விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம்.

(நு) "தெரிவைமாருருவமேமருவி" (சு) "மாதராய்கயற்கணெண் ணும் வலையுட்பட்டமுத்தமேனீ" (எ) "சிலம்படியுருவில்கருநெடுங் கண்ணுர்திறத்தனுப்" என்கிறபடியே நாலுகரமான நாரீஜநங்களு டைய நயநங்களிலும் அகப்பட்டு நரகங்களாய்ப்போருகிற நார ஜநங்களோ (சு) "தன்பாலதாரம்பெறுகலைவைத்தவழகன்" (அ) "காதல்

(க) தி-மொ-கை-அ-எ (உ) விஷ்ணுஸுலபித்தம (ங) தி-வாய-கை-இ-இ
(ச) ஸ்தோ-ரத்ந- (ஞ) தி-மொ-கை-கை (சு) திருமாலை-கை
(எ) தி-மொ-கை-சு-உ (அ) தி-வாய்-இ-கை-ச-

சுடல்புரையனினைவித்தகாரமர்மேனி''(க)''என்செய்யதாமரைக்கண் பெருமானை'' (உ)''என்செய்யதாமரைக்கண்ணனென்னிறைகொண்டான்'' (ங) ''தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்தும்'' என்கிறபடியே தன்பக்கலிலே ப்ரவணமாம்படிபண்ணி (ச) '' ஜித்ஸ்தோத்ரீகாங்ஷயஸ்தே-ஜிதந்தேபுண்டரீகாக்ஷநமஸ்தே'' என்று தோற்றுத்திருவடிகளிலே விழுமபடிபண்ணி (ச) ''ஸர்வதாசரணத்வந்நஸ்தவாஜாமிஶரணம்தவ-ஸர்வதாசரணத்வம்த்வம்ரஜாமிஶரணம்தவ'' என்று பின்னைத்தன்னையே உபாயமாகப்பற்றி, (ச) '' தாஹிமாம்புண்டரீகாக்ஷ நஜானேஶரணம்பரம் । த்வத்பாதகமலாதந்யந்நமேஜன்மாந்தரேஷ்வபி । நிமித்தம்குஶலஸ்யாஸ்தியேககச்சாமிஸத்தகிம்'' என்று யாதொருகுஶலத்தாலே ஸத்தகுதியை ப்ராபிப்பன்; அந்தக் குஶலத்துக்கு நிமித்தம் தேவீர் திருவடிகளேயொழிய வேறிலலீலையென்று,ப்ரதமத்திலே தோற்பித்தகண்ணழகும்,தோற்றுவிழும் திருவடிகளேயொழிய ஜீவநோபாயமில்லையென்று சொல்லும்படிபண்ணி,(ச)''நகாமக்ஷயம்வித்தம்மமதேபாதயோஸ்தி நதத்-நகாமகஷயம்சித்தம்மமதேபாதயோஸ்தித்தம்'' என்று திருவடிகளில் ப்ராவண்யத்தாலே வேறொன்றில் மநஸ்ஸுகலங்காதபடிபண்ணி, ஆகிஞ்சந்யஸித்தியாய் ருசிஜநகனுமாய் ருசிபிறந்தகால உபாயமாய், இதரவிஷயங்களில் ஸங்கத்தைப்போக்கவற்றாய், (ஞ) ''மாகமாநிலனும் முழுதும் வந்திறைஞ்சும்மலரடி'' (ஈ)''மேலேவிண்ணோர்முமணிமுடிவந்திறைஞ்சுமென்தளிர்போலடி'' என்கையாலே ஸர்வாபாஶ்ரயமாய், (ஏ)''திருமாநீள்கழல்'' (அ)''திருக்கமலபாதம்வந்து'' என்கையாலே ஆஶ்ரிதரிருந்தவிடங்களிலில தானேசென்று அங்கீகரிக்கக்கடவதாய், (கூ) ''நின்மணிவண்ணனேவடிக்கேமறவாமைவைத்தாயால்'' என்று ஜ்ஞாநவிஷயமாய் (ஐ) ''உன்னிணைத்தாமரைகட்கன்புருகிநிற்குமது'' (கக)''தொழுதீரிணையடிக்கேயன்புருட்டிய'' என்று பக்திவிஷயமாய், அந்த பக்தியாலேகலங்கி (கஉ)''ஈசாயம்வாஶ்யாயம்வாஶ்மோக்ஷ

(க) தி-வாய-க-ச-உ (உ) தி-வாய-டி-சு-உ (ங) தி-வாய-எ-ஞ-ரு
(ச) ஜித்தே-க- (டி) தி-மொ-டி-அ-டி (சு) தி-மொ-எ-ஞ-க
(ஏ) தி-வாய்-க-ஐ-க (அ) அமலனா-க (கூ) தி-மொ-ரு-டி-ச
(ஐ) தி-வாய்-எ-க-ஐ (கக) திருவிரு-உ (கஉ) ப்ரபந்தபாரி

ஸ்ரீவல்லபஸ்ரீ- உபாயம்வாய்யபாயம்வாகுமோக்ஷகாவலம்பித்தும் ” (க) “என்னுஞ்செய்கேன்” என்றிறபடியே உபாயாநுஷ்ட்டாநம் பண்ண ஸக்தரல்லாதார்க்கு (உ)“நின்பாதமேசரணைத்தந்தொழிக்தாய்” என்று உபாயமாய், (ங) “கண்ணன்கழலிணைகண்ணும்மன முடையீர்” (ச) “கற்றினம்மேய்த்தவெந்தைகழலிணைபணிமின்” என்று உபதேஸமயத்திலும், (ஞ)“கழல்கமலமேசரணைக்கொண்ட” (ட) “கண்ணிணைத்தாள்பற்றி” (ண) “வேங்கடமாமலைமேய” (அ)“ஆயனடியல்லதுமற்றறியேன்”என்றும் ஸ்வீகாரஸமயத்திலும் ப்ரதிரித்தங்களிற் செல்லாதபடி பண்ணக்கடவதாய், (க) “செய்ய நின்திருப்பாதத்தையானென்றுகொல்சேர்வது” (கo)“நீயிறைகின்ற பிரான்கழல்காண்டுங்கொல்” (கக)“பாதபங்கயமேதலைக்கணியாய்” (கஉ)“த்வச்சரணாம்புஜத்வயம்மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி-கதாபுந:”என்றுப்ராப்யமாகப்ரார்த்திக்கப்படுமதாய், (கங) “தாள்கண்டுகொண்டென்தலைமேல்புனைந்தென்சரணங்கள்” என்கையாலே ப்ராப்யத்தில்வேகலப்த (ஙo)மாய் (ச) “நலங்கழலவனடிநிழற்றலம்” (ஞ) “ஆத்தன்தாமரையடி”என்று நிழல்கொடுத்து ஆப்தமாக வழிநடத்தி(கச)“தாளிணைக்கீழ்ச்சேர்த்தி”(கஎ)“பாதபற்புக்தலைசேர்ந்து”(கஅ)“பொன்னடிசேர்த்துவிடுமே” என்று நிஷ்கர்ஷித்து ப்ரார்த்திக்கப்ராப்தனுக்குநிகுணமாயருளி அடிக்கீழிருத்திக்கொண்டு இறப்பவைபோத்து (ரகூ) “அடிக்கீழ்குற்றேவல்”என்கிற கைங்கர்யத்திலே மூட்டிமுடிய நடத்தக்கடவதாயிருக்க ச(ட)ரணைபலகூறினமானவிக்ரஹமிருப்பது.

ஆகையிறே ஸ்வரூபகுணங்களிலோராவிர்பாவங்களிலுங்கைவிக்ரஹாதபவைக பரையாயிருக்கிறசிந்தயந்தி(உo)“சிந்யஸ்ரீஜகத்ஸ்தி0பர்ப்ர

(க) தி-வாய்-டு-அ-கூ (உ) தி-வாய-டு எ-க0 (ங) தி-வாய-க0-டு-க
(ச) திருமாலே-கூ (ஞ) தி-வாய்-டு-அ-கக (ட) தி-வாய்-கூ-க0-க0
(எ) தி-மொ-க-க0-க (அ) தி-மொ- (க) தி-வாய்-எ-கூ-உ
(கo) தி-வாய்-டு-கூ-கூ (ககூ) தி-வாய்-க உ-உ (கஉ) ஸ்தோ-ரத்ந
(கங) தி-வாய்-க0-க-ச (கச) தி-வாய்-க0-க-உ (கஞ) தி-வாய்-க0-க-கூ
(கட) தி-வாய்- (கண) தி-வாய்-உ-கூ-க (கஅ) தி-வாய்-உ-கூ-க0
(உக) தி-வாய்-க-ச (உo) ஸ்ரீ-பு டு-கங-உ

ஹ்ஸ்ரயாபிணம்। நியச்ச்வாஸதேயாமுக்தி ०४ரான்யோபக்ரக்ரா-திக்தயக்தீஜகத் ஸாதிம்பரப்ரஹ்மஸ்வரூபிணம்। நிருச்சவாஸதயாமுக்திங்கதாங்பா கோபகங்பகா'' ''தச்சித்தவிமலாஹ்ஹ்தகீணபுண்யசயாமலா।தத்ப்ரா ப்திமஹாதுக்கவிலோகாமோஷபாதகா''என்று,(க)''தத்ரவித்வான்புண்ய பாபவிஷாயநிரஞ்ஜநஃபரமம்ஸாம்யமுபேதி-ததாவித்வாந்புண்யபாபேவிதூ யநிரஞ்ஜநஃபரமம்ஸாம்யமுபதி'' என்கிறபடியே புண்யபாபவிதூ (ரு)கநூர்வகமாகப்பெற்று அநுபவிக்கக்கடவ நிரதிஶயாநந்தரூப மான பரமஸாம்யாபத்திரூப மோக்ஷத்தை கேவலவிக்ரஹத்யாநத் தாலேபெற்றாளென்றெழுதுகிறதும்,

(உ) ''ப்ரஸாதபரமாநாஹோமம நிஹமுபாகதே। ஸ்நேஹமர்ச்சயிஷ்யாமி ராகவாமாலோபஜீவநः- ப்ரஸாதபரமெனதாதெளமமகேஹமுபாகதெள। தந்யோஹமர்ச்சயிஷ்யாமீத்யாஹமால்யோபஜீவநः'' என்று பூவிலே கண்வைக்கில் லக்கம்செல்லுமென்று முகத்தைமாறவைத்துத் தொடித்துவிற்று வயிறுவளர்க்கும்படி பதார்த்தவைஷம்யமறியாத மாலியகாரருமகப்பட,।ஸ்வரூபாநுகுணங்கள் கனக்கண்டிமறியாதே விக்ரஹதர்ஶநமாத்ரத்தாலே,''ராகதவம்ஸவரூபமாகையாலே அவர் ஜநியமாய்க்கிடக்கிற தத்தணை; தண்ணளியேவிஞ்சியிருப்பது; இவ் வர்த்தம் ராஜமார்க்கத்தாலேபோய் கம்ஸக்ருஹத்திலே புகாதே(ங) ''நம்தெருவின்னடுவேவந்திட்டே'' என்னும்படி காணிருந்தமுடுக்குத் தெருத்தேடிக்கொண்டு வந்தபோதே தெரியாதோ? நான் க்ருதார்த் தனேன்; தரித்ரனவன் நிதியெடுத்தாப்போலே ''வைத்தமாநிதி''(ச)''வைப்பாம்மருந்தாம''என்கிற ஆயர்கொழுந்தாகிற நிதியை பபெற்று ‡அழைத்துக்கொடுத்து உஜ்ஜீவிக்கப்பாராகின்றேன்''என் றுசொல்லும்படி ருசியேதுடங்கி மோக்ஷபர்யந்தமான பேற்றுக்கெல் லாம் விக்ரஹமே ஹேதுவாகவெழுதுகிறதும்.

ஆக குணிகளேயொழியவே விக்ரஹத்தாலே விரோதிநிவர்த் தியையும் அபி(ஏ)மதப்ரதாநமும் பண்ணுமென்கிற ப்ராதாந்யத்தை ப்பற்ற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைச சொல்லுகிறது (சரணை) என்று.

(க) மூண்டஃ-கு-க-ச (உ) வி-பூ-கி-க்க-உ (ங)நா-தி-ச-கி

(ச) தி-வாய்-க-எ-உ † ஸ்வரூபகுணங்கள் ‡ அழித்துக்கெடுத்து உஜ்ஜீவிக்க

ஆனால் இவ்யமங்களவிக்ரஹதாரணம் ஸர்வஸாதாரணமன்றோ? ஸர்வரும் முக்தராகவேண்டாவோவென்னில்; ருசிஜநகத்வமேதான் வாஸ்ய ஸௌந்தர்யாதிகள் விக்ரஹத்திற்குண்டேயாகிலும், (*)"ஜ்ஞாந ர்யஸ்ரீவ்யாதிகுணாவிஷ்கரணாத்மகாரமாலாகாராதிகோபரமபுருஷ ஸௌந்தர்யஸௌலப்யாதிகுணவிஷ்காரேண அக்ஷ்ராமாலாகாராதி காந்பரமபரகவதாந்க்ருத்வா" என்கிறபடியே ரூபத்தால் ஸௌந்தர்யாதிகளை ப்ரகாசிப்பித்து ருசியைப்பிறப்பித்து மோக்ஷப்ரதாநம் பண்ணுமையாலே ஸர்வரும் முக்தராகத்தொழிகிறது.

ஆனால் "விக்ரஹமே ஸ்வதந்த்ரோபாயம்" என்கிறபடி யென்னெனில்; குணங்களையொழியவே விக்ரஹாத்மகமான ஸௌந்தர்யாதிகளை ப்ரகாசிப்பித்து ருசிஜநகனுமாய் ஸன்னிஹிதனுமாய்கொண்டு பலப்ரதாநம் பண்ணுமென்கிற ப்ராதாந்யத்தாலே சொல்லுகிறதல்லது, ஸைதந்யாத்மகமான விக்ரஹத்துக்கு பலப்ரதாநஸக்தியுண்டென்கை *ஏவந்ஞ்ஸுலோயாத்வஷவந்த்யாஸுதேயாதி போலே அஸங்கதம்.

"ஸாரஜ்ஞே-அவரக்ஷணே" என்று நிருபாதிகரக்ஷகத்வேந (ஈ) தாவித்தமான ரக்ஷகத்வம் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கொழிய சேதநாசேதநங்களிலேயொன்றுக்கு உபாயத்வம்சொல்லுகையாகிறது— ரக்ஷ்யத்வேகவும் போஷ்தவேகவும் வித்திக்குமந்த வஸ்துக்களிலுடைய ரக்ஷ்யத்வஸாசகமான வத்ஸ்ய தாபாதத்ர்யத்திக்கும், போஷத்வோபயத்தி ஹேதுவாகையாலே தத்ஸாசகமான கைங்கர்யத்துக்குமாஸ்ரயமானவாகாரத்துக்கும், அவற்றுக்கு உபகரணமாய்க்கொண்டே ஸ்வரூபவித்தியாகிற வாகாரத்துக்கும் விரோதிக்கும்; அதுக்குமேலே நிருபாதிகரக்ஷகமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கும் விரோதிக்கும். ஆகையிறே அகாரோக்தமான ரக்ஷகத்வத்துக்கு விஷயபூதனாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனான மகாவாக்யனுக்கு அநந்தரபதத்தாலே ரக்ஷகத்வநிஷேதபூர்வகமாக ரக்ஷ்யத்வஸ்தாபநம்பண்ணிற்றும்; "ஸ்ரமணபவ்ரஜ" என்கிற விரோதிநிவர்த்தகப்பற்றி வருகிற ஸ்வீகாரத்தில் ஸ்வரக்ஷணாந்வயத்தை ஏகபதத்தாலே வ்யாவர்த்திக்கிறதும்; ஆகையாலே ருசிஜநகத்வோபயோகியாய் அதநவ ஸ்வதந்த்ரோபாயமான விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

(க) தோபாக்ஷ்யம்

(க) "மநாமமேய்தமாயவனென்னுளிரானெனில் பின்னையா ணைட்டுவேனே?" (உ) "கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூட" என்றும் சொல்லுகையாலே ஸ்வரூபமும் புருஷார்த்தமும், (ரு) "வசாஹமபிரா஘வ-சாஹமபிராகவ" (சு) "ஸஹ வை தேஹ்யரிஸாநுஷரஸ்ய தே। யஹஸ்ஸ்யாரிஷ்யாமி-வைதேஹ்டாகிரிஸாநுஷாரம்ஸ்யதே। அஹமஸ்வம்கரிஷ்யாமி" என்று ஸாமிகளிலே பிரிகுதிர்பட்டுத்தடர்ந்தமைசெய்யவந்த விளையபெருமாள்படியாலும், ஸாதகமும், (டு) "ஸபூர்திஸ்சரணோ ஹ்ருதம்நிஷ்ய-ஸ்ப்ராதஸ்சரணௌகாடம்நீபீட்ய" என்று அவர் பரிக்ரஹித்த திருவடிகளே யாகக்கடவதிறே.

ஆக, "ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ"என்று (சூ) "திருவுடையடிகள் தம்கலங்கழல்வணங்கி" (எ) "நாதனேவந்துன்திருவடியடைந்தேன்" (அ) "சீலமெல்லியிலானடி" (க) "திருக்கமலபாதம்வந்து" (கo)"வண்புகழ்நாரணன்றிண்கழல்" (கக)"கம்பிதன்கல்லமாமலர்ச்சேவடி" (கஉ) 'உன்பொற்றுமலையடி" (கரு)"அருளுடையவன்தாள்" என்று வாத்ஸல்யம்துடங்கி க்ருபாபர்யந்தமான குணவிஸேஷங்களுக்கெல்லாம் ப்ரகாஸகமான திருவடிகளைச் சொல்லிறுயிற்று. இப்படத்தில் த்விவசநத்தாலே ஆஸ்ரயணீய வஸ்துவினுடைய வகத்வம் பலிக்கையாலே உபாயத்தினுடைய கைபேக்ஷபமும் சொல்லுகிறது.

அகஸ்தரம் மரணஸப்தம் (கச) "உபாயோ(ஸ்)ரக்ஷணமித்யுக்தம்। வர்ஜநீயப்ரதிக்ஷேபஸ்தூபாயாந்தரவாசகः-உபாயேக்ருஹரக்ஷித்ரோஸ்ஸப்தஸ்மரணமித்யயம்। வர்த்தநீயஸாம்ப்ரதஞ்சைவஉபாயார்த்தகவாசகः" என்கிறபடியே உபாயவாசகமாய், கீழ்ச்சொன்ன ஸ்ரீயஃபதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணத்மகனாய் நித்யநிவ்யமங்கள விக்ரஹோபேதனுமிருக்கிற வஸ்துவை விஷயமாகவுடைத்தாய், சேதநகதமான ப்ரதிபத்திபின்ப்ரகாரவிசேஷத்தைக் சொல்லுகிறது. அதாகிறது அவனே உபாயமென்று அத்(ஞ்)வவிக்கை.

(க) தி-வாய-க-எ சு (உ) தி-வாய-சு-க-ரு (ரு) ரா-அயோ-ருரு-ருக
(சு) ரா-அயோ-ருக-உரு (டு) ரா-அயோ-ருக- (சூ) தி-வாய்-க-ரு அ
(எ) தி-மொ-க-சு-ரு (அ) தி-வாய்-க-ரு-கக (க) அமலனா-க-
(கo) தி-வாய-க-உ-கo (கக) (கஉ) திருப்பா-உக
(கரு) தி-வாய்-உ-கo-கo(கச) அஹி-ஸம்ஹி-ரு-சு-ரு

இப்ரமாணப்ரகரணம் உபாயத்தையும் க்ருஹத்தையும் ரக்ஷகனையும் காட்டுமேபாகிலும இப்போது ப்ரகரணபலத்தாலே உபாயமொன்றையுமே சொல்லக்கடவது.

ரக்ஷகத்வமாகிறதும்-இஷ்டாநிஷ்ட ப்ரஸக்திபரிஹாரரூபமாய், உபாயத்வமாவதும்-இஷ்டாநிஷ்ட ப்ரஸக்திபரிஹாரரூபமாயிருக்கையாலே இரண்டும் பர்யாயமாயிருக்க, "கூஹ்யம்ஸ்ருஹ்ணீஷ்வ-உபாயக்ருஹாக்ஷிக்ரோத" என்று இரண்டையும் விரியச்சொல்லுவானென்னில்; ரக்ஷகத்வமாவது - த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்திலுண்டாயுமுள்ள ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுண்டாகில் ரக்ஷிக்கையும் கர்மஜ்ஞாநாதிகளாகிற விரோதாநுஷ்டாநப்பண்ணின வபராதங்களுக்குத்தக்கதாகிற ஸாத்யபலங்களைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்கையும்; உபாயத்வமாவது-அவ்யவதாந(ஈ)நேரஸ்வயமேவபலோத்பாதகமாயும் பலப்ரதாதாவுமாகை.

ஏவம்ரூபமான உபாயவிசேஷத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு இப்ரமாணப்ரகரணம் - கீழ்ச்சொன்ன ப்ரமேயத்தைக்காட்டிலும குணயோகத்தைக்காட்டிலும் விக்ரஹவத்தைக்காட்டிலும், (க) "திருமாலேநாடுமுனைச்சுப்பழவடியேன்" (உ) "திருமாலெம்மான்" (ங) "திருவடையடிகள்" (ச) "காரணனெம்மான்" (ஞ)"எம்பிரானெம்மான்" (ட) "நாரணன் முழுதேவுலகுக்குமாதன்" (ண) "எம்மானேயென்வெள்ளீரூர்க்கி" (அ) "எல்லாவுலகுமுடையவொருநாமத்தி" (கஅ) "திருநாரணன்தெண்டா"(கஆ)"ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்யாவிர்ப்பிமந்காரணவஸ்துவாமிற்" என்று ஸோபாதிகமாகவுமிவ்வர்த்தமுண்டாய், (கக) "ஸ்ரீமதேநாராயணாயநமோநம" - வீதாஸமகஷ்மக்காதுஸ்த்தமிதமவசநமப்ரவீத்" (கஉ) "நாராயணனேநமக்கேபறைதருவான்" (கங) "திருநாரணன்தாள்காலம்பெறச்சிந்தித்துப்மிஞ்ஞே"(கச)"திருவாளனிணையடியையடை" (கஞ)"திருமாலிணைத்தடிசேர்மிஞ்ஞே" (கட)"அலர்மேல்மங்

(க) திருப்பல்லாண்டு (உ) தி-வாய் அ-கூ-க (ங) தி-வாய-கூ-ஆ
(ச) தி-வாய்-க0-டி-உ (ஞ) தி-வாய-உ-எ-க (ட) தி-வாய்-உ-எ-உ
(ண) தி-வாய்-டி-அ-உ (அ) தி-வாய-டி-அ-ச (க) தி-வாய-கூ-ஏ-ச
(க0) கத்யத்ரயம (கக) மா-ஆ-க-டி-டி (கஉ) திருப்பாவை-க
(கங) தி-வாய்-ச-க-க (கச) தி-மொ-சு கூ-க (கஞ) தி-வாய-ச-க உ
(கட) தி-வாய்-சு-க0-க0

கையுறைமார்ப்ப - அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தென்'' இத்பாதிகளாலே ப்ராப்தகத்ருத்வமுண்டாய், (க) ''ஸ்ரீயஸ்ஸர்வஜகத்ப்ரஸூ:-ஸ்ரீ-ப்ரிய யாஸார்த்தம்ஜகத்பதி:-ஆஸ்தே'' (ங) ''தயாஸஹாஸீனம்-தயாஸஹாஸீனம்'' (ச) ''ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி-ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி'' (ஞ) ''கோலத்திருமாமகளோடின்னிக்கூடாதே'' (ட) ''திருமாலின்சீரிறப்பெதிர்காலம் பருகிலுமாய்வனே'' (ண) ''பிணங்கியமார்பிதற்றும்குணம்'' (ந) ''கோலமேனிகாணவாராய்'' (ன) ''கூராழிவெண்சங்கேந்திக்கொடியேன்பால்வாராய்'' இத்யாதிகளாலே ப்ராப்யத்திலு மகவயமுண்டாயிருக்குமென்று சொல்லுகையாலே, அதில் ஸோபாதிக்வப்ராப்யத்வங்களைக்கழித்து, ''ப்ராபகமாகவத்பவவித்து'' என்கிற வர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது.

ஆகரணஸப்தத்தாலே (அ) ''உன்பொற்றுமரையடியேபோற்றும்'' (கக) ''தாமரையன்னபொன்னடியெம்பிராணி'' என்கிற ஸ்வாமித்வப்ராப்தவிஸிஷ்டமான திருவடிகளேயே ப்ராபகமென்கையாலே ஸ்வரூபாநுரூபமாய் ப்ராப்யத்துக்கு ஸத்ருஸமாயிருக்குமென்னுமிடத்தையும், உபாயபூதனானவன் ஸ்வகார்யமாகவும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகவும் ரக்ஷிக்குமென்னுமிடத்தையும் சொல்லுகிறது.

இத்தால், இவ்விபாயம் உபாயாந்தரங்களைப்போலே ஸாத்யமாய் ஸாபேக்ஷமாய் வ்யவஹிதமுமாயிருக்கவுன்னியிலே விரக்த (ஞ)மாய் நிரபேக்ஷமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமாய் நிரபாயமாய் அப்பவஹிதமாயிருக்குமென்கிறது. உபாயமாவது - அநிஷ்டநிவர்த்தகமாயும் இஷ்டப்ராப்திக்குறுப்பாயு மிருப்பதொன்றிறே.

அதில் அநிஷ்டத்தில் நத்தியாவது-தேஹாத்மாபிமாநம்துடங்கி கைங்கர்யத்தில் ஸ்வதியுக்வ ஸ்வஸ்வாரஸ்யபர்யந்தமாக வருகிற ஸ்வரூபவிருத்தமான அநிஷ்டங்களை நிவர்த்திப்பிக்கை. அதாவது- (ஙo) ''அநாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா ஸ்யாத்ஸ்வமிதியாமதி:। அவித்யாதிரஸம்ஸாரிதர்மோ தத்த்வாஸ்திதம் - அநாதமன்யாத்மபுத்திர்யா அஸ்வேஸ்வமிதியாமதி:।

(க) மைலவபு- (உ) ஸ்தோ-பதத (ங) தி-வாய்-கு-கு-கு
(ச) தி-வாய்-எ-கூ-கூ (ஞ) தி-வாய்-க-கூ-ச (ட) தி-வாய்-ச-எ-க
(ண) தி-வாய்-க-க-க (அ) திருப்பாவை-உக (க) தி-மொ-எ-கூ தி
(கo) வி-பு-கூ-எ-கக

அவித்பாதரூபம்பூதி ரிஜீமேகத்க்வி.தாஸ்திகம்" (க) "ரீ.தமதிகவ் றிவை" என்கிறபடியே காலலலாதத்தஹ்தைக் காணுகிறீன்க் கிறம், (உ) "ஸ்ரீயஸ்ரீ-யஸ்பாஸ்ரீ" என்று பகவதகங்யார்ஹ்ரிமஷ் மான தன்னை ஸ்வதந்த்ரனாகநினைத்தும், ஸர்வராதிபூதிபூதமானவற் றை என்னைதன்றபி(டு)மாகித்தும் பொருந்த வறுவகாரமகாரங்க ளாறிவவித்தைய, அதடியாகவருவதாப் மோக்ஷவிரோதிபாகையா லே இவ்வதிகாரிக்கு தபாஜ்பமாய் ரிஹலெளகிகமாயும் பாரலௌகி கமாயுமுள்ள மோகஷத்துக்கு ரிஹதுவான புண்யகர்மம், ஸ்வரூபா ணமாக த்பாஜ்பமான தைக்கூங்கை விரோபிக்கிறபாபகர்மம், அதடி யாகவருகிற ரிதேவரிர்யகாதி சரீரித்தரிப்பம், அநாதிகாலமாவிக மாகையாலே வருகிற அவித்யாவாஸனை, கர்மவாஸனை, ப்ரக்ருதி வாஸனை, அம்மாஸனை யடியாகவருகிற அவித்யாருசி கர்மருசி ப்ர க்ருதிஸம்பந்தருசி, ஆக, "பொய்க்கின்றருசனமும் பொல்லாவிளை ழுக்குமழுக்குடம்பும்" என்கிறவை, இவை யடியாகவருகிறதுர்மா கம், இவை யடியாகவருகிற காமக்ரோதாதிகள், (ங) "தோஷொர் ரிறப்பிறப்புப்பிணி" என்கிற ஜாமரணாதிகள், அத்யாத்மிக ஆதி பௌதிக ஆதிதைவிகமென்கிற தாபதரயங்களால் வருமதுக்கம். ஏவம்ரூபமானவற்றை விரிவிக்கை.

இஷ்டப்ராப்திபாவது - (ச) "ஸ்வேனரூபேணாபிநிஷ்பத்யே-ஸ்தாவ ஸேக்ஷ்மேநரூபமவிஸ்ருஜ்ய" என்கிற ப்ரகரணபதகதிவ்நுத்திரூவக மாகப் ரிதிகாரிதனைக்கர்மபரய்க்தமாக வண்டாச்சுகை. அதாவ து-பகவதகதபவவிரோதியான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை அகாயாஸேக விடுவித்து, அர்ச்சராதிமார்க்கத்தாலே (ஞ) "நயாமிபரமாம்மகதிம்" என்கிறபடியே ஆதிவாஹிகர்களைபிலே கரட் டிக்கொடாமல் தானெகொடுபோய்,வருநேரத்துப்ராஜபதிலோகத் வாலே அவர்கள் ஸத்கரிக்க வழிகடத்தி ஸுவரணஸ்தகவ்கரையும் அதிக்ரமிப்பித்து, க்ரிகுணத்விலகையான ஸுலப்ரக்ருதியையும் அதி லங்கிப்பித்து விரஜாஜலஸ்பர்சத்தாலே ஸுக்ஷ்மஸரீரத்தை விடுவித் து(ரு) 'அமாநவஸமாஸ்ய-அமாநவம்ஸமாஸ்ய" என்று அமாநவ கரஸ்பர்சத்தையுண்டாக்கி அப்ராகதபாப்மத்வாதி குணங்களையும்க

(க) தி-வாய்-உ-உ (உ) டீ ஜ-உ-அஷ்-உ (ங) தி-வாய்-சு கு-அ
(ச) ஸாரணதிகதயம் (ஞ) வராஹசரமம் (ரு)

தாஸ்யமான ஸ்வரூபத்தையும் ப்ரகாஶிப்பித்து அப்ராக்ருதவிக்ரஹத்தைப் பரிக்ரஹிப்பித்து,(க) "ஶ்ரீமஹாலக்ஷ்மீ-ஸஹிதமாலாஹஸ்தாய" என்கிற மானேய்நோக்கியான மகிழுகமடந்தையரைக்கொண்டு ப்ரஹ்மாலங்காரத்தாலே அலங்கரிப்பித்து (உ) "கொடியணிகெடிமதிள்கோபுரமகுகினர்" என்கிற திவ்யகோபுரப்ராப்தியையுமுண்டாக்கி ராஜமார்க்கத்தாலேபோய், திருமாமணிமண்டபத்தைக்கிட்டி, (க) "ஶ்ரீமத்ஸுவிஶாலாக்ஷ்யாஸீ-தமித்தமஸ்மிந்பாதேகாத்யாரோஹதி" என்கிறபடியே பாதரிடத்திலே காலிலிட்டுப் படிக்கையைத்துலக்கத்துடியிலே சென்றேறி, ஆஸ்தானத்திலே விலோகனாத்யநுபவமும் ஸ்வரூபரூபாத்யநுபவமும்பண்ணுவித்து அவ்வநுபவஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யத்தையுமகொடுக்கை.

ஸோஷமானஸ்வரூபத்துக்குதநுபமானவிஷ்டம் - தநுபபத்தி ஹேதுவான கைங்கர்யமாயிருக்க, ஸ்ரீவிஶ்வக்ஸேநாதிபரிவாரமும் நுபவமும் முதலானவற்றைச் சொல்லுகிறது - ஸ்ரீரஸ்மத்தம் கைங்கர்யஸித்தி யாலாகையாலேயும், ஸ்வரூபப்ராகாமம் கைங்கர்யாரம்பமாகையாலேயும், தேஹயாத்ரை-கைங்கர்யவர்த்த(ர்)நமாகையாலேயும், அநுபவம் கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிக்கு ஹேதுமாலையாலேயும், ஆக ப்ராதாகபலம கைங்கர்யமாய், அல்லாதவை அவற்றுக்கு உபயுக்தங்களாயிருக்கும.

ஸரணஸப்தம், ஏவம்ரூபமான வஸ்துவிஶிஷ்டாத்மாவுக்கு இஷ்டப்ராப்திகளுக்கு அப்யுபாயவிதமான வுபாயம் - ப்ரியஸ்பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணத்ரகரனுய் நித்யமங்கள விக்ரஹோபேதனுபிருக்கிறவனுடைய திருவடிகளென்றதாயிற்று.

அநந்தரம், "ப்ரபத்யே" என்ற-இப்படிப் புருஷகாரமும் உபாயமும் விதமானாலும், அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும இஷ்டலாபத்திக்கும அபேக்ஷாபூர்வமாயனுய், அதிதான் ஸரண்யனை விஶ்வரஞ்சியே கொண்டு கொள்ளக்கடவனென்றிருப்பானொரு அதிகாரியில்லாமையாலேயிறே. இவ்வுபாயம் இருக்குமுன்பு கார்யகரமாகாதாழிந்தது ஆகையாலே. இதுக்கு விஷயபூதனை வதிகாரியைச் சொல்லக்கடவதாகக்கொண்டு அவ்வதிகாரிக்கு விஶேஷணமாய், மேற்சொ

(க) கௌஷீதகீ (உ) திவ்ய-கோ கூ-எ

ன்ன திருவடிகளே விஷயமாக வுடைத்தாய் அதனவ தான் உபாயமு மின்றிக்கே "சரணௌபயரணம்" என்கையாலே கர்மஜ்ஞாநாதி வ்யாவ்ருத்தமாய் த்விவசநத்தாலே ஸ்வாயாத்ரநிரபேக்ஷமாய், "ஶர ணம்ப்ரபத்யே" என்கையாலே தான் உபாயஸ்வீகாரத்திலும் உபேய ஸ்வீகாரத்திலும் புகாதே உபாயஸ்வீகாரார்த்தமகமாய், (க) "அஹமஸ்ய ஜ ராதாமாஉயோகிஷ்ணோஃ-அஹமஸ்மியபராதாகாமாகயோகிஞ்சகோ கதிஃ" (உ) "த்வமேவோபாயபூதோ மேபவேதிப்ரார்தாயதிஃ | ஶரணாகதிரித்யுக்தா ஜீவேஸ்மிந்நிர்யஜ்ஞதாம்-த்வமேவோபாயபூதோமேபவேஇதிப்ரார்த்தகாம திஃ | ஶரணாகதிரித்யுக்காஸாதேதிவக்ஷ்யமிர்ப்ரயஜ்யதாம்" என்கிற ப்ர பத்திலக்ஷணவாக்யத்தின்படியே, "அஹமர்த்தத்துக்கு ஸோபாதிக்வ மன்றுநிரூபகம்; ஜ்ஞாநாகாங்க்ஷகருமன்று. அபராதாகாமாலயத்வ மென்னும்படி ஸாபராதனான நான் தக்கிவ்ருத்தியபாயரஹித்தனை யாலே அகிஞ்சநன். நிவர்த்தகாந்தரமில்லாமையாலே அகதி; இப் படியிருக்கிற வெனக்கு ரக்ஷகரானதேவரே உபாயமாகமேலுமென் று ப்ரார்த்திக்கிற ப்ரார்த்தகாரூப வ்யவஸாயம் ஶரணாகதியென்கை யாலும்,

(உ) "அனந்யஸாத்யஸ்வாதீப்ஸிதமஹாவிஶ்வாஸபூர்வகம் மமேதம் பாயதாயாஞ் ப்ரஸத்தி:-அகநயஸாத்யேஸ்வாபீஷ்டமஹாவிஶ்வாஸபூர்வகம் | தத்ர கோபாயதாயாச்ஞாப்ரபத்தி:" என்று ஸ்வாபீஷ்டமாநப்ராப்யம் ப்ராப்யபூதனனவன்றன்னையொழிய வேறொருவரால் ஸாதிக்க வொண்ணாதே, அவன்றன்னையேகாண்டு ஸாதிக்கவேண்டுமபடி அவன் ஜ்ஞாநமத்திகளால் பூர்ணனாய்,இவன்ஜ்ஞாநமத்திகளால்பூர் ணனாயிருக்கையாலே ஸ்ரீவிபீஷணழ்வான், தன்னை ஸ்பர்ஶிக்கமா ட்டாத காகபாஶத்தாலே பத்த(பத்ர)னானதபரிமும் பெருமாளே யே ரக்ஷகனென்றுவிஶ்வஸித்திருக்கப்போலே மஹாவிஶ்வாஸத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸாதநாந்தரத்யாகபூர்வகமாகவும் ஸ்வீகாரா ங்கரஹிதமாகவும்அவனேயுபாயமாகயாசிக்கை-ப்ரபத்தியென்கை யாலும், ப்ரார்த்தகாகர்ப்ப(ர்ஶ)மாய் (ங) "வைதேஹீதன்மதியால்" (ச) "உளர்வினுள்ளேயிருத்தினேன்" என்று ரக்ஷ்யத்வாநுமநிரூபமாய்,

---

(க) அஹி-ஸம்-ஈஈ-ஈஉ (உ) விஷ்ணுதர்மஸம (ங) நி-வாய்-அ-எ-ஈ (ச) நி-வாய்-ஷ்-அ-ஈ

மகாமஹோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலை
அடையாறு, சென்னை-20.

ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபலமாய்க்கொண்டு ததங்காபா(ஔ)யியா கையாலே அகித்வ்யாவ்ருத்திஸுசகமாய் (க) "ஶ்ரீமந்நாராயண-த்வகங்கிரிமுத்திஶ்ய" என்கிற ஸ்லோகத்தின்படியே ப்ராப்தமாய் ஸ்ஸலபமான திருவடிகளைவிஷயமாக்கிக் கொடுக்கிறது.

"ப்ராப்யே" என்கிற ஶப்தம் ப்ராபகத்தியைக்காட்டுமோவென்னில்; "ஶரண்ய-ஶப்தவத்" என்கிற தாதுவிஞ்ஞாலே கதிவாசியாய், அந்தகதிதான் "ஸ்ருஷ்டி-ஶ்ருஷ்டி-கத்யர்த்தாஃ-புத்யர்த்தாஃ" என்று மாநஸகதியைக்காட்டுகையாலே ப்ரபத்திக்கு வாசகமாகிறது. இப்ப்ரபத்திதான்-மாநஸமோ, வாசிகமோ, காயிகமோவென்னில், இது அதிகாரிவிஶேஷணமாய் பலஸித்திக்குஉறுப்பின்றிக்கே யிருக்கையாலே இதில் நியமமில்லை.

த்ரிவிதகாரணங்களிலுமு முண்டாயிற்றதாகில் பெற்றல்லது நிற்கவொண்ணுத்த்வராதிஶயத்தைப் ப்ரகாஶிப்பிக்கக்கடவது ஆகையாலே மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர் (உ) "சிந்தயாலும் சொல்லாலும் செய்கையினாலுந் தேவபிரானையே தந்ததாயென்ற வேட்கை" என்று த்ரிவிதகாரணங்களாலும் சரணம்புக்கது. ஏககரணத்தாலுண்டாயிற்றதாகில் இவ்வுபாயத்திலே அதிகரித்தவளவைக் காட்டக்கடவது. (ங) "தாணிவிஞல்வாழ" (ச) "கடைத்தலையிருந்துவாழுமே" என்று இத்தாணிஷ்டாநே வாழ்ச்சியாயிறே யிருப்பது.

மாநஸகதிபாவது-(ஞ) "உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன்" (ட) "ஸ்மர்த்தா-ஸ்மர்த்தா" (ண) "த்வயவத்தா-ஸ்யவத்தா" (அ) "ஸ்மரணமாத்ரேண-ஸ்மரணமாத்ரேண" என்கிறபடியே உபாயத்வேக அத்யவஸிக்கை. வாசிககதிபாவது (கூ) 'அடிக்கீழமர்த்திபுரிந்தேன்" (கo) "நாராயணவோமணிவண்ணு நாகணையாய்வாவாயென்னாரிடரைநீக்காய்" என்று வாசிகமாக ப்ரார்த்திக்கை. காயிககதிபாவது-அஞ்ஜலிப்ரயோகம்பண்ணுதல்; ரக்ஷகவஸ்து இருந்தயிடத்தேவருதல் செய்கை. (கஉ) "ஹஸ்தாஞ்ஜலிபுடம்தீநம்யாசகத்ப்ரஸாதகம்" என்று த்ரிவிதமான ப்ரபத்தியையும் சொல்லிற்று.

(ச) ஸதோரத்ந- (உ) நி-வாய-சு-டு-கக (கூ) திருமாலே-உக
(ச) திருமாலே-கூஅ (ஙு) நி-வாய்-அ-அ-கூ (கூ) வராஹசரமம
(எ) கதயத்ரயம் (அ) ஸஹஸ்ராகாரம் (க) நி-வாய-சசு-க0-க0
(க0) சிறியதிருமடல் (ஙக) ந-ர-யு-த-அ-உள

'தீர்கம்" என்று மாகளத்தையும், "யாசகத்தம்" என்று வாசிகத்தை யும், "பத்தாஞ்ஜலிபுடம்-ஸரணகதம்" என்று காயிகத்தையும்.

உபாயமும் புருஷகாரமும் குணமும் விக்ரஹமும் கூடின பசுங் கூட்டாகக்கொண்டு பூர்ணமாயிருக்கச்செய்தேயும் அவை உபாய ப்ரகாரமாய் பலப்ரதாகம க்ருபையாலே யாகிறப்போலே, இவ் கும் உபாயஸ்வீகாரம் சரணத்யத்தா லுண்டாயிற்றே யாகிலும், பலம் அவனுலேயாகையாலே பலத்வாவ்யாயுகனை வதிகாரியிரு டைய பூர்த்தியை ப்ரகாசிப்பிக்கக் கடவதல்லது, ஒன்றிலும் ஸாதக பா(ஞ்)வமில்லை.

ஏவம்ரூபமான ப்ரபத்திக்கு ஜாதிகுணவ்ருத்தாதிகளாலொரு வனே விஹிதித்து இவன் அதிகாரியென்னுமைபாலும், (1) "மோ நரஃ-யோகரஃ" என்னுகையாலும், (2)"ஏமுக்தஸ்ரேயஃபாக்பாகுபாவந்ரத ர்ஷ்ட । த்ரௌபத்யாஸஹாஸ்ரேனமச்சித்ரஜ்ஞாதர்ஷனம்- எவமுச்சாஸ்த்ராபபார்த் தாயமெளசபரதர்ஷப । த்ரிரபத்பாஸஹிதாஸ்ஸர்வேஷமபாசக்நுர் ஜாதார்த்தகம்" என்றும், (3) "ரக்ஷ்யாம்யரணாகதாம்- ரக்ஷமாம்பாரணகதம்" என்றும், (4) "ஸோஹ்யேதேதேவோவாசர்ஜனாஜோஸ்ருதேனச । ஸாமர்த்யவாத் க்ருபாமாத்ரமனோஷ்ருத்திப்ரஸீதமே - ஸோஹாங்கேதகேவலேதவேஷாகார்சகர தெளஸ்ருதிகளகச । ஸாமர்த்தக்யவாக்கேருபாமாத்ரமிதோவ்ருத்திப்ர ஸீதமே" என்றும், (5) "தம்ப்ரபத்ன்ன மிரோர்ரிவமாஸ்நேனரஸ்ருதிர்நிதம் । விலோக்ய ஶரணம்ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்ஸ்ரஷ்டாஸ்வயமுபாதவனம்-தம்ப்ரபத்திர்ஸ்ரஷ்டிரோகாரிவமாஸ்வயமஸ் ருதிரோபாணிதம் । விலோக்யயாரணம்ஜகத்ஸ்ருஷ்டாதம்பத்தியாமதுலஸ்ரீத நம" என்றும், (6) "ஸ்ரீ-லோகாஜசம்ஸ்ருதிர்மயத்வாமேவரணம்கதஃ- தம்ரிகலோ காஸ்ஸப்பரிக்ரய்யதமேவஸரணம்கதஃ" (7)"த்யக்த்வாஸ்ருதாத்ரஜ்ஞாதாஸ்ரீ ராஜவரணம்கதஃ- த்யக்த்வாபுத்ராம்ஸ்ரீசகாராம்ஸ்ரீசாகவம்ஸரணம்கத ஃ" என்றும், (8) "பரமாபதமாபன்னோமனசாசி ந்தயத்ருடம்- பரமாபதமா பந்தோமமஸாகிக்தயத்தரிம்" (9) "மற்றதுதின்சரண்நீனைப்ப" என் றும், (10) "ராக்ஷஸைர்ஷ்ஷ்டமானானாம்வானரானாம்பஹாத்மனாம் । சரண்யம்சரணம்

(1) வராஹசரமம (2) பார- (3) பார-ஸபா-சுக-சாக
(4) வி-புரு-ஏ-ஏ0 (5) வி-பு-ரு (6) ரா-ஸுந்த-சுக
(7) ரா-யு-கி-சு (8) வி-தர்ம-சுக-சாக (9) தி-மொ-ரு அ சு
(10) ரா-யு-சுக-சாக

யோ தாமம்பரதஶ்ரேஷ்ட² - ராக்ஷஸைர்வ்யமாகாநாம்வாநராணாம்ம ஹாசமூ:! ராமாயப்ரணம்யாதாராமம்தமாதாத்மஜம்" என்றும். (க) "ஸுக்ரீவம்சரணம்யே-ஸுச்ரீவப்ரணங்கதை" (உ) "ஆஞ்ஜலிம்ப்ராஞ்ஜலிர்பூத்வா கிரீட்வாப்ரதிஷ்டே மஹாதேஜை" என்றும், (ங) "ஸபாதிருத்ஸ்ரஜோதூநிஷ்ய-ஸப்ராதுர்ப்ரண மிணைகாடப்ரிதிட்ய" என்று, (ச) "எழுமேயதலன்" (ஞ) "நஞ்ச சோவதோர்-சரணாய்" என்றும்,(ஈ) "வெங்கூற்றந்தன்னியஞ்சிநின் சரணைசசரணாய்" என்று மித்பாதிகளாலே ஜந்மவ்ருத்தாதிகளா லுகக்ருஷ்டோபாதி அபக்ருஷ்டரோடிவாசியறப்பலரும் பலவிடங் களிலும் ப்ரபத்திபண்ணக் காண்கையாலும், இந்த ப்ரபத்திக்குபே க்ஷிதம் பகவதேகரக்ஷ்யத்வரூபயாதாத்மயஜ்ஞாநமும் தத்ருரூபப்ரா ப்ய ருசியுமாகையாலே இந்த ருசிகளுக்குபேக்ஷிதம் சைதந்யமாத்ர மாகையாலே அது ஸர்வஸாதாரணமாகையாலும், (எ) "தேவாநாம்தா நவாநாஞ்சாமான்யமதி²தை²ர்ந-தேவாநாம்தாநவாநாஞ்சமாம்யமதி தைவதம்" (அ) "ஈஸ்வரமெடுப்புமிலீசன்" (ஈ) "கொள்கைகொளாமைபி லாதான்" என்று ஸம்பந்தம ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே ஸாம்ய ஜ்ஞாநத்துக்கு உத்கர்ஷாபகர்ஷாதிபந்தகமான உபேக்ஷாபேக்ஷைகளிலாமை யாலும், ஸர்வாதிகாரமாயிருக்கும்.

(ஈ0) "வ்யஸேந்த்ரியஸ்ய-ந்யாஸஇதிப்ரஹ்மம்" (ஈ0) "தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:, (ஈக) "முமுக்ஷுர்வை சரணமஹம்ப்ரபத்யே-முமுக்ஷுர்வைஸரணமஹம்ப்ரபத்யே" இத்யாதிகளாலே வேதாந்தப்ரஸித்தமாய் ஸகலஸாதநங்களிலு மதிகமாயிருந்தபேதையாகிலும் கர்மஜ்ஞாநாதிகளோப்போலே அங்கி ரிக்யாஸாபேக்ஷையில்லாமையாலும் ஸாஸ்த்ராவித்தமாயிருக்கச்செ ய்தேயும் ஸ்த்ரீஸூத்ராதிகளுக்கு அதிகாரமுண்டாயிருக்கிற பாக யஜ்ஞாதிகளோபாதி ஸர்வாதிகாரமாகக்கடவது.

(ஈ2) "தத்தஸ்ஸாகரவேலாயாம்தர்ப்பா ஸ்ரீர்யராஜாஸ:-ஆஞ்ஜலிம்ப்ராஞ்ஜலிர்பூத்வா

(க) ரா-ஜி-மு-ருக (ங) ரா-யு-உச-க (ஞ) ரா-அயோ-ருக-
(ச) ஜி-மொ-டு-அ-க (ஞ) ஜி-மோ-டு-அ-ச (ஈ) ஜி-மொ-டு-அ-ஸு
(எ) ஜிதகைத-க- (அ) ஜி-வாய்-க-கு-ரு (க) ஜி.வாய்.க-கு.டு
(க0) தை.நா. (கக) ப்ரதே.கு ரூ.அ (க2) ரா.யு உச க

ப்ரஸாதயேமஹோதேவீம்- ததஸ்ஸாகரவேலாயாம்தர்ப்பாநாஸ்தீர்யராகவ: |
அஞ்ஜலிம்ப்ராங்முக: க்ருத்வாப்ரதிஜிஹ்யேமஹோததே:" என்று
பெருமாள் கடலைச் சரணம்புகுகிறவிடத்தில் முழுகி மூக்கைப்பி
தத்து முத்துவிளக்கிக் கிழ்மேலாகப்புல்பரத்துக்கிடந்து நியமங்க
ளோடேசரணம்புக்காரென்கைபாலே புரஸ்சரணதிஸாபேக்ஷமென்
னுமாய், (க) "த்வாந்துஷ்டுகு-லபாஸவம்-த்வாத்திக்குலபாம்ஸகம்"
என்று ராவணனுலே உபேக்ஷிதனை ப்ரதிஷேதிப்பான், (உ)
"ஆகாரமுபஹ- ரேத்யத்ராமஸ்ஸலக்ஷ்மணை:- ஆஜகாமபுஹோர்த்தம்தம்தேகபக்ஷ
ராமஸ்ஸலக்ஷ்மணை:" என்று அத்தக்ஷணத்தனிலேவந்து பெருமா
ளைச் சரணம்புகுகிற விடத்தில் ஸ்நாநாசமநாதிகளும் பண்ணிக்கை
ரணமம்புக்காரென்கையாலே புரஸ்சரணதிஸாபேக்ஷமென்னுமா
யிருந்தது.

ஆனால் என்சொல்லிற்றாயிற்றென்னில்; இந்த ஸ்வீகாரமா கி
றது ஸகலனை யீச்வரன்பக்கலிலே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் நியமவிசே
ஷாபேக்ஷமன்றியிலே விஷயமாத்ரஸாபேக்ஷமாயிருக்கிற புபாயத்
வத்தைப்றிகிற வளவாகையாலே, அதுக்குபேக்ஷிதம் ப்ரபத்யஜ்ஞா
நமாத்ரமேயாய், அவனுலே அதிஷ்டிதமான ஸரீராதிகளையும் தக்க
தோபகரணங்களையுங்கொண்டி கொள்வதொரு கார்யமில்லாமை
யாலே புரஸ்சரணதிஸாபேக்ஷமாயேயிருக்கும். ஆனால்ப்ராதிஸ்வி
கமான தேஹேந்த்ரியாதிகளுடையஸ்வபாவவிபரீதங்களை - உ:(ங)காஹாணகரி
யோபயோகியான சு(ஜு)டத்திலுடையும் வர்ணாதிகளும் தத்துபயோக
மில்லாதிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும் அவர்ஜநீயமாய்க்கொண்டி கிடக்கு
மாபோலே அவர்ஜநீயதயாஅநிஷ்டமாயக் கிடக்கக்கடவது. இத்
தாலே, தத்விபரீதமாக த்யாஜ்யாம்ஸமுமில்லை. அநுஷ்டேயாம்ஸ
முமிலலை. இருதலைக்கடியே அதிகாரமென்றதாயிற்று.

ஆனால், உபாயாந்தரத்பாகம் விதே(ஏ)யமாகிறபடி யென்னென்
னில்; இந்தப்ரபத்திக்கு விஷயபானவுபாயம் உபாயாந்தரஸ்தி
தத்திலுதி(டி)பாதபடி ஸ்வதந்த்ரமுமாய் நிரபேக்ஷமுமாயிருக்கையா
லே அதுக்கு விஷயபூதனானவன் அவ்வாகாரங்களையதாவத்ப்ரதி
த்திபண்ணவேண்டுகையாலும் இந்தப்ரபத்திக்கு ஆச்ரயமான

(க) ரா.யு.சுந்.க (உ) ரா.யு.சுந்.உ

ஸ்வரூபம் அத்யந்த பரதந்த்ரமாயிருக்கையாலே க்ரியமாணமான க்ரியையாலே நிஷ்பந்நமானவை உபாயமாகமாட்டாமையாலும், உபாயாந்தரங்களை விடச்சொல்லி ப்ரபத்தியை விதித்தபடியாலும் உபாயஸ்வரூபமும் பாதகார்த்தமாகவும் உபாயக்ருத்யோத்புத்தனுகைக்காகவும் உபாயாந்தரத்யாகம் விதித்ததன்று. ஆகையாலே ஸர்வாதிகாரமாய் நியமித(ஸ்)ரமான ப்ரபத்தியைப் பண்ணுகிறேனென்கிறது.

"ப்ரபத்யே" என்று இதில வர்த்தமானம் உபாயவிஷயாபிமுக்யஸூசகமான ப்ரதிபத்திக்கும், "ஸ்மர்-ஸ்மர்த்த" என்றவகாரம் "தத" என்று கைரக்தார்யத்தைக் கழிக்கையாலே ஸ்ம்ருத்கரணம் அமையுமேயாகிலும் ப்ரியபதிக்யாதிநிவ்ருத்தி விஷயமாகையாலே (க) "ஸுஸுஷுக்ருமஸ்யஷ்-ஸுஷுகம்கர்த்துமவ்யயம்" என்று ஸாதநதயாபியும், (உ) "நாள்கடலிக்கழிமின்" என்று ஸமாப்யயணகாலப்ராப்தியளவும்காலக்ஷேபமரிதாகையாலே ஈந்தக் காலக்ஷேபார்த்தமாகவும், ஸம்ஸாரதோஷமும் பகவத்வைலக்ஷண்யமும் தத்ப்ராப்த்யபி(ட்)ஸிவஸமும் நெஞ்சிலே நடந்தபோது பூர்வபரிக்ருஹீதமான உபாயத்தை த்ருடாத்பவஸாயம் பண்ணுவித்தலையாகையாலும், அகர்யகாலத்வம் இவனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலும், (ங) "நமஇத்யேவவாதிந-நமஇத்யேவவாதிந" என்று போக (ஜ்ஞ)தையாபியும் நடக்கையாலும், (ச) "த்ரயமத்ரானஸ்ஹ்ரேனஸஹஸ ப்ரவக்ஷ்யாவச்சுரிதபாத்மதே ஸ்ரீரங்கேஸுகமாஸ்வ- த்வயமர்த்தாநுஸந்தாநேகஸஹஸ்ரவத்வம்வக்தாயாவச்சரீர பாதமத்ரைவஸ்ரீரங்கேஸுகமாஸ்வ" என்று ஸுபாலன்தாநே யருளிச்செய்கையாலும், (ஞ) "வாழ்நாள்சென்ஞளைந்நாளாநுனைகாள்பிடத்தேசெலக்காண்" என்கிறபடியே (ட) "ஸிஷேமஸாஸிஸுஸ்வஸ்ரீரேஸதியோநரக-ஸ்ததிதமகலிஸ்ஸ்வஸ்மிந்தேஸ்ரீரேஸுகியோகர" என்று, சரிரமும் பாங்காய், ஸக்ரோத்தோகம் பிறந்தபோது அவனே யுபாயமென்கிற நினைவுமாறாமல செல்லக்கடவதென்னுமர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது.

ஆகில், (ண) "நிதித்யாஸிதவ்ய-நிதித்யாவிதவ்ய" என்று அஸக்ருதாவ்ருத்திரூபமான உபாஸநர்த்மகஜ்ஞாநத்திற்காட்டில் இதுக்கு

(க) கீ-கு-உ (உ) தி-வாய்-கை-சு-எ (ங) பாரா-மோக்ஷ-ஈகை சாத
(ச) ஸாஞ்ஞாதித்யம் (ஞ) தி-வாய-தி-அ கு (ட) வாராஹசரமம
(ண) ப்ருஹதா-ச கு-டு

வாசியேதென்னில்; அங்கு அநுஸந்தாகவிச்சேதத்தில் பலவிச்சே தம் பிறக்கையாலே விதி(ஏ)பரமாயிருக்கும். இங்கு அப்படி வருவ தொரு லக்ஷடமில்லாமையாலும் ஸ்மர்த்தவ்யவிஷய ஸாரஸ்யத் தாலும் ராக(ஃ)ப்ராப்தமாயிருக்கும்.

இப்படிக்தான், "ப்ரபத்யே" என்று அடைகிறேனென்கிறபடி யாகையாலே, "ஜஹோமி-மதாமி-ஜுஹோமி-க்ருணோமி" என்னுமாபோ லே தத்காலாநுஷ்டாநமாக்ருத்தைக் காட்டுகிறது. காலத்ரயவர்த் தித்வத்தைச் †சொல்லுகிறதன்றென்று ஸுதாசார்யவித்தமான ஸம் ப்ரதாயம்.

அங்ஙனன்றிமேலே (க)"அப்பொழுதைக்குப்பொழுதென்றைக் கும்" என்கிற விஷயத்தை யாவத்காலமநுபவிக்கையாகிற பேற் றைப் பார்த்தால யாவச்சரீரபாதமும் இவ்வுத்பலயாயம் நடந்தாலும் ஸ்ருத்யுக்தகைங்கர்யத்தும் போராதபடியாய்க் காணிருப்பதென்று எம் பாரருளிச்செய்வர் ;

"ஸ்ருதேவ-ஸக்ருத்தவ" என்கிறது "ஸஹஸா" என்றபடியாய்,(உ) "வரம்ஹஸ்ரம்ஜ்வலஷ்டா ஸர்வ யஷ்டீ - வரம்ஹஸ்ரதவஜ்ஞவாலாபஸ்ரு ராந்தர்வ்யவஸ்திதி" என்கிறபடியே, கொடுப்பிலிருப்பா கன்றென் னும்படியான ஸம்ஸாரத்தில் பயமும், (ங) "ஜநந்யவத்- ஆத்மாநம்" என்கிற நிரதிசயாநந்தாநுபவமுமாகிற பகவத்ப்ராப்திநியாய வி டம்பிதிகையாலே (ச) "வெகுகாள்நோய்வீயவினைகளோவோய்பா யந்து எங்காள்யாவுன்னோபினிவந்துகூடுவன்" என்கிற வார்த்தைக்கு ஸுசகமான த்வாதிசயத்தைக்காட்டி சடக்கென வாய்பாய்க்கச்சொ ல்லுமிதென்று ஆழ்வான் நிர்வஹித்திருக்கும்.

ஆக திருமந்த்ரத்தில் பதத்ரயத்திலும் சொல்லுகிற அநந்யார்ஹ சேஷத்வாநந்யசரணத்வாநந்யபோக்யத்வங்களாகிற வாகாரங் களையுடைய வதிகாரிஸ்வரூபத்தை யாஸ்யமாகவுடைத்தாய், ப்ரா யபதியாய் ஸமஸ்தகலயாணகுணாத்மகனுய் விலக்ஷணவிக்ரஹோபே தனுயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனிஷயமாகவுடைத்தாய், ஸ்வாபராதபூய ஸ்த்வ நிபந்தநமாகவும நித்யஸம்ஸாரியான நமக்கு அஸ்பருஷ்ட

(க) தி-வாய-உ-டு-ச (உ) (ங) ஸை-ஆ-உ-த
(ச) தி-வாய-ரு-உ-க † சொல்லுகிறதென்று

ஸம்ஸாரகந்த(ஸ்ந்)ரநுபவிக்கும்விஷயம் விசித்திக்குமோவென்கிறதுத் தேஸ்யதூர்லபத்வநிபந்தநமாகவும் ஸகலஸாம்ஸாரிகதுரிதவிநாஸ(ஸ்ரு)நகபூர்வகமாக அநுபாவ்யமாநநிரஸ்தாதிஸயாஹ்லாத ஸ்ரீகபாவைகலக்ஷணமான பரமபுருஷார்த்தச்சாயை ஓநுப்பத்திமாத்ரம்ஸாதிக்குவற்றேவென்கிற உபாயபல்கு(ஸ்ல)த்வநிபந்தநமாகவும் வருகிற பயங்களைப் புருஷகாரோத்பூதமான வாத்ஸல்யகுணாநுஸந்தாநத்தாலும் நாராயணபதோக்தமான நிருபாதிக ஸ்வாமித்வாத்யநுஸந்தாநத்தாலும், தத்பதோக்தமான ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணாநுஸந்தாநத்தாலும் மறுவலிடாதபடி போக்குகையாலே பஹுவிஸ்வாஸாத்மகமாய், ப்ரமாணப்ரமேயங்களாலும் தரிதபரம்பரைகளாலும் குலைக்கவொண்ணாதபடியான வ்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆக பூர்வவாக்யம் அசித்வ்யாவ்ருத்தி ஸ்ரீகமாய்க்கொண்டு சேதநகதமான வ்யவஸாயத்தையும், தத்ப்ரகாரமான வுபாயத்தையும் அந்தவுபாயத்துக்கு உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திரூபவித்தத்வஸ்ரீகமான விக்ரஹவத்தையும், உபாயகார்யோபயோகிஜ்ஞாநாதிவைஸிஷ்ட்யையும்,ததாப்ரயோஜநகாந்தமானவாத்ஸல்யாதிகுணயோகத்தையும் ததுத்பா(ஜ்)வக புருஷகாரத்தினுடைய நித்யஸம்ஸ்லேஷத்தையும புருஷகாராபேக்ஷிதமான உபயஸம்பந்ததத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் இப்படி ஸ்ரியஃபதியாய் ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரன் திருவடிகளிலே ஸர்வகாலாதிகளிலும் ஸர்வதேஸாதிகளிலும் அநுஷ்டேயமான கைங்கர்யத்தை தத்விரோதிநிவ்ருத்த்யபேக்ஷாஸஹிதமாக ப்ரார்த்திக்கிறது உத்தரவாக்யம்.

கீழ்ஸ்லோக்ருதமான விசித்தஸாதநம், (க) "தாவதா ர்ஜ்ஜ ஸ்தாவஜ்ஜோ தாவந்மோஹ ஸ்துதாஸுகம் । யாவந்ந யாத்ஸரணம்தவ்யமஸேஷகுணாகரம்-தாவதார்த்திஸ்ததாவாஞ்சாதாவத்மோஹஸ்ததாஸுகம்। யாவத்ஸ்வதாதிஸரணம்த்வாமஸேஷாகாஸரண" என்று ரக்ஷகனுய் ஸகலபுருஷார்த்தங்களுக்கும் விரோதியான பாபங்களெல்லாவற்றையும் போக்குமவனுயிருக்கிற வுன்னை உபாயமாகவரிக்குமளவாயிற்று, ப்ரஷ்டைஸ்வாயனுகையால் வருகிறவார்த்தி, அபூர்வைஸ்வர்யத்தில் வாஞ்சை, ப்ர

(க) வி-புரா-க எ

கீருத்யாத்மவிவேகம் பிறவாமையால் வருகிறதோஹம், நிரந்தரபக வதநுபவாலாபத்தாலேவந்த வஸுகமாகிறவிவை யுண்டாவதென் லையாலே, ஆர்த்தன் முதலான காலதிகாரிகளுக்கும் பொதுவாயிரு க்கும்ஆகையாலே ஸாதனபதத்திற்சொன்ன இஷ்டப்ராப்திரூபபல த்தைவிரியா நின்றுகொண்டு இவ்வுபாயஸ்வீகாரம் பண்ணினவன் பகவதநுபவாபி(ர்)லாஷை யுடையவனென்று ஸ்ரீஸுஷித்துக்கொடு க்கிறது உத்தராவாக்யம். ஆக பூர்வவாக்யத்தாலே உபாயபரிக்ரஹம் சொல்லி உத்தராவாக்யத்தாலே உபாயலாபமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது.

"ஜ்யேஷ்ட்மேனஸ்வர்க்கமோயஜேத" ஜ்யோதிஷ்டோமேனஸ்வர்க்ககா மோயஜேத" என்று ஸ்வர்க்கக்காமனுய் ஜ்யோதிஷ்டோமத்திலே இழியுமாபோலே உபாயஸ்வீகார பூர்வபாவியான முமுக்ஷுத்வத்தா லும் ப்ரதமாஹஸ்யத்தில் நாராயணபதத்தில் கைங்கர்யப்ரார்த்தனை பண்ணின அதிகாரியினுடைய வசனமாகையாலும், (க) "ஏதத்ப்ராப்தி மேவலம்ப்ய ஸ்தோர்மார்த்தகாமைரலம்பகாஸ்மி" (உ) "கண்டுகேட் டுற்றுமோந்துண்டுழலுமைங்கருவிகண்டீரின்பம் தெரிவியவனிலி லாச்சிற்றின்பம்-ஒழிக்தேன்" என்கிற வைஸ்வர்யாதிகளிற்காட் டில் வ்யாவ்ருத்தி விசித்தமாயிருக்க, இதிகொண்டு உத்தராவாக்யத்தா லே ஸ்ரீஸுஷிக்கவேணுமோ; இதுகொண்டு ஸ்ரீஸுஷிக்கிறது உபாய பூதனானவீச்வரனுக்கு, இவனுக்கபேக்ஷிதமான பலஜ்ஞாநமில்லா மையாலேயோ? பலப்ரார்த்தகராகாத்தமல்லது பலப்ரதாகம் பண்ணு வனென்றேறவென்னில், ஸர்வஜ்ஞனுகையாலும் உபாயத்தினுடைய விருத்த ஞானையாலும அது சொலலலாவொண்ணாது. உபாயவானாலவது இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரம்பண்ணித தரவேணுமென்றபே கூடியிறே. ஆனலதுக்காகவென்னில்:—

(ங) "மமுமுக்ஷுர்வை ஸ்ரணமஹம்ப்ரபத்யே-முமுக்ஷுர்வை ஸரணமஹம்ப்ர பத்யே" என்கிற விவ்வதிகாரியினுடைய முமுக்ஷுத்வத்காலே புரு ஷார்த்தாந்தரநிவ்ருத்திபூர்வகமான மோக்ஷேச்சையைக்காட்டிற்றே யாகிலும் உபாயவரணமாத்ரத்தாலே உபேயலாபமும் தன்னடை யேவருமேயாகிலும் (ச) "அத்யாத்மயோகாதிகமேதேவம்மத்வாதீ

(க) (உ) ஸ்ரீ-வாய்-சை-கூசை0 (ங) ஸ்ரீவை-சை-தசை
(ச) கட்டை-த-உ-சை உ

ரோஹரிஷ்யதி தஸ்ய ஜ்ஞானாக்நி-அதஸ்த்வமேனமேவம்வித்வாந்நிர்ஜ்ஞ
ர்ஜராயதி'' (க) ''தரதிசோகமாத்மவித்-தரதிர்மோகமாத்மவித்'' என்றும், (உ) ''தத்ஸ்வகீயமஸ்க்ருத்ஸ்வீகரோதி'' (ங) ''புண்யபாபவிதூயை-புண்யபாபேவிதூய'' என்றும், (ச) ''ஸம்ஸார ஸாகரக்ஷோப்ரமந்தக்லேஶபாஜனம் । த்வாமேவசரணம்ப்ராப்ய ஸ்தரந்தி-ஸம்ஸாரஸாகரம்கோரமநந்தக்லேஶபாஜகம் । த்வாமேவஶரணம்ப்ராப்யநிஸ்தரந்தி'' என்றும், (ஞ) ''ஸ்தூலஸூக்ஷ்மபரமாத்மஸ்வரூபத்ரிவித்வஸ்தூபரமம்பதம்-ஸ்தூலத்வரூப பராமாப்தோஷிதத்விஷ்ணோஸ்பரமம்பதம்'' என்றும், (ட) ''பரஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே-பாஞ்ஜயோதிருபஸம்பத்யஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே'' என்றும், (ண) ''நிரஞ்ஜநஃபரமம்ஸாம்யமுபைதி-நிரஞ்ஜநஃபரமம்ஸாம்யமுபைதி'' என்றும், (அ) ''ஏதேமாநந்தமயமாத்மாநமுபஸங்க்ராமதி-ஏதமாநந்தமயமாத்மாநமுபஸங்க்ராமதி'' என்றும் (அ) ''அந்நம்ஹோவாஸ்-அந்நமேதேகாமாஸ்'' (அ) ''லப்த்வாநந்தீப்ரவதி-லப்த்வாநந்தீபவதி'' என்றும், (ஈ) ''யேயேநதஸ்தாகச்சந்தி தேநதேநஸஹகச்சதி'' இத்யாதியாலே போகநிவ்ருத்தி, புண்ய பாபரூப கர்மவிமோசநம், ஸம்ஸாரநிஸ்தாணம், தேஹப்ராப்தி, ஸ்வஸ்வரூபப்ராகாமம், பரமஸாம்யாபத்தி, ஸாமீப்யம், குணாநுபவம், தஜ்ஜநிதாநந்தம், தத்காரிதகைங்கர்யமென்கிற அநேகபுருஷார்த்தங்களைச் சொல்லுகையாலே இவை பகவச்சேஷபூதனான விவக்ஷிதஸ்வயம்புருஷார்த்தமன்று. அநந்தரபூர்வாவபத்தி ஹேதுவான கைங்கர்யமே ஸ்வயம்புருஷார்த்தம். போகநிவ்ருத்தி-கைங்கர்யாநுகாரியிலுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரகாஸம்பற்றிப்பூத பகவத்ஸ்வரூபஜ்ஞாந வைபவத்தாலே பிறந்ததெளிவைக் காட்டுகையாலேயும், புண்யபாபவிமோசநம்- கைங்கர்யருசிப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தியாகையாலேயும், ஸம்ஸாரநிஸ்தாணம் - கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்தியாகையாலேயும், தேஹப்ராப்தி-கைங்கர்யவர்த்தகமாகையாலேயும், ஸ்வரூபப்ராகாமம் - கைங்கர்யத்திலுடைய ஸ்வரூபாநுரூபத்வத்தைக் காட்டுகையாலேயும், குணாநுபவம்-கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிக்

(க) சாந்தோ-ஏ-க-ரு (உ) சௌஷீத-க-ச (ங) மூண்டக-ரு-க-ரு
(ச) ஜிதந்தே (ஞ) கடவ-க-ரு-க (ட) சாந்தோ-அ-கஉ
(ண) மூண்ட-ரு-க-ரு (அ) தை-ஆ (அ) பரஸம்ஹி

குறுப்பாகையாலேயும், ஆகிஞ்சந்வம்-ப்ரதிகாரித ஸகைங்கர்யார்த்த மாகையாலேயும், பகவதநுபவத்தி-ஸர்வதேஶவஸ்தித்வகைங்கர்யப்ரா ப்திக்காகையாலேயும், இவை அங்கதபாஉபாதேயங்கள். ப்ரதாந பலம் கைங்கர்யமென்கைக்காக உத்தரவாக்யத்தாலே விஶேஷிக் கிறது.

ஏவம்ரூபமான பலத்துக்கு ஸாதநமாகக் கர்மயோகாதிகளை விதிக்கையாலே தந்நிவ்ருத்திபூர்வக வித்யோபாயவரணத்துக்கு அதிகாரியாகத்தோற்றுகைக்காக பூர்வவாக்ய நுஸந்தாநம் வேணும். இதினுடைய பலமான ஐஶ்வர்யாதிபதிகாரிகளிலாகாட்டில் வ்யாவ்ருத்தி தோற்றுகைக்காக உத்தரவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும். ஸாதகாந்தரநிஷ்டரில் வ்யாவ்ருத்திக்குப் பூர்வவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும. ஸாத்யாந்தரநிஷ்டரில வ்யாவ்ருத்திக்கு உத்தரவாக்யாநுஸந்தாநம வேணும. (க) "ஆ நரிக்ஷ்ரீமாந்-அந்தரிக்ஷகதப்ரீமாந்" (உ) "ஸுந்ரஸ்ரீமாந்-ஸுதாகவப்ரீமாந்" (ங) "கலாடகத லேபிரந்துவாழும்" (ச) "நல்லார்கள்வாழுமளிராங்கம்" (ஞ) "வேஙகடத்தைப்பதியாகவாழ்வீர்காள்" என்கிறபடியே உபாயோபேயாத்பவஸாபங்களையிறே (ட)"லக்ஷ்மீஸஹஸ்ரஸம்பந்நை-லக்ஷ்மிஸம்பந்நை" என்கிற ஸ்வரூபஜ்ஞாநமாகிற ஸம்பத்துடைய வதிகாரிக்கு ஐஶ்வர்யமாவது

ஏவம்ரூபாபாயபலமாய் ப்ராப்யமான கைங்கர்யப்ரார்த்தநை யையும் தந்நிரோதநிவ்ருத்தியையும கைங்கர்யப்ராப்தியையும் சொலுகிறது உத்தரவாக்யம.

இதில் ஸோஷ்ணவஜ்ஞாநஸம்பந்நனை விவ்வதிகாரி அந்தரே ஷத்வாநுகுணமான கைங்கர்யவ்ருத்தியைப் புருஷார்த்தமாக ஸ்வ ஜ்ஞாநத்தாலே நிஶ்சர்ஷித்து பரார்த்திக்குமபோது அந்தவ்ருத்தி- (ண) "ஸர்வஸ்பரணஸ்ஸஹஸ்-ஸர்வம்பரவஶம்துக்கம" (அ) "ஸேவாஶ்வஸ்ரீ-ஸேவாஸ்வவ்ருத்தி" என்கிறபடியே இவனுக்கு துக்கஹேதுவஶின் றிகே ஸ்வரூபாநுரூபமின்றிகே யிருக்குமபோதைக்கு ப்ரதி

(க) ரா-யு-கஸு-கள (உ) விஷ்ணுதர்மம (ங) திருமாலை-கூஅ
(ச) நா-தி-கக-டு (ஞ) நா-தி-அ கூ (ட) ரா-பால-கஅ-உக
(ண) மநு-ஶ-ஏகூ0 (அ) மநு-ச-கூ

ஸம்பந்திபூதனனவவன் அதுபாவ்பகுணஸம்பந்தனுமாய் ஸ்வாமியு மாக வேண்டுகையாலே அவற்றை ப்ரதிபாதிக்கிறது நாராயண பதம்.

அந்தக் கைங்கர்யந்தான் மோக்ஷவஸ்துவக்கிறே. அந்த மோக்ஷத்வம் மோக்ஷியை விஷயீகரித்திறேயிருப்பது. மோக்ஷிதான் ஸ்ரீயபதியாயிருக்கையாலே கைங்கர்யமும் அவ்வஸ்துவுக்காக வேணுமே. ஆகையிறே மபர்வதமதிலைமருளப்பெற்றவர் (க) "அடிமை செய்வார்திருமாலுக்கே" என்றது. ஆக (உ) "திருமாலெம்மான்" (ங) "திருமாலேநானுமுனக்குப்பழவடியேன்" (ச) "श्रियःपत्युःश्रीमत्परमपुरुषस्यार्चिरादि-ரூபேணபரிணதாயாஸ்தவ" (ஞ) "दासभूतःकथमन्यस्मैप्रभवेयम्" என்று மோக்ஷியானவன் ஸ்ரீயபதியாயல்லதிராமையாலே மோக்ஷித்வபூர்த்தியுள்ளது தத்வஸ்ருஷ்டியிலே யானுப்போலே, கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்தியும் தத்வஸ்ருஷ்டியிலே யாயிருக்கையாலே தத்பூர்த்திஹேதுவான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது 'ஸ்ரீமதே" என்று. இத்தால் மோக்ஷியான வீஸ்வரன் ப்ராப்யனுவோபாதி மோக்ஷித்ஸ்வரூபாந்தர்ப்பூதையான விவளும் ப்ராப்யபூதையென்றதாயிற்று.

இஸ்ஸப்தம் இவளுடைய ப்ராப்யத்வத்தைக் காட்டுமோவெனில் ; "நாராயணய"வென்கிறவிடத்திலு நாராயணன்பொருட்டென்கிற தாதர்த்தியம் ஸ்வரூபமாசையாலேயிறே தத்தத்பூதனை சேதனனுக்கு தத்ஜ்ஞானமும் தத்தரூபபலமும் தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வரூபமும் ப்ராப்யமாகிறது. அந்நாராயணபதத்துக்கு "ஸ்ரீமதே" என்கிறபதம் விசேஷணமாய்க்கொண்டு ஸ்ரீயபதியான நாராயணன்பொருட்டென்று விசேஷித்கையாலே தத்விசிஷ்டமான ஸ்வரூபமே ப்ராப்யமென்று காட்டக்கடவது.

ஆனால் ப்ராப்யம் இரண்டாகிறதோவெனில் ;-மோக்ஷித்வேன ஸ்வதஸ்ப்ராப்யபூதன் ஈஸ்வரன். அவனுக்கு மஹிஷியாய்க்கொண்டு நித்யஸம்ஸ்லிஷ்டையாகையாலே ப்ராப்யபூதை இவளென்றதாயிற்று. விஷ்ணுபத்நிபாகையாலே ஜகத்துக்கு ஈஸ்வரையானாளென்று பண்ணிதானே சொல்லிற்றிறே.

(க) இ-வாய்-மு-இ-க (உ) தி-வாய்-அ-உ-க (ங) திருப்பல்லா-க (ச) (ஞ) (இ)

(ச) "யத் ஸ்ரீபுருஷோத்தம-ர்ஸ்ய, தத்ஸ்ரீபதிர்ஸ்ரீயோ-யதஸ்மாத்புருஷோத்தமஸ-சாந்ததஸ்மாத், ததஸ்பணிபதிர்ஸ்ரீபர்ய" என்றுரைத்தே ஆளவந்தாரும்; (உ) "தேவதேவதிவ்யமஹிஷீமநுஷ்யஜந்மாதிரஸ்-தேவதேவதிவ்யமஹிஷீ மநுஷ்யஜந்மாதாரம்" என்றுமஹிஷீத்வசிபத்தாகமாதாத்ருத்வத்தையருளிச்செய்தாரிறே பாஷ்யகாரரும்; (ஙு) "கோலத்திருமாமகளோடுங்கூடாதே" (ச) "ஒண்டொடியாள் திருமகளுமாயோடுமேநிலாநிற்ப" (ஞு) "நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு நின்கேசியில்சீத்து" (ரு) "எழில்மலர்மாதருந்தானுமிவ்வேழுலகையின்பம் பயக்கவினிதுடன்வீற்றிருந்து" (எ) 'திருமாமகளிருந்தாமலிந்திருந்துவாழ்" என்றுமிதுதன்னையிறே ப்ராப்யமாகவருளிச்செய்தருளுகிறார் மார்த்வாரும்; (அ) "ஸ்ரியஸார்தஜகத்ஸ்ரீ:-ப்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி:" என்று ஒருதேஹஸம்போஷத்திலே ஸதாபரய்தத்திக்கு விஷயமாயிருப்பதும் ஒருமிதுகமிறே. ஆகையிறே தூடர்ந்கடிமைசெய்யவந்தவரும் (கூ) "ஸர்வைதேவ்யோ-ஸர்வஸ்ரீப்யோமி-ஸஹஸைவைதஸ்ரீபரபா-ஸர்வமகரிஷ்யாம்" என்று ஸங்கல்பித்ததும்; ஆக இப்ஸ்ரீஸப்தம், "ஸ்ரீயபதே", "ஸ்ரீயபதே" என்கிற வ்யுத்பத்திபின்படியே ஸ்வபோக(ஙூ)ஸௌகர்யத்தாலே அவனை லபித்துக்கொண்டு (கo) "த்ருஷ்யாதேவீ-தேவ்யஸ்ருஜீ-ஸ்ரீத்ருயாதேவோதேவத்வமஸ்நுதே" (கக) "அப்ரேயஸ்தேஹிதத்ஸ்ரேயோ-அப்ரமேயம்ஹிதத்ஸ்ரீதேஜோயஸ்யஸாஜநகாத்மஜா" (கஉ) "திருமங்கைதன்னெஞ்சிற்கழிந்ததும்" இத்யாதிகளிற்படியே பரிமளம் பூவை ஸ்லாக்ச்யமாக்குமாபோலேயும், ப்ரபைமாணிக்கத்தை ஸ்லாக்ச்யமாக்குமாபோலேயும் அவனுக்கு அதிஸயாவஹையாயிருக்குமென்ற ஸோஷபூதானான சேதநர்க்கு கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிப்ரயுக்தமான வநுபவத்திற்கு விஷயமான குணங்களே ப்ரகாஸிப்பித்தும் கைங்கர்யத்தை ஒன்றுபத்தாகவளர்த்துக்கொடுத்தும்இவர்களுக்கு நித்யஸ்ரீயைதயாயிருக்குமென்றும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இதில்மதுப்பு நித்யயோகமதுப்பாய் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளால் அபரிச்சிந்நாநந்தமான பகவத்விஷயத்தைத் தலைநீர்ப்பாட்டி

(க) சதுஸ்லோகீ-க (உ) கத்யத்ரயம (ங) தி-வாய-சு-கூ-ரு
(ச) தி-வாய்-சு-கூ-கo (ஙு) தி-வாய்-கூ-உ-க (ரு) தி-வாய்-எ-கo-க
(எ) தி-வாய்-சு-ஙு-அ (அ) வாயுபுரா- (கூ) மா-அயோ-கூ-உo
(கo) யஜு-காடக-கூ (கக) மா-ஜு-கூ-சு-அ (கஉ) தி-வாய்-கo-சு கூ

லே யநுபவித்து, அநுபவஜநிதப்ரீத்யதிசயத்தாலே (க)"அகலகில் லேனிறையும்" என்ற கூணகாலவிம்லேஷாஸஹையாய்க்கொண்டு பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாம்யர்ச்சாவதாரமென்கிறவெல்லாவவஸ்தை களிலும் ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளெங்கும் விடாமல் நித்யஸந்நி ஹிதையாயிருக்குமென்கிறது.

இத்தால் ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் பண் ணும் கைங்கர்யத்திற்கு விஷயமாய்க்கொண்டு கைங்கர்யவர்த்த(ஞ) கையாயிருக்குமென்கிறது.

ஆகையாலே மிதுநஸம்ஸ்தபூதனனவனுக்கு (உ) "அல்லிமாமல ராள் தன்னெடுமடியேன்கண்டிகொண்டல்லல்தீர்நடதேன்" (ங) "வா ரணிமுலையாள்மலர்மகளோடுமண்மகளாமுடனிறபச்சேணிமாட்நா ங்ஙை நனைவுள்செம்பொன்செய்கோயிலுள்ளே காரணிமேகம் கின்றதெப்பாங்கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிநடதேனே" என்கிறபடி யே ஒருமிதுநமே ப்ராப்யமாயநுபவது.

இவ்விஸிஷ்டத்திலே ஒன்றைப்பிரித்து ப்ராப்யமாக நிணைக்கு மன்றும் ப(ஞ)லாபாவமாத்ரமன்றிக்கே ஸ்வகாமாத்வதையும் பலிப்பிக் குமாலகயாலே (ச) "தன்னேநயந்தானே" என்று விஸ்லேஷணை வ்யதி ரேகேண விதிஸ்ஸ்யமாத்ரத்வத ப்ராப்யமாகநிணைத்த ஸுமர்ப்பண கைக்கு முக்கபாகரஹாநி பிறநததும், (ஞ) "பொல்லாவக்கன்" என்னும்படி விஸ்லேஷணமாத்ரத்தை ப்ராப்யமாகநிணைத்த ராவண னுக்கு அங்கரஹாகியளவிற்போகாமல் அங்கியான தேஹநாசத்தைநசி ப்பித்ததும். (ரு) "ஸநாதராஷஸீணாஷ்- அநங்யாராகவேணஹம்" (ஸ) "நசஸீதாத்வயாஹீநா-நசவீராத்வயாஹீரா" என்கிற வடலியு முயிரையும் பிரித்தவனைத் தாம் உடலியுமுயிரையும் பிரித்து விட்டார்.

(அ) "திருவிருந்தமார்பன்சிரீதரனுக்காளாய்" (கு) "திருவில் லாத்தேவரைநதேறேல" (கூ)"காமரையாள்கேள்வனெநவனே கோக்குமுணர்வு" (கச) "திருமார்பாவைக்காநித்தொண்டுபட்டநல்

(க) தி-வாய-கு-கூ-கூ (உ) தி-மொ-ச-கு-சு (ங) தி-மொ-ச-நு-க
(ச) பெரியதிருமடல் (ஞ) திருப்பாவை-க க (ரு) ரா-ஸு-உ-கசு
(ஸ) ரா-அயோ-நு-நு-ந (அ) ச-திருவ-கஉ (கு) ச-திருவ-நு-ங
(கூ) க-திருவ-கஉ (கச) தி மொ-சு-நு-கு

லேணை" (க) "திருமார்பசிறற்கேணின்னடிக்கே" (உ) "புல்குமணி யாந்திருமாற்கரவு" என்று மோஹித்வந்தடங்கி கைங்கர்யப்ரதிஸம் பந்தித்வ பர்யந்தமாக மிதுகப்ரதிஸம்பந்திகமாகவிறே யதுஸந்தித் துக்கொண்டு போந்தது.

ஆக நிரதிஸயாகந்தயுக்தமான பகவத்ஸ்வரூபாதிகளே யதுபலி க்து அவள் உன்மத்தையாவது, அவ்வநுபவமடங்கலும் உபோ(ஜ்ய) க்காதரஸத்திலே சிறுங்ஙக்குக்கொள்ளும்படியான வவளுடைய போக்யதாதிஸயத்தையதுபலித்தி அவன் உன்மத்தஞவதாய்க்கொ ண்டு ஒருவர்க்கொருவர் துணைபின்றிக்கே காமதாபாதிக்கதஸையி லே உதிதோபாயங்களாலே இவர்களையுண்டாக்கி ஸிரிதாபசாரா திகள் பண்ணிக்கொண்டு போருகையிறே இம்மிதுகவிஷயத்துக்கு இவன்பண்ணும் கைங்கர்யமாவது.

ஆக ஸ்ரீமத்பதத்காலே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபோடும் கை ங்கர்யாஸ்ரயத்தோடுமுண்டான நித்யஸம்பந்தத்தை யுடையவளா கையாலே மாதாபிதாக்களிருவரும் சேரவிருக்க ஸிஸ்ருஷித்தமுபுத் ரணைப்போலே இருவருமான சேர்த்தியிலே அழமைசெய்யவுகடவ னென்றதாயிற்று.

அநந்தரம் நாராயணபதம் ப்ராப்யமானகைங்கர்யம் ஸ்வரூபா நுரூபமாஞல்லது புருஷார்த்தமாகாமையாலே அதிலுடைய ஸ்வ ரூபாநுரூபத்வத்தைக ப்ரகாஸிப்பிக்கிற ஸ்வாமித்வத்தையும், தத்துப் (ச்) வகப்ரதி நிதாகாநுபவத்துக்கு ப்ராதிஸம்பந்திகி ஸேஷத்வ முண்டாகையாலே ப்ராதிஸம்பந்திபூதனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவி லாவலக்ஷண்யத்தை ப்ரகாஸிபிக்கிறது.

(க) "இமையோர்கோக்காமர்கோமரூஉவமற்றவர்க்-இமையோர்கோக், காமர்கோமரூபநுஜுஞ்சர்" (உ) "ஸோஷ்ணு ஸீலஸ்வரூபாயாஸ்ரிதேஷ்வாஸ்ரிதப்ரியே" (ங) "பிணங்குகையமரர்பிரற்றும்குணம்" (ச) "கோதிலவண்புகழ்கொண்டிசமபிகள்போதகங்கள்சொல்லிப்பிதற் றும்பிரான்" என்றும் சொல்லுகிறகுணங்களே யதுபவித்தும் (ஞ) "ஸமஸ்தஜகதுத்பத்தயேஸ்ரியாநிஷ்டிதः - ஸதுர்ப்புஜஸ்ஸ்யாமளாஸயः

(க) தி-மொ-கு-உ-உ (உ) க-திருவ-டுங்கு (ங) தை-ப்புருவல்லி
(ச) தை-ஆரக்த (ஞ) தி-வாய-க-கு-ச
(ஏ)

பரமேவ்யோம்நிஷ்டிதः" (உ) "தேமஸःபரமோதாதாஶங்கசக்ரகதாதரः-தமஸःபரமோதாதாஸுங்கசக்ரகதாதரः" (ஊ) "மணியுருவில்பூதமைந்தாய்" (ஙு)"துயரில்சுடரொளித்தன்னுடைச்சோதி" (ஞ)"ஆதியஞ்சோதியுரு" என்றும் சொல்லுகிறவிக்ரஹத்தை *ஸதாபஶ்யந்தி பண்ணி யதபவித்து, (டு) "ரஸம்ஹ்யேவாயம்லப்த்வாகந்தீபவதி" என்கிறபடியே நிரதிஶயாநந்தியாய், அநதவாநந்தம்ஹேதுவாக விளையுமதிறே அடிமையாவது. அதில் நாபதம் ரூபகுணவிபூதிகளுக்கு வாசகமாகிறது. அயகபதம் அவற்றுக் காஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது.

அதில் ஸ்வரூபம் (சு)"ஸத்யஂஜ்ஞானமநந்தம்ப்ரஹ்ம-ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம" (எ) "மனனுணர்வளவிலன்பொறியுணர்வவையிலன் உணர்முழுகலம்" (அ) 'இல்லதுமுள்ளதுமல்லதவனுரு, எல்லையிலந்நலம்" என்கிறபடியே ஸசப்தவாச்யமாகையாலே அஸச்சப்தவாச்யமானவசித்திலும், ஜ்ஞாநவிமன்கையாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநரான பத்த(பத்)ரிலும, அநதமென்று தேஶகாலவஸ்த்வ பரிச்சிந்நமாகச் சொல்லுகையாலே பரிச்சிநநஸ்வரூபரான நித்யரிலுமதிகமாய், நிரதிஶயாநந்தஸ்வரூப ஸ்வபாவமாய்க்கொண்டு ஸர்வஸ்மாத் பரமாயிருக்கும்.

ரூபமும் (கூ) "நதூதஸ்ருஷ்டிஸஂஸ்தாநோதேஹோஸ்யபரமாத்மந-ஸ்தூதஸங்கஸம்ஸ்தாநோதேஹோஸ்யபரமாத்மந" (ஈ0)"நதஸ்யப்ராக்ருதாமூர்த்திः-நதஸ்யப்ராக்ருதாமூர்த்திः"என்கையாலே ப்ரக்ருதிவிகாரமாய், அநவதேஹமாய்,குணத்ரயாத்மகமாகையாலே திரோதா(தா)யகமாயிருக்கும் ப்ராக்ருதஶரீரம்போலன்றிக்கே அப்ராக்ருதமாய், (ஙக) "இச்சாக்ருஹீதாபிமதோதேஹः-இச்சாக்ருஹீதாபிமதோதேஹः"(ஈஉ) "வேண்டுவேண்டுருவம்" என்கையாலே அபிமதமாய், (ஙூ) "பஞ்சஶக்திமயஂவபுः-பஞ்சஶக்திமயம்வபுः" என்கையாலே பஞ்சோபநிஷண்மயமாய், (ஙச) "நீலதோயதமத்யஸ்தாவித்யுல்லேகேவதாஸ்வரா-நீலதோயதமம

(சு) ரா-யு-கஉச-உடு (உ) திருமெ-க (கூ) தி-வாய-கூ-உ0-சு
(எ) தி-வாய்-கூ-டு-டு (டு) தை-ஆ-ங்த (சு) தை-ஆ-க
(அ) தி-வாய்-க-க-உ (ஆ) தி-வாய்-க-உ-ச (ஙு) பாரத
(ஈ0) வாயுபு-கூச ச0 (ஙக) வீ-பு-சு-எ-அச (ஈஉ) தி-வாய்-அ-க-க
(ஙகூ) (ஙச) தை-ஙா-க-க

த்தியஸ்த்காளித்புல்லேகேவபாஸ்வரா" (ச) "நீலமுண்டமின்னன்ன மேனி" என்றும்மின்விழுங்கிமேகம்போலே உள்வாயிலோடுகர்த்த (உ)"மைப்படி மேனி" என்கிறபடியே கண்டார்கண்கள் வவ்வலிடும் படிகுளிர்ந்து(ரு)"ஶுத்தஸ்ஜ்வவிக்ரஹம்-பூர்ணஷாட்குண்யவிக்ரஹம்" என்கிறபடியேஸ்வரூபாதிப்ரகாரமாகமாய்க்கொண்டு ஸ்வாதிகமாயி ருக்கும்.

குணமும், (ச) "ஜ்ஞானக்ஷுர்ப்லைஶ்வர்யவீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷதः । ஭கவச்ஶப்தவாச்யானிவிநாஹேயைர்குணாதிபिः - ஜ்ஞானஶக்திப்லைஶ்வர்யவீர்யதேஜாமஸ்ய மேஷதः । பகவச்ஶப்தவாசயாகிவிநாஹேயைர்க்குணாதிபिः" (டு) "அபஹதபாப்மாவிஜரோவிம்ருத்யுர்விஶோ விஜிகத்ஸோ ஽பிபாஸஸ்ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்பः" (சு) "யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்- யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" இத்யாதிகளாலே ஹேயப்ரதிபடமாய் கல்யாணைகதானமாயிருக்குமென்று சொல்லுகையாலே, ஹேயமாய் பராதீனமாயிருக்கிற குணங்களிலதிகமாய், (எ) "உயர்வறவுயர்நல முடையவன்" என்கையாலே ஸ்வவ்யதிரிக்தங்களோ ச(ஏ)த்தியாகல் பமாக்கவற்றாய்,(அ)"யதோவாஸ்நவர்த்தந்தே-ஆப்ரஹ்மஸதஸ்ஸாஹ-யதோவா சோநிவர்த்தந்தே, அப்ராப்யமநஸாஸஹ"என்கையாலே வாங்மநஸ் ஸுக்கு அவிஷயமாய் அபரிச்சிந்நமாயிருக்கும்;

விபூதியும், (க)"பாதோஸ்யவிஶ்வாபூதாநி-த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம்திவி- பாதோஸ்யஇஹாபூதாநி, த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம்திவி" (ஏ) "அபரிவறுமமர் கள்நிபதீ"(கo)"நிலனிடைவிசும்பிடையுருவினனருவினன்" என்று உபயவிபூதியும் ஈஶ்வரனுக்கு விபூதியாகச் சொல்லுகையாலே அப ரிச்சிந்நமாயிருக்கும்.

ஆகவிப்படி ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளெல்லாவற்றாலும் அப ரிச்சிந்நனாய் அதுபாவ்யகுண ஸமபந்நனாயிருக்கிறவன் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியாக விங்காராயணபதத்திலே சொல்லுகையாலே

(க) திருவிரு-உக (உ) திருவி-கச (ரு)
(ச) வி-பு-சு-டு-எக (டு) சாந்தோ-அ-எக (சு) மூண்ட-உ-உ-எ
(எ) தி-வாய்-க-ச-க (அ) தை-ஆ-ந்த (க) புருஷஸூக்தம்
(கo) தி-வாய்-த-க-ரு

இதில் ப்ராப்திக்கிற கைங்கர்யம் ஸ்வரூபாநுரூபமாய் அநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதமாயிருக்குமென்கிறது.

இத்தால், (க)"ஸ்வரூபரூபயுக்தஸேவா-ஸர்வப்ராப்திக்கம்" (உ) "ஸ்வாத்மபூதா-ஸேவாப்ராப்யவ்யபதேசா" (ங) "அபரிச்சேத்யபூமாத்வ-அபரிச்சேத்யபாவாத்" என்கிற ஸேவாவிசேஷகம் பகவத்வ்யதிரிக்தவிஷய மென்றதாயிற்று.

திருமந்த்ரத்தில் நாராயணபதத்திற்சொன்ன குணங்களடங்கலும்ஆஸ்ரயணத்திக்கும் உபாயக்ருத்யத்துக்கு மூலாரூப்போலே இந்நாராயணபதோக்தமான குணங்கள் ப்ராப்யமாயிருக்கும். ஸ்வரூபத்துக்கு ஸேஷித்வஸரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்களாகிற வாகாரத்ரய மூண்டாகிறப்போலே ஸ்வரூபாநுபந்திகளான குணங்களுக்கும் ஆகாரத்ரயமுண்டாகக்கடவதிறே.

பத்தியேசதகருடைய ஸரீரவிமோசநாகநந்தரம் அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்த(ஙஞ)ருடைய அநுபவகைங்கர்யங்களைக் கொடுக்கையாலே வாத்ஸல்யம்ப்ராப்யம். மோஷத்வோபபத்தி ஹேதுவாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைக் கொடுக்கையாலே ஸ்வாமித்வம் ப்ராப்யம். (டஜ)பத்தஜனவிவன்தண்மையும் தன்மேன்மையும் பாராதே அப்ர்வதுமமர்களான ஸூரிகளுடைய அநுபவத்தைக் கொடுக்கையாலே ஸீலகுணம் ப்ராப்யம். அநாதிகாலமாம் ஸாஸ்ருகாதிமயமான துர்விஷயங்களைக்கண்டு களித்துப்போந்த கண்களைக்கொண்டு நித்யமங்களவிக்ரஹத்தை •ஸதாபஸ்பந்தி பண்ணும்படி பண்ணுகையாலே ஸௌலப்யம் ப்ராப்யம். ச(ஏ)ந்தாதுவரித்தநம்புண்ணிக்கைங்கர்யம் பண்ணவேணுமென்றுப்ரார்த்திக்கிறவிவனுக்கு அநுகுணமான வநுபவகைங்கர்யங்களை யறிகைக்குறுப்பாகையாலே ஸர்வஜ்ஞத்வம் ப்ராப்யம். நிரதிஸுபாநந்தமான பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை அஸங்குசிதமாக வநுபவித்து அநுபவஜநிதாநந்த ஸாகராந்தர்நிமக்நராய்க்கொண்டு ஆஸ்ரயமழியும்படியான தஸைகளிலே (ச)"மருந்தேதகங்கள்போகமிழ்ச்சிக்கு" என்கிறபடியே ஸாம்யபோக(ஞஸ)ப்ரதனாய், (டு)"ஸஜ்ஜாபலதா-யஜ்ஞதாபலதா"

(க) மநு-ச-கசு0 (உ) மநு-ச-கசு (ங)
(ச) ஜி-வாய்-க்ரு-ச (டு)

ன்கிறபடியே போ(ஓ)க்த்ருக்வஸக்தியைக்கொடுத்து புஜிப்பிக்கையாலே ஸாவஸக்தித்வம் பராப்யம.

இந்தவ் நதத்திதான் அவனுக்கு உபகரிக்கிறனைகபவ்பிக்கே கல்ஸ்வரூபவிதத்பர்த்தமாகச செய்கிறேமென்றநுஸந்திக்கும் போனதக்கு அவள் பூர்ணைகவேண்டுமைகபாலே அவாப்தஸமஸ்த காமத்வம ப்ராப்யமட. அதில் ஸ்வஸாரஸ்யதாகிவ்நத்திபூர்வகமாக பகவதைகரஸ்யதையே ப்ரயோஜநமாகச செய்கைக்குறப்பாகையாலே ஸோஷித்வம்ப்ராப்யம். ஸோஷ்டுதமானஸ்வரூபம் கிஞ்சித்கார மில்லாதபோது *அஸங்கேவவாகையாலே அநத ஸ்வரூபத்திநுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமான வ்நத்திகொள்ளுகைக்கு உபப்பாகையாலே ச்ருபாகுணம் ப்ராப்யம். ப்ரீதிஹேதுவான வதுபவத்துக்கு விஷயமாகையாலே ஸௌந்தர்யஸௌகந்த்யா(ர்ய்)திகளான விக்ரஹகுணங்களும் ப்ராப்யங்கள்.

ஆகவிப்படி ப்ராப்யபூதங்களான ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களோடு நித்யமங்களவிக்ரஹத்தோடு நித்பமுக்தாநுபாவ்யஞ்சொண்டிருக்கிற ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணனைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம். ஆனாலும் கீழில் நாராயணபதம் ஆஸ்ரயணப்ரகரணமாகையாலே ஸௌலப்பப்ரதாநமானவேஷாதி இதுவும் ஸகங்கர்யப்ரகரணமாகையாலே ஸ்வாமித்வ ப்ரதாநமாயிருக்கும். ஏவம்ரூபமான ஸ்வரூபரூபகுணதிகளை யதுபஸித்து அநுபவஜநிதப்ரீதியாலே, (க) "ஹாவுஹாவுஹாவு, அஹமன்ன மஹமன்ன மஹமன்ன ஐ-ஹ்ரா அஹாவு ஹாவு, அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே நிரதிஸயபோக்யமான ஸ்வரூபத்தைத்1 மநஸைத்திக்கு ஹ்ருஷ்டனாய், அநதஹர்ஷ ப்ரகர்ஷத்தாலே (உ) "ஏகாத்வதி, த்விராத்ரதி, த்ரிராத்ரதி, சதுராத்ரதி, ஸபஞ்சராத்ரதி, அபரிமிதஸஹஸ்ரராத்ரதி-வ்யதாபவதி, த்விதாபவதி, த்ரிதாபவதி, சதுதாபவதி, ஸஹஸ்ரதாபவதி, அபரிமிதஸஹஸ்ரதாபவதி" என்கிறபடியே கைங்கர்யாதிகுணமாக அநேகவிக்ரஹங்களைப் பரிக்ரஹிப்பித்து, அதுதான் ஒருதேஹஸஹிமோஷத்திற்பண்ணுமதுமைபால் ஆராமையாலே, (ங) "ஸைஸைவாகச்சதி, தேனதேனஸஹகச்சதி-யேகமேகதாதாகச்சதி, தேகதேகஸஹதாகச்சதி"ஏ

(க) தை-ப்ருதுவல்லி (உ) சாந-எ-உசு-உ (ங) பரமஸ்ஹிதா

ன்கிறபடியே ஸர்வதேசங்களிலும் பகவதநுவருத்திபண்ணி த்ரி விதகரணங்களாலும் செய்யுமடிமையை ப்ரார்த்திக்கிறது, இப்பதத் தில் சதுர்த்தியாலே.

இவ்வடிமைதான் வித்திப்பது-இதுக்கு ப்ரதிபக்ஷமான அவி த்யாகர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாதி ஸகலவிரோதிகளும். இவ் ருத்தமானலாகையாலே;இதுக்குவிரோதியானஜ்ஞாநாதிதயம் அந் யதாஜ்ஞாநம் விபரீதஜ்ஞாநமென்கிற அவித்யை, அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூப மான அஸத்கர்மங்கள், இவையடியாக வரக்கடவதாயும் இவற்றுக் குக் காரணமாயும் பீஜாங்குரந்யாயம்போலே வருகிற தேவகிர்யங் மநுஷ்யஸ்தாவராத்மகமான சதுர்விதசரீரங்களும் இவறறைப்பற் றிவருகிற ருசிவாஸநைகள், இவையடியாக அவர்ஜநீபமாய்வரும் ஆத்யாத்மிகாதி தைவிகாதிபௌதிகமென்கிற தாபத்ரயங்கள், புத்ர பஶ்வந்நாதிருபேக்ஷணமும் ஸ்வர்க்காதிருபேக்ஷணமும் வருகிற ஐஹிகா முஷ்மிக ஸுத்ரபுருஷார்த்தவாஞ்சை, (க) "இறப்பதற்கேயெண் ணுது" (உ) 'இறகலிறப்பு"என்கிற கைவல்யபுருஷார்த்தவாஞ்சை, ஸ்வகார்த்தருத்வாதிகள், இவறறினுடைய நிவருத்திபூர்வகமாய்(ரு) "ஸமஸ்தஜந்துஜாதஸ்ய நிர்மலீகரணாய ஸகலஜகதைகாந்தாத்யந்திகஸ்வரூபாநுபந்திநித்யகைங்கர்யவிதயே" என்னும்படி ஸ்வதஸ் வித்தமாயிருக்கிற கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது.

விரோதிநிவருத்தியும் கைங்கர்யமும் அபேக்ஷிதமாகில் இரண் டையும் ப்ரார்த்தியாதே கைங்கர்யமாத்ரம ப்ரார்த்திபமாவானென் னென்னில், நிவருத்தவிரோதிகளுக்கல்லது கைங்கர்யம உதியா மையாலே ப்ரார்த்திதனாதானே விரோதிநிவருத்தியையும் காட்டு மென்கிற ப்ரதாநாங்கமாதோற்றக் கைங்கர்யமாத்ரத்தை ப்ரார்த்திக் கிறது. விரோதிநிவருத்தியே ஸ்வயமுத்தேஶ்யமாகில்,அது-ப்ராப்ய த்திலருசியின்றிக்கே ஸம்ஸாரபீதிமாத்ரமுள்ள கேவலனுக்கேறே. ஆகையிறே, (ச) "ஜராமரணமோக்ஷாயமாமாஶ்ரித்யயதந்திதே"என்றும், (ஞ) "மரணம்தோற்றம் வான்பிணிமூப்பென்றிவைமாய்த்தோம்" என்றும் சொல்லுகிறது.

(க) திருவெ-க- (உ) தி-வாய்-ஈ-க-க0 (ரு)அஷ்டஸ்லோகி
(ச) கீதை-எ-உ (ஞ) தி-வாய்-அ-ரூ-உ

ஆக விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிற தும், தாதர்த்தியவாசியான விச்சதுர்த்தியாலே.

இச்சதுர்த்தி கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைக் காட்டுகிறபடியென் னென்னில் ; (க) "ஸ்ரத்ஷ்யேசுஷ்டீவ க்ருஷ்ண-தாதர்த்தியேசதுர்த்தீவக்தவ் யா" என்று தாதர்த்தியத்தைச் சொல்லிற்றேயாகிலும், அந்த தா தர்த்தியாஸ்ரயம் ஸ்ரஜகைங்கர்யத்தை ஸ்வதஸ்ஸித்தஸ்வபாவமாக வுடைத்தானவஸ்துவாகையாலே கைங்கர்யவிசிஷ்டவேஷத்திலே தாதர்த்தமாயிருக்குமென்று காட்டவற்றாகையாலும், இகாராயண பதம்-தா(ஷ்)ராகனுய் நியந்தாவாய் வ்யாபகனுய் அதஎவ ஸரீரியாய் ஸேஷியானவஸ்துவையும் தா(ஷ்)ர்யமாய் நியாம்யமாய் வ்யாப்யமா ய்ஸரீரமாய் ஸேஷமானவஸ்துக்களையும் காட்டுகையாலே ஸ்வரூப ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுடைய தாதாதீர்யம் பலிக்கையாலே, தத்பூர்த் தியுள்ளது-வ்ருத்தி தாதாதீர்யமாகவதஸ்தித்து அவன்பக்கலிலே அந் தக் கைங்கர்யதசை யபேக்ஷித்தாலாகையாலும், கீழ்பாயவரணம் பண்ணினவதிகாரி அநந்யார்ஹஸேஷமாகிற ஸ்வரூபதாதாதீர்யஜ்ஞா நவானுகையாலும், அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்ட ப்ராப்திகளுக்கு நிரபே க்ஷஸாதகம் அவன்திருவடிகளேயாக ப்ரதிபத்திபண்ணுகையாலே அநந்யபரணத்வமாகிற ஸ்திதிதாதாதீர்யம் விதிக்கையாலும், உபா யபலமாய்கொண்டு ப்ராப்தவ்யமான வாக்யபோத(ஜ்ஞ)தவமாகிற வ்ருத்திதாதாதீர்யம் இதரபூர்வம் லப்(ப்)தமல்லாமையாலே அது ப்ரார்த்தயமாயறுகையாலும், பரிமளமபூவை ஸ்லாக்யமாக்குமா போலேயும் ப்ரபைமாணிக்யத்தை ஸ்லாக்யமாக்குமாபோலேயும் ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு அதிஸயாவஹமாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபப்ராப்தி ரூபமானகைங்கர்யப்ரார்த்தனையைக் காட்டக்குறையிலலை.

ஆக இச்சதுர்த்தியாலே ஸேஷத்வஜ்ஞானாநந்தரபாவியாய் அந்த ஸேஷத்வோபபத்திஹேதுவாய், உபாயபலமாய், (உ) "த்வச் சரணாலம்ரணம்ப்ரபத்யே-த்வத்பாதமூலம்ஸரணம்ப்ரபத்யே" என்று ஸ்வீ கரித்த உபாயத்தின்பலமாக, (ங) "ரதாஹமேகாந்திகனித்யகிங்கரப்ரஹர்ஷ யிஷ்யாமி-கதாஹமைகாந்திகனித்யகிங்கரப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" என்று பெரியமுதலியாராலும், (ரு) "அனன்யஸரண ஸ்த்வச்சரணாரவிந்தயுகளஸரணமஹம்

(க) வ்யாகரணவ்ருத்தி (உ) ஸ்தோத்ரரத்நே (ரு) கத்யத்ரயே

ப்ரஷ்ட்யை - அநர்யபராணஸ்த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம்பராணமஹம்ப்ரபத்யே" (க) "நித்யகிங்கரோஹ்யஹ-நித்யகிங்கரோபவாநி" என்று பாஷ்யகாரரானும், (உ) "அடிமைசெய்யவேண்டுகாம்" என்று பரமாசார்யரான கம்மாழ்வாரானும் ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறதாய் ஸ்வரூபநிரூபகமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறதாயிற்று.

ஏவம்ரூப கைங்கர்யாபர்யவஸாயியாய் பகவதேகாந்தியான ஸேஷபூதனான ஆத்மஸ்வரூபமும் தத்ப்ரதிஸம்பந்தியாய் ஸேஷியான பகவத்ஸ்வரூபமும் (கூ) "நித்யநித்யயோர்-நித்யோநித்யாநாம்" என்கிறபடியே நித்யமாகையானும், அந்தநித்யத்வத்தையும், போக்தாவான ஜீவனுக்குண்டானகொண்ணுதான போக்யபோக்தாக்களுடைத்தான ஸ்வரூபரூபகுணதிவ்யலக்ஷணயுக்தையும் இதுக்காரணபதத்திலே சொல்லுகையானும், போக(ஞ்)நிரோதகமான லகலப்ரதிபந்தகங்களும் ஸ்வீகரிதமான உபாயத்தாலே நிவர்த்தமாகையானும், போகம் நித்யமாய் அத்தாலேவந்த ஹர்ஷமும் நித்யமாய் ஹர்ஷப்ரேரிதமான கைங்கர்யமும் நித்யமாகையானும், போக(ஞ்)ஸ்தாகமாணிபூதிபுட-(ச)"கலஸபச்சலீத்ரகாலஸ்துல்யாஜ்ஜபரஹஸ்ஸகாலமஸபசமேதத்தரகாலஸ்தத்வவப்ரபு" என்கிறபடியே காலாதிதமாக நாராதிகளையுடைத்தன்னிக்கே யிருக்கையானும், (நி)"நமஸ்புவராவ்ருத்தே-நகபுராவர்த்தகே" (ஈ) "ஆவ்ருத்திஸ்ஸத்ருத்தி-அகாவர்ந்திப்ரபத்தாத்" (ஏ) "ஸ்ரீவிஸ்ணோஸ்ஸாயுஜ்யே நிப்ரதியோகயோஜநிச-ஸர்க்கேபிநோபஜாயந்தேப்ரளயேநவ்யதந்திச" (அ)"புனர்ஜன்மநகொண்டிதுமபோகவொட்டார்" என்றும், (கூ) "மீட்சியின்றிவைகுந்தமாநகர்மன்றகையுமிவே" என்றும், (கஅ) "ஏற்றினைத்தெண்ணாவாங்கி" இத்யாதிகளாலே யாவதாத்மபாவிபுராவர்த்தநிவர்த்தகமான போக்தருத்வத்தை சொல்லுகையாலே (ஙக)"நாராணம்மீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன்" என்கிறபடியே தத்காரியமான கைங்கர்யத்தை ஸர்வகாலமும் ப்ரார்த்திக்கிறது.

இத்தால் (கஉ)"ஹீஷுஜ்யேமர்யலோகேவிஜ்ஞாநிகோபுண்யேமர்த்தியோகம்விஹந்தி" (கங)"யதாயம்கோமலாஷ்ஷ்டேகதாகதம்காமகா

(க) கத்யத்ரயம (உ) நி-வாய-கூ-கு-க (கூ) ஸ்ரீவ-கூ-கங
(ச) பார-மோக்ஷ (ஞ) சாத-அ- (ட) பாஹ்மஸூ
(ண) கீதை- (அ) பொரி-நி-ச-டு-உ (க) நி-வாய்-ச-கo-கக
(கo) பொரி-நி ச-கூ-கூ (கக) நி-வாய்-க-அ-ச (கஉ) ஈ- (கங) கீதை-

மாலபக்தே" (க) "தத்யதேஹகர்மசிதோஷ்கஷீயதே, ஏவமேவாமுத்ரபுண்ய சிதோஷ்கஷீயதே-தத்பதேதஹகர்மஜிதோதாலோகஷ்கஷீயதே, ஏவமேவாமுத்ரபுண்யஜிதோதாலோகஷ்கஷீயதே" (உ) "ஸத்யஸத்யானிவ ருதேஷ்டஸ்ரிநாராயண ரூபஸ்ய - சக்ராகக்வாஹிவர்த்தக்ஷிநசக்ராஸ்ரிபாதயோகரஹா:" (ங) "அப்ரஹ்மதவாஸ்ரோகோபுநராவ்ருதிர்நோஸ்ரந-ஆப்ரஹ்மபவநால்லோகாஷ்புநராவர்த்திநோர்ஜுந" (ச) "குடிமின்னுமிலன்சுவர்க்கமெய்திடும்மீள்வர்கள்" என்கிறபடியே புண்யக்ஷயத்தில்மீண்டு பஞ்சாக்நிவித்யையிற் சொல்லுகிறபடியே கர்மபரவஸனாய்க்கொண்டு பிறக்கையாலே போக்குவரத்துக்கேகாலம்போருமதொழிய அநுபவிப்பதொரு அம்ஸமிலலீல. ஆகையாலே புண்யத்தாலே ஜயித்தவனுடைய லோகங்கள் க்ஷீணமாமென்கிற ஸ்வர்க்காதிபோகதோஷத்தைக்காட்டிலல்பம்ருத்தி சொல்லுகிறது.

ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதநிவ்ருத்திபூர்வகமாக மோக்ஷத்தைவரப்ரகாஸிதமான ஸ்வரூபதாரதம்யமுடையவராகையாலே அநுபவிக்கபகாணமான ஜ்ஞாநத்துக்கு ஸங்கோசமின்றிக்கே, (ஞ) "ஸர்வதஸ்பாணிபாதந்தத்ஸர்வதோக்ஷிரோமுகம்: ஸர்வதஸ்ருதிமல்லோகேஸர்வமாவ்ருத்யதிஷ்டதி-ஸர்வதஸ்பாணிபாதந்தத்ஸர்வதோக்ஷிரோமுகம்! ஸர்வதஸ்ப்ருதிமல்லோகேஸர்வமாவ்ருத்யதிஷ்டதி" (ட) "இழிந்தகன்றயர்ந்து" (ள) "உலகமுழுகளவியபெருமைவுடையவன்" என்கிறமுக்தஸ்வரூபம் விபூதிக்கபக்தையும் விபாதிக்குமாகையாலும் போக்யமானவஸ்துதாநா அபரிச்சிநகாரந்தத்தை யுடையனுய்க்கொண்டு நித்யவிபூதிநிலையரிநக்கச்செய்தேயும் ஜகந்நிர்வாஹணார்த்தமாக (அ) "ஆயமாநேபவாஹாவிஜயாயதே-அஜாயமாநோபஹாதாவிஜாயதே" (கூ) "பிறப்பிலிபல்பிணிபிறப்பெருமான்" இத்யாதிப்படியே ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண வைதிக்கையாலும், (கo) "ஸர்வேஷுலோகேஷுகாமசாரோபவதி-ஸர்வேஷுலோகேஷுகாமசாரீபவதி" (கக) "இமாஞ்லோகாந்காமாந்நீகாமரூப்யநுஸஞ்சரந்-இமாந்லோகாந்காமாந்நீகாமரூப்யநுஸஞ்சரந்" என்கிறபடியே நித்யவிபூதிமும் திருமாமணிமண்டபம் முதலான பரமபதத்திலே போக(ஞ்ஙக)

(க) சாகோதா-அ-க்க (உ) வி-பு-க-கூ-சா0 (ங) கீ-அ-க்க
(ச) தி-வாய்-ச-க-க (ஞ) தி-வாய-க-க்க-ச (ட) தி-வாய-க-க-ச
(ள) பெரியதிருவ-எக (அ) யஜு-ஆரண-கூ-ப்ர-க) தி-வாய-உ-கூ-டு
(கo) சாகோதா-எ-உடு-உ (கக) தை-பருகு

ஸ்தாநத்திலோடி ஆமோதம்முதலான வ்யூஹஸ்தாநங்களோடு திருவு யோத்தியை ஸ்ரீமதிரைதடக்கமான விபவஸ்தாநங்களோடு கோ யில்முதலான உகந்தருளின நிலங்களோடு வாசியற "அந்தமிலடி மை" என்கிறபடியே அபரிச்சிந்நமானவடிமை செய்யவேணுமென் கிறது.

இத்தாலே (க) "தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்பம்" என்கிற படியே, கர்மஜ்ஞித ஸம்ஸாரவஸஹர்த்திகளான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கே அநுபாவ்யமாய் அஸ்திரமான வைஷ்வர்யாதிகளைப்பற்ற நிற்பதற் தாலே சிறிது அதிகமாய், (உ) "ஏஷோ ஹ்யேவ ஸாது கர்ம காரயதி தம் யமேப்யோ லோகேப்ய உந்நிநீஷதே ஏஷ உ ஏவாஸாது கர்ம காரயதி தம் யமதோ நிநீஷதே" (ங) "ஸ்வரூபமுந்மாத்ரம்ஸ்யாத் ஜ்ஞாநாநந்தைகலக்ஷணம்" என்கிற ஆத்மாநுபவமாத்ரமாயகயா லே ஸங்குசிதமாய் அத்பல்பமாய் தேஹபரிச்சிந்நமான வாத்மாநு பவலாபத்திலே வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

இவ்வாத்மா, அப்ருதக்விக்ருஷ்ணமாய்க்கொண்டு ஸர் வாவஸ்தையுமநுபவிக்கையாலே (ச) "யோ வை பூமா தத் ஸுகம் நால்பே ஸுகமஸ்தி பூமைவ ஸுகம் பூமாத்வேவ விஜிஜ்ஞாஸிதவ்ய இதி பூமாநம் பகவந்தோ விஜிஜ்ஞாஸே" என்றுதித யாக்நிஹோத்ரமாக விதியாநிற்கச்செய்தேயும் ஸாயங்காலமுமப்ர தாகாலமுமொழிந்த காலங்களில் நித்யாக்நிமான அக்நிஹோத்ரம் போலன்றிக்கே போகோ (ஞ) புருஷாயுஷத்தையிருப்பதொரு காலமுமின்றிக்கே ஒலக்கத்திலாறி நாய்க்கிடாரும் தாமுமான ஏகாந் தத்தையோடுவாசியற மஹாவாவஸ்தைகளிலும் சதாசார்யபாணி களாயும் படிக்கம் ஓட்டுவட்டில்களெடுத்தும் அடிமைசெய்வதொரு வேணுமென்கிறது.

இத்தால், (ஞ) "அதாஸ்ருநம்வாஸுதேவாத்யுபேந்த்ரயோ: ஆத்மாகம்வாஸு தேவாக்ர்யம்சிந்தயக" என்கிறபடியே, மநுஷ்யாகாரத்தைத்துடந்து ப்ர ஹ்மாகாரப்ராப்தமாக ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாம்படி தேயேயுத காரமத்தாலே பெருகுகிறகொடுசேர்ந்த ப்ரஹ்மாகாரத்தை மநுஷ்யா காரத்தளவிலே நிறுத்தி பகவதாகாரத்துக்கு வகைபிட்டுப்பேசத் தேடினாலும் (ட) "ஏகேந குணாவதிஷ்ட்யாஸதாஷ்டௌ-வைகைசருணவதிக்ஷ

(க) நி-வாய்-ஓ-கு-கo (உ) முண்டக-கு-க (ங) அஹிர்-ஸ-சு-உள
(ச) ஆபஸ்த-ம்பெளத-கு (ஞ) வி-பு-சு-சு (ட) ஸ்தோ-ரத்ந

யாஸைதாஸ்நிதாஃ" என்று நித்யநித்தோஷமான வேதங்களாலும் எல்லோகாணவொண்ணுதபடி (க) "கடிசேர்நரற்றத்துள்ளாலியின்ப த்துன்பக்கழிகேர்மை யொடியாவின்பப்பெருமையோன்" (உ) "எப் பால்யவர்க்கும்நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து அப்பாலவன்" என்கிற ஸ்வ ரூபரூபகுணதிகேயநுபவித்தும், (ங) "ஸ்வைஶ்வர்யாதேஷ்டிதஸ்ய ப்ரபூர்வதேவிஸ்ரேயமாததானஸ்ய- ஸ்வவைபவரூப்யேணஸதாநுகூலயா ப்யபூர்வவத்விஸ்மபமாததாகயா" என்று எவம்ரூபஸ்வரூபாதிகேளைக் கொண்டு ஸர்வகாலமுமநுபவியாதின்றும் (ச) "பிரிதாபாரிமாலர் மேல்பாலவைக்கு" என்று அடைவுகெடும்படி அபூர்வாபசர்யத்ஸுகப் பண்ணக்கடவளான பெரியபிராட்டியாரோடுண்டான ஸம்ஸ்லேஷ த்தாலும் (ஞ) "அமமன்னம்-அஹமங்கம" (ஃ) "உருவமுமாருயிருமுட னேயுண்டான்" (எ) "என்னைமுற்றப்பருகினான்," என்கிறபடியே நிரதிஶயபோக்யபூதரான நித்யமுக்தரைபநுபவித்தும் பாமாகநி யாகாநிற்கச் செய்தேயும், ஸுகிகளோபாதி நிர்க்கரநுபவம் பண் ணுவதற்கு யோக்யரான வுத்மாக்கள் அநாதயசித்ஸுபத்தாய்க் கொண்டு தன்னைய நுபவிக்கப்பெறுதே ஸம்ஸாரவிஷயைகபோக (ஜ்ஞ)ராய் நிர்க்தாகுக்மாநுபவம் பண்ணுகிறபடியைக்கண்டு (அ) "ஸ்வகாகீரமீஶ-ஸைகாகிகரமேக" (க) "நூதேஷவிஸ்மஃஷுதேஃப்ரஸாதம்பவதி தாஃக்ருதா" என்று நிருவள்ளலமகொகாதுமை அவர்கள்பணவறுகிற அக் ருத்யகாணதிகேளைக்கண்டு (கo) "ஶ்ரீமாஹாரய ஶ்ரீவத்ஸ-ஶ்ரீராதபாஹாரா யத்தீவரம" (கக) "ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ்யவாஸ -கோபஸ்யவயஸ்ரோமிவாக" என் கிறபடியே க்ரோதநிட்டவழக்காய், (கஉ) "ஸ்ரீமாஸ-ஷ்ரிபாதி" (கங) "நஷ்மாமி-நக்ஷமாதி" (கச) "மாந்யம்-ஹநபாப" என்கிறபடியே தன் னிக்குட்டிக்குலேயாக அபராத்தித்தீர்ந்ததுவேனென்னும்படி க்ரோபபர வஶனும், இப்படி லீலாவிபூதியோட்டை மாமாத்ருதாலே தன் கைகமிஸ்ரஸுகமானபகவத்பாரதந்த்ரயத்தில் (ஜ்ஞ)த்திற்காட்டில் (கஙி) "ஶ்ரீமந் நாராயணஸ்யைஶ்வர்யம்-ஶ்ரீபாகமாத்ஸாயுஜ்யாந்முக்தா" (கஜ) "ஶ்ரீமத்ஸ்ரீவத்ஸ

(க) ஜி-வாய-அ-அ-உ (உ) நி-வாய-க-ஙி-உ (ங) ஸமீதா-ரீ-தர
(ச) ஜீருகெ-க-அ (ஞ) நைச-ப்ருகு (ஃ) நி-வாய்-கூ-கூ-நி
(எ) ஜி-வாய-கூ-கூ-க0 (அ) டஜீஹாபதிஷ்டத்-க (க) ஸ-அ-உ-க
(க0) ஸ-ஷ்டு-உ-ச (கக) ஸ-டு-ஙிக-கூகூ (கஉ) ஜீ-கூகூ-க்கூ
(கஙி) வ்ரஹபு (கச) (கஜ) ப்ரஷ்ரடஸ்-டு (கக)

ஸர்வஜ்ஞபரமாத்மனः-ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜ்யேணஸத்ருஶப்ரமாத்மகः" என்று லீலாவிபூதிநிர்வாஹகத்வமின்றிக்கே (க) "நோபஜனஸ்மரந்நிதம்ஸரீரம்-நோபஜநம்ஸ்மரந்நிதப்ஸரீரம" என்கிறபடியே பூர்வாநுபவதஃக்கஸ்ம்ருதிக்கும் அவகாஶமில்லாதபடி நிரந்தரம் பகவதநுபவம்பண்ணுகிற முக்தபோகத்துக்கு வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

இந்த சேதநர்விஷயமாக(உ)"ஸோஶ்நுதேஸர்வான்காமான்ஸஹ ப்ரஹ்மணாவிபஶ்சிதேதி-மோததேதபகவாம்ஸ்தைர்ப்பாலக்ரீடநகைரிவ"(ங)"ஸ ஏகதாதரஸிக்ரீடந்ஸுரைரிஹாவிர்பவதுக்ரியாஸுதிः-ஹரீரமிஹாவிக்ரீடநந்திகைரிவஜகத்ஸுதிः" (ச)"களிர்மாமலநந்திவீட்டைப்பண்ணிளிலீலையாநின்மிமலன்" (ஞ) "இன்புறுமிவ்விளோயாட்டுடையான்" என்கிற லீலாரஸபரஸாநுபந்தியானவாநந்தம் நடக்கையாலே இந்தவாநந்தாபேக்ஷயாகிபுமாய், ஸோஷ்யதிஸப்தஸப்தபமாகையாலே ஸோஷ்யதஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமுமாயிருக்கையாலே இது ஆநந்தாவஹமாயேயிருக்க, இக்தைப்பற்ற வீஸ்வாஸத்துக்கு தகைக்கிற்வமும் க்ரோதபாபப்பதாநிபகதகமான அநிஷ்டாவஹத்வமும் சொல்லுகிறது - நிருபாதிகஸம்பந்த நிபந்தகமாகவும் தந்நிவ்ருத்திசசாரூபதயாநிபந்தகமாகவும் அக்நத்யகரணத்யாஸ்ரயபூதரான சேதநர்க்குகேரே தண்டத(ஏ)ரணஞ்சகொண்டு ஸிக்ஷிதது உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காகவும் ஆஸ்ரிதவ்யாமோஹமடியாகவுமாகையாலே ஆநந்தித்வத்தோடு விரோதியாது.

இந்தக் கைங்கர்யகரணஸ்ரயபூத ஸ்வரூபதகமான ஸோஷத்வம் ஸர்வப்ரகாரமென்று, "ஸோஷத்வமாகிறது(சு)"யத்தேவிநியோகார்ஹம்ஶேஷத்வேநவ்யவதிஷ்டதேயதேஷுடவிநியோகார்ஹமஸ்ஸோஷ்யதேதகத்யதே" என்கிறபடியே இஷ்டமான ப்ரகாரகாரங்களெல்லாமவிநியோகபதிகைக்குயோக்யம" இத்யாதியாறசொல்லுகையாலே(ஏ)"நிவாஸய்யாஸந-நிவாஸயய்யாஸந" (அ) "சென்றுலகுடையாம" (கூ) "தாஸஸ்யாஸ்தாஸஸ்ஸகா" (கூ) "ஊருமபுள" இத்யாதிகளிற்படியே சதுர்தாமராபாணிகளாவது, அவைதாவைது, (கச) "ஸர்வகாஶவதி-ஆபரிமிதாஶவதி-ஸர்வகாமாவதி-அபரிமிதகாமவதி" என்கிறபடியே அநேகவிதக்ர

(க) சாஸ்தோ-அ-கூ உ-கூ (உ) பாரத்-ஆயண் (ங)
(ச) நா-தி-கச-ச (ஞ) தி-வாய-கூ-கூ-கூ (சு)
(ஏ) ஸ்தோ-ர-ச0 (அ) க-திருவ-ஞ்சு (கூ) ஸ்தோ-ர-ச்சக
(கூ) தி-வாய-க0-உ-கூ (கக) சாஸ்தோ-ஏ-உசு உ

ஹபரிக்ரஹம் பண்ணுவதாய்க்கொண்டு அடிமைசெய்கிற பெரிய திருவடி திருவகந்தாழ்வான் முதலானவைப்போலேயும், அத்திருவனந்தாழ்வான திடர்க்கடிமை செய்யவந்தவிடத்திலே ஸர்வப்ரகாரமேஷவ்ருத்தி ப்ரதிஸம்பந்திபான ஸர்வஸேதபத்தத்வத்தை (க) "ஶ்ரீஶைஷ்ணவஸம்ஶ்லேஷாச்சமஸ்தாஷ-ப்ராதாபர்த்தாசபர்த்துஸ்சபிதாச மமராகவ:" என்றுசொல்லி (உ) "ஆசாஸ்யஂகரிஷ்யாமி-அஹமஸ்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்று ஸங்கல்பித்துசத்ரசாமரபாணிகராவது, கஶ்சித் பிடகாத(ஞ்)ராவது, வாளுமல்லுங்கொண்டு பின்செல்லுவது, பலமூலாஹாரணிகள் பண்ணுவது, குஸுமபலபகாதிகள்பண்ணுவது, ஸாலாஸக்தீவேஷாதிகளபண்ணுவதாயக்கொண்டு ஸாவஸித ஸேஷவ்ருத்தியிலும் அவ்வபித்தாப்போலவும் ஸெலவாவடிமைகளும் செய்யப்பெறுவேணுமென்கிறது.

இத்தால் ஸம்ஸ்லேஷமான ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமாய் நித்யாநுபாயிதியான ப்ராப்திபுடையபோக(ஞ்ஈ)த்தில்காட்டிலும் வ்யவஸாயத்தில் சொல்லுகிறது. ஸ்வரூபமும் மிதுனஸேஷமாய், போக(ஞ்ஈ)மும் இருவருடைய சேர்த்தியிலேயாய், கைங்கர்யமும் மிதுனவிஷயத்திலே யாயிருக்கையாலே, பகவதேகஸேஷமாய் பகவதேகபோக(ஞ்)மாய் பகவதேகப்ரீதி ஹேதுதாஸத்வநுத்திகுமுமான லக்ஷ்மீபோகத்தில் காட்டில் முக்தபோக(ஞ்ஈ)ம வ்யவஸாயத்தாலியிறே யிருப்பது.

ஸர்வதேஸ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வவித்கைங்கர்யங்களும் பண்ணுமிடத்தில் தான் அத்யந்தபாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநவாஞ்ஞாபிருக்கையாலே தனக்குள்ளது "கரிஷ்யாமி" என்கிற ஸங்கல்பமாத்ரமேயாய் ப்ரோக்ஷணத்வம அவன்கையிலே யாஜ்ஞையாலே. (ங) "ஶுஶ்ரூஷ்யமாணஸ்சரம்-குருஶ்ஶமாமநுஸரம்" (ச) "க்ரியதாமித்யுபாதிஷ்டம்-க்ரியதாமித்யுதாஹ்ருதம்" (ஞ) "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்" (ட) "ஆளும்பணியுமடியேனேகொண்டான்" (ண) "பணியாளனம்பிழையாமேயடியேனேபபணிகொண்ட" இதபாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியேஸ்வேச்சாநிவ்ருத்திகமாய், (அ) "தோளிணைமேலும்கண்மார்பின்மேலும் சுடர்முடிமேலும் தாளிணைமேலும் பிணைந்ததண்ணந்துழாய்

(க) தா-அயோ-இ-ஈக (உ) தா-ஆயோ-ஈக-உ(ஞ) (ங) தா-ஊ-ஈக-உ
(ச) தா-ஊ-கஞ்-எ (ஞ) தி-வாய்-அ-ஞ்-எ (ட) தி-மோ-சு எ-க
(ண) தி-வாய்-ச-அ-உ (அ) தி-வாய-க-கூ-எ

யுடையம்மான்" என்கிறபடியே தோளிலும் மார்பிலும் திருமுடியிலும் திருவடிகளிலும் அவனணிய அவ்விடங்களிலேயிடக்கஸ்வரூபஸத்தையும் போகமூமாய்க்கிடக்கிற திருத்தழாயோபாதியும் பரிச்சதீகபரப்ரேரிதவ்பாபாராப்ரியமாயிருக்கவேண்டுகையாலே உகந்தருளினகாரணமாக வேணுமென்கிறது.

"இங்குர்மஃஇதி-கைங்கர்யம்" என்று யாதொன்றேறே திருமுகமலர்த்திக்குறிப்பு, அதிறேறே கைங்கர்யமாவது. ஆகையிறேறே கூடப்போன வினையபெருமாளோடி படைவீட்டிலிருந்த ப்ரீபரதாழ்வானேறே இங்கொழியென்ற சொற்படியே வழியடிகடாமலிருந்த ப்ரீகுஹப்பெருமாளோடிவாதியுற ஸ்வரூபம் குலையாதொழிந்ததிறம்.

"எங்கள் திருதகமப்பனரிவைக்கத்திருகுகுவனத்துக்கு மடைமாறினிட்டு அடிமைசெய்யவுமாம; திருமாலேகடடி படிமைசெய்யவுமாம, தமிழ்மாலேசெய்து அடிமைசெய்யவுமாம; கட்டிளமாலேயச்சூடித்தகதடிமை செய்யவுமாம. இதில் ப்ரகாரியதியிலேலே. ப்ராப்தி ஸமபத்தியதியோபுள்ளது" என்று ஆண்டாள்வார்த்தைபாக ஆசாரனபினை பருளிசெய்ததிறம்.

இத்தாலே ஸ்வேச்சாதேஹமான லகங்கர்யம் ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமன்றென்கிறது. இவ்வடி லமச்சு ப்ராப்திஸமபத்தியான விப்லவரன் (க) "அமமாஞ்சிபாரானவவெவ்விடத்தானையானை" என்னுமப்படி உத்துங்கத்துமமாலையானும், (உ) "நமரிகடல்வண்ணை" (ங) "ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப-ஸ்சுபகாமஸ்ஸதயஸங்கல்ப" என்னுமபடி அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் பூர்ணனாயிருக்கையானும், பரார்த்தபராதீனவ்ருத்திஹேதுபூதமான ஸ்வதந்ரஸ்வரூபாதிகதர்யங்களானும் புருஷார்த்தமதாக வேண்டுகையானும், (ச) "தசாஸுமூர்த்ஸுயுத்ப்ரீதிரி தசாஸதாஸ்தேஹிமேபிரயாநாஜனாஸேமமந்யதா-தவாதுதிஸம்ப்ரகப்ரீதி காரிதாதாஸகாம। தேஷாமேகாந்தபயாநாதகஜாமேகதிமக்ஷதா" என்று அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித லகங்கர்யத்தைக்கொண்டருளவேணுமென்றும், (ச) "ஸர்வாவஸ்தோசிதாசேஷசேஷதைகரதி ஸ்வாத்மயம்புருஷோத்தமே ஐலரூபமாமி-ஸர்வாவஸ்தோசிதாசேஷஸேஷதைகரதிஸ்வபரிவயமபுண்டரீகாக்ஷத்வமேவவம்குருஷ்வமாம்" என்று ஸர்வாவஸ்

(க) நாலாயிரம் (உ) (ங) சாந்தோக்யம்
(ச) கத்யத்ரயம்

கைகளிலும் உசிதமோஷவிருத்தியகரணத்தைப்படி பண்ணின யருளிவ
ணமென்றும், "ஜ்ஞான-பலாதி" என்றும் பாஷ்யகாரர் ப்ரார்த்திக்கை
யாலும், (க) "ஒழிவில்காலமெலலாமுடனாய் மன்னிவழுவிலவடி
மைசெய்யவேண்டுநாம்" என்று ஸ்வயத்தமான ஸ்வயகால ஸ்வாவஸ்
தோசிதமான ஸ்வரூபகைங்கர்யங்களையும் பண்ணப்பெறுதலிவனுக
வேயுபயமென்று இவனாத்மநிஷ்டமான நம்மாழ்வார் ப்ரார்த்திக்கை
யாலும், மோஷபூதனுகையாலே ஆத்மஸ்வரூபத்தை அபிமானிகமாகி
றபோலேயும், பரதந்த்ரனுகையாலே தந்த்ரதாரிதமாக வேண்டுகிற
வோபாதியும் மோஷத்வபரதந்த்ரயோகவானைத்த கிணாயிலைகள்
கீடான ஜ்ஞாநத்வத்தைலடையனுகையாலே தந்த்ரனுஷ்டாந
ப்ரார்த்தனை அபேக்ஷிதமானகபாலே அந்த ப்ரார்த்தநாரூபாத்தைக்
குக்கு வாசகமான இநஞ் சப்தாத்தினிபக்கியாலே விலமரூபனைக
கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்காராயிற்று.

* ஆகவிப்படத்தாலே பகவத்தாஸ்யார்ஹ மோஷபூத ஸ்வரூபஜ்ஞா
தஸ்வரூபனுபவிருக்கச்செய்தேயும்ஸ்வரூபாநுரூபமாக (ஸ்ரீ) லீலோ
பகியான ஸம்ஸாரவ்யாபாரத்தாலே யாத்மாநுபவவிரோதமா, (உ) "நிரவ
ணஜ்ஞாநஜ்யோ-திர்வாணம்பேரமோஷம்" (ங) "மாநுத்தவலையின்ற
மாமணிவண்ணன்" (ச) "நோய்கடிதுமமருகு" என்று பகவத்
தைலஷத்தைப்பற்றி அத்தலையாதிலில் நின்றும் முக்தனைப் அர்
ச்சிராதிகதிபாலே அகாலகால்யமான தேஹத்தினிலுடிந்து (ஞ) "அடி
யார்களுடனாங்களோடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்று ப்ரார்த
தித்தபடியே (ட) "அடியோமோடிருக்கணை" என்னுமாபடி (ண) "நளக்
கமிலலாவானவர்" என்றபடியே நித்யாபகவதுபவைகயாதாரண
வானவர்க்கு நற்கோவையாப், அஸங்குசிதமாக பரிகரிபிக்கிற
பக்தியுபாதகஜ்ஞாநத்தாலே அபாவபூமமாகாதிபாண ப்ரீவை
குண்டாதஸ்வரூபத்தை ஸ்வரூபநுபூதிகளே (அ) "உண்டிகளிந்தே
ற்றும்பிரன்குறை" (கஅ) "வானவர்போகமுண்பாரே" என்றபடி
யே (கக) "அதனிற்பெரியவென்னவா" என்னும்படி பெருகினவி

(க) தி-வாய கூ-கூ க (உ) ஸுதரஸ்தாத்ம (ங) பெரி-தி-தி-கூ-கூ
(ச) தி-வாய-கூ-கூ-கூ (ஞ) தி-வாய்-ஒ-கூ-க்க (ட) தி-வாய்-க0-கூ-க்க
(ண) தி-வாய்-அ கூ-க0 (அ) தி-வாய-க0-அ-எ (கூ) தி-வய் க கூ-க்க
(கo) தி-வாய-க0-க0-க0

(இ) கிலேஸத்தோடே யநுபவித்து அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே (*) "ஹாவுஹாவுஹாவு, அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம், அஹம்லோகக்ருத், அஹம்லோகக்ருத்-ஹாவுஹாவுஹாவு, அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம், அஹம்ஸ்லோகக்ருத், அஹம்ஸ்லோகக்ருத்" இத்பாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அத்யமாக ஸ்தோத்ரம்பண்ணி அது கிஞ்சித்காரத்திலேமூட்ட, அத்தாலே தேஹகாலாவஸ்த்தாகர்மாநுபரிச்சேதங்கள் ஒன்றையும் லக்ஷியாதபடி ஸர்வதேஸத்திலும் ஸர்வகாலத்திலும் ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸர்வவிதமான போஷவ்ருத்திகளே உபயஸ்வரூபத்துக்கு மநுகுணமாம்படி பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறதாத்தலைக்கட்டுகிறது.

(உ) "ஸோ(அ)ஸ்நுதே ஸர்வான்-காமான்-ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஸ்சிதேதி ஸர்வாந்காமாந்" என்றுமாகஸ்மாகவும், (ங) "அஹமந்நம்-அஹமந்நம்" (ச) "நமஷ்டேஸ்வாதி நஷ்டமிதியேவவாதிஷம்" என்று வாசிகமாகவும், (ஞ) "ஸ்வயாவாஸ்த்வமநுகச்சேத்" (ட) "அநுஷ்டுப்-அநுஸந்சரந்" (ண) "பத்மாஞ்ஜலிபுடாந்-பத்தாஞ்ஜலிபுடாந்" என்று காயிகமாகவும் இப்படி த்ரிவிதகரணங்களாலும் மடிமைசெய்யுமிடத்தில் (ந) 'தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே' என்றபடியே ஸ்ருக்சந்தராதிகளோபாதி மிக்கதுறக்கிப்போகடலாம்படியுமாய், அவை விநியோகங்கொள்ளுமவனுக்கே யுறுப்பாமதொழியத்தனக்கென்ன வொருவம்மாகின்றியிலே யிருக்குமாபோலே "படியாய்" என்று அசிக்ஸமமாய், (ப) "கண்ணியெனதுயிர்" என்று மாலியோபாதிஅத்தலைக்கதிரயகமாகவே மிகுந்திகமான ஸ்வரூபத்துக்குத்தனக்கென்னவொன்றுமின்றிக்கே போஷியுகந்தவடிமையிலே அந்வயமாய், (ம) "பவளவாய்காண்பேனே" (ய) "என்னைக்கொள்ளுமீதே" என்று சைதன்யவிநியோகம் அத்தலைக்காகக்கொள்ளவேணுமென்றபேக்ஷையும் தக்முகோல்லாஸம்கண்டு உகக்கையுமாயிறே ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தாலிருப்பது. அங்ஙனன்றிக்கே ஸ்வயம்போக்யமென்றும் ஸ்வகீயமென்றும் வருகிறப்ரதிபத்திகளே நிவர்த்திப்பிக்கிறதாகவுமாம்.

(க) தை-ப்ருகு (உ) தை-ஆ-க (ங) தை-ப்ருகு
(ச) பர-ஸாகதி-ருரு-எ(இ) பரமவம்ஹி (ஞ) தி-வாய்-உ-க-ச
(ட) தி-வாய் உ-ரு-ரு (அ) பெருதி-ச க

-கதுகீழே (க)"அப்பொழுதைக்குப்பொழுதென்னுமாலமுதம்" என்று நித்யாபூர்வமாய் நிரதிசயபோக்யமான விஷயத்தினுடைய ஸ்வரூபரூபகுணசேஷ்டிதவபவம்ரவித்து ப்ரீதனாய்க்கொண்டு, அந்த ப்ரீதிப்பரிதமாய்வருமது கைங்கர்யமென்று சொல்லுகையாலும், கர்த்தாவானவிவனை ஜ்ஞாதாவாகச்சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாநாநுகுணமான போ(ஜ்)க்த்ருத்வமும் விதிதமாகையாலும், (உ) "ஸோஶ்நுதே ஸர்வான் காமான் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதேதி" (ங) "ஸதா ப்ரஸன்னாத்மா" (ச) "ஆத்ரஹ்மணஸமஶ்நுதே-அத்ரப்ரஹ்மஸமஸ்நுதே" என்று குணவிக்ரஹங்களுக்கு போக்தாவாகச்சொல்லுகையாலும், (ஒ) "ஸர்வாந்நீர்ஜ்ஞபலப்ரதாதாரம்" என்று ஆராதநத்வத்தைச்சொல்லுகையாலும், ஸ்வரூபாநுபந்தியாய் வருகிற கர்த்த்ருத்வபோக்த்ருத்வங்களோ நிவர்த்திப்பிக்கக் கூடுமோவென்னில் ;

போக்தாவான விவனுக்கு போகோபகரணமான ஜ்ஞாநமென்ன, இந்த போக்த்ருத்வரூபமான ஜ்ஞாநமென்ன, இவை பகவதநுபவபாவமாய் பகவதநுபவயாபாரமுமாய் பகவதர்த்தமுமாயல்லதிராமையாலே, தத்ப்ரீதிதமாயல்லது அவை அநுபவிஷயத்தை விஷயீகரிக்கவும் ப்ரதிபத்திபண்ணுவதல்லாமையாலும் லோகத்தில் பதார்த்தங்களுக்கு வர்ணாஸாதிகள் ப்ரதிலஸ்து(நி)பிந்நமாய்க்கொண்டு ஒன்றினுடையரஸமும் வர்ணமும் ஆக்ருதியும் மற்றையதுக்கின்றிக்கே அதுக்கே நிபதமாயிருக்குமாபோலேயும் அநேகவிதமான ரத்நங்களில ப்ரபைகள்தோறும் தத்தத்ரத்நதத்தளான ரத்நக்ருஷ்ணிவர்ணங்களும் தத்தத்ரத்நத்தாய்க்கொண்டு தோற்றுமாபோலேயும் ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துஸம்பாவநேதுவாய் போஷியாயே விதிதமான ஜ்ஞாநத்துக்குள்ளே ஸமஸ்தவஸ்துகதத்வயாபாரங்களாலும் வநிறவிதத்வம் தன்னதென்கிற பரிதத்வம் தோன்றுகிறுப்போலே, (ஞ) "யாவத்ஸ்ம்ருஷ்டேஷ்வாபதனார்ஹம்ஸ்வேநயஸ்தம்தாரயிதுஞ்ஜுகுப்ஸே - யாவத்ஸகதமீஶவாஸ்த்வபாதகார்ஹம், ஸ்வார்த்தேதநிபர்த்தும்தாரயிதுஞ்சமயேம்" (ஈ) "ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்தாத்மா ஶேஷிபரமாத்மேநः- ஜ்ஞாநாகாரதமபஸ்த்வாத்மாபோஷாஹிபரமாத்ம

(க) இ-வவாய்-உ-இ-ச (உ) ஸை-ஷுகத (ங) ஸாம-உத்தர
(ச) (ஞ) (ஈ)

ஈ''என்று ஸோஷத்வாபாவத்தில் ஸத்தாஹாநி பிறக்குப்படி ஸத்தா
வித்தஸோஷமாய் தா(ஶ்)ர்யமாய் நியாம்யமாயும் போருகிறவெல்லா
வஸ்துக்களிலும் தா(ஶ்)கனுப் நியந்தாவான ஸ்வயுடைய ப்ர
யோஜநார்த்தமாகவேதார்யமாயும் நியாம்யமாயும்போரக்கடவதாய்
தத்ப்ரயோஜநவ்யதிரேகேண ஸ்வபரப்ரயோஜநவிஷயமென்னுமன்று
ஸத்தைதில்லீலையாய் ''ஸோஷாஹி'' என்று வடிவான வாகந்தரூப ஜ்
ஞாநத்திற்குள்ளீடே ஸோஷத்வமென்றுப்ரவித்தமாய் அபி(ஏ)மாநிபர்
யந்தாஹமர்த்தமாயிருக்கிற விவ்வஸ்துவுக்கு பராதிரூபவிஷயத்வ
மொழிய ஸ்வாதிரூயமில்லாமைபாலும் அநுபாவ்யமான ஸ்வஸேவை
கூண்யாதிகளே ப்ரகாஶிப்பிப்பாலும் அவனேயாகையாலும் ப்ரீதி
காரித கைங்கர்யமும் தத்பரேரிதமாய் வருவதாகையாலும் அத்யந்
தபாரதந்த்ர்ய ப்ராப்தகியாலே ஸ்வகர்த்தருகவ ப்ராப்தப்ரஹ்மாதி
கமும் ஸோஷத்வஜ்ஞாநத்தாலே ஸ்வப்ரவிதவபராபதநிரஹிதமாகவும
ப்ரார்த்திக்கக்ருறையிலீலை.

ஸத்தாவித்தபின்றிக்கே ஔபாதிகமாய் அநித்யமுமான பர்
க்கருபார்யாஸமபக்தத்திலகப்பட இருவர்க்குண்டான ஸம்ஸ்லே
ஷஜநிகஸாரஸ்யத்தில் பர்த்ருஸுகவிகாஸமே ப்ரயோஜநமாய் அது
க்குறுப்பாக ஸம்ஸ்லேஷம்நடவாதே ஸ்வஸாரஸ்யார்த்தமென்று
நிணைத்தல், தேஹதா(ஶ்)ரணமென்று நிணைததல் செய்தவன்று பாதி
வ்ரத்யஹாநியாகாதின்றுல் ஸத்தாவித்தஸோஷவஸ்துவுக்குச சொல
லவேண்டாவிறே.

தன்னே ஸோஷமாகவுணர்ந்தவன்று, (க)''ஆஹாகிந்து ஸமர்ப்பயாமி
தே-அதவாகிந்துஸமர்ப்பயாமிதே'' என்றும், (உ) ''எனதாவியாரியா
னுர்'' (ங) ''அதுவுமற்றுங்கவன்தன்னது'' என்றும், ஸமர்ப்பணம்
அநுபவத்துக்கு விஷயமாமாபோலே தன்னே போக்யமாகவுணர்ந
தவன்று, (ச)''ஆகமுற்றுமகத்தடக்கியாவியல்லல்மாய்த்தே'' என்
றிறபடியே கர்த்தருவபலித்வங்களிரண்டும் அவன்பக்கலிலேயாயி
ருக்கையாலே (ஞ்) ''யானேயென்றனதேயென்றிருந்தேன்'' என்கிற

(க) ஸ்தோ-ரத்ந (உ) நி-வாய்-உ-ங-ச (ங) நி-வாம்-எ-கூ-கூ
(ச) நி-வாய்-ச-ஞ-ஞ (ஞ்) நி-வாய்-உ-கூ க

ஸ்வகர்த்தத்ருத்வபலித்வ ப்ரதிபத்திகளுக்கு அநுரூபிக்கவேண்டியி
றேயிருப்பது.

ஸ்வரூபாநுரூபகுணகரணாதிகளையில் அநந்யபமானைச்வர்யத்வம்-ஸௌ
குமார்யாதிரூபகுணாதிகளையில் அநந்யபமாயிருக்குமாபோலே, விருத்
திதரூபையில் ஸௌநகர்யாதிகளில் கண்ணழிக்கையும் ஸ்வரூபாநுரூபகுணா
தமும் அப்ராப்தமாயிறே வஸ்துவிஷயத்தில் இருப்பது; (க) "யஸ்ய
த்ரியந்திமாபுண்யஸுபுண்யமந்யத்-பத்ரத்வதபரியப்ததிஹபுண்யமபுண்யம்
ந்பத்" என்கிறபடியே அவனுக்கு ப்ரியவிஷயமாயி நடக்கையிறே அ
ஹமர்த்தத்துக்கு ஸ்வரூபம். ஆகையிறே, (உ) "அஹமன்னம்-அஹமன்ன
கம்" எனறும், (ங) "ஆட்கொளவாரெனக்கென்னுயிர் நாளட" (ச)
"உநவுமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்" என்று இவ்வர்தமவஸ்து
வை போக்யமாகவநுஸந்திக்கிறது.

ஆக விக்ரமஸ்ரமத்தத்காலே போஜநக்ருகுத்தாரமும் மயி நம
புழவுமபோலே போக்தாவான விஸ்வரூபனுடைய போகத்துக்கு
விரோதியான, "நான்காதது" எனறும, "எனக்கு முனைகுமாகவிந்த
து" எனறும வருகிறவஹங்காரமமகாரரூபமான விரோதியைக்கழி
கிறது.

"நட" எனகிறவிது-இவ்வர்தத்தைக் காட்டுகிறபடி பெரிய
னேயென்னில்; "மம"என்று ஜநகவாகிபான வகுரத்திலே ஷஷ்ட்
யந்தமாய, எனக்கென்றும என்றுடையதென்றும சொலலுகிற வர்
தத்தைக்காட்டுகையாலே (ஞ) "சேதஸ்யஸ்யதாமய்யேஸ்யநிதே-ஸ்வேயீசவ
ஸ்துனிமமஇத்யேதிரத்வந ஸ்தாமய்யஸ்யவாசக்-சேதநஸ்யபதாமயபஸ்வ
ஸ்மிந்ஸ்வியோசஸ் ததி। மமஇத்பகுரத்வந்தழுதாமமடஸ்பவாச
கம்" என்கிறபடியே அஹமர்த்தத்திலே யபிமாநவிஷயமான "மம" என்கிற
விமமகாரம் காணெனகென்கிற வஹங்காரதுலயும், அஹமர்த்தாநு
ப்ரவிஷ்டையான ஸ்வபாவாதிகளிலே யபிமாநமான "மம" என்கிறமமகாரம்
இது-எனகு, என்னுடையதென்கிற மமகாரதுலையும சாட்டவற்
றுகையாலும, "ந" என்று அத்தைநிஷேதித்து நிர்ஸைபராலும், (ஞ)
"மமேச்சாத்ருக்ரீமுத்யு-மமேதித்வ்யக்ஷோம்நத்யு" என்று நாஸ்தர

(க) த்ரிமாநுஷதை (உ) தை-ப்ருகுவ (ங) நி-வாட-கு-எ
(ச) நி-வாய-கு-கு (ஞ) அநி-ஸமநி-நி-உ (ஞ) பாரத

ஜ்ஞான-அநுஷ்டானமனைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறதான்யாலேபோக(ஞ்ஞ) விரோதியான வஹம்மமனைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறதென்னக்குறை யில்லை.

இந்தவிரோதிதான் - ஸ்வரூபாநுஸந்தாநதசையில், எனக்கு நான் ஸ்வாமியென்றும, எனக்கு நான்போக்யமென்றும் காட்டும். உபாயாநுஷ்டாநம் என்னுடைய பலத்துக்கு உபாயமென்று காட்டும். பலதசையில் பலரூபவ்யவஹிதங்களுக்குக் கர்த்தாநான்; இது என்னுடைய பலமென்றுகாட்டும். இப்படி மூன்றுவகைப்பட்ட வஹங்காரமமகாரங்களையும் நிவர்த்திப்பிக்கிறது இந்தமஸ்ஸப்தம்.

ப்ரணவத்திலே பகவதநந்யார்ஹஸ்வரூபமான வாத்மவஸ்துவை ஜ்ஞாதாவாகச் சொன்னவநந்தரம் அகில அஹம்மமமனைகளை நிவர்த்திப்பித்தது நிருமகத்வத்தில் நமஸ்ஸப்தம். இதரோபாயப்ரவ்ருத்திவ்யவஹாரமானபகவதேகோபாயத்வ ப்ரகாசத்தினை, (1) "ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வஶக்திஸ்-ஸர்வதர்மாகபரிபந்தி-மாமவாஜ" என்று விதித்தவநந்தரம அகில அஹம்மமமனைகளை நிவர்த்திப்பித்தது ஏக பதம். பகவத்கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநாவாசகமான நாராயண பதத்துக்கு அநந்தரமானவிநமஸ்ஸப்தம் அகில அஹம்மமனைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறது.

ஆசார்யஸேவாபலம் - அவதாரணக்ரயத்திலு மர்த்தஜ்ஞாநம் பிறந்து உஜ்ஜீவிசகைகாணென்று ஆசசான்பிள்ளையருளிச்செய்யும் வரர்த்தை. ஆக கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்திபண்ணுகிற விநமஸ் ஸப்தத்தாலே போக(ஞ்ஞ)த்திலே ஹேயபாஹிக்யத்தைச சொலலு கிறது.

ஆக, ஸ்ரீமதே யென்கிற பதத்தாலும் நாராயணயவென்கிற பதத்தாலும் ஸ்ரியஃபதியாய் ஸமஸ்தகலயாணகுணத்மகமாய் வில க்ஷணவிக்ரஹயுக்தமாயிருக்கிற விஷயம் போக(ஞ்ஞ)ப்ரதிஸம்பந்தி யென்கையாலே போக்யவஸ்துவினுடைய வைலக்ஷண்யம்சொல்லி ற்று. "நமஃ" என்கிற பதத்தாலே நிரதிஶயபோக்யமான வவ்வி விஷயமாக வடைத்தாய் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட கைங்கர்யரூபபோகத் தில் வைலக்ஷண்யம்சொல்லுகிறது.

(க) கீதை-கஅ-கூசு

ஆக உத்தரவாக்யத்தாலேகைக்கர்யப்ரதிலம்பத்திபூர்த்திலே
தவான் ஸ்ரீமத்தையையும் தத்ஸ்வரூபப்ராப்திஹேதுவான ஸ்வர
மித்வத்தையும் கைங்கர்யப்ரார்த்தகையையும், தத்விரோதிநிவருத்தி
யையும் சொலலிற்றுபிற்று ஆகவாக்யத்வயத்தாலும ஸ்வரூபத்துக்
நபலமான உபாயவரணத்தையும் தத்பலபரனவிபோபோகையை
யும சொல்லிற்றுயிறு.

ஆக உபாயவரணத்துக்மான வாஸ்யாணத்துக்கு பரதிபந்தக
மான விரோதிபூபஸ்தவஸ்வாதந்தர்யாதி நிபரதகபபத்துக்கு நிவர்த்
தகமான புருஷகாரத்தையும, தத்பயநிவருத்திஹேதுபூத தத்பர
விதவாத்ஸலயாதி குணவைலக்ஷண்யையும், ததாபாயண ஸைகார்ய
ஹேதுபூத ஸைலபபபரகாரக விக்ரஹயோகத்தையும், ததுபாபத்
வத்தையும தகப்ரபத்திபயையும், தத்பலகைங்கர்ய பரதிலபரந்தி
பூர்த்தியையும் பலபரார்த்தகையையும பலவிரோதிநிவருத்தியை
யுமசொலலித தலைக்கட்டுகிறது.

"ப்ரபத்யே" என்று அத்யவஸாயத்தையும், "ஶரணம்" என்று
அதுக்கு உபேயவ்பரூபமான உபாயதவத்தையும், "தாரா
யணசரணௌ" என்று அதுக்கு ஸாதகதாரவ்பாவத்தையும்,
"ஸ்ரீமத்" என்று அதிகிலைகைக் கதுரூப மானதையும் சொல்லு
கிறது பூர்வவாக்யம். "நாராயண" என்று விரோதிநிவருத்தியையும்,
"ஆப" என்று ப்ராப்யப்ரார்த்தகையையும், நாராயணவென்று ப்ரா
ப்யப்ரதிஸம்பந்தியையும, ப்ரபத்யே என்று ப்ராப்யம ஒருதி
மென்னுமிடதையும சொலலுகிறது உதரவாக்யம.

அஷ்டாக்ஷரத்திலும் ஸாத்யஸாதகவ்பாவ்நதத்திலும் ஸாத்ய
வ்யாவ்ருத்தியும் அரித்வ்யாவ்ருத்தியும் பலிக்வ்பாவ்ருத்தியும் ப
லாந்தரவ்யாவ்ருதத்தியும் ப்ராப்திவ்யாவ்ருத்தியும் அபூர்தத்வ்பாவ்ரு
த்தியும் பண்ணிற்றுபிறது.

ஆக வாக்யத்வயத்தாலும், (5) "ஈஶாநாஜகதோ(அ)ஸ்யதீஶதயாநி
ர்யாநஹேயாம்(அ)யம் ஸம்ப்ரத்யஸ்யணஸ்ய(அ)ஜீஹரத்ஸகாஶ்ரயேஷ்ட

(5) அஷ்டஸ்லோகீ-3

పాయతయాశ్రియాచ సహితాయాశ్శేష్యరాయార్థయేక్తుం దాస్యమేవమప్రతి
షేధనిష్ఫలనిర్మమ:-ఈయాకామజుకామహీనతపితామహిత్పాగపాయా
ట్ప్రీతిపుస్సుస్రీతయాప్రాయమేణాశితాకిలగుణస్పాఇక్రీఫూరేరాస్ప్రా
యే। ఇష్టేరపాయతయాస్రీయాశ్వసన్నిరాపాతకయేస్వయాయార్థత్తయే
కాతన్తం తాస్పాపమోషమపాకిఫుతమర్థితయాకలఫు మహిరమం:"ఎన్కిర
పడియే యాఅస్మాకపాణ్ణ ఎరవేస్వరఫుకు వలలకపయాయ్ సమ
స్తశేకరాచేకరుంగళుక్కు మీస్వరియాయ్ అవతోన్రి నిత్యాగపాపిరి
యాన పెరియపిరాట్టియార్ పురుషాకారమాక వాకలలయార్ తిగుణరిరి
ష్టఞాన వెమపెరుమాన్ తిరువడిగళేపే ఆశిష్టఞిన్ర నకతిక
మిష్టప్రాప్తిక్కు ముపాయమాక వకత్పవలిక్కిన్ఱేన్ ; నిత్యాకపాపి
రియాన వవళోమేట నిత్యపలమయుక్కుప్ పాపస్వామిపానవనుకు
ఎలలాదేపత్తిలుమ ఎలలాశకాలత్తిలుమ ఎలలావవస్తైకళిలుమ
ఎల్లావడిమైకళిలుమ అవనేవినిపడిగళిలే చెయ్యప్పెఱుమే
ఱుకవేణుమ్. అవ్వడిమైక్కు లీరోధియాల అహంకారమమకారము
కూప్పోకతిక్క తకరుళవేణుమెనఱు ప్రార్థిత్తకాయిఱ్ఱు.

ఈపర్తిరువడిగళే శరణం.

శ్రీరఙ్గశ్రీమదాభోగ ఎరకోలానుజీవినా ।
రచితేయంసతాంప్రీత్యైద్వయతాత్పర్యదీపికా ॥

శ్రీరఙ్గశ్రీమకాకోక పరకాలాతులోషికా ।
రఙ్గేపతమసకామ్పాత్సయతవయకాత్పర్యదీపికా ॥

శ్రీపరకాలరాయరరుళిచెయ్త రహస్యక్రన్థతాత్పర్యము
తవ్వప్పరకరణం ముట్రిట్రు.

శ్రీమత్సేతుమహాభూపతిః.

పరకాలార్యదాసేన శ్రీరఙ్గక్షితిధూనా ।

కరుణాభిమతశ్లోక తాత్పర్యమనుసన్ధీ ॥

పాకశాలార్యకావేరీ శ్రీరఙ్గశ్రీమదాదరా ।

శ్రవణాభిమతశ్లోక తాత్పర్యమనుసన్ధిత ॥

చరమశ్లోకప్రకరణం.

ప్రణవోక్త పరమతత్వార్థాభిధాయిశ్లోకవ్యాఖ్యానమయ్యాను, అఖిల అకారార్థమైన తా(ఁ)త్పర్యార్థతత్వాలే పరతిపాదించిన పరమపురుషా దిక రక్షకత్వాదులను తత్సృష్టిపరంగా తత్తత్కరక్షణమాన స్వరూపతత్వాలను, అఖిల విషయాలే ప్రతిపాదించిన తత్సిద్ధోపాయయోగార్థాభిధాయిత్వాలను, అనంత స్వరూపత్వానుగుణరూపమాన నిరవధిక తాత్పర్యమాన వత్సల్యపారతంత్ర్యాలను సవిస్తరంగా నారాయణ పదాత్పర్యమాన పరమపురుషాశ్రిత ప్రపత్తికారితనైకాంక్ష్యార్థాలే స్వప్రయోజనశేషి(ఋ)తా పరమప్రాప్యోపాయనైకరూపత్వానుగుణమాన తత్తత్ పోక(భోక్)్తృత్వానుభవాలను యథావాక్యవ్యవస్థితిత్వానుగుణమాన పరమపురుషా తాత్పర్యార్థవిశేషాలను వివరించినది త్వయంలో పూర్వాంశంలో.

అఖిల నిరవశేషాలే ప్రతిపాదించిన పారతంత్ర్యానుగుణమాన ప్రపత్తి పాదించిన విధితాదోపాయత్వాలకు ఉపాయవరణంపణ్ణిన తన్నుడైయ అనాదికాలార్జితమాన వక్రత్వపరణాకృత్యకారణ పరమపురుష పసార పరమపురుషాపసార అనన్యోపసారరూప నారాయణకరపసారత్వాలను, తన్నిబన్ధనమాక "రక్షిష్యామి" "రక్షామి" "రక్షిష్యామి" అన్న నిరపదియే ఆసూరియాన యోగులలే తన్నియుక్తిత్వాలే నెన్నిరుక్కిన వీర్యవర్ధనయత్నాలనుయు అపరాధజ్ఞానాదికలుక్కు హేతువానవనుడైయ సర్వజ్ఞత్వాదినిరాసంయు నిరంకుశ స్వాతన్త్ర్యత్వాలను నికిలజగన్నిరూపాధిక నిర్వాహకత్వత్వాలే, (క) "అవిదితపావనోపమ్య-అపితపావకోపమ్యి" అన్నిర

(క)నా-అ-క-ఉ

படியே அணுகவரியரூபிருக்கிறபடியையுமறிந்து அச்சிற்றத்தை யாற்றி அவன் திருவடிகளிலே தன்னைச் சேரவிடுகைக்குத் தன்னோடும் அவனோடுமை ஸத்தாநிபந்தகமான ஸமபந்தமுடையளாய், தன்ஸ்வரூபரூபகுண சேஷ்டிதங்களாலும் ஆலிங்கநாலாபவிலோகநாதி விலாஸபேதங்களாலும் நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனவவிநியடக்கியாள்வல்லளாய் அவன் தன் வைஶ்வரூபமெல்லாவற்றோடுங்கூட ஸர்வகாலமுமநுபவியாநின்றாலும் அபூர்வவதஶ்மயங்களோப்பண்ணுகிற தன்னுடைய போகயதாநிஶயத்காலே ஸர்வஜ்ஞனவவிநியும் மதிமயங்கப்பண்ணவலலவளாய் நிதபாகபாயிபிரானபெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக, அபராதஜ்ஞாதிகளாலே அநிஷ்டஜிஹ்மனாய் புநஷ்காரபூதையான வவளாலே உத்பூதஸஹான வாத்ஸல்யாதிகளோ முணர்ட்டி ஸ்வரூபகுணங்களிலுங்காட்டில்தானேஉபாயமாகவற்றாய் ஸுபாஶ்ரயமான நித்யமங்கள விக்ரஹத்தைத்தனக்கு அநுரூபமான ப்ரகாரதாகாலே புரஸ்கரித்திபபற்றி யிருக்குமவனுக்கு நாராயணபோக்தமான வர்த்தகதவிவிகஜித உத்தரவாக்யத்தாலே தமிதகபோக(ஶ்ரீ)த்வரூபமான கைங்கர்யதைதத்ப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்திஹேதுவானஸ்ரீமத்தையும் புருஷஸ்வரூப்ராப்தாஹேதுவான ஸ்வாமிதவதையும் தத்ப்ரேரிதருவஹேதுவான ஸரீரித்வத்தையும் தத்ப்ரயோஜநஹேதுவான போஷிதவத்தையும், கைங்கர்யதநிஷ்டையான ப்ரீதிகாரிதத்வஹேதுவான வதபவத்துக்கு விஷயமான ஸ்வரூபருஜுதிலவலக்ஷண்யதையும் நஸ்ஸந்நித்து அதில் ஸகலாத்ருதவ ஸ்வஸாரஸ்யாதிகிவ்ருத்திபூர்வகமாகப்ரார்த்திக்கிறவதிகாரிக்கு ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமான வர்தவுபாயவரணம் தத்விரஸகலோபாயநிவ்ருத்திபூர்வகமாயலஸ்திராமையாலும், உபேயப்ரார்த்தனையும் நிரஸ்தஸமஸ்தப்ரதிபந்தகனுக்கலலது கூடாமையாலும் உபாயவரணதைதத்தத்கமானகர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநாகாத்யாகபூர்வகமாக விதித்து, த்யாகபூர்வகமாக ஸ்வீகர்நதோபாயனவனுக்கு தத்பலாநுபவ ப்ராப்யவிரோதி ஸகலபாபங்களையும் நிர்மூலமாக நிவர்த்திப்பிக்கிறேனென்று நிவ்ருத்தவிரோதிஸ்வடைய நிர்ப்ப(ரு)ரத்வாநுஸந்தாநத்தையும் சொலலித்தலைக்கட்டுகிறது சரமஶ்லோகம்.

இந்தவிஷ்டிபாயவரணம் தஸ்திரஸ்தலஸ்தாகாந்தரத்பாகபூர்வகமாகில் அந்தஸ்தாகாந்தரங்களோவிதிக்கிற ப்ருதிவ்யம்ருதீதிஹாலபுராணஜ்தியஸ்தாங்களோடும், ததந்தர்யஷ்டாகாந்தாலே முத்தாரூருண்டாகையாலே அந்தஷ்டாகாந்தரமும் இவற்றினுடைய சுத்தை விதிக்கிறவிப்ஸ்லோகத்துக்குக் கீழடங்கலும் இவற்றைப் பாகக வுபதேஸிக்கையாலே ப்ராணாத்மதாமும் விரோதிக்கும்; ஆகையாலே இந்தப்பாகவிதி அநுபபந்தமென்று இவர் சொல்லுவர்கள்,

எங்ஙனேயென்னில் :—" ஐஸ்வர்யஸ்ய ஜ்யோதிஷாயஜேத - வஸுகாமஸ வஸுபிர்மஜ்யோதிஷாயஜேத," " ஜ்யேஷ்டாம்நஸ்வர்காமாயஜேத - ஜ்யேஷ்டாதிஷ்டாமோவஸ்வர்க்கரமோயஜேத " என்று ஸ்வர்க்காதிகாமியானவன் ஜ்யோதிஷ்டாமயாகத்தாலே யஜிப்பான்; வஸுகாமனும் யஜிப்பானென்றபடி, "யஸ்யாக்நிமுக்ஹோத்ரமஜுஹோத்ப்ரஜாயாஸ்வர்க்காமயாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம்ஜுஹோயாத்ஸ்வர்க்கரமஃ" என்று ஸ்வர்க்காத்யர்த்தியானவன் யாவதாயுர்பாதம் அக்நிஹோத்ரம் பண்ணுவானென்றும், (க) "தர்ஸபூர்ணமாஸாப்யாம்ஸ்வர்காமோயஜேத" என்று தர்மாதிஷ்டாநத்தாலே பாபக்ஷயத்தைப்போக்குவானென்றும், (உ) "யத்ஸ்ருஷ்டாஸ்ரீர்யதபஸாஸ்ருஜத்தாம்ப்ரஜாபதிர்ப்ராஹ்மணாவிவிதிஷந்தி-யஜ்ஞேநதாநேநாதபஸாநாஸகேநப்ராஹ்மணோவிவிதிஷந்தி" என்று நாமகரமான பலாபி(ர்)ஸந்திமையை யொழிகதிருக்கிற யஜ்ஞதாநங்களாலும் ஜ்ஞாநயோகத்தைப் பெறுவர்களென்றும், (ங) "அவித்யயாம்ருத்யுங்தீர்த்வாவித்யயாஉம்ருதமஸ்நுதே" என்று அவித்யாபரத்வாச்யமானகர்மத்தாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் வித்யாபரத்வாசயமான ஜ்ஞாநகதாலே இஷ்டமான மோக்ஷத்தையும் பெறுவர்களென்றும், (ச)"ஸர்வாஃபீஷ்டயஜ்ஞாதிப்ருதிவ்யாதிர்ஸ்ருதேஸ்ஸ்வர்-ஸ்வாவாபேக்ஷாசயஜ்ஞாதிப்ருதிவ்யாதிஸ்ருதேஸ்ஸ்வவத் " (ச) "ஸஹகாரித்வேநச-ஸஹகாரீதிவேகச"என்று வேதத(ர்)ருஷிமோக்ஷமான பக்தியோகம் கர்மாத்யங்கங்களோடேயபேக்ஷித்திருக்கும்; "யஜ்ஞேநதாநேந" என்கிற ப்ருதிபுண்டாகையாலே; கமநஸாதகமானவஸ்வம் அதேகோல

(க) தை-ப்ர-எக்ஷ (உ) புரு-க-ச-உஉ (ங) ஸ்வா-உக
(ச) ப்ரஹ்மஸூ

காரணபேதமையிருக்குமாபோலே யென்றும், வித்தையுக்குலஹாரியாகையாலே யென்றும் (க) " ஏலசம்பூர்ணகர்மாராதனம்பிரீத்யா ஸ்ரீமோலம்ஏலாய-பலஸம்பிபித்ஸயாகர்மபிராதமாநம்பிர்ஷாந்தி,ஸ்ரீதோலம்பலாய" என்று பலஸம்பந்தத்திலிச்சையாலே † அநுஷ்ட்டேயமான கர்மங்களாலே பரமாத்மாவை ப்ரியப்படுத்தக்கடவன் ; ப்ரீதனானவன் பலப்ரதானத்தில் ஸமர்த்தனென்றும், (உ) " ஏயோ ஜஸோபிஸுபஹூந்யஜ்ஞாந்யஜ்ஞாநவ்யபாச்ரயாஃப்ரஹ்மவித்யாமதிஷ்டாயதத்தும் ம்ருத்யுமவித்யயா" என்று அவித்யாஸ்பதவாச்யமான கர்மத்தினுடைய வநுஷ்ட்டாநத்தாலே ப்ரஹ்மஜ்ஞாநத்தைப்பற்ற அத்தாலே காரகமான ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்கைக்காக ஆத்மஜ்ஞாநவாரணுக்கொண்டு அநேகயஜ்ஞங்களோ யஜித்தானென்றும்,

(ங) "வர்ணாச்ரமாசாரவதாபுருஷேணபரஃபுமான், விஷ்ணுராராத்யதேபந்தாநான்யஸ்தத்தோஷகாரகஃ-வர்ணாச்ரமாசாரவதாபுருஷேணபரஃபுமாந † விஷ்ணுராராத்யதேபந்தாநான்யஸ்தத்தோஷகாரகஃ" என்று ஸ்வவர்ணஸ்வாச்ரமோசித கர்மாநுஷ்டாநவாநான புருஷனாலே ஸர்வவ்யாபகனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேச்வரன் ஆராதிக்கப்படும்; அதில்லாதவன் அவனை ப்ரியப்படுத்தமாட்டானென்று மித்யாதிகளாலே வர்ணாச்ரமதர்மங்களை இதிகர்த்தவ்யதயா அங்கமாகவுடைத்தாய் ஜ்ஞாநஸாதகமான கர்மத்தினுடைய அவச்யாநுஷ்டேயத்வம் சொல்லுகையாலும்,

அதுக்குமேலே, (ச) ப்ரஹ்மவிதாப்நோதிபரம்-ப்ரஹ்மவித்தாப்நோதிபரம்" என்று ப்ரஹ்மத்தையதாவாகவறிந்தவன் அந்தப் பரப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமென்றும்,(ச) "ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்மயோவேதநிஹிதம்குஹாயாம்பரமேவ்யோமந், ஸோச்நுதேஸர்வாந்காமாந்ஸஹ ப்ரஹ்மணாவிபச்சிதா " என்று ஸத்யஸப்தவாசயனுகையாலே அஸத்யஸப்தவாச்யமானவவித்திற்

† 'ஸ்ரத்தையாலே" என்று அதிகபாடம

(க) த்ராமிடபாஷ்யம் (உ) வி-பு-கு-க-உ (ங) வி-பு-கு-அ-க
(ச) ஐத-து-க

காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனைப், ஜ்ஞாநமென்று-அனைத்தையும் ஜ்ஞாநவாநாகச் சொல்லுகையாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநனான பத்தாத்மாவிலும் ஸங்கோசம்தீர்ந்து விகஸிதஜ்ஞாநவாநான முக்தாத்மாவிலும் வ்யாவ்ருத்தனைப், அநந்தமென்று விபுத்வஸித்யத்வ ப்ரகாரித்வங்களாலேதேஹாலவஸ்துபரிச்சிந்நமென்கையாலே அணுவாகையாலே பரிச்சிந்நஸ்வரூபனான நித்யாத்மாவிலும் ஸ்வாவ்ருத்தமாய் ஸ்ருதப்ரகாஸனாயிலும் பரமவ்யோமத்திலுமிருக்கிற ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தையாவ தெருவாநிநிற்க, அவன் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மத்தைதோடைகூட அவனருளாலேயாயபவியாநிற்குமென்றும்,

(க) " தமேவம்வித்வாநம்ருத இஹ பவதி நாந்யஃ பந்தாயநாயவித்யதே-தமேவம்விதித்வாகமநாதி இஹ பவதி நாந்யஃ பந்தா அயநாயவித்யதே " என்று - கீழ், " ஸ்ருஷ்டாபுருஷஃ-ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாபுருஷஃ " என்று தொடங்கி, " ஆதித்யவர்ணம்தமஸஸ்துபாரே-ஆதித்யவர்ணம் தமஸஸ்துபாரே " என்கிற விடமறுதியாகச் சொல்லப்பட்ட ஸர்வஶக்திபுக்தனும் ஸர்வஜ்ஞனும் ஸர்வவ்யாபகனும் புருஷார்தவாசயனும் காலத்ரயவர்த்தி ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் காலதரயத்துக்கும் ப்ரகாரியாயமோக்ஷப்ரதனும் விபூதிதவயதுக்கும் நிர்வாஹகனும் ஸர்வகாரணபூதனும் நிரவதிகதேஜோரூபமான திவ்யமங்கள விக்ரஹவாநாகபுவனயனியாகிற பஹுரூபுருஷனே எவம்பூதனாகவறிந்தவன் அம்ருதத்வரூபமான மோக்ஷத்தைப் பராபிகரும். இந்த மோக்ஷப்ராபதிக்கு எவம்ரூபஜ்ஞாநமொழிய வேறு வழியில்லையென்றபடி,

(உ) " ப்ரஹ்மவேதப்ரஹ்மைவபவதி " என்று ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவன் அத்ஸ்வரூபத்தைப பெறுமென்றும், (ங) " தமாவித்வாந்புண்யபாபே விதூயநிரஞ்ஜநஃபரமம்ஸாம்யமுபைதி " ப்ரஹ்மதத்தை யதாவாக வறிந்தவன் ப்ராஹ்மப்ராபதிக்கு விரோதியாய் ஸுகதுக்கங்களுக்கு ஹேதுவான புண்யபாபரூபகர்மங்களை தோஷங்களிட்டு அகலமஷனைப் ப்ரஹ்மத்தோடு ஸம்பாபதீயகிற மோக்ஷத்தைப பெறுமென்றும்,

---

(க) புருஷஸூக்தம (உ) முண்டக-உ-க (ங) முண்டக-உ-க-க

(க) " அஸ்ந்யவஶவதி, அஸத்ப்ரஹ்மேதிவேதசேத், அஸ்தி ப்ரஹ்மேதிசேத்வேதஸந்தேனம்தத்தோவிது: - அஸ்க்ரேவஸபவதி, அஸத்ப்ரஹ்மேதிவேதசேத், அஸ்திப்ரஹ்மேதிசேத்வேதஸந்தமேநம் ததோவிதுர: " என்று ப்ரஹ்மஜ்ஞாநமில்லாதவன் அஸத்கல்பன், ப்ரஹ்மஜ்ஞாநவாஞ்சலே உஜ்ஜீவிக்குமென்றும், (உ) " ப்ரகாஶிதாரம்ஸர்வேஷாமணீயாம்ஸமணுப்ரமாணம் ருக்மாதம்ஸ்வப்நதீக்ஷ்யவிவ்யாத்புருஷம்பரம் - ப்ரபாவதிகாரம்ஸர்வேஷாமணீயாம்ஸமணீயஸாம் । ருக்மாபம்ஸ்வப்நதீக்ஷம்யம் வித்யாத்து புருஷம்பரம் " என்று ஸர்வநியந்தாவாய் அணுபூத பதார்த்தங்களிலெல்லாவற்றிலும் அணுபூதமாய் நிரவதிகதேஜோரூபமாய் அசக்யஜ்ஞாநவிஷயமாயிருக்கிற பரஸ்வரூபத்தை யறிவாரென்றும், (ங) " ஆஸ்நிக்ஷ்யாஸ்ருதிவீசாஸ்ருதிர்மோதம்ஸவஸ்ருதாபாஸ்நிக்ஷ்யஸரஸ்வா:, தமேவைகம்ஜாநதாத்மாநமந்யாவாசோவிமுஞ்சத, அம்ருதஸ்யைஷஸேதுர: " என்று யாவஜ்ஜநரூபன் பக்கலிலே பூர்ணஜ்ஞாநிகளாநவர்கள் மஹாப்ராணிகளாநம்கோப்புண்டிடக்கின்றன - அவரிணரூபரை மறியுமதுகொண்டு; அலாதன வார்த்தைகளை விடுங்கோள் ; அவ்வறிவு மோக்ஷத்துக்கு வழியென்றும,

(ச) " க்ஷீரஜ்ஞகரணீஜ்ஞாநம்கரணம்தஸ்யதேஸதஸ் । நிஷ்பாத்யமுக்திகார்யம்வைக்ருதக்ருத்யம்நிவர்த்ததே " என்று காணியான க்ஷேத்ரஜ்ஞன் காணமானஜ்ஞாநத்தாலே முக்திகார்யதசதை நிஷ்பாதகமாகையாலே க்ருதக்ருத்யனாய் மீளாதிற்குமென்றும், (ஙு) " விஜ்ஞாநப்ரபம்ப்ராயேபரேப்ரஹ்மணிபார்த்திவ । ப்ராணிநாஸ்ருதிவாத்மாப்ரகுர்வீரோஷபாவந: " என்று ப்ராப்யமான பரப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமிடத்தில் ப்ராபகம் ஜ்ஞாநம்; ப்ராபிப்பான் ப்ரகுர்வீரோஷபாவநனை வாத்மாவென்று மித்யாதிகளாலே கர்மலாத்யமான ஜ்ஞாநத்தை பகவத்ப்ராப்தி ஸாதநமாக விதிக்கையா லும்,

---

(க) ஸை-ஆரத (உ) மது-கள-கலஉ (ங) முண்ட-உ உ-டு
(ச) வீ-பு-சு-ஸ்ரீ-க்ர (ஙு) வி-பு-சு-ஸ்ரீ-கூ

அந்த ஜ்ஞாநமிமோக்ஷத்துக்குமேலே, (சு) "யமேவைஷவ்ருணுதேதேநலப்ய
ஸ்தஸ்யைஷஆத்மாவிவ்ருணுதேதநூம்ஸ்வாம்- யமேவைஷவ்ருணுதேதேநலப்ய
ஸ்தஸ்யைஷஆத்மாவிவ்ருணுதேதநூம்ஸ்வாம்" என்று யாவனொரு
வனை ஆத்மாநமனைவிஸ்வரன்வரிக்கிறானோ, அவனுக்கே பெறுப்ப
டும்; வரிக்கப்பட்டவனுக்குத் தன்னுடைய விராஹத்வத்தை ப்ரகா
சிப்பிக்குமென்றும், (உ) "ஏஷஹ்யேவஸாதுகர்மகாரயதிதம்யமேப்யோ
லோகேப்ய - பக்த்யாசத்நத்பாஸ்மாந்நிஷ்கர்மாத்ம்ஞாநம்வ்யுத்தாம்
பஸ்பதிஹ்" என்று தைர்யத்தாலே ஸமாஹிதமான கெஞ்சையுடை
யவன் பக்திபாலே ஜ்ஞாநஸ்வரூபனான பரமாத்மாவை இப்படி
காணுமென்றும், (ரு) "ஹ்ருதாமநீஷாமநஸாபிக்லுப்தோயஏதம்விதுரம்ருதாஸ்தே
ஜவந்தி - ஹ்ருதாமநீஷாமநஸாபிக்லுப்தோயஏதம்விதுரம்ருதாஸ்தேப
வந்தி" என்று ஹ்ருதயப்தவாசயையான பாஷைய வடிவாகவு
டைய ஜ்ஞாநத்தாலே மநஸ்ஸாகிற காணத்தாலே யதிதிஷ்டட்டு
ஸந்திக்கிறார் யாவர் சிலர், அவர்களும் அம்ருதத்வரூபமான மோக்ஷத்
தைப் பெறுவர்களென்றும்,

(ச) "வாதயோநிஸமாஸ்ரிஷுவேஷுவேஷுஜாயாஹம்। தேஷுஷ்வேவ்யுதா
ஜ்ஞிரம்யுதாஸுஸதாத்வியை - ராதயோநிஸமாஸ்ரிஷ்வேஷுவேஷுஜாயாஹம்
ஜாம்யஹம்। தேஷுதேஷ்வவ்யுதாஜாதாநித்யாஸ்தேஸுரதாத்வயி"
என்று-காதனே! கர்மாநுகுணமாக வெவ்வேறுயோநிகளில் நான்
பிறப்பன்; அவ்வோபோநிகளெல்லாவற்றிலும் ஆஸ்ரிதவத்ஸலை
யிடாத வன்பக்தியிலே அச்யுதையான பக்தியுண்டாயிருக்கும்;
(ரு) "ஸமஸ்ஜஸாம்யேயஸ்யஸ்தாத்ஸ்நாத்வாயி। ஸ்ரஸ்ரஸ்தாமேஷ்டிஸ்ய
ஸ்யுர்தேஷிதா-ஸமஸ்தஸஜஸதாம்மூலேயஸ்யபக்திஸ்ஸ்தாத்வயி। தமாத்
தகாமைஷ்டிதஸ்யமுக்திஸ்தஸ்யகரேஸ்திதா" என்று-அகில ஜகத்
ஸ்ருஷ்டிக்கும் காரணபூதனான உன் பக்கலிலே யாவனொருவனுக்கு அசை
யாத பக்தியுண்டாகிறதோ; அவனுக்கு தாமாத்தகாமங்களால்
ப்ரயோஜநமுண்டோ? மோக்ஷம் அவன் வசயதன்மேலுண்டென்றும், இத்
யாதிகளாலே கர்மஜ்ஞாநஸாத்யமான பக்தியை ப்ராப்திஸாதந
மாக விதிக்கையாலும கர்மஜ்ஞாந பக்திகளுடைய பரித்யாகம்
ஸாஸ்த்ரவிருத்தம்,

(க) கடவ-க-உ-உசு (உ) (ரு) ஸுதை-நா
(ச) வி-பு-க-உ-க-அ (ஞ) வி-பு-க-உ-உள

அவ்வளவன்றிக்கே, "சுரோமுகர:, வாஜஸ்ரோமுக:-ஸுரோகாமுக:, வாமதேவோமுக:" என்று முக்தரான ஸுகவாமதேவாதிகள், (க) "உபமன்யவ ஏஷாணாம்சாஹமாம்-உபமன்யுமஹமஸ்மிஷாணும்ஸாதாகாம்" என்று ஸகல ஸாதகர்களுக்கும் உபமானமான ப்ரஹ்லாத பரத ஸௌபரி முதலான வல்லாத முமுக்ஷுக்கள் இவர்களெல்லாரும் கர்மஜ்ஞாநாதிகளோ யநுஷ்டித்தார்களென்கையாலே விலக்ஷணாரானார்களாலநுஷ்டிதமான கர்மஜ்ஞாநாதிகளுடைய த்யாகத்துக்கு அநுஷ்டாந விரோதமுண்டு;

அதுக்குமேலே, (உ) "நியதம்குரு கர்ம த்வம்கர்ம ஜ்யாயோஹ்யகர்மண:। ஶரீரயாத்ராபிசதேந ப்ரஸித்யேத கர்மண:" என்று-நீ, உனக்கு நியதமான கர்மத்தைப் பண்ணு; ஜ்ஞாநநிஷ்டையிற் காட்டில கர்மநிஷ்டை ப்ரேஷ்டை. உன்னுடைய ஶரீரயாத்ரையும் கர்மத்தை யொழிந்தபோது ஶாஸ்த்ரீயாநுஷ்டாநமிலலாமைபாலே வித்தியாதென்னுமது, (ஊ) "கர்மஜேஹிஸம்ஸித்திமாஸிதாஜநகாதய:-கர்மணை வஹிஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதய" என்று-ஜநகாதிகளான யோகிகள் கர்மயோகத்தாலே ஆத்மபராப்திரூபயான விதேயபலத்தை யடைந்தார்களென்னும், (ரு) "ஸ்வகர்ம நிரதஸ்சித்திம்யதாவிந்ததிதச்ருணு! யதாப்ரவ்ருத்திர்பூதாநாம்யேநஸர்வமிதம்ததம! ஸ்வகர்மணாதமப்யர்ச்சயம்சித்திம்விந்ததிமாநவ:" என்று-ஸ்வகர்மத்திலே நிரதனானவன் யாதொருபடி விதேயபலபெறுமோன்; அத்தைதகேள்; ஸர்வபூதங்களினுடையவும்ப்ரவ்ருத்தி யாவதொருவனாலே இதெல்லாம் வ்யாப்தமாயிருக்கிறது. யாவதொருவனாலே இதெல்லாம் வ்யாப்தமாயிருக்கிறது. அவனை ஸ்வகர்மத்தாலே யர்சசித்து விதேயப்பெறக்கடவன் மநுஷ்யனானவனென்றுமது,

(ஈ) "நியதஸ்யதுஸந்ந்யாஸ:கர்மணோநோபபத்யதே-மோஹாத்தஸ்யபரித்யாகஸ்தாமஸ:பரிகீர்த்திதே" என்று கர்மத்தில் நியதனானவனுக்கு

(க) வி-பு க-கடு-கடுக (உ) கீ-உ-உ0 (ஊ) கீ-
(ரு) கீ-

அதிஜுடைய த்யாகமறுபக்ஷமென்றும், (உ) "அயமுத்யோக: கர்த்தாரமுச்யதே-ஹுருருஷோர்மூர்தோயோகம்கர்மகாரணமுச்யதே" என்று ஜ்ஞாநயோகத்திலே செல்ல வாசைப்பட்டவனுக்கு கர்ம யோகத்தைத் காரணமாகச் சொல்லப்படாநின்ற தென்றும், (ஊ) "யஜ்ஞதாநதபஷ்கர்மநத்யாஜ்யம்கார்யமேவதத் । யஜ்ஞோதாநம்தபஷ்சைவபாவநாநிமநீஷிணாம்" என்று யஜ்ஞதாநதபோ ரூபமாநகர்மம் த்யாஜ்யமன்று ; கர்த்தவ்யமே ; யஜ்ஞதாநதபஸ் ஸுக்களே ஜ்ஞாநவான்களுக்குப் பாவநமாயிருக்கு மென்றும்,

(ரு) "ஶ்ரேயாந்த்ரவ்யமயாத்யஜ்ஞாத்ஜ்ஞாநயஜ்ஞ: பரந்தப ஸர்வம்கர்மாகிலம்பார்த்தஜ்ஞாநேபரிஸமாப்யதே । ஸ்ரேயாந்த்ரவ்யமயாத்யஜ்ஞாத் ஜ்ஞாநயஜ்ஞ: பரந்தப । ஸர்வம்கர்மாகிலம்பார்த்தஜ்ஞாநேபரிஸமாப்யதே" என்று த்ரவ்யமயமான யஜ்ஞத்திற்காட்டில ஜ்ஞாநயஜ்ஞம் மிகவும்ஸ்ரேஷ்டம் ; அதுஷ்டிதமான கர்மங்களெல்லாம் ஜ்ஞாநத்திலேகொடுவந்து மூட்டுமென்றும், (ஸ) "யதைதாம்ஸிஸமித்தோக்நிர்பஸ்மஸாத்குருதேர்ஜுந । ஜ்ஞாநாக்நி: ஸர்வகர்மாணிபஸ்மஸாத்குருதேததா" (ஞ) "நஹிஜ்ஞாநேநஸத்ருஶம்பவித்ரமிஹவித்யதே । தத்ஸ்வயம்யோகஸம்ஸித்த: காலேநாத்மநிவிந்ததி" என்று எரிகிறவக்நியானது விறகு கரி யாதொருபடி பஸ்மஸாத்காக்கும் ; அப்படியே ஜ்ஞாநமாகிற வக்நி ஸர்வகர்மங்களையும பஸ்மஸாதாகாக்கும், ஜ்ஞாநத்தைதாடொக்க பரிசுத்தமாக்க வல்லது இந்த லோகத்திலில்லை. அந்த ஜ்ஞாநத்தைக் கர்மயோகத்திலே லிததனைவன் காலக்ரமத்தாலேபெறுகிறகுமென்றும்,

(ரு) "போக்தாரம்யஜ்ஞதபஸாம்ஸர்வலோகமஹேஶ்வரம் । ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம் ஜ்ஞாத்வாமாம்ஶாந்திம்

(அ) கீ-அ-ரு	(உ) கீ-அ-டு	(ரு) கீ-ந-ரு
(ஸ) கீ-ந-ஸ	(ஞ) கீ-ஶ-ரு	(ஶ) கீ-டு-உ

ருச்சதி " என்று யஜ்ஞகபஸ்ஸுக்களாலே வருகிற பலங்களுக்கு போக்தாவாய் ஸர்வலோக மஹேச்வரனுய் ஸர்வஜ்ஞனுய்ருத்தாக வென்னே யறிந்து ஆத்மாநுபவரூபமான ஸாக்ஷியை யடையா நிற்குமென்றும், (க) " ஏக்ஷ்யாமஸ்மிஜாதியாவான்யஜ்ஞாத்ஸ்யதத்த்வத: । ததோ மாந்தத்த்வதோ ஜ்ஞாத்வாவிசதேததனந்தரம்-பக்த்யாமா மபிஜாநாதி யாவான்யஸ் சாஸ்மிதத்வதஸ் தத்தோமாம்தத்வதோஜ்ஞாத்வாவிஸதேததனந்தரம்" என்று பக்தியோகத்காலே என்னே உள்ளபடி யறியாநிற்கும் ; அநந்தரம்ப்ரதாவாக வென்னே ப்ராபியாநிற்குமென்றும்,

(உ) " ஏக்ஷ்யத்வன்யயாசக்ய ஆஹமேகயாவிதோர்ஜுந । ஜ்ஞாதும்த்ரஷ்டுஞ்சதத்த்வேகப்ரவேஷ்டுஞ்சபரந்தப" என்று அநந்யயான பக்தியாலே ஏவம்விதனான நானறிகைக்கும் ப்ராபிக்கைக்கும் ஸாத்யனென்றும், (ங) "மய்யநந்யேநயோகேந-மத்பக்திம்லபதேபராம" என்று என்பக்கலிலே பரையான பக்தியைப் பெறுமென்றும், (ச) " மய்யாவேசமனஸ்யேமாம்நித்யயுக்தாஉபாஸதே । ச்ரத்தயாபரயோபேதாஸ்தேமேயுக்ததமாமதா: " என்று என்பக்கலிலே மநஸ்ஸை வைத்து நித்யயுக்தராய் பரமச்ரத்தையோடே உபாஸிக்கிறவர்களை நான் ஸர்வோத்தமராக நினைக்கிறேனென்றும், (ஞ) " மய்யேவமனஆதத்ஸ்வமயிபுத்திம்நிவேசய । நிவஸிஷ்யஸிமய்யேவஅதஊர்த்வம்நஸம்சய: " என்று என்பக்கலிலே நெஞ்சை வை, உனக்கு நல்லஞான வென்னேக்குறித்து யஜி ; என்னே நமஸ்கரி ; இப்படிச்செய்தால் என்னையே அடையக்கடவை ; உனக்கு ஸத்யமே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறேன் : நீ எனக்கு ப்ரியஸகாவென்றுசொல்லுகையாலே மித்யாதிகளாலே பதினெட்டோத்தரமும் ஆதரத்தோடே பக்தியுபதேசிக்கப்பட்ட கர்மயோக ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகாதிகளுடைய த்யாகம் ப்ரகரணவிருத்தம் ;

ஆகையிப்படி ஸாஸ்த்ரவிரோதமும் அநுஷ்டாந விரோதமும் ப்ரகரணவிரோதமும் பிறக்கையாலே இதிற் சொல்லுகிற த்யாகம் அர்த்தமாகமாட்டாதென்று சிலர் சொல்லுவார்கள்

அவை யில்லாமையாலே அது அர்த்தமாகமாட்டாது ; எங்ஙனேயென்னில் ; (ரு) "யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்யோவை வேதாம்ஶ்ச்ப்ரஹிணோதிதஸ்மை - தம்ஹிதேவமாத்ம புத்திப்ரஸாதம் முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே -

(க) கீ-கஅ-திரி (உ) கீ-கக-திரி (ங) கீ- (ச) கீ-கூ-கஉ (ஞ) ஸ்வே-கூ-கஅ

யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்யோவைவேதாம்ஶ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை । தம்ஹதேவமாத்மபுத்திப்ரகாஶம் முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம்ப்ரபத்யே ” என்று சதுர்த்தஸ்வயம்ஸ்வஷ்டாவாய் ப்ரதாகனை ப்ரஹ்மாவையாவனொருவன் முன்பு ஸ்ருஷ்டித்தான் ; யாவனொருவன் அவனுக்கு வேதப்ரகாஶம் பண்ணினான் ; ஸர்வேஶ்வரனாய் அத்பாத்மஜ்ஞாநஜநநனாயிருக்கிற வனிடம் முமுக்ஷுவாகின்றாயாகில் புகுகிறேனென்றும்,

(க) “ப்ரஹ்மாதேவ்யமஹம்ப்ரபத்யேமாமேவ்யாத்மாநம்யஸ்தோஹிதாத்மாகம்புஞ்ஜீத” என்று நிர்வஹிக்கிறபடியே ஸ்ரீமந்நாராயணன் ப்ரஹ்மதத்தின்பொருட்டு ஆத்மாவைரக்ஷிப்பதற்காகவே ஸமர்ப்பிப்பானென்றும், (உ) “நரர்ஜ்ஞாநப்ரயோஜநேநதேயாநிதேகோத்ருத்வேமாநஶுப- நகர்மாணஸ்ரேயஸ்ஸாதநாதிநேகாகைங்கர்யம்ருதவமாகஶுஶ்ரூஷா” என்று கர்மயோகாதிகளாலன்றிக்கே அவற்றிலுடைய த்யாகமாகச்சொல்லுகிற ப்ரபத்திபாலே அம்ருதகைங்கர்யமான மோக்ஷமடைவர் நிற்கினென்றும், (ஈ) “ஸந்ந்யஸ்தாஸ்ஸர்வகர்மாணிமயிஸர்வாணிகர்மாணி- ஸந்ந்யாஸஸ்த்யாகஶப்தார்தஸ்தத்புருஷஸ்ஸமாஸஸ்தேநஸர்வகர்மஸமர்பணரூபாஸர்வாதிகாரிகாத்மயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபூர்வகஸ்வரக்ஷணாநுகூலவ்ருத்திரித்யுக்தி” என்று ந்யாஸக்ரியையும் தத்யாகத்தையும் ஸாதநத்திலயபும் பர்யாயமாகச்சொல்லுகிறதிதிறே.

(ச) “ஸத்யேநலோகாந்தபஸாமஹர்ஷிர்ஹிரண்மயோவிஶ்வஸ்ருக்புராணஃ- ஸத்யம்கபோநஶ்சிபுஷோமுகம்தத்ர்ஷிப்ரஜாகமக்கபோகிஹோத்ரம் யஜ்ஞஃ” என்று சொன்ன கர்மயோகத்திலும், “மாநஸம்-மாகஸம்” என்று சொன்ன ஜ்ஞாநயோகபக்தியோகங்களிலும் அதிகம் ந்யாஸஶப்தவாச்யமான ப்ரபத்திதியென்றும், அத்தந்யாஸமாகிறது, (ச) “ந்யாஸஇதிப்ரஹ்ம-ந்யாஸஇதிப்ரஹ்மா” (ச) “ந்யாஸஇத்யாஹுர்மஹர்ஷயோ ஜ்ஞாநப்ரஹ்மாணம்” என்கிற ப்ரபத்தவ்யபரமான பகவத்விஷயமென்றும், அதுதான், (ச) “தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹுஃ” (ஞ) “தேஷாமேவைஷாம்ப்ரஹ்மலோகோயேஷாம்தபோ ப்ரஹ்மசர்யம்யேஷ்வஸத்யம்ப்ரதிஷ்டிதம்” (ட) “தேஷாமஸௌவிரஜோப்ரஹ்மலோகோந யேஷுஜிஹ்மமநிருதம்நமாயேச” என்கிறபடியே ஸர்வாதிகமான உபாயமென்றும்,

(க) தை-நா-எக (உ) தை-நா (ங) பாஞ்சராத்ரம்
(ச) தை-நா-சு-டிஐ (ஞ)

(உ)"ஸர்வோபாதிவினிர்முக்தம் தத்பரத்வேன நிர்மலம் । ஹ்ருஷீகேண ஹ்ருஷீகேசம் ஸேவமானம் ப்ரஸீததி ॥ ஏதத்ஜ்ஞானஞ்ச ஜ்ஞேயஞ்ச ஸமாஸேன மயோதீரிதம் । மத்பக்த ஏதத்விஜ்ஞாய மத்பாவாயோபபத்யதே ॥" என்று ஸர்வோபாதிவிநிர்முக்தம் கேஷத்ரஜ்ஞம்ப்ரஹ்மணி நியஸைதாத்ம்யஜ்ஞானஞ்சஜ்ஞேயஞ்சபோஷாங்யோக்ரந்தமிஸ்தார" என்று ப்ரக்ருத்யாதிவிலக்ஷணஞானவாத்மாலவயநிர்த்து அவனைப்ரஹ்மத்தின்பக்கலிலே நியமிப்பான் ; இதுதேவஅறிவும், அறியப்படுவதும்; இதொழியவையெல்லாம் சுருக்கப்பரப்பித்தன் ; நிரர்த்தகமென்றும்.(உ)"ஸர்வேஷாமேஷலோகானாம்பிதாமாதாசமாதாஸகாஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரகாரணம்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வேஸ்வரஸ்ஸர்வஸக்திஸ்ஸர்வேஷாமேவ

வனுய் பச்தப்பிரியனுய் ஸர்வதேவதைகளிலுமதிகனான புருஷோத்தமனே பக்தியோடே ஶரணமபுகுவென்றும,

(1) "துராசாரோபிசர்வாத்மர்ஜுஷ்டோ நாஸ்திக்யபூர்வா । ஸமாஶ்ரயேதாதிதேவம் ஶ்ரத்தயாஶரணம்யதி । நிர்தோஷம்விதிவேஜ்ஞம்புருஷோத்தமாதி ஸ்ஸ- ஹ்ராசாரோ பிஸர்வாபீக்ருதக்ரோகாஸ்தேஷுபூர । ஸமாஶரயோதாதிதேவம்பரத் தபாஶரணமயதி । நிதாதிதாஷம்விதிவதிகமஜகத்மம ப்ரபாவாதபமாத மஸ" என்று த்ராசாரனுப டஞ்சவாகிபாய் ஒ நவனபாணின வுப காரதலக பில்லிசெய்புமவனுப காஸ்கிருனுப இவரபிலெ கெடிகா லடியிட்டபோ நகவனேயாகிலும ஸாவகாரணபூ நனை ஸாவேஶ் வரனே ஶ்ரீகுமதபோடே ஶரணமாக வாஶ்ரயிகுமாகில ஶரணய னுன பரமாக்பாகிலுமுடைய பாபாவதநாகில அவனே நிதபிதாவ னுக புதபிபண்ணவன்றும, (2) "தாவதா ரிஸ்தாவாஜ்ஞாதாவதோ ஸ்தா ஸுகம்। யாவந்ந யாதிரணம்த்வம் ஶேஷுனாரனம்-தாவதாகா கதிஸ்தகாவ ஞாதாவகமோஹஸ்தகாஸுகம । யாவகயாதிஶரணமதவாமிஶ வஷாகஶாகம" எனு ஸாவபாபகாரனை யவனோச சரணடபுக னையாதாளவில், அவவாவதிதே ஜிவ்வாயபரமபுருஷாகவ நதிற வார்த்தியும அபூதவைஶ்வாயவாஜ்ஞயும ஆகமதெளரபாவமா கிற மோஹமும பகவதபிபவாலபரிஹரதமானவஸுகமுமென றும, (3) "ஶரண்யஶரணம்யாதோநோவிஜ்ஞானாவஸீயதி ஶரண்யமஶரணமயா தேதாகோனிதபரவவீதஜி" எனபு ஶரணயனை கோனிதனோச ஶரணம புக்கவர்களுதகு ஒருகாலும அவஸாதத்வ மிலலெனறும,

(4) "ந்ருதேவதயதோயாதாஜாயஸீஜன்மஸ்தந்ரி। தஸ்யாமஸ்ய்ருதிஶ்ரீஜன்ஸஜிஜ்ஞாஜ்ஞாதாபூபவீஜகமஸஸ்தநிதி। தஸ்யாமம் யதம மஜநம ஸஸ்ரிதபரணமஸ்ரஜ" என்று போக(ஸ்ரீ)மோகூரி யோக்யமனரியிலே வ்யாதநதமே போனஜநமங்களில யொருஜந்ம மாக நிணைத்து இஜ்ஜநமத்திலே ஶரணமபுகுவென்றும, இத்யாதிக ளாலே ஸாவதர்மபரித்யாகபூர்வகமாக அநுஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரபத் தியை மோகூத்துக்கு ஸ்வதநதரஸாதகமாகவும பின்னையுமஸ்வாபி

(க) ஸாதவ-சக உசு (உ) வீ-பு-க-கூ-எங (ங)
(ச) வீ-பு-

மற்புருஷார்த்தங்களுக்கு ஸாதனமாகவும் சொல்லுகையாலே ஸாஸ்தரவிரோதமுமில்லை.

கண்டு முசுகுந்தாதிகள் ப்ரபத்திபாலே மோக்ஷம்பெற்றார்களென்னையாலே அநுஷ்டானவிரோதமில்லை; இப்ப்ரகரணந்தன்னிலே,(1) "நைதிஹ்யோபாயமன்யமஹமாத்மரக்ஷணே। மாமேவயே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம்தரந்திதே" என்று எனக்கு லோபகரணமாய் ஸத்வாதிகுணமயியான வென்னுடையமாயை ஒருவரால் அதிக்ரமிப்போகாது; என்னையே ப்ரபத்திபண்ணுகிறார்யாவர் சிலர் அவர்கள் என்மாயையைக் கடப்பார்களென்றும், (2) "யேயதாமாம்ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவபஜாம்யஹம்" என்று யாவர் சிலர் யாதொருபடி என்னை ப்ரபத்திபண்ணுகிறார்; அவர்களை அப்படியே பஜியாநிற்பனென்றும்,

(3) "தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யேயதஃப்ரவ்ருத்திஃப்ரஸ்ருதாபுராணீ-தமேவ சாத்பம்புருஷம்ப்ரபத்யேயதஃப்ரவ்ருத்திஃப்ரஸ்ருதாபுராணீ" என்று யாவனொருவனப்ரக்ருதிபுண்டாகிறது; காரணபூதனான வந்தப்புருஷனையே ப்ரபத்திபண்ணுவானென்றும், (4) "ஈச்வரஸ்ஸர்வபூதானாம் ஹ்ருத்தேசேர்ஜுனதிஷ்டதி। ப்ராமயன்ஸர்வபூதானி யந்த்ராரூடானிமாயயா। தமேவசரணம்கச்ச ஸர்வபாவேனபாரத। தத்ப்ரஸாதாத்பராம்சாந்திம் ஸ்தானம்ப்ராப்ஸ்யஸிசாச்வதம்-ஈச்வரஸ்ஸர்வபூதானாம் ஹ்ருத்தேசேர்ஜுனதிஷ்டதி। ப்ராமயன்ஸர்வபூதானி யந்த்ராரூடானிமாயயா। தமேவசரணம்கச்ச ஸர்வபாவேனபாரத। தத்ப்ரஸாதாத்பராம்சாந்திம் ஸ்தானம்ப்ராப்ஸ்யஸிசாச்வதம்" என்று ஸர்வநியந்தாவான ஸர்வேச்வரன் ஸர்வப்ராணிகளையும்யந்த்ராரூடங்களாக்கிமாயையாலே ப்ரமிப்பியாநின்றுகொண்டு ஹ்ருதயப்ரதேசத்திலே நில்லாநிற்கும்; அவனையே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் உபாயமாகவடை; அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே பரமபதமான ஸ்தானத்தையும் ப்ராபிப்புகுயென்று மித்யாதிகளாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கும் உபாயமாக ப்ரபத்தியைப் பலபடியாக விதித்

(1) கீ-எ-கசு (2) கீ- (3) கீ-4கி-ச
(4) கீ-கஅ-கக

கையாலே ப்ரகரணவிரோதமில்லாமையாலே இப்ப்ரயோகத்திற் சொல்லுகிற கர்மாதித்யாகவித்தியும் தத்ஸஹகாரபூர்வகமான வித்தோபாயவரணவித்தியும் அத்யந்தமுபயங்கர்;

ஆனால் இது கர்மஜ்ஞாநாதிகளை விதிக்கிற ஸூத்ரத்தோடே விரோதிக்கையாலே தூர்ப்பலமாய் இதிற்சொல்லுகிறவர்த்தம் அதி பபலமாகாதேயென்னில்; ப்ரபத்திவிதாயகஸூத்ரம்தன்னோடே விரோதிக்கையாலே கர்மாதிவிதாயக ஸூத்ரமானது தூர்ப்பலமாய் அவ்வர்த்தம் அதிபலமாகலுமாயிருக்கையாலே அதுசொல்ல வொண்ணாது.

இப்படி விரோதஞ்சொல்லும்போது காஸ்திக்யாதிபலத்தாலே பாதிமஸாபரான சேதநரைக் குறித்து அவர்களுக்கு ஸூத்ரகாரர் ஸ்வாஸ்ய பிறக்கைக்காக விதிக்கிற ப்ரேயஸ்விதிக்கும் ஸூத்ரவிரோதம் வாஸம்பிறந்து ஜிஜ்ஞாஸாபர்யந்தமுஷ்டிகாரியுமுள்ள புருஷார்த்தங்களைக் காமிக்கிறவாக்யத்தைக் குறித்து விதிக்கிற ப்ரேயஸ்விதிக்கும் ஸமஸ்தாரபி(ர்)தலுமவ்வாக்ய குறித்து விதிக்கிற ப்ரேயஸ்விதிக்கும் பரஸ்பரவிரோதம வருகையாலும்,

ப்ராஹ்மணதர்மமாக விதிக்கிற யஜநயாஜநாத்யாபநாதிகர்மாபரதாந்த்ரிரஹங்களுக்கும் க்ஷத்ரியதர்மமான யஜநாத்யயநதாநகளுக்கும், வைச்யதர்மமாக விதிக்கிற க்ருஷிகோரக்ஷணவாணிஜ்யாதிகளுக்கும் ஸூத்ரதர்மமாக விதிக்கிற ஸூஸ்ரூஷைக்கும அத்யோந்யவிரோதம் பிறக்கையாலும், (க) "நஹிம்ஸ்யாத்ஸர்வாபூதாநி-க்ஷமிமஸ்யாத்ஸர்வாபூதாநி" என்கிற பூதஹிம்ஸாநிஷேதவிதிக்கும், (உ) "ஆக்நீஷோமீயம்பஸுமாலபேத" என்கிற பசுவாலம்பவிதிக்கும் பரஸ்பரவிரோதம் வருகையாலும், (ங) "யஸ்ஜீவமக்நிஷ்டுத்ப்ரஜா

(க) (உ) (ங) ஆபஸ்த-ஸ்ரௌதஸூ-

[illegible]யாவஸ்ஜீவம்க்நிஹோத்ரம்ஜுஹோயாத்" என்கிற நித்யகர்மத்தை விதிக்கிறபடியினாலும், (சு) "சர்வ்வஸ்யேஷ்ட்யர்த்தஸ்ய-ஸர்க்யஸ்யேஷ்வகர்மா ணி" என்கிற தத்பாகவிதிக்கும் விரோதமும் வருகையாலும்,

(உ) "ஜ்ஞாத்வைநம்ஸ்ரீனேர்ம்ருத்யுபாஸ்யகர்மகர்ம்மத்யாகயோகாத்ஸ்ரீ ரஸ்ய ஸ்ரீரேணைவ ஸர்வ்வாந்-ஜ்ஞாநாம்ருதேநத்ருப்தஸ்யக்ருதக்ருத்யஸ்யயோகி ந: ஸ்வராட்பவதிஸர்வ்வேஷுலோகேஷுகாமசாரதத்வவித்", என்கிற சுருதியாதத்துக்கும், (ஊ) "யத்ஸ்ரீநதாநேஸ்தபஸாநாஸ்ரீகேநப்ரஹ்மணாவிவிதிஷந்தி-ப்ரஜாஸ்ரீரூபதாகேநதபஸாநாமஸுகேஷுப்ராஹ்மணாஶிவிதிஷந்தி" என்கிற ஜ்ஞாநஸாதநகர்மாநுஷ்டாநவிதிக்கும் விரோதம் வருகையாலும்,

கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநம் மோக்ஷஸாதநமென்கிற ஜ்ஞாநயோகத்தினுடைய மோக்ஷஸாதநவிதிக்கும், (ச) "வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச யஸ்ஸ்ரீதோபயம்ஸஹ । அவித்யயாம்ருத்யும்தீர்த்வாவித்யயாம்ருதம்ஸ்ரீ தே-வித்யாஞ சாவித்யாஞ்சயஸ்தத்வேதோபயம்ஸஹ । அவித்யயாம் நுக்புபுரீர்த்த் வாவித்யயாமருதமஸ்நுதே," எனறு ஜ்ஞாநயோகத்தைதும் காமயோ சித்ததும் யாவெனருவன் கூடவநிசெரூன்; அவனை சர்மயோகத் தாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் ஜ்ஞாநயோகத்காலே இஷ்டப்ராப் திலையும் பெறுமென்றும், (ஞ) "ஈஶாஜ்ஞாமேபஶுப்யோ மாகாஃபஶூந் XXX । ரூதேஜ்ஞாநகர்ம்மப்யாம் ப்ராப்யதேம்ருத்யும்தீர்த்வாம்ருதம்-உபாப்பாமேஸோமக்ஷாப்பா மாகாஸோபசதிஸ்ரைங்கதிஃ । தகைவாஸ்ரீரகர்மப்பாமப்பாப்பயேகபுரு ஷோத்தமஃ" என்று பகவத்தன்மக்ஷதலயதகாலும் ஆகாஸத்திலே பறக்குமாபோலே ஜ்ஞாநகாமங்களாரிரண்டாலும் பராஹாகாஸநிலயஞ் ஞ ஸர்வேஸ்வரன் ப்ராபிசகப்படுமென்றும், (ஸ) "யதாந்நம்மஸுஸம் யக்தம் மதுவாஸ்ரீஸம்யுக்தம் । ஏம்ஸ்ரீப்ரஜ்ஞாவித்யாவஸம்யுக்தம்மஹாஸ்ரீ-யதாங்கம்மதுஸமபுக்தம்மதுசாஸ்ரீகஸமாயுகம । ஏவமதபரஸ்ரீவித்பா சஸம்புக்தம்பேஷஜம்மஹத்" என்று மதுஸம்யுக்தமான வந்நமும அந்நஸம்புக்தமானமதுவும் கூடாத்துக்கு பேரீ(பி)ஷஜமாமாபோலே, கர்மஸாத்யமாய் தத்தூரூபா நுஷ்டாநஸஹிதமான ஜ்ஞாநமும், ஜ்ஞாநஸாதகமாகை காபமுமாகிற கர்மஜ்ஞாநஸமுச்சய மோக்ஷஸாதநவிதிக்கும் விரோதமவருகையாலும்,

---

(ந) (உ) (ஈ) ப்ருஹ-ஈ ச-உ.உ

(ஊ) நாஸ்ரீ-நக (ஹ) (ச)

இந்த ஸமுச்சயவிதிக்கும, (க) "நாயமாத்மா ப்ரவசனேன லப்யோ ந மேதயா ந பஹுனா ச்ருதேன" (உ) "யமேவைஷ வ்ருணுதே தேன லப்ய ஸ்தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம்ஸ்வாம்" என்று கர்மஜ்ஞாநங்களால் புருஷார்த்தம்லப்பாயில்லை என்று; இத்தபாஸபூர்வகமான பக்தியோகத்தாலே லப்யமென்கிற பக்தியோகவிதிக்கும் விரோதம்வருகையாலும,

(உ) "ஸதேவஸோம்யேதமக்ரஆஸீத்-ஸதேவஸௌம்யேதமக்ரஆஸீத்" என்கிறஸகலதாரதம்யரஹிதமான ஸத்வஸ்துவின் ஸ்வரூபமாத்ரோபாஸநமாகிற ஸத்விதயையோடே (ங) "அதயஇஹாத்மாநமநுவித்3ய வ்ரஜந்த்யேதாம்ஶ்ச ஸத்யாந் காமாந், தேஷாம் ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ ப4வதி-அதயஇஹாத்மாநமநுவித்3ய வ்ரஜந்த்யேதாமஶ்ச ஸத்யாந்காமாந, தேஷாம்ஸர்வேஷுலோகேஷுகாமசாரோபவதி" என்ற-அநந்தகாம யாவர் சிலர் பரமாத்மஸ்வரூபத்தையும ஸத்யகாமாதிகுணவிஶேஷங்களோயும் கூடவறிந்து உபாஸிக்கிறார்கள்; அவர்சுருக்குஸாவலோகங்களிலும் காமசாரிதவமுண்டாமென்கிற ஸதுணோபாஸகபரையான த(ச)ஹரவித்தையையும விரோதிக்கையாலும,

உபாஸ்பவஸ்துவை, (ச) "ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்-யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" (ஞ) "பராஸ்யஶக்திர்விவிதை4வ்ருயதே। ஸ்வாபாவிகீஜ்ஞாநப3லக்ரியாச" என்று யாவஜ்ஜந்துவின் ஸ்வாபாவிகீஜ்ஞாநபலக்ரியாசக்தி அநேசபரகாரையாயிருக்கும; ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநபலாதிகளோ யுடையனாயிருசருமென்கிற ஸகுணவாக்யத்தோடே "நிர்க்குணம, நிரஞ்ஜநம் - நிர்குணம், நிரிஷ்டனம்" என்கிற நிர்க்குணவாக்யத்துக்கு விரோதம்வருகையாலும,

(ஸ) "யவீஷ்டந்ராதி3த்யேஹிரண்மய: புருஷோத்3ருஶ்யதே ஹிரண்யஶ்மஶ்ருர்ஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணாத்ஸர்வ ஏவஸுவர்ண:, தஸ்யயதா2 கப்யாஸம்புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ, மஹாரஜதவாஸா-யவதே2ஷோநதராதி3தியேஹிரண்மய:புருஷோத்3ருஶ்யதே। ஹிரண்யஶ்மஶ்ருர்ஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணாத்ஸர்வவவஸுவர்ண:, தஸ்ய

(க) கட-க-உ-உங (உ) சாகதோ-ஞ உ-க (ங) சாகதோ-ஞ-உ-க-ஞ
(ச) முண்ட-க-க-ஞ (ஞ) ப்ரவே-ஞ-அ (ஞ) சாகதோ-க-க-ஞ ஞ

யதாசப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ ! மஹாராஜதம்வாஸஃ" என்று ஆதித்யமண்டலத்தின்நடுவே ஹிரண்யரூப புருஷன் காணப்படா நின்றான்; ஆபரணரூபம் ஹிரண்யவாணனுயிருக்கிற வடிவுக்கு அப்போதலர்ந்த செவ்வித்தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற நிறக்கண் கள் நிறப்பரியட்டம் பொன்னொக்க வாடையாயிருக்குமென்றும், (ச) "த்யேயஸ்ஸதாஸவித்ருமண்டலமத்யவர்த்தீ நாராயணஸ்ஸரஸிஜாஸனஸன்னிவிஷ்டஃ। கேயூரவான்மகரகுண்டலவான்கிரீடீஹாரீஹிரண்மயவபுர்த்ருதசங்கசக்ரஃ" என்று ஆதித்யமண்டலாந்தர்வர்த்தியாய் செவ்வித்தாமரைப் பூவை யாஸநமாகவுடையனுய்த் தோளவீரியும் குழையும் திருப் பெய்யமுடியுமாரமுமபடையும நிகழும பொனமேனியுமாய் நிறபா னுய், ஸங்கசக்கரதாரனுன நாராயணன் தியேபனென்ற விகர மத்தைதோடே, (ட) "அத்ரத்ரேயமத்ராஹ்யமகோத்ரயவர்ணமசக்ஷுஷ்ஸ்ரோத்ரம தத்பா ணிபாதமநிர்த்யமவிபும்ஸர்வகதம் ஸுஸூக்ஷ்மமமயதபூதயோநிம்பரிப ச்யந்திதீராஃ" என்று சக்ஷுராதிகரணியக் ராஹ்யமன்றிக்கே தமாஸஜ்ஞா நவேத்பமுமன்றிக்கே காமவர்ஜிதமுமாய் சக்ஷுஸ்ஸ்ரோத்ர பாணி பாதாதிரஹிதமாய் நித்யமாய் அகவசரீரபரிமாணமாய் ஸர் வத்ரவ்யாப்தமாய் அதிஸூக்ஷ்மமாய் ஸத்தாயோகி ஸகலபதார்த் தங்களுக்கும் காரணமாயிருக்குமவஸ்துவை தி(தீ)ரரானூர் உள்ள படி காண்பர்களென்றும், *ரூபவர்ணதி நிர்த்தேஹவிமோக்ஷண விவர் ஜிதமாயிருக்குமென்றும் சொலலுகிற ரூபாதிநிஷேதம் விரோதிக் கையாலும்,

(க) "சாதோஸ்யவிஜ்ஞாதாரமரேகேந விஜாநீயாத்" என்று லீலாவிபூதி ஒருகாலும நித்யவிபூதி முக்காலுமாயிருக்குமென்கிற விபூதித்வயதாதோடே (க) "நிஷ்கலம் நிஷ்க்ரியம் சாந்தம்" என்கிற நிர்காதீவ நிஷேதமும் விரோதிக்கையாலும இப்படி ஆபாதரூடம் பரஸ்பர விருத்தமாய்த்தோற்றுகிற ஸாஸ்த்ரமடங்கலும்விடவேண்டிவரும்.

(க) (உ) முண்டக-உக்த

அப்போது ஸாஸ்த்ரவச்யதையும் ஆஸ்திக்யமுமின்றியிலே பொழி யுமாகையாலே இப்படிவருகிற விரோதத்தை குணவர்ணப்ரமபாக ருச்யாதிபேதங்களாலே வேறுபட்டுவருகிற வதிகாரங்தோறும் வ்ய வஸ்திதவிஷயமாக்கிப் பரிஹரிக்கக்கடவது.

எங்ஙனேயென்னில்; தமோகுண ப்ராசுர்யநிபந்தநமான பரஹி ம்ஸாபரதையாலும் ரஜஃப்ராசுர்யநிபந்தநமான கூடத்ரபுருஷார்த்தர ர்த்தித்வத்தாலும் ஸத்வப்ராசுர்யநிபந்தநமான முமுக்ஷுத்வத்தா லும் வருகிற வதிகாரங்தோறும் வ்யவஸ்திதமாகையாலே ப்ரேக ஷிதிக்கும மோக்ஷயிதிக்கும் வருகிற விரோதம் பரிஹ்ருதம; ஹிம் ஸாநிஷேதம் ஸாமாந்யமாகையா லும் பஶுவிஶஸநயிதி கர்மநிபந் தநமாகையாலும் அவற்றுக்குண்டான விரோதம பரிஹ்ருதம். நித் யாக்நிஹோத்ரயிதி தத்தத்கயிதிகள்கர்மயோகநிஷ்டையும் ஜ் ஞாநயோகநிஷ்டையுமாகிறவதிகாரங்தோறும் வ்யவஸ்திதவிஷயமா கையாலே அவற்றுக்குவருகிற விரோதம் பரிஹ்ருதம். ஸமுச்சய யிதிபும் கர்மயோகத்தில் யிப்ஸாஸமாந்யத்தாலே உபயஸாதேஷ ஞனவணிக் குறித்தாகையாலே பரிஹ்ருதம். பக்தியிதியும், கர்ம ஜ்ஞாநஸஹக்ருதையானபக்தியே காய்யகரமாவதென்கிற பாகம் பி றந்த வதிகாரிக்காகையாலே கர்மஜ்ஞாநங்களோடு அதற்குண்டா னயிரோதம் பரிஹ்ருதம். ஸக்யித்யைதஹரநிக்யைகளுக்குவருகிற விகல்பமும் ஸ்வரூபமாத்ரத்திலும் குணயிஶிஷ்டஸ்வரூபத்திலு முண்டான ருசிவிசேஷத்தால்வந்த வதிகாரங்தோறும் வ்யவஸ்தித மாகையாலே பரிஹ்ருதம்-

ஸகுணவாக்யத்துக்கும் நிர்க்குணவாக்யத்துக்குமுண்டான விரோதம், (க)"ஆபஹதபாப்மாவிஜரோவிம்ருத்யுர்விஶோகோவிஜிகத்ஸோ அபிபாஸஸ்த்யஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்பः" என்று மேல யப்ரதிபாதநையாலே அபஹதபாப்மாவாயிருக்கும். நித்யயௌவ நஸ்வபாவனுய்க்கொண்டி ஏகரூபனாயிருக்கையாலே ஜராரஹிதனா யிருக்கும், நித்யஜ்ஞையாலே ம்ருத்யுரஹிதனாயிருக்கும்; நிரதிஶயா நந்தஸ்வரூபஜ்ஞையாலே விஶோகனாயிருக்கும். அகாமவஶ்யனா

(க) சாந்தோ-அ-எ-க

கையாலே கூத்பிபாஸாதிரஹிதனுபிருக்குமென்கிற ஹேபகுண ராஹித்பத்தையும், ஸத்யமான காமங்களையுடையனுபிருக்கும், ஸத்யமான ஸங்கல்பங்களையுடையனுபிருக்குமென்கிற கல்யாணகுண ஸாஹித்யத்தையும் சொல்லுகிறதாகையாலே பரிஹ்ருதம்.

நிர்விக்ரஹஸவிக்ரஹங்களுக்குண்டான விரோதமும்,(க)"ஈச்வர ஸ்ருஹிதாபிமதோருதேஹ:" இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:" என்கிற இச்சாச்ருஹீதமான விக்ரஹத்தையும், கர்மாதீநமானஸரீரபரிக்ரஹ மில்லாமையும் சொல்லுகிறதாகையாலே பரிஹ்ருதம்; (உ) "நேஹ நா ஸ்தி-நேஹாபிநாஸ:தி" என்கிறவாக்யம் த்ரவ்யபேதத்தாலே பி(ந்)ந்நமான விபூதிக்வயத்தினுடையவும் விஸிஷ்டைக்யத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே விபூதியோகம்சொல்லுகிற வாக்யத்துக்† முண்டான விரோதம் பரிஹ்ருதம்.

ஆகவிப்படி பரஸ்பரவிருத்தமான வர்த்தவிஸேஷங்கள் குணவர்ணநிபே(தி)தபிதநமாய் வருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமானவோபாதி இதுவும்அதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமாயிருக்கும்.

அதாவது(ங) "உணர்ந்துணர்ந்து" என்கிறபடியே ப்ரக்ருதே: பரமாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் பகவச்சேஷமாய் ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்தருத்வ போக்த்ருத்வாதிவிஸிஷ்டமாயிருக்குமாத்ம ஸ்வரூபமென்றறிந்து, கதநுகுணமான புருஷார்த்தம்ஸ்வயத்நஸாத்யமென்கிறவளவிலேநிற்கிறவர்களைக்குறித்து கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களை விதிக்கிறது; (ச)"உணர்வு முயிருமுடம்புமற்றுலப்பிலனவும்பழுதேயாம், உணர்வைபெறவூர்ந்து" என்றும்,(ஞ)"மெய்ம்மையை மிகவுணர்ந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநாதிகளெல்லாம் புறநிதழாமபடி சரமமானபகவதேகரக்ஷ்யமாய் பகவதந்யந்பரதந்த்ரமாய் பகவதேகபோக(ஞ்ச)மாயிருக்கும ஆத்மஸ்வரூபமென்றறிநது, அந்தபகவதேகபோகத்வமாகிற புருஷார்த்தம் பரதந்த்ரமாய் பகவதேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வயத்நத்தால் லப்தியாது; நிருபாதிகரக்ஷகனவனுலே லப்யமென்றறிந்து, (சு) "என்னுன்

(க) வி-பு-சு-ள-அச (உ) ப்ருஹ-சு-சா-கக (ங) தி-வாய்-உ-நு-சு
(ச) தி-வாய்-அ-அ நு (ஞ) திருமாலை-நூஅ (சு) தி-வாய்-டி-அ நு

† இங்கே சிலபதம் காணவில்லை

செய்தேன்" என்கிறபடியே ஸ்வரூபத்தில் ஸ்வரக்ஷண ஜ்ஞாகரபாவத்தாலும், புருஷார்த்தம் அகர்யஸாத்யமென்கிற ஜ்ஞாகவத்தைபாலும் பக்திபரஸ்பத்தாலும் அகர்பகதிகளாய், பலத்தில் ப்ரார்ப்தகர்மாவஸாகமாகிற விளம்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாதவர்களுமாயிருக்கிறவர்களுக்கு குறித்து ப்ரபத்தியோகத்தை விதிக்கிறதென்கை.

இப்படி ஜ்ஞாகவிபாக(ஜ்ஞ) நிபந்தகமான ருசியைப்பற்றிவருகிற வதிகாரத்தாலும் வ்பவஸ்திதவிஷயமாகையாலே கர்மஜ்ஞாகாதிவிதாயக ஸாஸ்த்ரத்துக்கும் ப்ரபத்திவிதாயகஸாஸ்த்ரத்துக்கும் விரோதப்ரஸக்தமே பிடித்தில்லே. ஸாஸ்த்ரசேர(ஸ்) நிதமான ஸகலதர்மங்களும் ஸர்வர்க்கு மூபாதேயமல்லாமையாலும(க) "யோ வானர்சுதபாஸேஸ்ருத்ஸ்ஸ்ம்ருத்ரோதர்ஸ் ஸாஜ்ஞ-ஸர்வேஷு வேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜானதஃ. யாவாகர்த்தஉதபாதேஸர்வதஸ்ஸம்ப்லுதோதகே | தாவாகஸர்வேஷு வேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜாநதஃ" என்றுதுணத்யஸம்பராய் பகவல்லீலாவிஷயபூதகான சேதநரைக்குறித்து அவ்வோருடைய குணருசிகளுக்கு அநுகுணமாக ஸாஸ்த்ரசோதிதமான வர்த்தகங்களில், ஸர்வதர்ம பரதுடிக்கிற ஜலத்தில் த்ருஷார்த்தனுக்கு ஸ்வதாஹரார்த்திக்களவானதே அபேக்ஷிதமாமாபோலே அறிவுடையனவனுக்கு ஸ்வாதிகாராநுகுணமானதே அபேக்ஷிதமாய் தத்வ்யதிரிக்தங்களானவை த்யாஜ்யமென்னுகையாலும், வர்ணாஸ்ரமதர்மங்களில் ஸ்வவர்ணஸ்வாஸ்ரமாதிகளுக்கு விஹிதமான தர்மங்களே உபாதேயமாகவிதித்து, தத்வ்யதிரிக்த வர்ணாஸ்ரமதர்மங்களே த்யாஜ்யகோவே விதிக்கையாலும், ஸ்வாதிகாராநுரூப தர்மாநுஷ்டாநத்தாலும் வ்பதிரிக்த தர்மத்யாகத்தாலுமல்லது ஸாஸ்த்ரவ்யுத்பத்தைதான் கூடாமையாலும், ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாகவாஞ்ப் பகவதேக ரக்ஷ்யத்வ ப்ராதிபத்திபாகிற ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநத்திலே யிழியுமவனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமாய் அஹங்காரகர்ப்பமான கர்மயோகாதிகளினுடைய த்யாகவித்தி அத்யந்தமுபபந்நமென்றதாயிற்று.

(க) "ஸன்ன்யஸ்ய ஸர்வகர்மாணி மாமேகம் சரணம் வ்ரஜேதி ஸர்வகர்மஸந்ந்யாஸபூர்வகமேவ ஸரணாகதிமுபதிஸ்ய தத்ஸாத்யத்வேந ஸர்வகர்மாண்யபி ப்ரபத்தேரங்கதயா விதத்தே. ஸர்வகர்மாணி மயி ஸந்ந்யஸ்ய மத்பரஸ்ஸன் மதேகஸரணஸ்ஸந் மாமேவ நித்யயுக்தஸ்ஸன் அநந்யயோகேந மாம் த்யாயந்தஸ்ஸந்தம் உபாஸ்வேத்யர்தஃ. ஸர்வகர்மஸந்ந்யாஸபூர்வகமேவ ஹி

ஸாத்யோபாயஸ்வரூபங்களுக்கு ப்ரமாணமாகச் சொல்லப்படுகிறது. இவை ப்ரமேயமான ஸாத்யோபாயங்களுக்கு ப்ரமாணமாகச் சொல்லப்படுகிறதென்கை. "ஸாத்யோபாயஸ்வரூபங்களுக்கு ப்ரமாணமாகச் சொல்லப்படுகிறது" என்று ஸர்வாலஸம்ப்ரதாயத்தாலும் த்யாகஸம்ப்ரதாயத்தாலும் ஸரணாகதிஸம்ப்ரதாயத்தாலும் சொல்லப்பட்ட சதுர்த்தோபாயமான ப்ரபத்தி ஆரப்த(ஆ)ஸ்ரீராவஸாநத்திலே உலமரைகையாலே மோக்ஷபலப்ரதமாயிருக்கும்; ப்ராஹ்மமுஹூர்த்தமாலே ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கிறவித்தவிதியிலே நடக்குமவர்களுக்கு முன்பு சொன்னகர்மஜ்ஞாநபக்தி யென்கிற மூன்றுஉபாயங்களும் மநோஹரங்களன்று. ஆகையாலே அநுரூபங்களன்றென்று ப்ரபத்தியிலுடையஉத்கர்ஷமும் கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுடைய வபகர்ஷமும் பகவச்சாஸ்த்ரத்திலும் சொல்லிற்று.

(க) "ஸாதநம்த்ரயவத்வாத்ப்ரபத்தேஸ்ஸாதநாந்தரவைலக்ஷண்யம்" என்கிற ப்ரகரணத்திலே ஸாத்யபக்தியை ஸாதநமாகச் சொல்லுகிறது. உபாயோபக்தேர்வைதர்ம்யாத்ப்ரபத்தேரநுஷ்டாநவைலக்ஷண்யம். உபாயபக்தேஸ்தாவத்பூர்வோக்தவிதிநியமாதீநம். உபாயபக்திப்ரகாரஸ்தாவத்பூர்வோக்தைவகரீயஸீ. உபாயபக்திப்ரகாரப்ரபத்தவ்யதிரிக்தாகாஸ்தி. ஸாத்யபக்திஸ்துஸாஹஸ்த்ரீ ப்ரகாரப்ரபத்தவ்யதிரிக்தாபி பூயஸீ" என்று பகவத்ப்ராப்திக்கு பகவாநே உபாயமென்கிற வ்யவஸாயாத்மகஜ்ஞாநம் ஸாத்யபக்தியாக வநுஸந்திக்கப்படும்; அதுவே ப்ரபத்தியென்றுசொலலப்படும்; பகவத்ப்ராப்திக்கு பக்தியே உபாயமென்கிற நிஷ்டைக்கு 'உபாயபக்தியென்றுபேர். இத்தைப்பற்ற முன்புசொன்னப்ரபத்தி ஸ்ரேஷ்டை; அதுக்கு ஹேதுஉபாயபக்தியென்கிறபக்தியோகம் ப்ரகாரப்தவ்யதிரிக்தமான பூர்வாகோத்தரா(஘)க ரூபமானபாபத்தைப்போக்குமத்தணை; ஸாத்யபக்தியென்கிற ப்ரபத்தியோகம் ப்ரகாரப்தத்தையும் நஷிப்பிக்குமாகையாலே யென்று ப்ரபத்திபிறுடைய ஸாவோபாயாதிக்யம ப்ரதேஸாந்தரங்களிலும் சொல்லிற்று.

இப்படி அதிகாரிபேதத்தாலேஅவிருத்த(ங)மாயிருக்கச்செய்தேயும் ஆபாதபரதியில் ஆபாஸமாகத்தோறுகிற விரோதத்தைப்

(க) லக்ஷ்மதரத்

பரிஹரிக்கைக்காகச் சில் வேதோக்தமான தர்மலோபத்தினால் (பல்லாத ஸ்த்ரீஸூத்ராதிர்யாகாதிகள் பாலமூகாந்தபிதிருகாதிகள் இவர்களுக்கு ப்ரப்த்தியோகம் விதிக்கிறது; அல்லாத த்ரைவர்ணிகருக்கு கர்மஜ்ஞாநாதிகள் விதிக்கிறதென்று விஷயவிபாக(பாகு)ம் பண்ணினார்கள்; (க)"ஸுஂஹிபார்த்வ்யபாஶ்ரித்யைபிஸ்யுஃபாபயோநயஃ। ஸ்த்ரியோவைஶ்யாஸ்ததாஶூத்ராஸ்தேபியாந்திபராங்கதிம்। கிம்புநர்ப்ராஹ்மணாஃபுண்யாபக்தாராஜர்ஷயஸ்ததா"என்று, பார்த்தனே! பாபயோநிகளான ஸ்த்ரீஸூத்ரவைஸ்யாதிகளாவார் சிலர்; அவர்களும் எண்ணியாஸ்ரயித்து பரமாங்கதியை பராபிப்பர்கள்; புண்யயோநிகளான ப்ராஹ்மணர், ராஜர்ஷிகள் பக்தராயிருக்கிறவர்கள, எனபோபஜித்துப் பரகதியைப்ராபிப்பாகளெனனுமிடம சொல்லவேணுமோ வெனகையாலே ஸ்தரீஸூத்ராதிகளுக்குமு பஹுதிகாரமுண்டாகையாலும், கர்மஜ்ஞாநாதிகளோவிட்டு ப்ரபத்தியைபபண்ணென்றுவிதிபபது தாமாதிகாரமுளள விடத்தேயாகிலும, இந்த பக்த்பாதிகாரஹேதுவான ஜாத்யாதிவைகலயமிலலாத க்ஷத்ரியனனவர்ஜுநனக்குறிதது தர்மலோவிட்டு எனனோப்பற்றெனறு விதிக்கையாலும, அநதவிஷயவிபாக(பாகு)ம் அபுக்தம.

தர்மஸப்தத்தாலே பலாதிகளைச் சொலலுகிறதாய் பலஸங்கல்பதருவ்யகளைப்பரித்யஜித்து தர்மஸ்வரூபமாதாதத்தை யதிஷ்டியாகின்றுகொண்டு ததாங்கமாக ப்ரபதநியைப்பண்ணமோக்ஷவித்தியுண்டாமெனகிற தென்பாகள் சிலர;

இவ்விடத்தில் பலதயாகபூர்வகமாக தர்மதகை யதிஷ்டியென்று சொல்லாமையாலும, பலத்யாகதகதைசசொல்லி ஸ்வரூபநிஷேதம் பண்ணுமையாலேதாமஸ்வரூபாதிஷ்டாநம ப்ரஸ்துதமாகுமும, (உ) "கர்மண்யேவாதிகாரஸ்தேமாபலேஷுகதாசந। மாகர்மபலஹேதுர்பூர்மாதேஸங்கோஸ்த்வகர்மணி" என்று கர்மத்திலேஉனக்கதிகாரம; பலத்திலதிகாரமில்லை; கர்மபலஹேதுவாகாதே

(க) கீ-க-ஈஉ (உ) கீ-உ-ஸஅ

தோன்ற; உனக்குக் கர்மாநுஷ்டானத்தில் அதிகாரமுண்டாவதென்பதற்கு மேலே பலாதித்பாகம் சொல்லவொண்ணாமையாலும், லக்ஷணமாபாதகத்தைச் சொல்லுகிறதென்ன வேண்டியது, தர்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னுமிடத்தில் விரோதமுண்டானபோதாகையாலும், (க) "நிச்சயம்ருணமேதத்ருத்யாநேதரஸ்ய தத் । த்யாகோஹிபுருஷவ்யாக்ர த்ரிவிதஸ்துப்ரகீர்த்திதः । யஜ்ஞோதானந்தபஸ்சைவ பாவநாநிமநீஷிணாம் । ஏதான்யபிதுகர்மாணிஸங்கம்த்யக்த்வாபலானிச । கர்தவ்யானீதிமேபார்த நிச்சிதமுத்தமம்" - நிஸ்சயம்ஸ்ருணுமேதத்ர த்பாகேபரதஸத்தம । த்யாகோஹிபுருஷவ்யாக்ர த்ரிவிதஸ்துப்ரகீர்த்திதः । யஜ்ஞோதாநந்தபஸ்சைவ பாவநாநிமநீஷிணாம் । ஏதான்யபிதுகர்மாணிஸங்கம்த்யக்த்வாபலானிச । கர்தவ்யானீதிமேபார்த நிச்சிதமுத்தமம்- நிஸ்சயம்ஸ்ருணுமேதத்ர த்பாகேபரதஸத்தம । த்பகோஹிபுருஷவ்யாக்ர த்ரிவிதஸ்துப்ரகீர்த்திதः । யஜ்ஞோதாநந்தபஸ்கர்மாத்யாஜ்யம்கார்யமேவைதத் । யஜ்ஞோதாநம்தபஸ்சைவ பாவநாநிமநீஷிணம் । ஏதான்யபிதுகர்மாணி லக்கம்த்பக்த்வாபலானிச । கர்த்தவ்யானீதிமேபார்த்தநிஸ்சிதம்மதமுத்தமம்" இத்யாதிகளாலே கீழ்ச் சொன்ன பலத்யாகத்தை நிகழிக்கிறதென்றுமபோதம் நிகமநத்தில் பலநில்லாமையாலும், (உ)"இதேஜ்ஞானமாக்யாதம்குஹ்யாத்குஹ்யதரம்மயா, விமृஸ்யைததஶேஷேணயதேச்சஸிததாகுரு' என்பிப்படி குஹ்யாத்குஹ்யதரமான ஜ்ஞாநம் உனக்கென்னாலே சொல்லப்பட்டது; நீ இவற்றையடங்கலிசாரித்து யாதொருபடி இச்சித்தாய்; அப்படியேசெய்யென்று முன்பேநிகமித்தாவிட்டீர்,(ங) "ஸர்வகுஹ்யதமம்பூயஸ்ருணுமே - ஸர்வகுஹ்யதமம்பூயஸ்ருணுமே" என்று முன்புசொன்னகுஹ்யதரமான கர்மாதிகளிற்காட்டில் குஹ்யதமமாகையாலே விலக்ஷணமான வித்தத்தர்மத்தைச் சொல்லுகிறேன்; கேளென்று இதினுடைய வைலக்ஷண்யம் முன்பே ப்ரஸ்துதமாகையாலும் இதின் வைலக்ஷண்யத்தாலே மோக்ஷவிருத்தி ஸ்வரஸமாகப் பிறக்கையாலும், இங்கு நிகமிக்கிறதென்னக புநருக்தியாகையாலும் பலத்யாகம் சொல்லுகிறதென்கிறபக்ஷம் துஷ்டம்.

சிலர் அநாதிகாலார்ஜிதமான பாபங்களினுடைய நிராஸபூர்வக நிரதிசயமாக பகவத்ப்ரேமரூபேண நடக்கப்பட்ட பக்திபோகாரப்ய விரோதியான நாநாவிதபாபங்களுக்கு ப்ராயஸ்சித்தமாக விதிக்கிற க்ருசச்ரசாந்த்ராயண கூஷ்மாண்டாதிகளான ப்ராயஸ்சித்த

(க) கீ-அ-உ (உ) கீ-அ-அஉ (ங) கீ-அ-அஉ

தர்மங்கள் கேர்க்லேக அநுஷ்டிச்சுமலையாகையாலும் இஷ்டாதி களாகையாலும் அவற்றைவிட்டு தத்ஸ்தாகே யென்னப்பற்றென்ன றுசொல்லுகிற தென்பர்கள்; பக்தியோகாரம்பவிரோதி துஷ்கர்மத்தையுடையனல்லாமையாலும், ஜிதேந்திரியனுகையாலும் பச்சார ரம்பவிரோதி பாபநிபர்ஹணமோகமும் ப்ராயஸ்சித்தமும் கிழ்ப்பால்லி தமலலாமையாலும் மோக்ஷஸாதக பூதகர்மாதிவாசகமான தர்மஸப் தத்தை ப்ராயஸ்சித்ததர்மமாத்ரத்தைக சொல்லுகிறதென்னைக் கும் ப்ரமாணமில்லாமையாலும், ஸர்வஸப்தத்துகுப்பொருளில் லாமையாலும், அதிவுமர்த்தமன்று.

சிலர் கர்மயோகாதிகளிலே ப்ரம்மமுண்டாகில் தத்ப்ராயஸ் சித்தமாக ப்ரபத்தியையிதிக்கிற தென்பர்கள்;(க) "ஏஷ ஹேஹிஹி-தாஸ் ஜ்யேஷ்டிர்ய ஏவமாஶ்ரய-வஷாதேஷிஹிதாஸாங்க்யேபுத்திர்யோகேத் விமாமஸ்ருஷு" என்று ஆத்மயோகத்தில் இந்தபுத்தி உனக்குச் சொலலபபட்டது; கர்யோகத்திலிந்தபுத்தி உனக்குச்சொல்லப்படு கிறது; காமயோகத்தி லிந்த-புத்தியைக்கேளென்று கர்மயோகத் தைச்சொல்ல வாரம்பித்தவளவிலே, (உ) "ஸேஷாதிக்ரமனாஶிஷ்டிப்ரத்யவா லோனவிதூ-தேஹாபிக்ரமநாஸோஸ்திப்ரத்யவாயோஜவித்பதி" என்று இந்தக் கர்மயோகத்தில ஆரப்த(ஜ)மானவம்ஸத்துக்கு நாஸ மிலலை; நடுவுவிச்சேதனால் ப்ரத்பவாயமுமில்லையென்ற ப்ராயஸ் சித்த நிரபேக்ஷமாகவும் சொல்லுகையாலே அதிவுமர்தமன்று.

(ங) "தமேவம்விதிதாத்மாதிமிருத்யுமேதிநான்யஃபந்தாவித்யதேயநாய-தமேவம் விதித்வாதிமிருத்யுமேதிநாம்யஃபந்தாவித்யதேயநாய" என்று ஜ்ஞாந யோகத்காலே ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்கலாமதொழிய ப்ரபத்திக்கு உபாயம்வேறிலலை யென்றும், (ச)"தமேவைகம்ஜானதாத்மானமன்யாவாசோவிமுஞ்சத" "அம்ருத ஸ்யைஷஸேதுஃ-அம்ருதஸ்யைஷஸேதுஃ" என்று பரமாத்மாவான ஸர் வேஸ்வரனெருவனேயுமே யறியுங்கள்; அவ்வறிவே அம்ருதத்வரூப மான மோக்ஷத்துக்குவழி; அல்லாதவார்த்தைகளை விடுங்களென்று, ஜ்ஞாநயோகத்தை மோக்ஷஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலும், தத்தி ஷ்டானுக்குக் கர்த்தவ்யமொன்றுமில்லையென்று, கர்மத்யாகம்-"ஜ்ஞா

(க) கீ-உ-ஈக (உ) கீ-உ-ஈ0 (ங) ஸ்வே-ஈ-அ (ச) முண்ட-உ-உ-இ

ஸுகீனஸ்ய ஹிம்ஸ்ய-ஜ்ஞாநாம்நுதேநத்ருப்தஸ்ய" என்கிற ஸ்லோகத்திலே சொல்லுகையாலும், ஜ்ஞாநயோகலாபத்துக்கு தத்ஸாதநமான கர்மத்தைவிட்டு தத்ஸ்காரே என்னப்பற்றென்று சொல்லுதலென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்;

(க) "கர்மணைவஹிஸம்ஸித்திமாஸ்திதாஜநகாதயஃ" என்று கர்மத்தன்னை மோக்ஷஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலும், (உ) "யஜ்ஞேநதாநேநதபஸாநாஶகேநக்ரஹ்மணோவிதித்வி-யஜ்ஞேநதாகேநதபஸாகரோதிகபராஹ்மணவிவிதிஷந்தி" என்று கர்மத்தை ஜ்ஞாநஸாதநமாகச சொல்லுகையாலும், த்யாகாநந்தரம் ஜ்ஞாநயோகவாசகமாயிருப்பதொரு ஶப்தமில்லாமையாலும் "ஸரணம்வ்ரஜ" என்கிறவாக்யம ஆத்மஜ்ஞாநவாசகமல்லாமையாலும், ப்ரபத்தியே மோக்ஷத்துக்கு ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாகவிதிக்கையாலும், (ங) "யதாபுஷ்கரபலாஶேஷ்வப்ஸ்ந்ஷ்லிஷ்யதேந, ஏவமேவம்விதிபாபம் கர்மநஸ்லிஷ்யதே" என்று யாதொருபடி தாமரையிலேபிள்நீர்தங்காது; அப்படியே ஜ்ஞாநயோகநிஷ்டனுக்கல் பாபம்ஸம்ஸ்லேஷியாதென்றும், "ஜ்ஞாநாக்நி-ஜ்ஞாநாகர்மாணி" இத்யாதிப்படியே ஜ்ஞாநமாகிற வக்நிதானே ஸர்வகர்மங்களையும் பஸ்மமாக்குமென்றும், (ச) "யதைஷிகாதூலமக்நௌ ப்ரோதம்ப்ரதூயேத, ஏவம்ஹாஸ்யஸர்வேபாப்மாநஃப்ரதூயந்தே" என்று நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோலே ஸகலபாபங்களும் நஶிக்குமென்றும், இத்யாதிகளாலே ஜ்ஞாநயோகந்தன்னிலே ஸகலபாபங்களும் போமென்கையாலே இங்ஙநச்சொலலுகிற "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற ஸ்வயம்பாபவிமோசநோக்தி சேராமையாலும், (ஙி) "ஶ்ரேதாலக்ஷணோர்த்தர்ம்ஃ-சேஷதாநாலக்ஷணோர்த்தோதர்மஃ" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸாதநபூதகர்மஜ்ஞாநாதிவாசகமான தர்மஶப்தத்தை கர்மயோகமாத்ரத்திலே ஸங்கோசிப்பிக்க வொண்ணுமையாலும், விஹிதஜ்ஞாநத்துக்கு அங்கமாக விஹிதமானகர்மத்தைவிட்டால் விஹிதகர்மத்பாகமாகிற தூஷணமவருகையாலும் அதுவுமர்த்தமன்று;

(க) கீ-கூ உ0 (உ) ப்ரு-கூ-ச-உஉ (ங) சாநதோ-சா-உச-கூ
(ச) சாநதோ-டி-உச-கூ (ஙி) பூர்வமீமாம்ஸா

ஸர்வதர்மங்களையும் விட்டே என்னை ப்ரணவரணம் பண்ணுவா னென்று ஸரணாகதிப்ரபந்தத்திலே இதுக்குத் தாத்பர்யம்; தர்ம த்பாகதத்திலன்றென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்; ப்ரபந்தத்தைக் காட் டுகிற அபிநிவேசமிலாமையாலும், தர்மங்களினுடைய த்யாகம் விருத்த(த்ய)மாகையாலே, வருந்திக்கல்பித்தாலும் ப்ரபந்தத்தால் "மாஸுச:" என்கிற போகதிவ்ருத்தி கூடாமையாலும் அதுவுமர் த்தமாகமாட்டாது;

பரஸ்வீகாரத்தில் பரஸ்தாத்ர்த்தைப்பண்ணுதல், பூர்ணஹ்ருதி யைப்பண்ணுதல் செய்வானென்ன பரஸ்தாத்ர்த்பாகத்தில் தாத்பர் யமின்றிக்கே பூர்ணஹ்ருத்யநுஷ்டாநமாத்ரத்திலே தாத்பர்யமா ஞ்போலே இங்குமதாமத்பாகத்திலே தாத்பர்யமில்லை; ப்ரபத்தி யநுஷ்டாநத்திலே தாத்பர்யமென்கிற பக்ஷமும், ஸாதாரணரபரித் யாகமிலாதபோது அநுஷ்டிக்கவொண்ணாத ப்ரபதனத்துக்கு பரஸ் தாத்ர்த்பாகத்தில் தாத்பர்யமின்றிக்கே பூர்ணஹ்ருத்யநுஷ்டாந மாத்ரத்திலே தாத்பர்யமாகவிருக்கிற பூர்ணஹ்ருதிந்யாயம் த்ருஷ் டாந்தமல்லாமையாலே அத்தமன்று;

தர்மஸப்தத்தாலே பகவத்வ்யதிரிக்த தேவதாந்தராதாத்ரூப மாக வேதவேதாந்தங்களிற் சொல்லுகிற தர்மத்தைச்சொல்லுகிற தாய், அந்த தர்மங்களெல்லாம் மோக்ஷோபாயமாக பகவதஸமாஸ்ர யணத்தைப் பண்ணுவானென்று, இதரதேவதாப்ரதிஸம்பந்திக கர்ம நிவ்ருத்திபூர்வகமாக பகவதேகப்ரதிஸம்பந்திகமானகாமத்தையிதிக் கிறதாய், அத்தாலே பகவத்விஷயதாதாத்ம்ய ஜ்ஞாந்த்யம் விதிக்கிற தென்று சிலர்சொல்லுவர்கள்; தேவதாந்தரங்கள் இங்கு ப்ரஸ்துத மல்லாமையாலும், ப்ரஸ்துதமானாலும், (க) "ஸோऽந்யதேவதாமுபாஸ்தேऽந்யோऽஸாவந்யோऽஹமஸ்மீதி ந ஸ வேத யதா பஸுரேவம் தேவாநாம்। தேபிமாமேவைகைர்ந்தேऽயமஜ ந்யவிதிபூர்வக ம்-பேப்யர்யதேவ தாபக்தா யஜ்ஞேதஸ்ர்த்தயாநவிதாக। தேபிமாமேவகைர்ந்தேத யஜ ந்தியவிதிபூர்வகம்" என்று யாவர் சில அந்யதேவதாபக்தராய்க் கொண்டு ஸ்ரத்தையோடே யஜிக்கிறார்கள்; அவர்களும்நம்மையே யஜிக்கிறார்களென்கையாலே தேவதாந்தராராதநத்திலும் பகவதை காந்த்யத்துக்கு விரோதமில்லை யென்கையாலும், ஸரணவரணமா கிறது-ஸமாஸ்ரயணமாத்ரமின்றிக்கே உபாயப்ரார்த்தநாரூபமாகை

(க) கீ-கு-உரு

மேலேதர்மஸ்தம் தத்ப்ரதிஷேதிப்ரய்க்தொண்டு த்யாஜ்யமான ஸாதாரணதர்மத்தைக் காட்டுமதொழிய கேவலம் ஆராதநரூபமான தர்மத்தைக் காட்டாமையாலும் அதிவ்யாப்தமன்று;

சிலர், ஸரணாகதிவிரோதிகளான தர்மங்களைவிட்டு ஸரணாகதி யைப் பண்ணுவானென்று சொல்லுகிறதென்பர்கள்; விரோதித்த வற்றைவிடுகைக்கு விதிவேண்டாவாகையாலும், தர்மஸ்தம் விரு த்த(ஜ்ஞ)கர்மத்தைவ(வி)தியாமையாலும், ஸர்வதர்மங்களையுமென்கை கூடாமையாலும், அதுவும்அதிவ்யாப்தமன்று.

ஸர்வதர்மங்களைவிட்டு நின்றவனுக்கு விஹிததர்மபரித்யாக ப்ராயஸ்சித்தமாக "ஸரணம்வ்ரஜ" என்று ப்ரபத்தியைவிதிக்கிற தென்பர்சிலர்; அதுவுங்கூடாது; அவற்றுக்கு நிபதப்ராயஸ்சித்த மாகவிதிக்கிற தர்மங்களோடே விரோதிக்கையாலும், விதிவிஷயபூ தனைவர்ஜ்ஞனுக்கு விஹிததர்மத்யாகப்ரஸங்கமில்லாமையாலும், விதிக்கப்படுகிற விந்தப்ராயஸ்சித்ததர்மந்தான் பலஸாதநதர்மத் யாகத்தைப்பற்றவோ? பலவிதி(ஜ்ஞ)ரதர்மத்யாகத்தைப் பற்றவோ வென்று விசாரித்தால், பலஸாதநதர்மமநுஷ்டியாதபோது பலாபா வ்மாத்ரமொழிய தோஷமில்லாமையாலே ப்ராயஸ்சித்தாபேக்ஷை யில்லை.

ஞ்சபலஸாதநதர்மப்ராயஸ்சித்தமாகில், நான் மோக்ஷவிரோ தி லகலபாபவிமோசநம் பண்ணுகிறேனென்கிற வர்த்திகூடாது. பல விதரமானநித்யநைமித்திகதர்மங்களில் நைமித்திகதர்மத்யாகத்தில் பேதேந ப்ராயஸ்சித்தமின்றிக்கே நிமித்தம்வந்தபோது ததநுபந்தி யான நைமித்திகத்தை யநுஷ்டிக்கவே அதினுடையதோஷம் பரி ஹ்ருதம். அதுக்கு அதிகாரமுண்டத்தனையொழிய ப்ராயஸ்சித்த தர்மத்துக்கு அதிகாரமில்லை. நித்யகர்மத்யாக ப்ராயஸ்சித்தமென னப்பார்க்கில், தத்த்யாகத்தைப்பற்றவிதிக்கிற ப்ராயஸ்சித்தகர்மத் தோடே விரோதிக்கும்.

அந்த ப்ராயஸ்சித்ததர்மங்களாதல், ஸரணவரணமாதலென்று ஸமஷ்டிகல்பமாகச் சொல்லப்பார்க்கில், அந்தப்ராயஸ்சித்ததர்மங்கள் ஸாமாந்யமான ஸரணவரணத்தைப்பற்ற ப்ரபலமாகையாலே ஸம ஷ்டிகல்பமாகச் சொல்லவொண்ணாது.

அந்தகர்மங்களும் மரணவர்ணமுங்கூட நித்யகர்மத்யர்க ப்ராயஸ்சித்தமாமென்று ஸமுச்சயமாகச சொல்லப்பார்க்கில், ஈசுபப்தத்தில் சொல்லுகிற வததா(ஹ்)ரணத்துக்குவிரோதமாவரும்;அவை தான் இந்த ஸ்லோகத்தில ஸங்கிஹிதங்களுமல்ல;ஆகையாலே ஸமுச்சயம் கூடாது.

அஸங்நிஹிதங்களான வந்தப்ராயஸ்சித்தங்கள்தான் ஸ்வதந்த்ராதிகாரங்களுமாயிருக்கும்; ஆகையாலே விஹிதகர்மத்யாக ப்ராயஸ்சித்தமாக மரணவரணம் விதிக்கிறதென்னுமர்த்தமநுபபக்கம்.

பக்தியோகத்துக்கு அங்கமான கர்மாதிகளிலே வைகல்யம் பிறந்தால் தத்ப்ராயஸ்சித்தம ப்ரபதகமென்பர் சிலர்; தர்மஸப்தம் அங்கஸஹிதமாய் வேதோக்தமான ப்ரதாகோபாயத்தை யல்லது அங்கதர்மமாத்ரத்தை வசியாமையாலும், அங்கதர்மமாத்ர வாசகமென்கைக்கு ப்ரமாணமிலாமையாலும், அங்கதர்மமாத்ரத்தைச் சொல்லுமபோது தர்மவிஸேஷணமான ஸ்வரூபதத்துக்கு வையர்த்தயம்வருகையாலும் அதுசொலலவொண்ணாது.

அங்கதர்மவைகலயப்ராயஸ்சித்தமாம்போது, ஸகப்பாம்ஸத்யாகப்ராயஸ்சித்தமோ? அஸகப்பாம்ஸத்யாக ப்ராயஸ்சித்தமோவென்று விகல்பித்தால், அதிகாராநுகுணமான வநுஷ்டாநஸமயத்தில் ஸாமாநயேந ஸர்வவர்ணஸ்ரமதர்மங்களும் ஒருவனலநுஷ்டித்துத் தலைக்கட்டப்போகாமையாலும, ஒருவனிச்குறித்து விதிபில்லாமையாலும், ஸ்வாதிகாராநுரூபமான விஹிதங்களானவற்றில் ஸகப்பாம்ஸத்யாக ப்ராயஸ்சித்தமொழிய அஸகயாபஸத்யாக ப்ராயஸ்சித்தமென்ன வொண்ணாது. ஸகயாம்ஸபத்யாக ப்ராயஸ்சித்தமென்னில் அவற்றைக்குறித்து விதிக்கிற அநத ப்ராயஸ்சித்தங்களோடே விரோதிக்கும். ஆகையாலே. அங்கவைகல்ய பராயஸ்சித்தமென்கிற பக்ஷம ஹஷ்டம்.

சிலர் கீழ்விஹிதமான சர்மஜ்ஞாநாதி ஸாதநவிஸேஷங்களை நிகமித்துத் தலைக்கட்டுகிறதித்தனை யலலது தத்தயாகத்தை விதிக்கிறதன்றென்பர்கள். எங்ஙனேயென்னில்; (க) "நமோ ஸ்ருத்யமிதிஸ்துவந் ஹ்ருதாவீ ஜபுவாவஹ- நயோத்ஸ்யாமிதிகோவிந்தமுக்த்வாதூஷ்ணீம்பபூவஹ" (உ)"ரதிஸ்தஸ்ஜ பாவிசத்-ரதோபஸ்தஉபாவிஸத்" என்று நான்

(க) கீ-உ-க (உ) கீ-க-சல

யுத்தப்பண்ணக்கடவேனல்லேனென்று தேர்த்தட்டிலே விழுந்த வர்ஜுநனே யுத்தத்திலே ப்ரவர்த்திப்பிக்கைக்காக ப்ரவ்ருத்தமான ப்ரபந்தமாகையாலும், (க) "நியதம்குரு கர்மத்வம் கர்மஜ்யாயோஹ்யகர்மணः । ஸரீரயாத்ராபிசதேந ப்ரஸித்த்யேதகர்மணः-நியதம்குருகர்மத்வம் கர்மஜ்யாயோ ஹ்யகர்மணः । ஸரீரயாத்ராபிசதேந ப்ரஸித்த்யேதகர்மணः" (உ) "த்ருஷ்ட்வாலிங்யுத்தாச்சேஷியோந்யத்ர ப்ரியஸ்யநவித்யதே । லோகஸங்க்ரஹமேவாபி ஸம்பஸ்யன்கர்த்துமர்ஹஸி-தர்ம்யாத்தி யுத்தாத்ஸ்ரேயோந்யத்க்ஷத்ரியஸ்யநவித்யதே । லோகஸங்க்ரஹமேவாபி ஸம்பஸ்யன்கர்த்துமர்ஹஸி" என்று கர்மத் தை நியதமாகப்பண்ணு; கர்மாநுஷ்டாநமே ஸ்ரேஷ்டம்: கர்மவிது ரனுனவனக்கு ஸரீரயாத்ரையும் விஸ்தீர்ணமாது. க்ஷத்ரியனுனவனக்கு தர்மஸஹிதமான யுத்தத்திற்காட்டில நல்லதுமில்லை. லோகஸங்க்ர ஹத்தைப் பார்த்தாகிலும் கர்மத்தைச்செய்யென்றுமித்யாதிகளா லே கர்மம்அவஸ்யமநுஷ்டேயமென்கையாலும், (ங) "அதசேத்த்வமிமம் தர்ம்யம்ஸங்க்ராமம்நகரிஷ்யஸி । ததஸ்ஸ்வதர்மம்கீர்த்திஞ்சஹித்வாபாபமவாப்ஸ்யஸி" "தத்தோயுத்தாயயுஜ்யஸ்வநைவம்பாபமவாப்ஸ்யஸி-தஸ்மாதுத்தாயயுத்யஸ்வநைவம்பாபமவாப்ஸ்யஸி" என்று நித யதர்மமான விஹிதயுத்தத்தைப் பண்ணுவாகில தர்மத்தையும் கீர்த்தி யையுமிழந்து பாபத்தையடைவாய்; ஆகையாலே யுத்தத்தின்பொ ருட்டு யுத்தனுப் இப்படிப் பாபத்தையடையாதேகொளென்று கர்மமநுஷ்டியாதபோது பாபிஷ்டனுமென்கையாலும், (ச) "யேத்வே தத்ஸூயந்தோநானுதிஷ்ட்டந்திமேமதம் । ஸர்வஜ்ஞானவிமூடாம்ஸ்தான்வித்திநஷ்டாநசேதஸः" நானுதரித்து உபதேசித்த கர்மத்தை அஸூயையபண்ணுகின்றுகொண்டு யாவர்சிலர் அநுஷ்டி யாதிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் ஜ்ஞாநஹீநராய் நஷ்டரென்றுமவர்களர்க புத்திபண்ணு; கர்மத்தையநுஷ்டியாவிடில் நஷ்டனுமென்றும், (ஞ) "மோஹாத்தஸ்யபரித்யாகஸ்தாமஸஉபகீர்த்திதः- மோஹாத்தஸ்யபரித்யாகஸ்தாம ஸஉபகீர்த்திதः" என்று மோஹத்தாலே கர்மத்தினுடைய பரித்யா கம் தாமஸமென்று கர்மத்யாகத்தை தமஃகார்யமாகசொல்லுகை

(க) கீ-அ-உ0 (உ) கீ-உ-அக (ங) கீ-உ-அஙு
(ச) கீ- (ஞ) கீ-கஅ-எ

யாலும், (எ) "ஸந்த்யக்ஷ்வபலஜ்ஞாநஸத்யஸ்ஸ்ஸ்ரோமத: ஸுஹ்ருத்ப்ரியத்ய
வாபலஸ்ரைவஸத்யாகஸ்ஸாத்விகோமத:" என்று ஸங்கத்தையும்
பலத்தையும் விடுகிறது ஸாத்விகத்யாகமென்கையாலும், (உ) "நஹி
தேஹப்ருதாசக்ய ஸ்த்யக்தும்கர்மாண்யசேஷத: । நியதஸ்யதுஸந்ந்யஸ:கர்மணோபபத்ய
தே-ருஹிதேஹப்ருதாம்ப்ரக்ருதிஸ்தயக்தும்கர்மாண்யமோஷத:। நியதஸ்ய
தஸந்ந்யாஸ: காமஜ்ஞோகோபபத்யதே" என்ற-ஸரீரியானவனுக்கு
கர்மங்கள் கோரகஷ்டமொண்ணுதென்றும், நித்யமானகர்மத்தினு
டைய த்யாகம் கூடாதென்கையாலும், (ஊ) "கர்தவ்யானிமேபார்தநிஸ்
சிதம்மதமுத்தமம்", கர்மங்கள் கர்த்தவ்யமென்றே எனக்கு உத்தமானமதமென்கையா
லும், (எ)"ஸ்ரீமோஸ்ரீஸ்வதஸ்ஸ்வேஹாகரிஷ்யேவசநம்தவ-ஸ்ரீதோஸ்மிகதஸ்ரீதேஹ:
கரிஷ்யேவசநந்தவ" என்று நீகிருவுள்ளமானபடியே காணுகர்மா
நுஷ்டாநம் பண்ணக்கடவேனெனகையாலும், அப்படியே பாரதயு
த்தம் ப்ரவ்ருத்தமாகையாலும்.

"மாமேவயேப்ரபத்யந்தே" இத்யாதிகளிலே அங்கமாகவிதித்
த ப்ரபத்தியை ப்ரதாநமாகவிதிக்கக்கூடாமையாலும், சிரகாலஸாத்
த்யமாய் துஷ்கரமானகர்மஜ்ஞாநங்களாலே ஸாத்யமானவர்தத்தை
ஒருப்ரபத்திமாத்ரம் ஸாதிக்கக்கூடாமையாலும், கிழ்ஸாகநாந்தர
துஷ்கரத்வாதிகளாலே ஸோபாதிபிறந்ததாகச் சொல்லாமையாலும்,
(ஙி) முக்யமித்யேவயத்கர்மகாய்க்லேசதயாத்யஜேத் । ஸ்ருத்வாராஜஸம்தியாகம்
நைவத்யாகபலம்லபேத் - துக்கமித்யேவயத்கர்மகாயக்லேஸபயாத்த்யஜே
த । ஸ்ருத்வாராஜஸம்த்யாகம்நைவத்யாகபலம்லபேத்" என்று கர்
மத்தை காயக்லேஸபயத்தாலே துக்கமென்றுவிட்டாலுமில் அது
ராஜஸத்யாகம்; அவனுக்குத்யாகபலவிதித்தியில்லை யென்கையாலும்
விஹிதாநுஷ்டாநம் ஸ்வரூபஹாநியாமாகில் விநிஷேதஸ்ரவ்ரண
யரன்றிக்கே யொழியுமாகையாலும், "ஸ்ரணம்வ்ரஜ" என்கிறவிதி
யும் அநுஷ்டிப்பாரில்லாமைபாலே அதுக்கும் வையர்த்த்யம் வரு
கையாலும், விஹிதமான கர்மஜ்ஞாநாதிகளுக்கு அங்கதயாப்ரபத்தி
விதாநம் பண்ணுகிறதென்னுமளவில், ப்ரபத்திபிறுடைய அங்கதர
பேக்ஷதாநிபந்தந ஸ்வதந்த்ரோபாயத்தைசசொல்லுகிற அஸாதாரண

(கு) கீ-கஅ-க (உ) கீ-கஅ-கக (ரு) கீ-கஅ-சு
(எ) கீ-கஅ-எக (ஙி) கீ-கஅ-அ

வாசியான ஏகபதத்துக்கு வையர்த்தியம்வருமென்ன வேண்டாதபடி தேவதாநதாங்களே வ்பாவத்திற்சலாமாகையாலும், இங்குச்சொல்லுகிற த்யாகம் 'கர்மஸ்வரூபத்யாகமாகமாட்டாது.'

ஆகையாலே கீழ்ச்சொன்ன கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களில்ப(ஃ)ல்லங்காங்களேயும் ஸ்வதந்த்ரஸாதநமெனகிற ப்ரதிபத்தியையும் விட்டு தத்ஸாதநஸமாராத்யனனவனேயே பலப்ரஸாதநரூபத்தில் பண்ணு; அவற்றாலே ப்ரீதனான நான் எண்ணப்பிறகைத் விரோதிபான ஸம்ஸாரப்பாபங்களில் நின்றும் விடுவிக்கிறேன். ஆனபின்பு ஸாங்கோபஸாதநமான கர்மயோகத்தில் கர்த்தவ்யாகர்த்தவ்யத்தியாலே+மோஹிக்கக்கடவையல்லையென்று உக்தார்த்தத்தை நிகமிக்கிறதென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்; அது அர்த்தமன்று;

காமம அவஸ்பம் கர்த்தவ்யமென்றதும், அகரணத்தில் பாபம் வருமென்றதும் ஸாதகமான கர்மத்திலன்றிக்கே ஸ்வவர்ணஸ்வாஸ்ரமோசிதமான தர்மத்திலே யாகையாலும், கர்மம் ஸ்ரேஷ்டமென்னுமிடம், கர்மயோகத்தை ப்ரமாணித்தபடி யாகையாலும், (க) "ஸ்ரேத்ரஜ்ஞயோ ஸ்ருஷ்டியேத்வேததப்பய ஸம்பந்த:" என்கிறவிடம் அநுஷ்டிக்கச்சொன்ன நித்ய அஸம்யையைப்பண்ணில்நஷ்டனெனகிறதொழிய அநுஷ்டியாதபோதி நஷ்டனெனகிறதன்றாகையாலும், அநுஷ்டியாதவன் நஷ்டனெனில், கர்மயோகநிரபேக்ஷஞாநவிட்ட ஜ்ஞாநயோகாதிகாரிக்கு நாஸ்தம்வரவேண்டுகையாலும, கர்மஸ்வரூபத்யாகம் காமஸங்கர்யமென்றவிடம் "மோஹாத்" என்று விசேஷிக்கையாலும், நாஸ்திகத்யாகத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலும், ஸாதவிக்த்யாகமாகச்சொன்ன பலாதித்யாகம் நாஸ்திகவ்பாவருத்திபரமாகையாலும், அங்ஙனன்றிக்கே கர்மஸ்வரூபத்யாகம் பண்ணின ஜ்ஞாநயோகாதிகாரிக்கும் ஸாத்விகத்வமின்றியிலே யொழிகையாலும், கரணங்கள் குர்வத்ரூபங்களாகையாலே கர்மங்களை விடப் போகாதென்கிறவிடம பகவத்ப்ரீணநகர்மத்தைவிடுகை பகவல்லவென்கிறத்தாலே பரிஹ்ருதமாகையாலும் "கர்த்தவ்யாநி" என்கிறவிடம் "த்பாஜ்யம்தோஷவத்" என்று ராகத்வேஷாதிகளோபாதி ஆத்மாவுக்கு கர்மம பந்தகமாகையாலே த்யாஜ்யமென்கிறவர்களே

(க) கீ-கு-ரூ 5

† மோஹிக்க

வ்யாவர்த்திக்கிறதாகையாலும் கர்மத்தை யங்கமாகவுடைத்தான ஜ்ஞாநத்தன்னிலே கர்மத்துக்கு அங்கமாகவிதிக்கையாலே அங்கமானப்ரபத்தியை ஸ்வதந்தரமாக விதிக்கக்கூடாதென்கிற விரோதமில்லாமையாலும்,

தபஃகர்மாதிஸாத்யமான பாபநிவ்ருத்தி க்ருஷ்ணாஸ்ம்ருதிமாத்ரத்தாலே.வித்திக்குமென்றெழுதுகையாலே ப்ராபல்யதௌர்ப்பல்யமில்லாமையாலும், த்யாகபலவிதியிலே யென்கிறவிடம் ஸாதநமான கர்மத்தைவிட்டு தத்ஸாத்யமானஜ்ஞாநத்தை ஆஸைப்படில் அதுகிடையாதென்கிறதாகையாலே அத்தோடு விரோதமில்லாமையாலும், ஸ்வாதிகாராநுரூபதர்மத்தை யதுஷ்டேயமாகச்சொல்லி தத்வ்யதிரிக்கதர்மத்தை த்யாஜ்யமாகச்சொல்லுகிறதாகையாலே விதிநிஷேத ஸாஸ்த்ரவையர்த்த்யமவ்ருமென்னவெண்ணுதாகையாலும், (க) "ஸுசுசஸ்ஸுவ்ருத்தைரபிஸேவிதோ நிஷ்கிஞ்சந-மாஸுசஸ்ஸம்பத்தைவீமபிஜாதோஸி பாண்டவ" என்கிற ஸோகநிவ்ருத்தியாலே ஸோகம் அநுமேயமானவோபாதி இங்குங், "ஸுசுஃ-மாஸுசஃ" என்கையாலே ஸோகம் அநுபக்லாயிருக்கையாலே ஸோகம் ப்ரஸ்துதமன்றென்கிறது தூஷணமாகமாட்டாமையாலும், ப்ரபத்தியை ஸ்வதந்த்ரமாக விதிக்கையாலும்,

(உ) "இதிதேஜ்ஞாநமாக்யாதம்- இதிதேஜ்ஞாநமாக்யாதம்" என்று அந்த ஜ்ஞாநப்ரகரணந்தன்னிலே நிகமித்துவிடுகையாலே, புநருக்திவருகையாலும், (ங)"அஹம்த்வாஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி மாஸுசஃ" என்று ஸர்வபாபநிவர்த்தகரான ஸர்வேச்வரனுக்கும் போக்தாவும்நானே; பலப்ரதாநம் பண்ணுமவனும்நானே, பென்று தானேசொல்லுகையாலே "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி-ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறவிடம் கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களாலே ப்ராதநமாநென்கிறவிமோக்ஷணம் இங்குக்கூடாமையாலும், தேவதாந்தரவ்யாவ்ருத்தி "மாம்"என்கிறபதத்தாலே விவக்ஷிக்கையாலே ஏகபதத்துக்கு வ்யாவர்த்த்யமில்லாமையாலும், (ச) "நாநுஶோசிதுமர்ஹஸி-நாநுஶோசிதுமர்ஹஸி" (ஞ) "நைவம்ஶோசிதுமர்ஹஸி-

(க) கீ-அ-ரு (உ) கீ-அ-ரூ (ங) கீ-அ-உ
(ச) கீ-உ-உஇ (ஞ) கீ-

ஸ்வயம்மோஹிதமாஹுஃ" என்று நீ மோஹிக்கக்கட்டவைபவில்லென்று சொல்ல, அவனும், (க) "யத்த்வமோ க்ருஷ்ண ஸ்ய மோஹோயம்நிகர்தோ மம-யதத்வயோக்தம்வசஸ்தேநமோஹோயம்மிகதோமம" என்று அத்யாத்மநிஷயமாக நீ திருவுள்ளமான வார்த்தைகளாலே என்னுடைய மோஹமபோயிற்றென்று அவன் ப்ரதிவசநம் பண்ணுகையாலும்,

(உ) "ஸர்வகுஹ்யதமம்பூயஶ்ருணுமேபரமம்வசஃ-ஸர்வகுஹ்யதமம்பூய ஸ்ருணுமேபரமம்வசஃ" (ங) "ராஜவித்யாராஜகுஹ்யம்பவித்ரமிதமுத்தமம், ப்ரத்யக்ஷாவகமம்தர்ம்யம்ஸுஸுகம்கர்தும்யயம்-ராஜவித்யாராஜகுஹ்யமபவித்ரமிதமுத்தமம்மிப்ரத்யக்ஷாவகமம்தர்ம்யம்ஸுஸுகம்கர்தும்மவ்யயம்" என்று ராஜகுஹ்யமாகச சொல்லப்பட்ட பக்தியோகத்தைக்காட்டிலும், (ச) "இதிகுஹ்யதமம்ஶாஸ்த்ரமிதமுக்தம்மயாநக-இதிகுஹ்யதமம ஶாஸ்த்ரமிதமுக்தம்மயாநக" என்று குஹ்யதமமாகச சொலலப்பட்ட புருஷோத்தமவித்யாநிகளிற காட்டிலும அதிகமாய், ஸர்வகுஹ்யதமமென்றும, (ஞ) "ஏதத்வேவஸோபநிஷதம்தேவாநாம்குஹ்யம்-ஏதத்வை மேஹோபநிஷதம்தேவாநாமகுஹ்யம" என்று ஸ்ருதியிலும், (சு) "ஏதந்மஹோபநிஷதம்தேவாநாம்குஹ்யங்தமம்-ஏதந்மமேஹோபநிஷதம்தேவாநாமகுஹ்யமுத்தமம்" என்று ஸ்ம்ருதியிலும் தேவகுஹ்யமாகச் சொல்லப்பட்ட நயாலஶாஸ்த்ரவாசயமான பரமதாத்பர்யத்தை ஸ்வாதிகமாகப் பிரீயச்சொல்லுகையாலும், உக்தஸாதநங்களுமெனகிற பகுமாத்தமன்று;

ஆகையாலே கீழபநிஷ்டமான கர்மாதிகளிலே (எ) "தத்குருகர்ம ணிஷ்வேமாம்நியோஜயஸ்வேதி - தத்தம்கர்மாணிகோரேமாம்நியோஜயஸ்வே கேஶவ" எனற பின்புகோரமான இக்கர்மத்திலே என்னை யென் செய்யமூட்டுகிறு யென்கையாலே கர்மங்களிலே அஷ்காத்வாதி பயம் நடக்கையாலும், (அ) "கச்சிந்நோபயவிப்ரஷ்டஶ்சிந்நாப்ரமிவநஶ்யதி-கச்சிந்நோபயவிப்ரஷ்டஶ்சிந்நாப்ரமிவநஶ்யதி" என்று யோகப்ரஷ்டனானவன் சிந்நாப்ரம்போலே நஶிக்குமென்கையாலே கர்மயோக

(க) கீ-
(உ) கீ-கூ அ-சு
(ங) கீ-கூ-உ
(ச) கீ-கூ-உ ०
(ஞ) ஜை-நா-எக
(சு)
(எ) கீ-கூ-க .
(அ) கீ-கூ கூ அ

ம்: ஸரப்ராபகமென்கிறபயம் நடக்கையாலும், (க) "சக்ஷுஸ்ஸ்பர்சாதிவத் ப்ரமாணபலவத்த்வ ப்ரஸித்தம்; ஏஷ்யாவஸ்தாவிசேஷாவஸ்தாயோரபேதாத்ப்ரத்யபிஜ்ஞாநாத்" என்கிறபடியே மஹிமாக்ருஷ்ணப்ரமாணபலவத்த்வத்தாலும் தஸ்யாஹம்நிக்ரஹம்மம்யே வாயோரிவஸ்ஸ்துஷ்கரம்" என்று மநஸ்ஸை விஷயங்களில் தோறும்புட்டி புக்குஓன்றில்நிலைநில்லாதே யிருப்பதொன்று; ப(ப)லவக்காய்த்ருட மாயிருக்கும்; ஸதாதகதியான வாயுவினுடைய நிரோத(த)மரிதாஞ் போலே, அந்தமநஸ்ஸை விஷயங்களிலின்றும் மீட்கையரிதென்ற புத்திபண்ணுகின்றேனென்கையாலேகாமயோகாதிகளுடையாவது ஸகதாகமுமகப்பட தித்கரமென்றுபயப்படுகையாலும்,

(உ) "யதோ ஹ்யபிகாந்தேயபுருஷஸ்யவிபஶ்சித: । இந்த்ரியாணிப்ரமாதீநி ஹரந்திப்ரஸபம்மந: । தாநிஸர்வாணிஸம்யம்ய புக்தஆஸீதமத்பர:" என்ற ஜ்ஞாநவாஞைக்கொண்டு இந்த்ரியஜபமண்ணுகைபிலே யத்நியாநிறகிற புருஷார்தகும் அதுஅரிது; மநஸ்ஸையும் தன்வழிபிலே அபஹரித்துக்கொளளுமென்கையாலே இந்த்ரியப்ராபல்ய நிபந்தநமானபயம் நடக்கையாலும், தத்பரிஹாரார்த்தமாக அந்தவிந்த்ரியஜகளை நியமிதது என்பக்கலிலே தகபரனுவானென்கையாலும்,

(ரு) "தைவீஹ்யேஷாகுணமயீமமமாயாதுரத்யயா-தைவீஹ்யேஷாகுணமயீமமமாயாதுரத்யயா" என்று எனக்குலீலாபரிகரமாய் குணதரயாதமிகையான எனனுடைய இந்தமாயையை ஓநுவாராலும் ஸ்வயநத்தால கடக்கவரிதென்கையாலும், (ச) "ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்ஹ்ருத்தேஶேர்ஜுநதிஷ்டதி । ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநிமாயயா" என்று ஸர்வியகாவான ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வநடையவும ஹ்ருதபப்ரதேஶஙகளிலே நிலலாகிறகும்; ஸத்காயோகி ஸகலபதார்த்தஙகளோயும யந்த்ராரூடமாக்கி ப்ரமிப்பியாகின்றுகொண்டி; என்கையாலே, ஈஶ்வராதீநமஜகத்து, தன்னுல செய்யலாவதொருக்ருத்யமில்லை யென்றறிகையாலும,

(க) கீ-சு-ஙூ (உ) கீ-உ-சூ0 (ரு) கீ-எ-கச
(ச) கீ-கஅ-சுக † அதிஷ்டாநம

(க)"மத்ஸ்நேஹிஜ்ஞாநமயோஹ்யநந்த-மத்தஸ்ஸம்ருத்திர்ஜ்ஞாநமதோ
ஹரஞ்ச" என்று பூர்வாநுபூதத்திலுடைய ஸ்ம்ருதியும் ஜ்ஞாநா
நந்தமயாதிகளான விவையுமென்னுமிலே யென்னையாலே சேதந
வ்யாபாரைகஸாத்யமாயிருப்பதொன்றுமில்லையென்றறிகையாலும்,
"மாமேவயேப்ரபத்யந்தேமாயாமேதாமதரந்திதே" என்று என்னையே யாவ்சிலர் ப்ரபத்தி
பண்ணுகிறார்கள; அவர்கள் இந்தமாயையைக் கடப்பர்களென்றும்,
(உ)"தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யே-தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யே"(ங)
"தமேவசரணம்கச்சஸர்வபாவேநபாரத" இத்யாதிகளாலே ஸர்வகாரணபூதனான வந்தப்புருஷனையே
ப்ரபத்திபண்ணுவானென்றும், ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் அவனையே
ஸரணமாகவடையென்றும பலவிடங்களிலும ப்ரபத்தியையிதிக்கச்
சேட்கையாலே ப்ரபத்தியலது ஸம்ஸாரநிஸ்தரணோபாயமிலலை
யென்கிற ப்ரபத்திவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநம பிறக்கையாலும,

ஸுகரமாய் நிரபாயமாய் நிரபேக்ஷமாய் வித்தமாய் பரதந்த்ர
ஸ்வரூபத்துக்குரூபமாய் அவிளமப்யபலப்ரதமான விவ்யுபாயங்
கிடக்க துஷ்கரமாய் ஸாபாயமாய் ஸாபேக்ஷமாய் பஹுதரஜந்மஸாத்
யமாய் ஸ்வரூபவிருத்தமாய் விளம்ப்யபலப்ரதமான ஸாத்யோபாயங
களிலே என்னைமூட்டாநின்றாய், அவை துரநுஷ்டேயமாயிராநின்
றது; (ச) "நெறிகாட்டிநீக்குநியோ" என்கிறபடியே ஸாதகாநுதாந
கனைக்காட்டி அகறறநினைக்கிறுயோ! விலக்ஷணோபாயமான வன்
னைக்காட்டி உஜ்ஜீவிப்பிக்கிறுயோ! (ச)"என்செய்வானெண்ணிணாய்
கண்ணனே" என்று ஸோகாவிஷ்டனானவளவிலே இப்படி ஸாதந
விஸேஷஸ்ரவணத்திலே ஸோகமபிறக்கும்படி பாகமபிறந்தபின்பு,

இனி நீபூர்வோக்தமானகர்மஜ்ஞாநபக்திஸாதநங்களோடாகாங்க
ஸாகஸவாஸேபரித்யாகபண்ணிவாதலல்லாதிருணவிஸிஷ்டனாய்க்
கொண்டுஉன்னுடையதோஷமேபோக்யமாய்,உன்சிறுமைபாராதே
உனக்குமுன்னின்று காரியம்செய்யுமவனாய், அதிலும என்பேறு
கச் செய்வேனுபிருக்கிறவெனனை உன்னுடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ரா
ப்தி பரிஹாரங்களுக்கு அவ்யவஹிதமாய் உன்னிணைவையும அபே
க்ஷியாதபடி நிரபேக்ஷஸாதநமாகநினை ; அநந்தரம் ஜ்ஞாநாதிருண

(க) தி-கடு-கடி (உ) தி-கடி - (ங) தி-கசுஉ '
(ச) பெரியதிருவாதாதி-சு

விஷ்ணுனை நான் என்பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்த ஸர்வப(டு)ர்ணனை வுன்னை என்னைப்பெறுகைக்கு விரோதியானஎல்லாப்பாபங்களும் நமக்கிடமன்றென்று விட்டுப்போம்படிபண்ணச்சுவேண்; ஆனபின்பு ஸாதாரணக்கர தீஷ்கரத்வாதிகளைப்பற்ற மோக்கச்சுடவையல்லையென்றதினாலே சரமஸ்லோகத்துக்குச் சரமமானவர்த்தமென்று நம்பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்வர்களென்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிசெய்தார்.

நமமாழ்வாரும் இவ்வுபாயாநுஸந்தாநத்தையிலே (க)"நோற்றநோன்பிலேன்" என்று கர்மயோகத்தையில்லையென்றும், "தண்ணறிவிலேன்" என்று ஜ்ஞாநயோகபக்தியோகங்களையில்லையென்றும், கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுடைய அநந்வயாநுஸந்தாநபூர்வகமாக "அம்மான்" என்று ஸ்வாமித்வகதையும், "சிரீவரமங்கலநகர்விற்றிருந்த" என்று ஸௌலப்யத்தையும், "எந்தாய்" என்று ஸௌஶீல்யகதையும், "உனக்குமிகையலலேன்" என்று வாத்ஸல்யகதையும் முன்னிட்டு "தகியேனுக்கருளாய்" "அருளாயுய்யுமாறெனக்கே" என்று பகவத்க்ருபையையநுஸந்தித்து "நின்பாதமேசரணநதநந் தொழிந்தாய்" என்று உபாயவிதாநத்தையும், "கழல்களைவையே சரணகக்கொண்ட" "ஏகநிந்தையனுய்" என்று விதி(டு)விஷயமான ப்ரபதநியையும் அருளிசெய்தார்.

திருமங்கையாழ்வாரும் (உ)"பிறவிநோயறுப்பானேணிலேன்", (ரு)"மறறேலொன்றறியேன்" "நலந்தானெனறுமிலேன் நல்லதோரறம்செய்துமிலேன்" என்று இதரோபாயஸாமர்த்யகதையையருளிச்செய்து "நாயேன்வநதடைந்தேன்" என்று தம்முடைய நைச்யத்தைப் புரஸ்கரித்து "ஆற்றேன்வநதடைநதேன்" என்று அநந்யஸாதநத்வரூபமான அஸாதாரணதையுமுன்னுக உபாயவரணம் பண்ணியருளினர்.

ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரும் (ச)"குலித்துமுன்றணிலியோம்பும் குறிகொளந்தணமைதன்னையொளித்திட்டேன்" என்று கர்மயோகத்தினுடைய ஸ்வாஸ்யபரித்யாகத்தைச்சொல்லி "என்கணில்லே" என்று ஜ்ஞாநயோகாநந்வயத்தை யநுஸந்தித்து "நின்க

(க) நி-வாய-டு-ள-க (உ) நி-மொ-க-சு-க (ரு) நி-மொ-க-ஞ-க
(ச) திருமாலே-டு

[illegible]ம்பத்தனல்லேன்'' என்று பக்தியோகாங்கயத்தை யநுஸந்தித்து ''நம்பிகடல்வண்ணனே'' என்று ப்ரஹ்மயருணபூர்த்தியை-யநுஸந்தித்து ''எனக்கருள்செய்கண்டாய்'' என்று ப்ரபத்த்யுபாயவரணம் பண்ணி யருளினார்.

(உ) ''கறவைகள்பின்சென்று கானம்சேர்த்துண்போம்''என்று கர்மயோகாங்கயத்தையும், ''அறிவிலிகாள்'' ''அறிவொன்றுமில்லீ'' என்று ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகங்களினுடைய அங்கயத்தையுமருளிச்செய்து, ''புண்ணியம்காமுடையோம்'' என்றுவிதிதோபாயாங்கய ப்ரதிபத்திகையையுமருளிசெய்து, ப்ரபத்தி இதரோபாயபரித்யாகபூர்வகமாக விருக்குமென்னுமிடத்தை நாய்ச்சியாருமருளிசெய்தார்.

இப்படி ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஸாகாந்தராங்கயபூர்வகமாகப் பலவிடங்களிலும ப்ரபத்தியை யருளிசெய்துகொண்டு போருகையாலே இதிற்சொல்லுகிற தயாகவிதாநம் அதயந்தமநுரூபமாயிருக்குமாகையாலே இவ்வாழ்வார்கள் திருவுள்ளத்தை யநுவிதா(ஞ)நம்பண்ணிப்போந்த யாமுநமுனிகள பாஷ்யகார் முதலான பூர்வாசார்யாகளும் ஸாதாராதரபரித்யாகபூர்வகமாக இப்ப்ரபத்தியை யருளிச்செய்தார்.

எங்ஙனேயெண்ணில்;-யாமுநமுனிகள், (உ)''ந஧ர்மநிஷ்டோஸ்மி-நதர்மநிஷ்டோஸ்மி'' என்கிற ஸ்லோகத்திலே,''நதர்மநிஷ்டோஸ்மி''என்று பேற்றுக்குறுபயபாகக் கர்மயோகத்தில் லங்கயமில்லையென்றும, ''நசாத்மவேதி-நசாத்மவேதி'' என்று ஜ்ஞாநயோகத்தில் லங்கயமில்லையென்றும், ''த்வச்சரணாரவிந்தேநத்ருமான்-த்வச்சரணாரவிந்தேநபக்திமாந'' என்று பக்தியோகத்திலங்கயமில்லையென்றும,''ஆகிஞ்சந்ய-அகிஞ்சந்ய'' என்று இதற்குஅதிகாரியாகிஞ்சந்ய(ஈ)நாதபாதிகளுமில்லையென்றும் ''அநந்யகதி-அநந்யகதி'' என்றுரக்ஷகாந்தரமிலையென்றும் ''ஶரண்ய-ஶரண்ய'' என்று உபாயபூதனுடைய குணபூர்த்தியை யருளிச்செய்து ''த்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்யே'' என்று ''மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ-மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ'' என்று விதித்ததேவர்திருவடிகளின் மூலத்தை அந்தவுபதேஶக்ரமத்திலே ப்ரபத்திபண்ணுகிறேனென்றருளிச்செய்தார்.

(உ) திருப்பாவை-உ உ (ஊ) ஸ்தோத்ர

பரஷ்பகாரமும் (க) "ஏகரமாத்ரம்-ஹிதமாதரம்" என்றும் சொல்லி "சத்யகாமஞ்சஸத்யஜ்ஞம்-ஸர்வதர்மாம்ஸ்சஸத்யஜ்ய" என்கிற இது போல சேதநசேதநரூபங்களான ப்ராப்யபாலங்களையும் ப்ராபகபாலங்களையும் பரித்யஜித்து "லோகவிக்ராந்தசரணௌசரணம்மேதவ்ரஜம்மிபோ" என்று திருவுலகளந்தருளின திருவடிகளையுபாயமாக வரிக்கிறேனென்று புராணவசநப்ரக்ரியையாலே இதரோபாயபரித்யாகபூர்வகமாக சரணவரணம் பண்ணி, ஸ்ரவணசநதகாலே சரணம்புகுகிறவளவிலும் (க) "கைங்கர்ய ப்ராப்யபூதபக்திதத்உபாயஸம்யக்ஜ்ஞாநதத்உபாயஸமீசீநக்ரியா-கைங்கர்ய ப்ராப்த்யுபாயபூதபக்திதத்உபாயஸம்யக்ஜ்ஞாநதத்உபாயஸமீசீநக்ரியா" என்றுதொடங்கி "அத்ருஷ்டஸந்தோபாயः- அத்ருஷ்டஸந்தோபாயः" என்கிற இது இதுபோலகைங்கர்யப்ராப்திக்கு உபாயமானபக்தி, தத்உபாயஜ்ஞாநயோகம், தத்உபாயமான கர்மயோகம், தத்அங்கமான சமதமாதிகளாகிற ஸமஸ்தாத்மகுணங்களாலும்நிஷ்கிஞ்சநப்ரபத்தியென்றும், அநாதிபாபவாஸநையின் மிகுதியாலே இவற்றுக்கடியான ஆத்மஜ்ஞாநமுங்கூடவில்லாதபடி பகவந்மாயாதிரோஹிதஸ்வப்ரகாரஸ்வரூபகாலே அத்ருஷ்டஸந்தோபாயனுமிருப்பனென்று கர்மஜ்ஞாநாத்யுபாயநிஷேதங்களினுடைய வாக்யத்தை யநுஸரிச்செய்து, (க) "நிகிலஜகதேகநாத!ஸ்ரீமந்நாராயண!தவசரணாரவிந்தயுகளம்ஸர்வாத்மநாஸர்வதாஸர்வதாஸர்வாத்மநாஸ்ரீமந்நாராயணதவசரணௌரக்ஷிதயுகளமஸ்மதுபாயமஸ்மதுபேயமப்ரபத்யே" என்று சரண்யகுணஸம்பந்தபூர்வகமாக ஸ்வப்ராப்தபயகிவர்த்தகபுருஷகாரத்தைப் புரஸ்கரித்து ஆஸ்ரயணத்தையோகதையாணகுணவிசிஷ்டனானவவன்றிருவடிகளிலேசரணம்புக்கார்.

ஸ்ரீவத்ஸாங்காசார்யரும், (உ) "ஸ்யாமவந்நி-த்வாமாமநந்தி" என்கிற ஸ்லோகத்திலே-தேவரீர், ஜ்ஞாநக்ரியாபரஜநங்களாகிற ஸாதநவிசேஷங்களாலே லப்ய(த்ய)ராகவும் அநயைரலப்யராகவும் சொல்லுவர்கள். அயோத்யாவாஸிகளான சராசரஸஹிதங்களானப்ரஜைகள் இவற்றிலெந்தவுபாயத்தாலே ப(த்)ஜித்தார்களென்று விப்ரதிபத்தாலே விசித்தோபாயம் இதராஸாதாநநிரபேக்ஷமென்னுமிடத்தை

(க) சரணாகதிகத்யம் (உ) வாதிராஜஸ்தவ-கூ

மும் "ஶரணாயுஶ்ரீ-கருணம்ருதாப்தே" என்று பகவத்க்ருபையே உபாய்மென்று உதாஹரணபூர்வகமாக வருளிச்செய்து (க)"ஸ்வஶ்ரிய ஸ்வஸ்ய ச-ஸ்வகைக்கருணஸ்ஸவைஸ்சரிதை:" என்கிறப்லோகத்தில் ஸமகமாதி தணவிஶிஷ்டராய்க்கொண்டு கர்மயோகாதிகளாலே தேவரைபஜிக்குமவர்களுக்கும் அவற்றைக் கார்யகரமாக்குவது தேவர்க்ருபையானபின்பு அந்த க்ருபையை எனக்கு அவலம்பமாக அநுஸந்தித்திருப்பனென்றருளிச்செய்து, (உ)"யஶ்ச்வதஸ்ஸ்ரீ-யதித்ல பக்தேதரபி" என்று கர்மஜ்ஞாநபக்திகளாகிற ஸாதநவிஶேஷங்களிலக்வயமில்லையாகிலும் தேவருடையகடாக்ஷமாதரபாதி மங்களகுணங்களுண்டாகையாலே தேவர்திருவடிகளை நான்விரிக்கக் குறைவிலலையென்று இதரோபாயநிவ்ருத்திபூர்வகமாகப்ரபத்தியை பகவத்ப்ராப்த்யுபாயமாகவருளிசெயதார்.

ஸ்ரீபராசரபட்டரும்,(ங)"ஜ்ஞாநக்ரியாதிஜநஸம்வ்ருதகிஞ்சநோஹம்-ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹம்" இத்யாதிகளாலே கர்மயோகாதிகளென்ன, இச்சாதிகர ஸக்த்யநுபபாதிகளென்ன, இவற்றிலொன்றிலுமெனக் கதவயமில்லையென்று இதரோபாயஹாநியை முன்னிட்டு "ஶரணம்ஹவ-ஸ்ரணம்பவ" என்று உபாயப்ரார்த்தநைபண்ணியருளினார். அபயப்ரதகுருஸாநுவான ஸுந்தரவராஜாசார்யரும் இஸ்ஸ்லோகதாத்பர்யமருளிசெய்கிறவிடத்தில் (ச) "மத்ப்ராப்த்யர்த்தயாமத்ப்ராப்த்யர்த்ததயா" இத்யாதியாலே என்னைப்பெறுகைக்குப்பாக என்னாலேசொல்லப்பட்ட எல்லாஸாதநங்களையும் ஸவாஸகமாகவிட்டு அநந்தரம் என்னை யொருவனையுமே என்னைப்பெறுகைக்குஸாதகமாக வ்யவஸாயத்தைப்பண்ணு; ஏவம்ரூப வ்யவஸாயயுக்தனான வுன்னை ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி ஸகலகுணங்களாலும் பூர்ணனாகான் என்னைப்பெறுகைக்கு ப்ரதிபந்தகளான எல்லாப்பாபங்களாலும் விடுவிதனுக்குகிறேன்; ஶோகியாதே கொள்ளென்று இதரோபாயநிவ்ருத்திபூர்வகமான வித்தோபாயவரணத்தை இதுக்குத்தாத்பர்யமாக வருளிச்செய்தார்.

ஆகையாலே ஸகலஸாதநஸஹமான வித்தோபாயத்தை ஸாதநாந்தர கர்மாதித்யாகவிதாநபூர்வகமாக விதிக்கையாலே இஸ்ஸ்லோ

(க) வர-ஸ்த-கூச (உ) வர-ஸ்த-கூடு (ங) ரங்க-ஸ்த-அக
(ச) அஷ்டஸ்லோகி

சக்தியச்சு ஸ்வாரஷ்மானவர்த்தமிதுவேயென்னுமிடம் ஸர்வஸம்ப்ரதிபத்தமென்றதாயிற்று.

வவம்ரூபமான காமாத்புபாயங்களைக் கிழடையப்பரக்கச்சொல்லி அநந்தரம் இந்தப்ரபத்தியைச்சொல்லி இதுக்கவ்வருகே யோருபாயம சொல்லாமையாலே, இத்தைச் சரமஸ்லோகமென்று நம் மாசார்யர்களருளிச்செய்வர்கள்.

[மாம்ஸரணம்வ்ரஜ-மாஂஶரணம்ப்ரஜ] என்னையே உபாயமாகப்பற்றென்று தானே யாதரித்துவிதிக்கையாலும, "அஹஂஸ்வ ஸர்வ பாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி-அஹம்ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றுதானே பாபவிமோசநம பண்ணுவிக்கக்கடவேனென்று ப்ரேமத்தோடே சொலலுகையாலும ஸரண்யாபி(நி)மதத்வம் இதுக்குத் தாத்பர்யம்.

"ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய-ஸர்வகர்மாந்பரித்பஜ்ய" என்று ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்கலாகாத்யாகத்தையுமசொல்லுகிறது. தவயக்தில ஈஸ்வரபாரதந்க்ர்ய நிபந்தநமாக வுபாயம்சொலலுகிறது. இதில ஈஸ்வரஸ்வாதந்க்ர்ய நிபந்தநமாக வுபாயம்சொலலுகிறது. ஆகையாலே ஈஸ்வரஸ்வரூபம் சொலலுகை இதுக்குப்ரதாநார்த்தம்.

இவ்வுபாயஸ்வீகாரம் ஸ்வீகார்ய ஸ்வரூபதர்மாகத்திலல்லது கூடாமையாலே அதுஸ்தாநம் ஸைலப்ப்யமென்று நம்பூர்வாசார்யரகளருளிசசெய்வர்கள்; ஸ்வதந்த்ரனை வீஸ்வரனுகு ஸ்வரூபமானவுபாயத்வத்தை ப்ராதாநயேந ப்ரதிபாதிக்கிறது. அது இதரோபாயத்பாகதமிலலது கூடாமையாலே "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்று ததங்கமான ஸாதகாந்தரத்யாகம் சொலலிற்று.

அவன் உபாயத்வோ ஆஶ்ரயணீயனும்போது ஆஶ்ரிதகதமான தோஷாதிகள் பாராமல் ஆஶ்ரயணீயனுரவேண்டுகையாலே தத்விபரீதமான வாத்ஸல்யாதிகுணத்தை "மாம" என்கிறவிடத்திலே சொல்லுகிறது. அவ்வுபாயகார்யமான விஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களுக்கு ஓரதிகாரிவிஶேஷாபேக்ஷையுண்டாகையாலே அவ்வதிகாரிவிஶேஷணமான விந்தோபாயப்ரதிபத்தியை "ஶரணம்வ்ரஜ்" என்கிறவிடத்தாலே சொலலுகிறது; அவ்வுபாயகார்யமான பாபவிமோசநத்துக்கு அபேக்ஷிதமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணயோகத்தை "அஹம்" என்று காட்டுகிறது. விந்தோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியுக்தனை வதிகாரியைக்காட்டுகிறது "தவா" என்று; மேலில் பத

இவையும் உபாயக்ருத்யமான பாபவிமோசனத்தையும் உபாயஸ்வீகாரபலமான கைப்ப(ர்)ர்யத்தையும் சொல்லுகிறது.

இதிற்சொல்லுகிற நிரபேக்ஷோபாயத்வமும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திப்ரதத்வமும் ஈச்வரனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே இதுதான் ஈச்வரஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்; இந்த உபாயவரணமும் தத்காரியமான நிர்ப்பரத்வாநுஸந்தானமும் பகவதேகரக்ஷ்யமாய் பகவதேகபோக்யமாயிருக்கிற வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்றலுமாயிருக்கும்.

இதில் பூர்வார்த்தம் அதிகாரிக்ருத்யம் சொல்லுகிறது. உத்தரார்த்தம உபாயக்ருத்யத்தையும் அதிகாரிக்ருத்யலக்ஷணத்தையும் சொல்லுகிறது. அதிகாரிக்குக்ருத்யம் இதரோபாயங்களிவிட்டு அவனையே உபாயமாகப்பற்றி நிர்ப்ப(ர்)ரனாயிருக்கை. உபாயத்துக்கு க்ருத்யம்-த்யாகஸ்வீகாரங்களுக்கு ப்ரேரகனைப் விதித்தல் பற்றுவிக்கையும், ஸ்வகரூபேண தன்னை அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திகளைப்பண்ணுகையும்.

(ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய) இதில் தர்மசப்தம் இஸ்லோகத்தில் ப்ரதாநப்ரதிபாத்யமான வித்தோபாயத்தினுடைய ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமான த்யாகத்துக்கு விஷயமான ஸகலதர்மங்களையும உபாதானம் பண்ணுகிறது.

இதுதான் - "ஸ்ரேயஸ்ஸாதநம்தர்மம்" என்று பலஸாதநதயா ஸ்வஸாத்யமாக ஸாஸ்த்ரசோதி(ஸ்தி)தமான தர்மங்களைசொல்லுகிறதாய், அத்தாலே ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ஸாதநமாகவிதிக்கும் கர்மயோகத்தையும், பக்தியோகத்துக்கு ஸாதநமாகவிதிக்கும் ஜ்ஞாநயோகத்தையும் சொல்லுகிறதென்னில்;-(க)"ரூபாவிப்ரஹ்மசர்யாதிதர்ம்ஸ்-ராமோவிக்ரஹவாந்தர்மஃ" (உ)"க்ருஷ்ணம்தர்ம்மஸநாதநம்-க்ருஷ்ணம்தர்மம் ஸநாதநம்" என்கிற ஸநாதநதர்மத்துக்கு தர்மசப்தவாச்யத்வவிரோதிலேயொழியும்; அப்போது "சரணம்வ்ரஜ" என்கிறவிதிக்கு லவயர்த்தப்பம் ப்ரஸங்கிக்கும்; மோக்ஷாபேக்ஷையாமியோடும் விரோதிக்கும்; ஆகையாலே இத்தர்மசப்தம்-"ஸ்ரேயஸ்ஸாதநதர்மஃ"என்றும், "ஸ்வகாலத்யாஜ்யதர்ம்ஸ்-சேதநாலக்ஷணோர்த்தோதர்மஃ" என்

(க) மா-ஆர-நவ-கரு (உ) பாரத-ஆர-அஅ

இந்த தர்மஸாஸ்த்ரத்தான், தர்மமென்றும், பரதர்மமென்றும், பரமதர்மமென்றும் த்ரிவிதமாயிருக்கும். இதில தர்மஸாஸ்த்ரத்தாலே (க) "ஸ்ருஸ்ம்ருத்யுபரமம்கர்ம்த்விவிதம்ஹோச்யதே । ஏகம்ப்ரவ்ருத்தகம்ப்ரோக்தம்நிவ்ருத்தகமதாபரம் । காமதஸ்துக்ருதம்கர்ம்ப்ரவ்ருத்தமுபதிஸ்யதே । நிஷ்காமஜ்ஞானபூர்வந்துநிவ்ருத்தமுபதிஸ்யதே । ப்ரவ்ருத்தகஞ்சஸ்வர்க்காதிபலஸாதகமுச்யதே । நிவ்ருத்தகாக்யம்தேவர்ஷே விஜ்ஞேயம்மோக்ஷஸாதகம்" என்கிறபடியே லோகத்தில் கர்மம் இரண்டுபடியாகச் சொல்லப்படாநின்றது. அதைகூகேள்! ப்ரவ்ருத்தககர்மமென்றும், நிவ்ருத்தககர்மமென்றும்; அதில ப்ரவ்ருத்தகமாவது-பலாதிவாஞ்சையோடே ஸ்வர்க்கஸாதகமாக வநுஷ்டிக்கும் ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகள். நிவ்ருத்தகமாவது-பலாதிவாஞ்சாரஹிதனைப்கொண்டு ஸ்வரூபஜ்ஞாநபூர்வகமாக வர்ணாஸ்ரமதர்மங்களோ இதிகர்த்தவ்யதயா அங்கமாசக்கரண்டு மோக்ஷஸாதகமாக வநுஷ்டிக்கும் கர்மயோகாதிகளென்று த்விதமாகச் சொல்லுகிற கர்மங்களில், ஸ்வர்க்காதிஸாதகமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளைச் சொல்லுகிறது.

பரதர்மஸாஸ்த்ரத்தாலே பந்தகமான ஸ்வர்க்காதிபுருஷார்த்தஸாதகங்களிற்காட்டில் மோக்ஷஸாதகமாகையாலே விலக்ஷணமாய் ஸாத்யமான கர்மயோகாதிகளைச் சொல்லுகிறது. பரமதர்மஸாஸ்த்ரத்தாலே க்ஷுத்ரபலஸாதகமுமின்றிக்கே ஸ்வயத்நஸாத்யமுமின்றிக்கே விதிதமுமாய் பரமபுருஷார்த்தஸாதகமுமாய், (உ) "யேச வேதவிதோவிப்ரா யேசாத்யாத்மவிதோஜநாஃ । தேவதந்திபஹாக்மாணம் க்ருஷ்ணம்கர்மமஸாதகம்" என்று வேதவித்துக்களாய் பூர்வபாக (ஸ்ர) நிஷ்டாநுரோதி அத்யாத்மவித்துக்களாய் உத்தரபாக (ஸ்ர)

(க) (உ) பார-மோ-அ அ

நிஷ்டராஞ்ரோமிவாசியறஸாதகதர்மமென்றுசொல்லப்படுவதாய் ஸர்வாதிரிக்தமான விசித்தஸாதகத்தைச் சொல்லுகிறது.

இத்தர்மப்ரகம் பலஸாதகதர்ம்வாசகமாகையாலே இவை மூன்றையும் சொல்லுமேயாகிலும் மோக்ஷோபாயம் சொல்லுகிற ப்ரகரணமாகையாலும், முமுக்ஷுவான விவ்வதிகாரிக்கு ஸ்வர்க்காதி புருஷார்த்தங்களில் அபேக்ஷையில்லாமையாலும், இங்கு த்யாஜ்ய தயாதர்மப்ரதிபாதகதாத்பர்யமாயிற்று-ஸ்வர்க்காதிஸாதகமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளுமன்றிக்கே ஸ்வீகார்யத்வேகவிதிக்கையாலே பரம தர்மமுமன்றிக்கே மோக்ஷஸாதகதயாஸ்த்ரோதிதமாய் ஸாத்ய மான பரதர்மமாதர்கமன்னுமிடம் ப்ரகரணபலத்தாலும் விதியலத் தாலும் விசித்தம்.

இப்படிப் பரதர்மம்த்யாஜ்யமாகச்சொல்லுகையாலும், ஸ்வதந்த்ர ஸாதகமான பரமதர்மம் அங்கமாகமாட்டாமையாலும், பரதர்மாங் கமான பரமதர்மமும் த்யாஜ்யத்வேந உபாதானம்பண்ணப்படுகிறது. அங்கியானதர்மங்களில் அபேக்ஷையில்லாதபோதே அங்கத்திலும் அபேக்ஷையில்லையிறே.

இதில் பஹுவசகத்தாலே (க) "கர்மணைவஹிஸம்ஸித்திமாஸ்திதாஜனகாதய:-கர்மணைவஹிஸம்ஸித்திமாஸ்திதாஜகாதட:" என்று ஸ்வதந்த்ர ஸாதகமாகவும், (உ) "ஸர்வம்கர்மாகிலம்பார்த்த ஜ்ஞாநேபரிஸமாப்யதே" (ங) "கரோத்யகர்மதிப:பக்வேதமேதாஜ்ஞாநம்ப்ரவர்த்ததே" என்று அங்கஸாதகமாகவும் சொல்லப்பட்ட கர்மயோகமும், (ச) "நஹி ஜ்ஞாநேநஸத்ருசம்பவித்ரமிஹவித்யதே। ஜ்ஞாநாக்நி:ஸர்வகர்மாணிபஸ்மஸாத்குருதேததா" (ஞ) "ஜ்ஞாநாதேவதுகைவல்யம்ப்ராப்யதேயேமுச்யதே" என்று ஸ்வதந்த்ரஸாதகரூபமாயும், இந்தஜ்ஞாநம் தைலதாராவதவிச்சிந்நத்வம்ருதிஸந்தாநரூபமாய், அநவரதபா(ப)வநாரூபையான பக்தியாய்ப் பரிணதமாகையாலே பக்த்யங்கமாகவும் சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞாநயோகமும், (ரு) "ஊர்த்வாத்மேவஹ்யுத்-உபாப்யாமேவபஸ்ஸா

(க) கீ-ரு உ0 (உ) கீ-ச-ரூக (ங)
(ச) கீ-ச-க அ (ஞ) (ரு) நாரவிம்ஹுபு நீ

ப்யாம்" இத்யாதியாலே மோக்ஷஸாதகமாகச்சொல்லப்பட்ட கர்ம ஜ்ஞாநஸமுச்சயமும். (க) "க்ருத்ஸ்நகர்மநந்யாஸஶப்தாப்யாம்-பக்த்யாத்மகஸ்யாப யா" (உ) "ஸ்வகர்மஜ்ஞாநவைராக்யஸாத்ய க்ஷேத்ரஜ்ஞ-ல்வகர்மஜ்ஞாநவைராக்யஸாத்யபக்தியேகசாரா" என்ற கர்மஜ்ஞாநநிஷ்டாத்யமாய் மோக்ஷஸாதகமாகச் சொல்லப்பட்ட பக்தியோகமும்,

(ங) "ஜந்மகர்மசமேதிவ்யமேவம்யோ வேத்தி தத்த்வதஃ। த்யக்த்வாதேஹம்புநர்ஜந்மநைதிமாமேதிஸோர்ஜுந-ஜந்மகர்மசமேதிவ்யமேவம்யோவேத்தி தத்த்வதஃ। த்யக்த்வாதேஹம்புநர்ஜந்மநைதிமாமேதிஸோர்ஜுந" என்று என்னுடையதிவ்யமான வாஸுதேவாத்மதையிலே அறிந்திவ்யவ்யாபாரங்களையும் யாவனொருவன் உண்மையாகவறிகிறான்; அவன் ஶரீரத்தைவிட்டுப்போனால் மீண்டுபிறவான்; என்னை ப்ராபிக்குமென்கிற (ச) "நிலவரம் பிலபலபிறப்பாய்" என்கிற அவகாரரஹஸ்யபக்தியோகமும்,

(ஞ) "யோமாமேவமஸம்மூடோ ஜாநாதிபுருஷோத்தமம் ஸஸர்வவித்பஜதிமாம் ஸர்வபாவேநபாரத- யோமாமேவமஸம்மூடோஜாநாதிபுருஷோத்தமம்। ஸஸர்வவித்பஜதிமாம்ஸர்வபாவேநபாரத" என்று யாவனொருவன் என்னை அஸம்மூடனுய்க்கொண்டு புருஷோத்தமனாகவறிகிறான்; இக்கப் புருஷோத்தமத்வஜ்ஞாநமாகிறது தரிவிதசேதநாசேதநங்களிலுடையவும் ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை யதாவாகவறிந்து அவற்றில் வ்பாவ்நத்தைவும், (ஃ) "ஈ த்யமஃபுருஷ ஸ்த்வந்ய: பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருத:। யோலோகத்ரயமாவிஶ்ய பிர்த்யவ்யயஈஶ்வர:" என்கிற நயாயத்தாலே அவற்றுக்குவ்பாபகனாகவும் தா(ஜ்)ரகனாகவும் நியாமகனாகவும் ஸ்ரீகயாலே அவனெலலாமறிந்தவனாகயாலே அவன் ஸர்வபாவத்காலும் என்னை படைந்தவனென்றும், (எ) "இதிகுஹ்யதமம்ஶாஸ்த்ரமிதமுக்தம்மயாந஘ ஏதத்புத்த்வாபுத்திமாந்ஸ்யாத்க்ருதக்ருத்யஶ்சபாரத- இதிகுஹ்யதமம்ஶாஸ்த்ரமிதமுக்தம்மயாநக। ஏதத்புத்த்வாபுத்திமாந்ஸ்யாத்க்ருதக்ருத்யஶ்சபாரத" என்றிப்படி குஹ்யதமமான ஶாஸ்த்ரம் இதிகேட்கைக்கு அதிகாரியாம்படி நீ அபராதனாகையாலே உனக்குஎன்னாலேசொல்லப்பட்டது; இத்தப்

க) கீ-க-டுச (உ) கீதாரத்நஸங்கர (ங) கீ-க-ங
ச) கி-வாய்-க-ங-உ (ஞ) கீ-கடு-கக (ஃ) கீ-கடு-சக (எ) கீ-கடு-உ

புருஷோத்தமத்வத்தை நித்தியஸித்தனான அபிமதபுத்ரனுக்கு
தேஜஸ்ஸாலே ஸாதிக்கையாலே, (ச) "ஆதித்யவர்ணே தமஸ:
பரஸ்தாத்" என்கிற புருஷோத்தமவித்யையையும்,

(உ) "தீர்க்கம் ஸர்வகாமதுக்-தேஹீ யாசம்ஸர்மகாமதுக்" (ரு) "ஸ்ரு
ஷ்டாஸ்ருகரீவுண்யஸ்ரக்ஷ்ரீஶுப்ர மதுராகாமகர்பூண்யாலர்பஹரீஸ்ரு
ப்ர" என்ற ஸர்வகாமபலப்ரதமாகவும், அநிஷ்டநிவர்த்தகமாகவும்
நிஷ்பந்தமாகவும் ஸ்வயம்ப்ராப்யமாகவும் சொல்லுகிற புண்யக்ஷேத்ர
விஶேஷமும்,

(ஃ) "ஸுவர்ணாமஸகுணைர்நித்யம்ஜுஷ்டாம் ஸமன்விதை: ஸர்வபாபவிஶுத்தாத்மா
அப்ரமேயகுணாத்மகம்-ஸ்துவந்நாமஸஹஸ்ரேணநித்யம்பக்திஸமன்வித: ஸர்
வபாபவிஶுத்தாத்மாயாதிப்ரஹ்மஸநாதனம்" என்று பக்தியுக்த
னுக்கொண்டு அவன் திருநாமங்களைசசொல்லி ஸ்தோத்ரம்பண்
ணுமவன் ஸர்வபாபக்ஷயமுமேபாய் ஶுத்தாத்மகமாவாய் ஸநாதனமான
ப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமென்கிற (டு) "பாடீரவனாமம்மீடேபெற
லாமே" என்று சொல்லுகிற திருநாமஸங்கீர்த்தனமும்.

(சு) "கடைத்தலைசீக்ஷப்பெற்றுல்கிவிண்ணகளையலாம்" என்றும,
*மாகநதீகொண்டு தூவிவலம்செய்கையும (எ) "பூஜிற்புகையும
விளக்கும்சாநதமும நீருங்கொண்டு" (அ) "பூஜனைசெய்கின்றார்கள
புண்ணியம்செய்தவாறு" என்கிறபடியே பூஜனைசெய்கையும, (கூ)
"புண்ணியம்செய்து நல்லபுனலொடுமலர்களதூவி யெண்ணுமினொ
தை நாமமிப்பிறப்பறுக்குமே" என்று மித்யாஜ்ஞாநாதிகளாலே சொல்லப்
பட்ட திருவிளக்கெரிகதை திருமாலையெடுக்கை திருவலகிடுகை முத
லான ஸ்தோத்ரபுத்தியாலே செய்யப்படுவதாய், ருசிபேதத்தாலும்
பாகபேதத்தாலும அதியநத(பி)நமாய் ஆகமபேதமதோதாபாதி அஸ
க்யாதமான வுபாயவிஶேஷகளைச் சொல்லுகிறது.

அதவா, கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுடைய அவாந்தராபாஹுள்யத்
தைப்பற்ற பஹுவசநமாகவுமாம, அதிலகர்மம-அக்ஷபாதாந்தர்ப
பூர்ணமாஸாகிஷ்டோம தீர்க்கஸத்ராதிருபேணபஹுவிதம. ஜ்ஞா
நமும உபாஸ்யவஸ்துஸ்வரூபமேபதத்தைப்பற்றி வருகிற ஸத்விதை

(க) பெரிய-தி-க-க-ரு (உ) காருடபுரா (கூ)
(ச) ஸஹஸ்ரநாமம (டு) தி-வாய-க0-டு-டு (சு) தி-வாய-க0-உ-அ
(எ) தி வாய் டு-உ-கூ (அ) தி-வாய-க0-உ-ச (க) தி-வாய-க0-உ-டு

யாதஹரவித்யாதிபேதத்தாலே பஹுவிதம்; பக்தியும், (க) "ஸகல ஹேய ஸ்வீகதம்மிர்த்தயந்தம்" (உ) "மஸ்மாஜ்ஜமஸ்மாபரம்" இப்படி இதுகளிறசொல்லுகிற அர்ச்சுநஸ்தவப்ரணமாதிகளாலேபஹுவிதம்; இப்படிவருகிற வ்யக்த்யாகாத்மத்தைச சொல்லுகிறது பஹுவிதமென்று சொல்லுவர்கள்; ஆக பஹுவசநத்தாலே மோக்ஷஸாதநபரதாநமாகச சொல்லுகிற கர்மங்களினுடைய ஆர்த்தத்வமும் ப்ரதிவ்யக்தியிலுண்டான வாநந்த்யத்தையும் சொல்லிக்கொண்டு, (ங) "நெறியெலலாமெடுத்திறைத்த" எனனக்கடவதிறே.

இதில, "தர்மாக்" என்கிற த்ருதீயாந்தம்-இநததாமங்கள் மேற்சொலலுகிற த்யாகத்துக்கு விஷயமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது; ஆகையாலே பகவதுபாயவரணம் பண்ணுமதிகாரிக்கு தத்வயதிரிக்த ஸகலஸாதநபதார்தகளும் த்யாஜ்யமெனறதாயிறறு.

இநதர்மவிஸேஷணமான ஸர்வஸாதம த்வரவர்விசஸாதாரணமாப் பாஷ்மசாயாத்பாஸ்ரமங்கள்தோறும் அநுவ்ருத்தமாய,(சு) "ஸ்வ்யாஹீநோ'ஸ்சிந்ந்யமனர்ஸ்ஸர்வகர்ம்ஸு-ஸாதந்யாஹீநோஸாஸாதிபமாந் ஹலஸர்வகர்மஸு" "ஸ்வேஷ்டம் துஷ்டிபாபாஸ் - தேதவகம் புஞ்சதே பாபாஸ்" எனறு-பாபத்தையே புஜிக்கிறவர்களாகையாலே அவர்கள்பாபிஷ்டர்களென்றும், அநநஷ்டாநத்தில ஸாவகாமாகர்ஹராகவும, அநுஷ்டாநத்தில அர்ஹராகவும சொல்லுகையாலே இநதக் கர்மாநுஷ்டாநத்திறகு யோக்யதாபாதகங்களான (ஞ) "ஒதியுரு வெணணுமநதி" "ஜீவேஸரி" எனகிற ஸாத்யாவாந்தர பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளோட சொல்லுகிறது.

கர்மயோகாதிகளுக்கு யோக்பதாபாத(ட)கமாகில் இக்கர்மங்கள், இவறறையொழிய வுதபமிலலாத ப்ரதாநகர்மங்களுக்கு த்யாக விஷயதவம சொன்னபோதே (சு) "ஸாத்யாபாவேமஹாபாஹோஸாதநைஸ்ஸம்ப்ரயோஜநம்" என்று ஸாத்யமிலலாதபோது ஸாதநங்களாலே யென்னப்ரயோஜநமுண்டென்கிற நயாயத்தாலே இதுக்கும த்யாகவிஷயத்வம் சொல்லிற்றுகாதோ; ஆயிருக்க ஸர்வஸாதத்தாலே பிரியசசொல்லவேண்டுகிறதென்னெனனில;

(க) கீ-கு-கச (உ) கீ கு-ஙச (ங) திவாய்-சூழ்ந்த
(ச) தஸ்ஸாரு (ஞ) க-திரு-ஙஙா (சு) வீ-புரா-ஸ்ம்ருதி

ஸ்ரீதகமான தர்மத்திற்கு யோக்யதாபாதகமல்ல. இந்த்ரனுக்கு ஹேயமில்லையோயென்னும், "ஸ்ரேயஸ்ஸாதகம்தர்ம" என்கிற ந்யாயத்தாலே மோக்ஷஸாதகதர்மமே இத்தர்மஸந்ந்யாஸத்துக்கு அர்த்தமென்று நிஷ்கல்மஷமாயிருக்கையாலே அதற்குக்கு த்யாகவிஷயத்வம் சொல்லுகிறதென்று தோன்றுமையாலும், த்யாகவிஷயத்வமில்லாதபோது "அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ-மோக்ஷயிஷ்யாமி மாசுச" என்று ஸர்வகர்மாக்ஷேபகத்வம் சொல்லுகையாலே "ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ" என்கிற வித்தஸாதகஸ்வீகாரத்துக்குமாக்ஷேபமில்லை, அதற்கும் இதுயோக்யதாபாதகதாமங்கள் அபேக்ஷிதமாமென்று விருத்தாபிப்ராயத்தைப் பரிஹரிக்கைக்காக ஸ்வயம்ப்ரகாசமாலே பிரித்துச்சொல்லுகிறது.

வக்ஷ்யமாணமான ஸ்வீகாரத்துக்கு (க)"வைத்தேன்மதியால்" (உ) "அவனதருளாலுறற்பொருட்டு என்னுணர்விலுள்ளேயிருத்தினேன்" (ங)"யானுமென்னெஞ்சுமிலைசருகிதாழிதோம" இத்யாதிகளிற்படியே அறிவும் அதுமதியும் இசைவுமேயிறே அபேக்ஷிதம். அதுதானும், (ச) "என்னிசைவினை" (ஞ) "இசைவித்தென்னை" (ட) "அவனதினனருளே" என்று ஸ்வதந்த்ரதீமாயிறே யிருப்பது. அதுக்குவேண்டுவது சைதந்யமாத்ரமோயிறே;

அனந்தரம், ஸர்வகாமங்களுக்கும் யோக்யதை யபேக்ஷிதமாயில் இந்த ஸாத்பாவத்துக்குமும் யோக்யமாக ஒருஸாத்யவாதத்தை யபேக்ஷிதமாகவேண்டிவருமே; அதுகாணுமையாலே அவை இதுக்கு அபேக்ஷிதங்கள;

(சு) "ஸதாசார்யோபஸத்யாகிர்யதஜ்ஞோ நாஸ்திகஃபுரா। ஸமாஶ்ரயேதாதிதேவம் ஶ்ரத்தயாஶரணம்யதி। நிர்தோஷவிஷ்ணுஸம்ப்ரஜ்ஞாத்ரமாத்ரேண-துராசாரோபி ஸாவாஸுதேக்ருதக்ருத்யோநாஸ்திகஃபுரா। லமாஸ்ரயேதாதிதேவம்ஸ்ரத்தயாபராணம்பஜேத்। நிர்தோஷமவித்திதம்ஜுஷ்டம் ப்ரபாலாத்பரமாத்மகம்" என்று நிஷித்தாசாரனும் ஸர்வாதிகாரனாய் பிறர்பண்ணினவபகாரத்தை யில்லைசெய்து நிர்ஹேதுவனும், தர்மாதாமங்களும பரலோகமும் பரதேவதையுமில்லையென்ற நிர்ஹேதுவனும் இவ்வஸங்கீர்ணாதிகளிலே பழகவடிபட்டிருப்போருதவனும் நிருக்ருதவனும ஸர்வகாரணகுணனை ஸர்வேஸ்வரனை ஸ்ரத்தையோடேஸரணமாகவாஸ்ரயித்தா

(க) இ-வாய-அ-எ (உ) இ-வாய-அ-அ-கூ (ங) பெரியதிரு-உசு
(ச) இ-வாய-க-எ-த (ஞ) இ-வாய-இ-அ கூ (ட) ஸாதவதஸ-உசு

[illegible] அந்தஜக்குவை ஶரண்யனை பரமாத்மாவின்பிரயோஜக்காரனை
பிரத்தோஷனுகவே புதநிபண்ணினகையாலே இந்தஸ்லோகத்தில்
க்ரு இவையாரபேக்ஷிதமென்று சொல்லிற்றிலே.

அங்ஙனன்றிகே (க) "தஸ்ய ஸரவேஷாயம்தரபூ-ஸ்ரயஷ்ணு
அஜஸ்ரம்ப்ரஹ்ருஷ்டரூபஸ்ய ஹரேர்வக்ஷஸ்யுதாரஸ்ரியம் - ததஸ்ஸாகாவேலாயாம்தரிய
பாகரஸ்தீர்யராகவ! அஞ்ஜலிம்ப்ரக்ருஹ்யாஹம்ப்ரணமேயம்ஸுரோத்தமம்
ஹோதாத்ர" எனறு கடற்கரையிலே பராஙமுகதவாதி விபரீதங்களை
டனே புலபடித்துக்கையாலஞ்ஜலியுமாய்க்கிடநத ஶரணாகதரணமபண்
ணினவர்கரு இநதயோக்யதையும், (உ) "சாபமானய-சாபமாநய" எ
னகிறவளவதத்திலே நிற்கவுமிறே அது பலியாதொழிகதது.

(ரு) "ராவணோனாமமர்த்ய-ராவணோகமதிர்வ்ருத்த" என்று
தனக்குண்டான தணமையையுமுனனிட்டு ஶரணமபுக்க ஶரீவிபீஷ
ணற்குவாஙகுகுத தனனபிமதவிதகியுமபிறநது (ச) "ஸமுத்ரராஜவீ
ராகரணமநுமர்ஷி-ஸமுதாரமாகவோஜாஶரணமகதுமாஹதி" எ
ன்று பிறாகருகும உபதேஶிகைகுஙதிகாரமுணடாகக கணடோ
மிறே. ஆகையாலே யோகயதைதிதடமவேணடா; அயோகயதை
பொகடவுமவேணடா; உண்டானயோகயதை பரதிபதகமெனனுமை
அயோக்யதைபறறுசெனறு மிருகையே அதிகாரம்.

அதகருமேல் போக்யதாஸாபேக்ஷமென்னில், அவை த்வை
வர்ணிகாதிகாரமாகையாலே இதிலுடைய ஸ்வாதிகாரதலமுமை
பக்ஷ(ஏகதே)மாம. ஆக மேறசொலலுகிற ஸ்வீகாரதகரு இதிகிற
சொலலுகிற யோக்யதை அநபேக்ஷிதமெனகைகாகக பிரித்துச
சொலலுகிறதெனறதாயிற்று.

ஆலை, (கி) "ஶாஸ்தாசாஸ்தரபரதஸ்திதிக்ஷணமாஹிம் பூத்வாஸ்மி ஸ்வா
தாநபஶ்யேத் - ஶாகுதோதாதாகதஉபரதஸ்திதிக்ஷணஸமாஹிதோதபூகவா
ஆகமயேவாத்மாகமபஶ்யேத்" என்று பாஷ்பாப்யகரருபேக்ஷி
யநியமஙகளை யுடையவனுய் ஸர்வபோகத்திலு முபரதனுய் ஸம்ஸா
ரநிஸ்தரணசசையுடையனுய் எகாக்ரசிததனுப்க்கொணடு ஹ்ருத
யதிலே பரமாத்மாவை த்யாநம்பண்ணுவானென்கிற ஜ்ஞாநயோக
ஸாதநமான ஸமதமாதமாதமகுணஙகளும் ஸதயார்ஜவதயாதிகளும்

(க) ரா-யு-உக (உ) ரா-யு-உ-உஉ (ரு) ரா-யு-உக-உ0
(ச) ரா-யு-உ0 (கி) ட்ருஹ-கு-ச உக

ஸாத்விகதாஸ்திக்யாதிகளும் இதுக்குரபேக்ஷிதமானகையாலே இந்த ஈச்வரப்ரத்திலே உபாத்தமானலோவென்னில்; அவை உப்பாயோ பேகாரமும்நிக்கே உபாயஸ்வீகாராங்கமும்நிக்கேயிருந்தாலும் ஸித்தோபாயத்திலே அதிக்ருதனுவனுக்கு அந்தவுபாயபலமாய்க் கொண்டு ஸம்பாவிதிக்கவாண ஸ்வபாவங்களாக்கையாலே ப்ராப்யத்திலே உபாதேயமாமதெழுப்ப த்யாஜ்யமாகாது;

ஜ்ஞாநகுணமானவிவை த்யாஜ்யமென்னில், போஷபோஷித்வ ப்ரகாசத்வ போக்த்ருத்வ போக்யத்வ ஜ்ஞாநாதிகளும் த்யாஜ்ய மாகவேண்டிவரும்;அப்போது ஸ்வரூபத்தாபோகாதிகளுமின்றியிலே யொழியும்; ஆகையாலே ஸமதமாதிகள் த்யாஜ்யமென்னவொண் ணாது;

இஸ்ஸ்ம்ருதிக்கு, (1) "லோகஸங்க்ரஹமேவாபிஸம்பஶ்யன்கர்த்துமர்ஹஸி" என்றுலோகஸங்க்ரஹத்திலுள்ளார் ஆதரிக்கைக்கு உறப்பாகவநுஷ்டிக்கைக்கு; அர்ஹநாகின்றுயென்ற பூர்வோக்தகர்மங்களும், புத்ரஜநபரிக்ரஹ அநுஷ்டிக்கும் ஜாதகர்மாதிகரணாதிகளும் த்யாஜ்யதயாவுபாதாநம் பண்ணப்படுகிறது.

ஸ்வீகார்யமான வுபாயம் ஸ்வஸ்வரூபத்திற்கு ஸமஸ்தப்ரகாரத்தி னீடேகமாயிருக்கையாலே கர்மாநுஷ்டாநத்தாலேயும் ருசிஜநகஸாதாயணுப் ஜ்ஞாநயோகத்தைப்பெற்ற வதிகாரி ஸாத்யவித்யாநுகரம் ஸாதநஸாபேக்ஷையில்லாமையாலே அந்தக்கர்மத்தை நிவர்த்திக்கில், ஜ்ஞாநயோகாநுகுணபாகமில்லாதவனும், (2) "யத்யதாசரதிஶ்ரேஷ்டः யத்யதாசாரதிஶ்ரேஷ்டः" என்கிற ந்யாயத்தாலே கர்மாநுஷ்டாநத்தைத்தவிரும்;ஜ்ஞாநயோகத்திலந்வயமில்லாதே கர்மத்தைவிட்டால் உபயப்ரஷ்டனுய் நஶிக்கும்; அவனுக்கு நாஸகமாமபாபம் கர்மத்தினின்றும் நிவருத்தனான ஜ்ஞாநயோகாதிகாரியை ஸ்பர்ஶிக்கும்; ஆகையாலே ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாகையாலே அவனுக்கு லோகஸங்க்ரஹார்த்த ப்ரவ்ருத்திகளும் ஜாதகர்மாதிகரணாதிகளும் அநுஷ்டிக்கவேணும்; இவன் வித்தஸாதகஸ்வீகாரம் பண்ணினவனுகையாலேஸாத்பமானஜ்ஞாநயோகலாபமில்லையென்

(1) கீ-அ-20 (2) கீ-அ 21

இறவலாப் பில்லாமையாலும், ஸ்வீகரிதமானவுபாயம் "நச்சுமாமரு ந்தம்" என்கிறபடியே அபத்யஸஹஜஸுதமாகையாலே பாபஸ்பர்ஸ முண்டாமென்கிற பயமில்லாமையாலும், "ஸர்வதர்மான்பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜ-ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற உபாயத்தைப்பற்றி நிற்கையாலே ஸ்வநிவர்த்யமாயிருப்பதொரு பாபமில்லாமையாலும், இவனுக்கு அநுஷ்டேயமல்ல; இனி அநுஷ்டித்தாலுமில்லாமையாலும், ஸ்வப்ரயோஜநத்துக்கு அநுஷ்டித்தானுமித்தனை; புத்ரார்த்தமான புண்ய காரிகளும் பாபபயப்ரேரிதனுயநுஷ்டிக்கக்கடவனல்லன்; உபாயோபகாரபுத்தியுண்டாகிலே கர்த்தவ்யபுத்தியுண்டாகிலே ஆகாரூபஸ்வரூபத்தாலே செய்கையாலே அதுவும் பாபநிவர்த்தகமான ஸ்வரூபத்தாலே அந்தர்பூதமாய் மோக்ஷயிஷ்யாமியிலே அந்வயித்து ஈச்வரைகநிவர்த்யமாம்; ஆகையாலே லோகஸங்க்ரஹார்த்தப்ரவ்ருத்தி இவனுக்கு த்யாஜ்யமென்றதாயிற்று.

சிலர் யோக்யதாபாதகதர்மங்கள் அப்ருதக்தர்மங்களாகையாலும், தர்மஸ்வரூபம் ஸாங்கமான ஸாதகதர்மங்களைச் சொல்லுகையாலே யோக்யதாபாதகங்களும் தர்மஸ்வரூபந்தன்னிலே உக்தமாகையாலும், தர்மஸ்வரூபநிவர்த்தகமான ஸர்வஸ்வரூபம் யோக்யதாபாதகதர்மவாசகமாட்டாது; ஆகையால் ஸர்வஸ்வரூபம் ஸாகல்யவாசியாமித்தனை பென்பர்கள்; தர்மஸ்வரூபம் ஸ்ரேயஸ்ஸாதகதர்மவாசியாகையாலே யோக்யதாபாதகதர்மவாசகமாகமாட்டாமையாலும் ஸாகல்யம் தர்மஸ்வரூபமான பஹுவசநத்தாலே விவக்ஷிதமாகையாலும் யோக்யதாபாதகதர்மமும்கூட த்யாஜ்யதர்மவாசகதர்மஸ்வரூபநிவர்த்தகஸர்வஸ்வரூபத்திலே உபாதத்தமாய் த்யாஜ்யமென்னுமையாலே தர்மங்களினுடைய நிரவசேஷத்யாகமும் பலிக்கையாலும், ஸித்தம் ப்ரதாயவித்தஸ்தாசார்யர்களெல்லாரும் ஸர்வஸ்வரூபம் யோக்யதாபாதகதர்மவாசகமாக வருளிச்செய்கையாலும், ஸாகல்யவாசியென்கிறது அர்த்தமன்று;

இந்ததர்மங்கள் உபாயோபயோகியன்றுகிலும், (க) "விஹிதஸ்ய சாப்ரயத்நஸ்ய-விஹிதத்வாச்சாஸ்ரமகர்மண:" என்று வர்ணாச்ரமவிஹிதமாகையாலே யநுஷ்டேயமாகாதொவென்னில்; உபாயப்ரகர்ணமாகையாலே உபாயத்துக்கு யோக்யதாபாதக(ங)மாகிறவாகார

(க) ப்ரஹ்மஸூ-ங்-சா-ங்உ-

மொழிய விஹிதமாய்வருகிற வாகாரம் இவ்விடத்திலே அப்ரஸ்துத ஸாலகயாலே தயாஜ்யமாகாதென்னவொண்ணாது;

அதவா;ஸ்வாகாகபுருஷாத்தவிததயர்த்ததமாக ஷ்யோதிஷ்டோ மத்திலே தீக்ஷித்தவனுக்கு நிதயாதிகள தியாஜ்யமாமாபோலே மோ ஷாததமாக ஷித்தாமஸ்வீகாரமாகிற யாகதத்திலே நிஷித்தவனுக் கும விஷிதாபரமூம தயாஜ்யமென்செவமாட;

(க) "தஸ்யைவம்விதுஷ-தஸ்யைவமவிதுஷ" என்கிற வசனாகத் தாலேஸாணவரணத்தையும ஒருபாகமாக நிரூபிதகாணிறே வேத புருஷன்; ஆனலும், இவை பகவதவிஷயத்துக்கு ஆஜ்ஞாரூபகைங காயமாகையாலே பகவத்பரீதியாகிற பரமபரயோஜநவிதகைகாக அநுஷ்டேயமாகக்கடவது; அலலதே, விஹிதமான வாகாரத்தாலே யும் உபாயதத்துக்கு யோகயதாபாதகமான வாகாரத்தாலேபும தயா ஜ்யமாகக்கடவது;

ஸாதநஸ்வீகாரத்துக்கு ஸ்வரகூணத்தாலேபாக்தியும் அப்ராப்தி யும் விரோதிகூடமத்வமுமுடையவனிறே அதிகாரி; (உ)"ஏவம்ஏரன்ம ஜ்ஞா மதவேவ விஜாநாம் । ஏவம்விதிர்ஜாம் பாரமிதமாந்ந்யமிச்சுஜாம் - இதம்ஸாணமஜ்ஞாநாமிதமேவவிஜாநதாம் இதம்நிதோஷமம்பாரமி மாநந்த்யமிச்சதாம்" (ங)!"அஜ்ஞஸ்யஜ்ஞ பக்தாநாம்ப்ரபத்தாவநிகாரிதா" (ச)"அவித்யாஃ அவித்யா தஃ" இத்யாதிகளாலே ஸ்வஸ்வரூபம பகவதேகாகூயமாகவநுஸந் திக்கையாலே ஸ்வரகூணத்திலே அஜ்ஞாகமத்திகளும, உபேயஸ்வ ரூப மாகூயமாத்யமாக வநுஸந்திக்கையாலே அப்ராப்தியும, ப்ராப் யவிலகூண்யாநுஸந்தாநத்தாலே விளமபாகூமத்வமுமுடையராய், அதவ அகூயகதிகளாயிருக்கிறவர்களுக்கு இப்ப்ரபத்திபிலதிகார மென்று சொல்லிற்றிறே. ஆகையாலேபிறே இவ்வுபாயம் ஸர்வாதி காரமாகிறது.

ஆக, "ஸர்வதர்மாந்" என்று ஸாத்யமான ஸகலஸாதகங்களை யும் த்யாஜ்யதயா உபாதாநமபண்ணிறருயிற்று.

அநந்தரம், "பரித்யஜ்ய" என்று இவற்றினுடைய த்யாகப்ர காரம்சொலலுகிறது. இதுதான, "த்யஜ, த்யஜ்ய, பரித்யஜ்ய" என் று த்யாகமும் ல்யப்பும் உபபதமுமாய த்ரிவிதமாயிருக்கும்; இதில்

(க) தை-ஸ்- (உ) மதை-கு-அச (ங) (ச)

ல்பபந்தமான த்யாகரூப்தத்தாலே அபிமதபுருஷார்த்தவித்தித்க்கு அநுரூபமாய் ஸஹாயாந்தராஸஹமான உபாயத்தை ஸ்வீகரிக்கிற வதிகாரிக்கு ததர்கமான ஸாதநாந்தரத்யாகத்தை விதிக்கிறது.

ஸத்வித்பாகிஷ்டனுக்கு தத்வயதிரிக்தவித்யாந்தரத்யாகம் ஆர்த்தமாகவித்திக்கிறபோலே புருஷார்த்தலாபத்துக்கு இதரநிரபேக்ஷமான உபாயத்தை ஸ்வீகரிக்குமவனுக்கு இதரோபாயத்யாகம் அர்த்தஸித்தமாய் வருகையாலே இவ்விடத்திலே த்யாகத்துக்கு விதேயத்வமில்லையென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்;

அதுசொல்லலொண்ணாது; விதேயமான ஶரணவரணத்துக்கு தத்வயதிரிக்தோபாயத்யாகவ்யதிரேகேண உதயமில்லாமையாலே அங்கியான உபாயவரணம் விதேயமாகிறபோபாதி அங்கமானத்யாகமும் விதேயமாக வேண்டுகையாலே; ஆகையாலே(க) "ப்ரஹ்ருத்யைவ ஹாசாமேத்ஸ்ந்நாத்யாவிதிவதர்ச்சயேத் । ஸ்திக்த்வர்த்யம்தாநவிதேத்யாத்யாத்யாதேவம்ஜபேந்நமஸ்ப்ரக்ஷாள்யபாதாவாசாமேத்ஸ்நாத்வாவிதிவதர்ச்சயேத் । ஸ்நித்வார்க்க்யம்பாகவேதத்யாத்பாத்வாதேவம்ஜபேம்மநும்" இத்யாதிகளாலே பாதப்ரக்ஷாளகம்பண்ணி ஆசமநம்பண்ணுவான்; ஸ்நாகம் பண்ணி விதித்யுக்தஶுத்தவஸ்த்ரபரிதாநத்திலே அர்ச்சிப்பான்; ஆதித்யனுக்கு இன்று அர்க்க்யப்ரதாநம்பண்ணுவான்; மந்த்ரப்ரதிபாத்யமான தேவதையைத்யாநம்பண்ணி தத்ப்ரதிபாதகமான மந்த்ரத்தை ஜபிப்பானென்று விஶிஷ்டமாக விதிக்கிறபோலே இங்கும் த்யாகஶப்தகார்யங்களே விஶிஷ்டமாக விதிக்கிறது.

அவ்விடத்தில் ஆர்த்த(ர்)மாக வித்தியாமையாலே விதிக்கிறது; இங்கு வித்ததர்மஸ்வீகாரந்தானே ததிதரதர்மத்யாகத்தைக் காட்டுகையாலே விதேயத்வமில்லையென்னில்; அது சொல்லலொண்ணாது; இவ்வதிகாரிக்கு விஹிதத்தர்மாங்கவயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தியாமோபாதி ஸாதநாந்தராங்கவயத்திலும் ப்ராயஶ்சித்தியாமென்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே ஆர்த்தமாக வித்திக்கையன்றிக்கே விதேயமாக வேண்டுகையாலே;

எங்ஙனேயென்னில்; (உ) "உபாயாபாயஸம்யோகேநிஷ்டயாஹீயதேதரா ஹேயா । உபாயஸம்பந்தவிஸத்ருஶப்ராப்த்யுத்ஸாஹஸமாசரேத் । உபாயாந்தரமுபாயத்வஸ்வீகாரேஷ்டதேஹி - உபாயாபாயஸமயோகேநிஷ்டயாஹீயதேதர

(க) (அ)லக்ஷ்மீதந்த்ரம்.

யர் ! அபாயஸம்பல்லவேஸத்யப்ராயஸ்சித்தம்லமாசரேத் । உபாயஸ்ய காமூபாயத்வஸ்வீகாரேப்யேததேவஹி" என்று நிஷித்தமாய் த்யாஜ்யமான ஹிம்ஸாத்யபாயாங்வயத்திலும் ஸாதநமானகர்மாத்புபாயாங்வயத்திலும் இந்த விதித்ததர்மநிஷ்டைக்கு ப(ர)ங்கம்வருகையாலே அபாயாங்வயத்தில் சடக்கென ப்ராயஸ்சித்தபண்ணுவான்; உபாயாங்வயத்திலும் அப்படியே ப்ராயஸ்சித்தம் பண்ணுவானென்று ஸாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே;

ஆகையாலே, அத்வயத்தில் ப்ராயஸ்சித்தியாக வேண்டுமென்கிறவிடைய த்யாகம், நிஷித்தமான ப்ரதிஷேதமை "நஹிம்ஸ்யாத் -நஹிம்ஸ்யாத்" என்று விதிபமானவோபாதி விதேயமாக வேண்டுகையாலும், த்யாகத்தனக்குஹேது துஷ்கரத்வாதிகரிஷங்காட்டில் ஸ்வரூபவிருத்த(ர)மென்கிற பரிபத்தியே ப்ரதாகமானகையாலும், ஸாதகாங்தரங்களிலுடைய த்யாகம் விதேயமாகக்கடவது.

இப்படி விதிகமானத்யாகம் ஸாதகாங்தரங்களிலுடைய ஸ்வரூபத்யாகமோ? பலத்யாகமோ? உபாயபுத்தித்யாகமோவென்னில்; கர்மயோகாதிகள் ஸ்வாராதநபுருஷார்த்தத்துக்கு ஸாதநங்களென்கிற ப்ரதிபத்தியைவிட்டு அவறையறுஷ்டித்து உபாயஸ்வீகாரம்பண்ணவேண்டி. ஸுகையாலும், அப்போது புத்தித்யாகபூர்வகமாக அநுஷ்டிதமான கர்மயோகாதிகள் ப்ரபத்திக்கு அங்கமாகையாலே இதிலுடைய ஸ்வதந்த்ரோபாயத்வஹாநி வருகையாலும், ஸ்வாதிகாரமின்றிக்கேயொழிகையாலும், தர்மஸப்தம் கர்மதகமானவுபாயத்வப்ரதிபத்திவாசகமல்லாமையாலும், (க) "ஸ்ரேயஸ்ஸாதநஸம்தர்ஶ-ஸ்ரேயஸ்ஸாதகம்தர்மः" என்று தர்மஸப்தத்துக்கு உதபம ஸாதகத்வேநவாகையாலே இத்தர்மஸப்தம் ஸாதநதர்மத்தையே வசி(ஸ்)க்கையாலும், "விரக்தஸ்யைவ தேவர்ஷே விஜ்ஞேயமமோக்ஷஸாதநம் -நிவர்த்தகாப்யம் தேவர்ஷேர்விஜ்ஞேயமமோக்ஷஸாதநம்" என்று நிவர்த்தகதர்மத்துக்கு மோக்ஷஸாதகத்வம் ஸாஸ்த்ரவிரித்தமாகையாலே ஸாதகத்யத்யாகம் பண்ணவொண்ணுமையாலும், இவ்வுபாயம் அநுஷ்டிகாரமின்றிக்கே யொழிகையாலும், (உ) "அஹமஸ்ய ஃபரஃ ஶாஸாமாலயோக்ஷ்ய ஸோxவிः ஶ்வமேவோ பாயஶூரோ மேஶ்வேதிப்ரார்த்ஸாமிः -அஹமஸ்மம்பராதாகர

க) பூர்வமீமாம்ஸா (உ) அஹி-ஸம-கு-கூ-அ

மாலயோகிஞ்சநோசதிஃ। த்வமேவோபாயபூதோமேபவேதிப்ரார்த்
தநாமதிஃ''என்று - நான் அபராதசாமாலயனுகாகின்றேன்; அஹ
மர்த்தம மோஷத்வாதிகளால நிரூபிதமாகையன்றிக்கே அபராதத்
தைவிட்டு நிரூபிக்கும்படி ஸாபராதன்; அத்யந்தபாதந்த்ர்யகையா
லே அகிஞ்சநன்; தவதேகரக்ஷ்யமாகையாலே அகதியென்று தன்
னுடைய அபராதபூயஸ்தையையும ஆகிஞ்சந்யபாகயகந்த்வங்களையு
மநுஸந்தித்து, நீயே உபாயமாகவேணுமென்னுப்ரார்த்திக்கை ப்ர
ணாகதியென்கிற லக்ஷணவாக்யத்தாலே விவோதிக்கையாலும், இது
ஸ்வரூபப்ரகாரமன்றிக்கே விசிஷ்டவேஷப்ரகாரமாகையாலே, இது
வுடைய ஸ்வரூபாநுரூபத்வம் பகரு(ஏ)மாகையாலும் புநருக்தியாக
பகூமம அர்த்தமன்று

இந்த தர்மஸாதந்த்ரியே உபாதாநம்பண்ணிற்று ப(ஒ)லஙகாதி
த்யாகபூர்வகமாக அநுஷ்டேயமான நிவர்த்தகதர்மமாகையாலே
ப்ராஸஞ்யபாதிஷேதாதநக்கு இடமிலலாமையாலும், தர்மஸாத்தம்
ப(ஒ)லவாசியலலாமையாலும் புநருக்திப்ரஸஞ்சத்தாலும் பலத்யாக
பகூமுமர்த்தமன்று;

ஸ்வாபிலஷிதமான புநருஜ்ஜீவநத்திற்கு ஸ்வரூபாநுரூபமான
ஸாதநத்தைப் பரிக்ரஹிக்கிற இவனுக்கு ஸாதநரூபதர்மத்யாகம்
பண்ணுகை விருத்தமல்லாமையாலும், முமுக்ஷுத்வத்தாலே ஸ்வர்க்
கஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமகர்மம் தபாஜ்யமானவோபாதி வித்
தஸாதநபரிக்ரஹத்தாலே இவையும த்யாஜ்யமாகக்கடவதாகையா
லே இங்ஙநிநிரூபிதமான ஸாத்யஸாதநரூபதர்மிகளுடைய ஸ்வரூப
த்யாகத்தையென்றதாயிற்று.

வித்தஸாதநம் ஸகலேதரநிரபேக்ஷமாகையாலும், ஸஹாயாந்த
ராஸஹமாகையாலும், ஸாதகாந்தரகள் ஸ்வரூபவிரோதிகளாகை
யாலும், ஸகலேதரஸாபேக்ஷமாகையாலும் ப்ராப்யவிரோத்ருபாக்க
ளாகையாலும், துஷ்கரங்களாகையாலும, இவை த்யாஜ்யமாகக்
கடவன.

பகவதேகரக்ஷ்யத்வேந வித்தஸ்வரூபஞ் பகவதேகபோஷ்யத
ஞ்சிருக்கையாலே தததிகாரியேதரவ்யாபாராப்ராப்தத்வம் விருத்த(ஙு)
மாகையாலே ஸ்வரூபவிருத்தமாயிருக்கும்; வித்தஸ்வரூபஞ்ஞ் ஏகரூ
பஞ்ஞ் பரமபோக்தருஞ்ஞ் அமோக்ஷஸங்கல்பஞ்ஞகையாலே ஸ்வதோரி

பேஷமாகவிருக்கும். ரகஸ்யார்த்தமான ஸ்வப்பாபார்த்தஸ்ருத்தியில் ஸ்ரீகருணாவிலாஸரன் ரகஸ்யார்த்தியருத்தனுமாகையாலே சரணாகதியிற் கண்ட ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே ஸஹாயாந்தராஸஹமாயிருக்கும். சிர காலஸாத்யமாய்ஸாபாயமுமாயிருக்கையாலே துஷ்கரங்களாயிருக்கும்; ஸாமஸாரிக ஸகலதுரிதனிதானபூர்வகமாக அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே அகாலகாலயமான தேஹாந்தரத்திலேபோய்ப்புக்கு நிரந்தரபகவதநுபவஜநித நிரதிஶயாநந்தஸ்ருஷ்டரூப் அந்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷபலாத்க்ருதனாய்க்கொண்டு "அதிரிமித்தஹர்ஷ-அபரிமிததாபவதி" என்கிறபடியே அநேகவிக்ரஹபரிக்ரஹம்பண்ணி யாவதாத்மபாவி பண்ணுகிற கைங்கர்யத்திலே ஸ்வாதுஷ்டேயமாய் ஸ்வதந்த்ரகார்யமாயிருக்கிற கர்மாதிகள் ஸத்ருஶமலலாமையாலே ப்ராப்யவிஸ்ம்ருதமாயிருக்கும்;

ஆகையாலே, (க) "தீர்ஶ்ஶவநாமஶ்ரீ-ஸ்ரீதாபவஹரநாமதா" என்று தெருபபை கீரசக்கவல்லரைத்தி புண்டாயிருக்கசெய்தேயும், ஸங்காபவநதகிலே நிருத்தை (உ) யான பிராட்டி, (ஊ) "தத்ஸ்யஸவ்ருஶம்ஹ்யேதி தத்தஸ்யஸத்ருஶமடவேத" என்றிருநாப்போலேயும, (ரு) "ரக்ஷாம ஶரணாகதாம்-ரக்ஷமாம்ஶரணாகதாம" என்று த்ரௌபதி க்ருஷ்ணன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பிதஸர்வ (ரு) ரையாய்கொண்டிதல்லையைவிட்டிருந்தாப்போலேயிருக்கிலிறே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபூர்த்தி பிறந்ததாவது.

ஸ்வஸ்வரூபம், (ஸ) "ஶரணாதிபாதிப-சரணாதிபாதிப" என்று கரணங்களோடி கரணியோடிவாசியற ஷ்ருஷிகேஶஸேவனவணிட்ட வழக்காகையாலும, தத்தேகரக்ஷ்யத்வேந விநித்தஸ்வரூபஜ்ஞாகையாலும ஸாதநாந்தராநுஷ்டாநத்துக்கு யோக்யதையுமிலலே. ப்ராப்தியுமில்லே. ரக்ஷ்யத்வபாதந்த்ர்யங்களிரண்டும் ஸ்வதஸ்ஸித்தமேஷமாகையாலே பரேசசாதீநமாய் பரதந்தமான வ்யாபாரமே ரக்ஷகமாமதிரீதியே ப்ரபரேரிதமேயாகிலும் ஸ்வகதமானவ்யாபாரம் ரக்ஷகமாகமாட்டாதபடியாயிறே யிருப்பது.

பரஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தாலும், "ஶரண்ஶ்-அவரக்ஷணே"

(க) தா-ஸா-டுகு-உக (உ) தா-ஸா-கூங்-கூ (ரு) பாத-ஸபா-கதா-ஸ
(ஸ) பூர்வேதா-ஸ

என்று ரக்ஷகத்வோக்தருஹீதமான ஸ்வரூபத்தையுடையவனுகையாலே ரக்ஷகத்வம் நிருபாதிகமாகையாலும், (க)"ஈஶாமோக்ஷயோர்நித்யம் ஸ்வதந்த்ரஸ்-உபாயோபேயத்வேதிஹேதவஸ்தவம்" என்று உபாயத்வம் ஸ்வரூபமாக வருளிச்செய்கையாலும், ஸாதகாந்தரானுஷ்டாநத்தில் பராபேக்ஷையிலலியாகையாலே ஸ்வரூபத்தில ஸாதகாந்தரங்கள்புகுரஸமிலலை.

ஆகையிறே *மையர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர்கள் (உ)"கோற்றேன்பிலேன்" என்றும், (ங)"நலந்தானெனதுயிலேல் கல்லேதாரறம்செய்திடிலேன்" (க) "மற்றிறலொன்றறியேன்" எனறும், இவ்வுபாயாந்தராகாங்க்ஷத்தை யருளிச்செய்தது. (ரு) "நஜாநேகர்மணம்பரம்" என்னக்கடவதிறே.

ஸாதகானுஷ்டாநமாகியாக்யமான புண்யகாலங்கள், ஸாதகமான புண்யக்ஷேத்ரவாஸம், தர்மாநுஷ்டாநத்துக்குகாணமான ஸரீரஸமபர்தம், ஸாதகாநுஷ்டாநமேயே மரணமுண்டாஞல் வரும் ஸரீராந்தரப்ராப்தி இவையெலலாவற்றிலும் எனக்கு மஹாந்தாபயமநவாநிற்கிறதென்கையாலே ஸாதகாந்தரங்கள் ஸ்வரூபஜ்ஞாநவாணுக்கு பயஜநகமாயிறேயிருப்பது.

(சு) "அஹம்த்வாஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி மாஸுசஃ" (எ) "கெடுமிடர்ப்பிறவிதொறுமுன்னடியேனடைக்கலமென்றிருந்தேனே" (ஏ) "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ" (ஐ) "ஸர்வகுஹ்யதமம்பூய:ஶ்ருணுமேபரமம்வச:" (ஒ) "ஸர்வஸ்யசாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஓ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஔ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (க) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஸுஹ்ருந்நித்யம்" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙக) "ஸர்வஸ்யாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஉ) "ஸர்வஸ்யாஹம்ப்ரபவோமத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்ததே" (ஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஙஎ) "ஸர்வஸ்யாதேர்ஹிமாமேவஸர்வாத்மாநமீஶ்வரம்" (ங

ஆகையாலே இங்குச்சொல்லுகிறது விதித்தலாதகவ்யதிரிக்தலாதக்ய லாதகங்களிலுடைய ஸ்வரூபத்யாகமென்றுபிடாம ஸம்ப்ரதிபத்தியாகும்.

இப்படி தயாஜ்யமான தாமஸதான், அபிநிவேசயாஸ்த்ரவிஹிதமான அந்நத்துக்கு வாசகமாகையாலே ஸ்வரூபவிதாநமும் ஸ்வரூபவிதாநமுமாகிற இரண்டுபேரையும் சொல்லுகிற பதமாகையாலே ஸ்வரூபவிதாநத்துக்கு வாசகமாயிருக்கிறது. இதுதான் ஆஜ்யயாகாதிகளம்பலுபோலே, நிஷித்தபரிஹாரத்துக்காகமாகிறது நிஷித்தகாலுஷ்டாநமாகையாலே நிஷித்தாலுஷ்டாநம் வஸ்துபமாணமான ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமாகாதோவெனில், அது ஸகலப்ரவ்ருத்திகளிலுடையவும் ஜீவ்ருத்தியை ஸாதிக்குமதாகிய ப்ரவ்ருத்தியைஸாதியாது. அதுக்குமேலே நிஷித்தாலுஷ்டாநபலமான பாபம் ஈச்வரனுடைய நிக்ரஹமாகையாலே, அவனே யதிஷ்டாபபித்து ஸ்வரூபவிநிக்தியாயிருக்கிற விவ்வதிகாரிக்கு தத்நிக்ரஹகாரணமான நிஷித்தாலுஷ்டாநம் த்யாஜ்யமாகக்கடவது. புருஷார்த்தமும் பகவத்கைங்கர்யமாகையாலும் நிஷித்தம் த்யாஜ்யமாயிருக்கும். ஆக ஸ்வரூபஸாதகபுருஷார்த்தங்கள் மூன்றினுடையவும் வேஷத்தைப்பார்த்தாலும் நிஷித்தாலுஷ்டாநம் த்யாஜ்யமாகக்கடவது.

இங்ஙனன்றிக்கே பகவந்நிக்ரஹஹேதுவாய் நரகப்ராப்தஹேதுவான ப்ரஹ்மஹத்யாதிகள் பகவதபசாராதிகள் த்யாஜ்யமின்றியிலே பொழியும், ஆனால் நிஷித்தபரிஹாரம் தாமஸத்தார்த்தமின்றிக்கே பொழிஞ்சதோவெனில்; தர்மமாலது- அநுஷ்டேயதயாஸாஸ்த்ரவிஹிதமானதாகையாலே, "இதம்கரு, இதம்மாகார்ஷீ:" என்று விதிநிஷேதாத்மகமான வுபயத்தையும் வசிக்குமாகையாலே இது சொலலவொண்ணாது.

ஆனால் எங்ஙனேயிதற்றையிற்றென்னில்:-(1)"நஹிம்ஸ்யாத்ஸர்வாபூதானி-கஷிம்ஸ்யாத்ஸர்வாபூதாநி" (2) "நகர்ஜ்ஜுஹுயாத்-நகளஞ்ஜும் பக்ஷயேத்" இத்பாதிகளாலே ஸாமாந்யேநசொல்லுகிற நிஷித்தநிவ்ருத்திமாத்ரம் தாமஸப்தவாச்யமன்று; ஆனாலும் ஸாதகரூபதர்ம வாசகமான விதிதர்மப்ரதிதியில் உபாத்தமன்று; ஆகையாலே ஸாமாந்யேந நிஷித்தாலுஷ்டாநம் வருமென்றுமாகையில்லை.

இதில் மோக்ஷஸாதகரூபமான விதிநிஷேதாத்மகமான தர்மம்

(1) (2)

கணக் சொல்லுகிறது. அதிஷ்டைடைய த்பாகத்தில் ஸாதகவித்தியில் ஸாமையோழியவருவதொரு நிஷித்தமில்லாமையாலே தஸ்ஸாதகா பேகஷ யிலலாதனுக்கு த்யாஜ்யமாசக் துறையில்லை. நிஷித்தபரி ஹாரத்திலே யர்வயிக்கிறஸ்வரக்ஷணத்திலே ப்ரவ்ருத்தனுக்கு அத ஏவப்பத்யதிகாரஹாநிவருகையாலே பூர்வார்ஜிதபாபப்ராயஸ்சி த்தம் த்யாஜ்யமாமோபாதி நிஷித்தபரிஹாரமும் த்யாஜ்யமாகக்கூ வது.

(க) "த்விதாம்பஸ்யதேவேஷகர்மணோகமனாங்கதம் । நாமேவவிதாஸ்த்ரீஷ்யஸ்தாம் விதாஷ்டானிஷேதமே । ஆனர்ஷஸாதனவகேஷ்டேஷ்டிஷ்டாப்யுர்ஷஸாதனம் । அனர்ஷபரிஹாரார்யு ஷேஷ்டிஷ்டிரேவஷ்யே । தேஷ்டிராஷ்யங்கர்மணாமேவமிஷ்டேயம்ஸ்ருதிசோதனா । அதாயோ மேயஸம்ஜ்ஞாரு பூர்வாஷாத்ருஷ்டிஷ்டே । த்ரிவிதோத்விவிதிர்ராதிரனர்ஷபரிஹாரகர: । ப்ராயஷ்சித்தாஷ்டிரஷ்டிஸ்யுத்ஸ்ஸாநர்ஷஜாதிர: । ஏவம்சாஸேவகுர்வீரமஸ்மீபூர்வராதன் । த்ரிவிதாம்பஸ்யதேவேஷகர்மஜ்ஞாகதாம்கதிம்நிஷேஷவிதிராஸ்த் ரேப்யஸ்தாம்விதாஞ்சரிஷ்யேபாத்மே । அநர்த்தஸாத்தகம்கிஞ்சித்திஞ்சிச் சாப்யர்த்தஸாத்தகம் । அநர்த்தபரிஹாராய்கிஞ்சித்கர்மோபதிஷ்யதே தன்ராராஷ்யபக்கர்மணமேவம் விஜ்ஞேயப்ரஸ்த்ரகக்ஷயா । அபா யோபேயபம்ஜ்ஞெளாது பூர்வெள்ராஷி பரித்யஜேத் । த்ருதீயோத்ய விதேராஷிர்நர்த்தபரிஹாரக: । ப்ராயஸ்சித்தாத்மகம்கிஞ்சித்தத்பந்ந கர்த்தகாஸ்ச । தம்மம்மம்மைவகுர்வீதமதீஷ்டூர்வராதிஷ்யத்" என்றுள் ஷேதவிதிராஸ்த்ராங்களில் கர்மத்தினுடையப்ரகாரம் த்ரிவிதமர்யிரு க்குங்காண்; அத்ப்ரகாரத்தை யெண்பக்கலிலேயறியென்றதொட ங்கி அநர்த்தத்தை யுடைகர்தாவுக்குண்டாகுமாயிருக்குமிங்; போச (யோக) மோக்ஷருபபுருஷார்த்தனாதமாயிருக்கும்பில; அநர்த்தபரிஹாரார்த்த மாயிருக்கும்பில; இப்படி த்ரிவிதமாயிருக்குமென்று ஸாஸ்த்ர சக்ஷுஸ்ஸாலேயறியப்படும்; அதிலநர்த்தனாதனமான அப்ராதகர்மம் லகலேதரோபேக்ஷகமாய்க்கொண்டு விர்த்தனாதனத்தைப் பரிகரிப்பதில் றவனுக்கு ததங்கமாகையாலே த்யாஜ்யம்; அநர்த்தபரிஹாரதர்ம த்தில் பூர்வார்ஜிதபாபபரிஹாரமானப்ராயஸ்சித்தகர்மம் விர்த்தகர்ம ஸ்வீகாரத்துக்கு யோக்யதைகள் பொக—வும் வேண்டாதபடி யிருந் தபடியே அதிகாரமாகையாலே த்யாஜ்யம். ஆகாம்யநர்த்தபரிஹார ரூன தர்மம் ப்ரணவரணுந்தரம் அநர்த்தஹேதுவான தர்மங்க

(க) லக்ஷ்மீதந்தரம்

மேல் புத்திபூர்வகப்ரவ்ருத்தி கடாமையாலும், அபுத்திபூர்வகங்கள் மரஹ்ருதயத்தில் படாமையாலும் பட்டாலும், பாபநிமித்தமான ஸர்வஸப்தத்திலே அந்தர்ப்பவிக்கையாலும் த்யாஜ்புமென்று ஜகம்ஸுபமான தர்மத்யாகப்ரகாரம் ஸாஸ்த்ரங்களிலே பரக்கச்சொல்லப்பட்டது; ஆகையாலே மோக்ஷஸாதநதயாவிஹிதமானவிதி நிஷேதாத்மகமான ஸகலதர்மங்களும் ஸாங்கமாக த்யாஜ்யமென்றதாயிற்று.

அதவா, ஸர்வதர்மபரித்யாகவிதாநபூர்வகஸரணவரணவிதிவிஷயபூதனான விவ்வதிகாரிக்கு கர்த்தவ்யத்வேந விஹிதமாயிருப்பதொன்றில்லாமையாலும், ஸரண்யப்ரபாவத்தாலும், ஸர்வபாபநிமோசகமான விஷயத்தைப்பற்றி யிருக்குமவனுக்கு அவஸ்யமாகப் புருஷ்தவை பந்தகமாகமாட்டாமையாலும், ஸமாக்யேயவுண்டான நிஷித்தநிவ்ருத்தித்யாகத்தைச்சொல்லவுமாமென்றுரைத்திப்பர்கள்.

இப்படி உபாயோபயோயென்றுமிலும் ஶிஷ்யபுத்ர்களுடைய வுஜ்ஜீவநத்துக்காகவும் லௌகிகருடைய ஸங்க்ரஹத்துக்காகவும் தர்மாமுடையவாற்ஸல்யத்தாலும் பூர்வாசார்யர்கள் இத்தையநுஷ்டித்துப் போருவர்கள்; அவ்வநுஷ்டாநம் ஸ்வஸித்திஹேதுவான சேதநருடைய உஜ்ஜீவநஹேதுவாகையாலே ஈஸ்வரப்ரீதிவிஷயீத்வமாகிறபுருஷார்த்தம் அநுஷ்டாதாவுக்கு வித்திக்கையாலே இவை அநுஷ்டேயங்கள்.

கர்த்தருகரணத்ரவ்யமந்த்ரங்கள் பேதியாதிருக்கச்செய்தேயும் நிஷேவுமாறுட்டத்தாலே ஒருகர்மத்துக்கே ப்ரவர்த்தககர்மமென்றும் நிவர்த்தககர்மமென்றும் பேராகிறவோபாதி நிவர்த்தகதர்மமும் நிஷேவுமாறுட்டத்தாலே ப்ராப்யத்திலே அந்வயிக்கும். ஆக, த்யஜிவென்கிறதாலே ஸாத்யமான ஸகலஸாதநங்களினுடையவும் த்யாகத்தைச்சொல்லிற்று.

அநந்தரம் பரியென்கிற அபஸர்க்கத்தாலே ஸாதநதர்மம் ஸ்வரூபாநுரூபமன்றுமிலும் ஸ்வாபீஷ்டமான புருஷார்த்தம் ஸ்வயத்நஸாத்யஸாதநலப்ய(ஜ்ய)மென்றுகேட்டுப்போந்தவாலகையாலேத்யக்தமானவுபாயத்தினிலும் வாஸனையநுவர்த்திக்குமாகில் அதிகாரத்திக்கு ப(ஜ)ங்கமாகையாலும், அபாயஸம்யோகத்திற்போலே உபா

பஸ்யேச்சுத்தினும் ப்ராப்யப்ரதியாயென்று இதுசொல்லுவதும், வாஸனையும் ருசியும் இடக்குமாகில் விதத்வாதந்தி லங்வய மின்றிக்கே பொழிகையாலும், ஸ்வஸ்வரூபத்தையும் பர்த்(ஷ்ட)த்தை யும்துலக்கித்தால் ஸாதகாந்தராந்வயமாகிறதுராஜமஹிஷி உஞ்சவ்ரு த்திபண்ணுதல்குடம்சுமத்தல்செய்தால் ராஜாவுக்கு அவத்யமாமோ பாதி ரக்ஷகனனவீர்வரனுக்கு அவத்யமாமாகையாலும் வாஸனை ருசிகளுங்கூடவிடவேண்டுகையாலே ஸவாஸகமான த்யாகத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஸ்வரூபத்துக்கு ஸாதகாந்தரங்களின் ப்ரத்வம்ஸாபாவமன்றியி லே அத்யந்தாபாவமநுரூபமாகையாலே ப்ரதிபத்தியும் அத்யந்தாபா வமாகவேண்டுகையாலே ஸாதகாந்தரஸத்பாவப்ரதிபத்தியன்றிக்கே (க)"ந ஹ்யேரணம்பரம்-ராஜாகோரணம்பரம்"என்றிருக்கையே பூர்ண திகாரம். இப்படி அத்யந்தாபாவப்ரதிபத்திவிசிஷ்டரூகையாலேத்யா கந்தானில்லை யென்னலாம்படியிருக்கும்; ஆகையாலே இதிற்சொல் லுகிற த்யாகமாகிறது ஸாதகாந்தரங்களினுடைய அகர்வயாதஸ்வ தாரமென்னுமிடம் இந்த வுபஸர்க்கத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கிறது.

இந்தவுபாயாந்தராகர்வயமே விதத்தோபாயாந்வயப்ரதிபத்தி யாகிற ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமாகையாலே, த்யாஜ்யாகர்வயவிபக்த மான த்யாகாபாவத்தாலே ஸ்வீகாரத்திலகர்வயம் வரவொண்ணாது; விதத்வாதகம் ப்ரவ்ருத்திஸஹமல்லாதவோபாதி நிவ்ருத்திரூபகரி லையையும் ஸஹியாதாகையாலே; இதில் த்யாகம்விதிக்கிற ப்ரகரண த்திலே ஸாதகாந்தரங்களைப் பரக்கச்சொல்லிக்கொண்டு போருகை யே அப்ரஸ்துதமாகையாலே; அநுஷ்டாகவாக்யத்தில் ஸ்வீகாரமா த்ரமேயிறே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது.

இவைதன்னிலதுஷ்டாகத்துக்கு அரக்தனவன் (உ)"ஸ்ரீ ஸ்ரீவதீவீ ஸர்வாஜ்ஞாஸ்துதீனகாஸாமர்த்ர்யவாக்ருபாமாத்ரமனோவ்ருத்தியாவதீமே ஸோஹம்தேதேவதேவேஸரகார்ச்சகாதெளஸ்துதெளசே। ஸாமர்த் த்யவாக்ருபாமாத்ரமனோவ்ருத்தியாவதீமே" என்று தேவதேவே ஸனே! தேவருடைய அர்ச்சகஸ்தவகாதிகளில் நான்ஸ்துதனல்லே ன்; கேவலக்ருபையாலே ரக்ஷ்யபூதனென்று திருவுள்ளம்பற்றி ப்ர

(க) ஸ்ரீகர்தே-க (உ) வி-பு-இ-ஏ-ஏ0

[illegible] ; [illegible] ; [illegible] ; [illegible] (க) "[illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] அர்த்தசாஸ்திரத்தையும் [illegible] அதர்வசாஸ்திரத்தையும் காட்டிலும்.

லக்ஷ்மீபதத்தில் (க) "மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில்வாழ்த்தில்லேன்" என்றும், (உ) "மற்றொருவர்க்கென்னைப் போற்றொடேன் மாலிருஞ்சோலையெம்மாயற்கல்லால்" என்றும் அர்ச்சாவதாரம் நாசகரமாயிருக்குமோபாதி, உபாயத்திலும், (ங) "கலிவயற் றன்பம் கலியாதொழிவாய்கலிகன்மத்திலேன்" (ச) "உன்னலல்லால் யாவராலுமொன்றும்குறைவேண்டேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இதரஸ்தாஸ்பரமும் ஸ்வகியஸ்வீகாரமும் நாசகரமாயிருக்குமாகையாலே ஸாதகாங்காங்களினுடைய அத்யந்தாபாவப்ரதிபத்தி இந்தப் பரிபாஷத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று.

உபாயாபாயங்களினுடைய ஸம்யோகத்தில் ப்ராயஶ்சித்தியதென்று கீழ்கொல்லிற்று. அவ்விடத்தில் அவனுக்குச்சொல்லுகிற ப்ராயஶ்சித்தமாவது-(ஙு) "அபிசேத்யாத்மகமபிஷ்டுத்யோர்ஸ்ருத்யுபாஸனயோர்மத்யே வேதாந்யஜ்ஞஸம்பாரபேதி - அபிசேத்யாதகமபிஷ்டுத்யோர்ஸ்ருத்யுபாஸனயோர்மத்யே யோகமேவாபிஷேத்யாதகமபிஷ்டுத்யோர்ஸ்ருத்யுபாஸனயோர்மத்யே யோகாப்யாஸரூபத்தானே" என்று யோகாப்யாஸரூபத்தானே ப்ராமாதத்தாலே தேஹாத்மபாபம்பண்ணினால் யோகத்தையே ஸேஷிப்பான்; லேறொருயஜ்ஞமநுஷ்டிப்பானல்லனென்று யோகத்தை ப்ராமாதிகபாபஸ்ப்ரஹத்தில யோகாப்யாஸரூபத்தானே பராயஶ்சித்தமாமாபோலே, "ஸாதாயஸம்ஸ்பர்ஶதஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தஸமாசரேத் । ப்ராயஶ்சித்தீயஸாஸ்த்ரேயஸ்துஸ்மரேந்நாராயணம் ப்ரபேத் । உபாயாகாமுபாயத்வஸ்வீகாரேஷ்வேவமேவ - அபாயஸம்ப்ரஸ்லேஷத்தப்ராயஶ்சித்தகம்ஸமாசரேத் । ப்ராயஶ்சித்தகிரியம்நாத்ராயத்புருஷோத்தமம்ஸ்மரணம்ஸ்மரேத் । உபாயாகாமுபாயத்வஸ்வீகாரேப்யேதத்தவஸ்வீ" என்று புருஷப்ரபத்திபெண்ணுபிடம் சொல்லிற்று.

(ஙு) "க்ருதோபேயுபாயோ வை யஸ்யபும்ஸ: ப்ரஜாயதே । ப்ராயஶ்சித்தமுதாஹ்ருத்யம் தஸ்ய ஸர்வாபசாரிண: । க்ருதோபாயோபேயோ வை யஸ்யபும்ஸ: ப்ரஜாயதே

(க) நா-தி-க-டு (உ) பெரி-தி-உ-ச டு (ங) தி-வாய்-தி-அ-அ
(ச) தி-வாய்மொ-தி-உ (ஞ) லக்ஷ்மீ-தந்த்ரம் (ஙு) வி-பு-உ-ச-சது

ப்ராயஶ்சித்தாந்தரைஸ்ஸமம்ஹரிஸம்ஸ்மரணமேவச்" என்று பாபம் பண்ணினவனுக்கு அதுநாபம்பிதக்கிற தும்; அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் ஹரிஸ்மரணவசனை ஸர்வேஶ்வ ரனே அந்தப் பாபங்களைப்போக்குவனென்று நிஶ்சயிக்கையென்றும், (க) "க்ருஷ்ணஸ்மரணம்பரம்-க்ருஷ்ணுஸ்மரணம்பரம" என்று பகவத் ப்ரகாரத்வாதஸ்தாநமே ஸர்வப்ராயஶ்சித்தங்களிலும் அதிகமான ப்ராயஶ்சித்தமென்று ப்ரதேஶாந்தரங்களிலும் சொல்லிற்று.

அவ்விடத்தில் புநஃப்ரபதநமாகிறது - புநஃப்ரயோகநிமித்தமே பூர்வக்ருதப்ரபத்திபிறுடைய ஸர்வாநிஷ்டநிவாரகத்வரூபமான வாகாரத்தை யநுஸந்தித்தி ஶ்ப்தவஸிதனைகை. ஆகையாலே (உ) "ஸக்ருதேவ ஹ்ரஸ்ரார்ஷ்டிஸ்ருதேவஹிஸாஸ்த்ரார்த்தக்ருதஃ" (ஊ) "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய-ஸ்ருதேவப்ரபந்நாய" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற ஸக்ருத்ப்ரபத்திபோடு விரோதியாதது.

அநந்தரம் "த்யஜ்ய" என்கிற ல்யப்பாலே இத்த்யாகம் மேற்சொலலுகிற உபாயஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமானவன்று கர்த்தவ்யம; ஆலாதபோது கர்த்தவ்யமன்றென்கிறது. உபாயாந்தரங்களோடே விரித்தோபாயத்தைப்பற்றருதேயிருக்குமாகில் உபயப்ரஷ்டனாய் விரஸாத்தோடே தலைக்கட்டுமத்தனையிறே. ஆகையாலே, த்யாகம் மேலிட்டு ஸாகம் வஸ்தவ்யபூயாதல், த்யாகபூர்வகமாக ஸ்வீகாரத மானவுபாயம் மேலிட்டு பரமபதம் என்கிறமுறிப்படிச் செல்லுதல் செய்யும்படியிறே பென்னிலையென்று ஶ்ரீபராஶரரிளிச்செய்தது. ஆக த்யாகம் விரித்தோபாயவரணம்பண்ணுமதிகாரியைப் பற்றவாகையாலே த்யாகவிரிக்கு மநுஷ்டாநவிரிக்கும் விரோதமில்லை; ஆக, ல்யப்பாலே இங்கு விதேயமாணத்யாகம் வ்ரஜவென்று விதிக்கிற ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமென்றதாயிற்று.

ஈது, இந்தத்யாகம்விதேயமாகில் இதில் மேற்சொல்லுகிற ஶோகநிவ்ருத்திகூடாது; எங்ஙனேயென்னில், உபாயாந்தரங்களோ ஸ்வரூபவிரிருத்தமென்று விட்டவனுக்கு ஶோகமில்லாமையாலே "மாஶுசஃ" என்கிற நிஷேதமிதி கூடாமையாலே, அதுக்கு மேலே உபாயாந்தரங்களோ துஷ்கரத்வாதிபயத்தாலே விட்டுத் தன்

(த) வி-பு-உ (உ) லக்ஷ்மீ-த-கல (ஊ) ராயு-த அ-ஊக

னுடைய புருஷார்த்தலாபத்துக்கு ஒரு பாயமில்லாமையாலே பேறு
தித்தலனுக்கு இத்தவுபாயமாகியத்வம் முன்புசொன்ன வுபாயங்
களோத் தானேயிகையாலே யுண்டாகையாலே த்யாகத்துக்கு விதே
யத்வமில்லை யாகையாலும், அந்தவுபாயத்யாகத்தான் தஷ்கரத்வாதி
ப்ரஸிபத்தியாலேயாகையாலும், விளம்பாகமனுன புருஷனுக்கு
பஹுதரஜந்மஸாத்யமான வுபாயாந்தரங்களில் தஷ்கரத்வாதி ப்ர
பத்தி பிறக்கையாலும், புருஷார்த்தவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநத்தாலே தத்
ப்ராப்தியிலே அதித்வரை நடக்கையாலே அதில்விளம்பத்தை ஸஹி
யாமல் சிரகாலஸாத்யமான வுபாயாந்தரங்களைவிட்டு அவிளம்ப்ய
பலப்ரதமாயிருப்பதொரு வுபாயம் காணுமையாலே ஸோபக்ரமான
ஈக்குறித்து ஸ்வதஃப்ராப்தமான த்யாகத்தையநுஷ்டித்து ஈத்தஸா
தநத்தை விதிக்கிறதாகையாலும், விஹிதமானவுபாயத்தை விடசொ
ல்லிவிதிக்கில் ஶாஸ்த்ரவையர்த்த்யம் வருகையாலும், ஒருபலத்துக்
கு குருவாயும் லகுவாயுமிருப்பதிரண்டு உபாயத்தைவிதித்தால லகு
பாயமுண்டாயிருக்க குருபாயத்திலிழிவாரில்லாமையாலே லகுபா
யமான ப்ரபத்த்யுபாயஸங்கதியில் குருபாயமானபக்தியுபாயத்துக்கு
அதிஷ்டாநமிலலாமையால் வருகிற வப்ராமாண்யசிதாலும், குருபா
யஸங்கதியில் லகுபாயத்துக்கு உதயமில்லாமையாலே இத்தியாகம்
விதேயமன்று; ஸ்வயமேவத்யக்தோபாயனனவனுக்கு அந்தத்யாகத்
தையநுவதித்து ஶரணவரணமாத்ரம் விதிக்கிறதென்று சிலர்சொல்
லுவர்கள்.

அது சொல்லலொண்ணாது; அத்யந்தபரதந்த்ரமாய் பகவதே
கரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமல்லாத ஸாதநாந்தரத்யா
நத்தாலே ஸோபத்தவஜ்ஞைக்குறித்து அவற்றினுடைய த்யாகபூர்வக
மாக வநுரூபோபாயத்தை விதித்து ஸோகியாதே கொள்ளென்கை
யாலே ஸோகநிஷேதவிதி கூடாதென்கிறவிடம் அர்த்தமல்லாமை
யாலும், உபாயாந்தரங்களோ தஷ்கரத்வாதிபயத்தாலே விட்டவனுக்
கு அதிராஜஸ்த்யாகம்; அவனுக்கு த்யாகபலமான வாகிஞ்சந்யபுத்
தியுமில்லை யென்னுமிடம், (க)"மஃஷுமஸ்யேவயத்கர்ம ஸ்ரேயஸ்ஸாதநமுத்தமம்
தத்யஜேத் । ஸர்வஶ்ரேயோபஸம்ஹாரஸைவஶ்யாதிபலஸித்யே -தக்ஷமமித்யேவயத்கர்மகர

(க) கீ-அ-அ

யக்லேஸ்பயாத்ஸ்ரேஜேத் ஸக்ருத்வாராஜஸேத்பாகம் கைவல்யாகாமம்
ஆபேத்" என்ற இழேசொல்லி தஷ்காத்வாதி பயபிபந்தகமான வரு
திறத்பாகத்தை நிஷேதிக்கையாலும், தஷ்காத்வாதி பயபேர்தகமா
ன த்யாகத்தில் ஸக்யம்ஸாதஷ்டாகத்தில் ஸ்வரூபப்தத்துக்கு வர
தர்த்தியம் வருகையாலும், பகவதேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு ரக்ஷ
கவ்யாபாரம் ரக்ஷகமாம்தொழிய ரக்ஷயவ்யாபாரம் ரக்ஷகமாகையாட்
டானமையாலும், ஸ்வாகணவ்யாபாரம் பாதகாதிகளோபாதி ப்ரதிபந்
தகமாகையாலும், லகுதரமுமாய் அநுரூபமுமாய் நிரபாயமுமான
ஸாதநத்தினுடைய ஸ்வீகாரத்துக்காக தத்நிருத்தமாய் தஷ்கரமு
மாய் ஸாபாயமுமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமாயிருக்கிற ஸாதநாந்தரங்
களைவிட்டு சொன்னவித்தால் ஸாஸ்த்ரவையர்த்த்யம் வருமென்ன
வொண்ணாகையாலும், குணாநுகுணமாக விஹிதமான ஸ்யேந
ஜித்பாதிகள் ஸாஸ்த்ரவிஸ்வாஸம்பிறந்து யதாவான புருஷார்த்த
தத்ஸாதநங்களிலே ருசிபிறந்தவாறே த்யாஜ்யமாக விதிக்கிறப்போ
லே ஜ்ஞாநத்நுக்வகர்தத்ருத்வபோக்த்ருத்வாதிகளே ஆத்மாவுக்கு
ஸ்வரூபமென்றநுஸந்தவனுக்குறித்து விஹிதமான ஸாதநாந்தரங்
கள் அநகயாஹேஷத்வாஉநந்ய ஜ்ஞாநத்வாகநுபோகத்வங்க
ளாகிற ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநவாநுக்குறித்து த்யாஜ்யமாகவிதி
க்க ப்ராப்தமாகையாலும், பரமபுருஷார்த்தலக்ஷணமான புருஷார்த்
தத்தை யறிந்திருக்கச்செய்தேயும் ஐஸ்வர்யாதிபுருஷார்த்தங்களி
லே அபிலாஷை கடக்கக்கூடாகையாலும், ஸாதநத்திலும் ஒருவன்
ர்த்நபரீக்ஷைபண்ணி ஜீவிக்கக்கூடாதிறக்கச்செய்தேயும் ஒருவன் க்ரு
ஷிபண்ணி ஜீவிக்கக்கூடாகையாலும், பூர்வபூர்வகர்மாநுகுணமாக
ஸுகரதுஷ்கரமார்க்கங்களிலே ருசிபிறக்குமாகையாலும் ஸாத்யஸா
தநக்ரம ஆபாஸாதிகளாலே துஷ்கரமாகிறவோபாதி விதத்வஸாதநத்
திலும் விஸ்ராணநைகாரத்திலநுமையுடலே துஷ்கரத்வமுண்டாகை
யாலும், லகுபாயஸ்வீகரணீயமில குரூபாயத்திலிழிவாரில்லையென்கிறது
ஸாதநமல்லாமையாலும், ஆசையாலே ஸகலஸாதநங்களையும் ஸஹி
யாதேயிருப்பதாய் ஸ்வயம்நிரபேக்ஷமான விதத்வஸாதநஸ்வீகாரத்
தை இதில் விதிக்கிறதாகையாலே தத்தஸ்மோன த்யாகம் விதேய
மென்கிறது.

ஆக, பதத்வயத்தாலும் த்யஜ்யமானதர்மங்களையும், த்யாகபூர்வகாரத்தையும், த்யாகம்-ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமென்னுமிடத்தையும் சொல்லிற்று.

அநந்தரம் த்யாகாங்கமான ஸ்வீகாரத்தைச்சொல்லுகிறது. தாய்க்கொண்டி ஸ்வீகார்யஸ்வரூபத்தை "மாம்" என்கிறபதத்தால் சொல்லுகிறது. இவ்விடத்தில் பதர்கூட்டைவிட்டு மணியாகவுள்ளதை யண்டைகொள்ளென்பாரைப்போலேயிறே இந்தவித்தியாதிகளை மென்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்வரென்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்வர். ஸாதாரணாந்தரங்கள் ஸாபாயங்களாய் அநேகங்களாய் அஸ்திரங்களாயிருக்கையாலே பதர்கூட்டம்போலேயென்றது. இவற்றை வித்தஸ்வரூபனும் ஒருவனும் பரமசேதனனுமிருக்கையாலேமணிபர்வதமபோலே யென்கிறது.

"மாம்" என்று த்வத்ஸாதர்மேஸ்திதனான வென்னையென்றபடி. இத்தால் நீயுமுதனனவன்றும் அந்தர்யாமியாய்நின்றுலகத்தையநோக்கியும், கர்மகளேபரவிதுரனாய் அசித(ஜ)விஸோஷிதனன்றும் தன்பக்கலிலே யேறிட்டுக்கொண்டு நோக்கியும், பின்பு நீ அபி(தி)முகனாய்ஜீவிக்கக்கூடுமோவென்று காரணகளேபரப்பிரதானம் பண்ணியும், பின்பு அவற்றைக்கொண்டு ப்ரவ்ருத்திகள் செய்கைக்காக அதுபரவேஸித்து, தன்னீண்பெறுகைக்கு உடலாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிஸோஷமுண்டாமோவென்னும் நசையாலே வேதங்களையும்வைதிகரையும் ப்ரவர்த்திப்பித்து,(க)"த்ருதிநியமநரஹ்ருதீந்த்ரியாணி தாநப்ரத்ருதிரசிகித்ஸ்யதாம்ருதாய ப்ரபவதி யதிரிதம் ஸ்வயம்ப்ரதீபே ஹரிமநுபதரதி வோ பிஷந்நவ்யாத்" - த்ருதிநியமநரஹ்ருதீந்த்ரியாணி ஸாஸ்த்ரதாநப்ரப்ருதிபிரசிகித்ஸ்யதாங்பாணிநப்ரேக்ஷ்யப்ரபுஸ்ஸாரம் ஜநதிரஸ்சாம்லீலபா தல்யதர்மாத்வமவதரவிதேவாஜோபிஸந்த வ்யயாத்மா" என்றிப்படியே த(தி)ர்த்துநியமித்துரக்ஷணவகாசமான ரக்ஷாபேக்ஷை பார்த்திருக்கும்ஸாஸ்த்ரப்ரதாநம்பண்ணிசெய்தபோந்த விவ்வோராகாரவிஸோஷங்களாலே ரக்ஷணவகாசம்பண்ணிக்கொடாமையாலே ரக்ஷணத்திலொரு சிகித்ஸையில்லாத ப்ரகாரணிகளைப்பார்த்து தேவதிர்யகாதியோநிகளிலே அவர்களோடு ஸஹாகதர்மாவாய்க்கொண்டு அவதரியாநிற்புதி; ஜராமரணாதியோக்யபின்

(க) ர.ஸ்த.உ.ஸ்ரீ

நிக்கே நித்யனுயிருக்கச்செய்தேயுமென்கிறபடியே, ஒலிப்புறத்தில் செல்லாதவிடத்தை யெடுத்துவிட்டு நடத்துவாரைப்போலே ராம க்ருஷ்ணத்வதாரங்களைப்பண்ணுவதாய் இப்படி எதிர்சூழல்புக் குத் தோற்ற தன்வ்யாபாராதிகளைக் காட்டுகிறான்.

"மாம்" என்று தன்வ்யாமோஹத்தைக் காட்டுகிறனென்று நம் பிள்ளையருளிச்செய்வர்; அதாவது - (க) "வைகுண்ठேதுபரேலோகே" இத்யாதிகளிற்படியே "ஏதத்ரூபமனுத்யானம்-பக வதைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" என்கிற வைகுண்ठத்திலுமருமுனிவரு மான வயர்வுமமர்களோடு ஸ்ரீபூமி நீளாகளோடுமொழிந்தருளிரி ருந்து நிரந்தரபூர்ணநுபவம் கடக்கசெய்தேயும் லீலாவிபூதியி லுள்ளாருடைய விழுவேதிநுள்ளத்திற்பட்டு (உ) "ஸகலேதரபோத-லவகாசிகரமேத" என்று அவ்வநுபவம் உண்டாருக்காட்டாதே தி நுள்ளம்புண்படடு இவர்களையும் அவ்வநுபவத்திலே மூட்டலா மோவென்னும் நசையாலே அவதரித்துத் தாழநின்று அவன்கால் தலையிலேபடநின்று வ்யாபரித்த தன்வ்யாமோஹமெல்லாம் தோற் றுமபடியிருக்கை.

"நீ உனக்குபோக்யமான ஸப்தாதிவிஷயங்களை புஜிக்கையா லே உன்னுடம்பில புசரைப்பார்; எனக்கு போக்யமான வன்னை யநுபவிக்கபெருமையாலே என்னுடம்பில் வெநுப்பைப்பார்" என்று சட்டையைவிழுவிட்டுக் காட்டுகிறனென்று எம்பார் அருளிச செய்வர். போக்தாவுக்குத் தன்போக்யஜாதத்திலே பொன்றுகுறை யிலும் குறைவாயிருக்குமிறே; (ங) "அஹமன்ன-மன்னமகம்" என்று ஆத்மவஸ்து அத்தலைக்கு போக்யமாயிறேயிருப்பது.

ஆக, "மாம்" என்று பரவ்யூஹாதிகளையும் விபவாந்தரங்களை யும் இவ்வவகாரந்தன்னில் கவர்ந்தசௌர்யாத்பதாகாந்தரங்களை யுமவ்யாவர்த்திக்கி, உனக்கு ஸாரதியாய் உனக்கு இழிதொழில் செய்து நிற்கிற வென்னையென்று, (ச) "பார்த்தன்செல்வத்தேரை ஸாரதி" என்றும், (ஙி) "கோல்கையிற்கொண்டு பார்த்தன்றன்தேர் முன்னின்றான்" என்றும, (சு) "தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்ந்

(க) வாயுபுராணம் (உ) மஹோபநிஷத் (ங) தை-ப்ருகு
(ச) தி-மொ-உ-60-அ (ஙி) தி-மொ-உ-சு-க (சு) தி-மொ-க-ஙி-அ

தான்" என்றும் சொல்லுகிற *தேசமறியவோர்சாரதியான நிலை யைக்காட்டுகிறது.

"மாம்" என்று ஆச்சரயணீயமான வ்யக்தியைச்சொல்லுகை யாலே ஆச்ரயிணையோகியாக(க)"நிகரில்புகழாயுலகம்மூன்றுடை யரய் எண்ணியாள்வானே நிருவேங்கடத்தானே"என்று ஆழ்முதல் வராலே அநுஸந்திக்கப்பட்டு அநுஷ்டாகவாக்யத்தில் நாராயண பதத்திலே யதநஸ்தேயமான வாத்ஸல்யாதிகுணசதுஷ்டயங்களும் அநுஸந்தேயங்கள்.

வாத்ஸல்யமாவது - அன்றீன்றகன்றின்பக்கல்காப்பன்னும் வ்யாமோஹம்; அதாவது-கலவிபட்டதரையில் புல்லியும் காற்க டைகொள்ளும்தேறுவானது-கன்கடையில்நின்றும் புறப்பட்டகன் றினுடைய தோஷத்தைநக்கன்போறகநக்கித் தன்முலைப்பாலிலே அத்தை த(ரு)ரிப்பிக்குமாபோலே, ஆச்ரிதகதமான தோஷமே போக்யமாக வங்கீகரித்து (க) "பாலேபோல்சீர்" என்கிற தன் கல்யாணருணங்களாலே அவர்களோஷிக்கை. ஸ்வாமித்வமாவது- ஆச்ரிதருடைய பேறிழவிலுண்டான ஸுகதுக்கங்கள் அவர்க ளுக்கன்றிக்கேயாம்படி அவர்களோயுடையனைகை. ஸௌலப்யமாவ தும்-(உ) "அவ்யக்தரூ-அவாக்யதாதரூ" என்கிறபடியே பெரியமேன் மையுடையனும் (ங) "அவனெவ்விடத்தானாயார்" என்றும்படி யிருக்கிறவன் கூத்தரஸம்ஸாரியான சேதநனேடே அவன் சிறுமை யாதல் தன்பெருமையாகல தன்னெஞ்சிற்படாதபடி புறையறக்கலக் கை. ஸௌலப்யமாவது-(ச) "கட்கரியபிரமன் சிவனிந்திரனென்றி வர்க்குக்கட்கரியாயண்ணன" என்கிறபடியே அதிகத்தியனான தான் எல்லாருடையகண்ணுக்குமிலக்காய்க்கொண்டு ஸுலபனாய்நிற்கை.

(ஙு)"நமோ நாராயணாய" என்று தர்மத்திலே அதர்ம புத்திபண்ணி யுத்தத்தில்நின்றும் நிவர்த்தனனாவ்ஜுனன் தோஷ ம்பராமல் மேல்விழுந்து தன்பேறாக அவனுக்கு அத்யாத்மோப தேசம் பண்ணுகையாலே வாத்ஸல்யம்காணலாம்.

(க) பெரியதிருவ-திஅ (உ) சாந்தோ-நு-கச-உ (ங) ஜி-வாய்-தி-க-எ
(ச) ஜி-வாயஎ-எ-கக (ஙு) கீ-உ-கூ

[illegible] அர்ஜுனனுக்கு இழிதொழில்செய்து [illegible] இவை அப்தாகனுய் நிற்கிறதனையேயே முன்னிலையாகி நின்று பிரவாஹகத்வாதிகளை யுபதேசிப்பதின்றுகொண்டு (க) "தேவர்த்தலை மன்னர்தாமே" என்றும் (உ) "பார்த்தன்றன்தேரையூருந்தேவன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியேயிருக்கிற வைபவரூப்யத்தைக் காட்டி கையாலே ஸ்வாமித்வம் காணலாம்.

அதிஸாதஜ்ஞாகரான ஸாதகளுக்கு மெட்டவரியனுயிருக்கிறதானே, (ங) "ஹே கிருஷ்ண ஹே யாதவ ஹே ஸகேதி-[illegible] ஹே யாதவ ஹே ஸகேதி" (ச) "ஸகேதி மத்வோர்மஜ்ஞே ரதம் ஸ்தாபய மேச்யுத-ஸேனயோ ருபயோர்மத்யே ரதம் ஸ்தாபய மேசுத" என்ற வாராயதோழனே! க்ருஷ்ணனே யாதவனே யென்றழைத்து, "தேரைநடத்து; புரவி யைவிட்டுக்குளிப்பாட்டு" என்னும்படி "பார்த்தர்க்காய், ஐவர்க்காய், தேர்மன்னர்க்காய்" என்கிறபடியே அவர்களுக்குத்தகையாளாய்கொண்டு *பாங்காக முன்னவரொடன் பளிநிறகையாலே ஸௌஶீல யம்காணலாம்.

(ஙி) "வஸந்ந் ஹேஷ்டிரூபமஸ்ய நசக்ஷுஷாபஶ்யதிகர்ச்சனம்-ரூஸந்த்ருஶோ ஷ்ட திரூபமஸ்யநசக்ஷுஷாபஸ்யதிகஶ்சனம்" (சு) "நமாம்ஸசக்ஷுரபி மீக்ஷேத-நமாம்ஸசக்ஷுராபிவீக்ஷேதநம" (எ) "யஸ்யாஹாரரூபாணிஸமர்ப்பநிதிவௌகஸ:-யஸ்யாவதாரரூபாணிலமர்சந்திதிவௌகஸ:" (அ) "அபஶ்யந்பரம்ரூபம்-அபஶ்யந்தபரம்ரூபம்" என்றும், (கூ) "நேரேகடிக்கமலத்துள்ளிருந்துங்காண்கிலான்" (கo) "கார்செறிந்தகண்டத்தானெண்கண்ணன்காணுன்" (கக) "நீறடிதான்காணமாட்டாத" என்று மித்யாதிகளாலே சொல்லுகிறபடியே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸ்வயத்நத்தால்காண நிலவின்றிக்கேபிருக்கிற விக்ரஹத்தை (கஉ) "ஜ்யோதஸா மிதேசத்ஸ பஶ்யமேயோ மைஶ்வரம்- திவ்யம்தாமிதிதசக்ஷுராபஶ்யமேயோ கமைஶ்வரம்" என்று அர்ஜுனனுக்கு திவ்யசக்ஷுஸ்ஸைக்கொடுத்து

(க) ச-திருவ-கசு (உ) ஹ-மொ-சு ஙி கு (ங) ஙி-கக-சக
(ச) ஙி-க-உச (ஞ) தை-நா- (க) ருக்வேத-
(எ) வி-பு (அ) · (கூ) க-திருவ-ஙிசு ·
(கo) ச-திருவ-எக (கக) ச்-திருவ உள (கஉ) ஙி-கக.அ

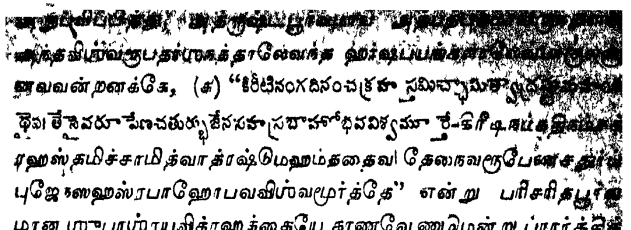

ஸவவன்றனக்கே, (ச) "ரிரிடினமதினமச்ரகு ஸுமிவ்மிஜ்ஜுஜுஜு

[illegible] திருப்பாதமும் இந்தவ்யாமோஹருணமுமென்று ஆச்சான்பிள்ளை வார்த்தை.

இவ்விடத்தில் "மாம்" என்கிற வபோராகூஷிர்த்தேசத்தாலே ப்ரகாசிதமாய், கிழ்ச்சொன்னளைலப்பகுணத்துக்கு விஷயமாய், ஆஸ்ரயணேபயோகிதபாத்ரயத்திலே(ஸ)சரணபதத்தாலேசொல்லப்பட்ட விக்ரஹவத்தையும் சொல்லுகிறது.

அதாவது-லோகதூளிதூஸரிதமாய் அலையெறிகிறகொத்தார் கருங்குழலும், ஸ்ரோதஸிநிஸ்தபதிதமான கோளிமைவாண்முகமும், ஆஸ்ரிதனிரோதிகர்மஸத்தாலே கிறிச்சிவந்து கிதறவலர்ந்தகாமரைத் தடாகம்போலே கண்டவிடமெங்கும் அலையெறிகிறதிருக்கண்களும், காளமேகஸிபஸ்பாமமாயிருண்டிருளிர்ந்ததிருமேனியும், குருமாமணிப்பூண்குலாவித்திரமும் திருமார்பினைத்தவனமாலையும் அதுக்குப் பரபாக(ஞ்)மாம்படி சாற்றின வந்திபோன்ற கிறத்தாடையும், தூக்கினவளகோ லும், ஜ்ஞாநமுத்ரையேபோடேகூடினவணிகிருதர்மமுத்ரைக்கையிலேகொத்த சிறுவாய்க்கையிழுமாய் கிற்கிறநிலையைச்சுட்டுகையாலே விலக்ஷணவிக்ரஹயோகமும் சொற்றாயிற்று.

"மாம்" என்ற விலக்ஷணவிக்ரஹோபதேசமாய் வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டவஸ்துவைசொல்லுகையாலே, (க) "ஶ்ரீவல்லபே-ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ்" (உ) "ஶ்ரீவத்ஸலக்ஷணே-ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ்ஸம்ஜ்ஞகம்"(ங) "திருமார்பில்திருமலைகன்னெஞ்சில்திகழ்கின்ற" என்கிறபடியே இந்த விக்ரஹத்துக்கு நித்யபதையாய், (ச) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பாகிலபுகழாய்" இத்பாதியாலே வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு உத்பா(ஜ்)வகையாக நம்மாழ்வாராலே யநுஸந்திக்கப்படிருப்பதாய், ஆஸ்ரயிக்கிற சேதநரை அபராதாபாகரணபூர்வகமாக வங்கிகரிக்கும்படி பண்ணச்கடவ புருஷகாரத்துக்கநுபமான வுப்பவிஷய ஸம்பந்தத்தையுடையளாயிருக்கிறலக்ஷ்மீபோடேண்டான ஸம்பந்தம் இப்பதத்திலே யநுஸந்தேயம்.

(க) ராம்ய-கச்ச-ஸ்லோ (உ) (ங) நா-வராய-க0 ஸ்லோ
(ச) நி-வாய்-சு-க0-க0

(க) "ஸுஹ்ருʼத³ꣳ ஸர்வபூ⁴தானாம்" (உ) "திருவுடையடிகள்" (ங) "திரு மகளார்தனிக்கேள்வன் பெருமையுடையபிரானே" என்றும், (ச) "கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவெள்ளன்பே" என்றும், (ஞ) "திரு விண்மணாளன் என்னுடைச்சூழலுளன்" என்றும், வாத்ஸல்யாதி கள் ப்ரகாஶிக்கிறது-ஸ்ரீஸமபந்தத்தாலேயிறே.

ஆக, புருஷகாரவஸ்துவையும் வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶேஷங்க ளையும் சொலுகையாலே அநுஸந்தாநஹேதுத்வத்தில் ப்ரதமபதமா ன ஸ்ரீமத்பதத்தையும் நாராயணபதத்தையும் நிர்தே³ஶிக்கிறது.

இப்படி வேண்டுகிறது வித்யநுஷ்டாநங்களுக்கு ஐக்யமுண் டாகவேண்டுகையாலே; ஸ்ரீமானை நாராயணனையிறே அடைகு உபா யமாக ப்ரார்த்திக்கிறது; ஆக, ஸ்ரீமத்தையைச சொலுகையாலே அபராதாதி³களபாராமல் ரக்ஷிக்குமென்கிறது; நாராயணபதத்தால் புருஷகாரபூ⁴தையானவள் (சு) "சிதகுணராகும்" என்றும், "என் னடியார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தாய்" என்றும் அவளோடே மறு தலித்துரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவத்தைசசொல்லுகிறது.

இப்படி ஸ்ரீயஃபதிபான நாராயணனுடைய சரணத்வத்தை ஸுமித்ரன் ராமபிரானிடம் (எ) "ஏஷ நாராயணஶ்ரீமாந் ஸ்ரீவாந்ஶ்ரீயாஸஹாயவாந் ஜ்யேஷ்ட²ஶ்ரேஷ்ட²ஶ்ச மநுஜாநாம் ஏஷ புருஷஸமுத்³ரோ மது⁴ராணாம் புருஷோத்தமஃ ஏஷ நாராயணஶ்ஸ்ரீமாந் சகா²ராமணவஸ்தவ ஸகா²பர்யங்கமுத்ஸ்ருʼஜ்யயஸ்மாத்தேஜஸாமபராம்புரீம்" என்றுசொ லவிற்று; (அ) "ருக்மிணீகிருʼஷ்ணஜநநீ-ருக்மிணீசரணாஶ்ரயா ஸ்ரீ" என்கையா லே ஸ்ரீயஃபதித்வமநுவர்த்திக்குமிறே. குணியானவஸ்துபுக்கிடத் தே குணங்களும் புகுருமாகையாலே நாராயணதவமும் அநுவர்த்தமாகக் குறையில்லை.

(சு) "கிருʼஷ்ணஸ்யாஹிலோகாநாமுʼ பரிபாலயிதுர்ப்ரபோ-கிருʼஷ்ணஸ்வாஹிலோ காநாமுʼபத்³ரவிநாஶயஃ" (க0) "அவாம்கிருʼத்ஸ்நஜக³த்ப்ரப⁴வப்ரலயாவுʼ

(க) ஸுஹ்ருʼத³ாமம் (உ) திரு-வாய்-க-அ- (ங) திரு-வாய்-க-ஆ-க
(ச) திரு-வாய-க0-க0-எ (ஞ) திரு-வாய்-க-கூ-க- (சு) பெரி-திரு க-உ
(எ) ஹரிவம்ஶம் (அ) வி-பு-க- (க) பார-ஸபா-கூ-அ- (க0) ஶி-பு-கூ

[illegible]க்ருத்ஸ்னஸ்யப்ரபஞ்சஸ்யோத்பத்திஸ்தி[illegible] (உ) "மயாஸர்வ[illegible]
ரேண ஸர்வேஷாம் - மயீஸர்வாணிபூதானி ஸர்வேஷுபூதேஷு ஸர்வாத்மாஹமவஸ்தி
தஇவ" (ஊ) "மயாததமிதம்ஸர்வம் ஜகதவ்யக்தமூர்த்திநா" (ரு) "மத்ஸ்தானிஸர்வபூதானி
ஸர்வம் ஜகதவ்யக்தமூர்த்திநா" (ரு) "மத்ஸ்தானிஸர்வபூதானிநசாஹம்தேஷ்வ
வஸ்திதஃ। நசமத்ஸ்தானிபூதானிபஶ்யமேயோகமைஶ்வரம்- மத்ஸ்தானிஸர்வபூதானி
நசாஹம்தேஷ்வவஸ்திதஃ। நசமத்ஸ்தானிபூதானி பஶ்யமேயோகமை
ஶ்வரம்" இத்யாதிகளாலே நாராயணபதோக்தமான ஸர்வகாரணத்
வ ஸர்வஸம்ஶப்தார்த்தருத்வங்களும் ஸர்வவ்யாபகத்வ ஸர்வாதாரத்
வாதிகளும் க்ருஷ்ணவ்தாரத்திலு மநுஸந்திக்கப்படாநின்றதிறே.
ஆகையாலே ஸ்ரீஃபதியாய் நாராயணனெவெண்ணை யென்றபடி.

ஆஸ்ரயணீயனான நாராயணஶப்தோக்தங்களானஸகலகுணங்களும் அநு
ஸந்தேயங்களாகாதோவென்னில்; "மாம்" என்று ஆஸ்ரயணீயவ்ய
க்திையைச் சொல்லுகையாலே ஆஸ்ரயணேபயோகியான வாத்ஸல்
யாதிகளே இங்கே அநுஸந்தித்தி, அஹமென்று அநிஷ்டநிவ்ருத்தி
பூர்வகேஷ்டப்ராதனனவன்பக்கலிலே ததுபயோகிகளான ஜ்ஞாந
ஶக்த்யாதிகளையும் அநுஸந்திக்கப்ராப்தமாகையாலே ஸகலகுணங்
களும் அநுஸந்திக்கவேணுமென்கிற நியமமிலலே.

ஆக வாஸ்ரயிக்கிற சேதநனுடைய ஸ்வாபராதபயநிவ்ருத்திஹேதுபூத புருஷகாரமாகமும், ஸ்வதோஷதர்ஶநபயநிவ்ருத்திஹேதுபூதவாத்ஸல்யமும், அப்ராப்தநாபந்தநபயநிவ்ருத்திஹேதுவான ஸ்வாமித்வமும், ஸ்வகைச்யதாபிபந்தந பயநிவ்ருத்திஹேதுவான ஸௌஶீல்யமும், துர்லபத்வநிபந்தபயநிவ்ருத்திஹேதுவான ஸௌலப்யமும், "மாம்" என்கிற வாஸ்ரயணீயவஸ்துவின்பக்கலிலே யதா
ஸந்தித்ததாயிற்று.

அநந்தரம், ஏகஶப்தம் - இவ்வுபாயவிஶேஷத்தைச் சொல்லு மிடங்களிலே (க) "த்வமேவோபாயஸ்தூர்மேஶ்வர-த்வமேவோபாயபூதோ மேபவ" (ங) "தமேவஶரணம்கச்ச-தமேவஶரணம்கச்ச" (சு) "மாமேவயே ப்ரபத்யந்தேமாமேவயேப்ரபத்யந்தே" (எ) "தமேவசாத்யந்தபுருஷம்ப்ரபத்யே-

(க) கீ-எ-எ (உ) கீ-கூ-ச (ங) கீ- (ச) அஹிர்புஸம-ஈகூ-ஈஅ
(ஞ) கீ-ச-அ-கூஉ (சு) கீ-எ-ஏச (எ) கீ-உ-ச

மேலஸ்ரணம்ப்ராப்ய" (கூ) "பாதமூலசரணகத்தொழுதாய" (கூ) "கழல்களையேசரணகக்கொண்ட" (ச) "ராகவேணபிதாசம்பூர்ண சரணேசரண" இத்யாதிகளாலே அவதார(ஜ)ர்ணஸமர்ப்பணமே நித்துக்கொண்டு போருகிற ஸ்தாகப்ரமாணத்தாலே உக்ரம்போ லே ஏகஸப்தமும் அவதாரணமாய் உபாயத்தினுடைய ஸஹாயாந்த ராஸஹத்வரூப கைரபேக்ஷயத்தைக் காட்டுகிறது.

'ஏகஸப்தத்துக்குப்பொருள் நிஸித்வவ்யாவ்ருத்திபிறே. இத் தால் எது வ்யாவர்த்தயமென்னில்; உபாயத்வேநாப்ரயணீயமா கிற விவ்வஸ்துவுக்கு விஸேஷணமான ஏகஸப்தமாகையாலே தத் ப்ரதிகோடியான வுபாயாந்தரக்கள; உபாயோபயோகிகளாய் வரும வையிறே-வ்யாவர்த்தங்களாவது; அதில் கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநாந் தரங்களினுடைய த்பரஸம் கீழேசொல்லுகையாலே அவைவ்யாவர் த்தியங்களொன்னவொண்ணாது. ஸ்வீகர்த்தாவான சேதநனுடைய முமுக்ஷுத்வத்தாலும பகவதநுபாவஹேயஸ்வரூபநிஷ்டை யாலும, (ஙி) "ஸ்ருத்பரதரமாந்யுபேத்ய ஸிதநஜ்ஞ-மதநுபரதாமநாந ந்யஸ்தஸ்திதநஞ்ஜய" எனகிற வாப்ரயணீயனுடைய ஸர்வஸ்மா ந்பரத்வத்தாலும், தேவதாந்தரங்கள் இங்கு அப்ரஸ்துதங்களாகை யாலும்-அவை வ்யாவர்த்தயங்களென்னவொண்ணாது. இது தான் வித்தமான ஸாதநத்தைப்பறறி வருகிற ப்ரதிபத்திமாத்ரமாகையா லே அதிலுபாயதவமாதல,அங்கதவமாதலிலாமையாலே "மாம்ம ரணம்" என்று, உபாயத்வம்-மாமென்று நிர்த்தேஸிகப்பட்ட வஸ் துவின்மேலே கிடக்கையாலும, அதுதான் ஸஹாயாந்தரங்களே லையாதபடி நிரபேக்ஷமாகையாலும், ப்ரபத்திபிறபாயத்வமும் அங்கபாவமுமில்லை.

உண்டாமாகில் இவ்வுபாயத்துக்கு உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்தி ரூபமான வித்தத்வ கைரபேக்ஷயங்களில்லையாம். ஆனால் ஏகஸப் தத்துக்கு வ்யாவர்த்தபமாக வொன்றில்லாமையாலே அது நிரர்த்

(க) ஜிதந-க- (உ) நி-வாய-டு-எ-க0 (ரு) நி-வாய்-டி-அ-கக
(ச) நி-வாய்-டு-க0-கக (ஙி) கீ-எ எ

தாகுமாயினென்னில்; உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திக்கு முடிவாகையில்லையே யாயினும், வித்தோபாய ப்ரதிபத்திபில் அங்கபாவமில்லையாகி லும், "ஸதந்தரமயஸ்ருஷ்டி ர்ஜ்ஞஸ்ய ஸாதநாந்தரம்யிப்ஸதி தத்ர ஸ்யகாரணம்" என்று யாதொன்றுண்டான வதந்தரத்திலே யாதொ ன்றுண்டாம்; அதுக்கு முன்னிலது காரணமாமென்கிற ந்யாயத் தாலே, (க) "ஈபாஸோபேயத்வேதரஹேதுத்வம்நதுஷ்டம்"-உபாயோபேயத் வேதரஹேதுத்வம்நதுதுஷ்டமென" என்று உபாயத்வம் நித்யமேயா கிலும் இவனுடைய ஸ்வீகாராநந்தரம் அவனுடைய உபாயபாவம் ஜீவிக்கையாலே ஸ்வீகாரத்திலே அங்கபுத்திபிறக்கைக்கு யோக்ய தையுண்டாகையாலே அதுவ்யாவர்த்தியமாகலாம்.

ஆனால் அங்கபாவம் கழிகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; அங்க மாவது அங்கிக்கு கிஞ்சித்காரமாமதிறே. அந்த கிஞ்சித்காரந்தான் - ஸ்வரூபோத்பாதகமாயாதல், உத்பாதஸ்வரூபத்துக்கு வர்த்த(ர்த்)க மாயாதல்; வர்த்தி(ர்தி)தஸ்வரூப பலபரதமாயாதலாயிருக்கும். அதில் வித்தஸ்வரூபமாகையாலே உத்பத்த்யபேக்ஷையில்லை. ஏகரூபமா கையாலே வ்ருத்(த்ய)த்யபேக்ஷையிலலை. பரமசேதநனாகையாலும், அமோக(஘)ஸங்கல்பனாகையாலும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிசிஷ்ட னாகையாலும் நிருபாதிக ஸுஹ்ருத்தாகையாலும, பலப்ரதாநத்தி லும் அந்யஸாபேக்ஷதையில்லை.

"யத்யத்ஸாதநமந்தரேண ஸாத்யஸ்யாத்மலாபநம்தத்தத்ஸாங்கம்" என் கிறபடியே உபாயமாகில் அங்கஸாபேக்ஷமாயன்றே விருப்பது, பக்த்யாதிகளோப்போலேயென்னில்; அது உபாயத்வநிபந்தநமன்று; ஸாத்யத்வநிபந்தநம்; எங்ஙனேயென்னில்; பக்தி-(உ) "ஜ்ஞாநாதரஸபூர்வே ஷுதபோஜ்ஞாநஸமாதிபிः। நராணாம்க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணேபக்திःப்ரஜாயதே" என்கிறபடியே சிரகாலஸாத்யமாகை யாலே கர்மஜ்ஞாநங்களோ டபேக்ஷித்திருக்கும். சிரகாலேந நிஷ்பர்ந மாக வேண்டுகையாலே பகவத்ப்ரஸாதாதி ஸாபேக்ஷமாயிருக்கும். அசேதநமாகையாலே பலப்ரதாநத்திலும ஈச்வராநுக்ரஹ ஸாபேக்ஷ மாயிருக்கும்.

(க) ப்ரஸ்த-உ (உ) லகவத்கீஸம்ருதி-

இவ்வுபாயமும் அவற்றை யபேக்ஷித்திராது. ஆனையாலே ஸ்வீகாரம் அங்கமாகமாட்டாது. உபாயாந்தரங்கள் உபாயமாகிறதுபல ப்ரதானதேவர்களுக்கு ப்ரஸாதகமாகிறவோபாதி இதுவும் ப்ரஸாதகமானாலோவென்னில்; அவர்கள் பலப்ரதாகோநமுகமல்லாமையாலே ப்ரஸாதநஸாபேக்ஷதையுண்டு;இங்கு உபாயபூதனை வீச்வரன் எதிரூழல்புக்கு ஆள்பார்த்துத் திரிகிறவனுகபாலும் நிரூபாதிக ரக்ஷகனுகையாலும் அவனுக்கு ப்ரஸாதநமாகச செய்யவேண்டுவதில்லை. உண்டென்றிருக்கில தனக்கு ஸ்வாபாவிகமான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தையும் கழித்து அவன் ரக்ஷகத்வத்தையும் லோபாதிகமாக்குகிறுனித்தாகும.

ஆனால் இவ்வுபாயம் இத்தனைநாளும் ஜீவியாதொழிவானென்னென்னில்; உபாயமாவது-ஒருவனுடைய இஷ்டாநிஷ்டபாப்தி பரிஹாரம்பண்ணுகையாகையாலே அதுக்கொரு அதிகாரியாகில அபேக்ஷிதம்; ஸ்வீகாரம் என்செய்யவேண்ணில்; ப்ரயோஜநாந்தராநிலும் ஸாதநாந்தரநிஷ்டரிலுங் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமான வநந்ய ப்ரயோஜநத்வ அநந்யஸாதநத்வங்களே ப்ரகாசிப்பிக்கிறது.

இப்படி இவனுடைய ரக்ஷணத்திலே உத்யுக்தனுய் நிரூபாதிக ரக்ஷகனுயிருக்கிறவன் பக்கலிலே "ஸுஷ்ரூஷவ-ஆசாரவப்ரபத்திः" "ப்ரார்த்தநாமதिः" என்கிற ப்ரார்த்தநை வேண்டுவானென்னென்னில்; மோக்ஷதசையில ஸர்வம்கரிஷ்யாமி யென்கிற ஸங்கல்பாதுகுணமாக ஸர்வதேஸஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் கொள்ளுவதாக வொருப்பட்டிருக்கச்செய்தேயும் அடிமைகொள்ளுகிறவன் உத்தங்கதத்வமாகையாலும் அவாப்தஸமஸ்தகாமனுய்க்கொண்டு நிரபேக்ஷனுகையாலும், அடிமைதான் ஸ்வரூபஸத்தாஹேதுவான ஸேஷத்வத்திலுடைய வுத்பத்திஹேதுவாய்க்கொண்டு அநுரூபமாய் அபிமதமாயிருக்கையாலும், ஸேஷத்வருத்தியிலாதராதிஸயத்தாலும் ப்ரார்த்தனேவேண்டினவோபாதி இங்கும் உபாயபூதனனவன் ரக்ஷணேர்முகனுயிருக்கச்செய்தேயும் அவன்ஸ்ரியஃபதித்வ நாராயணத்வாதிகளாலே ஸர்வாதிகனுயிருக்கையாலும், தன்னுடைய ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யாநுஸந்தாநத்தாலே இவ்வுபாயத்தில் தனக்குண்டான வாதராதிஸயத்

தாலும் பரதந்த்ரசேதநனுகையாலும் சைதன்யகார்யமான ப்ரார்த்தனை வேணும்.

அங்கு கைங்கர்யம் மோக்ஷபூதமான ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமான புருஷார்த்தமாகையாலே மோக்ஷபூதனுடைய சைதன்யகார்யமாக ப்ரார்த்தனை புகுந்தது. இங்கு உபாயவிமோக்ஷமும் பரதந்த்ர ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாகையாலே பரதந்த்ரனுடைய சைதன்ய கார்யமாக ப்ரார்த்தனை புகுந்தது. ஆகையாலே இத்தஸ்வீகாரம் அதிகாரியை விமோக்ஷித்துக்கொடுக்கிறது. உபாயபமுமன்று; ப்ரபத்தவ்யனுக்கு ரக்ஷகத்வமோக்ஷதாத்ருத்வாதிகள் ஸ்வரூபமானுப்போலே ரக்ஷ்ய ஸ்வரூபனான ப்ராப்தாவுக்கும் இப்ப்ரபத்தி ஸ்வரூபம்.

"அவ-ரக்ஷணே" "மந-ஜ்ஞாநே" என்கையாலே ரக்ஷணதர்மாஸ்ரய வஸ்துவுக்கு ரக்ஷ்யவிஷயம் அபேக்ஷிதமானுப்போலே ஜ்ஞாநாஸ்ரயவஸ்துவுக்கும் ஜ்ஞேயவிஷயம் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும். இருவர்க்கும் இரண்டும் விஷயமாயிருக்கையாலும், இரண்டும் தார்மிக்ராஹக ப்ரமாணவித்தமாகையாலும் இருவர்க்கும் இரண்டும் ஸ்வரூபமாயிருக்கும்.

இனி அதிகாரிக்கு அங்கபாவமுண்டாகில் ஸ்வீகாரத்துக்கும் அங்கபாவமுண்டு. கூரத்து அந்நத்துக்கு ஸாதநமின்றிக்கே போஜநாபேக்ஷாதமியாதகமாகிறவோபாதி, இதுவும் உபாயத்வலம்பாதநம் பண்ணுகிறதன்று. ரக்ஷகாபேக்ஷாதமியாதகமாய்க் கிடக்கிறது. (க) "த்வமேவோபாயபூதோ மே த்வமேவோபாயபூதோ மே பவ" (உ) "தவைவோபாயதாயாஸ்து-தவைவோபாயதாயாச்ஞா" என்றிறே லக்ஷணவாக்யங்களும்.

(ங) "உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன் அதுவுமவனதின்னருளே" என்று இப்ப்ரபத்திக்கு உபாயகார்யத்வமுண்டிதத்தையல்லது உபாயத்வமிலலே; (ச) "உன்மனத்தாலென்னினைந்திருத்தாய்" (ஞ) "என்செய்கின்றாய்சொல்லு" என்று அவன்நினைவேயிற்ற உபாயம். இத்தலைக்கு (சு) "தத்ஸ்ய-தத்தஸ்ய" என்றிருக்கைக்கு மேலிலலையே; ராஜமஹிஷி கூலிகுடுத்தல், குடம் சுமத்தல்செய்யுமோபாதியிற்ற இவன் ஸ்வரக்ஷண வ்யாபாரத்திலிழிகையாகிறது. ராஜாவுக்கு போகயோக்யமாய் அவனுலேரக்ஷ்யமான ஸ்ரீ ரக்ஷணமபண்ணுலை

(க) அஹி-ஸம்-ஹகு-ஹுஅ · (உ) விஷ்ணுஸ்ஸ்மரணம் (ங) தி-வரம்-அ-அ-கு
(ச) தி-மோ-உஎ-க (ஞ) (சு) ரர-ஸ-ஈஹகு-ஹுஏ

அவளுக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாய் ராஜாவுக்கும் அதெய்யமாமாபோலே யிறே ஈஸ்வரஸேஷமாய் ஈஸ்வரைகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபஸமரக்ஷணத் திலிவனிழிந்தால் இவனுக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாய் ஈஸ்வரனுக்கும் அவத்யமாயிருக்கும்படியாகையாலே இவ்வேகஸப்தம்வ்ரஜவென்று விஹிதமான ஸ்வீகாரத்திலங்கபாவத்தைக் சுழிக்கிறது.

அதவா, இவ்வேகஸப்தம் ஸரணஸப்தஸமாநேஷணமாய், அதி தாலே அத்விதீயமான வுபாயமெனகிறதென்றருளிச்செய்வர்கள். அத்தாலும் உபயரைபேக்ஷமேமே பலிக்கிறது. நிரபேக்ஷோபாயமா கையாலேயிறே ஆதிகேல்யாதிகளும் அங்கிநின்றிக்கே ஸ்வபாவிக ஸ்வபாவங்களாகப் பூர்வாசார்யர்களருளிச செய்வர்கள்.

(ஸரணம்) கிம், மாமேன்றுஸ்வீகார்யதவேந சொன்னவஸ்து வை ஸ்வீகரிகுமை ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. (ஸரணம்) (க) "ஊபாயோஸ்ருஹரஷ்ரோஷ்டபுத்யர்ணமித்யேயம் । வர்ஜஸாம்யுபிதோஷ்டுஸ் பாஸா ஜ்ரவாசக:-உபாயேக்ருஹரக்ஷித்ரோஸ்ஸப்தஸ்ஸரணமித்யயம் । வர்ஜ் தஸ்தம்ப்ரதஞ்சைஷஉபாயார்த்தைகவாசக:" என்கிறபடி பேஸர ணஸப்தம் உபாயத்தையும் க்ருஹத்தையும் ரக்ஷிதாவையுமை காட்டு மேயாகிலும் "ஸர்வதர்மாந்-பரித்யஜ்ய-ஸ்ர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" எனகிற ஸாதநாந்தரத்யாகத்துக்கு அநந்தரபாவியாய் "ஸுசோ மோக்ஷயிஷ்யா மி-பாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற பாபவிமோசநத்துக்குப் பூர்வபாவியான ஸரணவரணமாகையாலே உபாயவாசியாய்க் கிடக் கிறது.

(உ) "க்ரியாநார்த்தமஸத்வீரா ஸ்ரீ-ஸ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி:ஸ்ரீத" என்றும், (ங) "ஸர்வ்ஸ்ய ஸேஸர்வ்ஜ்ஞ-கோமஜ்ஞ-ஸேஸ்ருதிஸேஸவாங்கா மாநஸஸ்ஹ" என்றும், (ச) "ஸதாஸ்ரயந்தி-ஸ்ரதாபஸ்யந்தி" என்றும், ஸ்ரி யஃபதியாய் ஸகஸ்தகல்யாணகுணத்மகனுய் விலக்ஷணவிக்ரஹாபே தனனவஸ்துவையே ப்ராப்யமாகச் சொல்லுகையாலும், தவயத்தி துததாவாக்பக்தில் ஸ்ரீமச்சப்தத்தாலும நாராயணபதத்தாலும் ஸ்ரியஃபதியாய் கல்யாணகுணகரமாய் விலக்ஷணவிக்ரஹவிஸிஷ்டமான வஸ்துவையே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திதயாப்ராப்யமாகச் சொல்லு

(க) அஹி-ஸம-ஸுக உ (உ) வாயுபுராணம் (ங) தை-ஸ்ரீ-த-
(ச) ஸாம்-உத்தர-

மையாலும், கீழ் "மாம்" என்று நிர்த்தேசிக்கப்பட்ட வஸ்துவுக்கு உபேயதயாவரணமுண்டாகையாலே இப்போது உபேயதயாவரண நிவர்த்தகத்வத்தை உபாயதயாவரணத்தைச் சொல்லுகிறது.

கீழ்ப்ரஸ்துதமான ஸாதகாந்தரத்யாகமே இத்தையும் ஸாதகத்தி லே யொதுக்கித் தாரதேசமென்னில்; (க) "தஸ்யகார்யமவித்யேதி தலயகார்யம்விதுர்யதே" (உ) "க்ஷேத்ரஜ்ஞம்சாபிமாம்வித்தி ஸர்வக்ஷேத்ரேஷுபாரத । க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோர்ஜ்ஞானம்யத்தஜ்ஞானம்மதம்மம" என்கிறபடியே ஸாத்யவஸ்துஸ்வரூபாகாரமும், ப்ராபகஜ்ஞானஸ்வரூபாகாரமும் கூடுமாகையாலும், ப்ராபகஜ்ஞானஸமயத்திற்போலே ப்ராப்யஜ்ஞானஸமயத்திலும் ஸாதகாந்தரத்யாகம் வேண்டுமாகையாலும், த்யாஜ்யமான ஸாதகாந்தரங்கள் இத்தை ஸாதகத்திலொதுக்கின தரமாட்டாது.

ஆனாலும் உபாயஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கதயாவிதேயமான வுபாயாந்தரத்யாகமாகையாலே ஸ்வீகார்யவஸ்துவினுடைய வுபாயத்வத்தைக் காட்டுமேயென்னில்; "அகிஞ்சனஸ்யாநந்யகதேர்விஷ்ணுரூபாயோபேயபாவமுபகச்சதோபாயாந்தரமுபாயத்வேநாபிமதம்பவதி" என்கிற ந்யாயத்தாலே அர்த்தவித்தமாய் வருமதிலும் ஸாத்யத்தால்வருமது அழகியதாகையாலே மாமென்று நிர்த்தேசிக்கப்பட்டவஸ்துவினுடைய உபாயதயாவரணத்தைக் காட்டுகிறது. ஆக ஸாரணஸாத்யம் இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரத்துக்கு அவ்யவஹிதஸாதகம் வாத்ஸல்யாதிகுணவிசிஷ்டவஸ்து வென்றதாயிற்று.

அநந்தரம் வ்ரஜவென்று ஸ்வீகாரத்தை விதிக்கிறது. "மாம்" என்று ஸ்வீகார்யவஸ்துவைச் சொல்லிற்று. ஏகமென்று அதினுடைய கைவல்யத்தைச சொல்லிற்று. ஸாரணமென்று ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தைச் சொல்லிற்று; இதில ஸ்வீகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

கீழ் பரித்யாஜ்யமாகச் சொல்லிற்று (ங) "ரோசவேதவிதோவிப்ராயே ஜ்யோதிஷ்டோமேந யஜேரன்நிமமர்ஷிணோ வ்ருத்ரஹணம்ஸர்வேஜஸாஜக்ஷுரிதி" யேசவேதவிதோவிப்ராயேசாத்யாத்மவிதோஜநாஸ்தேவதாந்தரமிமஹாத்மாநமம்ருத

(உ) வி-பு-க-ஸ-அ (ங) பாரா-ஆர-அ

ஷ்ணம்தர்மம்ஸநாதநம்" என்கிற ஸநாதநதர்ம வ்யதிரிக்தமான ஸ்ரீயஸ்ஸாதநங்களோயும், தத்தத்யாதிவிதிமான வித்ததர்மத்தையும், இங்கு ஸ்வீகார்யத்வேந விதிக்கிறது-ஸாக்ஷாந்மோக்ஷஸாதநமாய் நிரபேக்ஷமான வித்ததர்மத்தை;

ஆக, வ்ராஜவென்று ஸாதநாந்தராத்யாகத்தை யங்கமாகவுடைத்தாய், அதஏவத்யாஜ்யகோடியிலுமுத்தீர்ணமாய், வாத்ஸல்யகுணவிசிஷ்டமாய், நிரபேக்ஷமான வஸ்துவைவிஷயமாக வுடைத்தாய், உபாயகோடியிலும் உபேயகோடியிலுமநுப்ரவிஷ்டமாய் மஹாவிச்வாஸபூர்வகமாய் ப்ரார்த்தநாகர்ப்பமாய், அதயவஸாயாத்மகமாய் பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய், சைதந்யகார்யமாய் புருஷப்ரீதிஹேதுவாய், ஸ்வரூபாநுரூபமாய், வ்யபிசாரவிளம்பரஹிதமாய் ஸக்ருதநுஷ்டேயமாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிசேஷத்தை விதிக்கிறது.

எங்ஙனேயென்னில்;-"ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" "வ்ராஜ" என்று த்யாக்ஸ்வீகாரங்களிரண்டையும் ஏகசப்தத்தாகமாகச் சொல்லுகையாலும், த்யஜ்யவென்கிற விடத்தில் ல்யப்பாலும் இந்த ஸ்வீகாரம் த்யாகாங்கமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது. இந்த வுபாயவரணந்தான்-உபாயமுமன்றிக்கே உபாயாங்கமுமின்றிக்கேபகவதுபாயத்வஜ்ஞாநமாத்ரமாகையாலே சைதந்யகார்யமாய் ஸரண்யனுடைய வுபதேசமாய்க்கொண்டு உபாயகார்யமாகையாலே த்யாஜ்யகோடியிலுத்தீர்ணமாயிருக்குமென்கிறது. ஸ்வதோஷதர்ஸநாதிகளாலே பீ(ஃ)தனுய்ஆஸ்ரயணத்தில் வெருவினவனுக்கு சுத்பீதிநிவர்த்தகமான வாத்ஸல்யாதி குணவிசிஷ்டவஸ்துவை யாஸ்ரயணீயமாக நிர்த்தேசிக்கிற மாமென்கிற பதத்தில் த்விதீயாந்தத்வத்தாலே வாத்ஸல்யாதிகுண விசிஷ்டவஸ்துவை விஷயமாகக் காட்டுகிறது. "மாமேகம்ஸரணம்" என்று அவ்வஸ்துவினுடைய நிரபேக்ஷோபாயத்வத்தைச் சொல்லுகையாலே ஸ்வீகாரம் உபாயகோடியிலுதப்ரவிஷ்டமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது.

"மஹாவிச்வாஸபூர்வகம், ததேஷோபாயதாயாச்சா-பஹாவிச்வாஸபூர்வகம் ததேகோபாயதயாச்ச" என்று லக்ஷணவாக்யத்திற் சொல்லுகையாலும், (க) "ஶ்ரத்தேஸ்வாபஸதத்வாச்ச்ருத்பாயோகாச்சாஶ்வதச் ச, ஶ்ரீ

(க) லக்ஷ்மீதந்த்ர-க-எ-எ0

சேவ்யஸம்ஜ்ஞாதனிதம்ப்ரிதமாதபி । ரக்ஷ்யத்யேஷுதாலாந்ந இதிபாஸ்த்ருடாமதிர்லக்ஷ்மீஸ்வாஸோபவேச்சக்ஸ்வாவதுஷ்க்ருகாபராந்ந” என்று ஸ்வரூபத்தியோகத்தாலும் ஸ்வதஸ்பந்தமாய் நிரஹேதுகமான க்ருபாயோகத்தாலும் ஸ்வாபாவிகமான நியத்ருத்வாம்யஸம்பந்தத்தாலும், இவ்வாகாரங்களால்விமுகரல்லாதகமைமை ரக்ஷிக்குமென்கிற த்ருடாத்பவஸாயத்தைச சொல்லுகையாலும், “ப்ரபத்யே” என்று இந்த ஸ்வீகாரத்தை ஸ்வகதமாகவதுலங்கிக்கிறவிடத்தில் “பர” என்கிற வுபஸர்க்கத்தாலே மஹாவிஸ்வாஸத்தைச சொலலுகையாலும், (க) “விஸ்வஸ்ய ரக்ஷகம் வந்தே நித்யஜ்ரஸ்தாம்ப்ரதீ-விஸ்வாஸபூர்வகமபகவந்தம நிதயங்கிங்கர தாபப்ரார்த்தயே” என்று பாஷ்யகார் விஸ்வாஸபூர்வகமாக ப்ரார்த்திக்கையாலும், மஹாவிஸ்வாஸபூர்வகமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது;

ஆக, இத்தால் ஸ்வக்ருதத்வாதிரிக்தத்வம் உபாய(ஸ்)பலத்வம், உகதேயத்வ தூலபகமைகிற மஹாத்ரயநிவர்த்தக பகவத்ஸ்வரூபகுணநிஸ்தாகத்தாலே பிறந்த மஹாவிஸ்வாஸத்தைச் சொல்லுகிறது.

இவை மஹாத்ரய நிஸ்ர்த்தகமாகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; (உ) “நக்கர்திந்” என்று ஆஸ்ரயிக்கிறசேதநனேயும் ஆஸ்ரயணீயனான விஸ்வரூபமுமுண்டான மாத்ருத்வமஹிஷித்வரூபமான ஸம்பந்தத்தையுடையளாகையாலே ஸ்வாபராதபீதனான சேதநனுக்கு ஆஸ்ரயணீயையாய் அவன்சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேட்டும் அவற்றை ஸர்வரீக்கேட்பித்தும் இவனபராதங்களைப் பொறுப்பித்துச் சேரவிடுகைக்குப்பான ஸ்ரீமத்தையையுதலுக்கிச்சையாலும், அவளாலே உதபூ (ஸூ) தமாய் தோஷமேபோக்பமாக வங்கீகரிக்கைக்கு உறுப்பான வாத்ஸல்யகுணநிஸ்தாகத்தாலும் ஸ்வக்ருதத்வாதிரிக்தத்வத்தாலேவந்த பயம்போம்.

ஸ்வதந்த்ரனுடையளாபம் ஸ்வாமிக்காகையாலே தன்பேறுக்கார்யம் செய்கைக்குறுப்பான ஸ்வரூபாநுஸந்தாந

(க) ஸாரஸங்கிரஹம் (உ) உ-திருவுடிகை

தீர்த்தலும், அபரண்யபரண்யத்வமாகிற குணதுலக்தாகத்தாலும், உபாயபல்குத்வ நிபந்தநமான பயம்போம. நாராயணனென்கிற ஸ்வாபாவிகஸமபத்யுகத ஸ்வரூபாநுலக்தாகத்தாலும் ஆஸ்ரிதருக்குச்செய்யவேண்டுமவை யறிகைக்கீடான ஸர்வஜ்ஞத்வத்தையும் அறிக்காப்போலே தலைக்கட்டுகைக்குறுப்பான ஸ.லமக்தியோகத்தையும் அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகச செய்கைகுறுபபான ஔதார்ய குணத்தையும அபராதஜ்ஞாநாதிகளுக்குறுபபான குணவிசேஷங்களை ரக்ஷணபயுக்தமாக்குகிற க்ருபாகுணத்தையு மநுஸந்திக்கையாலும் உதீதஸ்பதூலபதவமடையாகவுகத பயம்போம.

ஆக விப்படித்தன்னுடைய ஸ்வரூபவிரோதயர்தகமாகவும் குணவிரோத்யர்தகமாகவும் ரக்ஷிக்குமென்கிற மஹாவிஸ்வாஸபூரவகமாயிறே ப்ரபத்திபிருப்பது. "யாசநாப்ரயுக்தை-பாசநாப்ரயுக்தை:" "ப்ரார்தநாயை-ப்ரார்தநாமதை:" (ச) "தகியேனுக்கருளாய்" (உ) "அடிசேர் வண்ணமருளாய்" (ரு) "அநுளாயப்யுமாறெனச்சு" என்று ப்ரார்த்தகாரூபமாக வநுஸந்திக்கையாலும இவ்வுபபாதநத்தில் ஸ்வீகர்த்தாவுச்சுண்டான வாதராதிசயகதையாலும பரார்த்தகாரூபமாபிருக்குமென்னுமிடத்தைக்காட்டுகிறது. (ஸ) "அறக்காணுப்தகிரிவாய-உன்னைபென்மனக்தகத்தேதிறம்பாமைக்கொண்டீடன்" (ஞ) "கலிகணமற்றிலேன்" (சு) "உன்னுலல்லாலியாவராலுமொன்றுமருறைவேண்டேன்" என்னையாலும, (எ) "ஸர்வாஸமீ: ஸுக்ருடாமதி:" என்றுத்ருடாத்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகையாலும, அத்யவஸாயாத்மகமாயிருக்கும்.

(அ) "வைக்தீதன்மதிபால்" என்று அநுமதியைச் சொல்லுகையாலும், "ஸுகரமநுஜ-மாம்ஸரணம்வ்ரஜ" என்கிற வுபதேஸாநுகுணமாக "ப்ரபத்யே" என்றநுஸந்திக்கையாலும பரவதர்ஸநத்தவாதமதிரூபமாயிருக்கும். ப்ரணவோக்தமான பரவதர்ஸநபரார்தமீரூஷத்வஜ்ஞாநம் மோக்ஷமோக்ஷிபாஸைம்பக்த ஸம்பாதநம்பண்ணுகிறதன்றிக்கே சேதநனை விவநுடைய ப்ரதிபத்திரூபமாகையாலே ஸாதநாங்கார்யமாகிற வோபாதி ஸாதநாங்கர நிவ்ருத்திபூர்வகமாக

(ச) தி-வாய-டி எ-உ (உ) தி-வாய-சு-கம-உ (ரு) தி-வாய-டி-எ-கு
(க) தி மொ-சு-கு உ (டி) தி-வாய-டி-அ-அ (ஞ) தி-வாய்-டி-ஆ உ
(எ) லக்ஷ்மீதந் (அ) தி-வாய்-அ-எ-கம

விக்தஸாதந்த்வ ப்ரதிபத்தியும் உபாயத்வஸம்பாதகம் பண்ணுகிற தன்றிக்கே விக்தமானவுபாயத்தைப் பற்றவுண்டான ப்ரதிபத்தி யாகையாலே சைதன்யகார்யமாயிருக்கும்.

(க) "உன்கடைக்தலையிருந்துவாழும்சோம்பரையுகத்தி" என் கையாலும், நானே ஸர்வபாபங்களையும் போக்குகிறேனென்கையா லும் பகவத்ப்ரீதிஹேதுவாயிருக்கும்; தாத்வர்த்தமான ரக்ஷகத்வத் துக்கு ப்ரதிஸம்பந்திதயாரக்ஷ்யமானவஸ்துவுக்கு ஸ்வவ்யாபாரநிஷே தபூர்வகமாக் ரக்ஷகவ்யாபாரைகரக்ஷ்யமாகை உசிதமாகையாலும் பர தந்த்ரஸ்வரூபத்துக்கு பரவ்யாபாரமேரக்ஷகமாகையாலும் ஸ்வரூபா நுரூபமாயிருக்கும்; விக்தரூபமாகையாலும் (உ)"ஸத்யகாமஸ்ஸத்ய ஸங்-ல்ப:-ஸர்வபாபமல்ஸ்பர்சங்கல்ப:" என்று அமோக(ஙு)ஸங்கல்பமா கையாலும், ப்ராரப்த(ஙூ)கர்மாவஸாநம் பார்க்கவேண்டாதபடி ஆர ப்தஶரீராவஸாநத்திலே பலமாகையாலும் வ்யபிசாரவிளம்பரஹி தமாயிருக்கும்.

"ஸக்ருதேவம்ப்ரபந்நஸ்யக்ருத்யம்நைவாந்யதிவ்யதே - ஸக்ருதேவம்ப்ரபந்நஸ்ய க்ருத்பம்நைவாப்யதிஷ்யதே" என்று (ங) "ஸக்ருதேவஹி ஶாஸ்த்ரார்த்த:க்ருதஸ்ஸம்ஸாரதாரக: - ஸக்ருதேவஹிஶாஸ்த்ரார்த்த:க்ருதஸ்ஸம்ஸாரதாரக:" (ச) "நரஸ்யலுடிதோர்பல்யாத்ஸோயாந்தரமிஷ்யதே-நரஸ்யபுத்திதௌர்பல் யாதுபாயாந்தரமிஷ்யதே" என்றும், ஸக்ருதாஸந்நாமாத்ரத்தாலே ஸம்ஸாரதாரகமென்கிறபடியே ஈஶ்வரனே யுபாயமென்று ஓருகா லாஸந்நித்தால் பின்னை கர்த்தவ்யமில்லை யென்கையாலும், இதில் விஶ்வாஸம் பண்ணமாட்டாத துர்ப்பலபுத்திகளாகையாலே உபா யாந்தரம் தேடுகிறார்களாத்தனை யென்கையாலும், ஸக்ருதநுஷ்டேய மென்னுமிடம் விக்தம்.

ஸக்ருதநுஷ்டேயமாய் பின்பு கர்த்தல்யாய்ஸம்நின்றியிலே யிருந்ததாகிலும் ஸ்வர்க்காதர்த்தமான ஜ்யோதிஷ்டோமம் ஸப்தாஹ ஸ்வரூபமாயிருக்கிறபடியாலே ஸமாப்தமானாலும் தத்கார்யமான வக்நிஹோத்ரஹோமம் யாவச்சரீரபாதம் அநுஷ்டேயமாகிறாப்போலே இதில் விஶ்வாஸம் யாவத்பலப்ராப்திநடக்கவேணும். "அக்நிஹோத்ரஜுஹுயாத்ஸ்வர்காய

(க) திருமா-சுஅ (உ) சாந்தோ (ங) லக்ஷ்மீ-தந-அஇ
(ச)

அக்நிஹோத்ரம்ஜுஹோயாத்ஸ்வர்க்ககாமஃ" என்று அநுஷ்டியாத போது ஸ்வர்க்கமாகிற பலஸித்தியிலலையாய் அநுஷ்டாநத்தாலே பலஸித்தியாகிறஅக்நிஹோத்ரஹோமத்தையும்கேவலசைதன்யகார்யமான ஸ்வீகாரத்தில் மேல்வருகிற விஸ்வாஸவிஸேஷத்தையும் ஸமமாகச் சொல்லலாமோவென்னில்; விஸ்வாஸத்துக்குப் பலஹேதித்வமில்லையாகிலும் ப்ரபத்திநிஷ்டையை ப்ரகாஸிப்பிக்கையும் யாவத்பலப்ராப்தி காலக்ஷேபமாகையும் ஸம்ஸாரதோஷாநுஸந்தாநதஸையில் நிர்ப்பயநிருக்கையுமாகிற பலங்கள் இதுக்குமுண்டாகையாலே சொல்லலாமலலது ஸாதநாங்கத்வம் ஸ்வீகாரத்துக்குமில்லையாயிருக்கத்தக்கதான விஸ்வாஸத்துக்கு உண்டாகிறதன்றிறே.

இந்த விஸ்வாஸாவிருத்திகள் கணியத்துக்குள்விருப்பாரைப் போலேநிர்ப்ப(ரு)ணியிருக்கைக் தூறுப்பென்றுஆச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்வர். ஏவம்ரூபமான ஸ்வீகாரத்தை விதிக்கிறது, "வ்ரஜ" என்கிற மத்யமபுருஷைகவசநத்தாலே; "ப்ரபத்யே" என்கிற ஸ்வீகாராநுஸந்தாநத்திற்காட்டில் இதுக்குவாசி - த்யாகவிஸிஷ்டமாக விதிக்கையும் நிரபேக்ஷமாகவிதிக்கையும், ஸௌலப்யாதிகுணவிஸிஷ்டவஸ்து விஷயத்வம் இரண்டுக்குமுண்டு.

இதுகான் "வ்ரஜ-கதௌ" என்கிற தாதுவிலே கதிவிஸேஷமாய், ச(ர்)த்பர்த்தம-புத்பர்த்தமாய், புத்திகதியைக் காட்டுகிறது. இந்த கதிவிஸேஷம் (க) "ஜ்ஞாநிநஸ்துமாமேவ விஜாநாத்யாத்மைவமே மதம் ஆஸ்தித: ஸ ஹி யுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாம் கதிம்" என்கிறபடியே தீர்மிதகரணத்தாலுண்டாயிற்றாகில் பூர்ணப்ரபத்தியாய், அதிகாரிவைபவம் ப்ரகாஸிக்கக்கடவது. ஏககரணமாத்ரத்தாலே யானபோது பகவத்வைபவம் ப்ரகாஸிக்கக்கடவது. ஆஞலும் ப்ரபத்தியாகிறது ப்ரதிபாதகபாகைபோலே மாநஸமாகக்கொள்ளக்கடவது. ஆக இந்த ஸ்வீகாரத்துக்கு தர்மத்யாகம் அங்கமாகக்கடவது. த்யாகவிஸிஷ்டமான ஸ்வீகாரம் அதிகாரிவிஸேஷணமாகக்கடவது. ஸ்வீகாரவிஸிஷ்டனான அதிகாரிக்கு வாத்ஸல்யாதிகுணவிஸிஷ்டன் உபாயமாகக்கடவன்;

(க) ரா-யு-சத உள

ஆக, பூர்வார்த்தம்-த்யாஜ்யமான வாதங்களையும் அவற்றினுடைய வாநந்த்யத்தையும் த்பாசத்தையும் த்யாகப்ரகாரத்தையும், த்யாகம் அங்கமென்னுமிடத்தையும் ஸ்வீகார்யஸ்வரூபத்தையும் தங்கைரமேக்ஷ்யத்தையும், ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தையும ஸ்வீகாரத்தையும சொலலிற்று.

ஆக இத்தால் அதிகாரிக்ருத்யம்சொல்லி, மேல்இப்படி ப்ரபத்தவ்பனன வீப்ஸ்வரச்ருத்யத்தையும் ப்ரபக்தாவானவதிகாரியுடைய க்ருத்படலேஸத்தையும் சொல்லுகிறது. ப்ரபத்தவ்பக்ருத்யம் ப்ரபத்தவ்யபலமோக்ஷவிரோதி ஸகலபாபக்ஷயத்தாகம; ப்ரபக்தக்ருத்யம் தத்பலநிர்ப்பர(ர்)த்வாநுஸந்தாகம; (அஹந்த்வேத்யாதி) "அஹம் அஹம்" என்னும கீழ்ச்சொன்ன வுபாபலமான விஷ்டப்ராப்தி-அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமாயிருக்கையாலே நிவர்த்யமானவநிஷ்டஸ்வரூபம் மேற்சொல்லக்கடவதாகக்கொண்டு நிவர்த்தகமானஸ்வரூபத்தை "அஹம்" எனறு கூடடுகிறது. உபாயமாகவுண்ணுலே ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட நானென்றபடி.

"மோக்ஷயிஷ்யாமி"என்கிற வுத்தமனுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியாய்க்கொண்டு அஹம் ஸப்தம்வாராநிற்கப் பிரித்து அஹமென்கிறவிதுக்கு ஓரநிவகையுண்டு; அதாவது-த்வத்ஸ்வீக்ருதனை நானென்றவாறே ஸ்வீகார்யரூபமான வாத்ஸல்யாதிகுணவைலக்ஷண்யமே தோற்றுமம; அத்தை வ்யாவர்த்தித்துக் கார்யகரத்வோபயோகி ஜ்ஞாந ஸக்த்யாதிகுணவைலக்ஷண்ய தோற்றுகைக்காக;

(அஹம்) தேவமநுஷ்யாத்யபிமாநிகளுடைய அஹமர்த்தம் அவ்வளவிலே பர்யவஸிக்கும்; ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம்பண்ணினவருடைய வஹமர்த்தம் ப்ரக்ருதிபரமாய், பரமபுருஷனான வாத்மவஸ்துவின்பக்கலிலே பர்யவஸிக்கும்; ஈஸ்வரனுடைய அஹமர்த்தம் ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் தனக்கு விபூதியாகவுடையவனுகையாலே உள்ளதெல்லாம்காட்டும். இவ்வஹம்ஸப்தம் கீழ்ச்சொன்னவிடத்தில் ஸொலப்யாதிகுணயோகத்தனை நிலையைக்கழித்து ஜ்ஞாநாதிகுணபரிபூர்ணனை நானென்கிறது; அதுக்கடி மேற்சொல்லுகிற பாபவிமோசநத்துக்கு ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகள் அபேக்ஷிதமாகையாலே;

ஆக ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸர்வஶக்தியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமஸ்ய நிருபாதிக ஸர்வஶேஷியாய் நிரவதிகதயாவாஸ்தன கானென்றபடி. (க) "த்ருஷ்டாநஷ்ட விபரீதாஸுகஸம்பாதபரிஹாரஸாதநம் ஹி தர்மஃ தத்ஜ்ஞாநஸ்ய தத்விபரீதாஸுகஸம்பாதபரிஹாரஸாதநம் ஹி பாபம்பராக்ரமிதுமர்ஹதி மாமகீநம்- தவ தத்ஜ்ஞாநஸ்ய தத்விபரீதாஸுகஸம்பாதபரிஹாரஸாதநம் ஹி பாபம்பராக்ரமிதுமர்ஹதி மாமகீநம்" என்று ஜ்ஞாநஸ்வரூபநிரூபகரான உம்மை பாபநிவர்த்தகராகப் பாபநிவர்த்திக்குப் பரிகரமாகவாழ்வானு மருளிச்செய்தார்.

நிவர்த்தகஜ்ஞாநகாரி ஸ்வரூபமும் நிவர்த்யமில்லாதென்னுமிட மறிகைக்கும் ஸர்வஜ்ஞதைவேணும்; (உ) "நெறியெல்லாமெடுத்து ரைத்த நிறைஞானத்தொருமூர்த்தி" என்னக்கடவதிறே. அறிந்த படியேசெய்து தலைக்கட்டுகைக்கு ஸர்வஶக்தியாகவேணும்;

இந்த ஸர்வஶக்தித்வம் (ங) "முழுவதுமகப்படக்கரந்தோராலிலைச்சேர்ந்த" என்று ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களோயும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்த ஶக்தியோகத்திலும் (ச) "பக்கமேகண்டாருளார்" என்று அநிந்த்ரியஜ்ஞ தன்னே இந்த்ரியகோசரஞ்கின ஶக்தியோகத்திலும (ஞ) "எஞ்ஞான்றுமெங்குமொழிவறநிறைந்துநின்ற" என்று அணுபூதவஸ்துக்களிலே விபுவான தான்பரிஸமாப்யவர்த்தித்வரூபஶக்தியோகத்திலும் (ட) "நிணைந்தவெல்லாப் பொருள்கட்குமுன்வித்தாய் முதலிற்சிதையாமே" என்று ஜகத்துக்கு உபாதாநஸஹகாரிகளிற்படி பரிணமியாதே காரணமான ஶக்தியோகத்திலும் அதிகமாயிருக்கும்.

அதுக்கடி நித்யஸம்ஸாரியாய் பகவத்விமுகனான சேதநனே "என்னே இசைவித்து நானுமிசைந்தேனென்றும்படி, (எ) "தானெட்டிவந்தென்னினெஞ்சைவஞ்சித்து" என்கிறபடியே இசைவித்து (அ) "ஸ்வதஶ்சவிவாதஃ பரதஶ்சாவிவாதஃ" என்கிற அவிவாதத்தை யுண்டாக்கிப் பாபவிமோசநம் பண்ணுகைபோலே எதிர்த்தலையை யிசைவிக்கவேணும். அவற்றுக்குத் தன்னிசைவேயமையும்; ஆகையாலே அவற்றிற்காட்டில் இதுக்காதிக்யமுண்டு;

(க) அ-மா-த-ஷஸ்த-ஸுக (உ) இ-வாய்-ச-அ-சு (ங) திருவாசிரி-அ
(ச) பெரி-தி-ச-க-அ (ஞ) இ-வாய்-ங-உ-எ (ட) இ-வாய்-க-ஞ-உ
(எ) இ-வாய்-ட-எ-எ (அ) பார.

ஸர்வஸாதனமானாலும் அபூர்ணமாயிருக்குமதில் ப்ரயோஜநாந்தரங்களை நினைவாய் இவன்கார்யம் செய்யக்கூடாது; அதில் வேண்டாதபடி அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருக்குமென்கிறது; ஸர்வஜ்ஞனுமாய ஸர்வஸக்தியுமாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனானாலும் பிறர்கார்யம்செய்யக்கூடாதே; அதிலே வேண்டாதபடி நிருபாதிகஸேஷியென்கிறது.

ஸர்வஜ்ஞத்வம் அபராதங்களை யறிகைக்கும், ஸர்வஸக்தித்வம் தத்தத்குண தண்டதரணைகைக்கும், அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வம் சில வற்றைக்கொடுத்துக் தழித்துக்கொள்ளவொண்ணாமைக்கும், ஸர்வஸ்வாமித்வம் இப்படிச் செய்யாநின்றால் நிவாரகரில்லாமைக்கும் உறுப்பாயிறே இதஃபூர்வம்போந்தது; இப்போது அவற்றைக்கழித்து ஸர்வஜ்ஞத்வத்தை ரக்ஷணவிஷயிலும் ஸர்வஸக்தித்வத்தை ரக்ஷணவ்யாபாரத்திலும்அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வத்தை ப்ரயோஜநாந்தரபரேக்ஷா ரக்ஷணத்திலும் ஸ்வாமித்வத்தைத் தன்பேறுகச்செய்கையிலும் உபயுக்தமரக்குகைக்கு பரதந்த்ரஸ்வஸ்வரூபனான பரமதயை வேணும்; இதுக்காக நிருபாதிகதயாவானாகவிருக்குமென்கிறது;— ஆக க்ருபாஸஹாக்ருதமான ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகுணங்களே இவனுக்கு உஜ்ஜீவநஹேதுவாவது;

(க) "விதிவாய்க்கின்றுகாப்பாராரி" (உ) "சேமஞ்செங்கோனருளே" (ரு) "ஆழியானருளாலன்று" என்றும், (ச)"துணியேனினி நின்னருளல்லது" என்று மாழ்வார்களருளிச்செய்தார்கள். (டி)"க்ருபயாகேவலமாத்மஸாத்குரு" (சு) "கேவலம் மதீயமேவதயயா-கேவலம்மதீயயைவதயயா" (எ) "க்ருபயாசரணம் ப்ரபத்யே-க்ருபயாசரணம்பவ" (அ) "தயஸ்வமாம்குணமயரஜ்ஜுபிர்-தயஸ்வமாம்குணமயாங்கமந்த்ர" (கூ) "தேஹிமேக்ருபயாஹஸ்தே ஹிமேக்ருபயாநாத" இத்யாதிகளாலே க்ருபையே உத்தாரகமென்னுமிடத்தை ஆசார்யர்களுமருளிச்செய்தார்கள்.

ஆக, இந்த ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணங்கள் இவ்வஹமர்த்தத்திலே அநுஸந்தேயங்கள். இவைசேதநனுடைய அங்கியஸாதநத்வ வ்யவ

(க) தி-வாய்-டு-க-க (உ) திருவிருத்தம் உள (ரு) தி-மொ-க-க-த
(ச) தி-மொ-க-அ-அ (டி) ஸ்தோ-ர (சு) ஸரணாகதிகத்ய
(எ) (அ) ர-ஸ்த (கூ) ஸ்ரீரங்கத்ய

ஸ்வர்க்கத்துக்கு மடியாய் ஈஸ்வரனுடைய விரோதிநிரஸனத்துக்குப் பரிகரமுமாயிருக்கும்.

"மாம்" என்று தன் ஸௌலப்யத்தைக் காட்டினான். "அஹம்" என்று பரத்வத்தைக் காட்டுகிறான். "மாம்" என்கிற நிலையிலே *தோர்மன்னார்க்காயன்று தேரூர்ந்தஸௌலப்யம் தோற்றும். "அஹம்" என்கிற நிலையிலே * தார்மன்னர்தங்கள்தலைமேலான பரத்வம்தோற்றும்; "மாம்" என்று (க) "பற்றலர்வியக்கோல்கையிற் கொண்டு பார்த்தன்தன்தேர்முன்னின்றான்" என்று, *கொல்லாமாக்கோலான வுளவுகோலுட், கையுமானநிலையைக் காட்டினான். அஹமென்று (உ) "வெள்ளிவிளிசங்குவெஞ்சிடர்திருச்சக்கரமேந்தலகையன்" என்று கையும் திருவாழியுமான வேஷத்தைக்காட்டுகிறான்; "ஸர்வதர்மான்பரித்யஜ்யமாம்" என்கையாலே "மாம்" என்று தர்மநிவர்த்தகமான வேஷத்தைக்காட்டினான்; "அஹம்ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையாலே அஹமென்று அதர்மநிவர்த்தகமான வேஷத்தைக் காட்டுகிறான். "மாம்" என்று ஶரணமென்கிறவுக்தியும் ஸஹியாதநிரபேக்ஷமான நிலையாகையாலே உக்திக்கு விபரீதமான நிலையைக்காட்டினான்; "அஹம்" என்று பாபவிமோசகத்வத்காலே அநுஷ்டாநத்துக்கு விபரீதமானநிலையைக் காட்டுகிறான்; "அஹம்மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையாலே பந்தகனைநாலே விமோசகனைல் வேறுநிவாரகருண்டோவென்று தன்னுடைய ஸமாப்யதிகாஹித்யத்தைச் சொல்லுகிறான்.

ஆக, ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தியுமாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனுமாய் ஸர்வஸ்வாமியுமாய் பரமதயாவானுமான நானென்றதாயிற்று.

அநந்தரம், "த்வா" என்று நிவர்த்த்யபாபாஶ்ரயபூதனைப், நிவர்த்த்யுபாயத்தைப்பற்றி அவன்பக்கலிலே ஸர்வப(ஏ)ரக்ஷணபரனாய்க்ஷமித்து விழுகவ்யாவ்ருத்திஸூசகமான ப்ரபத்தியையுடையனைப் பாபநிவ்ருத்த்யவஸர ப்ரதீக்ஷகனான வதிகாரியைச்சொல்லுகிறது.

"ஸர்வதர்மான்பரித்யஜ்யமாம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்று விதித்த ப்ரகாரத்திலே ஸாதநாந்தரங்கள் நமக்கு ஸாதநமன்றென்கிற ப்ராதி

(க) தி-மொ-டு-ரூ-க (உ) பெரி-தி-மு-க-எ

பக்தியிலிஷ்டனும், தத்தேதரூபமான ஸ்வரூபபாரகக்ரியஜ்ஞானவா
வானும், தத்தேதரூபமான விபவரைரகாக்ஷயத்வப்ரதிபத்தியையுடைய
னும் தத்கார்யமான பகவதேக ஸேஷத்வஜ்ஞானத்தையும் தத்பர்ய
வஸாநபூமியான தநிபஸேஷத்வஜ்ஞானத்தை புமுடையனும், புரு
ஷார்த்தகாங்கதாங்களிலவிமுகனும்,ஸ்வீகாரத்தில் உபாயத்வபுத்தியை
வஸாஸநபரித்யாகம்பண்ணி, (க)"ஜ்ஞக்ரியாஶ்ரஜநரஶ்ருதகேஷ்வநோமவாஶ
ஶாரஶ்ரஜாநுரியாஜிஜ்ஞ:-ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநலம்பதஜிஞ்சநோஹ பிச்சா
நிகாரஸாகநாஶ்ரயாஜபிஜ்ஞ:" இத்பாஜிகளிற்படியே ஸாதநாந்தரங்
களி லகாவ்யத்தாலே அஜிஞ்சநனும், அவற்றிலிச்சையுமின்றிக்கே,
அதிகாரமுமின்றிக்கே அஜ்ஞாநாரகாகிகளையும் அப்பாப்தியையு
மதுஸரித்து அத்காலே தத்விஷயமான அநுபவமுமின்றிக்கே
விரித்தோபாயப்ரதிபத்தியுருத்தியும் ஸாதநாந்தரஸமாநமாக லது
ஸந்தித்திருப்பானும், ஆகவிப்படி த்யாகஸ்வீகாரவிஶிஷ்டனுக்
கோண்டிஸர்வஸுலபனுவென்னீயே நிரபேக்ஷோபாயமர்கப்பற்றி
க்ருதக்ருத்யனும் நிற்கிறவுன்னே பென்றபடி.

"அஹம்"என்கிறவிடத்தில் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஶிஷ்டனும்
உபாயபூதனுனவனுடைய ஸ்வேதரஸகலஸாதநாந்தர நைரபேக்ஷ்யத்
தாலும் "த்வா" என்கிறவிடத்தில் அஜ்ஞாநாரகாகிகளையும் அப்
ராப்தியையு முடையனுய்க்கொண்டு பரித்யக்தஸமஸ்தஸாங்கஸாதந
னுன்வதிகாரியினுடைய வாகிஞ்சந்யத்தாலும், இந்தரக்ஷ்யரக்ஷகபா
வத்தினுடைய ஸௌஸாத்நம்யம் தோற்றுகிறது.

ஏவம்பூதனுன வதிகாரியினுடைய க்ருதக்ருத்யதையை (உ)
"தஸ்யைவம்விதுஷ:-தஸ்யைவம்வித்துஷ:"என்கிறவநுவாகத்தாலேசொல்
லிற்று. "ஏவம்வித்துஷ:" என்று ஸத்யம், தபஸ்ஸு, தமம்முதலாக
யஜ்ஞம்முடிவாக கர்மயோகத்தைச்சொல்லி, "மாநஸம்" என்று
ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகங்களைச் சொல்லி இவற்றை யொன்றுக்
கொன்று உத்க்ருஷ்டமாகச் சொல்லி, எல்லாத்துக்கும் மேலாக
"ப்ரஹ்மலோகமபிஸம்பத்யே நாவர்தந்தே - ப்ரஹ்மலோகத்வாமஹாஸஜ்ஜி
தீபாத்மாநம்புஞ்ஜீத" என்று ப்ரியபதிபாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணை
கதாநனுய்ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணன்திருவடிகளிலே ஆத்மாத்மா

(க) ரங்த-உ-அக (உ) தை-நா

ஆத்மாத்மீயாகில(தி)பரஸமர்ப்பணமாகிற ப்ரபத்தியை நயாஸமப் தத்தாலேசொல்லி, ''ஏஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ் ஸ்மீஸம்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ

முதலில்லாதபவுமாதிய புருஷார்த்தலாபத்தைச் சிற்று.

(க) "விஷ்ணும் ப்ராஹ்மணாஸ்த்வியோயேசாம்ராஜ்ஸர்வயஜ்ஞாஸ்தை-விதக்ருஷ்ணம்ப்ராஹ்மணஸ்தத்வதோயேதேஷாம்ராஜ்ஸர்வயஜ்ஞாஸ்லமாப்தாः" என்றும், (உ) "கிஷிர்பூவாசகஶ்சப்தः-க்ருஷிர்ப்பூவாசகஸ்சப்தः" இத்பாதிப்படியே லத்தாதாரகனும் மோகூப்ரதனுமான க்ருஷ்ணனேயே நிருபாதிகரகூஷனாக வறிந்தவர்கள் ஸர்வயஜ்ஞங்களும் பூர்ணமாக வநுஷ்டித்தார்களென்ற சொல்லிற்று.

(ங) "கிருதாந்யசேனஸர்வாணிதபாம்ஸிபதாம்வரஸர்வேதீர்த்தாஸ்ஸ்ய யஜ்ஞாஸ்ஸர்வதானானிசக்ருத்ஸ்ப்ருஷ்ணம்! கிருதாந்யசேனமோக்ஷஸ்ப்ருஹஸ்தேவசம்யः-க்ருதாந்யகேகஸர்வாணிதபாம்ஸிதபதாம்வர! ஸர்வேதீர்த்தாஸ் ஸர்வயஜ்ஞாஸ்ஸர்வதானானிசக்ருத்ஸ்ப்ருஷ்ணத்! க்ருதாந்யநேகமோக்ஷஸ்சதஸ்யஷதஸ்யதேகஸம்ஸயः" என்று இந்தவுபாயஜ்ஞாகமுள்ள புருஷனைக் கீழே சொல்லி அவனுலே எல்லாதபஸ்ஸுக்களும் பண்ணப்பட்டன; ஸர்வயஜ்ஞங்களும் பண்ணப்பட்டன; எல்லா தீர்த்தஸ்நாகங்களும் பண்ணப்பட்டன; ஸர்வதானங்களும் பண்ணப்பட்டன; மோக்ஷம் அவன் கையிலே; இவ்வர்த்தத்தில்லஸந்தேஹமில்லையென்று சொல்லிற்று.

(ங)"யானிகானிசேஷுசாஸ்த்ராணி ப்ரோக்தானிதபாம்ஸிவை! தேஷாம்ருதபஸாம்ந்யாஸமாஹுர்க்ருதம் தபஸ்ஸ்ருதம்" என்று மோக்ஷசாதனமாக ஶாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்பட்ட தபஸ்ஸுகளான சாதனங்களெல்லாவற்றிலும் ந்யாஸமென்கிற சாதனமே உத்க்ருஷ்டசாதனமென்றும்சொல்லி, "சமிதாஜ்யதருஸ்ருகாதீனாம் யஜ்ஞானாம்ந்யாஸமாஹுர்நாவஸாயோர்ஜுர்த்வே ஸந்யத்வரஇதீரிதः ॥ யோகசாஸ்த்ரஞ்ச வேதஞ்ச ஸ்ருத்வாசாப்யஜ மிஶ்வரம்! அயஜத்தானிதர்மாணி பரிதமாஸீத்பரந்தபம்-அபித்யாதகரகாதீகாம் யஜ்ஞராகாம் ந்யாஸமாத்மனः! கமலாயோகரோத்தேலேஸஸ்வத்வரஇதீரிதः! யாகஸாதனபூதேகஸ்வாத்மாசேஜ்யமீஶ்வரம்! அயஜத்தானிதர்மாணிப்ரதமரீதிசஸ்ருதம்" இத்யாதியாலே ஸமிதாஜ்யாதிகளாலே பண்ணப்படுவதான யஜ்ஞங்களெல்லாவற்றிலுங்காட்

(க) பார-ஆதி. (உ) (ங)

[illegible] ஆத்மபரியாலம்பண்ணியிருக்கு மதிலே லையஜனமாவதன்றும், யாகஸாதாரணபுத்தனன் தன்னிலே இஜ்யனன ஸாவேஸ்வரனே யஜிக்குமது ப்ரதாநதர்மமென்றும் சொல்லிற்றிலே;

ஏவம்ரூபமான ஸாணவரணம்பண்ணிக்குதக்குக்யனனவனிகாரிக்கு (க) "கிமஹம்பாதுநாகரவம், கிமஹம்பாபமகரவம்-கிமஹம்ஸாதுகாகரவம், கிமஹம பாபமகரவம" என்கிற நயாயத்தாலே புண்யகர்மங்கள்பணணுதிருந்தோமே, பாபகர்மங்கள் பண்ணினோமேயென்கிறபயமிலலே. உபாயதவேஷவரணீயனன வீஸ்வான் (உ) "ஸ்மரமிஸ்மராமி" என்கிறபடியே இவனுக்கபேக்ஷிதனகலகருதபங்களும் நிர்வஹித்துகொண்டுபோருமாகையாலே இவனுகுகர்த்தவ்யம்ஸ்வநிர்ப்பரதவாநுஸ்தாநமே பண்ணிக்கொண்டிருக்கையும வாஸநாவிபந்தமோகப்பிறந்ததப்புக்களுக்கு உபாயத்திற்பண்ணின விஸ்வாஸாதிஸயத்தாலே நிர்ப்ப(ர்)நனயிருக்கையும்.

ஆக "தவா" என்று க்யாகஸ்வீகாரவிஸிஷ்டனன வன்னேயென்று ஸ்வீகாத்தாவான வதிகாரிவிஸேஷத்தைச் சொல்லிறது; மேல்ஸ் வீகார்யவஸ்துக்ருத்யத்தையும் ஸ்வீகர்த்தருக்ருத்யலேஸதையும் சொல்லுகிறது.

"அஹம்" என்று நிவர்த்தகஸ்வரூபம்சொல்லி "த்வா" என்று நிவர்த்தகயாப்ரயம சொலலி, அநந்தரம "ஸாவபாபேபய" என்று நிவர்த்தயஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது. (ஸாவபாபேப்ய) பாபமும் பஹுவசநமும ஸர்வஸப்தமுமாய், இதுவும த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கும்; பாபஸப்தத்தாலே அநாதநாபதுக்கபலஹேதுவானவறைசை சொல்லுகிறது. அதில கரசபலஹேதுவான கேவல பாபத்தைச் சொலலுகிறதன்று; பரகதமாகையாலே புண்யபாபரூபமான உபயவிதகர்மததையும் சொலலுகிறது: அதிகதி. மோக்ஷவிரோதி ப்ரகரணமாகையாலே;

(க) "தத்ஸ்ருத்வாதுஷ்க்ருதிஷ்க்ருதேவிஷ்ணோ ஸ்மரணாதே" (உ) "ஸ்மரமிஸ்மராமி" (ங) "ஸுக்ருதஸ்ய

(க) தை. (உ) வராஹசரம (ங) கௌஷீ-த-ச-ச
(ச) மூண்டகோ-க-உ (ஙி)

[illegible] (அ) "[illegible]
[illegible] - தல்யப்ரிபாஜ்ஞாதலல்ஸாக்ருதபுரிபாதிர அப்ரிபாதிக்ருதம" இத்பாதிகளாலே ஸாக்ருதஸப்தவாச்யமான புண்யத்துடன் தஷ்க்ருதஸப்தவாச்யமான பாபத்துடன்வாயிற்ற இரண்டையு முதறிப்பொடுமென்றும், ஸாக்ருதத்தை இவனிருந்தகாலில் இவன்பக்கலதாகவித்தார்பக்கலிலும், தஷ்க்ருதத்தை இவன்பக்கல் ப்ரதிகவித்தார்பக்கலிலும் பகிர்ந்திடுமென்றும சொல்லுகையாலே உபயமும் பரிபஸப்தவாச்யமாய் நிவர்த்திப்பதோடியிலே புகுமன்ன யிறே.

ஆய்வாறும, (உ) "சார்ங்கவிநுவல்லினைகளும் சரித்து" என்று எள்ளிலெண்ணெய்போலவும அரணியில்அக்கிபோலவும் விடாமற் பொருந்திநிற்பதாய் ஸர்வஸக்திபாலும விரிக்கவரிதாம்படி வலிதாயிருக்கிற புண்யபாபரூபதாலே உபயவிதமானகர்மங்களை வீரசர்ச்சிடுஞ்சுவர்தள்ளுமாபோலே தள்ளியென்றருளிறே; "ஸ்திதிருத்தவான்" என்கிற மோக்ஷபரகரணமாகையாலே ஐஹிகமானபுத்ர பஸ்வக்ருஹிரூபபலஹேதுவானபுண்யத்துடன் ஆமுஷ்மிகமான ஸ்வர்க்காதிபலஹேதுவான புண்யத்துடன தாபதரபாதபரூபவஹேதுவானபாபத்துடன் ரௌரவாதிரகஹேதுவானபாபத்துடன் வாசியுற எல்லாவற்றையும் பாபஸப்தத்தாலே சொல்லுகிறது.

ஆக, பாபஸப்தத்தாலே ஸம்ஸாரிகலகலதுக்கஹேதுவாய் நிரதிஸயாநந்தரூப பகவதபராப்திக்கும் ப்ரதிபந்தகமான ஸகலகர்மங்களையும் சொல்லிறது; ஸ்வரூபவிரோதியாயும ஸாதநவிரோதியாயும் பராப்யவிரோதியாயும் ப்ராபதவிரோதியாயும் சதுர்விதமாயிறே விரோதிதானிருப்பது. அதில் ஸ்வரூபவிரோதி ப்ரணவத்தில் மேமத்யமபதத்தாலும நிரமக்ரத்தில மத்பமபதத்தாலும் நிவர்த்தமாயிற்று ஸாதநவிரோதி இஸ்லோகதில் ப்ரதமபதத்தாலும் த்வீதீயபதத்தாலும் சதுர்த்தபதத்தாலும நிவர்த்தமாயிற்று. ப்ராபயவிரோதி-தலயததிலசரமபதத்தாலே நிவர்த்தமாயிற்று. ப்ராப்திவிரோதி † (நிவர்த்தி) சொலலுகிறது இப்பதத்தாலே.

(அ) (உ) தி-வாய-6-பி-10 † குணடலிதமசவாவிசேஷம

இதில் இது வசனத்தால் பிரபஞ்சனிவிர்த்தியை சொல்லுகிறது. அவைபாவன; — அவித்யாசர்மவாஸ்காரவசருகம்பர்கள். அவித்யையாகிறது-அஜ்ஞானம்; அதுதான் ஜ்ஞானாதயாவுக்குதாஜ்ஞானவிபரீதஜ்ஞானரூபேணத்திவிதமாயிருக்கும்; ஜ்ஞானாதயமாவது - ஒருபகார்த்தவிஷயமாக வொரு ஜ்ஞானமும் உதியாமை; அநயதாஜ்ஞானமாவது-பதார்த்தவிஷயமானஸ்வபாவத்தை அநயதாவாக க்ரஹிக்கை, ஸம்ப்ரதிபந்தகமாஸ்ரவேதமாணஸ்ருஷ்டத்தை ப்ரதமமாகக்ரஹிக்குமாபோலே. விபரீதஜ்ஞானமாவது-பதார்த்தஸ்வரூபத்தை விபரீதமாசக்ரஹிக்கை : ரஜ்ஜுவிலஸர்ப்பபுத்திபோலே ; அதாவது-ஆத்மாவெனறு ஒருவஸ்துவுண்டென்றறியாமையும், ஆதமாவுண்டென்றறிந்தால் அவிணஸ்வதந்தரனாகிணக்கையும், ஆதமாவாகிறது-தேஹாதனென்றறிகையும.

கர்மமாவது-அக்நுத்பகரணாக்ருத்யாகரண பகவதாபசாரபாகவதாபசாராஸஹ்யாபசாரரூபமாகவும, புண்யபாபரூபமாகவும, பாதகம்அதிபாதகமஹாபாதகமது-க்கமான விரோஷங்களாலேபலஹேதுவிதமாய், பூர்வாகோ(ஷ்)ததாகரூபமாயுமிருக்கும்;- அக்நுத்பகரணமாவது-ஸாஸ்த்ரங்களில் அவிஹிதமானவற்றைசசெய்கை;க்ருத்யாகரணமாவது விஹிதமானவற்றைச்செய்யாதொழிகை. பகவதபசாரமாவது-பகவதர்ஹமானத்ரவ்யங்களோத்தான் ஜீவிக்கையும,ஜீவிப்பார் பர்களிலேஸாபேக்ஷனாயும அயாசிதமாகவும யாசிதமாகவும் ஜீவிக்கையும், அர்ச்சாவதாரத்தில் உபாதாநம்நுநி. ஸர்வஸ்மாத்பரனை ஸர்வேஸ்வரனை தேவதாநதரங்களோடி ஸமமாகநிணக்கையும், அவனதானவாத்மாத்மீயங்களோத்தன்னதாக நிணத்திருக்கையும்முதலானவை. பாகவதாபசாரமாவது-அர்த்தகாமார்(தீ) மாநாதிகளடியாகஸ்ரீவைஷ்ணவாகளோடேதமவேஷமபண்ணுகையும,ஜ்ஞாநாதிகரானவர்விஷயத்தில் ஜ்ஞாநத்வாராஉபாதேயரென்று காண்கையன்றிக்கேஇந்மருத்தங்களோபிட்டுகுறைபநிணக்கையும், †வில்லணாற்பக்கலிலே கேபோக்திபண்ணுகையும அவர்களீர்பக்கலிலே ஸ்ரோதியபுத்தியும முதலானவை; அஸஹ்யாபசாரமாவது-பகவத்பாகவதவிஷயமான உசசாரயங்களாண்டால அஸஹமாகஞ்ஞ்சொண்டு அதிவ்ருத்திபண்ணுகை.

† "வில்லகரணர" என்று பாடாந்தரம.

ப்ரக்ருதிலம்பந்தமாவது - தேவதிர்யங் மநுஷ்யஸ்தாவரரூப மாநசதுர்விதசரீரஸம்பந்தம்; இவையடியாகவரக்கடவதானராகத் வேஷம்முதலானவை. ருசிவாஸநைகளாலன-குணதாரதம்யத்தாலே யிந்தவஜ்ஞாநாதிகளைப்பற்றிவரக்கடவதான ருசியும் அவற்றைப் பற்றிவருகிறவஸாதிவாஸநையும்; ஆழ்வாரும், (க) "பொய்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்" என்றுப்ரதாநமான வஜ்ஞாநாஸத்ப்ரவ்ருத்திதோஷஸம்பந்தங்களை யருளிச்செய்து "இந் நின்றநீர்மை" என்று தத்கதமாநருசிவாஸநைகளை யருளிச்செய்து "இனிபாழுறுமை" என்று அவைதான் பகவந்நிவர்த்தயமாகவரு ளிச்செய்தாரிறே;

ஆக,"பாபேப்ய" என்றபஹுவசநத்தாலே ப்ராப்திவிரோதி ஸகலபாபங்களையும்சொல்லிற்று. ஆகவிவ்வளவாலே ஸாதாரணநா ஸிம்ஹநுடன் விபக்ஷணதாஸிம்ஹநுடன்வாசியான ஸாதாரணமாக நிவர்த்திப்பிக்கப்படும் பாபங்களைச்சொல்லிற்று.

அநந்தரம் ஸர்வஸ்மாத்தான்விலக்ஷணதாஸிம்ஹநுக்கு விசேஷ நிவர்த்தயமான பாபத்தைச்சொல்லுகிறது. அதாவது-(உ)"ஏதஸ்ய மஹதோ ரூபஸ்யைகோ ர்ஜுரேவாக்ஷி, தத்ஸ்யுபதீஹாரி," "இதரஸ்யாப்யேவமஸ்லேஷ- தத்விகமஉத்தரபூர்வாகயோரப்ஸ்லேஷவிநாசிஸ்யாத், தத்வ்யபதேஸாத்," "இதரஸ்யாப்யேவமஸ்லேஷ:" என்று பூர்வாகத்துக்கு அஸ் லேஷத்தையும், ப்ராமாதிகமாகப்பிறந்தஉத்தராகத்துக்குவிநாஸத் தையும்சொல்லிவைத்து, "ஸ்ரோத்வ்யஸ்ரோத்ரஸம்ஸ்ரவாத்ஸம்ஸ்ரவ- போகேந்த்ரியரேகஸ்யபித்வாதஸம்பத்ஸ்யதே" என்று அந்த பூர்வாகோத் தராகங்களையொழிந்தப்ராரப்தகார்யமானபுண்யபாபரூபகர்மங்கள் ஸாதநாந்தரநிஷ்டனுக்கு அநுபவவிநாஸ்யமாயிருக்குமென்றுசொ ல்லிற்று. வித்தஸாதநநிஷ்டனுக்கு அப்படியன்றிக்கே ப்ராரப்த (ஙு) மும்ஸர்வஸ்மாத்தவாச்யமாய்க்கொண்டு நிவர்த்தயமாமென்கிறது.

அதுக்கடி - பாபஸப்தோபபதமானஸர்வஸப்தத்தாலே; நிவ ர்த்தயாம்ஸத்தைச்சொல்லுமாகையாலே, ஸர்வஸப்தத்தனக்குஸங் கோசமில்லாமையாலும்,"மாஸுசஃ" என்கிறபோதைக்கு நிவர்த்திபாபங் களினுடைய நிரவஸேஷத்வாகத்திலல்லதுகூடாமையாலும் ப்ராரப்த

(க) திருவிருத்தம்-6 (உ) ப்ரஹ்மஸூத்ரம்.

மூப்ஸர்வஸம்பத்வாச்யமாகக்கடவது; (க) "ஸாதனஸம்பந்தவர்ஜிதாஸ்ஸர்வே
தாமதிகாரிணஃ। ஸாத்யஸித்யர்த்தமேவைதே ப்ரபத்திமிச்சந்தி। ஸாத்யஸித்யர்த்தமேவைதே
யாதுஸாமதிகாரிணஃ। உபாயஸித்யர்த்தமேவைதே ப்ரபத்திமிச்சந்தி। உபாயஸித்யர்த்தமேவைதே
வ்யதிரிக்தாஸ்ஸர்வாஸ்ஸ। ஸாத்யஸித்யர்த்தமேவைதே ப்ரபத்திமிச்சந்தி। உபாயஸித்யர்த்தமேவைதே ப்ரபத்திமிச்சந்தி।
ப்ராப்தௌஸ்வயமேவைதே ஸ்திதாமதிகாரிணஃ। ஸாத்யபக்திஸ்ஸம்ருதாஸைவப்ரபத்திரிதியேதே உபாயோபக்திரேவேதிதத்ப்ராப்தௌயாதுஸாமதிகாரிணஃ।
உபாயபக்திரேதஸ்யாஃ பூர்வோக்தைவகரீயஸீ உபாயபக்திஃப்ராப்தவ்பதிரிக்தாகநராஸ்ரீ। ஸாத்யபக்திஸ்துஸாஹந்தகரீ பராப்தஸ்யாபி பூயஸீ." என்று பகவத்ப்ராப்திக்குபகவத்விஷயமேஸாதநமென்கிற நினைவுக்கு ஸாத்யபக்தியென்றுபேர்; அதுப்ரபத்தியென்று சொல்லப்படும்; பகவத்ப்ராப்த்யுபாயம் பக்தியென்கிறநினைவுக்கு உபாயபக்தியென்றுபேர். இதிற்காட்டில் பூர்வோக்தைபான பரபக்திபோஸ்ரேஷ்டை; உபாயபக்தியானபகதியோகம பராப்தஸ்வரூபிகதங்களானபாபங்களைப்போகதும்; ஸாத்யபக்தியான ப்ரபத்தியோகம ப்ராப்த(ப)நபபாபதகையுமபோக்குமென்றுசொல்லுகையாலும, ப்ரபத்தி-பராப்தவிநாஸிதியென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்;

ஆனல ப்ரபந்நனுக்கு துக்கஹேதுவான ப்ராரப்தமோஷம் அநுபவிக்கவேண்டிவரானனென்னில, ப்ராரப்தகர்மநிபந்தகமோகமொழிய ப்ராரபதஸரீரவிஷயமானமோகமில்லாமையாலே; உண்டாயிற்றதாகில் அப்போதேமோக்ஷம்; ஆகையிறேபாஷ்யகாரர் "ஜர்ஜ்ஜர்யாநாரப்தகார்யாம்ஸ்சஸர்வாநபஶ்யதோ ப்ரஹ்மஸ்வ-ஆரப்தகார்யாநாரப்தகார்யாம்ஸ்சஸர்வாநபோஷதஃக்ஷமஸ்வ" என்றப்ராரப்தமும் பாபத்தவ்யனுபவகவான்க்ஷமிக்கத்தே நுமாகவருளிச்செய்கது;

ஸாண்யஞானவீஸ்வரனும் (உ) [ஸ்மர்தாவிஷ்ணுரிதிஷஷ்யமாமஜஸ்ரங்ஸ்தம்மிரியமாணஸ்து காஷ்டபாஷாணஸன்னிபஃ। அதஃஸ்மர்தாமமர்த்தஃ நயாமிபரமாம்XXX] "ஸ்மர்த்தா"என்று மாநஸமானப்ரபத்திையைச் சொல்லி, "தத" என்ற-அதினுடையு நைரந்தர்யத்தைக்கழித்து "ம்ரியமாணம்" என்று ஸரீராவஸாநத்திலே பலமாகச்சொல்லி, இதப்ரபத்தாலே ஸாதகனிற்காட்டில் ப்ரபந்நனுக்கு வாசியென்னுமிடத்தை ஸூசிப்பித்து "காஷ்டபாஷாணஸன்நிபம்" என்று அந்திமஸ்

(க) பகவச்சாஸ்த்ரம. (உ) வராஹசரமம

ம்நிலையும் அதிபேதமென்று,"அஹம்ஸ்மராமி" என்று அந்தமஸ்ம்ருதிலையுமதானேவிட்டுக்கொண்டு,"மத்பக்தம" என்று அவனுடைய அந்தரங்கதையைச்சொல்லி "பரமாம்கதிம்நயாமி" என்று தானே ஆகிஞானுமாய்க்கொண்டு தேஹவியோஷக்தைப்ராபிப்பனென்கையாலே இவனுக்கு ப்ராரப்தகர்மமநுபவிக்கவேண்டாமெனுமிடத்தை யருளிசெய்தான்;

(க) "ஸாவிர்மோக்ஷரிதாந்நாஜ்ஞாஸமாஹிதஃ। நாஜந்துமாநஸோவாபி ப்ரஜ்ஞாநேநைவமாப்நுயாத்" - நாவிரதோதுஶ்சரிதாநாஶாநதோநாஸமாஹிதஃ। நாஶாந்தமாநஸோவாபி ப்ரஜ்ஞாநேநைவமாப்நுயாத்"என்றுமுஷ்காமகர்மங்களிலிருந்தும நிவ்ருத்தனன்றுகூறும் இந்தப்ரபத்திஜ்ஞாநத்தாலேஜ்ஞாநலாபமுண்டாகக்கடவதென்றுசொல்லிற்று. ஆகையாலே ப்ராரப்தகர்மமும் ஸர்வஸ்மாச்யமாகக்கடவது.

அதுக்குமேலே "ஸர்வதர்மாந்" என்று த்யாஜ்யத்வேநவிஹிதமானதர்மஜாதங்களிலேஉபாயத்வபுத்திபின்னுட்டிறறுகூறில் அதுவும் ஸர்வஸ்மாச்யமாகக்கடவது; அதுக்குடியாதாநாங்கரஸத்தாவப்ரதிபத்திபும் அத்யந்தாபாவமாகவேணுமென்று பரிஸமாப்தத்தாலே சொல்லுகையாலே, ஸதாசார்யோபநிஷத்ஜ்ஞாநஞ்ஞாநப்ரகாஶகமாஸ்ரயணம்பண்ணினவநந்தரம கர்மஹேதுகஸரீரஸம்ஶ்லேஷயாலே அந்தகர்மப்ராபல்யத்தாலும் அநாதிவாஸநாநிபந்தநமாகபுத்திபூர்வகமாகவும் ப்ராமாதிகமாகவுமுண்டானபாபங்களும் ஸர்வஸ்மாச்யமாய்க்கொண்டு நிவ்ருத்தமாகக்கடவது.

இவன் ஸ்வீகரித்தஸாதநம் பலாவ்யபி(ஔ)சாரியாகையாலும், (உ)"தன்பவிஷ்நீகள்" என்றும்,(ஈ)"உற்றவிருவிஷ்ணோய்"என்றும், "பாவமுமறமுமே உபாயபூதனுடைய கோபமுமருளுமாகையாலே அவன் பொறுத்தேதெனென்னத்தீருமதாகையாலும், இவன்தான் பூர்வாகத்தோடு உத்தராகத்தோடு ப்ராரப்தத்தோடுவாசிபற ப்ராப்நிவிரோதி. ஸகலாநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான விஷ்டப்ராப்திக்கு நிரபேக்ஷஸாதநமாக பகவத்விஷயத்தைப்பற்றி யிருக்கையாலும் சேதநகதமானவற்றில்லோஷிப்பதொன்றில்லையிறே;பாஷ்யகாரரும்

(க) (உ) நி-வாய-ஈ-உ-அ (ஈ) நி-வாய்-ஈ0-ஈ0-அ

(க) "வர்தமானம் ப்ரத்யுதாஜ்சர்வம் யஸ்ய வர்த்தமானம் வர்த்தஷ்யமாணஞ்ச ஸர்வம் க்ஷமஸ்வ" என்று வர்த்தமாநபாபத்தோடே கூட ஆகாமியான பாபதகையும் கூட்டி அவையெல்லாவற்றையும் க்ஷமிக்கவேணுமென்றபேக்ஷித்ததும்; அத்தைப்பற்றவிறே, உத்தராக(ஷ)ம் அவஸமாகவருமதாகையாலும், புதகிபூர்வகமாகவருதாலும் ஜ்ஞாநவாஞ்சையாலே அநந்தரக்ஷணத்திலே அநுதப்தனுமாகையாலும், ப்ரபத்தவ்யனுடைய ஜ்ஞாநஸக்திபூர்த்திகளையும் க்ருபையையும் நுஸந்தித்து அவ்வநுஸந்தாநத்தாலே கருடசிதநனுமாகையாலும், ஸர்வஸப்தாநதர்ப்பூதமாக்கடவது;

காலக்ஷேபார்தமாகப்பண்ணும நூல்களில் ஸாதநபுத்தி பிண்ணுட்டிறழுகில அதுவும ஸர்வஸப்தவாச்யமாகக்கடவது. (உ) "ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய-ஸக்ருதேவமப்ரபந்நஸ்ய" (ங) "ஸக்ருதேவம்ப்ரபந்நஸ்ய-ஸக்ருதேவம ப்ரபநஸ்ய" என்று புநஃப்ரபதநநிஷேகபூர்வகமாக ஸக்ருத்ப்ரபத்தியே அமைபுமென்னுநிறகச்செய்தேயும் ஆபத்தஸமஸ்களிலே கலக்கத்தாலே ப்ரபதநபரிணாமஞ்ஞரில அதுவும் ஸர்வஸப்தவாச்யமாகக்கடவது; லோகஸங்க்ரஹார்தக்ப்ரவ்ருத்திகளும் ஸர்வஸப்தாநதர்ப்பூதமாகக்கடவது. இவன் *காட்டாரோடியல்லொழிநது நாரணீநகண்ணினவணுகையாலே, ஏவம்பூதஜ்ஞாநவான்களாய் வித்தகராநபரிக்ரஹம்பண்ணியிருக்கும்ஸாதகவிகாக்ரேஸராநவர்களும் தந்தாமைப்பற்ற விதியின்றிக்கீகயிருக்கசெய்தேயும இத்தநபாகமிலலாத ஸிஷ்யபுத்ராகளைப்பற்ற நாம இவர்களுஜ்ஜீவநத்துக்கு ஹேதுவாகையொழிய நாஸத்துக்கு ஹேதுவாகவொண்ணுதென்கிற வார்ருஷம்ஸ்யத்தாலே யநுஷ்டிக்கவேண்டுவன சில கர்மகளுண்டு; இவை ஆர்ருஷமஸ்யத்தாலே யநுஷ்டித்தாலும ஒருபலத்தோடேஸநதிப்பிக்கக்கடவது; அநதபலத்தில் இவனுக்கு அபேக்ஷையிலலாமைபாலும் உண்டாநுலும அப்ராப்தமாகைபாலும் அதுவுமபாபமேயாகையாலே ஸர்வஸப்தவாசயமாகக்கடவது;

ஆக, "ஸர்வபாபேப்ய:" என்று-அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்கள், பூர்வாகோகதராக(ஷ)ப்ரார்ப்தங்கள், ஸரீரஸம்பகதநீடிதகமாகவும அபிமாநநிபந்தகமாகவும் ஆர்ருஷம்ஸ்யத்

(க) ஸரணாகதிதீபம் (உ) ரா-யு-கத்ந (ங) பாஞ்சராதரம

தாலும் வரக்கடவ்தாய் ப்ராப்திவிரோதியான ஸகல பரபங்களையும் சொல்லிற்று.

அங்ஙனன்றியிலே "பாபேப்யஃ" என்கிறபஹுவசநத்திலேஸர்வ பாபங்களும் உபாத்தமாயிற்றதாய் ஸர்வஸ்மாத்தாலே இவையெல்லாவற்றையுமென்றுஸாகல்யபரமாகவும் சொல்லுவாராகள்; பாபங்களிலே சிறிதுகிடப்பது ப்ரபத்தவ்யன்குறையாலேயாதல், ப்ரபத்தாவின் குறையாலேயாதலாகவேஹுறே; அஹம்மமப்தோக்தமானஜ்ஞானஸக்தாதிகளில் குறையிலாமையாலே ப்ரபத்தவ்யன்பக்கல் குறைபில்லை; "த்வா" என்கிறவிடத்தில் த்யாகஸ்வீகாரங்களில் வைகல்யமில்லாமைபாலே பராபத்தாவின்பக்கல குறையில்லை.

"மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று ஏவம்பூதஸகலபாபங்களினுடைய வம்நிவ்ருத்திப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. (மோக்ஷயிஷ்யாமி) யாவை சிலபாபங்கள் நிமித்தமாக நீபபபடுகிறாய்; அந்தப்பாபங்கள்தானே யுன்னைவிட்டுபோமபடி பண்ணுகிறேன்; இதில் தாத்வர்த்தத்தாலே அவைதான் என்னைபபறறின ராஜகுலஸம்பந்தத்தாலே இவன் நமக்கு ஆஸ்ரயமன்றென்று கள்ளர்பட்டதுபட்டுப் போமென்றபடி;

அதாவது-(க) "வானெமறிகடலோமாருதமோதியகமோகாணெவொருங்கிறறும்கண்டிலமால்" என்கிறபடியே ஆகாஸத்திலேகரதுகிடக்கிறதோ? ஸமுத்ரஜலத்திலேகரைகரதுபோயிறறோ? காறறுடேபரதுபோயிறறோ? நெருப்பிலேபுக்குவெரதுபோயிற்றோ? மஹாப்ரஸ்தாநம்போயிற்றோ?; "ஸ்ருஷ்டேஸ்சவக்ஷ்யதே-கண்டகேகைவகண்டகம்" என்னுமாபோலே கன்றுய்வந்தவஸுரணைக்கொண்டுவிளாவாய் வரதவஸுரணை நிரஸித்தவனுடைய திருவடிகளிலே தலைசாய்த்தவளவிலே அநாதிகாலம் என்னைக்குடிமைகொண்டுபோரத வலியபரபங்களைப் பார்ஸ்வத்திலும் கண்டிலோமீயென்று ஆஸ்ரயபூதனைனிவனுமறியாதபடிபோகை.

(உ) "நின்னுள்ளேனெய்ப்பெற்றநன்மை" என்று நாம் பகவத்ரஸாயநமென்கிறவநுபவந்தானமாத்ரத்தாலே "சுமமெனுதேதகையிட்டோடிக்தூறுகளபாய்ந்தன" என்கிறபடியே அநாதிகாலார்ஜிதமானமஹாபாபங்களெல்லாம் காடுபாய்ந்துபோயிற்றென்னுமிதுதேறு.

(க) பெரியதிருவ- (உ) பெரி-தி-டு ச-க்.

(க) "யஶ்சைஷ்ணோத்தமஸ்ஸாலமக்ராம்ப்ராப்தம்ப்ரமாயேத, ஏவமாஸ்ரயஸர்வேபாபாஶ்ரய

(அ) "ஸ்வம்ஸ்வ-ஸர்வம்ஸுமஸ்வ" என்றும், (ஆ) "ந ஸோ மோக்ஷ-க்ருபயாகேவலமாத்மஸுகாத்ருந" என்றும் பூர்வசார்யர்கள் ருளிச்செய்தது. ஆகையாலே இவனுடைய பூர்வாசரமத்தை கூயித்து உத்தராகத்திலவிஜ்ஞாதாவாயிருக்கும்; ஆகையாலேபாபங்க ளெல்லாம பகவத்ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே நிவ்ருத்தமாமென்றதா யிற்று.

(இ) "போர்த்தபிறப்பொடுகோயொடுமூபபொடிறப்பவைபோர் த்துப்பெருந்துன்பம்வேறறிக்கித்தன்தாளின்கீழ்ச்சேர்த்தது" என்று பித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே *தேசமறியவோர்சாரதியாய்ச சென்று சேனையை நாசம்செய்கிட்டு நடத்தின திருவரங்கர்தாம் பணித்தமெய்ம்மைப்பெருவார்த்தையிற் சொலலுகிற விபீத்ஸாதந கதைப்பற்றினவர்களுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான விஷ்ட ப்ராப்தி பலமாயிருக்க, (ஈ) "ஜராமரணமோக்ஷாயமாமாஶ்ரித்யயதந்தியே ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஸ்ரித்யயதந்தியே" என்று ஜராமரணக் யாஸ்ரயமான ஸரீரவிமோசநமாத்ரதையே பலமாகவிழிநத கேவ லனுக்குபபோலே விரோதிநிவ்ருத்திமாத்ரத்தையே பலமாகச சொ ல்லுவானென்?; மோக்ஷதவஜ்ஞாநபூர்வகமாக உபாயவரணம்பண்ணி னவிவ்வதிகாரிக்கு இஷ்டரூபமான கைங்கர்யலாபமே பரதாநபல மாய் தத்விக்நநிக்காகவிரோதிநிவ்ருத்தியும் அபரதாநபலமாய்க்கொ ண்டிவருமதாயிருக்கவென்னில;

இவ்வுபாயவரணம்பண்ணினவிவ்வதிகாரியுடைய பகவத்தைங் கர்யார்த்திதவமாகிற முமுக்ஷுத்வத்தாலும் பகவதநநயார்ஹமோக்ஷ த்வரூபஜ்ஞாநபூர்வகமாக ததரூபோபாயவரணம் பண்ணினவரு தையாலும இவன் ஸ்வரூபத்தைப்பாத்தால் ஏவம்ரூபமோக்ஷத்வ மேநிலைநின்றவேஷமாய் இங்கு நிவாத்யமாகச் சொலலுகிறவவிக் யாதிகள்வாதேறிபாதையாலே, அநத விரோதி-நிவ்ருத்தமாஞல், (உ) "மமஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யமாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்று ஸ்வரூபத்துக்கு ஸஹஜமாய் உபாயபலமாய் இவனுக்கு அபிமத மானகைங்கர்யம் "அஹம்த்வாஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி மாஶுசஃ" என்கிறபடியே தன்ன டையே ஆவிர்ப்பவிக்குமதாகையாலும், மலயோகத்தாலேமழுங்கின

(அ) ஸாரஸமுச்சயம் (ஆ) ஸ்தோ-ரத்ந- (இ) நி-வாய-எ-டு-கo
(ஈ) கீதை-அ-உ-சு (உ) அஷ்டாதஶஶ்லோகி

ஓர்பிரகாசிக்குமாபோலேஸ்வாபாவிகமான கைவல்யமுக்தர்களுக்கு
ஹகைபாலேவிரோதிநிவ்ருத்தியேப்ரதாநமென்கிறவகாரணத்தோற்ற
ப்ரதாநபலமான கைங்கர்யம் சொல்லாதே தத்தங்கமான விரோதிநிவ்
ருத்தியைச் சொல்லிற்று.

(க) "శేషోహిపరమాత్మనఃమోక్షోఽధిపరమాత్మనః" என்று மே
ஷத்வேந ப்ரவித்தமானவாத்மஸ்வரூபத்துக்கு அவித்யாதிகளான
விரோதிகள் வந்தேறியென்னுமிடமும்தத்நிவ்ருத்தியே ப்ரதாநமெ
ன்னுமிடமும் சொல்லுகிறது;(க)"యథానక్రియతేజ్యోత్స్నామలప్రకృతేనా
న్మనోఃదోషప్రహాణాన్న జ్ఞానమాత్మనఃక్రియతేతథా । యద్యాదానకరణాతి-ర్
యతేన జలామ్బరమ్। సదేవసోమ్యేదమగ్ర ఆసీదేకమేవాద్వితీయం
సాదవఖోధాదయోగుణాఃప్రకాశ్యాన్తేనజన్యాన్తే నిత్యాఏవాత్మనోహితే-యథానక
రీయతేజ్యోత్స్నామలప్రకాశనాదనామణేఃతోషప్రాహాణంనజ్
ఞానమాత్మనఃక్రియతేతథా । యథాతదాగన్తవకరణక్రియతేనజలామ్బ
రమ్ । స్తేవఇతీయదేవుపక్రమ్యసదేకమేవాద్వితీయమిత్యవధారణం
వమ్సాదవఏవాదాతీయాగుణాఃప్రకాశయన్తేనజన్యాన్తేనిత్యా ఏ
వాత్మనోఽధితే"అన్న-యాదొరుపடி ரத்தத்துக்கு ஆகந்துகமான
வழுக்கைப்போக்குகிறவித்தால் ஸ்வாபாவிகமான வொளியைப்ர
காசிப்பிக்கிறதொழிய அபூர்வமானவொளியுண்டாகிறதின்றிக்கே
யொழிகிறது; அப்படியே ஆத்மாவுக்கு வந்தேறியான தோஷத்
தைப்போகுகிறவித்தால் ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநத்தைப்ரகாசி
ப்பிக்கையொழியமுன்பில்லாததொருஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்குகிறதன்
றென்றும், யாதொருபடி கிணற்றைக்கல்லலகாபங்கள் அப்போ
திண்டாகிறதன்றே; பூர்வமே உன்வாயிற்கிடக்கிறவற்றைப்ரகாசி
ப்பிக்கிறது; அப்படியே ஹேயகுணங்கள்தழிகையாலே ஜ்ஞாநாதி
குணங்கள் ப்ரகாசிக்கின்றன; அவையாத்மாவுக்கு நித்யங்களாயன்
றே விருப்பனவென்றும் சொல்லிற்று;

பகவச்சாஸ்த்ரத்திலும், "పూర్వంముక్తాఃకర్మబన్ధైర్మోక్షప్రాప్తిపూర్వ
కమ్। నిస్సఙ్గోఽచాభవన్త్యేతే మమసాధర్మ్యమాగతాఃఅవిర్భూతస్వరూపాశ్చబ్ర
హ్మణోస్తోషకల్పాఃసమస్తహేయప్రత్యనీకాకల్యాణైకతానాఃప్రకాశ్యాన్తేన

(க) பகவச்சாஸ்த்ரம்

ஸ்ருத்யாத்யுக்தஸ்வரூபே பூர்வமுக்தாகாமப்ரஹாணாதிமாத்ரேணாவிர்பூர்வகம் । நிஸ்ஸங்கோசரிப்வக்தியேதேமமஸாதாரண்யமாசக்ஷதே । ஆவிர்ப்பூதஸ்வரூபாஸ்சவித்வஸ்தாரோஷகல்மஷாஃ । ஸமஸ்தஹேய ப்ரத்யனீகாஸ்ஸாத்ஜ்ஞாநாநந்தாத்யோகுணாஃ । ப்ரகாஸ்யந்தேதஜ்ஜ்ஞாயந்தே நிக்யாஷ்பாதமகுணஸ்சமே” என்று ஸகலப்ரதிபந்தக கர்மங்களாலும் முக்தராய் நம்முடைய கோரத்தைப்ராபித்து நமோமோடைஸாதர்ம்யம்பெற்றவர்கள் முன்புஸங்குசிதமான ஜ்ஞாநாதிகள் ப்ரகாஸிக்கையாலே நிஸ்ஸங்கோசரரானவர்களென்றும், அரோஷபாபங்களும் வித்வஸ்தங்களாய்ப்போகையாலே ஆவிர்ப்பூதமான ஸ்வபாவத்தையுடையவர்களென்றும், ஸமஸ்தஹேயங்களும் சத்ருகையாலே ஜ்ஞாநாநந்தாதிகுணங்கள் ப்ரகாஸிக்கிறனவித்தனை; உண்டாகிறனவன்று; ஆத்மாவுக்கு நித்யங்களானகுணங்களிறே அவையென்று பகவான்முனேயருளிசெய்தான்;

ஸ்ருதியிலும், (க) “பரஂஜ்யோதிருபஸம்பத்யஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே” என்று பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸைக்கிட்டினால்ஸ்வாபாவிகமானஸ்வரூபம்ப்ரகாஸிக்குமென்று சொல்லிற்றிறே; (உ) “ஸம்பத்யாவிர்பாவஸ்ஸ்வேநஸப்தாத்” என்று ஸூத்ரத்திலும் சொல்லிற்று. ஆகையாலே ப்ரதாநபலம இஷ்டப்ராப்திரூபமாகையாலே ஆவிர்ப்பாவஸ்ஸ்வேநஸப்தாத” என்று ஸூத்ரத்திலும் சொல்லிற்று. ஆகையாலே ப்ரதாநபலம இஷ்டப்ராப்திரூபமாகையாலே யாகிலும்; அதுக்கு விரோதிநிவ்ருத்திமாத்ரமேயபேக்ஷிதமாகிறவாகாரத்தாலே ப்ரதாநமாக விரோதிநிவ்ருத்தியைச சொல்லிற்று;

கேவலனுக்கு விரோதிநிவ்ருத்தியானவாறே பகவத்ப்ராப்தியும் அநுபவமும் அநுபவஜநிதப்ரீதியும், ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமும் உண்டாகாதொழிவானென்னென்னில்; (ங) “யதீஷ்டவிநியோகார்ஹம் ஸ்வஂ நித்யமநபாயிநீ-யதேதஷ்டவிதியோகார்ஹம் ரோஷஸப்தேநாதபதே” என்று கைங்கர்யார்ஹமானரோஷத்வஜ்ஞாநமுடையனாய் தத்கார்யமான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தை யநுஸந்தித்து ததநுரூபமான புருஷார்த்தாபேக்ஷையும்பண்ணி, ததநுரூபோபாயாவரணமும் பண்ணுகையன்றிக்கே (ச) “பிறவித்துயரற ஞானத்துள் நின்று” என்கிறபடியே ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தாத்மஜ்ஞாநமாத்ரத்திலேநின்றுமின்மினீ

(க) சாநதோ- (உ) பரஂஜ்யோ- (ங)
(ச) நி-வாய-க-எ-க

தேஹலே தோற்றுகிறதங்ஙனக்கண்டுகொண்டிருக்கிறவனாலே புருஷார்த்தமாகச் சொல்லுகையாலே அவனுக்கு பகவதநுபவமும் தத்பரிகரமும் ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமும உண்டாயிற்றிலலீ; அல்லதுஆத்மாவுக்கு கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தப்ரார்த்தனை ஸ்வாபாவிகாதாரமல்லாமையன்று;

ஸேஷபூதனுக்குக்கைங்கர்யம்ஸஹஜம்; ஜ்ஞாதாவுக்குதத்பரார்த்தனைஸஹஜம். ஆயிருக்க, கேவலனுக்கு இந்த ஜ்ஞாநம்பிறவாதொழிந்தாலும்ஸேஷியானஸ்வாமியுடைய இசசாதீநமானவிதியோதமொழியஸ்வாதீநமாகவருவதொன்றிலலாமையாலே இஷ்டப்ராப்திரூபமான பகவதநுபவத்துக்கும் அர்ஹதாமாத்ரமே இவனுக்குள்ளது; ஸேஷியானவன் அநுபவிக்கும்போதல்லது அநுபவிக்கவொண்ணாதே; ஆகையிறே (க)"ஸ்வயமபிமாம்ஸ்ய-க்ரியதாமிதிமாம்வத" என்றும, (உ) "கூவிக்கொள்ளாய்" என்றும ப்ரார்த்திததும, "ஸ்வயமபிஸ்யாமி-ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்கிற ஸ்வகலபத்தளவிலேநின்றதும்; ஆகையாலே கைங்கர்யம் ஆத்மாவுக்கு ஸஹஜமேயாகிலும் தத்விரோதா(ஙு)யகமான விரோதியைப்போக்கிக் கைங்கர்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறவன் ஈஸ்வரனே யெனகிறது.

ஆக, "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று உபாயக்ருத்யம் சொல்லுகிறது;

அன்றியிலே, (ங)"மன்ம நாபவமத்³போ⁴மத்³யாஜீமாம்நமஸ்குரு । மாமேவைஷ்யஸிஸத்யந்தே ப்ரதிஜானேபிதேஸகயருதேப்ரதிஜாநேப்ரியோஸிமே" என்று-"என்பக்கலிலே நெஞ்சைவை; என்னேயெஸ்நேஹபூர்வகமாகவிடைவிடாமல த்யாநமபண்ணு; ஸர்வகாமங்களாலும் என்னேயே யாராதி; என்பகலிலே ஸமர்ப்பிதஸர்வப(ச்)ரனுய்ககொண்டு நமஸ்ஸைப்பண்ணு, அநந்தரம என்னேயே அடையக்கடவை; நீஎனக்கு ப்ரியனுகையாலே உனக்கு ஸத்யமே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகிறேன்" என்று கீழ்சொன்ன ஸ்வப்ராப்திக்கு ஒருஸாதநாதநதை விதிக்கிறதாகையால இஸ்லோகத்தில தனிததுப் பலம்சொல்லாதே அதுக்கு அபேக்ஷிதமான விரோதிநிவ்ருத்தி அங்குச்சொல்லாமையாலும், இவ்வுபாயவிஸேஷஸ்வீகாரமபண்ணினவதிகாரிக்கு விரோ

(க) ரா-ஆ-கஇ-இ (உ) தி-வாய-உ0-உ0- (ங) கீ-உ-அ இ

ஷேபநிவர்த்தப்பமான விரோதிவிஷயம்கைகலை வேண்டுகையாலும், "பரமேப்யः" என்கிற பதத்தாலும் ஸர்வஸ்மாத்தாலும் அந்த விரோதிகளைசொல்லி "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று அவதரிணுடைய நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்; ஆக, "அஹம்" என்று சொனன வுபாயபூதனுடைய க்ருத்யம் சொல்லிற்று;

அநந்தரம் "த்வா" என்று நிர்த்தேஸிக்கை வதிகாரியினுடைய க்ருத்யலேஸம் சொல்லுகிறது;- "மாஸுசः" என்று; (மாஸுசः) ஸோஷயாதே கொள்ளென்று விதிக்கிறது; இத்தால் "வ்ரஜ" என்கிற விதியோபாதி ஸோகநிஷேதவிதியும் கர்த்தவ்யமென்னுமிடம் தோற்றுகிறது; இனி ஸோகிக்கையாவது - அநிஷ்டநிவ்ருத்திரூப பலத்துக்கு ஸ்வேதர ஸகலஸஹாயாஸஹமாய் வாத்ஸல்யாதிகுண விஸிஷ்டமாய் ஜ்ஞாநாதிகுணவிஸிஷ்டமாயிருக்கிற வஸ்துவை யுபாயமாகப்பற்றி ஸ்வப(ஶ)ரங்களையும் அவன்பக்கலிலே நயவித்து நிற்கிறநிலைக்கு விருத்த(ஶ்)மிறே;

ஆகையாலே ப்ரணவத்திலே பகவதேகரக்ஷ்யபூதனுகவும் பகவதநந்யார்ஹ ஸேஷபூதனுகவும் சொலலப்பட்ட வாத்மாவுக்கு ஜ்ஞாதிருத்வநிபந்தநமாக வருகிற ஸ்வரக்ஷ்கத்வாபிமாநத்தையும் ஸ்வஸேஷித்வாபிமாநதையும் ஸ்வஸ்வாமித்வாபிமாநதையும் ஜ்ஞாநவாஸிகாத்வாஸ்ரயமான ஷஷ்ட்யர்தமகாரத்தாலே அதை நிஷேதிக்கிற விடத்திலேநிஷேத்பவாசியான மகாரத்துக்குமுன்னே நிஷேதாக்ஷரமான நகாரம் முற்பட்டாப்போலேயும் புருஷார்த்தத்தில் ஸ்வகீயத்வாதி நிஷேதமபண்ணுகிற நமஸ்ஸப்தம கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாஸிபதத்துக்கு முற்பட்டாப்போலேயும், ஸர்வதர்மபரித்யாகம்சொல்லுகிறவிடத்தில் த்யாகத்தினுடைய வத்யந்தாபாவத்திலல்லது ஸ்வரூபபூர்த்தியில்லாமையாலும், ஸ்வீகார்யோபாயத்துக்கு உதயமில்லாமையாலும், தத்வாசகமான பரிஸுத்தம த்யாகஸப்தத்துக்கு முற்பட்டாப்போலேயும் "வ்ரஜ" என்று விஹிதமான வுபாயஸ்வீகாரம் விதேதாபாயவிஷயமான ப்ரதிபத்திமாத்ரமாய்த் தானுமுபாயமுமின்றிகே ஸஹகாரியுமின்றிகே யொழிகையாலே தத்வயாவாத்தகமான ஏகபதம் ஸ்வீகாரவிதாநம்பண்ணுகிற வ்ரஜவென்கிறபதத்துக்கு முற்பட்டாப்போலேயும் ந்யஸ்தபரனான விவனுக்குண்டான ஸுகாகோதயமும் ஸ்வபலாந்வயத்தையும் ஸ்வரக்ஷணாந்வயத்தையும்

காட்டுமாகையாலே, மோகம் ப்ரஸ்துதமாவதுக்கு முன்னே நிஷேதாக்ஷரம் முற்படுகிறது;

ஸ்வகதஸ்வீகாரம் உபகாரஸ்மருதியும் ஸ்வரூபவிருத்தமாய் பரஸ்வீகாரவிஷயத்வமும் பரபலப்ரதிபத்தியுமே ஸ்வரூபாயவாம்படியிறே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யத்தைப் பார்த்தாலிருப்பது; ஆகையாலே இவ்வதிகாரிக்கு யாவத்பலப்ராப்தி நிர்ப்பரனுமாய் நிர்ப்ப(ர)யனுமாயிருக்கையே கர்த்தவ்யமென்கிறது.

அதாவது-தன்னுடைய பாரதந்த்ர்யானுஸந்தானத்தாலும் உபாயபூதனுடைய நிருபாதிகரக்ஷகத்வானுஸந்தானத்தாலும நிர்ப்பயனுயிருக்கையும், தன்னுடைய வாஞ்சானுஸந்தானத்தாலும் உபாயபூதனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணானுஸந்தானத்தாலும் நிர்ப்பரனுயிருக்கையும் தான் மோக்ஷபூதனுகையாலே பலித்வமில்லை; பாரதந்த்ரனுகையாலே உபாயகர்த்தருத்வமில்லை; பலாலாபநிபந்தநமாகவும் உபாயாபாவநிபந்தநமாகவும மோகிக்க ப்ராப்தியில்லை; உபாயாந்தரஸ்ரவணத்திலே மோகித்திலனுகில் அவற்றினுடையதுஷ்கரத்வ ஸ்வரூபாநுரூபத்வாதிதோஷங்களறிந்திலனுயும், இவற்றினுடையத்யாகத்திலில்லது விச்தோபாயாந்வயமுண்டாகாதென்னுமிடமும் அறிந்திலனுகையாலே உபாயாதிகாரமில்லை; விச்தோபாயஸ்ரவணத்திலே மோகித்தானுகில் அவனுடைய ஸஹாயாந்தராஸஹத்வமும் ஸ்வரூபப்ராப்தனுதையும் முதலானருணங்களேயுமறிந்திலன்; அதில்தனக்குக் கர்த்தவ்யாம்ஶமொன்றுமில்லை யென்கிற வாகாரமுமறிந்திலனுகையாலே உபேயாதிகாரமில்லை;

ஆகையாலே முன்புற்றை மோகாநுஸந்தி ஸாத்யஸாதநயாதாத்ம்யஜ்ஞாநகார்யம்; பின்புற்றை மோகநிவ்ருத்தி - விச்தஸாதநயாதாத்மயஜ்ஞாநகார்யம்; விச்தோபாயஸ்வீகாராநந்தரம்மோகமநுவர்த்திக்கிறதாகில த்யாகஸ்வீகாரத்திலந்வயமில்லை; அதுக்குமுன்பு மோகித்திலனுகிலும் த்யாகஸ்வீகாரங்களிலந்வயமில்லை; தஸ்கரங்களாய் ஸ்வரூபவிருத்தங்களான ஸாதநாங்காங்களினுடைய தர்மரூபமும், ஸுகரமுமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமானஸாதநதர்மரூபமும் தத்ஸாபேக்ஷதையும் வ்யவஹிதத்வமும் அகிலநுமையும் அஸாமர்த்யமும் ஸ்வீகர்த்தாவினுடைய ஜ்ஞாநதையும் விரோதிபாஹுள்யமும் தக்

நிவர்த்தியில் அபேக்ஷியுமிறே சோககாரணம்; இவை நித்தியமில்லாமையாலே சோகிக்கவேண்டாவென்கிறது;

எங்ஙனேயென்னில்; "ஸர்வதர்மான்பரித்யஜ்ய" என்று துஷ்கர்த்வாதிதூஷித ஸாதநாந்தரங்களை த்யஜிக்கச்சொல்லுகையாலே ஸாதநாந்தரதர்மமடியாக சோகிக்கவேண்டா; "மாமேகம்சரணம் வ்ரஜ" என்று ஸுகரஸாதநத்தைப் பற்றச்சொல்லுகையாலே அநுரூபஸாதநாதர்மங்களிற்பந்தமாக சோகிக்கவேண்டா; "மாம்" என்று வாத்ஸல்யாதி குணவிசிஷ்டனாகச்சொல்லுகையாலே ஸ்வதோஷமடியாகவும் அவனுடைபவப்ராப்தியடியாகவும் தன்னுடைய தண்மையடியாகவும் அவனுடைய துர்லபத்வமடியாகவும் சோகிக்கவேண்டா; "ஏகம்" என்று நிரபேக்ஷமாகச சொலலுகையாலே ஸாபேக்ஷதையடியாக சோகிக்கவேண்டா; "சரணம்" என்று அவ்யவஹிதஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலே வ்யவஹிதமென்று சோகிக்கவேண்டா; "வ்ரஜ" என்று மாநஸவ்பாபாரமாகச் சொலலுகையாலே அநுமையடியாக சோகிக்கவேண்டா;"அஹம"என்று ஜ்ஞாநாதி குணபூர்ணமாகச சொலலுகையாலே அஸாமர்த்த்யமடியாக சோகிக்கவேண்டா; அகில ஸர்வஜ்ஞதவத்தாலே நிவர்த்தியாமபமும் ப்ராப்தவ்யாமபமுமறியானென்று சோகிக்கவேண்டா; ஸர்வஸக்தித்வதத்தாலே நிவருத்திப்ராப்திகளில அஸக்தனென்று சோகிக்கவேண்டா; அவாபதஸமஸ்தகாமனுகையாலே அபூர்த்தியடியாக சோகிக்கவேண்டா; ஸ்வாமியாகையாலே அப்ராப்தனென்று சோகிக்கவேண்டா; க்ருபாவத்தையாலே காயம்செய்யுமோ செய்யானெவென்றஞ்சவேண்டா; "தவா" என்று ஆகிஞ்சந்யத்தைசொலலுகையாலே ஸ்வரக்ஷணவயமடியாக வுபேக்ஷிக்குமென்று சோகிக்கவேண்டா; ஸர்வபாபவிமோசகனுகையாலே விரோதிபாஹுள்யமடியாக சோகிக்கவேண்டா; (மோக்ஷயிஷ்யாமி) அவைதானே விட்டுபோமென்கையாலே நிவருத்தியிலஸக்தியடியாக சோகிக்கவேண்டா;

ஆக, துஷ்கர்த்வாதி தோஷதூஷித ஸாதநாந்தரங்களை த்யஜித்து வதஸலனுமாய் ஸ்வாமியுமாய் ஸீலவானுமாய் ஸுலபனுமாய் நிரபேக்ஷனுமாய் பரமாப்தகமனுமாய் நிரவதிகதயாவானுமாயிருக்கிற

வென்னைப் பற்றுகையாலும், (க) "सकृदेवंप्रपन्नस्य तवास्मीति च याचते। अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद्व्रतं मम॥" என்று என்னையே நிரபேக்ஷோபாயமாகப்பற்றின வனக்கு கர்த்தவ்யாம்ஸ மில்லாமையாலும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணகனை நான் உன்னுடைய வவித்பாதி ஸகலபாபங்களையும் மறுவலிடாதபடிபோக்கி அலங்கு சிதமான வநபவகைங்கர்யங்களிலே யநவயிப்பித்து ஆநந்தநிர்ப்பர ணம்படி பண்ணுகிறேனென்கையாலும் ஒரு ப்ரகாரத்தாலும் ஸோ கிக்கவேதுவில்லை; நீ உன்னுடைய ஸ்வப(டி)ங்களையும் என்பக்க லிலேவைத்து வாழும் சோம்பனுப் செயல்தீரசிருந்து வாழ்ந்து கண்ணனைத் தாள்பற்றிக் கேடின்றிக்கேபிருக்கையாலே உன்னைப் பார்த்தாலும் ஸோகிக்கவேதுவில்லை; ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணவிசிஷ்டனை நான் சன்மசன்மாநதாம காத்துத் தாளிணைக்கீழ்க்கொள்ளும்வனுப், இருவல்வினைகளை சரித்து விடுகிருத்தி விசுவபேறவைக்கப் பாரிக்கையாலே என்னைப் பார்த்தாலும் ஸோகிக்கவேதுவில்லை; (உ)"துன்பமுமின்பமுமாகிய வல்வினையாய்" (ங)"உறுவிருவினையாய்" (ச)"நல்வினைபுமதீவினையுமாவன்" என்கிறபடியே விரோதிபாகிறது என்னுடைய நிக்ரஹீதுக்ரஹங்களாய் *வினைபறறறுசகும் விதியானகம் முடைபவதீகமாய் நாம பொறுகதேமென்னத் தீரும காலையாலே விரோதியைப் பார்த்தாலும் ஸோகிக்கவேதுவில்லை.

இனி ஸோகித்தாயாகில் நமக்கு ஸேஷமும் பாதந்த்ரமுமாய் அதரவபலஸாதநங்களிலந்வயமின்றிக்கே யிருக்கிற வன்ல்வரூபத் தையுமழித்து உன்னைப் பலியுமாக்கி ஸ்வதந்த்ரனுமாய்க்கொண்டு ஆதித்யஸஹஸ்ரதியி லநதகாரம நில்லாதாபோலே ஹேபப்ரதயநீகனு னகமூடைய ஸஹஸ்ரதியிலே ஹேயம்கில்லாதென்கிறநமப்பாவத்தை யுமழித்தாயாவுதி; (ஞ) "ईश्वरोऽहमहंभोगी-राप्तवानस्मि नापरः" என்று அஹங்காரமமகாரதூஷிதனுய்"நகதியம" னனு மமகார தூஷிதனுய்,-ரக்ஷகனுன நானே "க்ஷிபாமி" "நக்ஷமாமி" என்னும்படி பண்ணிக்கொண்டு அதுக்கடியானபாபம மூர்த்தாபிஷித்தமாயிருக்க, ஸோகியாதிருந்த வறிவுகேட்டோபாதிபோரும்; நீயும் என்பக்கலி லேந்யஸ்தபரனுப் காணும்உன்கார்யம் எனக்கு(டி)பரமாகவேறிட்டுச்

(க) (உ) தி-வாய்-கு-கo-அ (ங) தி-வாய-கo-கo-அ
(ச) ச-திருவ-டிஎ (ஞ) கீ-கஅ கக-கக

கொண்டு லகலாபாங்களையும் போக்குவேனனபின்பு மோகத்தினை யும், மோகித்தாயாகில் நீபண்ணின ப(ரி)ரம்யாஸமும் வ்யர்த்தமாய் நான் பாபவிமோசநம் பண்ணுகிறேனென்றதும நிரர்த்தகமாய் உன் கார்யத்துக்கு நீயேகடவையாய்,பழையபாபபலாநுபவமும் நீயுமாய் விடுவிதி; ஆனபின்பு மோசத்தைவிட்டு நிர்ப்ப(ர்)ரணுமாய் நிர்ப்பய ணுமாய் மத்ப்ராப்தியில் நிஸ்ஸமஸ்தபரணு மாய்க்கொண்டு ஸுகமேயிரு வென்றதாயிறறு.

ஆக, த்யாஜ்யஸ்வரூபதத்தையும், த்யாகம் ஸ்வீகாராங்கமென் ணுமிடத்தையும், ஸ்வீகாரயமான வுபாயதத்தின் சீர்மையும, தநரை பேக்ஷபத்தையும், உபாயதவம் ஒளபாதிகமனறென்ணுமிடத்தையும, ஸ்வீகாரம் மாநஸமென்ணுமிடத்தையும், உபாயம ஸர்வஸாதிக்க மென்ணுமிடத்தையும, அதிகாரியுடைய வாகிஞசநயத்தையும,நிவர் த்த்யமான பாபங்களையும, தத்பாஹுளயத்தையும, தநிவ்ருத்தி ப்ரகாரத்தையும, அதிகாரியினுடைய [redacted]ப்ப(ர்)ர்யத்தையும்சொல லித் தலைக்கட்டுகிறது,

ஸ்ரீயர் திருவடிகளேசரணம்.

சரமஸ்லோகப்ரகரணம முற்றிறறு.

திருவரங்கசெல்வனரென்கிற பரகாலார்யரருளிசெய்த

ரஹஸ்யார்த்த ப்ரதீபிகையென்கிற

பரகாலகலான ரஹஸ்பம முறறிற்று.